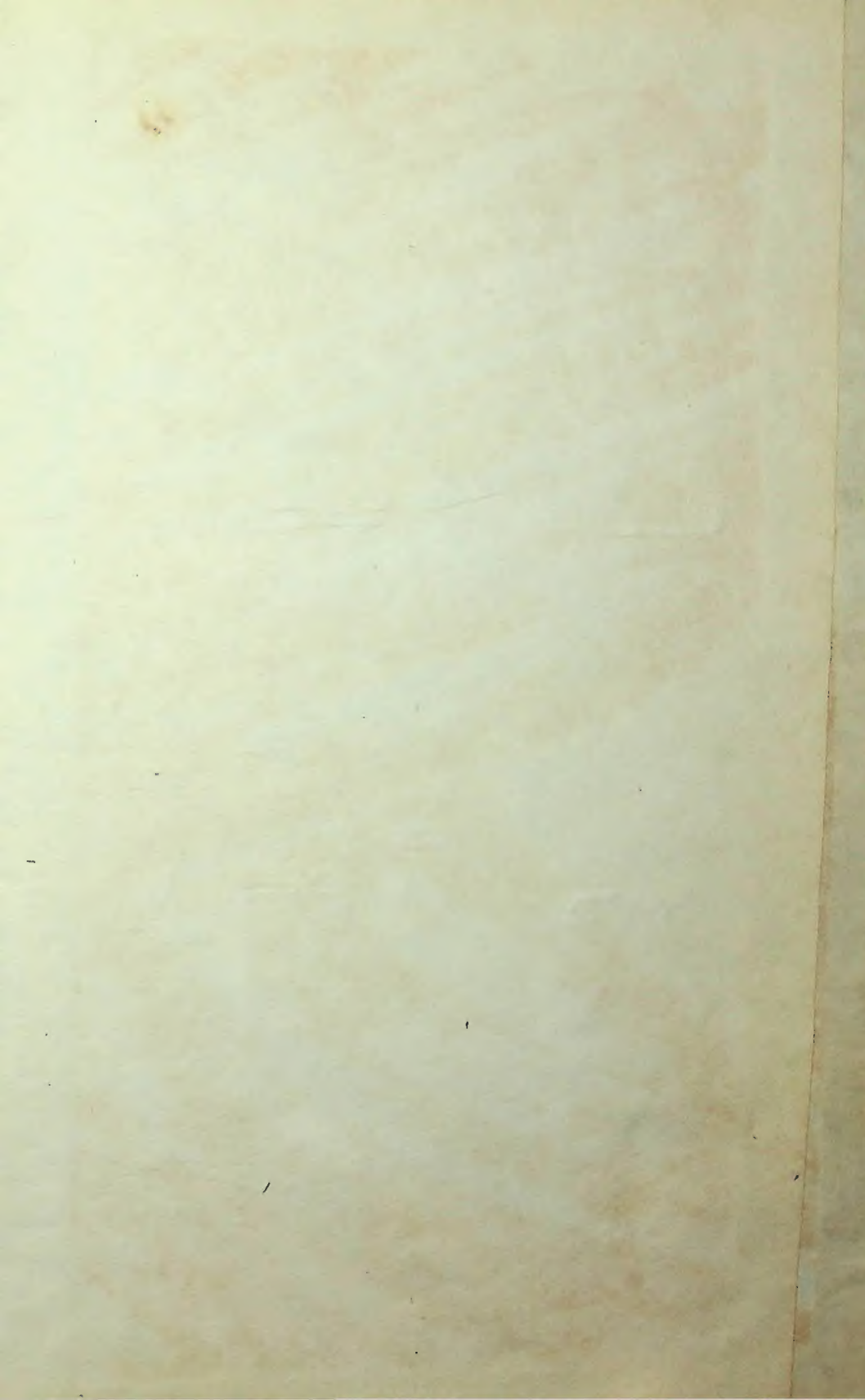

كتاب

مكتبة

کلیات محمود گامی

تتیب
نابی منور

جموں اینڈ کشمیر ایڈمیٹ فائنل کپی رائٹ لینڈ لیکچر ٹریننگ

ناشر :- سیکرٹری جنرل اینڈ کنٹریکٹنگ آفیسر، کلیمینٹس کالج، سرنگر

چھاپ :- جے کے آفیسٹ پرنٹرز - دہلی

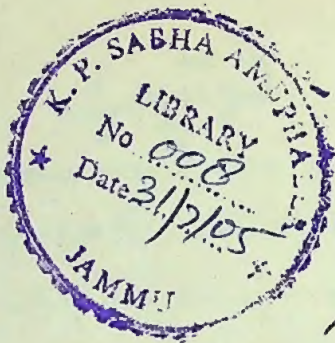
کتابت :- غلام حسن

دہلی :- ۶۱۹۷۷

تعداد :- ۵۰۰

مول :-

تصویر، محمود گامی: نعل، اے آر جان

عرض ثامن

محمود گمانی چھ کا شتر یک سہ قد اور شاہیر تیمور اتھ کو دیکر لٹ کر باقیہ زبان نہندا اعتبار عطا کور۔ بیہوش
وڑتی کا شتر سارس دسلاہ تل تیرہ در اوس یہ محض کچھ ورنس سیر تمام آہنگ۔ اس ویدر ہند سیر تیرہ پناہ اوس بے
کسی تہ بے پر سانی ہندس عالس منتر اور نہ آست تہ یہ سوز اوس ٹیندہ گیس گیس ہس تام مدہ زلوست تہ بس۔
۱۹۔ صدی ہندس آخرس منتر ویت بلوہ زبانی ہندس اتھ منتر باگس کو پینہ دیوتا مت ادنی وجوہ نکھتہ کبیرن
وڑی ہندس وٹس منتر وازیر زبانی ہندس مقاس۔ میانہ تحقیقہ موجب کرتی فارسی زبان ہندس اتھ منتر
کہ وچ لٹ کا شتر پاٹھی ترجمہ تہ پتہ بورن پینہ زبانی ہندس علم امرت ندارد زبانی ہندس لوگوہر پارہ ستر۔ تمراڈ کو ڈنکر
لٹ عربی فارسی کیو عور وٹنی اوزان کا شتر پاٹھی تہ قس بیٹھ لیچن تم غزلہ تہ نقطہ یہ مضمون تہ اسلوب ادہ شوہ
لحاظ تھیکہ لائق چھ۔ بیچہ کڑی چھ اکس تھس عظیم زبان ساز ہندس شیش منتر ابران تیمی کا شتر زبانی پینس
سارہ کھنہ نوڑک زبانس منتر نو حیات عطا کور۔ اتھ نو زندگی اوس تیوت قہ دکھ زامہ تہ وجہ کا شتر
زبان زاہ لوت۔ امیر پتر زائے اتھ منتر مقبول پیر ہند رسول میر تہ پرکاش رام ہی بڈو شاہیر۔ اوے کی چھ محمود
کا شتر زبانی ہند عظیم میارہ منتر کہ مانہ ایوان تہ یوتانی یہ زبان موجود چھ اتھ روز محمود گمانی ہند اتھ
ہو منتر بیٹس ناو۔

کپڑا لادی چہ فرزند اگر چہ کہ دیکھ لیتے تھے مکمل کلیات کا شراوان۔ یہ کلیات چہ ناجی منور صابن
انتہائی میخنے سان شیواست تہ انتہ منز چہ وافر حصہ تہ کما کما کس محمود صابن رحمت حق کر تھنے پتہ لگ بگ دھڑ
ہتہ دھڑ و شایہ لوان کر نہ چہ۔ وہ میدان چہ نہ تھہ کلیات کس کر کا شراوانی ہندی لولہ واد اچین منز جائے۔

محمد یوسف طینگ

(اسپیئر سٹری)

جزم
۶۷۷ و ۶۷۸

تَرْتِیب

۶	فہرست	(فار مطبوعہ کلام)	
۱۰	محمود شگانی	زندگی تہ کارنامہ	(ا)
۵۳	غزل تہ وژن		(ب)
۱۸۶	مثنوی		(ج)
۱۸۶	۱- شیرین خسرو		
۲۲۹	۲- شیخ ضحان		
۲۲۹	۳- قصہ ہارون رشید (۱-۲)		
۲۴۴	۴- یوسف زلیخا		
۲۴۳	۵- یلی جنوں		
۲۰۲	۶- منصور نامہ (۱-۲)		
۲۱۳	۷- قصہ شیخ منصور		
۲۱۵	۸- قصہ محمود غزنوی		
۲۳۲	۹- بیسویں نامہ		
۲۰۰	۱۰- یک حکایت		
۲۲۹	۱۱- اکھ حدیث		
۲۵۰	نظم		(د)
۲۴۲	معراج نامہ		(ه)
۲۸۳	وفات نامہ حضرت فاطمہ		(و)
۲۹۱	کاشتری نعت		(ز)
۵۱۲	فارسی تہ ہندی کلام		(ح)
۵۲۹	زبان زبانی کلام		(ط)

فہرِس

۱۔ محمود کاظمی سیدین تہمتن تخلیقین ہندیم نہ دین چھاپ اسو کا ہمتی

۱۔ ۱۔ قصہ ہارون رشید (سالم نوہ سچہ نمبر ۲) مشنوی

۲۔ قصہ شیخ منصور (سالم نوہ سچہ نمبر ۲) مشنوی

۳۔ اکھ حدیث (مشنوی)

۴۔ شیرین خور و مشنوی ہندیہ کیشہ حصہ

ب۔ وژن۔ غزل

۱۔ ودان روان، فراقہ چانے (شیرین خور و مشنوی)

۲۔ سید امینون آویینہ دوئے (لال مجلون)

۳۔ عربک شہزادہ آوے لہتویے " "

۴۔ کیاہ کوئے غم حصہ تے رمی چہنہ ودان " "

۵۔ زلہ دن دود چہن چوں لہ وانی " "

۶۔ وڈنہ بروٹھ آو کوہ پتہ لولو " "

۷۔ متہ مجنوں نو کتہ یار لولو (دویم باقتہ) " "

۸۔ پارہ گوم دلستہ مارے پان بو " "

۹۔ کتہ یارہ تراو تھم لہ " "

۱۰۔ متہ زلتم از متہ زلتم " "

۱۱۔ شے ہا بری بری تھوئے پیالو " "

۱۲۔ مجلون پاران لالہ مایے " "

۱۳۔ رُنتے ناگ اڑن ما آو

۱۴۔ تن من بو روزے پار اڑوختہ

۱۵۔ زہار بختو بو رنٹے رنٹے

۱۶۔ لولہ چانے مولہ گچ سو

۱۷۔ وچھان دو تم شائے

۱۸۔ کاسم خمار آسم سوکھے

۱۹۔ سہ پان کوڑم پیچہ بو مرے

۲۰۔ گوشن چھڑا بختہ جاے

۲۱۔ دایسیو چھم یاہ دودے

۲۲۔ اے پری گل پیکرے

۲۳۔ اتی اتی روزا حب نانہ

۲۴۔ مئے دی تسمو پوختہ کارن

۲۵۔ رنٹے ویسیوے زار امب

۲۶۔ ہمتے ویسیوے بزم زار میے

۲۷۔ دل گوم تارے دیدار دتا مو

۲۸۔ پیہ ناسون دوبارہ لولو

۲۹۔ گوہ گوہ لہ لہ پو کنہ کے دورو

۳۰۔ کوستور مہ نو از روزمانے

۳۱۔ دولہ بوزوئے یو دولہ عاشوقو

۳۲۔ زلہ وں دود چھم چون

۳۳۔ اے دیپے بیدار

۳۴۔ بوند چچم معبود

۳۵۔ یاون مرے جھاون چھے

۳۶۔ مار مئے سپرس چھک

۳۷۔ رنگہ رنگہ آسے تہ رنگہ رنگہ سنگے

۳۸۔ ائدرم دود بہ کس

۳۹۔ ویسو بوز تے کوٹ کال

۴۰۔ گردھتہ ویسو یے ونہ

۴۱۔ روز چچم چائی بوز میانی

۴۲۔ تونہ ہے تھاو تم گوش

۴۳۔ گوم بیدار یار چوئے

۴۴۔ دچھان مالہ گوم شامے

۴۵۔ دمن منز و مبدم کر حق پرستی

۴۶۔ موروش مساروش

۴۷۔ آدین آدیس گئے زوئے

۴۸۔ لا اللہ تہ او حقہ الا اللہ

۴۹۔ مردود رکوع یو

۵۰۔ شاہد تہ مشہود و چھتن

ج۔ فارسی نات۔ نمبر ۱ تا ۱۹

د۔ کاکثرک نات

۱۔ پایہ پڑ عر بکیر شاہ سردارے ۲۔ مرہ وندے چھک سون سردار

۲۔ یار رسول اللہ سلام علیک ۳۔ کھوٹ کنبہ منز کلاہ

- ۵۔ یا مصطفیٰ محمدؐ ۶۔ بر در تو یا محمدؐ
۷۔ خبر چھٹے حال باوے کیا ۸۔ صلوات اللہ بر پانچ نمبر

۹۔ فارسی ہندی کلام

- ۱۔ ذہ چہ زیبا دل فریبا ۲۔ خوش باز بمن باز ۳۔ حاتم ز عشق

۴۔ دربار شیخ سلیمانی

۵۔ نقلیہ

- ۱۔ پیش نامہ ۲۔ وفات نامہ حضرت فاطمہؑ

۳۔ زبانی کلام

- ۱۔ قیصر رو میوزا دودہ شتر مری ۲۔ تودہ پارو و چٹم جلو پونے

- ۳۔ گل بھوڑا تے پھلیا ہ چھاو ۴۔ سویر لوہ کچا کر نمہ لٹ

۵۔ دودہ پشتو دامہ دامہ

محمود گامی

(زندگی سه کارنامه)

محمود گامی

محمود گامی بس متلق چہ و بنستام ہی و نہ آست ز سہ چہ ۱۱۵۵
 منز یا نے ۱۱۵۵ شہزادہ دُزیا بہ منز گذریست تہ قرین چھن نمکتہ وری
 دُانس پُر او ہڑ۔ ایک مانے کو ز تشہ زینہ وری چہ یو ہے ۱۱۵۶ لاء (۱۱۵۹)
 اوس متہ تکر تہشیرا کر مشنوی "یک حکایتہ" تہ پو فیرو نامک یس لکھ
 قلمی نوہ سچہ سے دُسیاب سپد مت چہ سہ چہ ۱۱۵۷ لاء (۱۱۷۳) منز نقل
 کر تہ آست۔ تہ پچہ کتو چہ محمود ز زابک تشعیر کرن مشکل بنیست۔ اکتہ
 قلمی نوہ سچس پیچہ یس تار پرخ دتہ چہ سہ چہ تیوت صاف ز شکہ کون
 چھنہ ممکن، یہ کتہ تہ چھنہ فکر تران ز نقل کرن دلو کیا ز آسہ اکتہ اکتہ
 غلط سپد دیت مت۔ یہ نوہ و پچھتہ پیکو اُسو دُتیچن پیچہ دُتہ
 ز یاتو چہ محمود ز زابک تعین و بنستام غلط سپد مت تہ ہم تار پرخ شیرین
 تہ سرو تہ قصہ ہو دُن رشید شنو کین اُنس پیچہ دتہ چہ آستو ہم چہ فرضی
 نہ چہ محمود ناوک بیا کھ شاہراوس مت یسند کلام محمود گامی بس لکھتس
 وریچ چہ سپد مت بہتہ کتو مقبول امر تری سہ کینہہ کلا بہ مقبول کرا دُور
 شہزادہ چھپان رور۔ بہر حال اکتہ کتہ پیچہ چھنہ وید واریاہ تحقیقات کر وریچ
 گنجایش۔

اگر محمود گامی سہند زینہ وری ۱۱۶۵ اُسک شخص زانوہ ابرو قتہ چہ شہیر

پیچھے پھٹان ترواہ وری حو کوست کران گہو آسان۔ یہ ساری ہے ریاستیں
 نثر چھ فارسی زبان میں ہندوستان شولہ مادان آسان۔ اہم زبان چھ یتیم کس
 چیس چیس پیچھے سز مول آسان دق مروت، مولے پوت نہ بکر لنگ کچھ
 کڈتھ چھ غنی تہ صری چون بڑین شایرن ہندوستان سو تہ فکے تہ مادان آسان
 محمود چھ پتھی قلیہ سو تہ یتیم پوشہ وار ہندس اکس تھری پیچھے کس اوتھس
 کاس آوارس (محمود آوارس) نثر تھری ہوان۔ یہ چھ آسان اکہ علی گوک
 خان مول۔ بیکہ ذاکہ دقتس نثر چھ سپر تہ ادھنے یا قی عام طور پر تہ تہ لیکھو تہ
 آسان۔ محمود چھ رواج موجب فارسی تہ عربی چھ تاہم کس پان۔ محمود
 سورے کلام پتھری چھ یہ کتھ ٹاکار پتھری لہنے ہوان نہ تھیں چھ فارسی زبان
 ہندوستان مطالعہ ادس مت۔ سعدی، حافظ، مولانا دھرمی، عطاریہ جی تہ
 تہ نظامی دھرمی شایرن ہندوستان اثر چھ محمود نہ کاتھری فارسی شایری
 پیچھے عارف لہنے ہوان۔

محمود دھرمی فارسی کتھ کاتھری ناثن ہندوستان اکہ بیاض یوں تہ حال
 حاکم دسویاں سپر تہ چھ باسان نہ محمود چھ شایری ہندوستان ابتدا فارسی
 زبان پیچھے کورمت۔ فارسی یس نثر شایری شور و کریم کو آہہ ہن تھیں نثر
 نہ سبب اکہ یہ نہ علمی مجلس نثر ادس نہ تہ وقتہ کاتھری کاتھہ مادان۔ دھرم
 یہ نہ لہنچا یس نثر چھ محمود دھرمی دھرمی پیچھے فارسی زبان تہ شایری
 ہندوستان اثر ادس مت تہ تہ تہ چھ نظامی یس تہ جانی یس ہم آہہ
 ہندوستان کاتھری کاتھری۔ اکہ بیاض نثر چھ ۲۶ ناث، دھرم نثر شاد ناث
 فارسی زبان نثر تہ تہ کاتھری نثر چھ۔ کاتھری ناثن نثر چھ نثر مقبول
 عام نہ ناث تہ

شکرِ غمِ وفا یا حیاتِ نبی سے کرتے شفا یا حیاتِ نبی

۲

میر بان باشند بر من یا محمدؐ بہ دُندے سر قد من یا محمدؐ
 اکتہ بیا جنہ چھ اندس پیچھٹ لیکھت کہ گفتہ ۱۲۲۹ھ تہ بارتے
 تفصیل چیس کیسہ کھیونت۔ یہ کتہہ حصہ بہین لایق زیریم ساری نات
 کیا آسن محمدون اکتھو اکو سپہ وریس منز لیکھو پتہ ممکن چھ ۱۲۲۹ھ
 اسہ پتہ تہ نہ ناپے کے تاریخ تصنیف۔ امہ بڑہ نہ چھے محمد و مقبول عام کاثر
 مشورہ پشیرین محمد سرور شیش صنعان بار سس آسان امہ پشیرین ہند
 تفصیل بڑہ نہ کن پتہ۔

امہ قلمی نوہ سچو قرین ساری فارسی نات چھ مولانا جامی ہندو
 نات بڑہ نہ کنہ تھا و قد لیکھنہ آیتو۔ اکثر ناتن چھ سوہے بحر تہ ردیف
 قافیہ تہ یہم مولانا جامی ہندین ناتن چھ مثلن مولانا جامی ہند یہ مشہور
 نات ہے

گر بہ بہنم رخ زیبائے رسولِ عربی دیدہ عالم بکف پائے رسولِ عربی
 دادہ از شوکت شان بر سر معراجِ کلیم صد شرف پایہ اداے رسولِ عربی
 گشت از نیک بخلق جہاں جامی مست تاشدہ والدہ شیدائے رسولِ عربی
 محمدؐ و گامی سید نات شریف کو کینہہ شاد چھ نوہ ہے

یا الہی ہو ناے رسولِ عربی عاشقم کن جیفہ تہے رسولِ عربی
 ظاہر از قید مطہر شد اذین نور قدم بتجلاست تجلاے رسولِ عربی
 راحت روح روانم اے صبا نود بیار بوسے گیسوے سن ناے رسولِ عربی
 اکتھو بیا جنہ منز یس کہہ دنیگ نات شریف چھ تمکو کینہہ شاد چھ نوہ

حق چه طای و یاسین گفت در شان رسول

من چه خود را میت غم منقبت خوان رسول

مخزن جود و سخا و مظهر اسرار حق

مطلع انوار سبحانی گریبان رسول

یارب از محمود گامی یرسان حدک سلام

خا صه بر روح رسول و جمله یاران رسول

فارسی نات لیکهان لیکهان بخت شایسته محمود پنهانی الضمیر

و دادا چه میزگشت کبر بخت تن چمن و شنف پا طوطا بشری شاد و بخت کومت من

چه باسان ز آفر فارسی تا بگو فرم ز کافر شرک را چه محمود کافر شرک من

شار و نه بک و ج به بنه موتو پیم دود قمارن شز چمن شایر سبز نو مشقی صا

نشان تیر شایر چه حوصله بخت برونه پکان تو کج کالو پتو همیشه خاطر فارسی

دوین تراوان

در روز محشر بنه، گوهر بر من و نه پتو نومول

تنه دوه پتو پتو پتو کبر ا منته زهار محمد

یس بار گوهر ناه آسبه در نار جهنم

نور دپه پتو پتو پتو لار تس تنه کهار محمد

امیل فارسی نات چمن پتو

کونین هویدا است ز انوار محمد

نور شید خجل گشت ز رخسار محمد

کثیر شرف یافت از موه شریفش

تا نهد مدینه است ز آثار محمد

محمود بن شایر بن شورو کرشنہ نصیحت چھئے اکھ رلوایتھ۔ یہ سب
 عبدل احد اذان تیر پینہ کشمیری زبان اور شاعری "مترنقل چھئے کر پش
 ز تہس گز دیو پش ٹوٹھ نیچو شاہ سلطان لوہ کپا پانے تہ محمود چھ پش
 باٹھ شاہ ساخانو لکیر دیا اکھ کنو لکھت تہ یو پے باٹھ چھ محمود
 شایر بن پش سب بنیومت۔ یہ رلوایتھ چھئے اوکر کنو صحنی باسان ز محمود
 چھئے پش کتاب شیرین خوسرود ۱۱۹۹ھ مترنقل چھئے۔ پیلہ زن سہ پش شورو
 و ہرے آسہ پے۔ اٹھ دانہ مترنقل محمودس جوان نیچو مرن چھئے نہ پش لایق کھت
 دوں گو شاہ سلطان چھ محمودس نیچو اوسمت۔ یس جوان دانہ مترنقل
 گز ریوت چھ۔ ابد وقتہ آسہ پے محمود اڈور دانہ مترنقل
 محمودس اوس دویم نیچو اسد گامی تہ اوس پندی رکنو چھ محمود
 سلسلہ نسب از تام چلان رو دست۔ اسد گامی بن نیچو بن حیدر گامی
 تہ اوس پندی احد گامی۔ احد گامی ستر کور پندی اولاد چھ از تہ ار و ارس
 مترنقل بسان۔ رلوایتھ موجب چھ اسد گامی تہ حیدر گامی تہ شاہ
 زبان اسو پش۔ مگر تہ پند کلام سپند نہ از تام دیاب نہ پش چھ محمود
 پش شورو ہرقتہ حاصل کر تھ۔ گامی لفظ چھ محمود گامی تہ کن پش خاندانی
 ذاتہ بنے مترنقل چھ محمود ذکر محمود شاہ اوس مت پش پش پیشہ او خن
 گری اوس۔

عا ابن محبوب صاحب لایبریری مترنقل شیرین خوسرود قلمی نہ سچ چھ تہ چھ

ہزار و دوحہ و شست دیکھ کم = ۱۲۵۹ھ (ناجی)

یہ کتھ وینو تر چھے غلط باسان ز شہر چھے اکوڑ محمد دس
 گامک آسہ کینو حقار کتھ کتھو تہو چھے پنہو ر شہر "گامی بھرتہ
 سان تخلصہ کینو اختیار کرہو۔ اصل پڑر چھے ز محمد دس چھے گمہ ڈ
 پیٹھے جامی تہ نظامی سٹند سون اثر و دمت تہو تہو چھے پیمن دون
 شایرین ہند ہم پلہ پنہو پنج کو شش کرہو۔ یمنیک تو بوکتہ تہو ہندو
 فارسی کیو کا شکر نات تہو تہو پشتر مشنوی چھے۔ تہ پیمن دون شایرین
 سہو مناسبہ یاد کرہو خاطر چھن محمد دس سہو گامی لفظ و دمت
 جامی، نظامی تہ محمد گامی

چانز ہارپ، کران نظامی

چانز توصیف پران جامی

وہ کیاہ دون محمد گامی

یا رسول سلام علیک

محمد گامی یمنہ وجہ کتھ شایری شور و آسہ کرہو، یہ کتھ
 چھے ٹاکار مشورہ چھے از لے شایرانہ طہو پتھ ہتھ آمت۔ سہ چھے شایری
 ہندس ماحولس منزے پتھ پتھو۔ تہو چھے پنہو مشنوی پشتر پنہو سہو
 اندس پیچھ آہ مشنوی ہتھ لیکھنک ہار پخ ۱۱۹۹ھ شارس منز و ج کتھ
 اگر محمد دس زہنہ وری ۱۷۶۵ء یا ۱۱۷۳ھ دس مانو، تیلو چھے تہو پشتر
 محمد سروشتوہ وری پنہو وانشہ منز لیکھنک۔ اگر محمد دس یمنہ مشنوی پنہو پتھ
 مشنوی نو پتھ لیکھنک آہ تیلو چھے لازومن یہ کتاب کا شتر زبانی ہتھ کرہو پنج
 مشنوی تہ۔ دون گوٹھے چھ حال حابے کیشنن تاہو مشنوی یمنہ ہندو قسلی

فہرست دسی باب سپید کو مکتوب۔ چمن چاند لیکھن تار پرخ مولوم چھپنے۔ یحسن خزن
عبدیہ یا پلو کو کٹ مشنوی ہن 'طوط نامہ' تحریر ۱۲۰۱ھ تہ شاہ قلندر
ہن 'ابراہیم ادھم' چھپے۔ اگر شاہ قلندر رشتہ زمانہ محمودس بدو نہیہ آسہ
تیلو چھپے تہ مشنوی لادری من محمودس بدو نہیہ تخلیق۔ اگرچہ کاشتر مشنوی بدو
وینستام سون خیال یہ چھپے زامہ صنفتک دیواج چھپے کاشترس منز غر لکوتہ نعلہ
ہندیہ یا پلو محمود بنے دیت مت تہ محمودس بدو نہیہ چھپنے امیک دو جود اسہ
نیش کا پلو موجود۔ مگر فارسی زبان ہندیہ مروج سپیدہ کہ وقتہ چھپے
اسہ شامیرو اکھ صنفتس منز لیکھن کوشش ضرور کر مژ۔ مئے نیش چھپے
کتام شہر ہندیہ فارسی شامیر ہنزا کہ مختصر مشنوی ہن۔ یمیک مرفو
حضرت اسماعیل رشتہ قمر بان گزنہن چھپے۔ یہ مشنوی چھپے ۱۳۰۹ء (۸۱۲ھ)
منز نقیل آہر کر نہ۔ اکھ منز چھپے فارسیس سہو کینہہ شار کاشتر کو صاف
لیکھت ملن ے

گندم ریخت یمختہ دھند دھند زانہ بو اضطرابم دور تا گردد ازو
یلو نہ حرکت کینہہ گزہ پیر صاف شراک پس رہا کہ دیم اذیزدان پاک
تہ پتہم شار چھپے

باہ چھاوتہ ادس تروہس اندرو حکم آوتس لوطہ گوہر مارانو
امیک مانہ گوہر محمودس بدو نہیہ نور پاتر ہمتہ دری تہ چھپے کاشترس
منز مشنوی ہن دیواج سپدست آسان مگر محمودن کارنامہ چھپے یہ نہ تو چھپے
اکھ صنفتس باضابطہ دیواج دیت مت تہ اکہ کھوہ تہ بیا کہ تہ ہانی
مشنوی چھپن ہنیز یادگار تروہر۔

کلیات محمود نامی منز یہ سہ ترتیب شہر ہن خود سرو مشنوی دہن چھپے

چھ آہرسوہ چھ ترے اہم قلمی نمونہ تہ اکھ چھاپی نمونہ نقیرتل
 نقیرتہ دینہ آہرش۔ اکھ نمونہ چھ مہجور لایبریری ہند یہ چھ ۱۲۴۸ھ
 منز نقل آنت کرتہ تہ اکھ چھ اندس پیچھ یہ عبارتہ لیکھتہ۔ کتاب
 شیرین خسرو بابت خواندن از دست خود تحریر یافت۔ آمد تاپ چھ باسان
 ز یہ نمونہ چھ محمود بن پونی اکھ نقل کورست۔ مگر اکھ منز چھ وادہ
 شاربون تہ نہ نندون باکھ تہ چھنہ اکھ منز درج یس اکرس اٹلیکس
 نوہنسن تہ مہجور لایبریری شیرین بیاجنہ منز موجود چھ
 ودان روان رفاق چانے ودان چھس فرکو یادو
 پنے رائے پتہ دے نادو دودو فسر یادو

مکن چھ ز محمودن ما آسہ ہن پینہ تہ کینہہ باکھ اکھ شنوی منز
 لیکھ ہوتو ہم اور یور قلمی نوہنسن منز درج آسن۔ آمد علام چھ کینہہ
 سر توبو کھ حصہ تہ غاب گکتو باسان ہم بیون بیون نوہنسن منز بیون بیون
 شاین درج چھ۔ شاید چھ یو پے ویدہ ز محمود کاہن شیر اکھ شنو کھ چھنہ سے
 قلس رودست یس نظاہی شیر فارسی شنوی چھ۔ واریا ہن شاین
 چھنہ فکری تران ز محمودس کیاہ چھ دین۔ رکت یہ ہندس گہ دس منز سے
 چھ خمر و شکارس نیران مگر (شبدین) چھس فصلس نمونہ قصان کران
 تہ اکھ منز چھ شاور (چھاپی نمونہ شاور) یوان۔ یہ چھ خمر و شکار
 خاص رفیق آسان تہ چھس شیر ہن منز باکھ کران۔ خمر و چھ شیرین رکھا
 نیران تہ گھوشتہ فصلس نمونہ قصان وادہ ناؤن چھ بے مانے بنان تہ پڑھ
 مثالہ چھ واریا ہن شاین۔

چونکہ محمودن چھ شیرین خمر و شکار جوانی ہندس عالمس منز

ایچکچیش ته آمه د اکتبه چن دین جبران شیر شایری ته زبان هیکنه که منه مشقی
 هنده داد اکتر هتته. نوکری که چنکینه شیرین خوسرو مشنوی شیرین زبان ته شایری
 ترانه شوز پرتخه محمودین بایته مشنوی شیرین چنکینه. شاید چنکینه امی مشنوی
 شیرین زبان که چنکینه دین به الزام دین دیوان ز امو چنکینه کاشرس منز خاریست
 اونیوش. کتبه یوسه مدبر زبان محمودین یوسف زلیخا به، شیخ صفا حسن مارون
 رشپس ته بایته مشنوی شیرین منز دوتاویش چنکینه سو چنکینه تمکس پتیه بیکه کاشرس
 مشنوی نگارن دوتاویش چنکینه چنکینه.

مخدون چنکینه به مشنوی مولانا نظامی شیرین فارسی شیرین خوسرو چنکینه
 خلاصه کتبه ترجه کر مرث. تمکو کتبه انصاف چنکینه نظامی شیرین مشنوی سیتو
 کورمت. و چنکینه اسو نوین شازن شیرین ترجه سیتو. خوسرو ته فراد چنکینه
 کران به

بگفت از دار ملک آشنائی	نخستین باز گفتش از کجائی
بگفت از عشق بازان این غیب	بگفت جان فردوسی در ادب نیست
چه باشد کردم آسوده داری	بگفت جان چرا فرسوده داری
نشاید بیش پرسیدن صوابش	چو عاقل گشت خسرو در جوابش

محمود چنکینه اکتبه شایه نویم شایه کمان به

دو پیش تمکو خوسرو چنکینه مکانش دو پیش تمکو جان چنکینه پیمچه لامکانش
 دو پیش تمکو خوسرو شیرین تر مشراد دو پیش تمکو عاشق شوخی ماعا دو
 دو پیش تمکو خوسرو والشد به مار هتته دو پیش تمکو شد سروتن هم به غار هتته
 کران اسو گفت که خوسرو ته فراد به تشنگ آو شاه خوسرو کورن آزاد
 فراد به مرث پتیه چنکینه خوسرو نظامی شیرین نوین شازن منز شیرین خط

خط لیکھان سے

شہید مکتوبیہ یاد ہو سناک

بما تم تو بہتے زد ہر سر خاک

دوتا کرد از غمش سروران را

به تمیلاش بدل کرد ارغوان را

غمش می نور که خورشید هم تو خورشید

عزیزش کن کہ خارش ہم تو کدی

اگر صد سال به خاکش نشینم

بہ جز خاک کے از و پھرے نہ بینی

ولیکن چوں ندادہ دگر یہ شکوے

چھ یا دس بے کباب انگشت دے

محمد دین ترجمہ چچہ نعمین شازن قنبر۔

جفاکش دوستا او سے وفادار
نفاق کیا ہوا۔ یہ مکر و تزویر ہے

قضائے شمس بہ بڑی پان ہر وقتہ گیکھ راضی غریباہ مار نووختہ

بہ ظاہر نمود جانے پیر سستی
خسہ کشہ چھم نہ دو زبان کہ شکیستی

دو کھس بیچک تہ تا تمی حامہ سہرتہ

گلی ماتن دلی مارنگ روف خسار
تیرے بار بار یہ قصہ کہ نہاد چہرہ

غصہ چھوٹے ہیں دم غم مٹا کھٹے

عراقی نو سنجہ شیریں غم و رنظامی مملوکہ ناجی منور

کیشترن شایین زبا فی منز خا میه آسینه باوجود تہ چھ شیرین نوم و شنوی
منز شایر سینه و وہ چھ و ن ذہین آسنگ یقرار پوان کون۔ اکثر شایین چھ
شایین کی تہ ناو تشبیہ و تراو منز ز انسان چھ ہے جیکہ روز تھ گڑھان
منزین یار سینه و وہ زلس رو خا رس پر چھ لکھن و چھ تھ چھ شایر و نان
شبان کیاہ حال تھ برکب انارس دزان زن مرثہ فول منز باکون برس
یا و چھ توک نوم شارس

بشکر خندیش با بند کر تھس شمع زن منہ من شرمندہ کر تھس
پن چھ و ن کلے چھ و ن کلس پل دل سنگن خود ز دیو تن کین تل
نوم تقدیر ہے کیاہ کو روم تے اتھے ماشوق امت را و روم تے
عمود کا می نہ امہ کوہ و کیکہ کار نامہ پتے چھ بیا کھ شاندار کار نامہ بارس
پوان تہ سہ کو تھ شیع صنعان۔ حال واپے چھ سہ امہ شنوی ہیستہ کو
تہ واریاہ قلمی نو سچہ دیاب سپہ کو ہتو۔ پم منز چھ اکھ تیتھ نو سچہ تھ
کوہ و رتس پچھ ۱۲۱ھ درج چھ مگر آخری ورن چھ غائب تہ بیا کھ
نو سچہ چھ تہی قلمیکہ امت نیمہ قلمیکہ بیہ نو نو سچہ عبد کو پالن طوط
نامہ تہ بابا کمالن وفات نامہ ۱۲۱ھ منز ایکھ چھ امہ تو۔ شیخ صنعان
شنوی ہتہ کو ہم قلمی نو سچہ چھ و نان ۱۲۱ھ منز چھ عمود کو تہ شنوی
تہتر مقبول سپہ منز آسان ز کھ چھ اتھ جاہ جاہ نقل اسو ہتہ کران تہ اکھ
اکس تو برک مہنو پیش کران۔ اگر عمود ۱۱۹۹ھ پتے تہ شنوی لکھنوز آسہ
تہ اکس و و ن و رتین منز امہ نظیر ہیستہ یوت مقبول کر تھن چھ اکھ
انعام کو کر اما تھ بلو کہ امہ کہ حسنی ضامنہ۔ میا فی ذاتی راس چھ ز کا شرس
منز چھ اسو و نستم شیخ صنعان سہ مقابلہ بیا کھ نظم با و ہتہ کو کر تھ۔

چاہو سیمیں در زنجیراں داشت او ہچو عیسیٰ در سخن جان داشت او
 دختر ترسا چہ برقع بر گرفت بند بند شیخ را آذر گرفت
 چوں نمود از زیر برقع رے خویش بستہ صد ناز از یک معے خویش
 در بہشت حُسن و اندازِ برج جمال آفتابے بود اما بے زوال
 آفتاب از رشکِ عکسِ رُسے او زرد تر از عاشقاں در کونے او
 چوں صبا از زلفِ او مشکیں شدی روم ازو آرم ہند و چین شدی
 محمد کا می کن شازن مژ چہ اُمس ہین زمانہ بخش طو مار گران ہم

چہ نرم ہے

شیخین و چہ پیوستہ لڑاہ تھتہ مژ اکھ سوہند راہ
 مستس چتہ والان گنگے مستانہ ترس نشگے
 رئیسِ موعہ اُس پیران ماران زن شہہ زن
 رخصتہ ماران سبیلان گتھ کران اُس گلن
 سینہ بٹیک مژ ڈیکس سہ رخ تھچ چتہ کس
 خمدار با رنجہ بکے کتھ کران رومہ رے
 حُسن تہ عشقن کوہ جوش کو شیخ صنا بے ہوش

نمودن چھنہ پہ چکا تھتہ شیرین خوریا منصور نام کو پاٹھو ترجمہ
 کر مژ۔ اکھ مژ چھنہ سہ اہل عینفس تاہن رودت۔ تھر چھ پنبہ نظریہ
 خاطر اکھ زھوٹ موٹ بحر اترتہ کاشرون گوہ ڈنچہ لٹہ اکھ تھتہ روہ اُنی
 سراپہ بخش مت، تھتہ بڑو وئے پر تھتہ کائہ کاشرون دلس مژ جاے وڈ۔ پہ

اوس اکھ تھیتھ رو حانی غذا ایس سہتی ٹٹس تہ طہختار پیچھ تہ کھوت تہ کتھ
 کتھ شرتہ او اکھ اکیس باونہ۔ محمودن پہ کار نامہ روز ہمیشہ تانہ بتانہ
 شیریں غورہ تہ شیریں صنغان پتہ کور خلو منز کوکج محمودنی
 تائیری تہ آہ پتہ کوس منوں آپہ بارشس، قلمال چھنہ تہ کتھ شنان
 شیریں غورہ علاوہ پتھ کتہ پہ محمودن پہ شس یکھنک تانہ پتہ دیت مت
 چہ سرہ چھنہ پتھ ہارون رشپہ۔ پہ شنوی چھنہ ۱۲۵۸ھ منز یکھنہ آہنہ
 گویا شیریں غورہ تہ ہارون رشپہس منز مالک مہ قہ چھ کٹ باٹھ ڈوی۔
 محمودن دؤن پتھ ڈوی پتھ شائیری ہندہ ارتقا لبس چھ سہ پتھ کور کتھ
 محمودن چھ اہہ دقتس منز اکھ کتھ تہ بیا کھ پرن سہ کار نامہ پتھ کٹ تہ دوت
 زکا شرتہ زبان ہیکہ نہ نہا پتہ آہ شتہ حق ہا برکتہ۔

محمودن پتھ ہارون رشپہ، شنوی پتھ عہدیم نہ قلمی نوہ سچہ سٹے
 وسیاب سپہ سرتیم چھ چھاپی نوہ سچہ نش پتھ مختلٹ۔ اگرچہ دیس کور چھنہ
 مہ قلمی نوہ سچن ہندہ کا تہ شار چھنہ چھاپی نوہ سچن منز سچہ۔ قلمی نوہ سچہ چھ
 زھوڑ۔ تمن منز چھنہ اہم شاد تہ پمن منز کتہ پتھ تار پتھ تصنیف پتھ۔
 تہ عہدیم اڈ لیک قلمی نوہ سچہ تہ چھ سالم قلمی نوہ سچن سرتی زلان۔ توے سپہ
 پتہ سالم قلمی نوہ سچہ کتاہ پتہ پمن حاشیس منز نقل کون۔

یوسف زلیخا پتھ زلیخہ زیر نظر نوہ سچہ سٹے پتھ نوہ سچہ پتھ ترتیب شت
 ہنہ شرتہ چھ جرمن نوہ سچہ تہ نوہ سچہ ۱۲۵۸ھ ساہو پتہ کھنہ تہ اہم۔ جرمن
 نوہ سچہ چھ مشہور جرمن مشرق کے ایف برکھارڈن ۱۸۹۲ء منز تہ چھ
 کورمت تہ کاشرتن ہیچھ پتھن رومن تہ کاشرتن رومن پتھ شرتہ جرمین
 شرتہ چھو پتہ۔ پتھ اکھ کھن نوہ سچہ تہ باسان چھ زہر کھارڈس چھ

محمود بن مشنوی ہند چھہ کا شریس منز نشدہ بن نیوشت۔ زلیخا پہ حبیبکو
 سار پف، تشد غاب و چھن تہ عزیز بصرس نیش و اش، محمودن چھہ پہ حصہ
 زلیخا بحر متو لیکو حکمت توے چھہ عام مکن نیش گال کھاتس پون روڈ
 مولانا جامی یں چھہ سار پہ مشنوی اکو ہے بحر منز تہ پوی انداز بیانہ تحریر
 کر مرزا محمود کا می یں چھہ پنڈ کتاب جامی ہند نو نو شاردو پیچہ شور و کر مرزا
 چنین گفت آن سخندان سخن سنج کہ در گنجینه بودش از سخن گنج
 کہ در مغرب زمین شاپے بناموس ہی زد کوس شاپی نام طہوس
 زلیخا نام زیبا دختر ی داشت کہ با او از ہمہ عالم سری داشت
 نہ گنجد در بیاں وصف جمالش گنم طبع آزمائیے با خیالش
 فراوان موشگافی کرد شانہ نہادہ فرق نازک در میانہ
 فلک درس جمالش کرد تلقیس نہادہ از جینش موج سیمیں
 فرود آویختہ زلف سمن سارے فکندہ شاخ گل را سایہ برپائے
 محمود کا می چھہ زلیخا پہ ہند حبیبکو تار پف نوین ابتدائی شاردن نشد

بیان کران سے

سورے زلیخا اس زیبا، دل فریبانوں زن

سچینہ صاف آئینہ کھوتے اوس روشن تن میں

نار پستان راحت جان اوسو تن رہے پیہ بندہ کوئی

ڈیشہ زمین کریشہ زمین اوسو فیراں دل ڈیے

افشک نال زلف تے خال اوس شوباں پیشرو

مخت شکل نہون دل چشم کا فرکیش اد

ع۔ زلیخا از مولانا جامی قلمی نوہ سچہ مملوکہ حاجی منور

مولانا جامی چھ عزیز مصر سید زلیخا پہنچند رکن نو من شان

مترائد و اتنادان سے

بیا جامی کہ ہمت بر گھساریم ز کنعان ماہ کنعان را بسیاریم

زلیخا بادل امید دار است نظر بر شاہ راہ انتظار است

ز حد بگذشت درد انتظارش دوا بخشی گنیم از وصل یارش

تر یوسف قصہ چھ فہموشارو پیچہ شومہ گزہاں سے

دہر خانہ استاد کہن زاد دریں نامہ چہیں داد سخن داد

کہ چون یوسف بخوبی بر سر فراخت دل یعقوب را معشوق خود ساخت

ہسان مردش دریں در دیہ بنشت ز فرزندان دیگر دیدہ بر بست

یوسف پسند دہر پر آئے چھ یعقوب بس نش پوان تر یوسف

سائلش بنگ دو خاس کران سے

اگر باشد اجابتہ قصہ داریم کہ فردا روز صحرا در گذاریم

برادر یوسف آن نور دیدہ ز کم سالی بصحرا کم رسیدہ

گئے با اورہ صحرا نور دیم گئے بر پشت کوہ و بیشہ گردیم

گئے از گوسفندان شیر دو شیم گئے شیرین و خندان شیر نوشیم

بکنجہ خانہ ماندہ روز تاشب فارسہ غذا بر رخ بلعب

محمد گامی کشد سوئے زور کلام تر چھ یوسف قصہ سستی نون

نیران سے

اوس یوسف فرزند یعقوب نور پہنچدے سمسار شوب

شاه خواب اوس ماه کنعان آفت دل غارت گرهبان
خوبصورت اوس ماه روه خسار پوشه قهر پیچد زن کاپشهار

دو باب چهر نوم شار پیچد با لب بر و نه کن و انان
گیا با لب شمع شمع عرض و سلام کو در هوس شمع
باب صابو یوسف چهر و دن مفارده معا غدا
فیر که هوس یه اندو اتدی نیر که روشن کرد هوس کو ندی
گیا گوس دو دس یه هوس لوز کران سه روز هوس
یه صحر اوس و اتد کمرستم چهر و ده باب یوسف پیچد کران - غم و دن
یه چهر یه شایکهان خون چکر کھیومت

تیوت لوه هوس نیل یس تن پیدوشس گو رنگ سوسن
زار دنان اوس و و باین کیمه موشس رچمودم لاین
مته کر کو قوم چشس ناچاره چکر ناو تو م نهو وار وار
اوس روان دوان ناله چرنه زن راجه مونین خوانه
مولانا جامی چهر یه حال نه من شارن منزلیکهان

چوپا در دامن صحرانهادند برودست جفا کاری کشارند
برهنه پا قدم بر خاک میزد بگل از خار دهنس مسخار میزد
کف پا که نابودش ز گل تنگ زنون در خاره خار اگشت گل رنگ
به زاری هر که رادامن کشیدی به بیزاری گریبانش دریدی
به گریه هر که راد در پا فتادی مخند بر سر او پانهادی
به ساله هر که آواز کردی نوا داس مخالف ساز کردی

عاقبتی نه سخته زلیخا از جامی مملو که ناجی منور

یہ دوسرے مولانا جامی سنہ کی شاد لانا مانی چھ۔ مگر محمود کی شاد تیر چھ
 کینہہ کم پہن۔ از تیر چھ کش پر بندس کا مس کا مس منز انجھہ سوسو روکیو
 زانہ، پیم اکہ اکہ شاد یوسف زلیخا زبانی چھہ ژوس۔ یوسف زلیخا پر
 مہند قلمی نوہ سچہ ۲۴۸ اچہ در اے مے یکم نوہ سچہ زیر نظر رکودی۔ تبھن چھہ
 اور یور کئے زق۔ 'لال مبلون' مشنوی ہندی پاٹھو چھہ یہ کتاب اچہ کھشور
 مگر نہاں، روز ہر۔ مولانا جامی مین چھہ یوسفینہ مرگت حال بیو مخر نفلن
 منز یو کھست۔ تھہ برعکس تھہ محمود زلیخا پر ہنیز زبانی تھہ باکر تھہ شان ز
 عالمس چھہ وڈناواں۔ یہ کھتہ چھہ عکسی ز اچہ مرثی یس منز چھہ محمود دوا
 پینو ہمن دادین دیت دیت تہ پر مرثی چھہ وہہ ز کا شرمین لکے باتن مہند
 حصہ بنیوت۔ ترجمہ وہہ ہے گے زلیخا ہوشیار کا شرمین زانہ چھہ ماہ صیا
 چھہ رازن روزوں منز بنیو وکھنہ سیتو مہندہ عالمس وڈناواں ہ

ترجمہ وہہ ہے گے زلیخا ہوشیار حالہ اکے اُس کران نالہ زار
 عیانہ مرنے برنہ آہتو مرگزار مرگزارن کو کڑے دیت نے واکزار
 بنیو وڈو سیتو مگر اکور وچو مالو وڈو کھسایہ کلہ وروہو
 ناد لایہ میا نہ یوسوفو وہہ لو بیتہ

لال مبلون تیر چھہ محمود کا می مین نظر امی شیز فارسی 'لیلا و مجنون'
 پہنچتہ ترجمہ کر ہر۔ مگر پیش ازاد پاٹھو یہ مشنوی ترجمہ کرینہ آہت چھہ۔ محمود
 چھہ بیٹہ کا نہہ مشنوی امہ طرفہ بیچہ برب کھ کھتہ چھہ بیتہ ز پیشہ اچہ کھشور
 یہ کتاب مگر نہاں روز ہر چھہ تیر چھہ بیٹہ کا نہہ مگر۔ چھاپی لال مبلون چھہ
 قرین ترین ہمن و مہر سطرین ہنیز بیٹہ دن یچہ کتہ بہ منز ترتیب دینہ آہت
 لال مبلون الیہ پلسا دن دن شستن دو مہر سطرین ہنیز چھہ۔ امہ مشنوی

ہندو نوہم کاہ حسین ہاتھ اُسکو ویتام کھوٹتے روز بھٹے سے

۱۔ سید امین آوینہ دوئے از تہا اُسبہ نہ ہوں گئے

۲۔ عرب شہزادہ آوے لستوے تہا کر لستوے کو سمن کراو

۳۔ کیاہ کوئیے غورہ تے روے چھک تہا واد

دنتہ لستو کو مثرادان چھک

۴۔ زہر وں دود چھس چون لہ وانی

یار مثری زار بوز مسیانیے

۵۔ ووہنہ پونہٹ آو کھہ تہ لولو کہہ ذاتہ لوبہ ما دوہ تہ لولو

۶۔ متہ بھلونہ گتہ یار لولو لال کہتہ کر چھس یار لولو

۷۔ یار گوم دس تے مارے پان بو بالہ یار گوم یو ہوتے ہو

۸۔ متہ بھلونہ گتہ میانہ یارو کہہ یارو تہا و قتم لڑ

۹۔ متہ نل تم از متہ نل تم پتہ لارے متہ بھلونہ نو

۱۰۔ مے برک برک تھاو مے پیالو دلو لالو سپے ہیم نا

۱۱۔ جوادن تہا ران لالہ مہنہ مے ڈی توں بیہ میلہ ناسے کیاہ

یہو بیہو با تو علاوہ اُسکو ہتہ بدست وشتوی مہر ویتام چھسے

رودری متہ گلیات محمود گامی ترتیب دینہ وزیر رودری سارہے کھوہ چہاد

قلی نسخہ نسخہ امی کتہ بہ ہندو نظر تہا۔ یہو سارہے شہر چھ نو سچہ ۱۲۸۲

نسخہ حسن شاہ تہ نسخہ کھر پور مکمل تہ اور پور بھٹک کے فرق۔ غلام محمد

نور محمد چھاپی نسخہ چھ غارین ریشہ چھ حکم کہ نسخہ نمبر ۱۱۰۵ بیٹے نقل

امت کرتہ مکہ امہ بدوشہ چھہ ہیا کہ نسخہ عبدالحی نو کہ لی پتہ درمک بہ

امرسر چھاپ ٹومت میں غلام محمد نور محمد بدوشہ کھوہ تہ جاد قابل قدر چھہ

محمد کا نامی پشتر لال مجلوان پرتھ چھنے یہ کتھہ ما کار پاپھو لبسہ دیوان
 ز یہ چھہ کاشرس خزانہ دیکھ غنائیہ (Cp 678) یہ داستان چھہ تیر انداز
 کا شرانہ آشر ز نادام چھہ بہ لاو چھہ کاشر آتہ لیکھنہ آہو بشن سلیم عامر
 سید میر لیلی۔ لعل۔ مجلوان شند مول سید پرچہ پتھو سندن خانداس پیچہ
 میٹھہ یزمن بنان زنتہ کا شنبہ کاشرس خود جس چھہ گر خاندرا سان۔ وچھو نہا
 کہہ آپ چھہ آتہ خانداس پیچہ ونہ نادان سے

سید امیرمن آو پینہ دل سے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 بزوتھہ بزوتھہ شہزاد پتہ پتہ مولے پاتہ چھہ رنگہ وودوئے
 تاپہ دانہ پیچہ پھس پانہ وودوئے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 دودوہ ماج روئے کیا ہشہ ٹولے تھم انن بحبا پن ہوئے
 سوہن پانہ وانی تزلہ لکینہ اور لے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 اٹھو دن دیش سیتو چھہ بی کھ ونہ ونہ تہ۔ تھو دن چھہ آتہ مشن
 کاشہ بن پوش چھہ ذکر بڑ شہہ دار طریقس خزانہ

دگنیہ ونہ فرو مین رویہ خانس مہرانہ مجلوان خسانہ سے
 مجلوان پیچہ پیچہ پیچہ دیوان خانس گندان پور ساہانہ سے
 جان جان ونہ وی تس جاناس مہرانہ مجلوان خسانہ سے
 نیری پوش مٹنگہ لاگس ٹکوشہ فانس اچھہ پوش لاگہ دامانہ سے
 سوہنہ پوش لاگس مٹر کریم بانس مہرانہ مجلوان خسانہ سے
 محمد کا محمدین آدرچہ ال مجلوان نظاوی شند لیلی المجنون بزوتھہ
 کتہ تھو تھہ لیچھہ چھہ مٹہ آتہ مٹہ کتہ رتھو تہ ترجمہ ونہہ کاشرس
 ادیس مٹر ز پتہ کتاب پل گل پون مقام میں نہ از نام آتہ میوشت چھہ۔

خامی یس منز چھ اٹھ کتا بہ پٹکل بدون رنگ۔ بیٹیک اثر محمد دس پیچھ
 سپٹھہ کم چھ۔ شاہ کتو و چھو نظا می سندنو نم شار۔ لال چھ مجنون
 بندس فراقس منز چھ کتو آوار کا پٹرس

برگل ز مرہ کلاب میرخت جتاب بر آفتاب میرخت
 از بکر نمود نود سازی بخشود علم بر آس نیازی
 گفتم چه کسی و کیت انجیت ناپیدن زارت از پٹ کیست
 بشادشکر بز ہر خندہ کای بہ جب گرم نمک تنگندہ
 لیلی بودم و لیک اکنون مجنون ترسم از ہزارہ مجنون
 او گر چہ نشان گاہ درداست آخر نہ چون زنت مردااست

تہ محمود چھ لالہ یار سندنس فراقس منز تو من شان منز و نادان۔
 خیال یا پسندے زار وودن آشتے بڑو کتب بہ نسی خاک لودن
 ترستے بو پانہ دافر انکو زایہ باجی ترستے تر اوچھ میا نہ دانے مول باجی
 ترستے ہووے میا نہ با پٹھہ عاش آرام ترستے گو یو میا نہ میا نہ مند من شام
 آدیکہ یار میا نہ دادر کدے کتیو چھک مہ شانس پیچھ ہودے
 پنے نے دستہ سٹس شایہ کرے پنے دیشتہ بہ ہو دیوانہ مرے

محمود کا می چھنے لال مجنون داستان نمی لکھ کہ نادان یہ لکھ
 نظا می نین لیچھ نہ چھ۔ اٹھ شنوی منز چھ محمدون اصل دیلہ پیچھ پٹ
 کم زور دیت مت، تہ پتہ ہیک متو پتہ باٹھ اٹھ شنوی منز بڑو متو وود
 گو کیتن شاین چھ نظا می سندن شان ستر محمود فی شنوی ز لان ہشن

شکلن مجلوئیں چھپے پیڑو موج لالہ ہندیں لولس ضرورت ارڈیشاں تہ سوع
چھپے موہوس کزان نظامی ہندیں شازن مژدہ

دیدہ آن گلی سرخ زرد گشتہ و اس آئینہ زنگ خورد گشتہ
اندام تنش شکستہ شد خورد ز اندیشہ رو بدست و پا مرد
گہ شست باب دیدہ رویش کہ کرد بشانہ کلک مویش
سرتاق مش بہر مالپہ برہر ورستہ برد مالپہ
می برد بہر کتارہ دست گاہ آبلہ سود گہ برد بست
گردفت سرو تن از غبارش گاہ گند زپای خستہ خارش
محمود کاظمی چھپے قرہ بن پئے جذبات مجلوئیں ہندیں مالو ہندیں سپین

مژدہ حالہ مادران ہادان سے
ہندیں سور گوشت تن مدتیں
نہنچہ کاہن شازن مور زنجے
و چھپتہ نزع باکہ نہرچہ سید مرین
نور دیدہ میانہ چشمن ہند لالہ
زائے کیو کالہ مرچین نال وولے
راہو بخور مشور کو علاء چھپے محمود کاظمی داراہ لہ کچہ لہ کچہ مشور کو
لیچہ مشور۔ ہم ساریے تہ چھپے محمودن فارسی حکایزو پیچھے ترجمہ کر مژدہ بین
مشورین مژدہ منصور نامہ، یک حکایت، پہلو نامہ تہ چھپے محمود غزنوی
اہم مشور۔ چھپے محمود غزنوی چھپے ذرا زپچہ بہن مشور۔ اکتہ مژدہ چھپے

محمد بن وقتہ کس نور اللہ لال مرزا ہندوستانی عشق داستان بہ منوی بہ
چھ مے اگر اہم قلمی نوہ سچہ پیچہ ترتیب درمیشیس ۱۲۸۲ھ شوالہ داور
گاس منز علی بدو دانی سند فاطر لال مجنون ہندس نوہ سچہ سوتو لیکھنے
چھ امت۔

یک حکایت چھ اکھ لوکٹ منوی ہن۔ ابہ منوی ہند چھ مے نش
اکھ تیختہ قلمی نوہ سچہ موجود تیختہ نقل کرکٹ تاریخ پوتس ۱۱۲۳ھ دختہ
چھ۔ اگر تاریخ درس مانو تیل چھ امکان ز محمد گامیس برونہ چھ بیاکھ
محمد اوس مت پھنیز تخلق چھ تو آختہ سوتو چھ منوی ہندس فارمس
نیز بیاکھ نظم پو پیر نامہ بہ۔

منصور نامکو پہلو نامکو ہم قلمی نوہ سچہ مے نش محمد گامیس چھ
تہو علاو چھ مقبول نوہ قلمی نوہ سچہ ہن منوی ہن ہند مے نش موجود۔
مقبول منصور نامہ اوس اکا ادبی رہن پنے ناو چھاپ کو رست یس
محمد یوسف ٹینگ صاحب تحقیق موجب مقبول کراہ واری ستر تخلق مانہ آپ
مکر میا ذاتی راے چھ نہ یہ گرہہ مقبول امرتسری ہن تخلق آسو (آختہ
آختہ پیچہ پیہ پیہ ساتہ بحث کر نہ) پختہ کنو چھ پہلو نامہ بہ محمد گامیس
علاو مقبول امرتسری نوہ کھت۔ یہ اوس از برونہ کیشہ کال شفی شوق بہ
گلشن مجید تحقیق سوتو کلپول اکلامی ہندس رسالہ شیرازس منز مقبول
کراہ واری سند ناو چھاپ کو رست مکر مے نش قلمی نوہ سچہ موجود چھ
تختہ چھ صاف تیختہ "از کلام مقبول امرتسری مقبول امرتسری سند
ناو چھ از کوہ نیچہ پھر میا بہ دسوریات میدان۔ یہ چھ غالبین مقبول
کراہ واریس ہم عصر اوس مت۔ بیکانہ مے نش ہم قلمی نوہ سچہ اوس ہن

تخلیق بن ہندو چھ تم چھ ۱۳۰۰ھ تا ۱۳۱۵ھ درمیان لیکھنے آہستہ بہ
 کتبہ پیتھ میں اور سب سے پیتھن چکاوتہ بکلیا بہ مقبول نہ تہ محمد کا نامی ہندو
 یہ دو شوق مشنوی پہ چھے بلکل ہشتہ مضمون و بحر تہ زبان چھے تہین
 کتنی بہ چھے اول پہ چھٹے اول بدل گزھان روز ہندو۔ میں ہنس یس
 مقبولہ منصور نامک قلمی نوہ سچ چھ سہ چھ ۱۳۰۰ھ منز میاؤں ہندو
 ب قدوس لوفن نقول کوڑمت تہ لیکھتس چھتس قطرہ مقبول
 محمد بنو مت۔ وہاں کو مقبولہ ہم دوہ شوق مشنوی پہ چھے محمد بنو شوق
 کھتہ تہ جاد دا صحت تہ پڑاثر۔ شاید او کو ہندو مقبولن آسن محمدس پیتھ
 ہمہ شوقی تہ لیکھتہ

محمد کا نامی ہندو تخلیق ہندو اس وقت م وفات نامہ تہ اکھ
 ہم تخلیق ہوان مانہ۔ مگر حالے سپدو میں کینہہ تہتو قلمی نوہ سچ دیاب
 ہندو کو تہا پتہ سپدہ زہ وفات نامہ چھہ محمد کا نامی ہندو لیکھت۔ یس
 پیتھ شار پہ چھٹ شوق چھ گزھان

اس صخرہ شوق ہم بوجہ دوار گئیہ ہمار رسول موعتار
 تہ اند چھتس

روز کمال خوشی اندر غم دنیا و عقبہ مسخر
 ہون جناب چھے آنسور۔ صلی اللہ علیہ وسلم

یہ وفات نامہ چھہ تہ اول بدل شایر بابا کمال شند۔ بابا کمال چھہ
 کشپر ہند مشہور فارسی شایر۔ پیتھہ نوڑ نامہ تہ ریشو نامہ تہ ہم کتا
 چھہ نوڑ نامک تہہ پتہ شار چھہ

سرمہ چشم کمال خاک در نور الدین

وفات نامہ علامہ آدھے تہہ شدہ بیسیہ کیسیہ کا مکر کلام بدس - وفات نامک
اکھ قلمی نو سچہ چھہ ۱۲۰۱ھ سراج الدین نہ قلمہ لیکھت میں نشس موجود
اکھ نو سچس سہو چھہ بیا کہ مشنوی ہن طوط نامہ تہ یوہ سہ عیدو پالن
لیچہ چھہ اکھ وفات نامس چھہ دراصل پچھہ کنو لیکھت
نامہ تہہ شدہ اپار سہہ دہر موعہ کلہ ہر گنہ غمہ
پیر کمالہ یہ دہر دے صلے اللہ علی النبی
چھاپی نو سچس چھہ لیکھتس کمالہ بدل کمال خوشی بنیومت
تہ محمود نس ناوس تل چھپان رودت امی وفات نامک بیا کہ قلمی نو سچہ
چھہ میں نشس موجود - پچھہ لیکھت چھہ روز محمود خوشی اندر - مگر اکھ چھہ
نامہ رخ دھہ ممکن چھہ محمودن ما اسہ وفات نامہ لیکھت یس ورنہ چھہ
چھہ میں نشس تہ چھہ اکھ بدل وفات نامک قلمی نو سچہ مگر آخری چھہ
غائب یہ یہ تلمہ امیت لیکھت نندہ ہے - یہ چھہ پچھہ کنو شور و گڑھان
حمدتس یتیمو یاد کوئن سال دماہ
تس روئے روزہ مکنیہ پادشاہ
اکھ پیچھہ چھہ روزہ تحقیق کرن باقیہ کلیات محمود کا مکر نشس
وفات نامہ شامل دیان کرنہ - تھہ بدل آے میں وفات نامہ حضرت
فاطمہ مکر کیسیہ نو سچہ بدس تہ یہ چھہ ان گورہ زچہ وز چھاپ سپان
بہر حال محمود کا مکر چھہ گنومہ ہدی ہندین سارے شایرین ہند
امام دو تھمت - کانسہ چھہ روئل میرزا پاٹھو غزل کیو گیت روئہ کیو
کانسہ عبدالاحد نامہ سندو پاٹھو مات تہ کانسہ مقبولو پاٹھو مشنوی
یچھہ مشنوی تہ محمودن یوسف زلیخا شیخ صفا شہرین خورہ و بیتر

لیکھت کُن دیت سو مشنوی بنے یہ مقبول کرا لے دار کو سہند دے
 بڑو نہ کُن گل ریز ہش کُن ہون صن پاؤ۔ محمدن پھن فارسی کت ابن
 تہ جہ کمر۔ تہ کت بہ تہج محمدن پتہ باقی شاعر و تہ جی الہن برکین
 تہ قادری یں تہ لچھو یوسف زینا۔ شیخ صنعا لچھو مولوی انورن شیرین
 نہ سرو لچھو نامی یں مگر کانہہ شاعر متو کتہ محمدن کمالس وارتھ تہ نہ شیخ
 کانہہ پتہ مقبول لکھت پتہ اوتھ۔

مشنوی علاوہ رودی سے محمد کاظمی ہن وژن، غزلن، نظمن تہ
 نائن ہندی دار اہ قلمی نہ سچ نظر۔ یم باکھ چھ شوتہ والو پتہ ہن بیان
 منز ویز ویز درج کتہ متو۔ محمد کاظمی ہن باتن منز چھ درجہ واد وژن غزل
 نظم کیونات، یم کتہ ڈرچہ ویز پرن والہن بڑو نہ کُن چھ پوان۔ یمن منز چھ
 کتہ تام تم باکھ تہ یم کون واک کوان چھ مگر چھاپ چھنہ سپہ متو۔ مشن
 تن من بوروز سے پار اوتھ منہ تاوتھ اتن یار
 یاہ ہولہ گچ سو لولہ چپانے قولہ مو دل مدنو

محمد کاظمی پتہ اکثر باکھ چھ ڈمیری وژن، یکتہ منز تریتے تریتے
 مصر بیون بیون قافیہ چھ تھادان تہ ژوریم مصر چھ کتے آسان۔ امہ وژن
 تہ پرخ چھتے کامشیر ادبس منز سٹھ پرائز۔ مل دیر ہند وقت تہ آسہ ہے
 شامیری ہند یہ صنف مقبول ترے چھ مل دیر تہ وژن، لفظ استعمال کو رت
 و لہ سے کو رت واکھ تہ وژن، مگر امہ زمانک وژن چھنہ آسہ تام وارتھ متو کتہ
 امہ ریش چھتے صنف خوتون کو ڈرچ شامیری متو شامیری منز یہ صنف پتہ
 پتھو جہاں کتہ باسان چھ۔ مگر محمد کاظمی نہ دوسرے عورت واکھ صنف
 لوگ تہ چھ امیک معراج

کتیو چھک نمٹ بانی دودھ لو ماشوق میانی

شراب کو پیالہ برو کہہ لاین مالہ کرو

پگاہ یا گالی مرو دودھ لو ماشوق میانی

فارسی غزل گو نامات ہیئتہ چھ غزل محمود کا مومین تہ لیو کھٹ مگر

دار یاہ کم، محمودس چھٹہ غزلک فارم شائری منز اس آست، تمکو پیم نہ زور

غزل لیکو ہستی چھہ تم تہ چھہ تمکو شہز شائری ہنیز کمزور مثالیہ۔ امہ زمانہ کچھو

دار یاہو شائریو چھہ غزل لیکھنچ کو شیش کڑمڑ۔ مگر کامیاب چھٹہ کاہہ گوشت

وژن آسوہن یا غزل امہ زمانہ چھہ شائریو محض اکوہ باپتہ لیو کھٹ شائری

آسوہن سارے وژن کیو باتن پیٹھ کنو یا تہ غزل لیکھان نہ تہ ترنم محمود

وقتس تام چھہ ل دیر ہیشہ کیو دکھہ تہ شیخ العالم سند کو شہز شائری

ہنیز سنجیدہ صنف روز میریتہ لو کہہ پڑان آسوہ تہ بیاض نہ نقیل کران آسوہ

امہ پتہ چھہ محمود سے شائریو شہز کلام (شہزی، نات وژن بیتہ) لو کو

آچھن مومتہ تہ تہ تھو دکھہ جاپہ جاپہ نقیل کر پتہ مومتہ

مورد کاظمی چھہ پیم وژن منز پیم نس اصلی کا شرس محبوبس گنہ نا پیم

کران وژن تہ پیم منز کاران۔ کاہہ کوم چھٹس پتہ لاران۔ باپہ کوہن ہنیز

سرو دس منز تہند کر نغمہ لوزان۔ تن چھٹس باپہ بیروہ ہنیز۔ تن چھٹس کوہنگ

تہ کستور سیتو ملان۔ گنہ چھہ آرس لچھہ ناوس لچھہ کھٹھن منز آچھہ دار پیم

پانچو پان بیروہ روزان۔ گنہ چھٹس روشہ ناوٹھ منہ ناوان تہ منہ دھہ وٹان

گنہ چھٹس دہ اکھ وٹان تہ گنہ چھٹس سیتو سیتو امہ ناوان۔ پیمتہ رنگس

منز چھہ محمودین باتن ہنیز محبوب کا شرس محبوب۔ سہ چھہ تبس شائرس نو کاہہ

آچھہ دلہ۔ عشہ مقاہرہ، ترالہ پوکتین کان منز ہارادان۔ سہ چھہ تبس چھٹہ

بزمِ تنِ خموش ہواؤں پہ ہنادان۔ نکل مل چھٹس مالنِ روان تیرے چھٹس ڈنگ
 سال کر نادان۔ کہے چھٹس تو سہ ماہان بالک کھسہ دُن بوسہ پا غام لَدان تیرے
 پتھر چوڑی کستیہاہ شارچہ اُسو محمود نس کلامس منز و چھان سے
 استاؤ استاؤ باغیہ بیروہ ہزاروس تے

کوئی کئے کستورِ مشکہ کو فز تنِ ناوس تے
 مہتر و بہتر چھتر بزمِ ہواوس تے

شبھرے گیلنِ منتہ کر تم چھٹس بے کس تے
 ایشہ بر جھی مسکو شیشے
 خاصہ پانس پیڑتھ کشے
 راسہ وہ لوڑ مئے نشے
 بہتہ دماہ مئے بڑنٹھ کنے

تیل بلہ کستہ آب و ہوا خفہ لَدن دادنِ دوا

ہالی ہالی مے پھیریشے گا لی کستیہاہ سمسارن
 گا لی رٹھتھ قیامڑے کو کر چھٹس مڑے بو
 محمودس چھہ یار سُنہ دلِ روان تیرے چھٹس ہانٹل بنجھ بر مرادان تیرے
 مین موت گڑھان۔ منز چھٹس گانٹھ مال، چپکل تیرے کتہ دور مہتھ روان۔
 محمود چھہ پنہ وقتہ کین عام زورن مہند کشپر مہند خامن پو شا لگ تیرے کاشرن
 پوشن مہند ذکر جاہ جاہ کران تیرے مہند ذکر کر کھتھ چھہ کر مایہ وو لسنس روان
 پوزے بوز و محمودن اوس محبوب چھہ کشپر مہند چھہ اُمی سندر س اکس اکس دس
 تیرے ادا مِس مِسو مِسو گڑھان۔ تیرے امد کس دس دس پان وندان پنہ پنہ
 بائین شز۔ لال مجلُون پنہ پنہ تہمن بائین مہند عوشار و چھو پیم و نستم

کھٹو تھے اسی روز بخت۔ اکس اکس اچھس خنز کچھ کچھ محمد پٹن کا شہر
اسک داوا کران سے

مفردے گڑھ مورس ماہ مثالیے

ڈھاکس مے ناز ناگ ایسی ہی مالمیے

وٹی کتہ دے بنیا سوگو پالمیے

ہمتے ویسویے متہ کر تم او ڈاویے

مہارینہ وچھتو زلفن زولے حقوی توس وور ڈ موختہ لول یے

ڈیکہ بکھ شوب تس لالہ مولے از ژولہ آبہ نیہ ہول یے

سودہ شند کو تہتے جامہ چھس چھتو یے

کامہ دو شہزاد ہنگن ژاو

مرنھن چھس مرہ بند مالمی چھس ژویے

ژیتہ کر لٹو یے کو سمن کڑاو

روشہ روشہ کو سمن مالہ کر نادان یاسمن گوتمی کر نادان چھک

مہارینہ ہن تن چھک فوہ لادان ورتہ لٹو کو مرنہرادان چھک

محمد گامی چھ پنہنہ وقتہ نو زمانک تہ لہن قدرن ہند نغمہ فسان

اوسمت۔ اسی ہک پتہ ورتہ زسہ چھ پنہنہ وقتک بوڈ بابو باغی اوسمت۔

تھر چھکے اکہ طرف وقتہ کس حو کو متس سرتو بفاوتہ کر ہنر ز حو کو مت پر

زباؤ نش چھ ہتھی ہتھی کو مت تہ بیہ طرف چھ تہن پیرن تہ سمن نش

تہ روگردان سہرمت ہم شامیری مذہبس تاپے موحود اسی ریحان تھان

تہم ہوت لول تہ عشق پنہن نفن مرنہ ورتاؤن تیج موز باد حبیبہ خوتو تہ کر پچ

کپہ کا شہرین مرنہ تر او مرنہ اس۔ دوں کو محمد ورتہ اسی سید امہ لولہ شامیری

چہند دامن بے حد دوسی - نیمینک نیچہ بہ دراز روئیں میرے مقبول کز الہ ہمارے
 ہو کر شایر دراپہ منور - محمودین زمین نوزدک خیالیں گویا درپہ کھڑے دشت
 وںستام چھپ سائی دریاہ ہڈی کید گویا شایر تہی لہ کھول کران آیتو محمود
 پتے پیل روئیں پیرن پتھر ہو کر سید و فی نغمہ بوزی پسندین ز شمن تہ آیتو
 مژراوہ نیو نغم سونے جتہ کر پیں روئیں سونے
 گوم تراوہ رچن بے کر پیے درشن دیے
 تس جا پائیں شند خوب ہے مشتاق گے سس روپہ ہے
 رچ سس پتہ پتہ پوت ڈھایے غم چھم بوری پیہ ناے
 لولہ کہ تل لائے غم ز صوبہ ہے پتہ دانتہ کر پتہ کھنچے
 بالہ دل چھم نہ روزاں ڈنچے سخت لوی غم زخم کا رسی
 یا اکر حسین باہم پہ بندہ
 لکے اسن متہ کر تم کہ کالی ہے ہکے ہکے پیر کے تراوہ کالی ہے
 دیکھ کر تھس دچھتہ مرون چھ کالی ہے ہتے دیسو پہ متہ کر تم اوڈالی ہے
 محمود اگرچہ زمانس سیتو خواہدہ کر تہ دوس لہ کھول ہیوت کر مں - مگر
 لں دیدتہ پتہ پتہ پائیں نیش دین نہ دامن - سہ روڈ تہ روہانی
 فلسفک زبردس تبلیغ کران یں کشپہ تر ساسہ وادن وریں پھا پھلیو
 اوس تہ اسلام یور وائنس سیتو سیتی لہن نوڈنگی - یہ روہانی سور وداوس
 کاشرین ہتہ وادن وریں چہند پرت ہیوت تہ فارسی اوکیر دکر تہ اوسن
 نوڈ کا ڈھیوت تہ کڈن - یہ اوس سہ سیتی یں انشاس "نیبرے دو پتم اندر
 اژن ہتہ پھنداوان اوس - محمود کا مومین چھتہ جاپہ جاپہ اتہ سبقتس ہلیم کر پتہ
 لال جملون مژ چھ ومان

پوسہ ہنزدوس تپے سیر کرتی در تن نادر چھے در تن
 سیرس سرپوش مغزس پوس محمود پانس نشہ چھے دوس
 محمود چھے مولانا رومی شہید شاعرک زبردس قایل اوسمت سے
 کعبہ بنیاد خلیل آذر است دل گذر گاہ جلیل اکبر است
 محمود چھے دنان سے

کاتب بنیاد خلیل دل گذر گاہ جلیل
 تراو تکتہ شہزبانہ بیوٹھ وھو حی لا یسوت
 تہس چھے ہر روز یہ کتھ ڈھتس اوسرزد دنی یا چھے عارضی۔ بیہ
 دنی پہر کہ سفر خاطر و تہ خرچ کد و بچ جائے۔ محمودن چھہ اگر طرفہ رحم نامت
 یکھو متو نیم برکتہ نمان چھہ ز مردار عالم شہز عقیقت کا ڈاہ چھے تہن
 اوس شہز بیہ طرفہ چھہ پنے ہین لولہ باتن شہز کتھ شایہ اصل کر کتھ چھہ
 خاطر و تہ خرچ باوٹھ کران سے

گزیش نیر چند ہمت چھون یہ پھیر کیاہ سے در بازار
 خند کر تہس بیہ متہ چھن یہ لہ و ن یہ ہتھو و غم تار

کلیات محمود کافی چھے تہ ساری مواد ہج سہ ہرن یہ کینترھا سے
 محمود کلام ہر تہنگو چھاپی تہ قلمی نوہ سکو ڈھو تہ آیتہ او۔ تہ ستر سترن مشنورین
 چند کہ آیت سے داریاہ قلمی نوہ ستر پانس پین ہند تفصیل الگ پٹھو دین چھہ
 آیت۔ مگر تہ سترین باتن ہنزد آیت سے سے کاتھ سر تو ہتھ بیاضاہ بدسن
 دوس کو داریاہ ہتھ چھ مختلف قلمی نوہ سخن شہز بیون بیون درج تہن ہند
 او پور پور قاید تہنگو تہ ہتھ کتھ سمیو محمود کلامک اکھ بڑا بار پھیریش

نہ و نہ چھپسیت اوس کہنہ باغ آہ نہ اوس سب کہتا بہ منز دایح کہ نہ بہ ز قلمی
نہ یمن منز چہد حسن نہ بد لکھت زھیم نکت نہ بہ یمن منز چھ شیک گنجائش
و نہ موجود۔

محمود بن ساری ہے کلامس سام جینہ پتہ چھڑے حنواروری باسان
 زکینہ کچھ کرے ریمہ تہ درج پیمہ زبانی روایتو موجب سے قابل قدر باسیہ
 پیر چھڑے زبانی کشپرتس ساری ہے علاقس پیچھ یوتا سون اثر
 محمود کا می پشیر خدیشتہ شائیری چھ ترو دمت خالے چھ بیہ کا تہ کو غافہ
 تراو تہ ہیو کت۔ محمودن تہ چھ امہ علاقہ کین کستین کامن، خدشس ہوا
 مقامن، دوی یاون ارن تہ بالن ہند ذکر کہ مایہ سان کورمت۔ دنہ
 چہ بیان ز محمود چھ پانہ کامیو گوم پھیران اوسمت تہ تہ پتہ امہ پھیر نکو حنواروری
 پیمہ اکتہ رسو واقہ لکن ہنیز زبانی پیچھ اذ تہ۔ مے چھ پنے من خاندان
 کین بزرگن نشن بوزمت ز محمودس چھ میائس بڑو میلبی ب قدوس
 نوس نشن یں گز صن اوسمت۔ قدوس نون چھ پانہ تہ اکھ عالم تہ ادب نواز
 اوسمت۔ تہ پتہ اچھ۔ لچھ پشیرن کتا بن چھ اذ تہ بڑو قدر پوان کر تہ۔ ونان چھ
 ز قدوس لانبہ اچھ چھ محمودن قرین سورے کلام لیکت اوس مت مگر
 مے چھ اکثر واپ گومت،

محمود حسن بلیق چچہ پتہ پوان و ننتہ ز سہ اوس عام زندگی منز بد زندگی بد
تو فیل بہ پہ پہ شار گوی منز اوس کمال حاصل۔ پتہ چچہ کیتین مکن سیتو تئو
سید و مراق عام مکن زبان پیچہ۔ ووں گو اکثر مذاقن پشور زبان چچہ فحش
تو پیچہ شاپہ درج کر پی چھنہ منایہ۔ پہا چ سیتو محمودن معاشقہ چچہ
مشہور واقع۔ زبان چچہ پری پہا چہ استغفار۔ پہا چ کورے قزاق پتہ

یاؤں چون راہِ نیر سے "چھ محمدنی باکھ۔ ریمن چھ محمدن لکھت برہتھ۔
 مکرے چھ ریم کا شرم لکھ باکھ جلد نمبر اتر درج کریمو۔ ریمو علاوہ چھ
 کہتیاہ باکھ تم ریم محمدن لکھت دتھ گھوہ چھ لوان۔ مکرے تراؤ
 شے باکھ ریم مے پڑو پٹھ محمدنی باکھ۔ ریم باکھ چھ کتا۔ پندرس
 آندس پچھ دتھ آرتو۔

بہر سال نیات محمد گامی چھتے حاضر۔

ناجی منور

کاپن۔ ۶ دسمبر ۱۹۶۶ء

شکرانہ

حکایات محمود گامی ترتیب دینے پر قلمی نو بیخبر کہ جس مژدیت
میں کیشور دوستو درجہ و ارفع درجہ۔ برپا چھس پین رفیقین ہند مشکرانہ
کرم فرض زمانہ :

۱۔ پینس رفیق محمد یوسف ڈنگ، صاحب چھس بہ ہند ہندی خاٹ
شکر گزار۔ محمود دے قدس قدس پیٹ مفید شور۔

۲۔ محمد اپن ابن ہجو صاحب چھس بہ ہند شکر گزار بہ ہند ہندی
نوم نو بیخبر میں پیش کش۔

۱۔ مشورین ہند بیان، یحیٰ مژ محمود نو مشورین ہند علام مقبول ہند،
سیف الدین ہند مشورین ہند چھس۔

ب۔ شیرین عہد سرو قلمی یو بہ محمود نہ ہند ہند یحیٰ یحیٰ ہند ہند ہند
ج۔ غزلن ہند موسیقی ہند بیان۔ ابن ہجو صاحب چھس بہ ہند ہند
قیمتی شور ہند خاٹ بہ شکر گزار۔

۲۔ گلشن عیدین ہند چھس شکر گزار اکہ ہندی ہندی قلمی نو بیخبر آیت ہند
تیکو وار ہند ملا قس میں بہ ہند ہند۔

۳۔ غلام نبی آتش ہند غزلن ہند بیان میں پیش کش یو بہ اکہ شاپر
مخزن چھس ہند ہند۔

۵۔ پروفیسر شاد صاحب ہند چھس شکر گزار۔ ہندی ہندی ہندی نو بیخبر

مے آیت۔

- ۶۔ غلام نبی خیال کن فتوہ یوسف زلیخا پر مہند جرمین نوہ سچے مے آیت ، ابرہ
خاطر چھس تہہند شکر گزار۔
- ۷۔ غلام قادر لوٹن تہہ پیر مے شکر گزار روزن۔ رمودہ تو کیشہ نوہ سچہ لہجہ
پیشہ کورہم قلمی نوہ سچہ پرنس منزہ د۔
- ۸۔ محمد امین گیلانی سہند و سوتہ سپہ کو کیشہ نوہ سچہ حاصل تہہند تہہ چھس
شکر گزار۔
- ۹۔ رشید محکمہ کین اہلکارن مہند تہہ چھس شکر گزار ، یوسف زلیخا
تہہ نال جھلون کتابن مہند نوہ سچہ مے وچھہ دتہ۔
- ۱۰۔ عبدالرشید اندرابی چھ مے پینو قریب ساقی ، تم پکو تحقیقی کام
منز مے سوتہ سوتہ تہہند چھس شکر گزار اُسو ہتے۔

ناجی منور

قلمی تہ چھاپی نسخہ

پیشو پیچھو یہ کتاب ترتیب دینا آپ

۱۔ لال مجلہ

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمد چھاپی نسخہ۔ چھاپ ۱۹۳۷ء

۲۔ چمن۔ امرتسر

۳۔ ن ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ تلو دور علی تلو آئی مسند غاٹر یکصد اُمت
ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن ۱۔ احسن شاہ۔ کا پرنگو احسن شاہن ۱۳۲۱ھ مترنقل کورمت خط
خرابی۔ ہر لحاظ مکمل۔ ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن ۱۔ لکھن پور۔ دیاب سپہ مت تاریخ ۱۹۴۲ء ملکیت ناجی منور

۶۔ ن ۱۳۴۔ پشور۔ نو سخک نقل باسان۔ ملکیت ناجی منور

۷۔ ن ۱۔ ریشترج حکمتک نسخہ خوش خط۔ چھاپی نو حسن مطابقت کاٹب
رفیق ۱۲۹۹ھ

۸۔ ن ۴۰۔ کاتب مہر ختہ بابہ مکمل مگر خراب خط

۹۔ ن ۱۔ مہجور۔ مہجور لایبریری شتر شنوین ہنزہ بیان (۱۲۶۸-۷۰)
ملکیت ابن مہجور۔

۱۰۔ دارپاہ اولیکو نسخہ۔ ملکیت ناجی منور

ب۔ ریاض زلیخا

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی نوہ سچہ -

۲- ن ۱۲۷۸ - سہ سٹاہ صاف لیکھت - اوس یوسف فرزند یعقوب

پیچٹ شہر و گزہان تہ اند چھس س وڈی یہ کاشری پاٹھو محمد کا موم

پاٹھ چھس نو درج - ملکیت ناجی منور

۳- ن مہجور - مہجور لایبریری منز مشنوی نین ہنزیب ابن تحریر (۱۰۰)

۱۲۹۸ھ) اکٹہ منز چھ محمد نہ دار یاہ مشنوی تہ مقبول پنو گل ریز

گر سپی نامہ، ناظم ہنزیب العرب بیتر - تحریر بابا عبد اللہ طیتک پنہ

پلواہہ - ملکیت ابن مہجور -

۴- ن ۱۳۲۶ھ - گوہ چھس زھینو نمت - مگر صاف - ملکیت ناجی منور

۵- ن ۱۰ - ریشیچ حکیمک نوہ سچہ نمبر ۱۱۰۴ نموش خط - چچاپنی نوہ چھس

مطابق تحریر ۱۲۹۹ھ - کاتب رفیقی

۶- ن ج - مشہور جرمن مستشرق برکھارڈن ۱۸۹۵ء منز جرمنی منز

ترجمہ کرکٹہ رومن تہ فارسی رسم خط مشن چھو پمت - باسان چھ نہ برکھارڈن

تہ چھ یہ نوہ سچہ دار یاہ نوہ سچہ برو نہہ کنو خطو تہ ترتیب دیت دیت ملکیت

غلام نبی خیال -

۶- کینتہ منتشر قلمی نوہ سچہ -

ج - وقفے شیخ صنعان

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی نوہ سچہ

۲- ن ۱۷۰۱ - بڑا نموش خط - آخری درق چھس غائب گوہ دچھس

پیچٹ کاتب مسند ناو - گوٹ لیکھت - ملکیت ناجی منور

۳- ن ج - مشہور صوفی شاعر لکھ غانیو مالو نقول کوڑمت تحریر ۱۳۰۶

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. ث۔ ثرول نگاہہ در سیاب سپیدست خوش خط۔ بیتیم ورق غائب

ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن. س. کلمات مرآج دین نقل کورست۔ امو سندی اکتہ چیم بابا
کائنات وفات نامہ تہ عبدی پالٹن طوط نامہ تہ سے نش موجود۔ تحریر

۱۲۰۱ھ ملکیت ناجی منور۔

۶۔ ن. م۔ ہجور لایبریری ہنز مشنوی ہنز بیاض (۷۰-۱۲۶۸ھ)

ملکیت ابن ہجور۔

۷۔ ن. ۱۔ کیشہ اڈ لیکو نوہ سنجہ۔

۵۔ منصور نامہ

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲۔ ن. ۱۳۲۶۔ بطو صاف خوش خط۔ کاتب امیر بابا۔ ملکیت ناجی منور

۳۔ ن. ج۔ جبار خان۔ لہ خانو مالک ۱۳۰۶ھ نزل نقل کورست۔

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. خ۔ کاتب خلیل بابا۔ بیتیم ورق غائب۔ خوش خط۔ ملکیت ناجی منور

۵۔ ن. ۱۔ کیشہ اڈ لیکو نوہ سنجہ

۶۔ منصور نامہ (دویم نوہ سنجہ) بیاض غزلیات ہجور لایبریری ملکیت

ابن ہجور۔

۸۔ قصے محمود غزنوی

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ۔

۲۔ ن. ۱۲۸۳۔ خوش خط۔ بندہ دور علی تلو آئی سند خاطر لکھنہ امت ملکیت

ناجی منور.

۳- ن. م. هجور. هجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن ہجور

۴- ن. ب. بے ناو نوہ سنجہ. خوش خط. آخری درق غائب. ملکیت ناجی منور

شیرین خیمہ سرو

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ.

۲- ن. م. ۱. ہجور لایبریری ہنزہ مشنویں نوہ سنجہ تحریر ۱۲۴۸ھ. نوہ سنجہ چھ

باسان محمودن پینہ آجھہ لٹو کھمت. ملکیت ابن ہجور.

۳- ن. م. ہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن ہجور

۴- ن. ۱. کیشہ ادیکو نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ن یک حکایت

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ.

۲- ن. ۱۱۲۳. سہ سٹا پرائس کا کدس بیچھ صاف لیکھتہ ۱۱۲۳ھ

سنہ آسنہ کتو پٹ تحقیق طلب محمودن پونیری نامہ تر چھس ستور ملکیت

ناجی منور.

۳- ن. ۳. ڈول گاہہ دیاب میڈمت صاف تو مکمل تاریخ ندارد. ملکیت ناجی منور

۴- ن. م. ہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض

۵- ن. ۱. ز ادیکو نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ج. پشکو نامہ

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲- ن. ۱- واریاہ ادیکو قلمی نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ط. بقصہ دارون رشید

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن ل - لکھر پور دیاب سپدست. صاف تہ مکمل. کاتب سند نادوہ
 تار پرخ چھینہ و وہ تھان. چھاپی نوہ سچہ نش بلکل بدون. ملکیت ناجی منور
 ۳. ن ق - میا فی پڑ پڑی بپ قدوس لونن نقول کور دست مکمل مگر
 مرآت. ملکیت ناجی منور.

۴. ن ا - اکھ اڈ لیوٹک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور
 ۵. ن م - سہجور لایبریری مشیر شنوکرین مشیر بیاض. باقی قلمی
 نوہ سچن مطابقت مگر اڈ لیوٹکے.

ی معراج نامہ

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن م - محمود آباد دیاب سپدست صاف تہ مکمل تحریر ۱۳۱۹
 ملکیت ناجی منور.
 ۳. ن ج - لہ خانہ مالو جبار خانن نقول کور دست. ملکیت گلشن
 ۴. ن ا - کینہہ اڈ لیوٹک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور.

ق. نات

۱. ن - محمود آباد چھ سبھا پرون نوہ سچہ. قرین ساری نات چھینہ
 پوتس چھس ٹیکت گفہ ۱۲۲۹ھ. ملکیت ناجی منور.

ل کلام محمود کاظمی

۱. چھاپی حصہ اکھ تانو
 ۲. غزلن. ناتن تہ باتن ہندو دار یاہ قلمی نوہ سچہ. ملکیت
 ناجی منور

۳- بیا من غزلیات و موسیقی - مہجور لایبریری - تحریر غ. پ. شاہ
 ڈال. آٹھ خزانہ چھ دار یا ہین شائیرن ہندو ٹاڈر باٹھ. ملکیت
 ابن مہجور.

۴- بیا من غزلیات ملکیت پروفیسر غلام محمد شاد
 ۵- بیا من غزلیات. ملکیت غلام نبی آتش (تحریر محزون)

غزل تہ و زن

- ۱۹۔ حالہ بار یار آنتے
- ۲۰۔ تراو تم غم غم ملال
- ۲۱۔ کیشاہ کر آمہ کھوئے مرنے جان
- ۲۲۔ از سالہ آنتن بالہ یار
- ۲۳۔ للہ و ن میسے تھو و غم نار
- ۲۴۔ موروز غافلہ بے خبر
- ۲۵۔ آہم تہ دو بارے
- ۲۶۔ رسائے نیو تم قرار
- ۲۷۔ از پیہ محمد پانہ لولو
- ۲۸۔ پانہ میانے تی کر سیر لولو
- ۲۹۔ جلو باؤتہ تسمیہ لاؤتہ
- ۳۰۔ برجم درختہ ژولم تے
- ۳۱۔ مئے نو ماے ششی زاہ
- ۳۲۔ پتہ کو یار وونے داسے
- ۳۳۔ روشہ و وہ لو پوش ہو بہ لاگے
- ۳۴۔ یس عاشوق دیکہ درختہ ژاپہ
- ۳۵۔ اندنا تہ عشقہ نیایس تہ لولو
- ۳۶۔ ناو سائس سوئدر ڈراپہ لولو
- ۱۔ منہ پوختہ آنتن یار
- ۲۔ کتو چھک نشہ بانے
- ۳۔ عاشقو ماشوق ڈیو نہٹ
- ۴۔ پانے پانس و چھنے آد
- ۵۔ مبارک نو بہار آمد
- ۶۔ کتو یار پاریو
- ۷۔ دیوانہ کرختہ ژول مے
- ۸۔ سہ یار کوئے کوئے
- ۹۔ ولہ دلبر و دما بہیہ
- ۱۰۔ یاد گیم ناد دے
- ۱۱۔ کو کرختہ مڑے بو
- ۱۲۔ استے استے باغہ بیر
- ۱۳۔ رنج فلیاہ یا ونہ بہیہ لولو
- ۱۴۔ یزدو و وہ لولو باز
- ۱۵۔ پیر نازو بوز میانی زار
- ۱۶۔ میلنو لال مرجانے سستو
- ۱۷۔ جان وند یو ہا جانانے
- ۱۸۔ جمالہ پتہ کو

- ۳۷۔ کرسامیوں نیاے آندے
۳۸۔ دمہ دمہ چھم چاؤ کل کتن
۳۹۔ پانہ میا نے غافلہ آنے
۴۰۔ پار میا تپو مار کن منزبان ...
۴۱۔ ڈالا ڈول ہم ڈورے
۴۲۔ گلے پار می سر کرے بنار
۴۳۔ بے ڈھار کتھ نار داؤن آر بلن
۴۴۔ آری نہ رنگ نوم شر اوئے چئے
۴۵۔ سوز رنگ بے کینہ وئے
۴۶۔ ازستے دودہ ارے لو
۴۷۔ دودہ لو پوری بے دودہ خیارے
۴۸۔ مہ کر دیوانہ گئے
۴۹۔ بلی بادوس لائی نیاے
۵۰۔ مہتا بولول ہو آم
۵۱۔ دودہ لو عشق وئے کینہ
۵۲۔ بال پر یو مند
۵۳۔ حقوتہ بنن گوش
۵۴۔ شئے سوا کینہ کرے یارو
۵۵۔ آوارہ کر کتھ نوم
۵۶۔ بالہ یار پیکھنے مارے پان
۵۷۔ پیتا مو جان ڈندو
- ۵۸۔ پات وندے ہاجانے
۵۹۔ بال کر کتھس کتھ دیو اتے
۶۰۔ آمہ خور ماہ رو خسار ماؤخت
۶۱۔ لول آم یوری پیہ ناے
۶۲۔ مامیانہ داوسناکو
۶۳۔ دم ہچتھ تو دم یا بنی آدم
۶۴۔ ہسام سامار
۶۵۔ پیتہ بوئے محمد چھم پوان
۶۶۔ اول چوئے آئے دیسو بھ
۶۷۔ یار پتو یار پتو میوں یہ
۶۸۔ کینہ سنای پیہ ناپاڈس یار
۶۹۔ تم چھم ہوشنی دامت
۷۰۔ پتم پتم پاتس نشے
۷۱۔ کوم کوت ماشوق تر اوخت
۷۲۔ پتتا مو بالہ یارو حال بادے
۷۳۔ تہرم ذرتہ وا مجنس نادے
۷۴۔ دنتے ناگ ارژن ما آو
۷۵۔ ڈھار کتھو پور گئے رنگے
۷۶۔ لویہ چائے پولہ گج سو قاپہ موڈل
۷۷۔ مہ پھان دو تم شائے
۷۸۔ کاسم مھار آستم سو بکھے

- ۸۰۔ سہریان کوڑم نہ پہنہ بوی سرے
۸۱۔ کوشن چھڑ چھڑ جاے
۸۲۔ کس وئی سوئدر سوئدر
۸۳۔ ۶ وئی سو چٹم بار دودے
۸۴۔ اے پری گل پسیرے
۸۵۔ اُتی اُتی روز لا جانانہ
۸۶۔ مئے دی تسمو پونختہ کارن
۸۷۔ ون تے دیسویے زار اُشب
۸۸۔ ہے دیسو بوز تم زار کو یے
۸۹۔ دل گوم تار سے دیدار دتا مو
۹۰۔ پیہ ناموں دو باہو بو
۹۱۔ گوڑ گوڑ کر یو نمہ کے ددرو
۹۲۔ گستور کو مد نواز روز سانسے
۹۳۔ وولہ بوز وئی یو وولہ ماشوتو
۹۴۔ زلہ وین دود چٹم چون لہ وون
۹۵۔ اے دیدہ بیدار دپاری بینی
۹۶۔ بودو چٹم معبود
۹۷۔ یاون متری پھدن چھے
۹۸۔ مار مہرے سے پس چھک مروش
۹۹۔ رنگ رنگ آیتے رنگ رنگ گے
۱۰۰۔ آفریم دود بے کس وئی تھ زانے
۱۰۱۔ گڑھتہ وئی سو یے وئی تہ
۱۰۲۔ روز چٹم چانی بوز میاؤ زارو
۱۰۳۔ وئی تہ ہے تھاد تم کوش
۱۰۴۔ چانہ برتن راویم رازے
۱۰۵۔ گوم بیداد یار چوئے
۱۰۶۔ وچھان بالہ گوم شائے
۱۰۷۔ من مژد مبدم کر حق پرستی
۱۰۸۔ موروش مساروش
۱۰۹۔ دمیہ دمیہ پھیر تو
۱۱۰۔ آدنیہ آياس کینے
۱۱۱۔ لا اللہ ترا و تھ لا اللہ پرتو
۱۱۲۔ مردود روحو یتو لئے

مَنے ناؤ دھتے آنتن یار تنی مَن بو روز سے پارتا دھتے
 لچھ ناویو کرے انتظار گچھ مَن گھوڑے تھاکے دو تھرو دھتے
 مَنے ناؤ دھتے آنتن یار اچھ داکر زن روزے پارتا دھتے
 پوش لاکس گوندے گوندے لالہ کوئے باغی مَنز نہر دھتے
 مَنے ناؤ دھتے آنتن یار لالہ کو مو لالہ دار چپا دھتے
 نر آلیوے سوئدر مال کس ہیکہ یو لہ پان سا دھتے
 مَنے ناؤ دھتے آنتن یار کس ہیکہ یو بندر روز ناؤ دھتے
 پوت پھیر تو یارو ہو کسو ہیکہ یو ریشہ پتہ لاری دھتے
 مَنے ناؤ دھتے آنتن یار کس مَن میانین کو دھتہ تہ ذار دھتے

محمود کو کھنس تر آ دھتے

یہ چھ دُنی یا بریم تہ باز کار

سَنے قبر پتہ موسا دھتے

مَنے ناؤ دھتے آنتن یار

(اگر پڑانہ قلمی نوہ نسخہ پیوستہ)

دا گو دینیک حرم چھ کیسیو کھیو مت . متن من چھ زبانی روایت ہو جب
 لیکھنے آمت . (نامی)

کتیو مچھک مٹتے ہانے
 بہ صورتہ چھک پڑ پری
 کتیو تاویز کرے
 ژلونے پیز ہی نے
 ژٹے کیاہ گڑے میون کپنے
 بقامن دور پھکھے
 مرے مایانہ موکھے
 خراقتن چاڑی گوس
 خمارن چاڑی زوٹ
 مقابل آسوسا سن
 سہ ارمان رود خاصن
 وچھان مے لوسہ اچھے
 یتیم از زونہ پچھے
 کھسکھنا یا پڑی
 مے نو یتیم داغ زغلی
 پڑ وچھہ ہنس و جہاں
 چھڈا لم بلو دلال نال
 شرابجو پیالہ برو

وہ لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے شہ نے جامہ زری
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 کوو زولتھ مے پسنے
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 پے آ سے بارے کھکھے
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 دپاغت مہ دولس
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 ا کس اکھ لول کاسن
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے کیاہ گپہ منہ پچھے
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 پڑ چھلہ ہے کھوڑ فلی
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 بچھان چھم زلف تھال
 وہ لو ماشوقہ میا نے
 گولابن مالہ کرو

پلکھ یا کالو مرو وولو ماشوقہ میا نے

وولو محمودی مورش
بستے زئے صاحبین ہوش
جدا بی کر فراموش
وولو ماشوقہ میا نے

عاج آیس آہو ملی سنہیم کنہ علی سے نویم داد کو ملی

۲ خود ایس چھس وٹان زار کو زخم سے سے بین یار جنیم کو یار اغیار
(قلمی نوسخہ)
(پیششار چھ قلمی نوسخہ سے یوت)

(۳)

عاشقو ماشوق ڈیو ٹیٹھ	وھو حئی لایموت
سا لکو لوٹ در سو کوٹ	وھو حئی لایموت
نیشہ پیہرس پر سبق	باو یو اسرار حق
کر طلب مطلب نیو بھ	وھو حئی لایموت
پیہرو یار د نیشہ و پے	وچھتہ نالان کیاہ چھنے
سہ کو نو سہ کو رویت	وھو حئی لایموت
کل چھ بغس رنگ بزنک	عاشقن کو دل درنگ
میو تہمہ کے وژاد میو ٹھ	وھو حئی لایموت

قطر در درمی یابو	کُل در می یا قطر گو
سُون تہ کھول تہ بود تہ زیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بستہ ییمو کمری دار بر	تَس گئی روشن نظر
نقش تَس بر شک بیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
کعبہ جویاد و حلیل	دَل گذر گاہ حلیل
ژاوتخہ منز پانہ بیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بَس چہ محمد دس کفیل	یَس دپان نعم الوکیل
یترہ پردعائے قنوت	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

۴

کیا و تر آدم نیخہ یکا تَس	پانے پانس و چھنے آو
ہینہ ہینہ میلخہ تہ انسانس	پانہ اکھ سے تَس لچہ بڈو
کیا گزہ مولوم میے نادانس	پانے پانس و چھنے آو
فالو ڈر ہر تہ چہ حینہ کُرس	چھنے فد خالس تہ ہندس
در جاہ دیت تھم لال مر جانس	پانے پانس و چھنے آو
لامکال جالے چھس بیچہ اسانس	قلب المؤمنین عرش اللہ
نڈوری و چھہ میس سور سامانس	پانے پانس و چھنے آو
سوتے اخلاص و چھتہ قرآنس	سینہ کائسہ زومت تَس کانہا
خالق چھہ زواق جملہ جہانس	پانے پانس و چھنے آو
بکبیل و چھہ ژاوتکستانس	قلیہ دیشہ چہ بران جاو

پانے پانس وُچھنے آو	گل بوز بہار کران خزانس
مجلسہ منیر پان زلالینہ آو	پردانہ کا تیسہ ہندس پانس
پانے پانس وُچھنے آو	نار منیر ہون نور نوتوانس
زراہد ڈپیشہ چھ کران گراو	برہمن لاگتہ تراو متخانس
پانے پانس وُچھنے آو	پتہ لین کوز اطالک ایرانس
پانے چھ وُتھان دامہ چاو	پانے خم چھ جام پیمانس
پانے پانس وُچھنے آو	پانے ساکٹا ساکٹ میانس
یس کن اسہ فاض جاری آو	محمود قوربان تس انس
پانے پانس وُچھنے آو	تہہ مو کچھ خوش گو حق سبحانس

ع پانے خم جام مے پیمانس (قن) و پانے چھ ساقی ساکٹ (قن)

(۵)

مبارک نو بہار آمد	نوائے بلبلاں بستانو
مبارک نو بہار آمد	یہ متاں گوزمستاں گو
رخواہ یک دلبرے چوں ماہ	ادل اردی بہشتی ماہ
مبارک نو بہار آمد	کہ باشد دل کش دل خواہ
بھٹن بالن تہ کوہ ہسارن	چھتے سبزی تازہ سبزارن
مبارک نو بہار آمد	دک غم غوصہ ژول یارن
وُت یارین تہ پیچھ گوشن	چھلے لچ سارینے پوشن

چہ بلبل اکھ اکس تو شن
 نشان تازہ چلو سو بلبل
 تمتع سور پوشو شل
 سیا پروردہ یمبر زول
 یہستان غمرہ دش و زل
 ہوا خوش نور بہار است این
 ظہور حسن یار است این
 سرود و ساز و سیتاے
 بہ مشتاقان ز بندہ جاڑے
 بہ پہلوئے گل اندامے
 بکام دل بکشی جامے
 شدہ کشمیر گل دستہ
 فرح بخش دل خستہ
 غذائے خواب و چائے خموش
 ہوائے خموش نوائے خموش
 رباب و نئے کباب و مے
 بزن پیمانہ پے در پے
 بیا محمود شادی کن
 بہر صورت تیرے چہ تن کن
 بچشم مست باد امن
 گر میبای چاک تاد امن
 مبارک نو بہار آمد
 پریشان چون دل بلبل
 مبارک نو بہار آمد
 شدہ سرمست مستی قل
 مبارک نو بہار آمد
 شگفتہ شالماست این
 مبارک نو بہار آمد
 بیت مہ روے و ماہ پائے
 مبارک نو بہار آمد
 شکر لب چشم بادامے
 مبارک نو بہار آمد
 ز باغ عابد بر جیتہ
 مبارک نو بہار آمد
 بہ کشتی پاجائے خموش
 مبارک نو بہار آمد
 کہ از وے گل شبنم حبی
 مبارک نو بہار آمد
 سہ دلبر جلوہ گر سین
 مبارک نو بہار آمد
 بہ مستی کیاہ کوثر من جامن
 مبارک نو بہار آمد

کیتیو یار پترار یو	بہا چھس چاں فی طلب دایر
کیتیو یار پترار یو	کران چھس بہ انتظار
مثر بہ کرے چھس زلیخا	چھس نے یوسفن انہار
کیتیو یار پترار یو	نہ نے کچھ تہ بہ پان مایر
خبر زان تہ آہم نو	خبر بہم تہ چھس بیما
کیتیو یار پترار یو	جکس یار کرے تھم دایر
کتاب سون جے تہ	ہنہ تہ کرے مومختہ دایر
کیتیو یار پترار یو	مول کرے لال بازار
تہ نے کینہ خاص سودا چھس	ہا سسار باہری گار
کیتیو یار پترار یو	پتہ بو لائے خبر پدار
دادین دوا ترہا نڈان چھس	محمود گامی و نان زار
کیتیو یار پترار یو	المسہ ماو تم دیدار

عاریہ ہاتھ چھس یوسف زلیخا مشنوی مثر بہ محمودن بدل روپس مثر بہ ج کورٹ
(ناجی)

(۷)

دیوانہ کرے تھ ڈول مے	اں جان من جانا نے
پیمانہ بہ بیما نے	مے چاؤنس مے خانے
مستانہ کرے تھ ڈول مے	تھو و نم نہ چھس اکھ دانے
سمبل چھس پریشا نے	تم کوڑ زلفن شائے

سردار پرستانے
 ہامیانہ گل اُراٹے
 تینٹھ نو بہ لیکھت زانے
 آن شاہد ترکانے
 سردور مس نشانے
 پینہ ہود تم نورانے
 بر شمع شہستانے
 چشمان اوستانے
 آہینہ گو دیوانے
 آن خال فیض دانے
 تار یام ہندوستانے
 کیاہ جان چھہ ثوبانے
 بر لعل بدخشانے
 در چاہ زخمدانے
 زن حور کران سرانے
 اسے سر و خرامانے
 روز تم شو آکی آتے
 از حیلہ و افسانے
 دیوانہ کرکھہ ژول مے
 چپنکہ نقاش خانے
 یٹھہ بانہ کرکھہ ژول مے
 تڑاوان موٹھنوں کانے
 قومہ بانہ کرکھہ ژول مے
 از نغہ دگیس بیگانے
 پروانہ کرکھہ ژول مے
 پانس چھہ وچھان پانے
 حاربانہ کرکھہ ژول مے
 وپیشٹھہ چھہ اوش پوانے
 رگر بانہ کرکھہ ژول مے
 پُر نور نہ در دانے
 خندانہ کرکھہ ژول مے
 چھس گمہ شبنم دانے
 زلدانہ کرکھہ ژول مے
 روٹ چون مے دانے
 جولانہ کرکھہ ژول مے
 زانہیام خلوت خانے

بر بند شاہانے بہانہ کرکھہ ڈول مے
 پیواں چھس آسمانے کرائس بے خصمانے
 تی کس بے وایتہ زانے یی پانہ کرکھہ ڈول مے
 از خال سیاہ دانے د زلف پریشانے
 چوں کوکل تیرکانے پیچانہ کرکھہ ڈول مے
 از جوڈے چشمانے دل ہیچہ ڈولم جانانے
 کس وینہ چھس منہ جھانے یارانہ کرکھہ ڈول مے
 محمود مشتاقانے ہر شکل تو جانانے
 در بارغ صلیبانے افسانہ پیرکھہ ڈول مے

عا در بارغ صلیبانے محمود چھہ مشتاقانے
 معشوقِ مہر بانے افسانہ کرکھہ ڈول مے
 (قن)

(۴)

گوم تر اوتھہ بین موتے مہ یار کوتے گوم
 مس چیتھہ سہ جھم غار پوتے طومار گرس بو
 بڑ مار کرائس جھم غور پوتے مہ یار کوتے گوم
 کتہ روڈم لار س توتے مار س گرتھتھ پان

یارے دودے چھم نارتوتے مہ یار کوئے گوم
 وادے کو زخم داتے توتے نادس گمہ حس بو
 چھم آدئے آرد مئے مہ یار کوئے گوم
 کامک میونے چھم جاچھوتے شامن بیمن
 چھم تسمو سنے لول آئے مہ یار کوئے گوم
 مولہ کو ب چھم پویشہ کھوتے گوش رٹھتہ جاے
 لولہ بازارے ملو کمر پوتے مہ یار کوئے گوم
 میانے متیو بزم کمر دتے چھم چاڑی سہٹا مے
 غمے ستن بڈا کوس کوئے مہ یار کوئے گوم
 پٹ جان وندس مہ چھم تے د چھوم مانسبل
 پاناہ نووم مئے تسمو کئے مہ یار کوئے گوم
 چھم مئے لاس آکوسوتے تالو رٹھتہ ڈرام
 محموس چھم مارے موتے مہ یار کوئے گوم

عائین موتے (نہ مجبور)

۹)

بال مرے تہ حال وئے رئے دلہ دلبرو دماہ بیہ
 پیوچہ بہیم تاس دودہ تھراے مشکہ عتبر تن بوناوے

لائے ہند بار غم سنا کھٹے
 بالہ پت امو کا لڑی ہو راوی
 پتہ داتھ کیا ہنکھٹے
 رشک سستی کیشراہ زاجھٹے
 عشق نارس دے نیت ریہہ
 کتہ کتہ رود ہم ڈھاکے
 ناگہ نیت کتہ پتے ٹیے
 تبتہ خوئے ہائند ہانے
 چپانہ پتہ چھم نہ نیت ریہہ
 دور اوی قحتم تپیر بھگائے
 سپنہ سپر داریوے مے
 چشمہ کیا چھوچھ و نیرانے
 تازہ بھلاص کو ڈوٹھٹہ ڈیے
 بھہ ہارچہ کشہ تپیر مولاے
 گوکھ جگرس پارے کرٹھٹے
 محموس لول آد چوٹے
 ہولہ گوٹ کتہ مگے ڈیے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 مور دودریم میٹر ہند لائے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 مولہ واجھٹس پائین لاجھٹس
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 باغہ بپیر کرٹھٹس ضائے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 نشتہ ہانے ماشوق میاے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 عار اوی نورانے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 نازنینو ہا پر نازے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 اسو پائے سپنہ داتھٹے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ
 قولہ ساریو از دودلہ سوٹے
 ولہ دلبرو دماہ بھہ

عا سوال چھیوڑا اکھ بھہ (پیس جاہ) ۲ لولہ نارے بال کبھٹہ زاجھٹس
 (پیس جاہ) ۳ پاکبازو (قن) مولہ گوٹ (قن)

رسیہ پیتم گوڑھ ہم مے تھے
 کھاسو لیدری برگے چھترے
 چانہ اماہ خمار پھرتے
 رتھ موکر شرکند تھے
 رومہ پرتن کا جھٹم واڑے
 پوشہ مندو روشہ موپکھ تھے
 کاکلی برکس روزے برائے
 بالی بلی مے پھیر پڑے
 کاکلی رٹھ قیا پڑے
 یہم راول چھس خمار پڑے
 مایہ چانے چھس آہ پڑے
 آہ راول چھس رتنگے پڑے
 لولہ نار چھس دزد پڑے
 شب روز روز ہے آہ پڑے
 ٹوٹن چھسے بل پڑ پڑے
 ہی تن ناو مے ڈیے کرتے
 کاکلی صوڑز گڑھان میڑے
 کو کر تھس ٹرے بو
 چھس سہ رتنگ یہم راول
 کو کر تھس ٹرے بو
 دولہ موپکھ مندو
 کو کر تھس ٹرے بو
 زان تو چھس برہم سمسار
 کو کر تھس ٹرے بو
 کاکلی کیتیاہ سمسارن
 کو کر تھس ٹرے بو
 بو برو آڑھ مے بائس
 کو کر تھس ٹرے بو
 خار تھو تھم گوہ لا بو
 کو کر تھس ٹرے بو
 روز تم دور منن لہ دھتھ
 کو کر تھس ٹرے بو
 کن تھو تو محمودس
 کو کر تھس ٹرے بو

عا دار اوش چھس تراوان ٹرے (قن) ۲۷ پھتھ جنگلن نو جھرتے
 (قن) ۲۷ ۳۷ یم نہ شاہ چھ قلمی نو سٹس ٹرے یوت۔

۱۲

اُستے اُستے بانہ بہر و تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار اُتن اُستے اُستے
 روشتھ زوٹم غومہ ملا لہ کیاہ گوم تے
 گزھ تے ویسویے یار اُتن اُستے اُستے
 آدن بڑ جس واد سار س ناد لایس تے
 بیداد کوڑ تم کیا سنا پیسہ تاپایس تے
 یارے وادے بریکے بو آیس تے
 گزھ تے ویسویے یار اُتن اُستے اُستے
 کوٹکے کستور مشک کو فورتن ناوس تے
 محقر و بہتم چھتر بومین ہواوس تے
 شھر کیلن متہ کر تم چھس بے کس تے
 گزھ تے ویسویے یار اُتن اُستے اُستے
 تن سنگ دلس کیاہ لوکس پرے مر تے
 دیرے درشن شیر گولاب ہی لاگس تے
 رنگے رٹونس پرنگتہ پنگ دھ تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار اُتن اُستے اُستے
 پزاران پزاران یار دادی کرنس خستے
 از چٹم یاون شرادھنس ہی باغس تے

ناگی رائس ناگرا دس پیچھا زاکس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

شہر پنہ پتے وچھتہ کیاہ گوزا دس تے

ٹوہک تالہ لوئیں پان مورن پنہ نے دستے

کیاہ لکھ لائرس لایہ نیسے فسادس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

وچھتے کیاہ گوزا پتے مجلو نس تے

تمراون لاکھتہ شجہ دشن بار صاحبس

ہنے ہنے وون دشن پیچھا تجدس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

ہنہ نر کوہ پتے وچھتہ کیاہ گوزا دس تے

زہار پردون سور رچھن پنہ نے دستے

ست ساس مرید خواہہ افس دستے بستے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

مالس تہ مہتس منگہ کیاہ رعدہ دامانس تے

سازن تہ سوہنس کر کیاہ تھہ سامانس تے

تس نے عہش آو اد کس کیتھہ پارا دس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

چھوے ہتے ساندہ وتے موپکھ جھتے

خمار ہتیوسن دھتے نیو تھم جس تے

تروید کو ترویل ہم دھلو
 یوری ولو ولو باز
 نامہ سالتس نیمہ تھو ولو
 یوری ولو ولو باز
 از روز و حضرت بلو
 یوری ولو ولو باز
 خال ماوتھ دل نیوتھ تھلو
 والہ داشتہ لوگ کتہ باز
 زالہ زلفے کتھ مہو
 یوری ولو ولو باز
 خمار تھ چھے یمبر زوہو
 نیاز مند چاند در شہ بلو
 یوری ولو ولو باز
 تاپہ وری ن شپن زن گلو
 فنز سنس چھم چانی داز
 کلہ وندے چھم چانی گلو
 یوری ولو ولو باز
 سپم تن کو تھم ستلو
 زال مستس کن مو باز
 کالی گر تھک تیر زن ہولو
 یوری ولو ولو باز
 ییلو سمارنش اکتھ چھلو
 ادنو یور پیمو باز
 سرنوشتس نشہ کتھ تلو
 یوری ولو ولو باز
 مال نیو تھم وا جھتس موہو
 بال کتھ ووه کی پیرے ساز
 محمودس واد مو ولو
 یوری ولو ولو باز

ع خمار نوک چھے یمبر زوہو (اصلی موسیقی)

... .. کُز آن نیازو
 چھک شہسوار پانچھو سرفرازو
 کئے دُڑتھ کینتھ عشق بازو
 روئے گو لایو کھوتہ چھے ازو
 چھے بیکار و سہمہ تہ غازو
 ہے پوشہ نو لو غموش آوازو
 بیہ مولوم چٹنگ تہ سازو
 ناو لگے ہو شاہ بازو
 دام زلزلتھ نیو تھ پروازو
 اٹھتھ صوڑتھ آس کو تہ نازو
 ژینے پتہ پتہ پتہ شہسوارو
 کیش شہسوار چاؤ در مرارو
 پیش پتہ چٹس جانبازو
 مقصود ہے ایازو
 شہسوارے کا ترک تازو
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 لکھ سپنی پروانہ وار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 بوئے داتی نہ مشک تاتار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 تے داتی نہ تے ستار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 بامہ اگر پیٹھو دوار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 پیش شہسوار بیہ کو تھسار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 محمود من اوسے نوعار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار

۱۲۰ پُر مصر چھپتہ دہ تھان ۳۰ امیر مصر پائل گز دھ آسن ۵
 محمود شہسوار ایازو

تا شوق چون چہم عاشقہ میانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میل اوں رنے پتہ اند لہ لہ لانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 عشق دودے زلیخا زانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 پاد کتہ کرتہ کھنا یوسفہ میانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 عشق دودے فرہ زانے
 کس نہ پانہام شہرہ میانے
 شیعہ کیاہ وون تہ ہینہ میانے
 وون ہوئی رچھنی اہم لانے
 عشق دودے منصور زانے
 نورک مانے سہ ہو زانے
 گلہ جی قدر بلبل زانے
 گلزار چھا تو مہراں میانے
 عشق دودے لال ہو زانے
 دیوانہ کر تھنس مجلہ میانے
 عشق دودے محمود زانے
 فرمان چوئے سہ کوئے مانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میرس دا تپے چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 ٹونگ تالہ لوین چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 شیخی تر اہوم چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 دارس کھوہن چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 چمن پھیران چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 نجدس دا تپے چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 دوہ دین راوس چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو

برا کیشن قلمی نہ سخن منز چہ پتا تھ قے محمود غزنو کس ائدس پیچہ دتھ۔

دیت مے آو جانن پائے
 آب قطراہ آو دربانے
 تیر سپنس شکل انسانے
 قبر ہنیزے گیم کوانے
 گڑ کھٹو سے کش نوانے
 ییلو پیچ پیچہ دین موثرانے
 خاصہ پانس مالگیم تانے
 گوہر بل کن کزیم روانے
 سارو دل آسہ نم ووانے
 بختہ بڑا اوس حص سلطانے
 کوس نیر بختہ فوج وکاروانے
 حص صابر س اوسے گمانے
 کیمرا کو دول تمہ کے گمانے
 حص فاطمہ اوسے گمانے
 مے شر و نہ چھم نہ نیرانے
 افلاطون بیپہ نقشانے
 موت آکھ تے گے نو تو انے
 محمود و نو تو انے
 جان وند یو ما جانانے
 شیکم مادر گو پادانے
 جان وند یو ما جانانے
 قبر شہزادے عبراہ انے
 جان وند یو ما جانانے
 گمہ ڈ چھلنم اکتھ سمجھ اسنانے
 جان وند یو ما جانانے
 شور سکرات دودھ بختہ کوتاہ
 جان وند یو ما جانانے
 تختہ پینے اوسے شاہ
 جان وند یو جان جانانے
 میے برابر آسیا کا نہہ
 جان وند یو جان جانانے
 پاس میوٹے دہن عالمن
 جان وند یو جان جانانے
 تہم دودھ لوس اسودانہ
 جان وند یو جان جانانے
 منکھہ تکر سے سائیں تل جانے

کر تو رک سترتہ سامانے جان وند یو جان جانے

(۱۸)

دور پر چون بے نور تالہ	جمالہ پیتا مو
اسیہ وینہ ہئے کلہ والہ	مس دیکھ چھوہ اڈھتس
بس گوم آکے پیالہ	جمالہ پیتا مو
ترتاؤ برکب لالہ	بر دل مئے تھو دھت داغ
دول تھس بے زلفیہ خالہ	جمالہ پیتا مو
بر گرد ماہ چوں مالہ	چھے گرد دیکس ستر
بر مر اڈھتس کہ حالہ	جمالہ پیتا مو
فرخندہ فرخ فالہ	کہ بستر نو آزی
خوشہ وہ یہ ہے خوشحالہ	جمالہ پیتا مو
کیا ہ چھک تر ماران مالہ	واہ واہ مئے نیو تھم دل
گل زن بھس زالہ	جمالہ پیتا مو
دل نیو تھت چھے موالہ	واہ پا کھوڑ چھن چھے
موصم چھے تھو دھت مالہ	جمالہ پیتا مو
وہ تپس آچھر والہ	مار نیجے مئے چھے
زینہ گیر رٹھت نالہ	جمالہ پیتا مو

فردیاد دیوان نالہ

در یاد تو محمود

دود چون کوتاہ ژالہ
جہالہ پتہ

عالمہ دانہ (قن) ۲ دیکس پیچہ (قن) ۳ کتہ چھک نو ان ژہالہ
(قن)

(۱۹)

حالہ بالہ یار ان تنے	دنتہ ویسو تس ان تے عار
پوشن نو بہار ان تنے	توشن چھہ بمیل پھولے گلزار
حالہ بالہ یار ان تنے	گوشن چھہ عاشق در انتظار
ہمٹے کے معہ نصیحتہ ہار ان تنے	لہ اکہ دپہ نا دھو دپدار
حالہ بالہ یار ان تنے	گٹہ منز گاش اوڑول گٹہ کار
بر لب جوے ہار ان تنے	سرو قد میون یار خوش رفتار
حالہ بالہ یار ان تنے	ہاویہ چہ دیون پیالہ نہار
مس چھو پڑ خمار ان تنے	تس مس سیمبر زول چھس بیمار
حالہ بالہ یار ان تنے	لاس بھتھو کرم پیالہ تیار
سائس شالہ مار ان تنے	ہالہ موت عاشق چر خمار
حالہ بالہ یار ان تنے	لالہ زار آبشار تے پھموار
سیتو آہو شکار ان تنے	مچہ تپہر بمبہ چھس کماندار
حالہ بالہ یار ان تنے	رہیہ رہیہ چھم درکار
دلہ کے قسار ان تنے	شیلہ شونت پاکباز پرہیزگار

ولہ زار دُنی توں اُنی توں عار
 تنہ تن لاکس وُتس زار
 حالہ بالہ یار اُن تے
 لہ وُن در کسار اُن تے
 شرکو پان لہ کپار چھم مکر نار
 بوزم شیخ سندر لُج برہ سوار
 ستر نینن نزار اُن تے
 حالہ بالہ یار اُن تے
 محمود کاظمی دنان زار
 وا پور مہر چھنے دودھ تھان۔

(۲۰)

آہیں اندر نقشاہ زانہ فائس خیال میں لالو
 تیل بل نالیں سا لہ کر و نالہ چھے مالا مال میں لالو
 شالہ مار باغس کیدہ جان چھلیاہ توت وولہ یون چھول
 بارغ نشا طس تانہ تماشا سوہ لاکہ روچھے سوال میں لالو
 غارن ستر پھیرن دیو تھکھ غار ستر ستر موزال
 بیجان زلف چاڑی دیشام دورے زلہ واکہ چھے زن ال میں لالو
 یارو تنہ چھس بارو روان مارو وولہ ہم نال
 دور سر چاے مولہ چھس گلان پڑھ تھکھ کیا چھے حال میں لالو
 ولس داغ زانم ایسے لولہ چانے شو بان کیدہ چھی حال
 متیور لُج سو بو زالہ چانے مہس لُج سے بال میں لالو
 اوسم تماشے ستر پیمہ ناموسم چھس خمر بر مال
 محمود کاظمی مشتاق ڈسے کُن ماشوقہ ہاؤ تم جال میں لالو

افسانہ و جنس زلفہ تہ خالہ
 کرتس کوشن کینا بمبالب
 ازشالہ آنتن بالہ یار
 توشان کرہس پوشت مالہ
 روشن چھم تے آس نے عار
 سانس نہہ ہن تیل بل نالہ
 ازشالہ آنتن بالہ یار
 لعل چھس پزاران لاکتہ لالہ
 کس وینہ تس روس چھمنہ قرار
 ازشالہ آنتن بالہ یار
 ریسہ ریسہ چیسہ نامسہ کس پیالہ
 شوق چاند راضی چھ سردار
 ویسویے یار دود بہتہ نامے ترالہ
 ازشالہ آنتن بالہ یار
 بوز محمود روز غمہ ش حالہ
 مقبول شق چھک با اقبالہ

داغ نالے ویسویے بہتہ نامے ترالہ
 ازشالہ آنتن بالہ یار
 (کشمیری موسیقی۔ ن. مہجور)

۷۰ بونیکہ ناگہ راد (ک۔ م) ۳۰ میوٹم یار (ک۔ م) ۴۰ کس وینہ چھمنہ
 بوزن ہار (ک۔ م) ۵۰ ویسویے یار داد ناچ پان ترالہ (ک۔ م) ۶۰
 شوق چاند ریسہ ماشوقس عار (ک۔ م) ۷۰ شاد چھ کشمیری موسیقی
 ن. مہجور شریے لیت
 داد کر لہ نے دتر در دکر نالہ
 سنہ فونی سنہ فونی وینہ ہنس زار
 ٹیٹ ما پردہ تہ تر ٹیٹ ہن نالہ
 حالے آنتن بالہ یار

۲۳

لہو وُن یے تھو و نم نار
 پیر باوی سپر اسرار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 دو پُن رو حَس اژدہ اندر
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 ششس سپدی سعن
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 گنہ لو ب مس سمن نیتہ تار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 نیر زہار بن در شہوار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 پھیر کیا ہستہ در بازار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 و م تھو غا فلو گزہ بیدار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 بر کزنس گل انار
 لہو وُن یے تھو و نم نار
 کن ہیکہ کھا دمن ہند بار

مہ سوران آم یادُن یے
 پیر پیر گزہ کزن یے
 پیر روس ناواتان کن یے
 حصہ آدم میٹر لو دُن یے
 داو دیت نس پیہ نیر تون یے
 کھا داو گزہ بستہ دُن یے
 کھسہ کو چہ نیر تون یون یے
 چہ چہ ڈر کراو سرن کھوتہ نون یے
 عشقہ ڈر کراو گوس دُن یے
 دُر تہ فوطس مول ہون یون یے
 زانہ مے یتمو لال اکتہ اون یے
 گزہ یس نیر غنہ ہستہ چھون یے
 غنہ کزنس پیہ مند چھن یے
 دمنہ ہا کر چہ گزہ نھن یے
 دتہ خرچا سبتہ گزہ ہن یے
 ہے سوران آم یادُن یے
 ترام باغس داو ہر دُن یے
 محمود و چھک کن نون یے

سُر کر تین صاحب کُن یے اللہ وُن یے تھو وُنم نار

(۲۴)

موروز غافلہ بے خبر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
مل گوموت ییلو تراوی نظر	اچھن پیسہ نام کنن در
تتیر یور کاٹھہ نو روز میر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
ییلو مٹے والہ قم قبر اندر	حسابس پنم نکیر و منک
سنگ دلہ تیگ ما چارم قبر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
ییلو تم مژرن میون دفتر	گوہ نہ من میانن گزہ انبر
یم گوہ ناہ کھستو یو پانہ بربر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
اکھ لچھ ژوڈہ ساس پاغمر	قہن تہہ بندہ دنہ ہا سر
معراج کر تھ آتہ سانی مر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
غافلہ قافلہ سب تو سکھر	منزل چھہ دور تہ واتو کر
توریچ خبر یوت واتر کر	لو سچھ میشر مور تراوی لر
اس ییلو مژری جنتس بر	لا شریک کاٹھہ نو تراوی میر
دم دیتھ محمودن وڈیہ خبر	لو سچھ میشر مور تراوی لر

(۲۵)

کو دل زولتھہ نارے	آہم نہ دوبارے
ہا مرگو ادے ناعارے	رڈی تھم لولہ مرگزارے

ازل زور دار و اوس نہ چلے	آہم نہ دوبارے
دھڑ رتھہ فلو دند موختہ ہے	کر کہ ناگفتارے
طوط کھتن کن بوداے	آہم نہ دوبارے
کوٹ گرتھک ہا شہسوارے	بال ہا توڑ کولارے
پکھنتہ ہے پان بوداے	آہم نہ دوبارے
دینج اسپس ہا دوداے	جاہل و دتہم تبہ دارے
ترٹھ تر آونس ہا قد اے	آہم نہ دوبارے
دھو دھو دگر گزھو تر اے	تہ جھی دپو علمدارے
دمن جہان سے دیتاے	آہم نہ دوبارے

(۲۶)

رو نہ نہ کس آوساے	رے نیو نم قرار
کھش بیلو کوڑ بنے اسماعلسے	رے اول کو اظہار
نیر رنگہ رچنے راجہ زانے	رے نیو نم قرار
پتیر گتھ کوڑ پتھ شمشے	رے ہاران پروردگار
دیار دیت نس میٹھ عرشے	رے نیو نم قرار
سندے سور کوم شری بانے	رے ما دور ہر چون
میر ما کر کیا فراقے	رے نیو نم قرار
فان بیلو کرمی گل عالمے	واوس دیو بختیار
داو چھتے تائب ملا کر کسے	رے نیو نم قرار

تارے دیتے ہو ڈریاؤں سے
تو ہر جہیز جیسے ذات پاک سے
محشر نہ مائدانہ حساب ہم
دیارِ دوزخِ محمود سے
تو چھینہ واٹان ناو
رے نیو تم قرار
عس بہتہ آسہ ذات
رے نیو تم قرار

(۲۶)

قد من داء سے شانہ لولو
سورگین حورن اوس تننا
پیرس روضہ دامانہ لولو
یسن آبہ محمد صابن زان
تس آسہ رت نشانہ لولو
ہازمین دار و کھوین لاگ کھراو
اصلک و دوزخس دانہ لولو
قور کھتہ تمک سنز و چھتہ کھراو
باگران تی آو پانہ لولو
محشر مائدان کہہ بیابان
کے تیریس آبہ پانہ لولو
فاجلہ سپرمن موثر او نون
دہیرا آسہ نے پانہ لولو
خجہ یار پانہ چھتہ ناو قران
دیار ہادان پانہ لولو
محمود کر توشہ وقت یاد
از پیہ محمد پانہ لولو
آسہ چھتہ و چھتہ محمد زانہ
از پیہ محمد پانہ لولو
سے مر پزیر پانہ لولو
از پیہ محمد پانہ لولو
آلہ دوزخ میں پانہ لولو
از پیہ محمد پانہ لولو
پھلہ سے نیران کیا ہینڈا
از پیہ محمد پانہ لولو
تختہ دتہ دو تم پکان شام
از پیہ محمد پانہ لولو
بے شک ذات پاک ذائق کن
از پیہ محمد پانہ لولو
حضرت بل کن آسہ لاران
از پیہ محمد پانہ لولو
بیلو ہو داتی تو رک ناد

سودا چارہ دوکانہ لولو از پیہ محمد پانہ لولو

(۲۸)

پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دنیا چھ غمہ کے سچے لولو
افسوس تم تیرے گئے اچھے مودان	دو یا ہنس آیا تیرے کم کم جوان
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عقرب گوب زن گئے بے لولو
قبر منز و اے لہجہ کریم دفن	اُدھر سے تیرے یسویو لہجہ کفن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دو دریم دو شوے لولو
موتو کیسا چھ چون دنیا تیرے دین	قبر منز و اے لہجہ کریم تلقین
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	کلمہ سے تجھ پر لولو
عَدَس بے لہجہ آسہ ملک الجبار	کد لسن تل آسہ دوزخ نار
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	نہٹے چھم کہتے پاٹھو تیر لولو
موتن تھا دم نہ کا نہ فرستتے	شمہ ہنس پوٹیر کر ہے گتھ
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عشق نایہ دو دم شاہ پر لولو
پیرد کریم تیرے دس لہجہ	پیرد محمود چھ بے لہجہ
پانہ تی کر سیر لولو	پیرد چھٹے بے لولو

(۲۹)

صلو باؤتھ، تمبہ لاؤتھ، ژو لکچہ تراؤتھ دلبرہ
 ماہ رخسار ژور تھاؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرہ

لال آئیں مالہ تراؤتھ

پیل لاکس دانناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زلیخا یہ کوکھ داد تھاؤتھ یوسفو پانچمبہر
 شرمسراتن اؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 گوکھ شیرینہ داد تھاؤتھ فرمادو ڈانبلو
 آب کوہس دانناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زونہ تاد کوکھ بلہ ناؤتھ آفتابے گاشرو
 راتھ دودھ گوکھ بلہ ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 ہی مالہ گوکھ داد تھاؤتھ ٹاگرانے ششرو
 ناگہ بلہ اکھ تن ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 آو محمود بڑا نتھ تھاؤتھ در روز محشر
 آتہ سردار موحہ لادھتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو

عایہ مصر چھینے سورے وہ تھان۔

(۳۰)

بریم دھتھ ژو لم تے قوسہ مادو ٹیٹھ وٹا
 نوڑا رومہج بادھتھ دل نیوم ژو کزن
 گیکاس ارزو کونے پیرس
 وار وار وڈی توس دیو عاریتہس
 شمشاد قبر زیبائے لولو
 دوزن چھ ماران گرانے لولو
 پھیرس نہ میانی ماتے لولو
 زھاران یار اسو آئے لولو

دوہرہ کربنہ ستر تن دایہ زاع جنم
 ساو جنہ پیر پختہ بندن پھیریں
 پیہ نا عاشق دیہ نا درشن
 وتہ چھم نہ مولام توری پیہ لاس
 زاع گتہ زاع ہن وچھ ہن کتہ چھم
 چھم منہ کامن پیر ہنس دامن
 دوز عبد ام تے سونہ ہنس پانام
 پیہ دی ورتہ نیو روفہ کپڑے
 بس سندر پانگو لنگ پھیریں
 تے بہ داہ سامان پیر پختہ درایس
 سینہ یور داہم تینو بڑو چھم نیریں
 یقس اٹہ کر اٹہ کر سالاہ کر ہنس
 خلیتہ روز سس مل لگو موتس
 قران پر یوم آئے آئے
 دین اہلاس تہ کیمخاب پیر پختہ
 شویاس لاگس پیہ پیہ نیریں
 سونہ زاع ثانیہ موندو بال
 تہ توری گرتہ چھ ہو دوشوئے نیریں
 روز سار ہو ورم خجوا پینس
 پورہ کربنہ زاع شمس ماہ زن تابان

سور گوم میلیم ناکے لولو
 میلیم ناکہ شائے لولو
 پیہ تن میا زاع گتہ ضائے لولو
 وچھ ہنس کتہ چھس جائے لولو
 لاگتہ چھتے مائے لولو
 عشقن لاگس نیائے لولو
 بوز ناسنہ زاع کیائے لولو
 مستوری ورتہ بے ڈھائے لولو
 کوئنگہ توری کر کر موندے لولو
 تم بہ ہو کر کر موندے لولو
 ستر ہیتہ زور تیرتہ دائے لولو
 اٹہ کتہ شرباگ جائے لولو
 زچہ تم دوسہ قلائے لولو
 دوز خس روز نا ڈھائے لولو
 پانس سور ملہ نائے لولو
 وچھ ہنس بو پوت ڈھائے لولو
 صد فک کر ہنس پائے لولو
 بیہ ہو کتہ جاپ ڈھائے لولو
 زاع جونس عشقے کرائے لولو
 نورانہ پیویمت پرتہ شائے لولو

تیرے سوا روشن فلسیاء کی ریز
یوسف درامت سر بازار اس
بھروسے نور پور وہ یہ کھوتیہ جادے
بہتو گھنرو کرو میون پائے
گرم تہ لٹو تھ ڈولے تر اوتھ
کس زانچ اندریم دود بالی باوتھ
ڈور یار ڈولم تے توہ چا ڈیو تھون
محمد کاس عشقہ نہ ویر پیٹھ
بائس کر پیرائے لولو
یاس از میلہ نائے لولو
اختیار رکومت ڈھائے لولو
سوہندر بے کڑتس ضائے لولو
کچھ سوہنہ دیت نس دائے لولو
کچھ جھم پینے رائے لولو
دوران چھہ ہماران کرائے لولو
میلنا رہنمائے لولو

۱۔ برہم دھت ڈول تے ڈیو تھون نائے (چھن) ڈور یار ڈولم تے (بیا کھ
نہ سچ) ۲۔ ڈور دھت (چھن) ۳۔ ویرے تھنرے گر تہ ذرائس
(ن بیاض ہجور) ۴۔ یہ شار چھنہ چھاپی کتا بہ شیز ۵۔ وچھہ ہن بوجا بہ
جاسے لولو (چھن) ۶۔ سترہ ہیتھ ڈولہ تہ دائے لولو ۷۔ یہ شار
چھنہ چھاپی کتا بہ شیز ۸۔ یہ شار تہ چھنہ چھاپی کتا بہ شیز ۹۔ لٹو تھ چھم
شیرائے لولو (چھن) ۱۰۔ یہ شار چھنہ چھاپی کتا بہ شیز ۱۱۔ سکو تہ
و کو نور دھے کر دے۔ سٹن بالن ڈھائے لولو (چھن) ۱۲۔
۱۳۔ ۱۴۔ ۱۵۔ ۱۶۔ ۱۷۔ ۱۸۔ ۱۹۔ ۲۰۔ ۲۱۔ ۲۲۔ ۲۳۔ ۲۴۔ ۲۵۔ ۲۶۔ ۲۷۔ ۲۸۔ ۲۹۔ ۳۰۔
محمد عشقہ نہ ویر کن چھہ لادن۔ ڈھار ان اکھ رہنمائے لولو (اکھ پرو
قلمی نہ سچ) بیس پر ائس قلمی نہ سچس پیٹھ چھہ نوم شار لیکھت
بے عار یادن دل ڈور نیو تم
ہول نوم جگس تم سید لولے
ڈپو قوس پور دیبائے لولو
دولہ دولہ پکھ نازھائے لولو

ہوں دل تہس باؤن مال جھم
یاؤن مے کوہ نم ضائے لولو
ونہ یختہ یار میون و تہ لوگ رتہ نے
کھسن و فی نس دائے لولو
میکس محمود آداب کو مست
کیہ یار ہستوے مائے لولو

۱۳۱

کو ختم منزداد س جاے
مے نوامے مشی زاہ
بدن میون مشتقن کرے تھہ منزداد تہلجہ مے
ڈرہجہ کوس کوہ نم نہ وائے مے نوامے مشی زاہ
شاہد بہیمہ و فی روزائے ذہد شانتہ تہہ ریشہ
ژلان اُسموتہ و لٹے آے مے نوامے مشی زاہ
مو مار مار زلفن کرے یار د مار کوہ حقس بو
گنیم چاؤنی سیٹھارے مے نوامے مشی زاہ
پیرے کوہ نم نہ سروپاے پھیرے پتہ پتے ژٹے
نیرے و پچھنے پوت ڈھائے مے نوامے مشی زاہ
مے مو تہر ہجکاں لائے و بخر ہیمہ کھانے
خنجر زن مے دلس آے مے نوامے مشی زاہ
لگرنے رُہہ ریشن آے مے جھم چون تمنا
ارماں چاؤنی تم کس درائے مے نوامے مشی زاہ

واپس شارچہ اصل برہقی کتابہ خزے بیت ۲ شہارہ ای (اصلی موپقی)

مہمیا نیو لگیو پاری
 شاخ سبیل بتوں بتوں تے
 جان و دلس چھم بیقرار سی
 شرمہ سیمو کلہ بون کن کرکھ
 مارو پیم چانڈ چشم خاوری
 یختہ و انجہ کر عقم کھنچے
 سخت لوی عقم زخم کاوری
 زانہ نے ، ریم واقف گہے
 اسہ کنے چھے پردہ داوری
 مہم کر عقم ہی زن برے

مہم پھمہ تکھ توٹ بو پیمے
 شانہ زلفن کوڑھہ ینے
 پانہ زانکھ پکشاہ وٹے
 سیمہ زوہ پچھے خساہ برکھ
 ہرنہ گے در جتنکل مرکھ
 لولہ کر کل لائے عقم زھونچے
 بالہ دل چھم نہ روزان دینچے
 پردہ زوڑھتھ چھک دروینے
 پانہ پیرکھ چھک ہر شے
 زہ زان جھنس کوتاہ درے

بھر کر عقم وودہ کتہ درے
 بوز محمود نس نالہ زاری

(۳۴)

تس تہ نوزاہ بلہ نے داوری
 سائل ڈل توٹ واثان ساری
 تس تہ نوزاہ بلہ نے داوری
 آسہ لار ان زن فرسو یاوری
 تس تہ نوزاہ بلہ نے داوری
 واثہ قیدین خط آزادی

یس عاشق دکھ دھتہ زلہ نے
 شالہ مار نیل لالہ زار بھولہ نے
 چھو کہ لہ سے نیا مڑ ڈولہ نے
 یار زھانڈان یس پاد بھولہ نے
 تس تہ نوزاہ وے اطلاس ولہ نے
 پانہ وائی بائہ مومکھ نے

یس یا رہنیزے مایہ آؤلہ نے
 بار غم مہیچہ شمشاد ہلہ نے
 تس یا رس یا رکو میلد نے
 شاہ یوسف میلیم مولہ نے
 عشقہ تبرک سوتو آہ تھلہ نے
 داؤد کدس دہ دھو چھلہ نے
 کو سوتو تس آہ شہلہ نے
 داہ سوتو یس استخاں ٹھلہ نے
 کھچہ تہنیزے اد کم لوہلہ نے
 میتہ یاہ سندک سہیل آلہ نے
 کانیہ تہ موہ کلیو نہ امہ آؤلہ نے
 اہ ڈیہ میلکو روہ پھم آلہ نے
 عشقہ جوشے ہوش یس ڈلہ نے
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تار کم کم جہ پفسہ داؤدی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 گپہ فلواہ دھتر عاؤدی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 ڈھوکھ لگہ تس دپ چھم ماؤدی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 کر کشاہ تس بزم شادہی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تہ گو بندہ شیخ سعدی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 اد دپ ہکھ ٹوہ نمہ اؤدی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی

محمود بوز شتہ بلہ نے
 چھ درپیش عشقہ داؤدی
 یس بزمہ روز قدم تلہ نے
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی

۱۔ اچھو کہ دھچہ (پیس جاپ) ۲۔ مالہ والو توت واتان ساؤدی (پیس جاپ)
 (قن) ۳۔ تمنن نیا مڑ بر دھچہ کتہ ڈولہ نے (اکھ پرون قلمی نو سنجہ) ۴۔

بائید وانی میلہ باندھو کلے (قن) ۷۵ کیشن (قن) ۷۶ یس
 یارس یار روڈ میلہ (قن) ۷۷ تیر و دھری دھری پیتہ چھم بادی (قن)
 ۷۸ تیر بٹ گوتینٹہ شیخ سعدی (قن)

(۳۵)

اُنڈنا ییتھ عشقہ نیایس تیر لولو
 یاری مارنس لاییتھ تیر عشق
 لے لوسم چشمتہ و تیر وچھانی
 پتہ پتہ پیمہ ہا و تیر جھم نہ مولم
 زیتہ عشق لہ و ن پوشت جھم
 زیر و ہم تیر سہ کور مرد و حق
 حایہ جاسے نورس حبلاوہ دتھ
 پور سامانہ ہا و تم نور انور
 ناگ مہمہ یوجوین تیر ناگن پیچٹ
 تاب چھمتہ خایہ مٹری ہا و تم پان
 عاریسی نے دولی میون چائے کر
 لولہ کرہے روف لولہ باغس منز
 لیر لوسم وچھان پیتہ نیار
 آم سوران یاون ہا یے گوم
 لالہ لوسے تم سینس لولہ غنجر

خندہ مارنس کشہ زایس تیر لولو
 پارہ کونم دل چنگر س تیر لولو
 پارہ لگہ مار پیچاس تیر لولو
 پتہ لہ پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ لولو
 ڈالہ کوتاہ ہا لہ بیکس تیر لولو
 لے تھا و کھ سستو شاہس تیر لولو
 دھم ہا اکہ گو سور طورس تیر لولو
 پارہ جاسے نورس رور روزنس تیر لولو
 جان وند یو باغ چھاونس تیر لولو
 بلاسے میانس پیش اپنے نس تیر لولو
 لایہ ناپان منز نارنس تیر لولو
 متہ کر تم پورہ ہارس تیر لولو
 پتہ یاون تیر آلوس تیر لولو
 پورہ ہارس تیر دویہ بوئستہ لولو
 گوم پنجر کو سوندرس تیر لولو

دیکھ چرنے زونہ کھو تہ تا بانی
 چشم آہو چھا کن مے خانے
 عا پرستیو پرارے کوتاہ کال
 کامہ دیو پامن تھا و تھم چالے
 کتہ زھار تھ و تہ و تہ و چھانی
 پڑھ چانے لاجوم سوہ تہ ساز
 داد چانے دہ دہ چھس دیوان
 دودہ دُر گوم پرار ان غشہ تے
 لالہ کوتاہ نژائے دُر سر چون
 ہاو کس سنہ ہاو جگر کو داغ
 دُر ہاو تھ مے لہ روے آفر
 وہ لہ ہاوے کلہ چانے کینہ گوم
 کتہ روہ ہم متہ تہ تہ توڑی سیمہ

گمہ شو بان مجہ و تھرس تہ لولو
 اُلہ گمے آے نستہ تھرس تہ لولو
 کتہ کھا جھتس پیچھ دارس تہ لولو
 آم طوخان خام دزائس تہ لولو
 متہ روشتم پتہ آہستہ لولو
 یزہ چانے کزائہ دزائس تہ لولو
 خم زامو قد سروس تہ لولو
 کاران ژئیے باغ چھاوش تہ لولو
 پان مار پیچھ کوہ قافس تہ لولو
 سر و تہ یو اکھ نادس تہ لولو
 حور لگہ یو پور ماہس تہ لولو
 سلہ دزائس چارہ ہاو سنہ لولو
 زہ پیوست چھم سینس تہ لولو

تہ باقیو متہ و مہ فی پرار ہاو تھم

دہ دامہ محمودس تہ لولو

(۳۶)

ہاو سائس سوہ تہ ادڑائے لو
 نوہ بر تہے و تہ وائے دڑائے لو
 طاس پسر پسر آہ بلایے لو
 مار زلفن مو مار گڑائے لو
 ہیکہ گتہ گتہ گتہ سائس دڑائے لو
 خاصہ پائس مار ان گڑائے لو

نمودش پسند امربائے لو
 تاز عاشق و لکھ مائے لو
 عشق مژے اشراق بائے لو
 سیتو سیتو چیتو زوہ مژ کیو لائے لو
 مار مژ پان گز اس کیا لائے لو
 سائے سیکار گری تھم مائے لو
 بارغ نشاط چھم کھتھ شائے لو
 چپو پیاں چان چائے لو
 لالہ باجو مائے گئی لائے لو
 ڈالہ روان فقیر بائے لو
 سال کران لؤسم پائے لو
 تیل بلہ تیں کم کم جائے لو
 حضرت بل غمینے ڈائے لو
 سئے آنز راو لایونیا لائے لو
 ساز و سامانہ کربھتھ ڈائے لو
 پیشوا زن ماران گزائے لو
 مشرب دھتھ شامن ڈائے لو
 موہتھ مالن چھتھ ماران گزائے لو
 کار لؤسم تیر بادش دائے لو
 دالم کتن چھ ماران گزائے لو
 قوت عاشق رنگہ رنگہ ڈائے لو
 مس کھاسمین ماران گزائے لو
 لالہ زھار ان پیسم تائے لو
 رنگہ مالن ماران گزائے لو
 لال کرب نامتو مست پائے لو
 رنگہ ناؤن ماران گزائے لو
 محمودس چھ تھو مست سائے لو
 شامیان چھ ماران گزائے لو

(۳۷)

کر میون نیائے انیے
 زھو پٹ مکھ ہمہ ہمہ
 گو زھ ہم مے بڑو پٹ کئے
 شبہ اکہ یور پیتم
 مار میوندے مدن دارو
 ویر آہم نہ ووف دارو
 مار میوندے مدن دارو
 یار میوندے پیتم گارو

رویش دیدارِ دوتم ماری مندے مدّن دارو
 سوئے جھم پامہ دون کامہ دودو بانا دارو
 تنہ دوتم سے دون ماری مندے مدّن دارو
 دل و جان نیوٹھ ڈھلے بیہ و نیہ پکسیاہ دارو
 پینہ چاہے شمس ماری مندے مدّن دارو
 کو چھک دور ترلن ماری مندے مدّن دارو
 کہہ کیاہ لائی زھلن ماری مندے مدّن دارو
 خستہ دل گیسہ خراب مسہ چھوٹھس شراب دارو
 چھا تو ہی تہ گمہ لاب ماری مندے مدّن دارو
 کو کرھٹس بگٹے ہٹ تیلہ کے موختہ دارو
 گنہ پھو ایک لٹے ماری مندے مدّن دارو
 زھوٹ مکھ سمدن کو نال تھم بدن نارو
 تنہ دوتم سے ودن ماری مندے مدّن دارو

آوھو دگدا زار و نان زور دارو
 بو زتم ہر خدا ماری مندے مدّن دارو

(۳۸)

دیمہ دیمہ جھم چائی کل گنن بشنو عزیز جان من
 مشتاق گو سے سو رہے دپ تم یہ سو رہتہ کمر دپے
 نور تجلے چھ منن بشنو عزیز جان من

روزِ تھ بڑو چھ ہے رو برو
 بشنو عزیزِ حبان من
 دُپیشھتہ سبزو مہاں گے بچار
 بشنو عزیزِ حبان من
 کس دنہ کیا ہ کر کوٹ تلے
 بشنو عزیزِ حبان من
 اُلفیہ رستیو دُچھتہ مال
 بشنو عزیزِ حبان من
 تس بار شدی ہے کھنکھس مہ کر
 بشنو عزیزِ حبان من
 ناحق مہ سارو شتم
 بشنو عزیزِ حبان من
 مہ پکھوتہ داراہ ڈاؤ لے
 بشنو عزیزِ حبان من
 افسوس کوٹس خسروس
 بشنو عزیزِ حبان من
 شہرین پے لال گے کوٹ سنا
 بشنو عزیزِ حبان من
 لے نہ روزان چھم زینے
 بشنو عزیزِ حبان من

مے اوس چرنے آرزو
 تی یار چھمنو زاہ بن
 مس کھا سو چشمن چھے خار
 چھی ہرنہ روزِ تھ منز دین
 زار گھتہ ژلے دل نیو مقم ڈھلے
 رشتے موہ جھتہ ما زھین
 شہار زلفو دول مے زال
 بچھنس بڑو لے دُچھ من
 ابرو کانے کش مہ کر
 یس تیر بھگان ہم سن
 غم غوہ چہ ترا وعتہ تو شتم
 مورس بڑو پاؤ روشن
 نوزک کمر چھے اڈو لے
 ڈھینہ نک ہم آہن بن
 شہرین فرماؤن مہوس
 بیچارہ مور کول کھنہ بن
 فرماؤن مجھون بیہ صنا
 کین سن تمہن کیاہ گے دن
 بین روہ ہم یاروینے
 دود آم دوران مانہ چھون

سرورِ خسروانہ و دہلو کوکل پریشانہ و دہلو
 دل چور تھو کوہ دامنن بشتو عزیز جان من
 پھیران لو سس کوہ بکوہ روان دو تم راختہ دہو
 فرخ یاد میون گوئے ناکتن بشتو عزیز جان من

(۳۹)

پانہ میانے غافلہ اے پانہ میانے غافلہ اے
 وارہ دو دس نام عشقے وارہ دو دس نام عشقے
 پانہ پانہ گوم مے مہ مہ پانہ پانہ گوم مے مہ مہ
 جوش رنگ پوش زن چھنے جوش رنگ پوش زن چھنے
 ودر ببل نگہ وچھنے ودر ببل نگہ وچھنے
 خالو پنجر مور میلہ چھوئے خالو پنجر مور میلہ چھوئے
 کالو رنگ ادکس گئے کالو رنگ ادکس گئے
 یار سہ دودیس سنے یار سہ دودیس سنے
 ویر مے یس پانس بنے ویر مے یس پانس بنے
 برو تھ پتے سون و د گئے برو تھ پتے سون و د گئے
 یسی سرے تی برو تھ کئے یسی سرے تی برو تھ کئے
 کتہ بیو تھک ویر پکونے کتہ بیو تھک ویر پکونے
 ییتہ یہ چھ تہ تی سنے ییتہ یہ چھ تہ تی سنے
 پان پٹن یس پرز نے پان پٹن یس پرز نے

مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 خار کڑھ گوم تہ نیگار خار کڑھ گوم تہ نیگار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 ہوش سپر تہ اد موٹھ چھوئے خار ہوش سپر تہ اد موٹھ چھوئے خار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 گڑھ و بالو حبانہ وار گڑھ و بالو حبانہ وار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 کارہ نشتے پیوست بیکار کارہ نشتے پیوست بیکار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 نور نعتہ دا وچھتن آشکار نور نعتہ دا وچھتن آشکار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 ویر تراوی زہنہ پن کار ویر تراوی زہنہ پن کار
 مزمینہ اوکروا وے یار مزمینہ اوکروا وے یار
 خانمانس دانس بیزار خانمانس دانس بیزار

جان جاناں چھس بڑو تھکے کنے منز منہ اوی نو وے یار
 محمودس بیٹل کل گئے موبو دس پنہ نس وے زار
 تن نیتہ ادر کس وے منز منہ اوی نو وے یار

۷۱ ادر کس گمہ ہے = ؟ کاکل دیکھ ادر کس کنے (قن) ۷۲
 وڈی بڑ دس سٹو وے گئے۔ توڑ ظہور وچھن آشکار یں ہیر تی منز تے
 (ق م)

۷۳

یار میا نیو مار کن منز پان ہو وھتہ تی پزیا
 مار کن منز ماہ تابان منہ چھو وھتہ تی پزیا
 گل روخس پیچھ چھے زسے بریل مری سیکل دسے
 گو پریشان بیکلن دل تمب لو وھتہ تی پزیا
 اے کمان ابو بہ رمزہ تیر غمزہ نوے عقم
 باشہ کران عاشق بیچارہ پو وھتہ تی پزیا
 درکشہ کوکل تو گو دل دیوانہ بے شد
 مار زلفوسیر عاشق مار نو وھتہ تی پزیا
 درتمنائے وصال تیرا وھتہ دو و تو تم وڈاں
 میا نہ کھوتے دشمن من دوس تھو وھتہ تی پزیا
 میا نہ یارے عشقہ نارے زول حقس بد تشنہ لب
 رشک میا نے خشک بند پیالہ چو وھتہ تی پزیا

از نینسا، ماه جینا موعه حرم راز اوس ہم

بارقیب دیو سپر تخت سپر بوختہ تی پزیا

آغ میانیو ناگہ راون پیچھے چھسے ناکہ ہون

دارغ دل غور و محکم ٹٹے کس سبتو باغ چھوختہ تی پزیا

کیشہ پار اوختہ مٹے ٹٹے کبھی شیشہ بڑی بڑی تھاوگر

دیشہ بیون یار اڑے پاش نشہ سووختہ تی پزیا

سرور نازا پاک بازا شب بباڑی باکدام

کوکل و بند قباڑے مٹڑ روختہ تی پزیا

از جفائے من نفاہ کیٹنہ اوڑے بیوفا

عاشق بے چارہ محمود کیا نہ ترووختہ تی پزیا

(۴)

راو روو محکم شورے پان

ماہ کمر تختس، ہے ارمان

راو روو محکم شورے پان

پاد لو رسم پتہ لاران

راو روو محکم شورے پان

سومہ کہ موعہ کہ چھم لکھ گیان

راو روو محکم شورے پان

پتہ چھا پونہ وند ہے جان

ماہ لا نڈول ہم ژورے

ماہ مٹے بوجہ محکم موارے

خوہر پتہ لکھ موارے

کور کھسبہ ترو لہم کوڑے

کتہ روڈ ہم روو شختہ ڈکے

چھو کہ چاڑی چھم شوقہ طبعوے

اسہ معدن کر سہ سبکوٹے

پان نادون گمہ نگہ کستوے

چھانٹ ٹھہرے کہ نو روز بستوں کے	راہِ روہتقم شور سے پان
ژورژ زندن مولم رومیہ ٹوٹے	ہمہ پیٹھ دان پوش شوبان
ہے کہینا گوم سہرا پچھوٹے	راہِ روہتقم شور سے پان
دے نے دیہ ڈھکے پٹے پٹے	وہی مڑھ چھینے کن پوشان
غیر حسین تمنا ہزارے	راہِ روہتقم شور سے پان
یہ صاحب لود مت لوٹے	کڑھ محل من علیہا فان
چون فراق چھم تارے	راہِ روہتقم شور سے پان
کتہ ہزارے ویرناں ڈوٹے	تہہ محمود چھے آسان
پان ہادقم ژورے ژورے	راہِ روہتقم شور سے پان

عالمی ہوتے = سوہ ہراو

(۴۲)

گئے پارسی سرکے بشار	روزقم یارہ ہوزقم زار
تہے چھیم گل تہے گل زار	مبسل نالیہ دران گئے
گڑھان گل ہر موٹان غار	روزقم یارہ ہوزقم زار
باریک بھو چھے سلوار	ماہر تھ رومیہ رے کیتو
سے چھم چون سبھا آمار	روزقم یارہ ہوزقم زار
کچھ یو پنگ ژندن دار	دندہے جان وچگر تہے
سوہندہ سو تہے ریس کتہ سندہ	روزقم یارہ ہوزقم زار

شوبان کیاہ چھئے زلیخہ سناہ
 دودلان کیستو چھہ آند مزاء
 وول قتم ژشے کالہ شہار
 کر قتمس لولہ کر تیج مار
 دیت قتم بزم جو دو گار
 ژھلہ موژل، گیمو گار
 پشمن کوتاہ چھئے خمار
 پیسے پرنگ ہنگہ طومار
 سبر زول چھس لولہ بیار
 وچھان نو پس کوتاہ پزار
 یارے میانے گل آمار
 دا جھس مولہ ز جھس ناہ
 مے ہے کر قتم جگر س پار
 اتی روز تہ شہ سوار
 سورنا کا تہہ رود سوار
 کینہہ گئے وار کینہہ آوار
 یاد نینو زھوہ مار دومہ تار
 بہارس بیہہ پتم لہ کپار
 لولن چاکی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 بچھس بل بچھس مین حال
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 زلہ دن دود لہ دن چھم
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 خشن چاکی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 بزمس کت سائٹھاٹ
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 ہی مال ناپہ کر قتمس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 لارے پتہ مارے پان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 سارے سور خشت چاد
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 مارس کا لوسپان خان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار

پکھنا یارہ بیہہ دوبارہ
 تمنا نیر محمود

بلدیو چانہ اکہ اشاہ
روز تم یارہ روز تم زار

عازے وول تم نال کالہ شہماہ (بیس جاہ) ۲۷ پستان پورہ
(بیس جاہ) ۳۳ رتہ ورنہ دند چھی موختے ہاہ
خندہ چون قند کھوتے جان
مندی چھاوتہ ست سیتاہ
روز تم یارہ روز تم زار (بیس جاہ)

(۴۴)

گے موکلن لستویے لو	بڑھار تھ ناہ داؤن آہ بن
ہا نر تم چھی چستویے لو	دیتھ وانہ اچھ کیشاہ چھلن
گے موکلن لستویے لو	کتھ چانہ بڑھ تھ طوط کلن
نوتہ پھلو چھی پستویے لو	بالویے چھی کتہ واولن
گے موکلن لستویے لو	گراپہ چانہ عاشق ہوشدن
خوتہ دڑھ پستویے لو	ستور تھ چھک کستور ملن
گے موکلن لستویے لو	نور چانہ چھم قوہور دن
زالہ لاگتھ گستویے لو	یم کالہ سرف نال دن
گے موکلن لستویے لو	تھالہ نوان کز موکلن
چھاوتہ بندہ پستویے لو	سبیل چھہ صبیحہ داو پھولن

رُح گزہاں تا پڑو فوہلن گئے موکلن لٹو یے لو
 بچہ چاند پشہ تہرہلن وپر گزہاں گٹو یے لو
 قوربان گئے کانہ فسلن گئے موکلن لٹو یے لو
 غار چھئے سہمزدوہلن گئے بوہمور گٹو یے لو
 سٹود وچھتہ سیمار بکن گئے موکلن لٹو یے لو
 محمڈ پو شس پو لانی زھلن چاڈی چھوہ کھچھم ٹو یے لو
 ارمان کورسنہ دودہ فی شہلن گئے موکلن لٹو یے لو

۱۔ لولو پڑھا دھتہ آر بکن سئے گئیم کلن چاٹنی لولو (قن)
 ۲۔ چھٹو یے لو (قن) وپر = بوہمور واپار گٹو یے لو (قن)
 کانہ فسل = تہرہ پیتو و م صبحکروا وے سبیل چھچھوہلن - بوہمور گزہاں ٹو یے لو (قن)

(۴۴)

آری نہ رنگ گوم تہراونہ چمے کر پیے درشن دیے
 نہ کہ ہونم برتے تلی چھوہ کھ دتھ یار ٹوہم زھلے
 وچھتہ تہنڑے اپڑ دیے کر پیے درشن دیے
 زھایہ رو شتھ کوئے اپارو پاوے ٹپس ٹپس بڑ پارو
 روشہ وٹس غموش آو پیے کر پیے درشن دیے
 مٹرا ووتھ نیوٹم سوئے بٹہ کرہس روہس موئے
 گوم ترا ووتھ رچن رے کر پیے درشن دیے

سارے سنگار چھس کینہ دلن
 دلو کتنے مے بالو یے
 ہارس اُمو دادا دارن
 ڈوہنیز روزس بے بند گئے
 رہو زادوچ جسے دے بنے
 سبز پوش چھس دودھ لڑیے
 قند ناپو آرد متھے
 نقد کر کر خم لوکن تھے
 موختہ نورس پونپور دشن
 پونختہ کارس خوش گوم پیٹے
 آمت دے کیر شاہ چھس
 نامو پاغام تن کس جیے
 زہر دول نقس کوتاہ ذرے
 محمود کس ارمان چھئے
 چھپنے مے کن دل تن دلن
 کر پیے درشن دیے
 موختہ ہارس چھس کوت پڑاون
 کر پیے درشن دیے
 چھم کران دے چھ کھنچے
 کر پیے درشن دیے
 فند کر کھتھ ڈولم کوٹیتے
 کر پیے درشن دیے
 سوختگی نو مے زاہ مشن
 کر پیے درشن دیے
 شام سوہنر پامن چھس
 کر پیے درشن دیے
 بڑ اڈقم ما دلبرے
 کر پیے درشن دیے

۱ چھک ٹہا نزل، ہا نزل (ن ہجور) ۲ ہپہ بن کھو نوویے (ن ہجور)
 ۳ دوجھتہ تہنیز اپز ڈریے (ن ہجور) ۴ نیوم کیر سوئے (بیا کھ قلمی نوہن)
 ۵ زاہ مے سستہن دل چھس نہ میلان (ن ہجور) ۶ زاکو داکو ہا نکل کھتھ (ق)
 ۷ چھس پڑاون (بیا کھ قلمی نوہن) ۸ پونختہ کار پان مے او سوئے (ق)
 ۹ زہر زہر جھس کوتاہ ذرے (بیا کھ قلمی نوہن) ۱۰ پونختہ کارا مے روویے
 (بیاض ہجور لا سیریدی)

(۴۵)

سوزِ دلِ گِٹا کِیا وِئے روزِ دُعا بوزم کئے
 کامِ دُعا جائے پیرِ پختہ شاہِ لُٹے گوہِ ہمِ نیرِ پختہ
 تپِ کونو آہِ ہمِ پیرِ پختہ سینہ یارو گوہِ ہمِ ڈھلے
 چاندِ دُورِ پیرِ کُلمِ بدن تپِ دوہم کوتاہِ دُن
 درِ دینِ چھک سرِ ندن پانِ ماوِ ہمِ مئے کُتہِ دُن
 چھس بڑے ڈٹے کنِ مشتاق وُچھتہ یارو مئے کنِ ماکھ
 کس بڑے چوئے فراق چھم مئے داؤدِ کُومتِ سنے
 اُدھرِ نہ رنگِ گومِ شراوہِ پیے دُانِ پوشِ ڈپڑِ توں پیے
 سوکھ مئے کئے درشنِ دیے برِ گئیس ہی چھا دُئے
 ہا کونو چھک ڈپے بوزن یادِ تپِ دُعا ساکھنا روزن
 کالو قابِ جدِ نادس سوزن کینہ کورِ پختہ حاصلِ زچنے
 تھا وِقدِمِ بہتو دُماہ تراوِ خُدی چھم یاونِ بڑاہ
 حالِ اُسکے دُزانِ شِماہ بالو پانے آوازِ لہنے
 عشقِ دُعا پھوڑِ سیدِ دُساوُن حالِ بتمِ دُوبہ چھے آدن
 بالہ بلی کنن چھ کینہِ دُالی مالو بلی مئے گزہدِ دُالی
 قسیرِ بہنِ مٹِ پختہ چھ کالی تپِ بہرے گزہانِ دُونے
 بس کز دُعا دُیے ستم پتہ شباہِ درشنِ دتم
 نپہ پانس مئے ستم توشہ کوتاہِ خورشِ سپنے

ایشہ بر چھی مسکوششے
 خاویہ پانس پیرتھہ کشے
 تیل بل کیہ آب و ہوا
 چون مشتاق چھس بے نوا
 شالہار چھے پھول و مٹولائے
 سپنہ بسینہ رٹھتھ نالے
 باغ نسیم بونیہ گوشن
 حال میونے ژٹٹے چھے روشن
 آس پران در باغ نشاط
 نعمش پستہ بیپہ اہل نشاط
 منز دلس چھے چار چہار
 جا پے سہزادیہ بہار
 چھلور گولاب گولاب باغس
 دستار س آئدی آند کر لاگس
 محمود دنیا چھے کف
 قی کر پے مے واتر نف
 زبہ و لوٹو مے نشے
 بہتہ دماہ مے بڑوٹھ کئے
 خفہ کدن دادہن دوا
 داد کر بلیم ژڈیشہ مے
 لالہ پکھنا ژ میانہ سائے
 کینہ ژ لہم جانے پئے
 بالہ یارس ڈیشہ توشن
 روشہ وئے بڑ کیہ وئے
 پان برورم چانے وشات
 ساز بر تو بر ژٹٹے کبھو آنے
 عاشقن مٹھ جا پے قرار
 کہہ نیما اثر یوان کھنے
 کہہ داکس پینہ نس آغس
 تانہ گولاب مشک ہینہ
 ٹوٹھ یادون چھے بے وعدہ فا
 اہل صف ژٹٹے سہو پئے

عا بر نسیم ہی چھاوئے (کشمیری موسیقی) ۲۷ بالو یے کچھہ یالی یالی
 بالہ کنن ژرکیاں اٹھ والی

۲۷ عاشقن چھے تھہ جا پے قرار ۲۸ لٹچ پھلے گولاب باغس (کشمیری موسیقی)

از مئے ہاؤ دیدارے لو از مئے اول آؤد چھہ ہمتہ دے
 وچھتو چھہ ماعارے لو مشتاق ڈیئے پتھہ کوں آوے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو کشتہ کوں کرکھس چھس پھارے
 ڈپہر پتھہ جئے کیتو مارے لو چھہ نستہ خنجر کوں تیج دے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو زخم چانین بہتہ سردے
 بلہ کتہ چھس بیمارے لو ترھلہ دل نیز ختم اکہ اشارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو دچھتو کوں کال کتہ انتظارے
 چھہ حقس کالہ شہارے لو سیاہ چشمے چھہ آبدے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو اماں چانے بہتہ پان مائے
 ہتہ کتہ موصیہ ہارے لو ڈپہر ہتہ شبہ نے ہکے طوائے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو گمہ ہتہ بھو چھہ ترند دے
 ووزلی چھس رخسارے لو میزدار سبز پوش گل انارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو غومہ مہتہ رختتم کوں آوے
 ہی چاؤی چھادان مائے لو تر او ان عاشق آتہ جے دے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو شرادوں باشے دوہہ ہر پڑھکے
 چشمہ پیاں ہنارے لو خون جگر س چاے ہر کے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو خراب کرکھس شراب خاکے
 وچہ ہے حال امرارے لو شائکس نو کام کتہ بو پرائے

لاشکھ چھک تپے عاشق پرکے از مئے ماو دیدار سے لو

پدمان دینو ہے پرستے سائے

بدنام چھک کو تپے ہار سے لو

محمود کا مئی بس بوز دار پائے

از مئے ماو دیدار سے لو

(۴۴)

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

مدانو زالم لا جھٹس رگل

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

کر شمس چھ برکت چشمے

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

مئے چور مشتاق سپدن کستو

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

سیٹھا تیز خنجر نول ریز

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

یہ کوتاہ ہے وہ ف لاگن

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

ٹپ پر ہے یار میون مالین

دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

آمار چپانے بڑ پان مایہ

دراختم نیم تپو تختم دل

خبر چھو کیتو پر از سے

خمار اولو پڑت شمس

بستہ نور جھٹس زائے خمار

بر مزہ غمز تپو سبتو

ترک تازے کماں دایے

بجے تپو نیز کھوتے تیز

سمن پسے سپر دار سے

پزیا دل بختہ زوس زاکن

جفا جوئے ستم کائے

سیٹھا پریم یار دود زاکن

چھٹے محمود بے چار سے

پری روفہ خسار متا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دے بو داد و دستا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دیکس چھے جان نور نے
 یہ کس سینہ آسہ بے
 حقس چھے نوریشا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 روفہس غالب سیاہ دا نے
 یہ کڑ پاؤ کورے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 چھ ہیند امت ہندستانے
 و نجر کیاہ جان پچھے
 خنجر نس ہیمہ کمانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ژتے نوے عقم تیر جگہانے
 لیکن صحتہ کیاہ گرم دے
 و سبھ زن پوس آسمانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ژتے کور عقم بالہ خفصانے
 یہ کھچو پٹھو اونچہ لئے
 سیاہ مار زلف پیچانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 نشانہ یا بہ آفسانے
 سنے دلبر میلہ نے
 بہ درایس سور سامانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 بہ زھارن خسانہ مخانے
 رہ پٹھو وچھ نے
 مس کھا سو چشمہ ستانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 اسے دے غور ٹپہ دہانے
 شکر لب و دہانے
 پتریزل کوئی دہ دہانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 سمٹا کر تم سوغن دانے

مَدَنو چھس بڈ پد مانے
 میون دست چون دامانے
 چھ بوسف ماہ کنانے
 دریں چاہ زرخدانے
 نڈ چھرم جان جانانے
 متہ زانتم بیگانے
 سو میرا پستانے
 بن چھ باغ بستانے
 دینتہ کس مادموتانے
 نڈ اَنتم حیلہ بہانے
 عرق چھ شبنم دانے
 چھ نوزدک موے میانے
 گڑھک کوٹ سردوانے
 بہ نیرے موریشانے
 در باغ سلیمانے
 چھ کشمیر خدیش پریخانے
 چیتہ محمودستانے
 اذلی چھک غزل خانے
 نڈے روٹستے کیا بڈ لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 غرق کیتیاہ گکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 کرے بہ عاشقے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 پیمن کمر گوہ ڈیڑی لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 بھینتہ کیتیاہ آدے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 روح شس منز باک پہنے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 اُسہ کن ماو روے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 چھ رنگا رنگی بھلیے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 بڑی بڑی پیالہ موے
 مہ کر دیوانہ گی لکے

رے پاٹھو اولہ پیسے (قن) ۴۲ تہ موزانم مے بیگانے (قن)
 وہ میخانے (قن) (پیتیم نورشار چھیند قلمی نوہ سخس شرن)

(۴۹)

لائی ژورن لا جونس داوس
 پوشہ نو کو پڑھتو کاوس
 ۱ پیم لانیو نیلے کس باوس
 ۲ ہول چھم مے لول باگراوس
 ۳ تن من بو آیت بھاوس
 ۴ مشکہ کو فور تن بوناوس
 ۵ بالی انتن کاکی ماراوس
 ۶ ہی تہ مسول دان پوش چھاوس
 ۷ شراوس لیر پان ساوس
 ۸ رنگہ ریونس مشکہ تن ناوس
 ۹ ہنسک طومار دور اہل راوس
 چھتر بوہن تل وہ تھراوس
 ۱۰ ہن مال اہ کاکی ماراوس
 ۱۱ عشقہ ژورس آڈمو کھاوس
 ۱۲ دہن دشمن سون مٹراوس
 ۱۳ کجہ لکہ تار عشقہ دریاوس
 ۱۴ باکی باوس لانیو نیلے
 ۱۵ کوٹ گے تم باوسک
 ۱۶ باکی باوس لانیو نیلے
 ۱۷ سرتراوس پادن تل
 ۱۸ باکی باوس لانیو نیلے
 ۱۹ 'بو' بھاوس آیت پان
 ۲۰ باکی باوس لانیو نیلے
 ۲۱ پراوس پرتنگ تہ بالہ پوش
 ۲۲ باکی باوس لانیو نیلے
 ۲۳ وہ تھراوس کوہنگ تہ ہی پوش
 ۲۴ باکی باوس لانیو نیلے
 ۲۵ مہتر بہتو ہواوس
 ۲۶ باکی باوس لانیو نیلے
 ۲۷ دہ ہا کے پاوس یاد
 ۲۸ باکی باوس لانیو نیلے
 ۲۹ ویجھہ واوس لچ موناو

آؤ لہے مزار اوس باکی باوس لاریز نیاے

کیا ہ کریمتہ عشقہ نس و اوس

زادہ تر نو بو باوس حال

کاکی محمود و اوسیلہ و اوس

باکی باوس لاریز نیاے

ع باکی باوس پنے مے حال (مروجہ نوہ سنج) ۲ باوس تاک کوت گوم (ن
 مہجور) ۳ لاریز نیاے بوچکا ووس (مروجہ نوہ سنج) یہ پنے لاریز نیاے چکا و
 (ن مہجور) ۴ یہ شارچہ کشپری موسیقی مزارے یوت۔ ۵ یہ شارچہ
 کشپری موسیقی کتا یہ مزار ۶ مروجہ نوہ سنج مزارچہ یہ شار غلط پاٹھو درج۔
 بال تر اوس مہنود کان۔ وون دشمن سون مشراوس (ن مہجور) ۷ یہ شار
 چھنے مروجہ نوہ سنج مزار۔ رنگہ رونس پرنگہ دھراوس۔ بال باوس پیر پتھ پان۔
 (ن مہجور) ۸ یہ شار تر چھ غلط پاٹھو مروجہ نوہ سنج مزار ۹ یہ شار تر چھ
 مروجہ نوہ سنج مزار غلط پاٹھو درج ۱۰ یہ شارچہ کشپری موسیقی کتا یہ مزار

(۵۰)

مہبت ابو لول ہو آم

شمسہ روستے نظراہ تراو

مہبت ابو لول ہو آم

سوکھ موکھے ماو دیدار

چانر آمار کوس بے تابو

چشمہ کیاہ چھے مت شرابو

مسہ چھو رتھ کوٹھن خرابو

روخسار چھی پھول پونز کلابو

مجھ پہ پہنچے تھوڑے نسا بو مہتابو لول ہو آم
 سپہ تن چپاؤ چھم سپا بو پیہ سستی گوس نیم جان
 ہاؤ اٹلس یا کہ سفا بو مہتابو لول ہو آم
 گاہ آتش گاہ چھک ابو سارو وڑنے تل واول کن
 زارو داکن تل تیج و تا بو مہتابو لول ہو آم
 چھم مے دلس چون اضطر بو رومہ آ کے میل تو مے
 راضو آستم کاستم غذا بو مہتابو لول ہو آم

برہم چھ دنیازانو غابو
 غم کاستو محمودس

وچھتہ کاڑا کڑھس خرابو
 مہتابو لول ہو آم

(۵۱)

دما بہتو مے بڑو چھم کئے دوہو عشقو وئے کیاہ
 بڑو آکھ اول بوزم کئے چانے ستر آد شہنشاہ
 تے ستر یوتاں مے کیاں دوہو عشقو وئے کیاہ
 یہ کیئہ ظاہر تی تہ نئے ینہ گوہم بڑو پاداہ
 بڑو چھک یایخ تہ تہ نئے دوہو عشقو وئے کیاہ
 ہوہس تہ نفس چھ ملوئے رومس تہ جسمن تہ پائٹو
 تہمن دہلی فراسن بے دوہو عشقو وئے کیاہ

ژئے اوٹھتہ یوسف کنانے
 کستین ژئے پتہ روو آدے
 عرش چونے بار ژا لے
 شو بان ژے چھک ہیر بے
 گاہ آکھ پانس گتہ گھونے
 عاشق تہ ماشوق ژے لائے
 فریاد تہ نالے دیوان چھنے
 رواں چھس تہ زتھس یے
 فریادن دیان جویاہ کھنے
 فریاد دیوان دریاو آنے
 شیر پتہ دوپ تس خموش سپنے
 دہ کھ پوس عشقن مہ کھ ڈیشنے
 پوختن ہنہ آکھ نوکٹانے
 ژہ پیتہ چھک تہ جد اے چھنے
 پاک مجنونس نیست دے
 آو لالے ہند ناو لکھنے
 فنا کو شیخ حسنا یے
 عشقہ زورے سور رچھنے
 مصحف تہ خرقتہ تمزولے
 صور تھ خاکی ازمانے چھنے

ژئے مژراو پتہ زلیخا
 دلو عشقو وئے کیاہ
 فرس پتہ چھک ژٹتہ جا
 دلو عشقو وئے کیاہ
 گاہ آکھ اطلس دے لیتہ شاہ
 دلو عشقو وئے کیاہ
 سرخ کریم فداقن
 دلو عشقو وئے کیاہ
 شیر پنے ماو تم رویاہ
 دلو عشقو وئے کیاہ
 بوز پتہ کور تمز کنین چاک
 دلو عشقو وئے کیاہ
 کجاک لالے رگن رکھ
 دلو عشقو وئے کیاہ
 تمی رگے رگے رکھ
 دلو عشقو وئے کیاہ
 روم چہ میٹزے ہونس پان
 دلو عشقو وئے کیاہ
 پورمن عشقن افسانے
 دلو عشقو وئے کیاہ

شہادہ دزدون چھٹے روز دئے
 زئے پتہ تم کو کیا گتھہ کوڑنے
 کیاہ تہ زو دڑاوشاہ کھانے
 کیتو آے چانے ستر مارنے
 زئے پیر نو دتھ منصو رائے
 زئے دڑا کھ نوں تے زئے دچھنے
 کاٹسہ موگڑ تھن ماشون تھنے
 فٹا گے کیتو امی فٹے
 فتر چھٹے کر ان پیر کوئے
 مرتو عشقن پر تو پیئے
 دماہ زاعلیحہ سہ پوٹور
 دوہو عشقو دئے کیاہ
 بوون نہ ہرتے تراون باکھ
 دوہو عشقو دئے کیاہ
 زئے کر نو دتھ سپرس فاش
 دوہو عشقو دئے کیاہ
 کاٹسہ موگڑ تھن جبہ ائی
 دوہو عشقو دئے کیاہ
 خبر روستے بوڑکھ نو
 دوہو عشقو دئے کیاہ

محمود عشقن شراب پیئے

خراب کوشت چھوٹو کیاہ

خراب خاکم ضرب دئے

دوہو عشقو دئے کیاہ

(۵۲)

روز دما دئے حال
 مار زلفو دولہم تال
 چٹم ولنے آمت زال
 آلف قد میون سپد دال
 بال میریو مدو
 چار کیاہ چٹم ڈالہ نس
 بال میریو مدو
 ریہہ گٹہ دم بد نس

مہمہ نامہ سے مو زال بال مریو مدنو
 پینچہ بہہ چھے میون سال کچھ اچھہ دار تہ لے غم
 رنجہ ناؤ تھس سوئد مال بال مریو مدنو
 بالی ژھٹیم کو تے بال بالی یارو مسیلتہم
 سر تو بول چھے اقبال بال مریو مدنو
 سنیا س پتہ گو پال دہنی دیوان جنگلن
 منہ چھہ کاس واد پال بال مریو مدنو
 مولی واد جھس نو تھم مال زول چھم نو سوئد رے
 ولہ یارو وچھتم حال بال مریو مدنو
 فانسس وچھوم حال فال درایم سے جان
 تنہ پزاران گوم یژکال بال مریو مدنو

سوختہ فکر وچھہ دند چھی لال
 سوختہ کور تھم جگر س

مہودس باوجمال

بال مریو مدنو

(۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)

(۵۳)

اے ترک قبا پوش یمن حقوتہ بمن گوش
 مے خوش در آغوش سمن حقوتہ بمن گوش

توشے میں موروش
 حقوتہ بمن گوش
 پیالہ میں نوش
 حقوتہ بمن گوش
 جان چھی بردوش
 حقوتہ بمن گوش
 پیتہ در آغوش
 حقوتہ بمن گوش
 برقعہ تکی روپوش
 حقوتہ بمن گوش
 چٹم نہ بمن جوش
 حقوتہ بمن گوش
 اچھہ چھی مائزہ پوش
 حقوتہ بمن گوش
 کورچھہ فرا موش
 حقوتہ بمن گوش

تریے کہتوئے گرم پوشہ چمن
 مس چھتہ رکود ہم نشہ کن
 لب لہے تو چوں لالہ یمن
 صد بوسہ دے کو سمن
 کرشانیہ یمن زلف خمن
 مستانہ مارک اٹھوٹا یمن
 گولاب چھے رنخ سپنہ سمن
 لوسہ ناو مساً موٹمن
 بنمائے رنخ خوب بمن
 مہراب بمن ساری نمن
 چھس سوز عشقینہ دار کھمن
 ازو دوہندے سرقدمن
 رکتہ وندہ جانن مائزہ نمن
 لورچس ساری لو پنے لمن
 عشاق چھہ در خاک نمن
 محمود گوش چانی نمن

عا جانانہ چھی بردوش (مروجہ نسخہ) ۲ گولاب رنخ چھے
 یا سمن (م ن) ۳ چھس سوزان حال دمن (م ن)

(۵۴)

بُرمے کھا سو ہرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
متہ میا نے گوئدے	رچھتم سوعندے یارو
زون زن لچس درے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
کوڑھم زارے	زول بھس عشقہ درے یارو
یہ فراق کوٹ درے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
مے سورم بھوہ سرے	مینہ بو داہ سرے یارو
کاستم آری سرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
روشہ وہ لہ دلبرے	بہ شراب کھا سو ہرے یارو
پوش زن گوس ہرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
ژھونڈ مو سنگرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
ہنسک طوہ ماہجرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
دراو محمود گرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
مہا چانہ شرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو

ژھونڈ مو سنگرے	ع محمود دراو گرے
ژٹے سودا کیا کرے	ژٹے سودا کیا کرے

(اکھ پون قلی نہی)

نیاسے دنیہ ہنس دیو نہ ٹھم نہ وار
 آداب کرختہ گوم
 بے کس و نہ کیٹ جھم چاہ
 ناحپاہ کرختہ گوم
 مرن نہ درے اندر وار
 مژھ ییتہ تر لیونم
 گزھ کیٹہ اوٹم خاہ
 بیدار کرختہ گوم
 کو روٹ قتم غبہا
 دوبارہ و جھتہ نہ تے
 توی داد چھس بیماہ
 کود ماہ کرختہ گوم
 دیپامس مے مدن وار
 بدن ناہ زول قتم
 ودان چھس تے ادے نوار
 خماہ کرختہ گوم
 شہر باشہ سوداگاہ
 زہر شہ موکر ثب
 پارہ پارہ کرختہ گوم
 کیہ چھے بمہ کرتج دار
 ہسا کتہ لے بو
 زرگس چٹہ چھس بیماہ
 نظاہ کرختہ گوم
 غاڈن زور و چھنم وار
 زھانڈان بونفہا چون
 دوپ نم یار و فادہ
 تکرار کرختہ گوم
 ثر مو پھیر قولہ قراء
 تامت تاہ ترختہ گوم
 یامختہ دیو ٹھٹن رتہ آہ
 آداب کرختہ گوم
 سہ کوٹ نوم بے کوٹ لاہ
 خیر کیتہ تر بوزونا
 خبردار کس پر شہ گاہ
 دلداہ کرختہ گوم
 زبردست زور وار

تمنا چون محمود س
دود پنون فرغتہ گوم

ماشوق میانے زور ادا
پستامویر ہی دو بار

(۵۶)

بالہ یار یکھنے مارے پان
کر کیناہ چھس غار زان
بالہ یار یکھنے مارے پان
ویر حبانہ سورم تران
بالہ یار یکھنے مارے پان
ماشوق چھس ارمان
بالہ یار یکھنے مارے پان
نہ زمیون چھس بوزان
بالہ یار یکھنے مارے پان
شیلے مشخس شیلہ پد مان
بالہ یار یکھنا مارے پان
چھنہ روو قہم دل و جان
بالہ یار یکھنا مارے پان
کتھہ شاپہ چھک آسان
بالہ یار یکھنا مارے پان

موچھان لوکس تیر کوٹ کال ترانے
وتہ چھم نہ مولوم تو ریوتہ لائے
ہمتہ دھتہ میون حال چھس لچار
سور چھو کیت کیناہ چھے خاکے
پنہ حبانہ تمنا نیر عم لائے
چھنہ کاقبہ ماشوق ادا ہارے
بہ نسا زارے چونے زارے
خار گوم جگر س رز پان کھائے
دز کوہ عاشق عشقے نائے
دل نہتہ تڑو لہم ہے دل لائے
ولہ زار ووتہ ہے متہ دل لائے
گنر رادان چھس ٹنڈے تارے
اندہم حال کس کر اظہارے
غبار شلہ ہم دھتہ دھتہ دھتہ
ستھہ چھم چانی دغم خاکے

لوہ کچار کیشہ نہ تو روزان سارے
 بوز کھے سسار فان
 سوز چانہ دنان محمود زارے
 بالہ یار پکھنا مارے پان

ع ۱ پکھنے مارے پان (قن) ۲ شلہ چہہ ہسچہ پیمان (قن)
 ۳ در دلہ یارے (قن) ۴ نوم دومہ کاتہ نو (قن)

(۵۷)

مدنو چٹم چون ارمان	یت اُموجان وند یو
آسٹم یار سپہ بان	یت اُموجان وند یو
ماہ من پادشاہ من	ژئے کزھ ناوئے سپہ تن
ژکونہ چھک یار دیوان	یت اُموجان وند یو
روے تو شمع شب افزہ	تیمہ کے پوشیرس سوز
زولغم نار زینہ پان	یت اُموجان وند یو
ضما عشیق تو دارم	کر کتا چٹم سپہا غم
ژھونڈ موکوہ بیابان	یت اُموجان وند یو
نئے زن صبح نورانے	چھولہ دینہ بارخ بستانے
لعل لب تو دہ افشان	یت اُموجان وند یو
پوشن مالہ کریاے	مسکی پیالہ بریاے

دُ جھم کل تہ گلستان
 دُ بخر بخر بخر بخر
 از پئے جان غریبان^۲
 خال بروئے سخن ستر
 قامت سرو خدایان
 بیج در بیج چیں پاجہیں
 فکر چھا زلف پریشان
 توبیا باز بسویم
 نول چون آم فراوان
 پیتا موحبان وندیو
 ز شاخ تپہ بھی دردس
 پیتا موحبان وندیو
 حبشی پوشہ باغس خنز
 پیتا موحبان وندیو
 کمنہ دیو بنداست این
 پیتا موحبان وندیو
 غم دل با تو گویم
 پیتا موحبان وندیو

گوشہ چشم سیاہی
 سوسى محمود نگاہے

اے پادشاہِ حسناں^۳
 پیتا موحبان وندیو

۱۔ اچھولہ و ن باغ پیشانی۔ نئے زن صبح نورانی (قن) ۲۔
 ۲۔ سلاح یا پچھی دردس (قلمی نوہ سچ) ۳۔ مشتاقان (قن)
 ۴۔ اے شاہِ ملکِ حسناں (چھن)

(۵۸)

حبان جھی ہم جان جہانے
 پان وئیے ہا بانانے

لولہ مسکی چا و تم پیالے
 پان وندے ہا جانانے
 زندہ ماشوقس ستر گندے
 پان وندے ہا جانانے
 لولہ باغس پیو تم ورشن
 پان وندے ہا جانانے
 چاندی جدائے بے نوزائے
 پان وندے ہا جانانے
 نیب ہواں روڑیں کریشن
 پان وندے ہا جانانے
 وار و نتم تھے کیا دائے
 پان وندے ہا جانانے
 لول میونے زاہ اوڑے نے
 پان وندے ہا جانانے
 فکر چھا کن پریشانی
 پان وندے ہا جانانے
 خوب رویو و چھت رویو
 پان وندے ہا جانانے
 تام قطرس درمی یو پوناو
 پان وندے ہا جانانے

کلہ وندے ہا کلہ والے
 پے در پے موہے عرفانے
 مہرستانہ ساقی رنڈے
 شہینہ پکو حال دادانے
 سوہ کچھ موہ کھے دتم درشن
 گل پھول لان گھستانے
 تے چھے رواں رواں نالے
 دور پیس نیستانے
 تپہ ریشن بیہ درویشن
 ترھوٹ مکھو خانہ مخانے
 میانہ یارے کمان دائے
 سینہ سپر دل نشانے
 صاف سپنیم مے اسپنے
 میانہ ماشوقہ سپربانے
 پیچ در پیچ کوئل چائنی
 مار زلفن کرے شانے
 شوقہ منز لے کرے ہوہو
 اسہ ونے غمہ چنچے دلانے
 یام ڈبر یو قطرں منز داو
 ذراو پھلس اثیر خانے

دورن چشمن ہندے گاشے رنگہ رنگے وچھ تماشے
 چھک پاس مشتاق پائے پان وند یو ماہبانے
 چھے محمود مشتاق چوئے
 کاثر زوئے کاسم گروئے
 مال ورنختہ بڈ کوڈانے
 پان وند یو ماہبانے

ع۱ چون دور پر (قن) ۲ صاف پسے چھے اُپسے
 ول میونے ژئے اوئے نے (قن) ۳ ہر طرف کوکل چائی (قن)
 ع۳ محمود از پتہ سونے (قن)

(۵۹)

بال کڈھتس مژدیوانے ہے جوائے ہو
 ع۱ انصاف روئے نہ دانے ہے جوائے ہو
 بوزوئے داستانے سوز گچس بو
 روز گزھو آستانے ہے جوائے ہو
 کوکلن کر جوئے مے شانے شانے بڈے ہو
 زاہ تہ نوقی چھم مشائے ہے جوائے ہو
 بڈ چھے عشقینہ کمانے چشمہ چھے آہو
 مارھتس بو موہینہ کمانے ہے جوائے ہو

خستہ کر غمہ بچے دمانے قندہ شربتہ جو
 دندہ ہے بوڑو تہ جانے ہے جوائے ہو
 سر و ندے بو سرور دمانے یور پتہ مو
 بکھ نئے بو پیمہ پائے ہے جوائے ہو
 زہور مکھ خانہ بخائے خانہ زادو ہو
 مار نئے ملو شہ خلدے ہے جوائے ہو
 زور زور لہم شہر پائے پور چھک ماہر
 موہر ہمت لہو دمانے ہے جوائے ہو
 زور دارے پہلو دمانے کھور چھکے بو
 یور کن چھک نہ بیوانے ہے جوائے ہو
 متہ کر قلم زیم بہانے زہمتہ کر قلم بو
 کتبہ مجلس چھکے مکانے ہے جوائے ہو
 سپہ بانے قدر دانے سحر چھکے جو دو
 قدر چائی کسو دانے ہے جوائے ہو
 مند و اجمعت کو پیر ترانے دد ناد قلم بو
 حد نہ پرتہ گو مو فسانے ہے جوائے ہو

کوہ پیر محمودن بہانے بوزاے تندو
 ایں فسانے عاشقانے ہے جوائے ہو

(45)

اُمید خورِ ماہِ رنہ سارِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 اُمیدِ دُورِ درشنِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 تَسِ کُردھ مئے ویسویہ کوئے کُستورِ نوئمِ دل
 کس زانِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 دیوانہ کُرنس دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 اُموشوخِ چشمنِ ظالمِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 ہی تن مئے گیمِ ہارِ گیمِ ہارِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 وہ پرن مئے دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 مَدَنسِ یہ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 اُد کوئے دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 شہارِ زُلفِ نالِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 مَشکِ سستوئے دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 زُلفِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 سانسِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 ییلوئمِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 پُغامِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 اچھ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل

رنگن مے زھوڑم رنگہ دیون پریمتے سا آ
 مں دتھ پچھتس برینہ پیچھتہ موکھو نیونم دل
 کچھ بندہ بے ڈرائس سئلہ لو آکر کام لو مسم دھو
 ۶۷ رابلہ وچھام جیلہ پیچھتہ سطور نیونم دل
 محو دیچھتہ نزدیکی سسٹاہ دردئے یار
 خوش کردہ چھتہ در پردہ زرخہ زور نیونم دل
 (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پیچھتہ)

۷۱ امیہ نور (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ) ۷۲ امیہ نور (قن) ۷۳
 سائلس بے ڈرائس بال (قن) ۷۴ تنہ پمشہ (قن)
 ۷۵ دیل آم بے رٹن نالہ یمن طور نیونم دل (قن) ۷۶ پشار
 چھتہ قلمی نوہ سنجہ شریے بیت۔

۶۱

دیسی بے ڈو جنس مائے
 دل نہتہ روڈ کتھ شائے
 کس باوٹس کتھ گئے دن
 سہ ندر بے کرٹس ضایے
 ردان دامائے دیوم
 رو شتھ چھتہ شایے
 لول آم یور پیہ تائے
 لول آم یور پیہ تائے
 احوال میون کرٹس کتن
 لول آم یور پیہ تائے
 تس رو سنجہ سوہتے کتھ نیوم
 لول آم یور پیہ تائے

خایے بے پامن لاجنس
 لول آم یور پیہ نائے
 کیاہ گوس کو رڈ دم پنے
 لول آم یور پیہ نائے
 بر مرد و نم ککو چھو و نم
 لول آم یور پیہ نائے
 قحچہ دہتہ نی نم عاشق
 لول آم یور پیہ نائے
 دل نہتہ کو محقق شلے
 لول آم یور پیہ نائے
 مشتاق کے سس رو پیہ
 لول آم یور پیہ نائے
 حاراں سپد نقاش چین
 لول آم یور پیہ نائے
 مرزاؤنس تے تراؤنس
 لول آم یور پیہ نائے
 آغش بے لاگس تن تے
 لول آم یور پیہ نائے
 ر حاراں چھے و صلاک دوا
 لول آم یور پیہ نائے

مہیہ نایہ ڈھو پیہ زاجنس
 کوٹ گوم پوت پھیر نائے
 ڈھچان اچھہ لوسم برے
 ہی تن مے کر نم ہائے
 کیکہ ہا ڈولہ بر مرد و نم
 سپیں بدن رعنائے
 چپکل گنکھ مال، دوہ کن
 بتر دہتہ ڈولم کتھ شائے
 ہمایہ یارے در دے
 اندنا پیہ لائیں نیائے
 تس جاہلس تشد خو پیہ
 بچ سس پتھ پوت زھائے
 در صواریہ آں نازین
 مارن چھہ ماران گرائے
 عشیہ مٹو کو مرزاؤنس
 دیت تس کیکہ سمندر دائے
 گزھ تے دیسویار ان تے
 کر مہس بے لولہ مہیہ لائے
 محمد کاظمی بے نوا
 چول کا ستم ہے خود لائے

ءا کوٲ گوٲ رٲنہ کیانے (مردجہ نوہ سچہ) ءء ۲ء چھ ٹورم رنے
(دمن) ءء تھچھ دہتہ نیوٲم بوو چھن (دمن)

(۶۲)

ہامیانہ داوب نا کووے
ہامیانہ مد نو سا تھا روز
بوز کھے سوزاہ میون مٹراو
ہر کھا مٹو ہر مٹو مور اور
کامہ کو پتا مودا ماہ چاو
ہیتلہ ہانٹلہ پوت کینہ بوش
پتا مٹو پوشن کر یو کر او
ہاوسنا کو لگہ یو پارسی
موراں تپہ تاو سوراں چاو
آدن باجے میانہ مدنو
اسہ نو چونے تمنا در او
شری پانہ اسس مٹر تہ مٹا فی
راہ چٹم پانہ کس کر کر او

مٹز مٹہ اوے نووے یار
سوز دل وٹہ ہے کن تھا وٹہ
مٹز مٹہ اوے نووے یار
پان میون آئے دودہ کے ہر
مٹز مٹہ اوے نووے یار
دیتا مو درشن پوت موروش
مٹز مٹہ اوے نووے یار
یاد پتہ دودہ نو روزن ساری
مٹز مٹہ اوے نووے یار
بہن زولہ قہم تے وڈنو
مٹز مٹہ اوے نووے یار
مدنو زارم نو قہ رہیا فی
مٹز مٹہ اوے نووے یار

محمود موکر نادانی
وٹہ چھ آدن لا دن تھاو

بہن من "وٹہ یو پادنی
مٹز مٹہ اوے نووے یار

دم پہیچتہ تو دم یا بنی آدم
 حضرت آدم روح الاعظم
 سمے پہ ساری نیکے پہ روحس
 ہو کے زورے مہر شہر پہیچتہ
 دہو تے راتھ پیسہ کوہ تے ماڈن
 ”او فقیر اکھیاں کھولو“
 فکر صفی کر ذکرِ حقی پر
 پانے کا سکھ پانے آسکھ
 ہو پس تو روحس کر نفی اثبات
 دہنچتہ کس زانہ سکھ پیگانے
 موما نازس پیسہ عیال س
 غافلہ پاؤ قافلہ دوریو
 پیرس یار پیٹم پیرس سرپوش
 سرتاج پیران حضرت میرا
 محمود گامی تس کن نیم

راعنی ثلثے سہ آسی ہر دم
 گو پاؤ از نورے اقدم
 نیمبو و نہ شیطان گو یر ہم
 بشیختہ چھہ ہج دہ ہزار عالم
 زمین آسمان لوح و قلم
 ”بر لو ہو ہو دہم دم“
 دم دیتے ثلثے نئے فکر تو غم
 وزی واسکھ آپ زم زم
 ذات صفات چھی دم تو قدم
 یہ گوم مازتے یہ گوم غم
 ماشوق یار اس دل انتم
 دہو کھلو س یا ناوے لم
 زپرس بم چھم وزان چھم

بعہ حضرت میران = یم گزہن تنہے بزرگ آسہو پہند ذکر شیخ العالمین
 پینس کلامس مژ کو رمت چھہ - شیم حضرت میراں او - ناہی

ہر وار چائے آئیں بسے
 مٹیوڑ ہار ان بڑ آئیں
 نیا ئیں مونیر پائیں پیسہ
 چھوڑنے مئے ہاوسے
 تئیں یارو پاران چھسے
 ہمتے آ کے یتیم نہ سے
 کوتاہ ستم وہ ذکر بسے
 نہ کھاسو مسکو بڑھتے چھسے
 بڑ چھان دُچھان چھوڑتے
 نہ کہتے بڑ موہم پر سے
 نہ نے یکھتے نہ بڑ کر لے
 مئے یار نہ لکھ چھوڑتے
 اسان اسان شھس ہسے
 دلبرو دل یورو دسا
 رگل زن زالے بڑ لا جھتے
 دپان چھس پانہ مار س کھسے
 سارن گتہ پتہ بڑ ہیکہ لے
 نہ ہے ارزا و پتہ مئے کھوڑے

ہس ہس مَسَّ مار
مے تریے کوڑھ ہم یار
ہس ہس مَسَّ مار
رُما دوپ نفیم پزار
ہس ہس مَسَّ مار
دقم سے دیدار
ہس ہس مَسَّ مار
ن اچھے پر خمار
ہس ہس مَسَّ مار
ب کو کر حقس خار
ہس ہس مَسَّ مار
ثرے ما اوئے عار
ہس ہس مَسَّ مار
و دیل بوز و نے زار
ہس ہس مَسَّ مار
بجھان جھم جا پی مار
ہس ہس مَسَّ مار
مے مشراوم یار

پتو لکن چھس بیکے ہس ہس ہس مار
 پیہ مے تے تن لائے سوئس مانک تار
 مے چھ کاس راہی کے مے گوڑھ ہم ترے یار

جامن شراب دامہ چسہ

محمودس بوز ناز

کیاہ داد چانے نہ اونے

ہس ہس ہس مار

اے متیوڑھاران آیس نے مے گوڑھ ہم ترے یار
 نیایس مونیر پائیس پیہ مے گوڑھ ہم ترے یار (نم)
 مہجور نابیری میڈر س نوئس منز چھ ہس ہس مار بدہ
 مے گوڑھ ہم ترے یار ژوریم مصر ۲۷ اسان اسان شاہس نے
 (ن مہجور) ۲۷ مار بھتہ تہ بھتہ (ن مہجور) ۲۷ یہ شمار چھ نوہے
 مہجورس منزے یوت

۶۵

یئیر بونے محمد چھم یوان

توت کوئی لارو سمری

وئی وئی چھ مہ دیدار دوان اسی کوئی لگوس پاری
 یا مارو تمکو سہد کو شوقن نئے مارو تمکو سہد کو ذوقن

رقی و نیو بو ماشوقن
 حار ان کم کم گوئدر
 شاه روڈ کھٹھتھ اندر
 میون ہیو بنیو کس تے
 مس واپہ پاؤنس مس تے
 شمع روے تسند وچھتے
 روان سپنس خستے
 بلبل چھ سپٹھا روان
 اے بلبل شیدا
 تن سپتو کرو سودا
 سودا پنن نمٹے سو رم
 سار کے تمنا مو رم
 ماشوقہ کوتاہ ڈالے
 دودھ راتھ دیوان نالے
 نے روز آرام تے شب
 مے جاں و دتم بر لب
 چھے جلو دتھ ہر جائے
 لا جنس تنو ہنر مائے
 پ دود پنن و بنے

تنو ننتو اد کم ماری
 از روے صورتہ بندر
 بیگانہ کرنس یاری
 اندری گنم و س تے
 مستانہ کرنس یاری
 لا چاہ کرنس خستے
 گلن چھ و نان زاری
 بر سر چمن چھو دلا ان
 دل دودس عشقے یاری
 جانے یکن پیدا
 کر یس و فاداری
 زوہ ہرپ و تہ کن دو رم
 حاصل گنیم حاری
 بیکس پو جنس زالے
 ہارن چھس خون حاری
 ز جنس در تاب در تب
 از جوہر ستم حاری
 ڈھا غبام مے ہر شائے
 تاجہند پردہ داری
 پادا کرنس ینے

فریاد کو دُرم چون منے تسخیرِ غمیش آہِ میاں زاری

عیا یہ سار چھ غلط پامٹو لیکھت.

(۶۶)

یاد پیویم تیر ناد لایاے	لول چونے آئے ویسویے
وہ کس ز حین چھینے دتس	سور کوڑ تھم روہ پو بدتس
چھم پترینہ دیوان پائے	لول چونے آئے ویسویے
چھی روہ سار ز بھگل دتے	مار زلف سنبل دتے
سور مہ چشمے چھے بادائے	لول چونے آئے ویسویے
دالو کنن چھے موہ خستہ نالی	سار دودھ نے یث صاف جالی
نالو شہی زری جامے	لول چونے آئے ویسویے
نینہ روٹمہ تے میون غورٹے	تہ پھٹا غمگین گوتے
ہول جگرین زاہ ناددائے	لول چونے آئے ویسویے
قولہ ساریو دیت تھم دادے	مولہ دا جھنس اسر دے
یہی مے دپ تھم تی بڑائے	لول چونے آئے ویسویے
مہہ نار۔۔۔ دودم سپنے	خفیہ کوڑ تھم کیاہ گوتے کپنے
دچھتہ کینہہ مانے منجائے	لول چونے آئے ویسویے
یاد پنودہ دیے پتہ راوم	سارو پنہو مے مشراوم
چاہہ بر تل سر ترا دیاے	لول چونے آئے ویسویے

توبہ مآدانِ بالِس کفِیہ وُن
 بوسہ لودِ حَقْم بہ پائے ترے
 رو شبہ پترِ ہامِ سیمبرِ زرے
 تو پِ دوپِ نَمِ عَشہِ مَقامے
 لوسہ وُن پانِ پینِ اُرسن
 لولِ پونے آئے ویسویے
 عشقِ ہم آسویے کترِ بے
 لولِ چنے آئے ویسویے
 مَدکِ کشمیرِ مَنزِ نای
 لولِ چوٹے آئے ویسویے
 تسمِ ترے لودِ عَشقِ پانِ غافے

(۶۷)

یارِ پتو یارِ پتو یارِ پتو میون ہے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون ہے
 لوت لوتے ترا قدم کوٹتے چھوڑاں ہے
 میلِ ہم سے مار موٹے وینہ ہنسِ حالِ پُرن ہے
 روشہ وُورِوشہ وُلو پوشہ برے تون ہے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون ہے
 رُحایہ روزِ رختہ مایہ وُجشِ روزِ نیکِ چھم کروں ہے
 راپِ جانے بڑا ہے بوجاے ترا وُکھ کروں ہے
 نونِ عاشقِ مہِ کھسی روزِ کاسمِ ارون ہے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون ہے
 ہنرِ اسی شیشہِ تنزے تنز او سُم لون ہے
 تنزِ دیتِ نَمِ ہارِ عشقِ کرِ تنزِ یہ دالون ہے

و نیز و اتیبا ر می منزے دالہ در کھڑا لونے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سونے

پڑھ گنجام مرزہ باوٹ گزہ ما سونے

پڑھ روستے پڑھ مالو گزہ ما سونے

پڑھ اندرے و زہ خاکی گزہ ما سونے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سونے

نیز منزے پان پنن نان کمر پر زونے

یہی مہوئے نرتہ مادے سکھتہ وہ پر زونے

گزہ روستے کو نیز باغس کر ہوئے وہ تھو قن

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سونے

سوختہ سدرس دنگہ در کھٹے موختہ چھم کھارونے

صور تہ کے تار آپار پان چھم تارونے

مرنہ بروٹھے عاشقانے پان گزہ مارونے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سونے

مینہ یارو ژھینہ گوہم تنہ فیورے ہر میونے

پیتہ اوٹم کو زمت تی پیوم وہ فی ژالونے

زینہ بروٹھے مودس آرزو چھم چونے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سونے

ہنرِ اوسم شیشہ تنزے ہنرِ اوسم لونے
 تنزِ دیتِ تھم نارِ عشقن کر تہرِ بیومِ نالونے
 ون تہرِ داتیا مار کو منزے ڈالہ دتھ تھونے
 (قن)

(۶۸)

کیا سنا پیہ نا پائیس یار	بہرِ بکھ آیس، ونہ ماخوہ ایس
سون کن پکنس آو تھار	لاچ کیاہ اوسم کرانہ منز در ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	تھلہ کوٹ لاغز زالہ ولنے آئیس
یار داد منہ من گوم گتھ کار	وز وز ہند پوش کشد تھو زائیس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	اندھے نیائے تے سیتھ پان لایس
لار ان لار ان نو سسم دودھ	تھھاران تھھاران لار وار ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	ونہ کس احوال ون روز ایس
مالہ متوشالہ ہر کر تھ کر تھ	تیل بل ناگس سائس گئی یس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	حضرت بل چھم رکڑ تھ سائیس

ڈالچھ تار سوتو سیتار دایس
 اُلفت چھم بکھ کیاہ چھم مٹون ۵

کر کیاہ محمود منز تھہ کلایس
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار

عازرِ محل گوم (ن محزون) ۲۵ و تھ وز ہند پوش تھھار تھ (ن محزون)

ہند پوش ڈھارن ڈرایس (ن مجبور) ۴ اندر نے یار دود (ن مجبور)
 ویز کس احوال دن روزایس (ن محزون) ۴ پیارن پیارن
 (قن) ۵ اُغت چہ بلایہ وڈل تم نال (ن مجبور) اُلفتچہ ترائے
 دو لغم نال (ن محزون) ۴ محمود کر کیا عشقہ نس نیایس (قن)

(۶۹)

یہ یار چھہ موڑتےس پیوان
 تہہ نہ چھم اُشہ نے دارے
 تھہ نہ گوت سوتے لوکچہ نہ یوا
 ہولہ چپانہ کھو سدا بے
 اسیہ ویز ہونہ پتو جس چھک نوان
 دسہ راوھس کو دیارے
 کھو سید کھاسے مس چھک چوان
 مس چھو پر خمارے
 اسیہ کتہ داد چپانہ اوش چھم یوان
 وس زاء جھم عشقہ نارے
 تہہ زام بگرس افسوس کھوان
 دیتو کیاہ جھم چارے
 دریاد تو چھس فریاد دوان
 دوستو کیس آوارے
 راتھ تے دوفہ گوم زانگے پیوان
 گنزران ژند رے تارے

محمودس چھنہ دوفہ دود تھہ یوان
 گوئید کس ہے فشہ کارے

(۷۰)

پہنم نہنم پائس نہنم مے نوشے بابے
 بری بری چادھہ شراب شیشہ پالین لڈے چاہے

نوزل شمشیر مارنچہ مجھے خنجر مسالے^۱
 زخمین کینٹ سپینہ سپر چھمے موٹو پیو تیر موٹا^۲
 چھمکن دگ چھم بکس دئے چھہ کیا بیونے پائے
 پہلچہ گیلہ تھہ گوہم زہنئے دن کتہہ کر چھم کرے
 ودن ودن بدن کو لم آدن رووم داے
 مدن دار ہے ترا و تھہ زو لم لدن چھم مہ نیاے
 متیو بچم پو شن پھلے ساری توشن درے
 گوشن زئے کوئے نو دا بیلے گوشن بٹھہ جاے
 پائری لگے زئے شوہ وئے مئے کن چھہ بٹرے
 دور سر چھہ کالان نوڑک ستنے غریب چھہ گداے^۳
 محمود گا می کتھہ چھک راون تاپسن چھہ پتے بڑھالے
 اہر مرو افسوس کھیون کیا سن کتھہ کبھو زائے

-
- ۱ داے (ن ہجور) ۲ یم تیر مسالے (ن ہجور)
 ۳ دور سر چھہ کالان نوڑک ستنے پھلے چھہ پیوان داے (ن ہجور)
 ۴ دوستو (ن ہجور)

(۴۱)

گو م کوٹ باشوق نیرتھہ پیوم از مئے یاد تے
 خستہ دل تیں پیو ڈرائیس آستہ لائیس ناد تے

کیا ہ بڑے دار میں کور تقسم ماہ رخصت روئے

داد سار یو داد بوز تم یاد کرتے شاد تے

میتہ کیا چھ بیو فانی ہستہ و چھتم کیا ہ نیوم

پتہ کرتے کچھ تائے تڑھ ما میر باد تے

خشمہ ہستے یار میا نے چشمہ چھ مست شراب

سرو قامت چوں زیبا شو بہ و ن شمشاد تے

مار مس مار زلف چائی گردنہ جمیل گوم

دیمہ اکے غمہ نیشے کرتے مے آزاد تے

کپشہ پارے نیشہ کوڑھ ہم کتہ تھار تھہ پرد

تتہ کو نو سر بہ و تہمے میتہ لکھ چائی یاد تے

جان شیرین ہستہ تو کو کھ اے دلبر شیرین زبان

خار گوشت یار داسے خار کو فرنا د تے

ژیے پتے محمود گامی عاشق نامی سپن

حالہ اکے نالہ دیوان بوز تس فریاد تے

(۷۲)

دنامو بالہ درشن کالہ راوے

لدے بوا تھ کاوس پرانہ گراوے

مے چائے ناو بہ سر ہم دنگہ ناوے

مدنو ذالہ او ش کو تاہ نہ تراوے

پتہ مو بالہ یارو حالہ باوے

ٹرنے یکھ دار چانے نیاوے بو

گرہھو مالس نمجھ تیل ملہ مالس

وڈن زن بالہ مے چیم تالہ پیچہ ناگ

خوشی کر از وہ لو محمود موروش
نڑے ستین لوہ باغس پوش چھائے

(۷۳)

بہم درختہ و اجنس ناوے	غم چھم یار ماراوے
اُندو اُندو فیریں باغس	یار چھم منز باگ ناگس
پیوش ماران گمرائے	غم چھم یار ماراوے
اُترو ناو چھے بہائے	تار وول تار دیہ پائے
ہم کھور نم رٹھ ناوے	غم چھم یار ماراوے
کینہہ آپہ سالس سو آلی	کینہہ گے سالہ تیش خالی
کیشرن نہ میلان جباے	غم چھم یار ماراوے
موشم زو میون تھاران	کاٹدو واپتہ پتراران
اُجس تندریناے	غم چھم یار ماراوے
اُندو اُندو پھیر یوں لاس	دلنے آس کٹھو زالس
اُتہ نو موہ کلن پائے	غم چھم یار ماراوے
دوہ لو دیسو گڑھ وے سالس	حضرت بلو کس مالس
اُتہ منز دیہ اراوے	غم چھم یار ماراوے
زایس مالس تہ ماہجے	تم چھم عر بکوراہجے
نہ چھم وچھاں پوت شہائے	غم چھم یار ماراوے
مکھ کٹھ مالاہ دوہ کن	تھف دھتہ نی غم عاشقن

بھنریرتھ چیتیہ غم چاے
 غم چھم یار ماراوسے
 اُندو اُندو پھیوڑیں مرسا
 یار دادہ پیام مٹو ترس
 تیرنس اُسم نیر جاے
 غم چھم یار ماراوسے
 محو دکائی بس میتے
 عشقن طاقت کمر دتے

دو نیت ما مشراوسے
 غم چھم یار ماراوسے

(۷۴)

دورہ مئے کوئے پیالہ چھلن تے
 وُنتے ناگ اُرژن مئے آو
 پوز دوں حضرت صدیقن تے
 پزیر سوتو خارین موہ کلاؤن تے
 عدل کوڑ حضرت عمرن تے
 وُنتے ناگ اُرژن مئے آو
 فرزند مورن تل دورن تے
 عیا کوڑ حضرت عثمانن تے
 غولک مایہ بوڑن قلمن تے
 وُنتے ناگ اُرژن مئے آو
 خیلہ کوڑ دلاؤل سوارن تے
 تیلہ نار سارن عالمس
 زلفقار لائین کفارن تے
 وُنتے ناگ اُرژن مئے آو
 حضرت سلیمان صاحب شمن تے
 لائیز مہندر کبر اوس زار کوئن تے
 وُنتے ناگ اُرژن مئے آو

حضرت یوسف در او سالن تے تنس کینہ دھک لایہ عینتہ آو
 دیشیتہ زلیخا زار و زن تے و نئے ناگ ارزن مے آو
 و نئے و دلم ژنڈن گن تے

انتو لاگو پولوس
 کھے ہم مہراں بیلہ ہن تے

و نئے ناگ ارزن مے آو
 (محمودہ لال مجنون کہ آکر پڑا قلمی نوہ مجنون)

عالم شاد بیٹو کم پو پڑتے

(۷۵)

ڈھارھو بورنگے رنگے

بے رنگو بیٹون بیٹون رنگن
 دھارھو بورنگے رنگے دھارھو بورنگے رنگے
 دھارھو بورنگے رنگے دھارھو بورنگے رنگے
 جامہ زن چھک پانس ٹالی جامہ زن چھک پانس ٹالی
 دھارھو بورنگے رنگے دھارھو بورنگے رنگے
 گاہ بھٹس بال ٹوٹے لوری گاہ بھٹس بال ٹوٹے لوری
 دھارھو بورنگے رنگے دھارھو بورنگے رنگے
 چولہ چانے پھیرا یس گامن چولہ چانے پھیرا یس گامن
 دھارھو بورنگے رنگے دھارھو بورنگے رنگے
 پان ماو تم کیہنہ نو مینگے پان ماو تم کیہنہ نو مینگے

یم فدا نہ نشہ گئے حبدا
 گئی فدا میں دھون پیشہ بے گئے
 سوئے چائے و زان تارے
 سارتہ تارے واسے چنگے
 پتہ سے کُن دِقم درشن
 پیشہ دامنج موکڑ سنگے
 شہر سائتر پھیرا میں ناگن
 چاہو چائے نو دم گوہ رنگے
 پوشہ نولن دِقم نالے
 پھیرا نو دھس رنگے رنگے
 سورہ چھوٹا دلبرے
 بے شباه پیرے پر رنگے
 پیشہ ناؤ دھتہ لوہم مزاح
 نشہ زن ناپو زولہس کنگے
 سائل کزان لوہم قدم
 دیتہ دیدار ہنس گئے تہ کنگے
 حال پتا موچھے دُتہ آدن
 کالو زرد و سہم ہنس گئے
 گوم و چھان قافلہ نہر ہتہ
 بیہ بینم ہنس گئے تہ مینگے

تم دامنج سہو بخدا
 زہار حقو بورنگے رنگے
 بوڑھو میں چھو عشق چائے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 چون درشن چھم دپتہ درشن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 منز ناگن چھو زانگن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 سور پوشن کریم مالے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 دور منز مہمچہ ہو ہو کرے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 عشہ متیو مشیم نہ تہ زاد
 زہار حقو بورنگے رنگے
 دال افسوس روزنہ تہ دم
 زہار حقو بورنگے رنگے
 آلاہ اکھ دِقم نادن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 یم گئے تم ایسی نو پھیر ہتہ
 زہار حقو بورنگے رنگے

چشم محمد کاغذی مسکین

خود دیند خود دینا خود دین

کاظم غفلت بیگ

زہار حقوبو رشتہ رشتہ

(پڑا قلمی نوہ پیچہ)

(۷۶)

لولہ چائے ہولہ گچ سو قولہ موڈل مدنو

خوڑ کیاہ کوم شری پانس زور موڈل مدنو

لاو موڑے چھو کہ لوے قلم کچھ ہو قلم بر

بے خبرے چھ کہ نہ تیرے ہو قلم مدنو

زمن کو جن دن دوں مری پینہ تن کاٹے

مار مری چھ مری تیرے ہم تیرے نکل مدنو

دو کہ دانی صو پینہ نو پیر کس پانس

خوڑ ڈولن سون تولن گپہ سرتل مدنو

وَن دُوبوں وچھ ہے چھون آتھ کوٹ داتے

کھیوَن افسوس پڑھ تھاو تم منہ ڈا قبلہ مدنو

یار پتا موڈا وچھ ہتھہ خاں زولہ ہم جگر س

آپا دل تے ہا ہا نارے فوج مسول مدنو

زیرِ چھم سبز پوشنِ نظارہ اکھ دتا مو
 مژدار لوگ مائلہ حضرت بل مدنو
 زاس کتھ کیتھہ خاصہ پان ماساہ نگھر لورم
 کس نہ مدنس روہ پے بدنس جاے میشر تل مدنو

حق چھم بس محمود س بیٹھہ بیکس پانیں
 ازلے چھون چھ موتن مس سے گوڑھل مدنو

۱۔ ۲۔ لفظ چھنہ قلمی نوہ سچہ پیچہ وہ تھان ۲۔ ۳۔ برسر چھنہ سورے
 درج ۲۔ ۳۔ برسر چھنہ سورے وہ تھان۔ ۴۔ مقبول عام باٹھہ وچھم
 نہ گنہ جاپ چھاپی صورتس منز۔ (ناجی)

(۷۷)

وچھان دو تم شاے

کوئے آئے یار

خوشبوے سیاہ نامے	کوئل زن شہمار
خوش روئے خوش کلامے	کوئے آئے یار
سودہ چھم دوان پامے	چھس نے یوان عام
ہمہ تھر پیٹیم نامے	کوئے آئے یار
عاشہ موت عشہ مقامے	نشبہ زن گوٹھ تم تار

نارس سُر گیا مے	کوئے آئے یار
لہہ س یکھت نامے	لیکھتس چھمنے وار
اُڑتوں بہ پانے	کوئے آئے یار
خابس منز وچھائے	پوان سہ بر مگار
سے خاب اپڑ ڈرائے	کوئے آئے یار
تس سیتو دل لجا مے	دلہ تس ونہس زار
خاصہ سال ذرائس عامے	کوئے آئے یار
محمود شہر گامے	یادس و نان زار
ویسویہ ویلہ دنیا مے	کوئے آئے یار

(۷۸)

کاستم خمار آس تم سوعکھے

مے مومکھ چانے ڈیو تھم یار

دیتہ دیتہ ڈھور مکھ کتہ اوسکھے	لہہ چھم دیدار چون بکار
مار متہ جوز تم چھس بار بکے	مے مومکھ چانے ڈیو تھم یار
بہتہ پیچہ بکھل بقاب بکھل تھے	بکھل لاگ پھیر بہ گنار
گلن ستہن روز نکھ نکھے	مے مومکھ چانے ڈیو تھم یار
ہر سوئے تابان چھک ہر کھے	کرہئے قد من سر بنار
رنبہ ون شوبہ ون کیا جان چھکے	مے مومکھ چانے ڈیو تھم یار
لولو کران لولہ کر مکھے	لالو کر یوپیا لہ تیار

پسے خورش میون ہی چھاؤ کھے
مے موہ کھ جانے دیو نہٹھم یار
(نہ نہٹھم مجبور لایسریری پیچھم)

(۷۹)

سیر پان کوڑم نہ نیمہ بوڑم
دھپہ دھپہ کم کم کل گے برے
شکر پان گوہم لوچرے
زور شاہ پانس فٹھو مو پرے
رمبہ ونہ پانہ میانہ گل ابرے
بوش کینہ دوزییلہ پوشن کے
کیا کپڑا نہ کپڑا نہ دھپہ مرے
پیر پتھ کھنہ کڈنم گرے
قبر منہ پینہ بوزم خبرے
دہن کپڑا برے
تتہ کیا کپڑا محشر کربازے
لوٹ گوٹ پیرن خا کیا شرے
دوز پنجہ زھڑنیش رچھم مرے

نختہ کینہ نے گوس حاران
غلمہ سیتو سرورقہ گوم کان
زور پٹھو بجزن ہوڈم پان
سرخ گام زمین دور آسمان
کم کم پونیر چھی مشکہ ہوان
ہوش مند یار بے ادو رشان
اد کیاہ مشکہ پتھہ جسمس جان
چھپر پتھہ ادو نو کا نہہ پوان
ہیر کارن چھس تنہ زھان
کھنوں چھم افسوس شہر ان
ییتہ میون پن تپاپ تولہ میزان
یانہ پٹھیکل کر تہ آسان
پڑھ سان روٹھے چون ڈان

محمود کاغی شوق سان پرے
غشم یار چیم یار حسان

(۸۰)

گوشن چھڑ ٹھٹھتہ جائے روشن چھڑ عاشق
 توشن مئے داہم لالہ کرس نالہ مہتی مئے
 با مار زلف و نر گیس بیمار اچھو سستو
 بے مار زورس وار تم تو مار مہتی مئے
 نکھس شملے شالہ پکھو سستو کران واو
 اوس نور ماہ زن دور چھس پانور فستی مئے
 چھم جاپہ اکس زھاپہ رفیقہ مایہ و جنس
 پیوم یاد لایس ناد پییم سنی مئے
 ہی باغ پوشن مالہ کرس لالہ مئے چھم داغ
 کر پیہ درشن دیہ دو تھرس پوشہ فوٹی مئے
 گوہ آوتشند ناوتنتی دراو پہ دُری یاد
 جازی چھم جوین آب ساری دقنہ پیتی مئے
 یس جہ تے شہباز پرداز کر تھتہ گوم
 تس زار و زریس نشہ گڑھتہ تار ونی مئے
 مرآت مصفاے الی ست رخ او
 محمود و چھان گئیہ عاشق آہ کئی مئے

عالم لفظ چھنہ و مہشان قلمی نوہ پچھٹہ۔

مس دیتِ قلم یادے
 کامہ دو، نامے دا
 شامہ لے کوٹ بولار
 بڈ چھے یو ذلیفتار
 سخت کور قلم کنہار
 مس چھو یو پرخسار
 لہ پاسے دیہار
 عشقے سودا گار
 بیتہ کیتیاہ آئی ماہ
 ماسے شمعے ماہ رخسار
 کو زاجر حقے ناہ
 چھس امانتہ دار
 رکتہ کو زانہ اظہار
 تپیر تراو سپر شکار
 چنہ نئے پزی مایار
 ژشخص بو دیو دار
 کور قلم مے پار پار
 مہ تختہ ماہ پوختہ کار
 گردہ ماہے قراء

کس وینہ سوئدر سوئدر
 پامہ چھم بسر بسر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 بیچہ نس، تختجر تختجر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 رہ کہ تو نظر نظر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 سودا مہ کو مہ کو
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 کار چھے مختر مختر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 کیشہ چھنہ خبر خبر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 سپنہ چھم سپر سپر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 لے قلم تبر تبر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 دور مو آلہ آلہ
 کس وینہ سوئدر سوئدر

نازِ کبر حبانہ اور
 کز طوطی کھنکھتے تار
 ہے میانِ جہاد اور
 یلہ ترازو نئے وار
 محمودینِ یارِ غبار
 عتیرِ کوٹ کا لہ پتہ وار
 کچھ حبانہ شک شک
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 پشک چھے بستر بستر
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 غیرے نبید نبید
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پیچھے)

دویسو چھم یار دودے لالہ و اتیم سالہ ارشب
 ہارے روستے بالہ یار و بال کہو شمبالہ ارشب
 ہم پی آیا پوچھا تم نہ پوچھا بات ہمارا
 مار کوڑھتس ستر یاسی وہ فرے گو بالہ ارشب
 بگر خون شد بسوز عشق جان سوخت جانم
 بکھیتا بالہ وہ فرے پیالہ رطخہ نالہ ارشب
 پراسات حد اکبر
 سوئے تل

شے کوڑھتس شراونس پورہ بالہ روہن نو ستر دودہ
 "ہاڑ پھنا" پوشہ نولو لولہ کرے مالہ ارشب
 تن تل تن ملا دو منہ کے اوپر منہ لگا دو
 خدا کے واسطے آج سون میرے نال ارشب

گئے منز گاش دتہم لے اکرے یو ریح دتہم
 قشہ ملین لولہ نائین مہیہ کے دتہ ذالہ امشب
 کہاں میرے یار گیا حساب صبر و طاقت
 اللہ سمجھے میرا داد و فخر یا ذالہ امشب
 بہار آدرو شہ روشے خوش آواز د پوسہ نوکو
 گلن تے شہ بلین منز بال نیم ذالہ امشب
 بدل مشتاق دیدار تو شہر محمود گام
 زندگی میلہم رندانہ چمکویہ امشب

عاقلمی نہ سمنس پیچھ چھین سورے درج ۶۷ بیان غزلیات و سبقتی
 مجبور لایبریری۔

(۸۲)

دل تے نیو تھم دلبرے	اے پری گل پیکرے
دل تے نیو تھم دلبرے	وے زگل نوؤک تے
ماہ رویو ماہ تبیین	سرد قدر نازنین
دل تے نیو تھم دلبرے	سپہم تن جامے زری
گرید باغ یا سمن	مس سبیل دستہ زن
دل تے نیو تھم دلبرے	دہ چو موسیٰ عنبری
پیر جگیاں ترے کسے	بہر کساں ماہ و شے

محبت پر چاڑی زہری
 خال دانہ زلف دام
 ناکی گیم واسلے بری
 خال اسپند دانہ زن
 دُف و دُف دُف کوتری
 بالہ چھی کنہ دالہ لے
 لال و نگیں جڑو جڑی
 چشم زکس آب دار
 یا مگر جو دو گری
 نستہ خنجر کیا چھ تیز
 نو پے جے حور و پری
 در زخماں زیر لب
 پُر ز آب کوتری
 کار و گنہ مارو مٹند
 کو چھے کر پڑ زر گری
 خون بانے ماتر نم
 زن چوان رختہ ہر ہری
 عشوگر نوزدک کمر
 چھے ژٹے ہارے رنگے زری
 پیچھ کہ ٹھوڑے زیر ناف
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 مرغ دل تھو پیچھ دُفیا
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 ناپہ منکھ پیچھ دُزن
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 موختہ جالہ نالو لے
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 پیالہ مے پُر خسار
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 ہر الش خون مزیز
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چارہ غیب چھے غیب
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 زن صراحی رومہ پیسنز
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چھی ژٹے رنگو مٹوے صنم
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 مہ پے کھو تہ بار پاک تر
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چھے ژٹے عصمت چھی غلاف

دپ نہ گائے شائری
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 پاپہ بڑ کم پاپہ
 چھ ژئے شیر تھ نہ بانو
 تل ستون چھے دری
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 رائہ چھے زن
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 نیتہ سنگ مرمری
 اسہ گئے روے ہا و
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 کوہ تر لوتے پیہر تراو
 کوہ گرہک ہے سوئدری

(بیامن غزلیات و موسیقی مجبور لایبریری)

(۸۴)

ائی ائی روز ما جانانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 کن تر تھاوتھہ ہوز آفسانہ
 دھک حال با پو یو
 کوتاہ و دے امیہ خف خانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 نہ چھک ہیون نہ مسلمانہ
 لاگتھ ویراہ آکھ مئے
 دیوانہ کر تھس بال
 ژبے چھک کابہ ژہمتخانہ
 لاگتھ ویراہ آکھ مئے
 ژبے چھک شمع شبستانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 دوتہ میانہ ژہ پروانہ
 یو پروانہ لاگتھ یو
 بیتہ بارس دورے شانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 لاگتھ اوٹن تہ چھس لاوانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 مجنون و چھتن کینہ عاشقانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 بندس گز صحتہ وٹن جے

زندے زاد گورستانہ دیوانہ کر تھقس بال
 منصور و چھتن صاحب عرفا مارفتہ سیتی برئے آو
 گہ در کابہ گاہ متخانہ دیوانہ کر تھقس بال
 فراد و چھتن پہلوانہ لوین تالہ پنے نے ٹونگ
 شیر پنے پتہ مکود عاشقانہ دیوانہ کر تھقس بال
 صدناں و چھتن پیر پیرانہ ہنیز داد تر وون شانہ
 عشق زور سور رچھانہ دیوانہ کر تھقس بال
 عاشق کوئے گڑھ دیوانہ لاشک زھار پٹن بار
 نے زن آسہ نالہ دیوانہ دیوانہ کر تھقس بال
 ترے چھکے تے تے میانیہ محمدس دامہ چاو
 توے کوئے سے ستانہ دیوانہ کر تھقس بال
 (اکہ قلمی نسخہ پیچھے)

(۸۵)

مئے دی تھو پونختہ کارن سوختہ کوڑ تھو یاریے
 بودی تھو آمہ تاوے زائجنس پر آری پڑاریے
 دھانی موکھ تہندے چھنس سوکھ ماریے
 مئے تم چھو کہ چھنہ بلان یم سنیختہ گیم کارے
 کلان چھنس عشقہ تاپے شپن شرادون ماریے
 دیوان چھنس نالہ فرماید پیر و سان ماریے

مے ڈیو تھم جلو تھند آب درو یاجاریے

چھ تمیک سوج حباب پھیرؤن جوے باروے
مے ڈیو تھم روے تابان زون زن شب تاروے

چھ عاشق خستہ کا پتو بستہ نس کن ساروے
بہ زول نس لولہ ہوتے دور پکار اڑوے

پیغم ییلو دادو پنن تیلو بلیم بیماروے

طبع چون محمود س شمع لگہ ہی پاروے

کری پروانہ بندو گتھ پان زالی ناروے

(پرانہ قلمی نوہ سوچو پیچھ)

(۸۶)

ان تنے لگہ نس پاروے	دُن لکے ویسویے زار ایشب
اسہ وڈ خوش رفتار ایشب	کس دینہ ویسویے مس دتھ موتش
بلیر ہم لولہ بیمار ایشب	تنہ تن لاکس پنہ نس آغس
زار جنس عشقے نار ایشب	شپن زن کا جنس پامن لاجنس
مارو مندو ماہ رو خسار ایشب	دیر کھتھ یارو دادی بر کر نس
غم غوہ صہ و نہنس سار ایشب	دوہہ اکہ پیپہ ناچھم منہ کامن
دل بنیوم زوروار ایشب	بلبل شیرز ویرنگل بر کر نس
طوٹس میلہ و نہار ایشب	لال تے مجنوں کیاہ کھوڑ موتش

محمود کا مئی شہر کام نا م
عقابس دنان دار امشب
(اگر قلمی بیاض نہ پیچھے)

عاجین الہیوس (ن ۶) ۲ (قلمی نوہ نسخہ نمبر ۲) ۳
 محمود گامی کی ہ کھوڑ موتس
 مس دتھ چھوڑیں یار ایشت
 (ن - غزون)

(14)

پہے ویسے بوزتم زارمویے
 مے تراو پاری زان
 طوطس چھ چون ارمان
 مے تراو پاری زان
 پانس تر وند ہے جان
 مے تراو پاری زان
 رومہ اکر ماوتم پان
 مے تراو پاری زان
 وچھنس تھوونم نہ جان
 مے تراو پاری زان
 مہتہ وچھتہ کتہ میون حال

خستہ کر تھنس پڑا دے پڑا دے
 کر کیا جھم لاجپا دے
 مریے میٹہ چھے با دے
 دتو تھم تہر دے دے
 دتو جھم دا نچ لے دے
 مے تراو پاری دان
 بر کتہ تے روس دین
 مے تراو پاری دان
 سپنس جھم برسان
 مے تراو پاری دان

مے روش ماہ روہ خا دے

مھو د چھے مشتاق

کیتیاہ گلو سمار دے

مے تراو پاری دان

(پڑا نہ قلمی نہ سچ پیچھ)

(۸۸)

دل گوم تارے دیدار دتا مو

یوت کیا ہوش چھے یادوں ہوش چھے

ہوش نیو تھم گوش دارو پتا مو

روہرو وچھنس تاب جھم نہ پوان

چشمہ پانہ کیا چھے آبارو پتا مو

پمپوش روہو سے گم شبنم چھے

بہہ پانہ کر تیج دارو پتا مو

شہسہلی اٹھ چاؤ ڈالہ ہا پش
 کرہا بیٹھ کتھ تار پستامو
 اٹھ روہ پڑھ کر سے خنجر ستو چھ
 گنجس پیچھ شہارو پستامو
 زلہ ون یار دود للہ ون فقو و قتم
 زلہ ون ہر خوش رفتارو پستامو
 شوق چھم دلہ دودہ فی دور منزل للہ و قتم
 مودہ لہ و قتم لال بازارو پستامو
 زلف چاؤ زنجیر گردنہ نالی گام
 پھینرس روڈم نہ وارو پستامو
 لوہ چھم چونے سے مظلومس
 مودہ کہ ماو بیٹھ سوہ کہ مارو پستامو
 سوہ ندرے مودہ کہ چاہ عاشق چھندے
 بندے گزھو بیدارو پستامو
 مشتاق نامی محمود گامی
 و چھتہ کیاہ و ون نے زار پستامو
 (پرانہ قلمی نو سچہ پیچھ)

(۸۹)

پیہ نا سون دوبارو لولو
 پیہ نا پیالہ مرشائہ لولو
 مصحف روئیس آیات پرہا
 چکر گیم سیپاہ لولو

ناؤ چھے کھا لوال مال تہہ ہنرورو
 دایو سازو نے بیہ سندرورو
 گہ منہ پھول ہم صہیکہ نورو
 برو تہہ ترے اینو یو جنتیہ حورو
 محمود گامی چھے مشہورو
 نزدیک داتھہ اون کوٹ دورو

(آکر پرائہ قلمیں نوہ سنجہ پیٹھ)
 (یہیمہ با تہج بیا کھ سور تھہ چھے نئے ساؤ نگہ با تھہ کتہ ہنرورج کر مرث)

۱۱ مہرہ دین = ۶ ۲۰ مہرہ چھنہ صاف دوم تھان

را

کتورہ مد نو از روز سانی
 ما نریم ونگوئے ہاوسہ چانے ہاوسہ چانے
 نادر لگہ یو عبانہ میانے جانانہ میانے
 بہتہ پیٹھ ہر قہ تہ ہا نندہ بانے ہا نندہ بانے
 گاہ پیو عالمس نورانہ چانے نورانہ چانے
 رہدستانے ہا نندہ بانے ہا نندہ بانے
 میٹل گو عاشقن رخسار چانے رخسار چانے
 جیل گو کردہ لال مہر جانے لال مہر جانے
 کھش گو سوندرن مہر تہر چانے مہر تہر چانے
 گنہ روج قافن الفیہ چانے الفیہ چانے
 حور چھے منہ چھان نورانہ چانے نورانہ چانے

سر پہن وند یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خبر چھینہ قلم کیاہ چھم لانے کیاہ چھم لانے
 ہونڈ بر مار یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خستہ گر لہ یو باقر خانے باقر خانے
 تی ہو دستور مالہ میانے مالہ میانے
 ہن ہن زاء جھم از روز سانے از روز سانے
 سر گو محمود در بار چانے در بار چانے
 کستور مدنو از روز سانے از روز سانے
 (غزلن تہ موسیقی ہنیز بیاض ملکیت محمد امین ابن محبوب)

۹۲

دولہ بوز وند یو دولہ ماشوقو دولہ ماشوقو
 شین زن کا جھٹس با جوین لا جھٹس
 ماہنے تاپہ با گلہ ماشوقو گلہ ماشوقو
 کن حقو نادن پیمن فری یادن
 پادن وند یو گلہ ماشوقو گلہ ماشوقو
 بال عبتہ زاء جھٹس لوہ تے ہو لے
 روشہ دولہ ہوشہ ماڈلہ ماشوقو ڈلہ ماشوقو
 تیلہ بلہ کانڈ زونہ پیلہ تر لیم گرونے
 گلشنہ بیہ پھولہ ماشوقو پھولہ ماشوقو

محمود کا می چھے دُمان زاری
 سورے دند یو کلیہ ماشوق کلیہ ماشوق
 (پڑانہ قلمی نسخہ پیچہ)

۹۳

زلف دُمن دود چھم چون لکھ دُمن
 لون کیہ کہ ہم یاون کروں
 دگر سوائے چھم دُرنگر ان
 گوئی گوئی کہ ہے کتبہ دوران
 اسبہ زینہ کوئے چھک دوران
 چرخ چھک تھریش کی تیرہ چھائی
 دُچھے زلف چائی چھم چھان
 تھر تھر دُنبہ پیچہ کوئل چون
 رزبان کھوئے عشق پیچائی
 سونہری اسبہ چھک دُندہ دالان
 سادے لاک گر شہ واد پالان
 پائی چھے کھناب زال ملتان
 زال پوتر ہار تلو پٹ چار خان
 پوشہ مال زاہد چھتہ زوار دیش

ماری مشد زار بوز سونے
 لائی زوری تھوونم کروں
 ماری مشد زار بوز سونے
 دُور پھول چھے نورون
 ماری مشد زار بوز سونے
 برقعہ تلو چھک دُچھائی
 ماری مشد زار بوز سونے
 پزیر پائٹھو پان لکھ وون
 ماری مشد زار بوز سونے
 مدین مدد دالان
 ماری مشد زار بوز سونے
 وودہ چھے سول سلطان
 ماری مشد زار بوز سونے
 خورش پوئی چھے پیشائی

روشہ دعوہ لہ محمد چھٹے کریشان
 مارے مشہر زار بوز سونے
 (پڑانہ قسیمی نوہ سنجے پہنچے)

(۹۴)

اے دیدہ بیدار دیدار می بینی دے محرم اسرار دیدار می بینی
 دُوزیا چھ زراعت دُوبول کو سجنختہ گوہڑ سوختہ چھٹے نوہ کپار
 دیدار می بینی

ثرومن منز چھ نفیس دہن کھسے دس چھک میر لوہن
 چو شوق الشیاء دیدار می بینی
 گوہڑ گئی پادا کتھ کتھ چھٹے اعلیٰ دتھ

کتھ بوز کتھ کر کار دیدار می بینی
 شکھ تر کتھ تہ حسد کال پنہ ہیکہ کتھ تی ڈال
 کاس آپنس زنگار دیدار می بینی
 یامتھ تر کاسکھ ہے ادر پینکھ تر سے

ڈیشکھ تر کاشہ اغیار دیدار می بینی
 نفسی تہ مدی تراو زان تہ پان مشراو
 تل پردے پندار دیدار می بینی
 ہفتادو دُوبلختہ سارن چھٹے کئی دتھ

کتھ کتھو چھن بسیار دیدار می بینی

وار بتر تیر پیر حقہ روز کر پاؤ دندس سوز
 اد سپنکھ ہوشیار دیدار می بینی
 دل زان چہ طوطے بولان تیرے خوتے
 چہ چہ ناوتن کفستار دیدار می بینی
 دل زان عرش اللہ اکہ منز چہ پادشاہ
 اکہ کھور خدمت گار دیدار می بینی
 باغوان چہ در بار گل دچہ تہ تبیل لاگ
 از رنگ گل دختار دیدار می بینی
 نیتوس تہ سندرس منز چہ مفتہ لدرس منز
 در مارت بولٹھ کھار دیدار می بینی
 موچہ بارغ صغاس نقاب چہ داس
 در پردہ چہ ستار دیدار می بینی
 چہ یار پانس نیش چہ پاٹھو شرب شش
 سن چہ کھسی خمہ دیدار می بینی
 فیکرو تہ ذکر دست پنا پسو کیتو
 شب و روز چہک بیدار دیدار می بینی
 پر ذکر اللہ ہو سچے زووس زو
 اکہ پیٹھ چہ زسمار دیدار می بینی
 بورٹھ و پھنہ گڑھ دیشہ پی کر پڑھ
 اے محروم اسرار دیدار می بینی

بیٹھ پیٹھ تر گشت کھ دل تی پسنی خار

چھک فاعل مختار دیدار می پسنی

بکبت و دھتہ چھٹس خوش روز قدر

گل گزشتہ چھون موٹہ خار دیدار می پسنی

چھک پارتاسں رتھایہ گزشتہ دھتہ تر تھو دانہ

رضانہ چھٹ خامدار دیدار می پسنی

مازو سس اندہ شہان پونپور گشتہ کربا

پانسہ عشق نار دیدار می پسنی

ماشون چھتن نوں رتہ رتہ دتہ نوں

ہرمو کھ چھ آشکار دیدار می پسنی

چھنہ کانہہ تر رتہ خالی پانسہ چھ پانسہ

در کوچہ و بازار دیدار می پسنی

نرمادو پچہ بوان سبیلہ سپنی کیسان

تسبیلہ و چھٹس چھ وار دیدار می پسنی

سر گزرتہ پین پان از راہ دل و جان

رچھتن پہ جانا وار دیدار می پسنی

کالی رتہ قفس رتہ ریشتر مو پینہ اوک لو

بہر صورت دیوار دیدار می پسنی

محمود پینے بس امرار دھتہ کس

کارن گزرتہ چھ یار دیدار می پسنی

(مہجور لایبریری میں غزل تہ مستقی میں بیاضہ چھ)

برائے نام پانترہ شارچہ اٹکس قلمی بیاضہ میں ہریمانہ (ملکیت پر و قیسر شاد)

۹۵

بود و چھم معبود چھم نابود فٹے لوٹے لو
 سود کوڑا چھم مستحقو دین چھم ہر شے لوٹے
 بآباد و دود صاحب سوئے چھم کابلے لوٹے
 شب چراغ لالہ کہ کھوئے گھن چھم شے فلوٹے
 ہرہ ترہ کدیل اندر پیکان گئے لوٹے لو
 دھندلی پورس اندر و چھم گجر شے لوٹے لو
 خیمہ بچھتہ بکرا دے کدس چھم دراوئے لوٹے لو
 یس پیہ طلب تس بارہ یاون لاون شے میوے لو
 شہر و اترس پانجام مہمان مہتر پیٹے لوٹے لو

.. ..

جنیہ ملک تہ حسن ملک چھم حاتم طے لوٹے
 نرم دیاں چھم عنی ملک فقر چیرے لوٹے لو
 سود کا گھوٹین دوں دوسراں دوان مہیے لوٹے لو
 طلبکہ بازار نیابلس دروہ گے پئے لوٹے لو

۱۔ دم لفظ چھینہ قلمی نو ستر پہنچ پڑی تکان۔ ۲۷۰ اکتہ مصرس پھیند
دو نیم مصر دھتہ۔

۹۹

یادون مری چھاؤن چھئے لولو	عزادون گڑھس تزاؤن چھئے لولو
بکیتہ زھارن سہ کیتہ چھئے لولو	پہ کولکنا کولکھئے لولو
زبل موئے یستہ پارس لولو	سنبیل تنی نوئے لولو
گولاب روئس شبنم گئے لولو	بکیتہ زندان لولگئے لولو
ناحقہ کوئے روئے لولو	ترا دھتہ توئے روئے لولو
سہ کیتہ سعہ نہ بر مرے	رے رے زھوئے لولو
یوہے پوہ شاک چھوئے لولو	یارس رستے روئے لولو

مہو دس لول اوئے لولو
خوہ داسے شہ ہوں کوئے لولو

۹۷

ماہ متہ سہ سپرس چھک مر پوش

کیتہ کوٹ بٹ زھار دھتہ متہ موروش

جایہ جایہ جوبین تہ آب سبزار	پاپ بڑ روز تم تہ بوز تم زار
سپر کھتہ وئے چہ تھا دم گوش	کیتہ کوٹ بٹ زھار دھتہ متہ موروش
کیاہ بٹ وئے چھیم ماہ رونہار	سبز پوش منز چھئے خال ہزار

یو رو پتہم لائے رنگہ رنگہ پوش
 دور موروز چٹم مور لہو ن نار
 خور زائیکھتہ زور کو مو پتہم پوش
 ہا زلو سے چھنو زلنس دا
 میون بدن تھے مدوائے نوحوش
 نثر کو تر سے راو رو پتہم لہو کپار
 کتہ کتہ کوٹ سے خون چکس پوش
 چٹہ کتہ تھ نول ہم ٹپہ چٹے بار
 گٹہ زول تزا تن یاو ن جوش
 خار کتہ تھ کو کھ چٹم تہ خار خار
 عار ہ مور قفس یوت موتوش

کتہ کتہ کوٹ ہ زھار تھ متہ موروش
 شور گشتان گل نوروزان سار
 کتہ کتہ ہ زھار تھ متہ موروش
 کیاہ ہ کتہ زول ہم کتہ قفس غار
 کتہ کتہ ہ زھار تھ متہ موروش
 زھار زھار ہ تو لہو کو کھ غار
 کتہ کتہ ہ زھار تھ متہ موروش
 لٹہ اکہ مٹے یارو یارو دیار
 کتہ کتہ ہ زھار تھ متہ موروش
 نال و لہو کوم چون کالہ شہار
 کتہ کتہ ہ زھار تھ متہ موروش

روز دماہ بوز محمود س زار

سونہ بوڑت یہ دم چٹے بزم بازگار

رویشہ پتہم یارو یوت موتوش

کتہ کتہ زھار تھ متہ موروش

(پزانیہ قلمی نوہ نسخہ پہچٹ)

۹۸

رنگہ رنگہ آیتے رنگہ رنگہ گے

پانہ گو باگران بانے

الشہ ربی اول پر موزے
 محمد پندے سردار ہے
 نکلے شہادۂ پرتوانے
 نکلے طیبس سیرتھاوے
 عاشقن ییل آئے عشقن بھے
 گل شے پر جمع اہلس گے
 حیات انہی یم چم تم نسامیے
 گوہ ناہن سامن رسپد گے
 کیشن پیالہ چے پیالے
 کیشہ چھ توت اڈوہ کیشن جھے
 والا سلام دہنی پرتوان گے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 کلے تجبہ عرشک پچھے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 فکیر سیتو تیموڈ کرہنہ مے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 درود رحمت تمن بوے نے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 کیشن چھنے سپن طے
 پانہ گوہ باگران بانن مے

ہزاراں گلشن پوش چھے بھے
 از سنگ بہتر بند چھے فوہے
 محمود قلندر سانس گے
 پانہ گوہ باگران بانن مے

(۹۹)

اُند ریم دودہ کس ونبھہ زانے
 دوزیہس آياس لاجام دوکانے
 کالی ہو گڑھ یو اچھہ مادانو
 کیر کڈھتھ نینہ مو اُند مادانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 کیشہ تر نو سوڈ درام یتیمہ دانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 و دیم ہمیش بے مکانو ہو

شری تہ باثر نیر غم پتہ ردانو
 کئے کیا شہریتہ قاضی آسہ پانو
 دین ام سوران کر سامانو
 مسکین دنیا ملک و امرانو
 مسافر میانہ پانو ہو
 باز نو پیکر کئے وانو ہو
 مسافر میانہ پانو ہو
 ہوش تھا و جس چمے نہ دانو ہو
 محمود باہر کتہ چاہ کسو دانے
 مسافر میانہ پانو ہو

(۱۰۰)

ہاے ویشو بوزتے کوٹ کال پزارس
 زھوہ پچھتہ کئے زار و تہس یارس
 بالو یے کرہ چھنے زالی دانکے یارس
 صبحیکہ کھوہتہ چھس نور روخسارس
 یاد داد ہول گوم بال پان مارس
 تھندے رنگ رویتھ گل زار سس
 دو تہنہ سہدیکہ و تہ رفتار سس
 گزہی مولی دن سا ہزار سس
 بڑھ کئے واقف گزہہ اسرار سس
 لاشک پاٹھن تہس پوختہ کار سس
 مازنہ ہرگز نیچہ بازار سس
 محمود زہے ہوو تہس پیر شکار سس

یارس سوز پانام
 رومہ پتہ تن کر غم ترام
 کالو پچھتہ گزہ گنام
 مشدین چھ کران شام
 وادہ بوز لول دی آم
 یس بو بطی مقام
 کتہ چھم سہ طونی خوام
 کاتہ سہ پتہ سپن غولام
 زھارن سہ خیر الانام
 عاشق کتہ آسہ خام
 ساز دار او سس مدام
 کتہ تیار چھس در دام

(پڑانہ قلمی کوہ سچہ پیٹھ)

(۱۰۱)

کتر کھتہ دیکھوئے دنتہ تئیں دلدارس
 پیالہ چھس بران شالہ مار زارس
 کینہ منگ تئیں روئیں تیختہ کھڑارس
 عاشق مئے راوڑن کبہ و تہ لارس
 زلف میٹیلہ ویرن تیختہ روخارس
 بالوئے تیل میون پھیر تئیں یارس
 سوختہ کوم دفتے تئیں پوختہ کارس
 چار چھتہ ڈھارس پرچتہ بازارس
 نو توں کیاہ کر لائے نس کارس
 محمود مئے ہوئی تیختہ سمسارس
 تئیں روئیں چھتہ آرام
 لائی ژورس سوز یاغام
 خاہ کوم کاتھہ نے آم
 وحشی کتہ کتر کھرام
 منہ من سپنہ مشام
 گل میٹیلہ آسہ گنام
 کوہ زانہ زاجتس خام
 یار چھم علی مقام
 ناخقہ لوگ دردام
 عشقہ داد سپنہ غلام
 (پڑانہ قلمی نسخہ پیچٹ)

(۱۰۲)

روز چھم چائی تو بوزیا کو زارو
 نینہ مئے ہوو ققم ماہ روخارو
 صبر چہ وائے کوہ ققم خسارو
 فریاد تے نالہ درام بارو
 آلوچانے بال سندارو
 یارو ژئے کوہ نیو ققم دل
 تنہ مئے پیش آم بوڈ نمزل
 یارو ژئے کوہ نیو ققم دل
 لالو زالہ کوہ لا جھتس گل
 یارو ژئے کوہ نیو ققم دل

اُسے دیکھ کر کیا، چہن کھسبہ دیکھنا
 اُسے اوس آواز و بوس و کنار
 مال کو دیکھ لقمہ کا یہ شہنا
 شالہ مار باغس چھوڑ کر اوار
 شرر پانہ میانے ہی کو کچا رو
 دُور میر پانے چھمنہ قرار
 زہر کھچھ عشق چھم ازار
 میر ما شر پانہ چھم ازار
 یم ہر نہ چشمہ پانہ کیا سو اوار
 استم مہر بان کا ستم خار
 کستیا ہستی ہوشہ ڈلو
 یارو ترے کو دلا جھنک
 زلفیکہ زالیہ ستو لکھ کاہل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 زور کو ڈول ہم گوم مشکل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 کر گھر چھ یارس یار واصل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 مرنے میا نے کیا چھ عاصل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل

غار رستہ یار چھم نہ یوان عار
 دایہ بوزخار کستو گے عاقل
 کس دینہ محمود چھس ناحیار
 یارو ترے کو دنیو ختم دل

(پرانہ قلمی نوہ پیمہ)

۲۷۱۰ پین دہن مصرن مند کلفظ چھمنہ سارم وہ تھان قلمی نوہ پیمہ

۲۰۲۱

دنیو ہستہ عتاد تم گوش
 اندری کو دنیو ختم جوش
 فراموش ہر کر
 تر پرم دایہ نہ ہر

دہ سیتو چھوٹاں پمپوش
 لا گتھ چھک خاموش
 تہ سیتو روزک باہوش
 ستر تھر کھوت پمپوش
 سار بنے مٹھ سر پوش
 محمودن دیت گوش
 فراموش میہ کر
 پانترھ دغ نیمہ ساز پر
 فراموش میہ کر
 سردار سون پانچمبہ
 فراموش میہ کر
 پیرس چھوٹو دیوان

پانس میہ کھار گوش

فراموش میہ کر

(پرانہ قلمی نسخہ پچھٹ)

۱۰۴

چار برتل راہم راثرے
 آواز و اثرے نو
 کھاسو و نال برک چھنرے
 کاکو میلوقیا اثرے
 آواز و اثرے نو
 ٹوٹنر شو بے برخد اثرے
 آواز و اثرے نو
 آواز و اثرے نو
 آواز و اثرے نو

و نہ لایٹر عشقہ بر اثرے

کن کھاو محمودس

کمن صورتن گزہان میثرے
آواز دأثرے نو

ع "آواز دأثرے نو" چھ لہ دیہر ہندہ واکھ تہ پوان مانہ۔ ممکن چھ
محمودن ما آسہ تہہندے باتس پیچھہ تضمین لیو کھمت۔ سے
سید نیو امہ بایک کاتہ قلمی نوہ سنجہ دیاب۔ (ناجی)

(۱۰۵)

گوم بیداد یار چوئے چھکنہ بوزان زاریئے
داد چانے دھہند پھوٹ موسینہ زول محکم ناریئے
دور لوے محکم تہر مجھاں آم زخماہ کاریئے
لولہ دأنجہ کاتہ تری تری خون کیہ پوک جاریئے
شیشہ مسہ کی پیالہ جیتہ مونشہ لگہ ہے پاریئے
غوصہ ماچھے سوں دلس توہہ دو تھرے ساریئے
حالہ آکے نال دؤل تم زلف سیاہ ماریئے
ہٹہ کرؤنس میانہ مرچو کٹہ کٹسہ نے باریئے
زیشہ روستے یار میانیو کٹہ کڈے ساریئے
چھندہ رادو بخشہ ہے رند و زندہ زانہ جھنڈاں کوئے
بوسہ دئے دھون پادن آدہ پنج چھم یاریئے
لوکہ چارس کوئے گندہ موکہ چارس باریئے

زور زاء جھٹس زور کوتاہ خاصہ عشقے ہارے
 گاہ جھٹس بو عشقے نارے کوٹہ نم ہنگارے
 تھوڑے روز تھوڑے سیود و چھتم کرتے از دلدارے
 رنگہ رنگے پوش باغی پوش چھاو تم سارے
 ستہ وری شے پیچھے یو تام کرے انتظارے
 دود پینے نے باوکس تے راو و در دل سارے
 کرانہ ڈرائس چانہ باپتھ کڈ مے داراہ خارے
 شہہ تہ نشدر راو مے زائے پتھ کرے شب ارے
 زور زارے نالہ زائے تھو جیلہ مشہ نے سارے
 محمودس دادو کم کم تھاو کیو سمسارے

واپر و فیر شادس نش یو سہ غزلن ہنز بیاض موجود چھے، یہ باپتھ چھ
 تھو شز درج تہ پیچھ کنبہ چھٹس لیکھت "غزل کشیری مطابق وزن
 غزل مرحومہ مولفہ محمود گامی" امیر تیلہ چھہ باسان زور عربی فارسی
 غزل تہ چھے محمودی۔ امیک پتیم شار چھہ یہ

دیں کلام ما پندارید در شعر و فنوں
 ات فی ہذا الآیات لقوم لیشعرن
 مزید ثبوت نہ آسینہ کنو چھینہ یہ غزل و کلیات محمود منز
 درج دیوان کرینہ۔ (ناجی)

(۱۰۴)

دُچھان بالہ گوم شامے کوئے آئے یار
 لیکھو لیکھو لکس نامے لیکھتس چھمنو وار
 اڈی قوم نامہ پاغاے کوئے آئے یار
 خابس مٹز ڈیچھاے یاوَن برَم بازو گار
 مے خاب اپڑوڑاے کوئے آئے یار
 عاشہ موٹ عشہ مقامے لشہ زن کوٹ غم نام
 نارس سورگیاے کوئے آئے یار

محمود شہر تہ گامے
 صاحبس چھمے و نان زار

ویسویہ چیلہ و نیامے
 کوئے آئے یار

(پڑانہ قلمی نسخہ پیچھے)

(۱۰۵)

دمن مٹز دمب رم کر حق پرستی لمن گڑھ تارسی بر طاق مستی
 کرکھ ییلو نیستی حاصل ثویان بچھہ مست ییلوہ بر نیہ کرکھ زہستی
 ز فرش خاک کر پرواز عشس مٹز شاہ پیر مہ بن کج شکہستی
 انکھ عالم، کرن برہم بیکدم رسی در نکھہ اتن دس بدستی

ز تن نالہ ٹٹ ماسو اللہ یہ ملک دل زالا اللہ دہستی
 طریق قادر سی لے سہروردی نقشندی و ہمدانی و چستی
 غنیمت زندگانی چھے یہ راوی ذکر پر فیکر اندر کر مہستی
 نہ چھکھتا واد دہتہ پیشا قیامت گئی فرستہ تہ کو وعدہ درستی
 دل خود دلبریں کن حقوتہ جاہل چھے منظور تس نشن دل شکستی
 درون منزل جانان رسی کے مگر از عشق برجاں تانہ بستی
 دھال یار کر محمود جاہل
 مگو اسرار عشق شرح مستی

(۱۰۸)

موروش مباروش ہیو مار متیو وے
 کہو چھے تے حسرت بوش ہیو مار متیو وے
 نیامتہ چھے روغن جوش فائن بولڈیو
 پانے شمس سر پوش ہیو مار متیو وے
 رنگہ رنگہ ڈھارہ بکھہ رنگہ دے وئی
 مئے تہ کو فراموش ہیو مار متیو وے
 دردانی لاپتہ مو دور کلن بو گراہی
 شو بان کیہ براہ گوش ہیو مار متیو وے
 دلہ وئی محمودن دلہ بریتہ مو
 جگرں کو رتقم نوش ہیو مار متیو وے (پرانہ قلمی لکھو چھو)

(۱۰۹)

دمیہ دمیہ پھیر تو دلہ کس کا بس
 سلبہ و کتہ او چھ ترنگن آفتاب بس
 میوشن حقو دمیہ دمیہ واکھو آبر
 دنیانہ ان مژدن پھک فابس
 اصلک مال حقو و صلبہ کس ترنگن
 تنہا روز تھ و چھتہ تھتہ آبس
 آب بن آب و پھتہ آبس کن
 عمر و پھار ان کتہ چھک فابس
 مو و چھ جسبس نقابس کن
 (زیر اینہ قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۰)

آونہ آیا بس گئے زونے
 لایون اور نہ میرے زونے
 گیزس تہندین دیمتہ وونے
 پینانہ لگیم میلہ تو لے
 مرد و زن کیتھ دوزخ سونے
 عمر و آسن عرشس گئے
 گنوے تیمومتہ بدو نیلے
 کراوے زاہ پڑ پچ راے
 اونے لوگم کیا چھم پائے
 نپکیں ہنز ما سیم ترے
 دوزخ آسکھ مرتابے
 فرشتے پچھ کرا پچھ مالے
 (زیر اینہ قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۱)

لا اله الا الله پر تو
زندہ بود روزو زندہ پائے مر تو
پائے نثر و نیت پیا فدایم پر تو
کام نہ کر نفس رمضان در تو

کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
مار خود نفس مار کر کل
کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
قائم روز تو تس بر کل
کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
سمن گشک آسکھ یو در کل
کر تو دمہ دمہ تھو کن کل

باقیہ فاضل پور پر کر تو
قول یس دلتہ آئے ستمہ تہ تو
عشقہ آتشہ و آتش بر تو
چھلہ سنے ادو کالم کوثر کل

محمود رثا رثا عکس کرتے
عملہ نے کرنے تہ پر تل

(سیاہن محروک)

عاشق پشیم پور و وہ تھان۔ ۲ پر تل = پرتال

(۱۱۲)

مردود رجو پتو لئے
دائرتہ سنے سنے موئے

پیہ پیہ و چھتن پیہ نے یار
عشقن چھتہ سنے اسرار

بیتہ دوزخ نہ تیرے ہاں ہے
 دتہ و تہ آسی تیرے سبزار
 ریشے منکبہ ہونے چھبے مجھے
 دلہ کنہ ٹٹنس گزہ طہر دار
 زینہ پانہ مؤدعہ پیم تم ناموہ نے
 چھی رنم ذاتس نش رودار
 دھنک موہ نے یس دہے چھے
 اھنک تمھو سے بنہ دیدار

محمود یس کھو اہمینہ نے
 کہتہ پاٹھو بنہ تس ویشن یار

شاہ تہ مشہود و چھتن اتی
 یسیر چھے چو نے بیت اللہ
 رمہ رمہ پر تو لہ تے لہ تے
 دہے دہے تس کن ہو اللہ
 لا اللہ زھانہ تن بیتہ چھے تے
 قبلس کن تراو ہو اللہ

ہو ہو محمود پر لہ تر لہ تے

روح چون بنہ او روح اللہ

(پرانہ قلمی نمہ سنجہ پیٹھ)

مثنوی

۱. شیرین خسرو
۲. شیخ صنائ
۳. قصے مارون رشید (۲-۱)
۴. یوسف زلیخا
۵. لیلی المجنون
۶. منصور نامہ (۲-۱)
۷. قصے محمود غزنوی
۸. پشکو نامہ
۹. یک حکایت
۱۰. اکھ حدیث

شیرین خسرو

اول حمد و تمس پیچو یاد کوڑ جان
 درود بے نہایت بر محمد
 یزار اس منقبت بر چار یارش
 ز بعد حمد و نعتش عطا تو تن یاد
 چھ فرماوان نظامی دائرہ مائیں
 و نے کیا ہ اوس تس جاہ و جوانی
 چار دہ سالہ شاہ چار ابرو
 صفت کتہ کیا اس کو ہ تو تس شاہزادیں
 دہ ہ ا کہ در اوئے سائل شکاریں
 خبر گئے بادشاہیں دوت دادیں
 تہ کوڑ تخت خود سروں کو خفہ دارا
 زمین و آسمان و عشق و عرفان
 بڑا اصحاب کبار و آل امجد
 چار ارکان دین استوارش
 و نے شیرین و خسرو عشق فرما د
 سہ نعمہ سرو چھ پتر نوشیروان
 بصورتہ اوس زن جمشید ثانی
 چو ماہ چار دہ تابستہ نعمہ شرو
 نہ تھو کی خسروں نے کی قبادیں
 گراہ اکھ میلہ کو پو کشتاریں
 تسکھ واراہ کوڑن تس شاہزادیں
 رفیقو دوستو کوڑ ہیں مداوا

۱۔ بر اصحاب کبارش آل و امجد (ن ۱۲۴۸) ۲۷ یہ شار چھپنے
 قلمی نوہ سنس مشر ۳۷ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سنس مشرے یوت۔
 ۲۔ نسخ کوڑ تم شہن تس شاہزادیں (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۵۷
 کوئے تس نعمہ سروں (ن ہجور)

شفیعاً خاصہ اس سرورِ اودا پور
 تھی ورنہ نس کتھا اسے خسرو بن
 مہر میں بانو دناں چھس نو ساری
 عزیزِ آزار جان چھے تم کوئے بکھر
 تندی قد خراماں سرورِ آزاد
 سیاہ مو پر تھ تے کیا چھ تالین
 خطِ فرقت میانِ موئے مشکین
 زریں طاقانی مرصع کارِ بر سر
 گئے منز زن چھ کھوت آفتاب
 پس سر کیا چھ تے کوکل پریشا
 قدش قائم دو کا کل در نہایت
 خنجرِ مستس تہ و خنجرِ دین بکھر
 سے منز تھ تھ تھ تھ تھ تھ تھ
 ظہورِ نور حق پیشا نئے اد
 ڈیکس پیچہ ڈیکس تے کیا اوشکان
 بمن منز حال تے مابین عینین

مخلوت محمد اسرار مستور
 زاناہ پادشاہ در شہر ارمن
 بے بسنه کاتھہ کمی در تاجدار می
 بد نیازن چھے آہر جنتی نور
 رہہ پے سیدو دست بازو شاخ شمشاد
 سہ تالین چھے نہ چھے کستور مالین
 عجب پر نور جوئے مہین مہین
 دے کیا چھس شان بر موئے عنبر
 نئے منز ستمبلن جانور گھ لایا
 کند دل تمن کیتھہ ہم چھہ دیشا
 بقدر عمری شوق بس دراز ست
 مہنا اسس سفیدی چوں سن
 یوان اس در نیمہ دن شمشیر خون
 چہ گویم وصفِ عالیشانے اد
 نئے پیچہ آفتاب روز روشن
 نئے پیچہ شوقِ فوقہ بر مرغین

۱۔ انتظامی میں چھ پتہ لکھا بہ منز "شاوہ" لیو کھت قلمی نوہ سخن منز بہ چھ
 شاوہ لیکھت ۲۷ قدش قابل (چھن) ۳۷ شار چھنہ ن ۱۲۴۸ منز
 ۴۷ محمد بر مقام کا بہ قوسین (ن مجبور۔ ن ۱۹۴۸)

دُخانِ زنِ رازِ مہنزا شہسپورِ سستو
 آمادہ بر سرِ آہو سے مادہ
 ز جو دو کارِ ظالم یار بد خو
 سہ سہ سے نازِ دہشتہ تم تر کش
 تنے چھی وں رُٹھتہ پم ہر نہ کا نکل
 ز محبتِ شوقِ دیدہ شد لکھنسا
 نشاٹِ نشہ چھس عتوہ کرتہ
 فریبہ تجھ کیا چھ ہا نزل
 نئے پتھ ظالمہ لو دمت شیکھن
 مرانِ مشتاقِ کیتیاہ وائے کش
 ز زخمِ ناوکِ اکس نہ بر خاس
 کرنِ دلِ سنگ سارس پار پارہ
 سیاہ دلِ نازِ مژبے در او پوختا
 غریبِ عاشقِ کینھہ لو گتِ نال
 بہر سو ڈھالہ ماران آہو سے چین
 محبِ شاہِ حبش در باغِ زو مت
 آمادہ بر سرِ آہو سے مادہ

بھن مژخاں مُشکِ اُد فرو سستو
 نئے زنِ دنگو یاہ بازو کشاہ
 دو چشمِ نازِ چھس چشمانِ آہو
 تیشے چشمہ یا مٹھ ہر نہ ڈیشان
 یے تہمتِ چشمو مگر کھ کا نکل
 سہر ز دلِ چشمہ دہشتہ گئے بیمار
 دو چشمِ پُر ز سے بچوں دو چشمہ
 بر مزہ غمِ تم سستہ نازِ و ز مل
 زلفِ شہارہ اچھ اٹھ گنفس
 کران یا مٹھ سو مٹھ ہار بچنے کش
 اچھ وں نیز کھوئے تیز تے رس
 بھگیاں کر یو دوئے اکھ اشارہ
 کئے بوڑکھ دئے از حال نوکٹا
 روخس پیچھ شوہ وں کیاہ زلفِ خال
 میانِ چین زلفش خالِ مُشکین
 روخس پیچھ شوہ وں کیاہ خالِ ترو
 نئے زنِ دنگیاہ بازو کشاہ

عایہ شار چھ (ن ہجور تہ ن ۱۲۴۸) مژبے یوت اٹھ چاپ ۲ شوخ دیدہ
 (ساری قلمی نوہ سنجہ) ۳ گزھی دلِ سنگِ خارس پارہ پارہ (ن ۱۲۴۸)

تھتھتھ پھتھتھ سبک اسود شو بہ کعبتس
 دزان زن مر تر فو ل خرباک ترس
 توے اسپند چھ نار سے پان زالن
 زبکس دست خستن سمبہ لاوان
 کنن کیاہ شو بہ وئی چھس وار
 سے ریشو روٹھو متور کو زتھ چھتھ
 عکے منز زن ستائے شولہ دوان
 کران تم بیقراؤن وار مارے
 کھتن داتس ترا اصل کا شہ طوطے
 نتے ما چھس رتے سانیک نشانے
 چ شبنم دانہ مار برگ لالہ
 تمن دھون موہتہ مارن شو بہ شاپاش
 دھن چون غوہ پچے تنگ طلقہ ہم
 ز کر کو متوسیب سمینس بروبر
 کہ ہم چاہ است دم گرداب اینجا
 بہشتک جوین کو شر چاہ زمزم
 پیسے شکر کاویا لا روت در چاہ
 دزان تے پان زالن چھم پھتھتھ نور

شبان کیاہ خال تھتھ برگ گولایس
 شبان کیاہ خال تھتھ برگ انارس
 توے ہیوت ترست چھ بدل داغ لائن
 ز رومہ رخ باوہتہ چھ لوکن تمپہ لان
 بہ عقل دیوش حقو تم گوش وارے
 ستے فکرو موہتہ کی اویر گوش
 کنو تکر دور فکرو چھس در تھتھ لان
 پرزل وئی چھس اردوئی سٹھتھ تارے
 شکراب چھے دھو زالتس لالہ کھتے
 دھو زلو دھتھ دن چھ برگ پان ٹانے
 دھتھ منز دھتھ پھل چھس موہتہ مالے
 اسن وقتن پوان چھس گتہ شکر گوش
 سٹھٹھ مار پک بینی خنجر ہم
 دھتھن دھون تل ہونکن چھتھ تس دور
 قرار دن بود نایاب اینجا
 ہونہ تھ منز باگ چاہ یا ورطہ غم
 ہونہ تھ منز کیاہ چھ شوبان خال دل خاہ
 تھتھتھتھتھتھتھتھ شمع کو فور

چھنہ ترخہ اترنہن گردن درازی
 چہ آہوکار دیشخہ کار تراوان
 حلب آہینہ کھوتے سینہ چھنہ
 انان چھس ہی سناں چھس پدش
 سپر پنے دپستان قبہ داری
 رومہ پنے سندرگوری بربرہ کھاس
 تن او نرم و نورک نور تختہ
 برداں شہزادہ کر دیشن بہ از دور
 بنافش داتہ نے کستور کونافے
 پد پد پد پد پد پد پد پد پد
 کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ
 درنا سفید و چھمت چھنہ الماس
 یہ دوں نے تہہ کھوتے خوش سراپا
 یہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ
 سے تس کھوتے کوہ کوہ کوہ کوہ
 بہر صورت کردانی دم اٹھتہ یار

۱۱ پرن پادن (چھن) ۲۱ تمنا کیستہ منہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ
 (ن ۱۲۸) ۳۱ علاقے (چھن) ۳۶-۳۵ یم زشت چھنہ چھاپی
 نوہن منہ ۱۱ نرم و شیرین (چھن)

بحکم شاہ شاپور قدم تل
 کین تہ کاغذس پیچہ شکل خمہ
 کلبس تہم تھا دلہ کتہ برباک
 بگاہ دیت بلب لودر بارغ نالے
 بہ کشت آو شیریں مست خندان
 پری روضہ خ منہ نشون اس بان
 رفیق سیر باغ اس پھیران
 پرمی تے خور اس مست بستے
 وزان اوس سازونے سیتار سٹھو
 شرا باہ پیچہ چھ پیچہ رخ عرق
 نظر تراؤن و چھن اکھ سو تھا جان
 و چھن تہہ صورتس کن کتہ پیوش
 پیٹو بوسہ کہہ میس غوصہ غم تراو
 کورن ہے ہے یہ صورتہ پوری او تو
 نقاش کنو کورن میچہ نقش شکل
 بدس صورتہ و چھنر کاٹھہ تر ثانی
 بدس صورتہ و چھنر کاٹھہ تر ثانی
 اوس کھوئے زخوبان کاٹھہ گورہم
 گیس آوار کمر تو حیا رمیوئے

یہ ارمن دوت گو در خرمن گل
 لیکھت در باغ شیرین زور سنج
 شیرین در باغ پہاں صفا ناک
 زبان تو نام پیوے داغ لائے
 بخندہ خروش دوائے درد مندان
 منش تہس و چشت دل اوس بان
 رطماں اُس ہر نہ چشمو سیرین
 کران اُس دُشہ رشتے پوشہ دستے
 چوان اُس لولہ کی مِس پیالہ عمور
 گذر از ہوش کورمت در نظر تیز
 فرشتہ یاپری یا حور و غلمان
 سین ارغوانس زعفران پوش
 پیش پا دن کینہ راہ عالی بان
 پری چھا آدمی چھا داری تو دم
 پادشہ ما پیش امان دول
 اما بخت صورتس یو د آسہ جانی
 اما بخت صورتس یو د آسہ ہے جان
 ایں تر او دخت پیش کن دل محکم نہ
 دیس ڈی تو مئے کا سہ زورہ گروئے

عائری در شهر سنس ارمان (چین) ۲۰ سال تحقیق علمی تو به بخش منزه

فقیر و میٹھ منوشا کتہ و چھت نو
 شبان تس نوہر پیر تیس سوئے ماس
 فقیر و کاتہ منوشا میٹھ و چھت ناہ
 و چھت زو عن بیٹہ کاتہ ستر چھس نہ
 وئے کیا خو بصور کتہ خو سر و چھ
 ز و چھتن چھ تینر سوہ قہ مقابل
 شے زے بیٹہ سپٹا کوٹ چھ بیٹا
 تینر چھ موہر و اچی ز کتہ نشانے
 نئے مائے پتے یور کر آسہ لار ان
 غنچ تلخی ز حلقہ کتہ تس دور
 دوین تمہ شا پورس کن و وٹھ اٹن بار
 مے نش دور تس بیٹھ کر تہ مشغول
 مے تس کھوتے جوان عاشق چھ کستی
 مے تس نش و اتنا موم پیمو تر سوز کتہ
 بے پکے پیادہ تر کھس پر پشت شبہ
 پر زھان کاران چھسے بو پتہ لار ان
 نشانہ ہادی زس در محلہ خانہ

فقیر و کاتہ پیر تیس کاتہ و ز تو
 فقیر شاہ پورن لوگ ستر ماس
 تیس طبعیٹھ سوہ شیرین ڈراپہ تنہا
 فقیر کیونتر کالہ سیو و چھس نہ
 ز زانو مترلن تھو و کوٹن ہے ہے
 چھ مے از نسل نو شیروان عابدل
 وئے دھہ ز بر تہمی و چھنکھ تر در خاب
 ہ سوزس تہم ترے نش قاصد سیانے
 مہ نھہ سرور در مہ این چھ مے پزاران
 شکر لنگو مارے شیرین و شا پور
 تہتی بو زن تہ شیرین کے گرفتار
 و وٹھ لو شا پور موم پر کتھن طویل
 و وٹھ لو شا پور تو تا نام پکھ مے سستی
 و وٹھ لو شا پور دھون منز مہرے چھک
 دوپس تہم شا پورن وقت است تریزر
 تہمے پکھ پتہ چھ پتہ لار ان شکارن
 اٹھس کتھ و اٹج تس کر چھ نشانہ

۱۔ اچھنا میٹھ کاتہ منوشا ہاپ کیا ہ کو (چھن) ۲۔ وٹھ اے یار (ق ن ۱۲۴۸)
 ۳۔ ۴۰۲۰ یم دیشار چھن ۱۲۴۸ تہن مہجور منزے یوت و ۵۔ تر پکھ بر (اڈلیوگ لہو سہ)
 ۶۔ ۶۰۰ دیشار چھن ۱۲۴۸ تہن مہجور منزے یوت .

تہتے بوزقہ سہ شیرین درایہ لاران
 دہفتہ رفتہ رفتے اُس خاقے
 و نس منز دور دیو نہنٹن ناگہ چشماہ
 غبار گرد راہ از تن کورن دور
 کو چستان اندر گئے حال حادہ ان
 سہ مفتیچ زون زن گچمر فراتے
 بیتابی گزشتہ تہتہ منز بھین بھاہ
 شبان اُس کو ترس منز چنچ حور

۵

دیان القصیدہ غومرو در او ڈھاران
 و چھن از دور حوراہ پان تا ون
 مژدہ مت موسے مشکیں ام عشاق
 بہ پنجہ اُس والان شانہ زلفن
 تن اسپن تہنز زن عان کوفور
 میان موسے سراں چشیم بے عاب
 رخ او زن ترس منز باگ پموش
 زلف ڈیشہ چھ نمیل دل پریشان
 دس گونہ مردس کتیاہ سن پری چھا
 بصورتہ چھس صفحہ شیرینہ بندہ
 بے یس نشہ گزشتہ کتیاہ امہ ناسعہ
 و چھناروشہ یودوسے امہ شیرین
 و تن کتیاہ اُس شیرین پانی پانس
 شکارن آشتہ رستمین ماشہ ماران
 پری زن آب زمزم اُس چھا ون
 تہ ڈیشہ شاہ غومرو گوس مشتاق
 سہ پنجہ شوہ مرگس گنیز قلعن
 دیوان اُس دریتھ زن نورن علا نور
 چوہ زن کالہ او برس تل گزہاں غائب
 سگلے دورہ کمنفل بر بنا گوش
 ز کوکل مشکہ بر جبر عشتہ پچان
 پری نے امہ تیلو جو دو گری کتیاہ
 بے و دل نس مایہ کر نم پایے بندی
 سہ یختہ امینہ پانس کتیاہ ناکھ
 چو گل دستہ تلن بو بہ سیر زمین
 کنن کر گزشتہ مینے نس جو انس

اگر چہ سیتو چھس نے کر تے کوئندے

گزہن نارو دیوڈے پرزناوہم

تنے تن لاکہ ہنس اما چھ تنہا

سہ ما آسہم نہ ڈیشم غار محرم

وچھان اس بڑھتے تے پختہ یور مائو

دما روز پختہ تہ زہار ان اوخوہرو

دلن دوہن منز مجتہ تراکھ تہورے

تہن دوہن تالہ عنن کوئدھ نہ پور

سوہ شیرین وارتیاست درمداہن

کوئون ہے ہے خودایا این چہ کورم

چھوڑم تقدیر ہے کینہ کورم تے

پچھس پتہ کرانہ ڈرائیں تہ کورم کرا

زجس بو کرانہ پیر پختہ لجس پامن

ژسے روستے عصر تہ گس کتہہ تنگے بو

زنسے ژسے چھس عزیزن خرم عزیزا

کنیزن منز کنیزا چھم ملک ناز

تہن تہا دھتہ تہن تہن آسین تہورے

ننان چھس غال خط پرویز تہ

ژن بو تالہ سورے حال باوہم

ونس منز کتہہ ولس شیرین سوہنا

سہ ما بوژم تہ مختس مول کرچھم کم

گرس کھڑ دور تراہن پتہ کورن داو

لوہن نہ کاتہہ نشانا ستو ورسجہ پو

ملا قاتھا کور کھ روز پختہ تہورے

سیٹھا نزدک پختہ داتہ پختہ سپکھ دور

خبر کور پختہ بڑے تہہ باکھ لاپن

دریں (دلانہ) حید افسوس خورم

تہے عاشق آست زاوڑم تے

ژلہ نس وار چھس روز نس جے

گس بو ہولہ چھم تے لولہ کامن

ژسے روستے مائز پادن کتہہ رنگے بو

ژسے روستے چھس کنیزن منز کنیزا

سحر گہ پچھ کر فی چھم شاہ پیری

کوہ ترا دھتہ ژو لکھ تے شیر خورے

عاطل بن (ن ۱۹۴۸) عاشق (ن محبوب) ۲۷ چھا پی نوہ شخص منز چھم تہ

شارغلط نیچہ نہ آست ۲۷ پتہ شار چھن ۱۹۴۸ منزے یوت دلہ

ژن ۱۷۴۸ ن محبوب) ۲۷ ژسے روستے پاد مائزے کر رنگے بو (ن ۱۷۴۸ ن محبوب)

قرار دل لوگس نہ در چمن ہا
 مکانہ قادخانہ برسد کہوہ
 پکان پرویز گودر شہر امن
 سہمکہ شاہ پور شاہس بر سر راہ
 خبر کینہ چہنہ تس شیرین کیا گو
 خبر بوز بخت نہ خور کو خبردار
 آچھوٹہ شہتہ بے رو دین گمانے
 نہ چھس شاہ پور نے شہدین خورشنگ
 دلو شاہ پور و نتم کیا کرے بو
 سہ ما آسم سما چہتہ ماتس شز
 ہمچہ کر کر کر پکان و لو انتم یو
 سہ یامچہ و ست زبدان شیرین
 دوپس شیرین اے شاہ پور میاں
 وچھت پانے مے آسم کہ مکانے
 دوپس شاہ پور کینہ چہنہ تقصیر
 بے سوزن خور سون و لو انتم یو

گزہ صحتہ سے رنہ آخرباہ تہا
 دوان اس ناہتھو پیٹھ راہتہ مے دوہ
 شکارن و فی دوان گشن گلشن
 و صحتہ پیو میز کو دین افسوس آہ
 نئے کروا تہا یوت شاہ خور
 دیکو میر باد کس مے راہ و مہار
 سہ یو دے آسہ ہے شیرین نشانے
 غلط کور غم کمان وقت کو تنگ
 مے نش نے واتہ شیرین میتر مے بو
 عزیزا بے کساہ بڈ مے غم شز
 غمک دوہ سہر مت کینہ ماتس
 وچھن شیرین برب جان شیرین
 سہٹھا کر تھس خجل و لو کوٹ اکھ
 تہ تر اوچھ قادخانہ شوہ پانے
 توہ ہے دہن ازاں جی اوس تقدیر
 حکمے پر نہ ناوی نبض رنجور

۱۷. اتھو شز (ن ۱۲۴۸) ۲. دوپس شیرین اے شاہ پور گستاخ
 خجل کر تھس کمان شز یو کوٹ اکھ

سپن نغمہ شوقِ شبِ یزس کڑوں زین
پیکانِ تنِ خمیروس نیشِ دُائرِ شیرین

اگر کس اکھ ڈیشدوں تم شاد سپن
ز قیدِ رنج و غم آزاد سپن
شرابِ شوقِ چہچہ تم اُسو سرس
پیکانِ اُسو خوش مکانس دستِ باد
شمعِ سائلن شکارن اُسو نیران
گلن تے سمبلن منز باگِ پھیران
گئے خمیرو اُتھس کچھتہ چھتہ چھ
ہتو ما شوقِ میا نے چھتہ داماہ
پوان اُسو اکھ اُکس پچھتہ پش
کران اُسو بوسہ باہم گاہ در آغوش
گئے تنِ خمیروس شیرین چھتہ روشن
گئے خمیرو رطبان شیرین غوغے
تکے شیرین چھتہ پرویزس کران جنگ
گنڈان اُسو پانہ دائرِ شیرین خمیر
رفیقو و چھتہ چھین بانو پچھتہ پچھتہ

(دائرِ شوقِ صفاک باجے)

انہ شوقِ پچھتہ چھتہ اُکس قلمی نو سخن منز کینہ شاد فہم سے
پچھتہ پچھتہ راتھ دوہ شیرین پوان
"کہ تاد پریشہ تر اوک روارو"
پیکان اوس فوج لشکر پیشہ بس
"دو نوے یام ڈسک محتک تاز"
سپن یک دل دو منز دل سپر باوکھ
پچھتہ سوسے خوش سپن از شاہ پرویز
نشانن منز پچھتہ چھتہ تم چھتہ دایرِ پچھتہ دوہ حقان دائرِ کرتم بوسہ لالہ فہم
(ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹) ۴۱ صفحہ پچھتہ (ق-ن)

زمین شیریں رو پیش تھا و قم کن
 زن زیبایو بیند مرد بے ریش
 شود دنبال مرداں چوں زلیخا
 اول چھینا خجالت کدانه دیکھ
 تر چھک شیریں ہراہ نوزک سے چھک
 تر چھک اکھ گل سے چھک بیل ہواک
 نے بس پیالہ چھک چھک مت اسن
 یو دن بوزکھ نصیحت کئے مادر
 قسم دیت تم جہنم جہنم پاس کروم
 نصیحت آہ کوڑھتہ دراپ غمگین
 پیکان کے مت پانچھن پیش پریر
 بے مستی کوڑھن شیریں نائے
 محب بیدار کرو تم اے بتکد
 مے چھم نہ صبر طاقت داناں حال
 بے آب وصل آتش تر جھتہ کرتم
 شرابیں سوتو پیوٹھ ناوکا نسیہ مند شو

اُمس شایہ خوسروس چھ صورت
 ستھ جاتے ڈھتھ سے نیر پیش
 بہ عشق اندر صبور سی کن چو عذرا
 دپی کرتام غوسہ و پانیہ آیکھ
 زبردستی کری اُخر اُنی نیر
 دما روڈھتھ تری اُخر ملی خاک
 مے وون مے وارہ چھن وین شلہ سن
 قھوس پیوٹھ از قبا شر بڑھتہ زاد
 بیانی خوسروس اُفلاس بکوڑم
 دپان اُس طایہ پس کن تنخ و شیریں
 پر پر ویز تس پیوٹھ گوسٹھا تیر
 تر چھن تس سوختہ جانی سوختہ مالے
 کرہ ہی مے مال منگم نال جوہر
 دو دس بو عشق نائے و وہ دمسال
 بخوبی یخہ پیرسی تیتھ لون برقم
 شراب چھم سوز عشق عقلمہ مند زور

واستھتہ پُر دے ڈھتھ سورے نیر چ پیش (ن ۱۲۴۸) ۲۷ یہ شار
 چھن ۱۲۴۸ منزے یوت ۲۷ تر چھک گلشن سے چھک (ن مجبور ن) ۱۲۴۸
 ۲۷ یہ شار چھک اڈ لیکس قلمی نو سخی منزے یوت ۵۷ پڑم (تن)
 ۷۱ یہ شار چھن مجبور منزے یوت۔

تر چھٹا شہر پہنچی کاظم سے
 خلافت کو پہنچا کاظمہ ماجور سے
 چھ ظالم سارے پیٹھ شور عشق
 کندھ سے مار سیکھ دایہ روزیا
 گل و بلبل سے و مطرب چھ ساتی
 غنیمتہ زان و رخصتہ وقت احت
 پیسے پادان پتہ چشم چاڑی لادن
 کہتہ چھ چشم تہم سے رخصتہ تھہرے
 کہنہ زچہ میانہ کھوتے تھے در دل
 یہ کہتہ بوزخہ تہم شہر میں کو عشق
 کوڑن چھ خور دیا ہے یہ کیا گوم
 نے چھ نہ کاظمہ نہ در دل تہم سو آبی
 بچلہ تہم تہم پان مہ کو کوڑن
 مہ کیراہ نوہر تہم کن اس محتاج

قہر تر آؤتھ مہربان آسم سے
 ملا ایک جوہر سے کتبہ بستی
 چھ غالب سارے پیٹھ شور عشق
 غریب سے یار تہم زار روزیا
 چھ نا افسوس صحبہ تھہرے روز باقی
 مہ بہتہ باکر او وقت خلوت
 پچاہ آسکھ دین چھ و نہ اذن
 کنیک چھ مال توت تہم پتہ
 تھہرے تھہرے کوڑن تھہرے جانے دل
 بہ غارتھہ تر سہرے تہم پتہ آتش
 دل خور تھہرے سنگ زاہر سپاسوم
 پتہ کی چھ تہم پکان بوہر ہو آبی
 بلا ہر فاس بالا قفسہ سوون
 مہ خور تھہرے تہم محتاج دم حاج

۱۰ غائب (قن) ۲ ظلم (قن) ۳ غنیمتہ زان احت وقت فرست
 (قن) ۴ جاے خلوتہ (قن) ۵ کو تھہرے خور کران دل توت پتہ
 کہنہ چھ لول توت تھہرے پتہ بو (ن) ہجور ۶ کیاہ پتہ کیاہ گوم (چھن)
 ۷ دل خور تھہرے پیٹھ سپنہ نہ زاہر موم (قن) ۸ تہم تہم تہم کو کوڑن

گئے کورس دلا سا گاہ مدارا
 بہ شکستہ شاہ بہتہ کر تھس
 گنیزاہ چاڈ چھس شیرین نگار
 پیستی چھم نہ وچھم زہا شرابس
 زچھک میونے سروسو انفاء سود
 چھسہ بوخان نیامتہ چاڈ برتل
 قیلین دوہن سوا بوزے نہ زاہ کتہ
 تھی اڈ دوہن گتہ تھتہ وہہ ڈ اشنائی
 نہم یودوے کینو کر تھہ زن بہ بازار
 وونس تمبو بوز میونے زار پارے
 زے دی دیوانہ کور تھس ہائے پرکے
 وچوں نے رشتے کرے بو پرتہ مالے
 بہ چانے شوق چھس دیوانہ گوشت
 جگر آس عشق زخم کاہری
 تہے تہس غوہ سروس گو کینہ در دل
 تہس کینہ چھے نہ چوئے حال مولوم
 گنی تہس شاہ رؤس کور مریم
 بہ چھس چا کر تہچھک حمید دارا
 شمع زن مندین شرمندہ کر تھس
 زچھک شایستہ چھے نو کینہہ دیوان
 اڈا شو بیا سزا اکتہ اضطرابس
 زچھک میونے کلید گنج مقصد
 خوشی چھے میون زوتے چاڈ کرل
 تے روزم کتھا مے برو تھتہ تے پتہ
 تے چھے عشق بازی بے وہہ فانی
 غنیمتہ زانے تی اسے یار غم خار
 تے کر تھم جگر س پارے پارے
 زے کوئن دشمن میاڈ کن تبرکے
 کتھا کر تھم تے رتھتم کمالے
 تے چھم نہ کا نہمہ زچھس آسمانہ پوت
 کرے بوڑھے پتے از جاں سپاری
 دلو پا نو بکار آہینہ در دل
 ودان ڈول شاہ غوہ سروس دروم
 ز شیریں اوس نہ تہس حسن کینہہ کم

۱۷۲۸ (ن ۱۷۲۸) ۲۷ پڑھ کتہ (ن ۱۷۲۸) ۳۷ یہ شار چھتہ چھپائی
 تہ اڈ لیکس قلمی نوہ سجنس منز۔ امہ پتہ چھتہ ن ۱۷۲۸ منز شے شار۔

صفت کیاہ اسوئس نقش مرادیں
 بہ خلوت غایت خم مرو تراو یا مٹھ
 مٹھس شیرین شربت چاڑنے تس
 سہ مریم مٹھ سہ خم مرو درمدین
 خبر بوز مٹھ سہ شیرین آویردان
 رفیقو ہے شفیقو ہے کنیزو
 کر یا تم زایو پارے بوز مس نے
 مے کر زونم سہ گو خوشار مے پیچھ
 تشدد دل مے رچھت زونم نہ افسوس
 خبر کینہ چھینہ یا مٹھ تام دوروم
 شکارا ذالہ وول مت راو دوروم
 سہ نس چھ پانہ واوٹھ سوئ کرئیں
 سوئے دائے سوئس مے گیم ترئیں
 خبر کینہ چھینہ کر گیم کیمستان
 وہ تھرس لولہ باغس ہی تھرسول
 گئیں رسوا یہ عالم قاف تا قاف
 کرئیں سہ پیش تس شہزادیں
 لطافت کیاہ تچن ازخان یا مٹھ
 تہ لبس غم غم صہ ساری باڑنے تس
 عدالت بڑوٹھ تختس طبل و دین
 بزار می حالہ اکے نالہ ردوان
 عزیز جان ڈول ہم ہے عزیزو
 ٹکان روٹھتہ ڈولم کاتھ سوئس نے
 مے کر زونم سہ گو بزار مے پیچھ
 تشدد فرماں مے موٹھ نہ افسوس
 لہس کیاہ راہ طالع زاہ نہ پوریوم
 درو گوہر سوئبر مت راو دوروم
 سوئے تاو بڑوٹھ کرئیں دھن کرئیں
 سوئے دائے بہ مادوہ فرڈولہ برک
 بہار س مے توئے کوڑم زمستان
 بوئبورن خستہ کرئیں بوئبورن
 سترگر ظالمس روئس نہ انصاف

۱ شکارا ذالہ لوگت راو دوروم
 سوناہ سامتا سہ مٹھ سہ چھوٹوم (ن ۱۲۴۸-ن مجبور)
 ۲۵ ساس (ن ۱۲۴۸) ۳۰ تھتس کینہ چھینہ

دمس فرم یاد بوزیا نامیوئے
 ژوالم دل ژور پھتہ کر غم جدائی
 دوپس دایوسنس چھے مول کنس
 دوائے صبر عشق آہ لگیس نے
 ہیشن ہمارہ خود کینہہ ژور نہ دے
 شباب خود مروس نر سمونہ خبر گے
 بہ خلوتہ گوریکان در پیش مریم
 مے بوڈم آہ شیرین از دبارہ
 بجان تو قسم من عہد کردم
 ترھی نے خوش تہیجا لول بر تو
 مے بوڑتہ سوس مریم آپہ در جوش
 سونے ترا دکھ دے بوشاہ روس
 ہیکہ مادون اچھن تر پتر اکتہ
 ادین تم خود سروں شا پور دل خاہ
 تر گرتہ شیرینہ ون وہ دروئے غم
 مے چھم شیرینہ ہندے شیرینہ
 گیس فلو اپیس نایا دیوئے
 مرش بوکر س نہ بے وہ فائی
 منس چھے ژور لادیم دامنس تل
 یلا جے ان عکس کینہہ لگیس نے
 مددین داکہ بیٹہ پرائہ شائے
 ژوئے پیچھ شیرین شیدا در برگے
 بوڈوئے آہ چوئے کاسہ ہم غم
 دویم کتہ شایہ قافون کیا چھ چاہ
 بہ عہد تو بگرد او نہ گردم
 کنیزن تر کنیزاہ آہ کینہہ کو
 دوپن تس خود مروس زنیہ خاموش
 انکھہ ماتاب تکتہ جنگس ہجو مں
 ہیکہ ما زنیہ پائے پان ذالکتہ
 دلوشا پور ونم بیتہ کروکیاہ
 مے تس کھوئے موافق چھنہ مریم
 رمنس پانے دے از چھنہ فرستہ

۱ دغائی (ن ۱۲۲۸) ۲ مٹس چھے کھور لادیم دامنس تل (ن ہجوین) ۱۲۳۸

۳ دوائے بے عمر (چھن) ۴ جان (قن) ۵ خلوتہ خانہ کو (قن)

۶ جنگ چھ تکتہ ہجو مں (قن) قلمی نو مٹس تر چھ اہ بیتہ ہیکہ شاریں و دتہ۔

قوہاں یو دے کریم نے یو دے آتن
 و نس کیہ حال دل آگاہ چھپے پائے
 روائ تم کو شاپرن شیرین یون
 بہ نوشاپور توت وائے یو تے بس
 صلاح ہے زانہ گاہ گاہ ماؤ تم رہے
 یہ تم کو وون نے تر از باطن نشو
 رہیں بانو معہیم واراہ مے گولیتھ
 پتیم پتھ کو وے وہ ذکر تہ چائے
 دریں مچھتھ سرانے خستہ انگیز
 گوہ ناہ گارن پکا و زالن یہ ورنج
 غذا کیستہ چھپنے والا شیر شیرین
 بنی نا اوستادہ کمر تہ پاؤا
 دوپس شیرینہ اے فرما د استاد
 و چھن شیرینہ تم کو سندہ قنات
 بہ زاری وون فرما دس تر روزم
 بے آس لک کمر چائی دشتن
 خریدار س بن دہار دی تن
 شتی تھتھ جا پ روزن پیتھ چھپے پائے
 تبر دارن تر پتھ از بیخ تر وون
 بے ترارس پتھ شے بیہار بے کس
 نئے از زلف مشکس یک سر مھے
 مے چھم پترن سگان مولن وان درو
 پنجم خاری چھم تر کو ستر و صیتھ
 بے چھس موصوم طفل شیر خائے
 دزان چھس روز و شب رشتن پرور
 بہ چھس روز رشتن مرنج بیخ کجکھ
 مے چھم توت تر پر و داتن باد پش
 دپان پیدا اسپن فرما د شیدا
 شرت سز و رفت سرخ و دلت شاد
 بہ پردہ سنگ نوون یام تانت
 مے چھم اکھ حاجتھا کو ذکین سوزم
 مے چھم دہر مے شیر تر پر و داتن

عانتے تھتھ جا پ روزن شاہ چھم پائے (ن ۱۲۴۸) ۲۰ گزھتھ تم کو شاہ ورن

(قن) ۳۰ چھاپی نوہ سس تر چھپے بہ مصر غلط پاٹھو یکجہت۔ ۴۰

دویم مصر چھپنے وار دو پھان ۷۰ کلت سر و ولبت بنوشتہ خوش باد (ن ۱۲۴۸)

کر کھنکھایم تھہ کہہس پیچھ شیر جاری
 اچھو یا مٹھہ دچھن شیر بندہ رتھہ
 پتھر پوہ دیشہ وٹے بے خبر کو
 یمن شیر بندہ تھو دفراد پانے
 کھوٹن تھو کیو تھر کالہ تھو تھو
 گھوٹا مٹھہ تھو تھو تھو تھو تھو
 عجیب کاراہ کورن تھو تھو تھو
 کورن جاری بٹھہ تھو تھو تھو
 نہرا دست شیرین چھہ تھو تھو
 لوہس تھو تھو تھو تھو تھو
 وٹن تھو تھو تھو تھو تھو
 ولس شیرین داراہ رلے فراد
 بہ غارتھہ تھو تھو تھو تھو
 بہ پیش شاہ تھو تھو تھو تھو
 دوپس تھو تھو تھو تھو تھو
 دوپس تھو تھو تھو تھو تھو
 دوپس تھو تھو تھو تھو تھو
 دوپس تھو تھو تھو تھو تھو

۱۲۴۸ (ن) بہ خوئی (ن) ۲۷ بہ خوئی (ن) ۱۲۴۸
 ۳۷ بہ فرصت ۴۷ لہی بہ کینہہ تھو تھو تھو تھو تھو (ن) بہ جو غم دوس (ن) بہ جو غم
 ۵۵ دوپس تھو تھو تھو تھو تھو تھو تھو تھو تھو تھو تھو (ن) ۱۲۴۸

کوڑ کھائے واد شیریں تھے دھوئے
 اکتس کچھ تیشہ ٹونگ پیچھے اولاد
 اول برنگ کھوٹن تم نقش شیریں
 پیئے نقاشن بے رنگس دیتیں رنگ
 غذا وقت غذا اس صورت یا
 کمر بستہ بامید وصالش
 اکتس کیا ہٹ گیتو اسٹان کوہ
 ونان اس پوشیدہ کچھ پیچھے دھوئے
 ونان یار اس کنن گزرتھنا صد ایون
 بہ صورت کو کران صورت پرستی
 کوہن منز و تھڑم سورم چھن
 پھر م سے سنگن منز آب تارن
 پیس پچھ زو کو لم تس کیا بند پیس
 یہ بے رحمی یہ بے انصاف فتنے یار
 ولسکن تیل کی سیلے و تھہ پسنی طے
 کوڑن تمکو پار پارے سنگ خاٹن
 بزمیابی بے رنگین رنگین
 نئے مشہور پسین نقش بر سنگ
 وچھان تھو کن گزھان اس محدود
 شدہ خار اعتبار پامالش
 کوہن منز کیا دیوان برادر تھو
 یہ کیا او ستم سے لیکھمت او خود این
 بچھس بندہ تر چھک برحق خود این
 بمانے پوختہ کو بے خود ز مستی
 دباے چھم نہ تس دھو فی وچھن آتش
 کوڑم کیا خمر سوسون نم بے مارن
 پیس کن چھس چھان تس کن پیس
 یہ کوہے بے ستوں ظالم بستمگار

۱۔ اذا وقتے (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۲۔ کوہس منز کو دیوان رائس دھو
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ تھالہ دیوان راکھتے دھوہ (ن ہجور) ۴۔ پیس چھن ہجور
 منزے یوت ۵۔ یارب (ن ۱۲۴۸) ۶۔ چھس تس کن وچھان
 یس چھم وچھان پئے (قن) ۷۔ کس قلمی نوہ تس منز چھ امہ پئے
 نوہ شار پیم نوہ پور پٹھو وہ تھان چھ۔

اِجا بھتہ گو دُعا اے بے ریاست
 دُون تہو سُنہ اِجا بھتہ از خود اگو
 سوارے آتے شیریں سارے نے سستو
 سوہ شیریں بار فیضان وند پساں
 تہیں تانت ز قس پیو یار فرہاد
 وچھن از کار گوشت کار فرہاد
 وچھن صورتہ پنہ اس نقش برنگ
 تہن فرہاد چوں گل دستہ از فاک
 وندے بوسہ شے پادن پیچھے پکے بو
 شے کرے میاں با بھتہ یز ملا بھتہ
 یہ کیاہ او مے شے میاں داد لانے
 کوو دیت مے اذ پیچھے جنگل منز
 نہ پکھنا شر بھتا از جام شیریں
 دوپس شیریں اے فرہاد دانا
 ہوس شیریں گو فرہاد وچھن
 رنگ مطلب تہی تس کن رو اگو
 تن تنہا گئی زنی در آتے تس سستو
 بہ بھتہ بر مسند خوش اس خنداں
 دس تس گو وچھن بو کار فرہاد
 دتن فریاد ہے ہے داد و بیداد
 محضون یکسو گندہ گل گوں شریک
 ن شیریں دچھت تہی تر او خضر باک
 اچھن کھتہ دستہ گل دستہ پکے بو
 قیا بھتہ تام سہے رودی ملا بھتہ
 دودن شیریں متہ فرہاد میاں
 گوو کوو شے شے سرگردان لکن منز
 دوپس تہی توہ بس چھم نام شیریں
 گوہ ناہ بخشم کر یوے استانا

عا دارپ نہ سستو (قن) ۳۲۲ یم نہ ش ارچھ او لیکس فہ سخس
 منزے یوت ۳۲۲ پنہو (قن) ۵۵ اچھن کھتہ استہ گل دستہ پکے بو
 (قن) ۵۵ قیا منز تام روزم سہے ملا بھتہ (قن) قیا منز تام روزم یز ملا بھتہ (قن)
 عا کوو دیت مے شے منفرت جنگل منز کوو کوو پکھ نہ سرگردان لکن منز
 (ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹) ۸۵ یم ش ارچھن ۱۹۴۸ منز

کسب فرختہ کو تن اس پر تنگ
 گزشتہان کیراہ تہ دیشہ اس تنگ
 شتی کو کو مریختہ تن گپہ نگین
 دچھان عاشق دیشہ پاپیہ شیرین
 چنن گویند اس باد رفتار
 سقط شد زیر آن گنج گہر بار
 بنی شیرین تن گل گوں بردوش
 بخاند و اتناون زود بردوش
 ہیونن رختہ دین فرکو یاد نالے
 سلامتہ اس باشت گزشتہ حوالے
 یوہے او سس پنتیم دوہے نے پنتیم راختہ
 یوہے او سس پتر لاکن ملاقا تہ

●

دیان تن فرموس میل و دت اخبار
 سپن فراد و شیرین یار یار
 دیرن کن وونن یختہ کیا چھ انھا
 دیرن کن وونن یختہ کیا چھ انھا
 چھ تن داد کورمت یار شیرین
 چھ تن داد کورمت یار شیرین
 گزشتہ تن یختہ تیچے شکل کس میون
 گزشتہ تن یختہ تیچے شکل کس میون
 رتو مشور دو پس اکھ بی چھ چار
 رتو مشور دو پس اکھ بی چھ چار
 اکرکھ ڈھا تہ تہ دانا بڑ زانا
 اکرکھ ڈھا تہ تہ دانا بڑ زانا
 بہ کوہے ستوں سوز کھ بہ فراد
 بہ کوہے ستوں سوز کھ بہ فراد

و اگر گزشتہن دقتہ سوحہ کیراہ اس دل تنگ (ن ۱۲۴۸) ۲۷ نور باہوش
 (ن ۱۲۴۸) ۳۷ ممت و مدہوش (ن ۱۲۴۸) ۳۷ ممت و مدہوش (ن ۱۲۴۸) ۳۷ ممت
 چھ پتولمت تن اس انار شیرین (ن ۱۲۴۸) ۵۷ تہ تن سستو نیرن زو
 کھس میون (ن ۱۲۴۸) ۶۷ تن فرکو یاد ہے ہے داد و بیداد (ن ۱۲۴۸)

و لو بیچارہ فرما دو خبر بوز
 دوین ہستہ یہ کیا سن چھن بوز
 پو دو دوہ یا ونی دوہ فی گامہ پھیلتہ
 یہ شہباز اثر لختہ کو بر ہوئی
 روان تہو نالہ روٹن نقش شیریں
 سن، اللہ کوڑن لوین کس ٹونگ
 خبریسی و از بر شیرین و نوسو
 کنین منز بر سواری آری لار ان
 روان کیا ہ اس فرما دس روان ناد
 سرو قد سایہ زن بر خاک پیوست
 کو بھٹس پیچھ کلہ پیٹنس رنج ورنے
 و لو فرما دیانے دوسدارو
 و لو فرما د شریعت کس زنتیج حکم
 و لو فرما د کانترھا سوز ختم نو
 و لو فرما دیانے غلو و تھتہ رو
 و لو فرما د دور سر نو زری بو
 و لو فرما د کیا لوگتہ ژن سادے

موعی عاشوق شیرین توت زہتہ
 رفقا چھنہ کانترھا توت مسوزن
 کوہن منز آب نارتھ گوم نیرتھ
 یہ کٹ کو بھٹم یہ کٹ کر تم حبائی
 زہتہ تر دوں جسد اس جان شیریں
 دوہ لو پانو تر دوہ فی شیرینہ نیش شہنگ
 تہمیس شیرینہ فرما دن سیتہ کو
 زوہ پھ نون بل کتیاہ اس نار ان
 کوہ چس پیچھ دور ڈیو تھن موعی فرما
 کلس منز کل روٹنس پیچھ خاک کو
 زپایش خاک بر سر رنج لہ نے
 ژ و نتم کٹ کوہ کھ ناچار مارو
 بہ وقت مرگ چو ختم شربت نعم
 ژ لو نا زور روپ مے، بوز ختم نو
 مے چو نے دود چھم تے لیل کر فی بو
 ژنے روٹنہ راتھ تے دودہ کیا کہنے
 باری دشمنو دیت ہے تے وانے

عا یہ شارچھ چھاپی نو سٹس شریے یوت ۲ و لو فرما دیو گزھ (د ۱۲۳۸)
 ۳ ژنے روٹنہ و نیتہ دوہ دوہ فی کتہ برے بو (قن)

دلو فرما دے تا قیامت
 بڑ چائی چھس و لیکن پڑا تانتھ
 بپائی مرصا عدم حساب چھتے بپائی عاشقن مژمر تا چھتے
 بیا تھوڈ گامی مختصر کن
 بحال عاشقا کنوں نظر کن

ودان رواں فراق چانے رواں چھس فرم یادو
 دلو فرما دو پیسے ٹیٹے پیتہ دے نادو
 کھنان کوہ مژا لکھن ہٹھ گئی وتہ کبرے استادو
 کھٹے ناپان پن ہاؤے ٹیٹے پیتہ مارے بو
 نٹہ اس شہر ماسپہ کرن دھن فسادو
 پیسے ٹیٹے پیتہ دے نادو وہ لو فرما دو
 زبردستے زور اوارے سدوق شمشادو
 تبر دارن ڈیٹھ ترو نکھ خبر نا چھم کیستہ
 قبر پٹھ پٹھ خبر نیم گڑھم نادل شادو
 پیسے ٹیٹے پیتہ دے نادو وہ لو فرما دو
 ٹوٹکے چانے سانس مور گوم سنگین دل فولادو
 گو نگہ کو ستورے بدن نائے شو نگہ ٹیٹے نیش
 عایہ مولے تہ نا در باٹھ چھٹا کس اڈیکس قلمی نوہس تہ مجور لایبر ری
 ہندس نوہس تہ یوت دہرج . (نامی)

بے کس مول موج آدن باجے بے کس تے بے اولادو

پے تے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
مے خوش بو چھلہ اکھتہ کھور شہلہ ناگردو
وے پانس شو بلجامے وہو لو کامیہ کر

تے نا وعدہ دلے نا غریب نامرادو
پے تے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
تہو دیکھ چھم تے چون موجھتہ مے چھم چاہہ کھو جادو
متہ مرتم کھتا کرتہم سکتا کرتہی مے
ہتو وچھتو پتو لاکن تہو تے کیاہ اسکو دادو

پے تے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
اپز ووتہ دے شیرن کوڑتہ تھتہ اعتمادو
تہو تھتہ پر تھتہ تے میانہ وپرے تہو تھتہ کوئے تہو
اوئے مویاد مے چھم دشمن کو تھتہ میو دتے سادو

پے تے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
ٹکان آیس بچاہہ وپرے پکاں لو بسم یادو
کھپکاں افسس مے پیہا شوق وکانہ کیاہ کوئے تے
فتہ تہو رشتہ نامور ہکھ گوہ ندر شاہزادو

پے تے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو

دوہ کھے دادے دُداں دُدی لہ پکان شرتے مادو
 سوہ کھے مارو بچھت ژؤل ہنم موہ کھا مادو تو شے
 روہ شس زردی پھیراں داد ستر گڑھاں کیتو بڑا
 پیے ژیتے پیتے دے نادو وہو لو فرما دو
 دوہ کھ تہ دُدی ڈیشاں عاشق نشان شین کیو دو
 دُشے موہ ختہ درے تار یوس باو اسہ اکھ دسا دو
 لو لے چانے رواں محمود دواں چھے فرما دو
 پیے ژیتے پیتے دے نادو وہو لو فرما دو

۵۰

دپان وہ ستاد یا متھہ موڈ فرما دو	تیمس شیر پینہ کوتاہ گوس بیدا
چھوٹے لہ دوہ کھ تہ دُدی لہ ناوان	کنیزے داپہ آسس سوہ لہ ناوان
کفن پیریتھہ دفن در گور خانے	کر ن مال و خزانے خریج پائے
لوڈن اکھ آستانہ عاشقانہ	دختر نس فرس کوئند نس شامیانہ
غیر دارو خبر نیہ پادشاہس	و چھو کوتاہ ستم گوبے گواہس
نہ نس شیرین نے نس جان شیرین	وداں گویار دادے مار بیکس
خبر بوزریتھہ تہ بیجا گوسہ خوہ مرو	دو پین شیر پینہ نادی نامہ لیکھو تو

۱۷۱ شہ ہمار سچھت ژؤل لم (ن مہجور) ۲۷ دوہ کھو دادو پین دُدی لہ
 ۱۷۲ القصہ (اڈلیوک فوہ سچھ) ۱۷۳ سچھ شیرین دوہ کھ تہ دُدی لہ ناوان
 (ن مہجور)

جوانان پہلوانا مؤذ فرماد
 بظاہر گوئی پہلجہ خاک با خاک
 رفیق کیاہ شفیقا اوس غم خوار
 جفاکش دوستا اوسے و فسادا
 بہ رمنہ تیر غمزہ تس تیر بھتہ کو
 پناں در لہجہ عشقت شدہ مست
 تھے تیر تار پیر سے ماہیم سوکھ مبارکھ
 کوہس پہلجہ داغ تس تیر ماہ سستی
 بہ آسے پانہ بر تل باو تم رے
 کر بھتہ تھے ہمار تیر زبردانی
 مر بھتہ چھکھنا تیر زان قدر تم بھتہ
 قضا تس تیرے بہ بادی پانہ بھتہ
 بہ باطن تیر چانے سستو دین جان
 بظاہر مؤذ چانے تیر سستی
 تیر چھکھنا آسمانج تار و زمل
 مرو انجہ کر کیاہ آو تس ناد
 سین مشہور عالم عاشق پاک
 اکی دیوار چانے گو سدا کار
 نف کیاہ اوسے مؤذ بھتہ تیر پناہ
 اوارہ سخت بیچارہ مر بھتہ کو
 برک غمزہ دنیا رخت بست
 خبر کیاہ چھکھنا تیر پانہ سستی
 تیر تنہا کنی زنی دایہ سستی
 بہ کو رختس تار بھتہ لے یار بد بھتہ
 کوئے چھکھنا تیر کلن زنی شہ مانی
 مر بھتہ دودہ زنی روز کر خوبی زدن بھتہ
 گیکھ راہی غریباہ مار نو بھتہ
 بہ ظاہر کیا چھکھنا نالان تیر وان
 خبر کیاہ چھکھنا دودہ زنی مار کھ تیر کستی
 تیرے سستو بھتہ غلاص غلاص عجب بھل

۱۱ ازیں گنیاہ فانی عاشقی پاک (ن ۱۲۴۸) ۲۷ بہ غارتھ مؤذ موتس
 آرنو عار (ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹) ۳۷ یہ شار چھن مجبور ہنرے یوت
 ۴۷ کنی زنی دودہ نیر داسے کا تہ نہ سستی (ن ۱۲۴۸) ۵۷ بہیں در ماتمش
 اکنوں چہ دانی (چھن) ۶۷ باصلن (ن ۱۲۴۹) بہ اخلاص (ن ۱۲۴۸)

خودا ہے زاہد کستین گزبھہ بسمل
 نہ چھس زانان کھوئے فریاد بردش
 بد نیا کاٹھہ تر یوڈے کاٹھہ مارے
 دو کھس بہ چھک تہ ماتھو جامہ میرٹھ
 لگی ماتن ڈلی مادنگ روہسار
 غنیمت چھے پن دم غم سا کھے
 وصیت چھے نصیحت آبہ ہی چین
 خطک مضمون بوڑھہ کو تبس شس
 تلن فریاد ہے ہے زار حتم تن
 مے اوٹھم خہ سرڈن در دل موٹھ
 بہ تر اوٹھ و چھتہ کم کم زھاٹھو غم
 تبس تو فنیق پیو نو تر ہارے مے
 نوہ داین بوڑھہ تے سوز غم و سن
 و نے کیاہ کورے پیٹھ تمونیک چین
 اپز دون ہس تہ ڈیت ہس او خلاف
 دموہ شیرین بوپ ہس گزبھہ زارٹھ کوہ
 مے گو شرمہ میا نے خندہ اکے

مرکھ نے تس ہر کھ نے زہر قاتل
 پتہم پتھہ گو ویکن کر تہ دوہ ذکوش
 قیامت نام مے چھس اٹھ بارے
 پیسی نازاہ تر دوہ ذکوش پتھہ
 ہلی ماقدہ ترلی مادنگ یار
 خہ شے چھے یاد نو ماتھم سا ہے
 مے کر بس و دوہ ذکوش تے دن
 اچھو پوک تون زخمین تون پتھس
 مے نوڈم یار یوڈتس اوٹھن
 پے اسیس سخت لچ مے خہ مے پتھہ
 پے کر تھس خار اندر غم گرفتار
 نہ شمشیر سستی مارے مے
 ملائیک خصلتھا با آدمی پوس
 کھن تمون حوض اوٹھن تمون شیر چین
 ستمگر ظالمی مے روڈس ہر انھاٹھ
 کوہ مے مے مے مے مے مے مے مے
 توے تمون مار نوڈن فتنہ اکے

عا پے شار چھن مہجور تہ ن ۱۲۴۸ مے یوت پے شار تہ چھن چھا پے نوٹس
 منز ۳۷ فریاد (ن مہجور) ۴۷ فرستا پاک بازہ آدمی پوس (ن مہجور) پے نوٹس
 چھن ۱۹۴۸ تہ مہجور مے یوت

کوہ میں منز خاصہ تیارن جوئے تیر و کھتہ
کھتاہ تھاؤن غریبن برونٹھ تے پتہ
کندن دارس و دن چھس یار مودم
وئے کیاہ یار داوا دار مودم
مزن چھے سار پنے خالص تیر عائن
تسندے مزن سوتی لعل سہ پامن
نقیحہ کھتہ کیاہ چھے کر مینر او ستادو
پرس بیٹھو گیول تس پانس کر گن
بہ چھس غلکین سہ چھا بے غم دیوان لاف

شہل یوت و اتہ بے شک و اتہ توت تاف

مڑتھ گے تس تھتے خوتون مریم
تنتی تھو خہ سرون رٹ ماتک غم
سہ مریم دہن ترے شاہ قیصر کرم
چہار دہ سالہ و اتھتہ مودہ پہ مودم
شہزادہ تس زاو طالع بدستار کن
دیان شیر و یہ نامش مول مود کہ
سٹھٹھاء محرم تبیس کر حرم اوس
میان سرو نازان خہش قدم اوس
نگارے نازین و شوخ طراز
عزیز و خہش تیز و محرم راز
سہ کھس منز پیوس دھ کہ بے وار کیاہ گو
تسندے مزن خہ سرو خا کیاہ گو
خبر شیر سہر تاتھتہ یام بوزن
شکایتھ نامہ تازیہ نامہ سوزن
خود دیا زینہ تھاوتن شاہ خہ سرو
چہ شد از بورتان پوشا خطا کو
مودہ یوں اخلاص منداہ خاصہ مریم
گئی ساسس کنیزس خاصہ کھکم
وئے چھے خاصہ سہ ساس و نترے
سمن بر نار پستان رھہ پیر پترے
تہندے مزن کیاہ شیسے یوت پیوے
سہ کیشہا میانہ کھوتے اس تھون

عرب غلکین سہ بے غم چھا دیوان لاف (ن مہجور) عا حرم خانس
اندریس محرمے اوس (ن ۱۹۴۸) ۳۷ یہ شار چھینہ ن ۱۲۴۸ تون مہجور منز

دُرُ بخت کس زانہ یس پانس بُخت آو
 تر چنگ شہزاد اُخو غوغا غم تراو
 شے چھٹے مول موجی بوس اولاد
 اُسے فریاد اوسم گوم بُور باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ مہتر مہتر مہتر
 زخمی پے کر گالی بوز کھ مہتر نور باد
 قصا ہنس پیچھ رنا تھاؤن چھ تر پر
 سیر سیر گز نہ گز تیر تیر تیر

شکایت بخت نامہ بوز بخت شاہ پرویز
 دُرُ بخت شاپور دانا ہنس تو بر نیز
 شے چھٹے شہرین اندے دُرُ بخت
 بیاس خاطر من گزھ تر پانے
 ز شہرین ہست شہرین ز مریم
 دُرُ بخت دُرُ بخت دُرُ بخت دُرُ بخت
 دُرُ بخت تھاوے پگاہ یا گالی بوز کھ
 بخت گزھ پانے دُرُ بخت غائبانے
 مود بخت گوس غائب او نہر بخت
 شبشب دوت در شہر صفالان
 بوقتے شام کور تمنا نام و پاغام
 ز سر تا پای سر در زیور و زر
 دُرُ بخت شاپور دانا ہنس تو بر نیز
 شے چھٹے شہرین اندے دُرُ بخت
 بیاس خاطر من گزھ تر پانے
 ز شہرین ہست شہرین ز مریم
 دُرُ بخت دُرُ بخت دُرُ بخت دُرُ بخت
 دُرُ بخت تھاوے پگاہ یا گالی بوز کھ
 بخت گزھ پانے دُرُ بخت غائبانے
 مود بخت گوس غائب او نہر بخت
 شبشب دوت در شہر صفالان
 بوقتے شام کور تمنا نام و پاغام
 ز سر تا پای سر در زیور و زر

عا اما درد و غم تراو (قن) ۲۷ کے اوسم رفیقاً کوم بیداد (قن)
 ۲۸ یہ شارچہ قلمی نو ستم شہرے پوت ہم فقیرانہ لباسا خاصہ (قن)

نہ تے ذرا یہ پار اوجھ پیکشے
 شکریہ پیشہ سہ خور و آب سچین
 کنیزان صف نصف پیشش تادہ
 کرین شادی برسم خود سکر دانا
 کران عاشق تے عاشق نواری
 کران نیاہ اسی تم برمسند تار
 زبردستی کران گو پہلوان زہر
 ز افساک دوا در قوت باہ
 شاہ اکھ کیدہ دے کیا خوش شاہ
 شکریہ انبار در بازار باشد
 نبات و قند شکریہ بادشاہین
 کران اسی پانی پاشی شکریم مال
 کوہن شیرینہ نشے دور شاپور
 ہمتا پور میونے کرتی چارے
 پہنچ سچین دل او زم گونا

رہا باب و موعے کیا تونے تو شیشے
 بہ متستی ہوش دل بے تاب سچین
 شکریہ خوش سچین با شاہ مزادہ
 بخسودتہ پہلی یکجا محل خانہ
 سینہ مشغول در عاشق بازاری
 نیاز و ناز و غمزہ عشق پر دوار
 دل خود سرو تو کے از شکریہ
 مقرر شب ز باد گاہ با گاہ
 پیکان باد صبا متھو گشت نیاہ گو
 مگس با مور شکریہ خار باشد
 شکریہ چینی مو اوجب چھے سپاہ
 دل مغرور شیریں کریم میل
 بہ تنہائی تمس شیرینہ گو سکر
 بہ شیرینہ زو لے عشق نارے
 تمس شیرینہ خود سرو یاد پونا

عا پتار چھ قلمی نوہ سخن منزے بوت ۲۷ تے ایستادہ (قن) ۳۷
 آہ خوش با شاہ مزادہ (قن) ۴۷ کرین نیم حضور برسم آن زمانہ (قن)
 ۵۷ پیش چھین چھاپی نوہ سخن منزے ۶۷، ۷۷ نیم نہ شاد تہ چھ قلمی تو تمس
 منزے بوت ۸۷ قند و شربت (قن) ۹۷ نیم دل سس سال (قن)
 بہ نیت سنگین دل من (قن)

بہ چھس تھو سہ غولہ لام زہریدہ خاک پائے شیریں آفریدہ

۳

راڈ لیکر قلمی نوحہ سچ پیچہ نقل کرینہ آیتو سہ ہاٹھ شاد
پین گہ دنگو تہ اند کو شاد راوی ہو چھہ میانہ حساب چھہ
ہنہ ہا سہ کتا بہ منز پیتہ بے سا

یوڈن ژٹے مے اسی میاڈو دل
بہ چھس یکس تر چھک شاہ جوان تخت
ژاؤتھ ست اندر کار دسیا
تسا مت چھاو تو شیرین ہمت ناو
شکر تھاران دو تھکے الصفا س
کسین سہ تر خیال چھک شہ روز
توے یو ناہ چھل کر تھس لکن منز
دو پس تھو غولہ سون چھس خاک کو مت
کر م یوڈے شہنشاہیں بظاہر
تر بوڑھ آہ در گفتار شیرین
غرض کیاہ چھہ مے ستن چھکینیرن
بہ دزائیں کرانہ یوڈے لون پورم
خدیجک عشق یوڈوے چھیکس آم
دس پیچہ بار غم یوڈے سبھا چھم

گر تھہ نام تو آسوز پانہ در دل
بہ کس تہ تھزروہم تاج تے تخت
بہ مشراؤتھس یہ کیاہ کوم واہ ویلا
یوہے چھہ یس چھہ روہی لے تر او
بہ تھادھس خار کاہ تر تھک مکانس
دزان چھس بہ گلان چوں شمع دلسو
کوالم یس شہر ستن مازتے کثر
ژٹے کیاہ غم چھہ کوکس چھس مومت
شبابو ژٹے سوا او سس سار فر
وڈل انوس مکن تانہ کوڈن چین
بہ چھس آوارہ ڈر ہر بار ہن ہن
مے کر زونم ژٹے مے یار دورم
ولیکن دینہ ماشہرینہ شردرام
ولیکن دینہ طاقت مے سوروم

مٹے مہر سے بے یو دے پادشاہ چھک
 سپن اور دے خود مرد اور غمگین
 زمرتا پائے تم کو سہ سدا گوس
 بہر گونہ سچھا ہادیہ تر
 بہ شکر باد غمختن دوت قبل حال
 گیس از براثر پائے پیش شیریں
 پرن پیوسس کہ یاس زار پائے
 وئے کوتاہ مٹے کشتیاہ زار و زمس
 برو نہی او سچھا ہوان لیکن
 مسافر زن نیمبر کو تہہ تہہ نش
 زئے چھے مولوم کیاہ کور مٹے تہہ
 دپان چھس بار دیگر گزہ نہ نش
 دوئس تم شاوون اے شاہ شامان
 سچھا غامی تہہ تہہ چاہہ پایتھ
 تہس کوتاہ چھے چوئے لول تے لوب
 اول گزہ عاشقی پتھ پان گائون
 سچھاہ دمو فی روز بے غم کیا چھ پر
 بہ تنہائی تر و پتھ یو دھا و تہس بر
 ز بے غم روز و انج کیاہ متن چھے
 تے بو ز پتھ سہ خود مرد در شکر غاب

گزہ ہی نو کینہہ تہہ حاصل کیاہ چھک
 سکھنے یام بو زن تلخ و شیریں
 زیس نامہ پتھ پتھ و چھان اوس
 بدان اوس نالہ بدوان کو بہ لشکر
 اوئن مشاور دون نس سور احوال
 سچھاہ جز و چھم از دین و امین
 زہر لفظ سپن چوں غمہ شک خائے
 بدان کشتیاہ شیعہ حضرات از نس
 تہس انصاف کینہہ نہ گوس غمگین
 بدرا تہس زانکہ دوستے کتہ تہہ و نس
 مٹے کشتیاہ اس تہہ شیراز رفاقت
 گزہ چھمنا کا نہ تہہ پاد او نہ تہس
 تہس دودست جگر چھے سورستان
 زئے نش تے چھس دھے لولت تہہ
 تہس چھک تاج بر سر عالم شوب
 دووم گزہہ بیدری عاشق زان
 زانے آئہ و ارادہ مرد و پتھ
 گزہہ بیتاب چانے دار کس لر
 رماہ کہ صبر شیریں و اتہ پائے
 پتھ شوبک مست کو مت از مے ناب

دِبان استادِ میل و شکر در او خمر و سرو

دلس شیرین کینه زیر و زیر گو

پلن چھوون کئے چھوون کلس پل

دلس رو دس نہ صبر و صبر و طاقت

و دوان کینہ تیں پتے تراوان زوار

و دوان در خیمہ کینہ اوس ساز و نظیر

و بر از خیمہ تانت در اوستا و دوا

گیس یو دوسے ملک خویش اخراج

کو دوسے دل و جان چون تسلیم

لیختہ یو دوسے تیرا وختہ شادمانی

ز غم یو دوسے گیس افسردہ چون بید

ز تے پختہ لار ان گیس تودوسے لے داس

دو دس شامین تھو وختہ ما زانہ تیر منظو

مہ گزشتہ مغرور خوبے چھ تیر شکل

و دس شیرین کینہ چھے دل و دوان

کو دختہ مئے جان شیرین سبیزہ

سپاہ بہتہ پھیرے چھکے بانہ دوا

یتھے او کھہ ہیشے تندر کشن

کریختہ مہربانی از دو بارہ

چرا این نعمت من نیم خام است

ولیکن دینہ ما چھس کا تیرہ حاج

ولیکن دینہ ما چھم کا تیرہ ہمہ ہم

ولیکن دینہ ما سو دوسم جو مانی

ولیکن دینہ مژرا و ان بہ خور رشید

ولیکن دینہ منوشتن و چھنہ الماس

کو دختہ از رنج گل تانہ غمیں کو

کوتھا قضاے وختہ رکھن تیر و دل

چھ مشکل آزموست آزماون

لگان چھم کینہ دینہ پختہ نیزہ

ہنختہ تھو چھم بہ چھس تیر نہایت

سپہا بے مہر سوزندہ جو آتش

ولیکن خستہ ران کا تیرہ نہ چارہ

ہنوز این صحبت من ناقص است

مے پیچھڑوئے بلا شک دھرتے راتھ
 مے کورنم ویکھ چھم نا نیک دلیر
 خوش چھے رانہ کڑھ یار کھٹلاے
 گئی کتھ موم مختصر چھے بوزاے شاء
 سچھا تئس خود مر مں سپدیو ملا
 دو پین شہر سپہراے شوخ استمگر
 اندر مں او مں مے چوئے لول ستیرینہ
 بے شراو کتھ ژئے کور کتھ یار فراد
 تھے پتھ خاڑی تچن کیر شاہ غریب
 اندر مں بس موم کھٹس لا کتھ مند فراد
 دو پین تئس خود مں چھینا مں یاد
 بے غم یو دوسے مے پتھ تکر تارہ لوگ لے
 عجب استاد اوس در کار ہر فن
 دوس سپنے یس سچھا بیار بکار
 ژئے اوسے میں غرض بومو لودالو
 نہ مریم نے شکر دارم تمنا
 تمنا چھم تئس کد پان مادہم
 بہ تنہائی ددان کیاہ اُس شیریں

جیتے دھرتے بس لوگ مں پانے مکافات
 ژئے رنٹے مں ہر شراو مے بار دیگر
 یو دین بوز کتھ نہ والہ پان رالے
 کرا بوزا بوزا بوزا بوزا
 ہٹیو تئس داسے بیان ہچھوں گلالہ
 دوسہ مے لوی کتھ کتھ مہند زخم خنجر
 دھک سمہ کتھ رادو مں راجی نہہ
 مے کتھ لے ژئے لوسے رانہ چھے یاد
 ژئے پرتن پر بکتھ ژئے تکر کتھ تے ون
 اُسہ ون ناو زول کتھ کور کھٹس سوار
 مے چھک پائے ددان در عشق فراد
 دیکن مے مے او مں آدم تے
 کھٹس مے نٹ و ٹتھ خوش بکر
 کیس روز اول رسو ابازا
 پتولا کن بے سمہ ندر تارہ زاولو
 ز شیریں یک نظر دارم تمنا
 رنٹے ساوم تے سورسے حال بادہم
 سچھا آوارہ گام تر سخت غمگین

خمہ داوندائے چمچم نو کا تہہ تر غمخوار
 بہ چمچس آبے چارو بے کس زار و ایتر
 ز صبا خوشی^۳ چمچس آوار گام تر
 ز چمچم در پناہ عصمت خویش
 شمع زن بود زن چمچس در تب تاب
 مے چمچم مسخر و سرکش^۴ مے چمچم
 جوانی اُس لے پتر سا پوشتن
 زدن تسم سسند اجا بخت از خود اکو
 کرن بر بند کھر بر بام خانے
 بسا ز ناز و دامن اکھ اکس کن
 و چمچن دروازہ دختہ متعہ و مت کنیز
 کنیزاء اکھ اُن پانس نشے نام
 "کنیا کیا دپٹھ شپریں مے اندر
 اندر از حد گذر دپس سا فی سلاہ
 غریباہ چمچس بآمت گریہ نیرختہ
 چمچے ترے لول مے چمچم بزم حوختہ

سپہ باب روز تم دعو فی بوز تم زار
 گیس شرمندہ پائے خار و مضطر
 بہ دست دشمنان لاچار پے اثر
 ز کر تم پردہ پوشی چمچس بہ دلریش
 نہ چمچم آرام روز و نے بہ شب خاب
 جوانی را پر م مے و چمچے کس بختہ
 کرے کیا نانی ز نورس چمچس پوشتن
 سوسنختہ قول چارو سہی آو غم سرو
 ستختہ سامانہ ز لفقن کرن شانے
 دل پر ویز و ارادہ شاہ سپین
 تر دپشختہ شاہ کوت اور د دل کو
 در پین تس و نیتہ احوال دلارام
 پد دپشختہ کیا ز تہہ دختہ حقو تم بر
 شہنشاہ چمچس نہ چمچس کتر غلام
 دپس یتیم روزیا کرے کترہ پھر کترہ
 کترہ دروازہ کرے کترہ پائے دپشختہ

عا درکار (قن) ۲۰۳۲۶ پیم ترے شاہ چمچ قلمی نوہ سخن ترے یوت
 وہ فکے اعسم مے لے عرش سور پوشتن (قن) ۲۰۳۲۶ شار تر چمچہ او لیکس
 نوہ سخن ترے یوت امہ شاہ پیم کاہ شاہ چمچ قلمی نوہ سخن ترے یوت

تُو تہ چھم کر ہم نا کینہ نہ جہراہ
 دُن پانام اوتہ پیش شیریں
 دین تہ گزہ تہ پھیر تہ پیش خم
 کنیزے وار پانچ سوے بجاؤں
 زباں مژدین سپہا در عذر غاہی
 دین در باغ تہ کیت چہ شوق
 سین استام خمہ مرو دست بستے
 وائے مانے دُنم در بستہ تھاؤں
 زخمہ تہ غار حارنوس نیرمال
 دُنم وہ فی کیاہ کر دیتہ چار باڑی
 نہ اصل پور تہ سین سین جف
 عجائب مسند ابر فرش زرین
 تہمی شہزاد پھیر تہ گو بشادی
 ہمہ شاہن عالم رو مہ تاشم
 تہمن مژاوس شہزبان شاہ خمہ مرو
 غلامان دکنیزان ناز نینان
 بیکیا یار خمہ دشا پور پرفن
 بوجہل دوس سپن خمہ دم وشاد

سپہا چھم لول کورنم ہول واراہ
 سپہا گے شاد کیشاہ اس غمگین
 مبادا خاطرش او زرد ماگو
 یہ کینہا ہونے تہم خمہ مرو
 خجل کر تہ حقس بہ اندر بے گوناہی
 اکس اکھ دور روز تہ اسرشتاق
 بے کورنس چانور لفن دل شکستے
 ترے کیاہ او سے مداسے کورنہ باؤں
 کھو تم تقصیر کر تم مانچہ فلحال
 دوپسر شیرین آہم ماباڑی
 سوائے مہر میلن مینون چھاٹف
 پہ تہ برنش زر پرویز و شیرین
 بشادی کر تہ ملکس مژاوس
 ارن سالس خلا بق خاص تے عام
 عجائب اوس سپر تہ خلعت
 قدیمیاں وندیمیاں و شطیفان
 تہمن ترین ترے کنیزے خاچہ
 مگر بیچارہ بیکیس مژاوس

رباب و ساز دوین شاد دیا نے
 زینٹ منز باگ اندر خانے طامس
 کنیزاں و عزیزاں خاصہ خاصے
 عجائب اوس کو رمت فرشتہ زیں
 زلف تر آوختہ اویزان تا بلامن
 زجاو کینہ سیاہ چشمان پر ناز
 کماں ابرو کرن کش غمزہ پیرن
 خدا گشت جاں ستانی تیر مجبگان
 گوہ تابش بیچہ ز سو مبل دستہ بستے
 بحال خویش حاراں خال رخسار
 گنڈہ تھتہ تس تالہ کیسو والے والے
 کتن کینہ فکر و ن چھٹی پھٹا چھوٹا
 پس سرمشک بر کو کل ہزاراں
 بلور سے کھوئے گردن صاف دارا
 نین تمکو نعوہ سروں شہرین خانے
 و تھرتس خاصہ مرض طامس طامس
 اتھن کینہ پیالہ مسیحہ استاد آئے
 بہتہ بر مسند خوش شاہ و شیرین
 بلور چ تن تمبن ہند کے غولامن
 ز غمخواری عمقر عشوہ پر داز
 گز احسن مارن فقیرن گوشہ گرن
 سہٹا تر کو تیر نوڑک نشتر جان
 پریشاں سو بلبل دل شکستے
 دل دشمن کوزان از رشک در نار
 جمن مژ حالہ بگو متو ہرنہ و زائے
 عیارن گزایہ مار تھ دل توان ہوش
 شکار دام عشق دام داراں
 تے تس پوختہ کارس موختہ ماراہ

۱۰۰۰ منز باگ (قن) ۲۰۰۰ منز باگ قلمی نوہ سخن منز ۳۰۰۰ منز باگ
 چھپنے چھاپی نوہ سخن منز ۴۰۰۰ منز باگ کینہ تمبن ہندی غولامن (قن)
 ۵۰۰۰ منز باگ نوہ سخن منز ۶۰۰۰ منز باگ بخیر (قن) ۷۰۰۰ منز باگ
 شاعر چھپا دیو کس قلمی نوہ سخن منز ۸۰۰۰ منز باگ یوت ۹۰۰۰ منز باگ
 (قن) ۱۰۰۰ منز باگ شاعر چھپا دیو کس قلمی نوہ سخن منز ۱۱۰۰۰ منز باگ یوت

و چمن ترسینه پیرنیش ترشینه کھوئے
 دوشیزان نارسمیں درکنار ش
 بتن راحت رسان آرام جانے
 لب شیریں خندہ گو شکریز
 تماشاہ و چستہ میائیں جسے بانس
 سپنہ تم جفت دوشوئے کے درخ
 بہ گلشن غور بخیزے بے خار ڈیوٹھن
 سپنہ برطاق سپیں جفت باو
 نساید کشف حال عاشقاں کرد
 مئے شیریں جیتھ تم کیہ بیتاب
 تن طناز پہلوتھ دوش حسن
 دلس گرمی گیس از نار پستان
 لب شیریں طلب دار لب شاہ
 لب شیریں خندہ گو شکریز
 لبش بر لب نہادہ رے بر رے

بسپا کی صاف ہر اہینہ کھوئے
 دوشیزان نارسمیں درکنار ش
 میان پیر میں نوزک میا نے
 گوہ لاجو پاٹھو زن قول شاہ پریر
 دوائے و لعل لاکو لالہ باغس
 ملن از خان نعمتہ پائے سر پوش
 کھٹکتھ ترس گنج بے شمار دیوٹھن
 بسفت آنکہ در ناصفتے او
 بہ خلوتھ آنچہ میبایستے اس کرد
 سپنہ جہم خار تم بر فرش کجباب
 شہنشاہ سپنہ بسپنہ ناز میں
 بہ تابستان چرخہ آید زمستان
 دل شاہ غرق چاہ غبغب ماہ
 گوہ لاجو پاٹھو زن قول شاہ پریر
 روضہ سپنہ زلف سبل مئے بر مئے

۱۔ پتہ شارچہ قلمی نوہمیں منزے پوت ۲۔ دوشمیں نار شیریں (قن)
 ۳۔ بدن راحت (قن) ۴۔ سپنہ تم جفت دوشوئے کے درخوش (قن) ۵۔
 بہ شب بر (قن) ۶۔ ہر چو می بایستے اس کرد (قن) ۷۔ پتہ شارچہ قلمی
 نوہمیں منزے پوت

نہ زنِ حسدِ نجس را چہ شہسوار

بہ خابِ ناز شو نگہِ یار با یار

بہ صومہ جہتِ عاشق و عاشوق کے طاقٹھو

تہنِ دہن کیونکر کالا گو امی پاٹھو

اے تہِ خومِ سروسِ شیر و یہِ فرزند	سپن بنوے خومِ سروسِ کوون بند
کرنی اسیسِ غرضِ شیرین پائش	لہنِ شیرین دھومِ سروسِ قادغاش
کتیزن تے غولامنِ دوپنِ شامن	گرنہ ہوا شبِ خلوتِ خوش مکانن
دراں شبِ شاہِ شیر و یسِ حسدِ آو	اٹھس کھتہ جہتِ سہِ خنجر دارِ کبودِ آو
وچھن شیرین دھومِ سروسِ خاب	سہ سٹھاد ہوش کا متواز سے ناب
خدا ناترین از خود ہم بترسید	زہیت ہچو برگِ بید لرزید
بخنجر دتنِ مایس زخمِ مکاری	جگر ڈوٹ تہِ سپن تہِ خونِ جاری
وچھن تہِ خومِ سروسِ شیر و یہِ کیش	وون آس نیم گشت کس مٹکے تریش
دوپنِ شیرین چھم درخابِ شیرین	یہ میونے حالِ ڈپشتہ گرنہ غمگین
پنن غم چھٹہ اُموسندِ چھم پوانِ عار	اما از خابِ شیرین گرنہ بیدار
لو پانو ژسے اُموسرے چھٹے	قیامتِ تام دورِ سرنے چھٹے
سے ڈپشتہ پان پن مار پانے	اُموسند پان مار تہِ مہک پانے
دوان تہِ جانِ شیرین دراو میرن	ترنر شیرینہ لوگ از گمے خون
یہر زولِ چشمہ تاکتہ مژداون	ودان تہِ خومِ سروسِ پہچہ کتہ تھان

عیا یہ شار چھن مہجور منزے یوت عیا یہ شار چھن نو سنے مہجور منزے یوت۔

زمر تا پای دیو نمکین غرق در غم
 ہون موختہ کوزن فرکر یاد فرمود
 لعلے منز لالہ رویو لہو ناوختہ
 نظر کرتی مژرتی چشم بادل
 بے افسس چا و چانے یا و نہی ہی
 مے و نغم یارہ میانے وار وائے
 بہ کس کھتو ساسیہ بدی سامان شیرے
 سپاہی کج کلاہی پادشاہی
 ہیکل زئی روس روزتہ وہ ذیہ دنیا
 جلیج سین دیدہ وار پیو تا پھ
 چھوٹن غمہ و موٹن تس مشک کو
 زور زیور خزانے مال و اموال
 گئی زئی غمہ و موٹن تس مشک کو
 پکان موختہ چھکان توت اتوون
 ممکن خنجر دین بر سپنہ دائرہ
 خلافت حال دیشہ اسو نالان
 نہ شیرین نے سہ غمہ و موٹن تس مشک کو

و چھن تس اس بچ ہر دہن آچھن
 کوزم شیرازہ شیر دین پر بیداد
 زوہ لے آئی دلس منز باگ ساوختہ
 کلاتو ترو لہم مے کوزم منز شام
 ژئے روستے بر گیس شراو پیو ہی
 ژئے کوزنے کو جگر س پار پائے
 گیس دیوانہ ژئے پختہ یار نیرے
 سیاہ چھے چشم آہو، غمہ و موٹن تس مشک کو
 ژئے تروختہ کتہ ووزے بیدہ برجا
 کزن تس مسہ پستہ خستہ تن صاف
 دوون تس بافتے بنکالہ پر نور
 کوزن سورے فدائے یار دل حال
 دزان بیچارہ در نار موختہ
 پختہ تروون لرے تس پان موون
 روون سپنہ سپنہ سخت چارہ
 سپنہ شیرویہ شیر خجل و پریشان
 مگر چھے عا شقن ہنیز اکھ کھ

عا پر شاہ چھنہ قلمی نہ شمس منز ۲۷ گئی زئی کتہ کزان تس غمہ و موٹن تس مشک کو
 (قن) ۳۷ پشیاں گوٹہ شیرویہ بہ ارمان (ن ۱۲۴۸)

چنین واجب بود در عشق مردن . بجانان جان چنین باید سپردن

غریق رحمت یزداں کسے باد

که کاتب رابعه محمودی کند یاد

شیخ صنعان

حمد اے تس ذات پاکس
 چھہ حمیدیتہ بہتر
 یوڈوے بوز کھ کئے
 مشہور کو شیخ صناع
 بوڈ اوکس پیرا کاہل
 درخاب ڈیوٹھن پوان
 از خاب سپن بیدار
 یارو کاٹہر ہو مبین
 خاب چھتہ خالی ازمائے
 شکر تو تہ گزھو در روم
 ایٹھو دیت عرفان دیت خاکس
 صلوات بریغمبر
 عشق نوکتاب وئے
 عشق کوڑ سہ ہاران
 پیش آس عشق منزل
 زن پتہ تلمین سجدہ دوان
 سو براون ساری یار
 سے سجدہ دیت کنین
 کیاہ تام چھم ڈکھ لانے
 تا پیر کرو سو کوئم

وایٹھو دیت عرفان خاکس (نسخہ ۱۲۰۱ ن ۳) ۲ یوڈ یار بوز کھ کئے (مروج نوہ) ۳
 ن محبوب ۳ عشق تہ کرون چھ منہ (ن ۱۲۰۱) ۴ یہ شار چھتہ مروج عشق
 منز سے سجدہ دیت کنین (ن ۱۲۰۱ - ن ۱۲۰۱ ن ۱۲۰۱) زن سجدہ کوڑ سے کنین
 زن محبوب ۴ یہ چھتہ خالی ازمائے (ن ۳ - ن محبوب) کیاہ تام چھم لانے
 (ن محبوب) ۵ تا پیر کرو سو کوئم (مروج نوہ) ۶ ن ۳

سٹھ ساس مُردِ خاٹے
 ردان سٹے ساری
 دوہتہ ڈٹے اُصلچو تے
 ملوان تَس موهوئس
 کو چن تو بیسہ بازارن
 شیعن وُچھ موهیہ لڑاہ
 بے جفت پہتہ برطاق
 مستس والان کنگے
 رُشیل موهے اُس پیران
 رُشیل ماران سمبولن
 سیند ریوگ منز دہ کس
 سیند منز میلہ ٹیوے
 تیز کیاہ نوڑک شمشیر
 پیر پتہ خرکو قہ تر عاٹے
 یا پیر لگے ہوسے پاری
 دودہ ذی کوئے پکے پتے
 پکان گئے وائی روئس
 تَس ماشوقس ڈھارن
 تہہ منز آکھ سوجندراہ
 پائے پانس مشتاق
 متانہ مرتس فنگے
 ماران زن شہما زن
 گنہہ کراچ اُس گلن
 سہرخی بڑھہ بیسہ چھپے کس
 عے داغ لائن روٹے
 از غمز ماران کم شیر

عا بلو ساس مُردِ خاٹے (مرد و نہ سچ) باہ پتہ (ن ژ) ۲ پیر پتہ
 چھ خرکو قہ عاٹے (جبار) ۳ یوہ یار لگو دینہ ساری۔ سراج دین نیس
 نوہ شخص منز چھپے ایم زشار ۵ با جفت بہتہ (ن ذول کوم) ۶
 زاول موهے اُس پیران (ن تو) ۷ زن شہما زن ماران (مرد و نہ سچ)
 ۸ زشار چھ سراج دین نیس نوہ شخص منز سے پوت در پج۔ ۹ سہرخی
 تیج چھپے کس ۱۰ تیز اُس ناہنج شمشیر از غمزہ گے ماہ کم شیر (ن ببار
 خاں - ن ہمدرد)

خال اوس بمن مژباگ
 خمدار مار تچہ مجھے
 اچھو سیتو کتھہ کران
 پر زھام اچھروائے
 ترھہ ماران سمبولے
 جان اوس غنچہ دھان
 خمار اچھہ کیشہ آسے
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 شینز یاد کن یام وچھن
 شوبان چھہ رومہ خاص خال
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 کیشہ اوس صافی پتس
 پرواز کردہ چون نراغ
 کش کران رومہ رومہ
 وچھان عاشق مران
 یم تپہ کم سسہ نرائے
 گتھہ اوس ماران گلے
 خم کیشہ تپہ کمان
 عرفاہ ماس کا
 دیوانہ گوشہ جانباز
 شہماہ زلف وچھن
 حورن مژ پتھہ رطلال
 دیوانہ گوشہ جانباز
 ترھہ چھہ حلب ایتس

۱ پرواز کردہ چون (مروجہ نمونہ) ۲ کڈان کش رومہ رومہ (جبار
 تہ مروجہ) ۳ یم نیشار چھن تر متبے یوت ۴ یہ شار
 چھہ مروجہ نمونہ مژ ۵ یہ شار چھہ صرف جبار خان پس نمونہ
 مژ ۶ روان گوشہ جانباز (ن ج) ۷ شینن یام تام وچھن
 (ن ج) شینن کن یام وچھن (ن م) ۸ یہ شار چھن تر تون مہر
 متبے یوت درج ۹ صافی کیشہ اوس پتس ترھہ چھہ نراغ
 ایتس (ن م - ن ج)

شمن تہ عشقن کور جوش
 تس یار پسندے جسے
 پیو شیخ صناں پتھر
 طاقس تل پیو و سبت
 لکھ آیت زہد پارو زہد
 یارو رتی بڑ بارو
 مشہور از روم تا شام
 خاکن ہند چھک امام
 مولم عشقینہ رزمے
 شیخو یہ نو پزے
 منز باگ رجہ ہوتہ پس
 انکار کر آکھ دپس
 یارو لا دین دارو
 تھو تو پ دپ نکھ یارو
 کیاہ گوم شیخہ شائستہ
 یکتہ سیند کوٹ واتہ دانتس
 دپڑی قوم چھا بختیاری
 زخام دیت غم کاری
 اپور ترمن چھ سکے
 مجاز ہے سکے

۱۔ ان تہ منزے یوت ۲۔ شیخ پر ہیز گارو (م) ۳۔ حاجن ہند
 چھک امام (ن۔ ج) ۴۔ یہ شار چھنہ بے ناو نو سخن منز۔ گفر چنے
 (ن۔ م) ۵۔ یہ شار چھ قلمی نو سخن منز یکتہ آیت درج سے
 انکار اوئے عشقس۔ موگر نہ مشتاق قشقس۔

۶۔ شیخن دپ نکھ یارو یارو لا دو (بے ناو نو سخن)
 (نو سخن سراج الدین) ۷۔ کیاہ گوم شیخہ شائستہ یکتہ سیند کوٹ واتہ دانتس
 (بے ناو نو سخن۔ ن۔ سراج الدین) ۸۔ عشق مجاز چھ سکے۔ اپور ترمن چھ سکے (ن۔ ج)

عشق ز گوم سنجہ
 دیکھتو کیاہ گوہا بن
 اللہ اللہ اللہ
 پشرو کہ شیخ حقس
 تھہ جاپہ ادس کیو نثر کا
 مینر یانہ دو پنس پانے
 کیاہ گوہے کتھ پیٹھ بریو
 سو کہ تے آرام ترودھ
 سنگم تہ خارا تھہ دے
 پر مہ کر دے کا سے
 دو پنس کتھ ہم نہ خارا تھہ
 پینہ یار ہو و قلم تے پان
 روتھسار جوت دیو تھم
 کس کو نہ بے یار دودے
 احوال میونے و چھتے
 خواہ مار کیاہ چھے چشمن
 کیاہ کر کس زانہ و تھہ
 شیخن مہوت کیاہ و تھ
 اللہ اللہ اللہ
 یار گئی پھیر تھہ کس
 دھجان اوس سوے بالا
 لا شیخ مسلمانے
 بر خاک خاوری تھو کہ
 دہ کہ تے دودے پودھتھ
 دپتم تہ مہ پیٹھ پانے پے
 نے شیخ مو کہ عا سے
 اللہ فرم یاد س و تھہ
 تینہ کوس پیٹھ شاہ خارا
 نقشاہ بر دل بیو تھم
 چشمو کور ہم جودے
 بیمار کور حقس کشتے
 بے مار کور کس چاکی خشن

۱۔ یار شاہ چھہ نو سخی ٹول کا بس منزے یوت ۲۔ یار چھہ سراج
 اللہ پنس نو سخی منزے یوت ۳۔ بر خاک و خاوری تھو کہ (نو سخی چھہ)
 دیکھتو تھ کتھ پیٹھ بریو کہ (ن) ۴۔ یار شاہ چھہ نو سخی ٹول کا بس
 تھہ سخی مہجورس منزے یوت ۵۔ تینہ کوس تے پتھہ خارا (م۔ ن)
 ۶۔ بے مار کور حقس کشتے (نو سخی مہجور۔ بے ناو) ۷۔ پتھہ مہجور نو سخی

مے و ارج عشقن و نئے دو بار مومن چھئے
 شیخو دود و بوز و ارجے مصحف زائن نائے
 تبیح تہ خرقہ و دوز تہا زن، مال، زنا، پاراد
 مشرا و مسلمانی آدھ و چھتہ مہر بانی
 رنگار کڑا تھ دہنس منز باگ، چھتہ پنس
 پانس چھ پان پھرے شرکاس پچھے یار گرے
 نظراہ کرتو اصلس تو سیتو اٹکھ ولس
 ٹھہر کھ نہ عشقینہ زہرے لچھ مہر چھ میون مہرے
 ہ شیخہ فقیر مئے لچھ مہر بر آنکھ کئے
 چھئے نو آردان سورن گڑھ را چھ روزم سورن
 ٹکین سمنو پیلہ کھیلکھ آدھ کوئے مئے سمنو پیلکھ
 ہینتر بانی روزم کڑھ دپ تم سورے رچھے

واہ لیا شہت

۱۰۰۰ پتہ شہار چھتہ جبار خان بس فہم شمس منز ۲۰ قرآن زائن نائے (م ن)
 ۳۰ پتہ شہار چھ بے ناو فہم شمس منز ۱۰ پوت - ٹھوڑا کاس (ن س)
 ۴۰ ہ شیخہ مئے مئے (ن ڈ) ۵۰ دپ تو آنکھ (ن ج) پتہ شہار چھتہ
 ۶۰ روزم فہم شمس منز ۶۰ مردج فہم شمس منز چھتہ پتہ مہر پچھتہ کھوے
 ۷۰ گڑھ را ڈ روزم سوران - عطار چھ اٹکھ جا پ لیکھان ۵
 ۸۰ بنت شیخ کعبہ و پیر بار خوک بانی کرد سالے اختیار ڈ سورن سمنو کھیلکھ (ن م)
 ۹۰ دپ تم بہ سورے رچھے (ن ج) پیر کڑا پٹھو سور چائی زچھے (ن ڈ)

رچھتم بے معہ ہر مورے
 دپھم شپچھ کمر یارن
 کاتھہ جھم نہ سوائے خودا
 کو زانہ کیا ہ جھم دانے
 ییتہ تھا دھم تہ روزے
 پوتہ بڑو جھم روزہم تھیں
 کو کرے یہ سورجہ چانی
 جھی روہ پوسندھی آتھے
 تن جھا بیٹہ کپہ پتے
 چون ماہ تابان از دور
 تصویر نقاش چینی
 از رخ و غم آزادے
 خالک کن گوس موئے
 و چھان کو محو مطلق
 تر و دن کشیون تے چوئے
 آتش سے کو نہ نم کر ترے
 پیمہ کتھ بے تو زانے

رچ گوس عشقہ زور سے
 یودے مال چھے دیارن
 یارن نیش گوس جدا
 بوسس بے سیودے ساد
 ہی دپہ ہم تی بوسس
 سیود و چھتہ تھوہ و چھتہ
 میر باو تم ہینزبانے
 کو ہینچہ ناو کھ کتھے
 تھوہ شید رخصت کر دتے
 پیشانی چھے پُر نور
 چھے الف اللہ بینی
 قد چون سیودے سادے
 نوراہ یہ کو کر دتے
 کیاہ ادس عاشق صادق
 مشتاق یارس گئے
 فرماید کیاہ دیت ہینزے
 ہے شیخ سوخن دانے

عا دھتم یہ کھن کو دتے (ن ہجوہ) ۲۷ یہ شار چھ نہ سخی ہجوہ
 شریے یوت ۳۷ پیم نوہ کتھ بے کو زانے (ن ہجوہ)

اے پس یہ سچا مشہور
 رکتہ پاٹھو تھے اُن کی حقیت میں
 غمخیز، مستور، مغرور
 بیچہ مجلہ نس بیچہ لال
 وہ فی کوئی تھے بیچہ مرے

خلو کے بیچو یار غفار
 ناکاہ ڈیو تھک دُخاب
 ہر روز و شب اُسو بیدار
 سردار عالی جناب
 غارت بیون بین زائے
 غمگین گے یا رسول
 مہرشد سون شیخ صنا
 تراوتھہ ژول دین اسلام
 مرید گے آدارے
 کیاہ اوس صاحب دلاہ
 فرمود کہ حضرت
 تے چھینے پیش کینہہ علو مس
 تے کائہہ واترہ علو مس

وا جائے خلوت گئی یار (ن ہجور) ۲۷ یارو ڈیو تھک درخاب
 مردار حضرت جناب (نہ سچہ جبار خان) ۳۷ یہ شار چھ (بے ناوتہ نو سچہ)
 سراج الدین (خرے خلوت ۴۷ عرضاہ کرسون قوبول (م ن ہجور) ۵۷
 تیتھہ شیخ دوست نارے (ن ج) ۶۷ گڈی تون از کفر لیتہ (م ن)
 ۷۷ تیتھہ شیخ تھقی آسن (م ن) ۸۷ تے کائہہ واترہ علو مس (بے ناوتہ)
 تے کائہہ وشدہ علو مس (ن س) ۹۷ برمیاد شکہ ہر شس (م ن)

۱۱	زمیود عقلم تہ رو حس	۱۲	بر میو شکلم تہ موہس
۱۳	ماشوق کوڑن تحقیق	۱۴	تم کو لب تہ تہ توفیق
۱۵	حق دیکھن اشکارا	۱۶	تم کو کوڑ تہ تہ کارا
۱۷	سہ گو داہل بذات	۱۸	تم کو چھو بارغ صغات
۱۹	زان تہ پان مشرؤن	۲۰	خودی تہ مدی تر اؤن
۲۱	عرفان حاہل بنیوس	۲۲	ڈپر زہ کینہ ماچھنیوس
۲۳	عابن چہ نعمہ استار	۲۴	خوش کوڑ تو ساری یار
۲۵	تھود دوختہ بوون یارن	۲۶	خاب دیوختہ شیخ عطار
۲۷	آزاد گو شیخ صفا	۲۸	یارو پور حسد و ثنا
۲۹	پیرس نش گئے لاران	۳۰	چشمو کہو خون لاران

۱۱ زمیود عقلم تہ رو حس (ن-ج) ۲۱ محمدؤن چہ لفظ مدی

نرخنسہ کنو در تو دست ۳۱ دچھتو کینہ ماچھنیوس - (مروجہ نوہی)

۳۱ پشار چہ چھاپی نمہ سچہ منزیمہ آتہ

خوش گئے ساری تم یار شکارا پورکھہ در غار

ن ہجوڑس منز چہ کتوہ عینین نعمہ داسے بسیار ۳۱ پشار چہ

چھاپی نمہ سخن منز در پج۔ جبار خان نس نہ سخن منز چہ پچہ کتو در پج

یادن ہندی سردارن۔ تھود دوختہ بوون یارن ۳۱ پشار چہ چھاپی نہ سخن

منزے ریت تہ ہجوڑس پیمہ آتہ از چشم خون اسو لاران۔ تھود دوختہ شچہ کرکھ

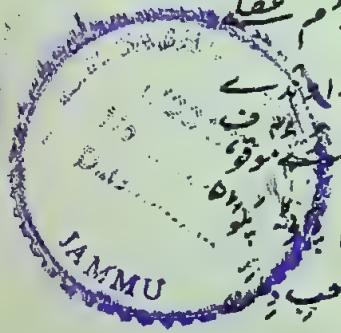
زہار ان نزدیک و اترس
 گاران تس آہ کا ترس^۱
 در روم تم گئے ساری
 کران مالہ تہ زار می^۲
 یار و چہ شیخ آفاق
 تس ہینر گئے مشتاق^۳
 وچھان وچھان گولت
 سوارہ پاس مولت
 نہ خرقت وچھہس نے تاج
 تس یارس کن موہاج
 پہچہ صا حبس کن بندے
 در بندگی شرمندے
 عطارد کور صدا
 عشق تہ کفر حبدا
 یارو دتی بڑ فر یاد
 وچھتو عشقن بیداد
 کیا گوئے ہ شیخ سانی
 کتھ کتھ بڑوٹھ ٹٹے مانے
 اوسکھ تہ سجاد نشین
 دسکہ ہے آفتاب
 زانکھ عین الیقین^۴
 ترودوٹھ قبلہ تہ کعبہ^۵

۱۔ یہ شار چھپائی نہ سخن منز تر بار خان چھہ بیمہ آیہ اللہ کھت
 ۲۔ پھیران تس آہ کا ترس ۳۔ یہ شار چھپائی قلمی نہ سخن منز درج ۴۔
 تس یارس کن مشتاق (بے ناد نہ سمجھ) ۵۔ یہ شار چھپائی قلمی نہ سخن
 منز درج۔ عطاردن دڑ بڑ بانگ سے دڑنے و ناموس تے بانگ (نہ سمجھ)
 ۶۔ چھپائی نہ سخن منز چھپائی یہ شار بیمہ آیہ سے
 کیا گوئے ہ شیخ صنا آتھ کیہ نہ دھتھ معنی
 ۷۔ دوپ ہس ہے آفتاب۔ ترودوٹھ قبلہ تہ کعبہ (چھپائی نہ سمجھ)
 ۸۔ بیکہ کر آفتاب (بے ناد نہ سمجھ)

کتھ کن اوسکھ ہمن
 مہر شد صاحب حالے
 یکتہ شایہ دتھ کٹو ٹوٹے
 کیاہ کوئے نہماز ڈھکس
 یارو کیتھ مہ وڈی توہ
 در ٹنزل دوس داری
 تس یار سندرے رے
 بر ہر کہ شود پیدا
 ہینر یا نہ سکر تم نظر
 زلف کوہ تہہ شانے
 غواس بحر عشقم
 تھاہ توہم عشقہ صدہ
 ماشوق سہنن مہن
 تسج کٹو کٹے ٹے
 زمار کٹو یار ادی
 دوتھ ووتہ گڑھوٹکس
 اہ گوم، داہ گوم، کیاہ گوم
 کیشراہ تیجھم خاری
 از عشق سر مہرے
 دیوانہ سپنس شیدا
 از عرش لایم تھرد
 موت سپنس دیوانے
 از کفر اسلام بے غم
 لاریوس موہ ختس توہدرس

عاریہ شار چھنہ چھاپی نوہ سخن منز درج ۲۷ یا پیر پرکالے (چھاپی
 نوہ سخن) ۲۸ ٹک ٹیوک نہماز ڈھکس (چھاپی توہ ناو نوہ سخن)
 ٹیوک ٹل توہ نہماز ڈھکس (ن مچور) ۲۹ یارو کیاہ تام بنیوم (چھاپی
 نوہ سخن) ۳۰ نیو غم دل دوس داری (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۱ تس یار سندرے روین از عشق بدین موہن (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۲ یہ شار چھنہ چھاپی نوہ سخن منز درج ۳۳ مس سپنس دیوانے
 (چھاپی نوہ سخن) ۳۴ یہ شار چھنہ بے ناو نوہ سخن منز

کوٹ گوس کینہ چھم مولوم
 رومہ خسار و چھم جسے
 کیاہ گوس رومہ چوتے
 سختی تیچم دومہ سکھے
 پینہ سیکہ باقی ژولم
 دوستس بڈ در کعبہ قوسین
 مشتاق گوس اکتھ شکلے
 عقلے پوچھ ناو بندے
 عقلے نکل امر معروف
 انوس کور عاقبو
 عشقے نور عاقلن
 عشقس چھ بتوں بتوں مضمون
 من ریڈ حسدا باقم
 بیٹھ پیچھ مئے اوسم انکار
 گیس زومہ پوچھ ورتے
 در کعبہ چھسہ کینہ در روم
 منظر حق ڈیو تنظم
 میٹھ فاضل ڈیو تنظم نہ تے
 ناحق دومہ کور ہیکے
 شک تے شب گولم
 سہ گوم عین الیقین
 رومہ خصصہ کورم عقلا
 عشقس خوند دا بندے
 عشقس چھ سیکہ موقوف
 عشقس کم پوچھ پوچھ
 دل نیون صاحب دیکھ
 اکھ زانہ لال بیٹھ جھلون
 نے شیخ منا جاتم
 تھوہ پیم کون اقرار
 میٹھ فاضل میولم نہ تے

۱۷۲۵ ۳۰ ۲۵ ۲۰ ۱۵ ۱۰ ۵ ۰
 معروف (بے ناو نوہ سچ) ۵۵ ۵۰ ۴۵ ۴۰ ۳۵ ۳۰ ۲۵ ۲۰ ۱۵ ۱۰ ۵ ۰
 جبار فاضل چھ "من شیخ منا جاتم" لیتو کھیت ۵۵ ۵۰ ۴۵ ۴۰ ۳۵ ۳۰ ۲۵ ۲۰ ۱۵ ۱۰ ۵ ۰
 بیٹھ میٹھ اوسم انکار (چھاپی نوہ سچ) ۵۵ ۵۰ ۴۵ ۴۰ ۳۵ ۳۰ ۲۵ ۲۰ ۱۵ ۱۰ ۵ ۰

شیخو دِ قلم دے
 پینہ سیکہ ہا تہی مے تروم
 یس جو عشقن پرتو
 یارو مل شور غوغا
 یس اوس تا پیر خابس
 بیون بیون تس کیاہ وڈکھ
 پینز یا نہ مے دوت پافام
 مستور سیمبر زومے
 ڈھاران تیر لاران آئے
 پرتھ جاپہ موی اُس بیان
 بت خانہ بت پھٹروون
 بردان بردان نالے
 ڈرائیس پینہ دیشے
 کفرس کس بے زار
 تروم قبیلہ کروئے
 کیاہ مشکہ مالس تراجے

ناحقہ کوتاہ ہتھکے
 شک تے شبہ گوئم
 مے زانہ شیخس کیا گو
 موہ رشید چھک سون نولا
 یا پیر و وہ لہ و وہ فی کعبس
 یا مہتہ سہ بازس اوٹکھ
 تس گو جذبے اسلام
 سنبیل زنگدن ہلے
 تس شیخ سترے مے
 شیش شراب مارن
 شراب شیشے ترووم
 ہا شیخ پرتھ کھالے
 وہ فی روز ہا تریے شیشے
 یکبار ترووم زتار
 مونم اسلام چوئے
 تم رچھم روٹھک راجے

۱۰۰۰ ایم شار چھین چھاپی نوہن منز ۱۲ مے زانہ سونن کیاہ گو (چھاپی نوہن)
 ۱۰۰۰ سنبیل گڈن تھلے (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ یہ شار چھین ہجور منز ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ بتخانہ زتار ترووم (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ خانہ بت پھٹرووم
 ۱۰۰۰ شراب شیشے ترووم (بے ناوہن) ۱۰۰۰ یکبار ترووم زتار (چھاپی نوہن)

تھا وہ دیتے کہیں تو کہیں
 خودی تو مہدی تراو کہ
 خودی چھم نہ ذرے
 تاہم کہیں علمیں
 ہتھ پیچھے یہ شوبہ تھکے لم
 صوڈر چھ گزہاں ڈھتے
 یوت میں موزان گفہ
 پاش چھ پانے ٹھہرے
 اللہ اللہ پورن
 لازم چھ ہر صبا
 واصل گے ڈلو ڈلی
 خے کاسم اہیں
 اصل کن شوبہ پراو کہ
 رند و وہ فی کیاہ کرے
 تصدیق حقون کلمیں
 نقشاہ صورت آدم
 لاران تیں پتہ پتے
 پانے پان کر صفا
 ٹھوہ کاس چھ یار کرے
 ذواتاں تسلیم کوون
 تھکے مرے مرعبا
 تحقیق سپنو ڈلی

کیاہ و نہ محمود کا می

چھ شیخ صناں نامی

چھاپی نو سخن شز چھ پرشار چھ کتو در پج

خودی تراو وہ فی پانیں

کھے کاس وہ فی اہن خانیں

۲۵۳۶۶ یم ترے شاز چھنے قلمی نو سخن شز در پج

۲۵۳۶۶ یم ترے شاز چھنے چھاپی نو سخن شز در پج

غزل

دہچہ چائے شیخ حسن تر آؤ پہیز گاریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن
 مہم چھ دنیا کم عاشق کاؤ نیم مسارے
 غم کا ستم رافو آستم جہم مے چائی مے
 رھو مہ مہم دودنی کالی روزن ساریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن
 لچھ ناو کیہ جان دیت نے پچھ راہ چھ اریں
 رچھتہ غا طر شیخ حسن ہنس ہچھ روز کھن
 کچھ کھٹیں کاش چوئے جنتی اچھ اریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن

مایہ غزل چھ مٹریں تہ سخن مٹریں تہ مشنوریہ مٹریں باک درج کر تہ۔
 سراج دین بس تہ سخن تہ ناو تہ سخن مٹریں چھ پاندس پیچھ ہیکھتہ
 مے چھ باسہ اندس پیچھ یکھنے چھ جان (اچھ)
 ۲۵ دودے نوم کالی روزن ساریں ۳۵ کاش دیت نے
 (چھن - نثر)

دیشہ رستے یارو میانے کیشہ بندہ سکر پاروئے

پیشہ منہ کی پیالہ چیتہ مو منہ کر تم گرائے
دیشہ پینے اس سپریتہ نشہ لائے یاروئے

مارو منزی ہاے ہینزی زار بوڑکھن
بالو پکھنا یل طوطس میلے کون ماروئے

کالی موتس نشہ ڈھے توئے چھتہ زلنس جائے
زالو داکنہ دالی کفن شوہ مہ جئے ماروئے

مارو منزی ہاے ہینزی زار بوڑکھن
دود زلیہ ہم دسلہ چانے زلیہ ہم بیاروئے

کلہ چانے کلہ شماہ بدہ شمشادراے
زالو کوتاہ نال دوول ہم اٹھو کالہ شہاروئے

مارو منزی ہاے ہینزی زار بوڑکھن
خامہ پانس ڈاس کوڑقہم کاسم بے داروئے

حسنہ چانے چھنہ سمبلان چھنہ ٹھہرن پائے
توہن پھرن ڈندو تارن یاروئے داروئے

مارو منزی ہاے ہینزی زار بوڑکھن

عاشقہ کوتاہ عشقہ تردوم زالیہ کوتاہ ماروئے (چھاپی نوہ سوخی) ۲۰
بیاروئے (نڈ) یہ شارہ چھپ چھاپی نوہ سخی منز غلط لیکھت۔

یار کو بخش مرون میونے مئے کھسوںے یارے
 تمہ لادو بخش سمکلاو تم دیتے سو جین گراے
 عار رستے یار میاںے یار داورم سارے
 ماری مرنی مے ہینری زار بوز کھن
 سو کچھ مرنے سو کچھ ہو تم رتبہ و زور خاںے
 گہ مرنے میل دیو تمہم زلف مرنے چون رے
 کچھ آکے پان لادو تم دادو مشنم سارے
 ماری مرنی مے ہینری زار بوز کھن
 گہ شبنم لالہ روئیں مجھے خمد آریے
 چم تمنا مہ آکے تیر جگاں لائے
 خستہ کر نس نسبتہ خیرے چھوگ دیتیم کارے
 ماری مرنے مے ہینری زار بوز کھن
 بندر تیکہ ستر چھندے کیتو زید زار لختہ ناریے
 بندر اوس چون بوز کھن بندر کیتمہ نو آے

۱ سو کچھ مرنے سو کچھ ہو تم رتبہ و زور خاںے (چھن)
 ۲ یہ بند چھ عرف زول کا مونیو بخش مرنے یوت
 ۳ کارے (چھن) ۴ شراد (چھن) ۵ زخم (نثر)
 ۶ سارے (چھن)

زیندہ روزان مہ کچھ چائے پھول گل انار مئے
 ماری مٹری مائے ہینتری زار بوز کھٹا

سنیاسن بیہ جو گین کر خد متھہ گار مئے
 بندہ نو کینہہ یار دادرس گنہہ نیمو ستھہ راسے
 محمود و چھتہ شیخن تیجن کمر شاہ خاری مئے
 ماری مٹری مائے ہینتری زار بوز کھٹا

۱۔ یہ بندہ چھہ جبار خان نس نو ستھس مٹریے یوت چھاپی تھہ ستھس مٹری
 چھہ بیا کھ بندہ غلط پائٹھو لیکھت، یس نہ نقل کرکے ہنور ور تھہ باسیوم۔
 ۲۔ بندہ ماکنہ یار دادرس دایار گنہہ یلاج (چھن)
 (ناجی)

قصے مارون رشید

حمد تس بیٹھو پاد کو در جان جہان
 حمد پختے نعت و صلوٰۃ و سلام
 از فراق یار نالاں ہم چو منے
 بوز ارنے سوز اسے مرد خدا
 پہ پہ تمن کا لکڑیاں خاک تے
 پڑی پاٹھیں جھپے پہ دنیا پر دخل
 درد مند و دادی کدو روزی تو
 عشق چھپے بی بی یاد اول لے اخی
 عشق باز ہی تار زالن زئید پان
 حق سہ منصور اوس نور جہاں
 ذان مجنون یام درد دل مال گوس
 عشق زائے سچ زلیخا خدیو سال
 سنگ خازن فرادین پار سکور
 عاشقو حقو دے سخن در این جہاں
 رو کوئے عاشق سہن افسانہ رو کو
 پھولے باوچھ گل تہ گل زلف لہ بہار
 حمد تس بیٹھو پاد کو در جان جہان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 پیغمبر ہو سیر کیتو پیش تہ گئے
 نالہ دواں چوں ز نولیاں چھین جہا
 مکن جواں کا لکڑیاں گنہاں اک تے
 کالی ترنو ہچو سوسن میٹر تل
 تار تارے عشق کتھا کدو تو
 یس نہ کیر باور سہ بوزن دوزخی
 عاشقو سکتی تجی در این جہاں
 عشق تارے زول تہ تہ زئید پان
 لالہ ہندوئے عشق درد دل جیل گوس
 در مصر بے حال کیا گنہ پائیل
 ز عشق شیریں جان خدیو تہ مار کو
 نام نیکاں تار روزاں در جہاں
 زئید چھیں عاشق ز دنیا تم نہ مودی
 داتی آخیر ہچو سوسن در مزار

چہرہ کم کم کر نہ تقدیر پر نہ جدا
 ہا کو تو جسم کو خریدوں کی قیاد
 کم نشان بوزی کہچہ مہین صدہا
 سام و رستم کو مہر و کوہین تن بباد
 میوہ بہمن روڈ کتہ شاہ دراب
 باز تقدیر پر نہ کلامن آخر شکار
 مشت خاکس کہ چھ دعوای خدی
 خود سرو شیریں سخن یکبار پیو
 زین عاقل کتہ چھ آخر شے جا
 ترک راحت کردہ زھاڈان اصل
 تھا و کھے کن قصہ دلسوز بوز
 ترک دنیا کر نہ شاہی دور روز

قصہ فرزند ہورون یوز تو
 دھوکہ دے چھوٹے سا تھا روز تو

در مصر اوس پادشا نام دار
 ہفت کشور بادشاہ ہورون شد
 ناوتس ہورون رشید شیر کا مکار
 جایہ جایی وقتہ تہمت اس عید
 نرم دل بسیار دل از ملوک
 ادس دافت ہچو ساکت سلوک
 دمبدم در بارش ہی بانو
 نام حاتم کو نہ شرمشہ زہود
 قلمی نو سنجہ چھہ بیٹہ آیتہ

ذوق یار ناظم ہچو نے
 نیمہ بوئے سر کتہ پیموش بر گے
 و لوڈ نکو زور شار چھ قدوس لون نو سخن منز (باتے ہوئے جس شخص سے چھ)

داد کرار تم کو حساب از تو شیر داس
 زان عدالت کو زنگدستہ جہاں
 اوس شیر دلشاد روشنہ شدہ کوئل
 بہر نور دیدہ کڑواست ہی نور بول
 جز پسر چھپنے پاشا ہی سہے بکار
 از پسر نام پر چھپے آشکار
 گر ایں فانی جہاں اس شخص مود
 تس پتہ صراح پسر موجود رود
 در تفکر گو سہ سہا ہور وں رشید
 در جہاں آسن گونا گون ہم اکھ نور دید
 مومختہ زن ہور وں ز دیدہ در دعا
 بار خود اپنے بخشش فرزند پارسا
 مستجاب میل گونہ دعا شہ زبڑ
 ز ابر نیسان در صدف یک قطر
 وقت سبب سامت نیک کامیاب
 از حمل نون در او تاباں آفتاب
 اختر تاباں ز ماہ یام دراد نون
 لوبہ سستو خورد ہیتو تس مومختہ چکن
 دایہ لا انا آپ پیش باد شاہ
 پادشاہ ز ندر زانو از پور ماہ
 قلمخ فہ سبختہ
 خاصہ گوئد ن لیاہ چھ گونہاں خالتہ
 زونہ و بن گونہہ فردا اک تے
 کاٹو رمو ہچو سوسن گوریل
 دنیا چھ پڑو پاٹھن یاد غل
 قصہ سے فرزند ہور وں بوزر تو
 داد کوئدو تہو تہ ساحتار کوئو تو
 دون آچھن تس گاش اوسے اکھ پسر
 بادشاہ ہور وں رشید اوس نامور
 عابدین پر ہمیز گانن گار وں
 نرم دل اوس گونہہ ایس شہار وں
 آفتاب لکھو تہ تاباں سے تس
 شاہزادہ کیوتے اوس سے تس
 اوس پران شرفہ رانس سے سبق
 سار و مبرے نیچو ات تس اوس اکھ
 سار و مبرے نیچو ات تس اوس اکھ

(پڑھو مسک باتے فٹ نوٹ) تہ مہجور لایبریری مہنتر بیاجتہ منترے یوت
 غا پشار چھ نمہ سنے مہجور منترے یوت۔

بادشاہ بڑھتے خبرِ خدِ شہان گو
 مال و زر خرچن خزانہ بے شمار
 شادمانہ اوس میسر تا بہ راہ
 بے بہار آں بہودہ یام زاد
 ز او یامت نام کوڑ ہنس از تہیز
 آپ داسے حقہ پائے باصفات
 گل بد توہ و چھ شہ گل دے بر بار
 صابن نیمو پاد کوڑ رت انے
 شاہزادس کینا و نئے رت خود اوس
 کیاہ و نئے اوس شاہزادے نازین
 مال خرچن جاب آں دل گو
 رچ پھلے گل زار نے آو نو بہار
 شاد گوزاں شادمانہ پادشاہ
 در مصر بادشاہ یوسف باز آو
 دل کش فرخ سیر عبد العزیز
 شیر حقہ ہنس یا مگر آپ حیات
 شیر پستانو شہر آس آپران
 مویہ نوون دلہ نوون مویہ
 آفت بے کھوہ تہ زیار دے اوس
 دیمہ دے عارفین سہو ہنس

چار سالہ دوت یام عبد العزیز
 خود شہ تکلم تراپہل گو خود شہ تہیز

نیمو گلن چون نالہ بلسل دین
 پوشہ نوون خوش اوانن ہوش نوون
 چار دہ سالہ بلاغت تہیز گو
 خوش تکلم پاتو اوس قواں پران
 جانور زان نالہ بازالے وطن
 زان اواز کستور و گل گے در جنون
 خود دہ سالہ سال خود دہ پیر گو
 موشہ زن فرقاں پران اوس ہران
 قلمی نوہ سہ

خود شہ تکلم خوش تبسم خوش تہیز

تاو شہ مشہور گو عبد العزیز
 (پہ شہ چھین ہنس ہنس)

روز و شب تسک کار اوس توہ اس پر
 ز ایل مال نیز میوتہ تمکو تفسیر
 آیہ لایستوی تمکو میوت سبق
 تمکو در پیش شاگرد آتھ مانے چھپی
 اہل جنت ہم چھ ہم چھی رستگار
 ز آیہ لایستوی بوزن حبسہ
 مغرمانے یام بوزن در فنا
 از فنا لوب نے بقا تمکو عارفن
 واقف امر احق یکبار گو
 از خبر صاحب خبر کو تیز موش
 ناکر نہ چھن جامہ پنا گمنہ جی
 نہ بہت دنیا ڈوٹن عقب باروٹن

قلمی نوہ سچ :

ز ایل مال بیلو گو تہ تہ فرقان پورن
 آیہ لایستوی تمکو پور سبق
 دو پیش تمکو شہزادہ آتھ مانے چھپی
 سورہ الحشر تمکو آخر کوٹن
 استادس پڑھنے مانے امر حق
 چھنے یکساں دوزخی یا جنتی

۱۰ معنی لایستوی پرسان کوٹن (نہ مجبور) ۱۱ مانہ پڑھن اوسادس کیا چھ حق
 (نہ قدوس لون) او خسی پڑھن یہ تھ کف ہ معنی حق (نوہ سچ مجبور)
 ۱۲ شہزادہ (قن)

تاج زرین پر نگین تراؤن کلاہ
کونہ منہ تو پر حقان بستر بہار اللہ
بیکسی مژدہ پہ من درتے کلس
اللہ اللہ نقش کھون تم دلس

اٹلس وزر بفت کیمخاب و سُمور

از تین نغمہ بیمہ موجب کورینہ دور

دنگریون پر نگ تہ پنگ تراؤن
زخ خابلس خسار تم کو دھڑاؤن
گلبدنس جامہ تم کو تراؤن منل
از گلستان نقشی سے دور ژول
عطر کئے مولہ نے تم کو خاک را
کھون در دل عارفن نقش اللہ
ہم تنگ کو بیٹ تم کو کرمت بر کر
غار کاس و غامہ در او بہر سفر
کو بیٹ کرمت بر کر تم کو ہمت
دراو پیان و مسیحہ نقش کبچہ جتنگ

قلمی نسخہ :

اہل سنہ نیم چہ تم چھی رستگار
ہم نہ موہ کنن تم چہ ساری اہل نار
مانہ امیک بوڑیہ تم عارفن
زندگی ہند جامہ سپد یوتس کفن
زمین الناس لباس از تن ڈوٹن
جندہ الفقر فخری پیچہ روٹن
دور پہنچ سہو تم کو گاندنے کر
ہم چہ تو قتل دراو سے از خونہ نر

عالم گمہ نگار تم چہ پڑی اہل نار (نق) اہل جنتہ ہم چہ تم چھی رستگار
اہل دوزخ ہم چہ تم چھی غرق ناد (نق) ہمارے ہمارے جندہ ہمارے منہ چھی
اُمین بیج خرقہ من چھتر پیرچی (نق)
و ۳ یہ اشار چھپنے نو سنے ہجور منز

مژہ حقوون رچھ در دل زلف لال
 دراد یا مکتہ غار کاس عاصی تے
 گے خبر در مکتہ خبر میں پیش شاہ
 واسے کیہ کوس جاپے تراون مملکت
 مکتہ دجل چند و لکتہ از خانہ ذرا
 پادشاہین عا دلن بوزین خبر
 راحت جانس کورہ کمر غصہ تے
 بوزون گو شور شیر در خاص عام
 نیب مکتہ گے دا تو در پیش عزیز
 کس کہا تھک دیا چھوڑ مملکت
 کس بتایا یہ تجھے رستہ بتاد

قلبی لکھ مکتہ

کو بیٹ کمر بند بر سحر تھم مکتہ
 کر تھ بر سر بے کسی ہنر تو پہن
 عالمی سلاکس ناکی دھنچھن چند ہن
 داراوش تراوان دھنچھن کمر بے سر

خاصہ پیلاہ اکتہ مکتہ دراد جھنگ
 تاج بر سر تو دتھو جائے زدن
 ساس گوشت خاصہ تھن سن بدن
 عالمی زھن تھم بھنگوٹ جاہ بر

عرا روم دشام (زبانہ روایکتہ)

۲۴ ہیکے مکتہ ٹوپہ من در تھم کلس

الشد الشد نقش کھوون مکتہ (نقن ہجور)

بادشاہی تو کہو کیوں چھوڑ دیا
 دیکھ کے سدا رب حیران ہوا
 ڈیشہ وئے بادشاہن تر دو آہ
 سا یہ گوشت خاں عیدیں او س بدن
 غور عید کیا ہ کوئے جانے کو رکھ کھن
 جامہ ریز دل چھک کر خلقن بادشاہ
 غور عید کیا ہ چھٹے ژئے عزیز و بادشاہ
 بادشاہن و بندہ و لاش دار چھا
 بندگی کر خالقن کہ مو کتر
 جسد پوشن سار رواں زندگی
 پچھے فیضیل و تختہ کمر ژئے باپ افنی
 زین خیال حرام لوگتھ بے تیز
 حکم چون مان منے برحق فرض جہم
 خرقہ اوست از خدا و از رسول

کئے
 ژئے فیضیل و تختہ کمر ژئے باپ افنی
 جامہ ریز دل چھک کر خلقن بادشاہ

آہ بھی لازم تھے یہ کیا کیا
 زور سے لکھ لکھ رضا سے موٹیا
 دوت بیس شہزاد پیش بادشاہ
 مالو بیس کوس مالو ڈیٹھن بندہ
 دو پئس شاہن لے عزیز جان من
 بندگی کر خالقن چھٹے نو مٹا
 بادشاہی بودنے سورے چشم
 گیلہ عالم سار ستر آس کار کیا
 راج تر دو تختہ تاج از سر لے پسر
 غار جندہ نا تو بول چھا بندگی
 کیا ہ نجل کو رکھن خزانہ کو کئے
 جندہ ترا و کر بندگی حق لے عزیز
 دوپ عزیزن بابہ صابو عرض جہم
 خرقہ و دل منے بابہ کیا کو ہم ہو دل

قلبی تھہ سنجہ
 بر نجل کو رکھن میان لو کہ بے
 بندگی کر خالقن چھٹے نو مٹا

وا نوہے مچورس منز چھ یہ شار پچھہ کنوس

بادشاہ ارسعہ فقیری ژئے پزیا

زاهد و پرہیزگار و خرقہ و دل
 مہرسلو و دل خرقہ و دل پانچو
 و دل کھنڈو خرقہ و قلم طبع و عارفو
 خرقہ پوشن نایہ دوزخ پور نو
 خرقہ پوش چھہ بانوہ اہر دم بکار
 خرقہ پوشن جنس مل ماوا مقام
 خرقہ پوش در ہر دو عالم پادشاہ
 بابہ صاحب و عیسیٰ و شاہی کھنڈو
 جان سرا اوس در دولت سرا
 کرتہ حکم پادشاہی اسے پد

قلعہ ندر مسکنہ :

بابہ صاحب چھہ خدمت عرض سے
 خرقہ تقویٰ لباساہ نالی چھہ
 کیاہ کوہم بدوہ دولہ جاہ مل
 نرم جاہ اہل دنیا ہر دوہ
 یوم لایفیع مہالہ چھہ دل
 اسے یس محکم کھنڈو کرب عیسیٰ
 چون دین بوہنے پوز فرض سے
 نرم کتہ نام ہم دینک نالی چھہ
 غم مہ بر پانچوہ و سا نوہ و دل
 اہل عقبی نالی زہنت منلو
 داد کوہ چھہ کر بڑا تہ منزلس
 حکم تلہ دن یس چھہ سے چھہ آدمی

و ایسی تہ دپہ ہم تی چھہ بوہن فرض سے (ن مہجور)
 و سار چھہ پانچوہ و سا نوہ و دن (ن مہجور) و سار چھہ ن مہجور منزلس یوت

پادشاہ ہے پھکتے جانور زمین
 حکم شاہ یوں مانہ دُڑوں جانور
 پادشاہی نان چھک ہے پادشاہ
 اُد مانتے ہم پیر پختہ پادشاہ
 اسے پسر کیا بوز دُڑوں جانور
 شاہ کو حار ان چھ اُس کی جانور
 اسے پسر بوز ہم کتہ مرغ سحبا
 پادشاہ ہے پھکتے تو وحشی میں تنے
 یہی دیان شہزادے کو دست دیو
 زونٹھے شاہ میاں کی گہائی چھے پڑے
 حاضر و شاہ کو ہنس مر حبا
 دوپ اُپرو کر چھے پڑتہ گامہل
 مارے کوڑ عرص بادشاہ جہاں
 غامی از معنے چھ کر چوئے پسر
 باہنیو دوپ چھے یہ کوٹ متوڑے
 قلمی نوہ سچہ :

یہی اطاعت کرے تن کن دوہ تار
 جانور و چھتک چھ کر پختہ کوک
 پادشاہ کو تہمتو بست دوہ تن پر زدن
 یوم یفسر المر چھم در پیش تے

اندریں مجلس بدست تو بہمن
 پادشاہی کر یقرار بستہ وار
 تہمتو باہی داد اسے شاہی چھے کوک
 تہمتو کر اُد پختہ عمر گرامی تباہ
 باہی و تہمتو چھ فی شاہی کتہ بکار
 کتہ بہمن منز اُختس پیچہ اسپر
 دسے پدیس بوزے چھے پادشاہ
 غام معبود شہزادے کن دی تنے
 جانور اُد تنے بردست بیو پختہ
 و تہمتو چائی پادشاہی کتہ بڑے
 آفریں بر جہت شرمندہ قبا
 عارف باللہ چھ او مت اذ دل
 جز ولی کس جانور بر کف بہاں
 کر تہمتو حصہ سالی کس بہر خبر
 دور آسن جان یہ تہمتو تہمتو کرے

تسے مطیع اُد آسہ کل کایات
 چھی پان تم ذکر ہی لایست
 ما خلقت الجن آیت کر کنن
 و تہمتو کس چھم تہمتو کے اندیشہ تے

دِراو یا ممتحہ آو در گریہ سہ شاہ
 کمر سنا میا بس عزیز سہ فتنہ پاد
 گزہ کھ کوت سنا این عزیز جان من
 یام دِراو از عام و خاص لاکھ فقیر
 ساری دپان پاری لکھ ممتس
 دور گزہ صحتہ نور دل تابہ کرن
 قامت دل جو بسوئے بوستان
 آں گدا دِراو نام مولا سیتو ممتحہ
 لال گویند مرثیہ مصحف در کنار
 لہر دوان شہر بصرہ و ممتحہ پیشین
 در سفر بر خاک و خاکستر بہاں
 دوت در شہر بصرہ بحر فقیر

ہجیرستان عزیز از بارگاہ
 لوگ و دنے آتش کھو تہو خون تر و
 چونکہ کردہ این پسر ترک وطن
 لکھ و دنے عام و خاص ساری امیر
 پتہ او سس تا برون شہر سس
 دو لکھ شہزادن گزہ ساری کون
 دِراو دلجوئی کر تھ از دوستان
 مہر پیر تھ شہر بصرہ رتنہ و تھ
 مصحف مملتی تہ لالہ تاب دا
 سیتو فرقان مجید سیتو پیشین
 ذات شہزادی کر شہزادن بہاں
 قصہ کوتاہ مختصر بوز لے امیر
 قلمی نو ممتحہ :

ہمہ سیتی ماجریش ڈلہ کور دور
 مول از فرزند دور آسی ڈلن
 ممتہ ڈل تم کتھ موکر تھ زبان
 او پیر تھ دِراو نمبر تھای تے
 لکھ ممتحہ بحر و گیش کران اُس لکھ دِرا

بیلو بابو وایہ اسرافیل صو
 موہ سیتو پاتھین اُسو آسو ڈلن
 مالو دپس دیوانہ کور تھس جہاں
 شاہزادس کیتو بہانہ آیتے
 جان سرواہ اوس در دولت سرا

گزاکہ صابو اکھ کھتا میاں بوز تو
 یوڈ پسند سپنی موزوری سیتے دتم
 اوس ناو عا بر تیسس گنگا سے
 لڑنے چھو شہر اد پنے از بہر کار
 سیتو موزور دن سہ عا جریام دراو
 کھوئیں گاہے غاک گاہے زمین کوڑ
 عا مرین ٹھہریت موزور دتہ نظر
 کھنہ رو سیتے میٹر چھ پان کھنہ
 قلمی نفع سیتے
 گزاکہ میٹر شہر بھرچ دتہ میٹر
 شہر بھر و اتہ دن چھو سیتے دراو
 دراو مصرے شہر بھر و اتہ تے
 لڑدن شخصیات عا مر ناو تیس
 گزاکہ صابو دتہ کیاہ چھ کار
 موزور دچھک ضعیفے کیاہ کھ
 گزاکہ صابو اکھ کھتا سیتے بوز تم
 یوڈ پسند سپنی سیتے موزوری دتم
 چھو لڑتہ شہر اد میٹر لوگ کھنہ
 گاہ آمان اوس گاہ اوس ادران
 کار و چھنے کاو طار سے روز تو
 پیکر نے کام اد موزوری کھیت
 دیتہ تجربتس موزور دن سے
 سیتو موزور دن موزور سے گوتیار
 آسمان سال دتہ شہر گریہ آ
 در غبار اد نوڈ گیتس تیس تن
 تیس موزور دن لیت تیس سیریں خبر
 اتہ رو سیتے آب چھ پان اتہ تے
 ذات شامی عا مرین تاتہ کھن
 مڑھ موزوری کریدہ سلسلے او
 عا مرین نش مڑھ موزور اتہ
 شہزادہ مڑھ موزور اد تیس
 کار و چھتہ اد دتم دیار سے
 کار تڑاوتہ اد دتہ مہا تھکھ
 کام و چھنے کاو طارے روز تم
 میٹر تھکے تیل سے رفہ حصہ دتم
 رز موزور دن سیتو زمین لوگ اتہ
 کیسیریلہ وان گاہ اوسے بادران

عا سیتو فرقان مجید سیتہ پیرین (ن ق) عا مرین دتہ شہر چھن ق تیسے یو۔

عالمس اکھ اکھ دچھان تس کن دے
 از خوشی کو در تحسیر دید کار
 عالم من دوپ اے خود او تفلک
 جسمہ پاٹھن ہچو جنونست عیاں
 چھنہ مو لم ہرچ از کار فلک
 چھنہ مزدور شکیلہ کتو سردار چھ
 خاک کیا سورن بسر سردارے

قلمی نسخہ :

زہر ٹیٹھ مہتھ نکھ نوئے اوں کان
 نخ منو تو پیشہ سارہ زہر ٹیٹھ
 عالمس دس لوگ چھن تس کن دے
 جسمہ کنو کیا ہست لاغریر جوان
 چھس سہرا رجنہ تیس یس ماہر زاو
 در تحسیر اوس پوان از فلک
 کامہ کن مشغول روزتھ چھ نو زور
 گاہ دسوں سیر او سے پیشوا
 گاہ یون مہتھ اوس گاہے داغ مہتھ

برونٹھ برونٹھ سارہ نو زورن اوس
 مین تہ گرٹھن اوس کران نکہ
 مرحبا لوگ پرے تہندس جس
 زور پاٹھو چھ رستمس مہ پوان
 فرشتہ خصلتھ آدمی زاد کتہ او
 آدمی چھنہ یا پری چھ یا ملک
 کامہ نشہ شام تامتھ کو نہ دور
 دچھنو کھو دھو اوس کران ترک تاز
 شام تامتھ اوس آسان کامہ مہتھ

۱۷ ۲۷ یم زہر شار چھن ق مہرے یوت . ۲۷ نکہ ج = ۹

۳۷ یہ شار چھن ق مہرے یوت .

۴۷ یہ شار تر چھن ق مہرے یوت .

رحمت حق چہ تبتیس یس ماجہ ناد
 صبح وشام رود آن عزیز مشغول کار
 وقت رخصتہ دوپہس مرنے جان
 دوپہن مؤذرس ژئے کور لقمہ دل مے شاد
 دوپہس مؤذرن مے چھینہ کیشتہ کار
 ہانکھو ترئے ہستہ پیش عابر کو مذکور
 واد مؤذرن کوژن بیکار ہے
 کوئہ نیرتہ جان بیکار ہستہ کو
 شین دومین کور انتظار گل کار ہے
 شہر بصر سے کوچ بازار و کوژن
 پڑن خن سارین کاٹہ ماڈیو تھو مؤذرن
 کیا سنا کوٹ کو ختم دایا سہ جوان
 قلمی نوہ استغنیہ :

کامہ کن مشغول روزتہ چہ مؤذرن
 وقت رخصتہ دوپہس مرنے جان
 ہانکھو ترئے ہستہ پیش عابر کو مذکور
 واد مؤذرن کوژن بیکار ہے
 کوئہ نیرتہ جان بیکار ہستہ کو
 شین دومین کور انتظار گل کار ہے
 شہر بصر سے کوچ بازار و کوژن
 پڑن خن سارین کاٹہ ماڈیو تھو مؤذرن
 کیا سنا کوٹ کو ختم دایا سہ جوان
 قلمی نوہ استغنیہ :

شکل انسان اس ملا یک کتہ آو
 وقت شام بیکار ہستہ اوس پانہ دیا
 بوڑھان آئے پڑم صبحس ٹکان
 رخصتہ مؤذری دمر دواں زیاد
 غار مؤذری رستہ نہ کھنڈ بڑ ہار
 شہر اندکن کوئہ روز نہ جالے دور
 واد بویور باد ہستہ کار ہے
 نیرتہ نے از قضا بیکار ہے
 تس مؤذرن لولہ سان کوڑھانے
 سترمہ دومہ ہے دراو گل کار تھانہ
 از مروپا خوش یوان کوٹہ نور
 پیوستہ بیمار کیا سنا کوٹس ٹکان

کامہ رشتہ شام تانہتہ کو پڑ دور
 بوڑھان اے نیرم صبحس ٹکان
 اوش مادان اوس دن اوڑ بہار
 شین دومین چھم سترمہ دہ پانہ ہے
 سوئے صحرانس چو آہوئے ختن
 دار برکشیان بیکنا کامہ کار
 شہر بصر سے کوچ بازار و کوژن
 پڑن خن سارین کاٹہ ماڈیو تھو مؤذرن
 کیا سنا کوٹ کو ختم دایا سہ جوان
 قلمی نوہ استغنیہ :

عائمن دے وقف کوڑن تہہ بند بریں
 بچو سوسن در مزار روٹمت کرے
 بر زمین سرواہ چو سایہ پوئے
 تس جوائس نام اللہ بر زبان
 شائد دولت کا تہہ نہ تس شائس رشتے
 بر زمین ڈیوٹھن پوٹ مت سرو جان
 بارموزور کوڑن مزدور سے نہ اکھ
 روشتہ روڈ ہم گوشہ ڈھاڈر قلعہ عاقلو
 جابے رٹھم در مزارن سوسن
 جابہ میانو جابے رٹھم در مزار

ڈیوٹھن سیکھو شخصہ عائمرس
 دوپس تھو ڈیوٹھم گلاہ گوٹ برے
 ہمپہ رنگس اڈر رنگ تس کوئے
 زور و بسیار ابر نوکان
 بے کساہ زونم چھ آست پر دشتے
 نیب ہمتہ تھہ جابہ کو عائمرس دان
 ڈیشہ وئے عائمرن تراو زور باکھ
 بچو بسبس گلشن پھوٹس کو
 گلشن مئے وڈر دتھم دن گلبن
 جان وڈے جابہ کوڑن ازار
 قلمی نوہ سچہ :

میلہ وڈن کوڑ عائرن وقف بریں
 بر گوٹ کلہ تراو تھہ اڈ مزار
 دوڑ ایم ڈیٹھ دن سیمبر زورے
 سیر پیٹھ کلہ تس پوٹ دشتہ
 بے کساہ زونم چھ آست پر دشتے
 سروقدن اوس پھڑ سایہ تے

ڈیوٹھن میول شخصہ عائمرس
 تھو دوپس ڈیوٹھم جابہ چھ ازار
 کیا پوئے کیاہ چھ تس دشتہ
 اڈ مزارس سیر ہما شائد دشتہ
 شائد دولت کا تہہ نہ تس شائس
 گو پکان عائمرس کان تھہ جابہ تے

واپہ شار چھن ق مہرے یوت ۲ شائد کئے پرنہا شائد دشتہ
 فرشتہ کئے مہر پھولاہ وہ پھرتہ (نق)

گوس چھمنو سستو کائنہ فار از خدا
 نام او مشہور چھے ہورون رشید
 راہ مسافر چھس پھیراں پرتکھ
 از عزیز می اوس تس میونے مہس
 مرشد موزور شہر بھوک ان نیز
 بہر شاہاہ پربا بس نشہاو
 از فنا سوئے بقا باز آمدہ
 حال با فے ہوش تھاوم کوشہاں
 آس از شہر مصر سوئے بھر
 بہر اللہ دوس مے لاگم چیب

موجب تقدیر از خوشاں مجدا
 چھس بھیرک شاہ بھیرک
 چھس نسا شہزاد بلو دون مے غلط
 غار من فرزند دیکر کر چھے تس
 از عزیز می ناوئے تمک مستند عزیز
 لال بر بازو گشتہ چھم موزراو
 مرغ جانم بہر پرواز آمدہ
 عزم رفتن چھم ازین فانی جہاں
 زور مارکس ماجہ ڈراس بہر سطر
 ترک دنیا کراوئے او شکم نصیب
 قلمی فرسینجہ :

اند مزارس جاے ریمتر سوئے
 دفتہ کر کورنے ٹئے آزار بھتہ شے
 کور کینہ آکھ کور کن چھے سائل
 مول موجی کتہ آسان بھی ٹنی
 چھم نکاہتے چھس نکاہتہ مہنہ چھم
 بریم چھے دنیا میں گزھن چھے پرتکھ
 مرشد لکر لکر چھے گاہر خستہ مے
 تھاو تم کن قصہ یہ دل خستہ بو
 نالیہ نشے جتہ پین کورم کفن

جافرو باغن دور ہے دوتے دانی
 ژئے دیا بھتم صبح سے واتے بے
 بیمار و دفتہ کتہ چھے مال تے
 کمر کتہ بے خستہ سوئے کورم خستہ
 شہزادان بیکورن واسے واسے
 تھو دے تل تم کیاہ چھے گزھان کتہ
 وار کتہ مے دتم جتہ مے
 چھے و صبیحہ دس لو آہستہ روز
 چھے و صبیحہ بیلہ ناوکھ مے بدن

چھم پدھوروں دُشید یس بادشاہ
 در بغل مصحف تہ لالہ چھم مرزھے
 دُپڑ زس لال باو زس احال میو
 چھے دھیسیتہ یام دم مے کم گزہ
 نالہ کے جتہ پنن وڈو زم کفن
 وقت دو تم تڑاو تم وہ ذمے پھتر
 کوہن یام احوال با عار میاں
 عارن تس نر و چھس پیچہ رہن
 پتھر من یام رند بیل زور زول
 آس نیرتھ میتہ مے او سُم واد گاہ
 دُعا سونے چھم بدل تھہ کر گزھے
 دُپڑ زس گو بیہ عرب جہاں چوں
 سرد آب بر زم تن ثیہ چھا دُکم
 نام من دیو با مس افسراں لکھن
 سوسہ اللہ کر مے روحن وہ ذمے
 دل بہ اللہ بست از گفتن زبان
 شوق سان اللہ پورن تے اچھہ دُجن
 میٹر مور آوار کو تام رنگہ ڈول

قلمی نوہ مسیحہ :

بابہ چھم پدھوروں مصدک بادشاہ
 (میان دُشات چھے کران افسوس آہ) (اڈائیوک نوہ سنجہ)
 نالہ گزہ زم لال تے فقاں مجید
 چھے دھیسیتہ لال مصحف تس دُکم
 مے ترم در خدمت ہوروں رشید
 چھے تشانے بٹہ یگی باسن نولم
 (پیشار چھن ۲ من)

بیہ دُپڑ زس ٹوٹھ کیاہ او مے پسر
 آم وقتا تڑاو مے قبلس کن پھتر
 (دو پنس وقت آم تے پھتر تھاو تم)
 بالہ پانے نالہ میتہ رٹ مے قبر
 سوسہ اللہ وہ ذمے روحن سخر
 کچر کھسیم زو وار نظرہ تھاو
 (اڈائیوک نوہ سنجہ)

راجعی بوزتھہ گو تس روحن جدا
 بی دُپان تس تام تے ووتس نرا

از قفس بام بوله پرن در اوج تاه
 کیناه و نه کوتاه دودس گل کاینه
 دودنه داراه تس عزیز من عاثرن
 دایه نوو که مرگذار پیچیده فاشس
 یام در خاک سود تمحو عب العیز
 کور سخر رگل کارنه در بهر فوت
 دودین در بانس ز شهر بهر آس
 مرد راهی از قضا چھس داد شاه
 گے خبر دارم پیچہ خبر با شاه رود
 نامہ شہزاد پیچہ از بہر مشاء
 قلمی نو پیچہ:

دیام دوتس ارجی از حق ندا
 تام سپد من نقب پاک از تن جدا
 (دوسون فرکو جاہ کوتاہ دل دودس)
 (شہزادس قیوت دود تمحو یار پیچہ)
 یار سوه بر پخت شیر ناوین تس قبیر
 کیا دانی تمحو بیکس کوتاہ دودس
 نامہ فرستد نمود مارلس ماربہ ز پختہ
 درام پیچہ ہووکن شپس سوه خبر

عا از گلاب و مشک تمحو نووس بدن
 ن ۳ منز چھ پشارتہ بیکت
 کور دفن عبدالعزیز تمحو عاثرن
 سرور غنچہ دمن آن گل بدن

پادشاہ حسن از پسریام تمام بوز
 آہ سے ارشاد بو مشوخی کرے
 شاہ گفت اسے قاعدہ نیکو سیر
 دوت قاعدہ پیش شاہ کرتی سلام
 اس نے شہر بصر پیش جو ہنور
 گفت غائب باد شہر عالی تبار
 مارون دنیا ستمگر ہجو مار
 نوہر دین چائی کو در غم کاش کم
 تر و غم مہر ان میں غائی سرے
 چھٹے نشان لال و مصحف پر زناو
 پادشاہ بے پیش گو بوز تھ خبر
 تمامی نوہ سیمچہ :

(مہر بچھاں کیو نثر کا ناہ پڑا ہے)
 (اووتھہ ہوروں رشید میں ڈھالے)
 (اوس درامت فوج ہمسہ سے بادشاہ)
 (بادشاہ درامت شکار میں فوج سان)
 گو پکان عابر ٹکان تے و لو دین
 ہم روئے دوت د ریل بوز تھہ کن
 داد ستمین دود رنگ ہارنے
 اشد سنے خون زن نوک ہارنے
 سارے اوس عرض کو درامت لال چاہ
 فوج دہشتہ پیہ ستر کو ہم جان
 لال مصحف دین شاہ میں پر زین
 لال مصحف پادشاہ میں کن دین

عا چھٹے سمسار میں دین کینہہ اعتبار (۲) و ۲ آتش چھم میں نیشہ تے باوے ستم
 (۳)

واپ و نتم پارے کور تھم چنگر
 لولہ دردے واتھو کمر در مزار
 زلہ و ن نار لہ و ن تھو رنس
 اکہ دہ ہے پیر موزور سر تھو کون
 گو مہ ہمار اد ووت اندر مزار
 شاہزادہ چون ڈیو تھم پیر موت
 شائد کنے سیر کنیا شائد دھتہ
 جندہ من کرمو دیم کفن دویلم ہیا
 کر کیشاہ بورووسے دل کے قرا
 ماسا فیر و دے کرمو دل کفن
 مرثبا خدمت رائے کرم تھم دیرس

نالہ متہ عامر روٹن ہجیوں پسر
 واپ و نتم کینا تھم کور تھم ازا
 عامر ن احوال سوئے بوونس
 بور شہزاد ن سہ سٹھا مچھتہ مرن
 تہہ رشتہ تھو ک تہ اد کورنس ازار
 میل و بوزم تھو رائے بو کورس توت
 ووتھرنہ کرمیئر پھولا دوتھو کتہ
 تریشو دپیش کرم انیس بجا
 دو و ن واراہ بادشاہن زار زار
 کورن ہے ہے ہے عزیز جان من
 دو و ن واراہ دو پین شاہن عامر
 قلمی نوہ سنجہ :

بور و ن پادشاہ نام پو پھتہ

(لالہ) تو مصحف دیت تہ تھو کورنس

(ن ۲)

تھو شے زن سرور قداہ پو پھتہ
 تھو د و تھو تھو تھو نالہ متہ عامر رو
 تاقی متہ چاڑی چھم شرمندگی
 آرزو چھم روے دچھم کرم کورت
 واتھ و ن بوٹھ بر قسیر پسر
 مافقیر دسا کو کور تھو صفر

حال پڑھن عامر س کورنس جبر
 پو تہ دادے خلعت شاہی زوٹن
 بیکس میا تھ تھے کرم تھم بندگی
 ماقم و تھو قسیر کرمس نالہ موت
 ورت شاہ میر در شاہر بصر
 بادشاہن نالہ متہ رٹ قسیر

زان عالم تا کہ بندے ز نذر چھٹس
 از ہمیں احسان تو شرمند چھٹس
 مروتے تا پادے جان و جگر
 با بصریم سستو پیے ماؤم قبر
 ذرا و شاہ عالم تیس اوس ہرکاب
 خون حاران چشمہ کنو چشمہ پر آب

ماجہ وودنس اچہ رووم بصر کے
 ماجہ وودنس اچہ رووم بصر کے
 ناد لاسے میٹر موڑو دودہ لو
 پتہ پتہ ہے کائشہ دھتہ نو ماؤم
 لاگر یو سنو یاس زھاڑتہ جوگرتے
 روشہ روشے باغیے بوڈی زنے
 لاکڑی زورن نیو کہ در شہر بصر
 لہڑن نار لہڑن شہر موڑویم
 طوط رووم دود پر ووم کیشہ مہوم
 ماجہ کو شہر زنے سیاہ گوئے غصہ تے
 وادہ سستین پشہ تھڑن پتہ پتھر
 (ن ہجور)

ماجہ وودنس تاجدار رووم ہجور
 ماجہ وودنس راجہ زاد رووم ہجور
 پتہ پتہ ہے کائشہ نو دھتہ ہجور
 پتہ پتہ ہے کائشہ نو دھتہ ہجور
 (دن ۱۱)

تریش کس مٹجھتو غریبو بے کسو
 پیر یو اطلال پتہ دیبا قبا
 ماجہ رستے مالہ رستے عالم جود
 پھیرا زینے پتہ پتہ پتہ پتہ

خوش حکم خوش تبسم خوش تہنر
خوش برونے پیرو سامان من
ہمیتنے عطر و جامن و لے
سُر بس احوال سوئے باوئے
کوڑ ڈول ہم یور وور لہ دو بار تے
زدن رشتے میون عزیز جان دل
و تہ پکان کر دسمی ما باوئے کو
کس لگتھ خارا تھ از بہر خہ ا
ما کتیو بسیار عزیز سو د ہم
ماے پوتر و شین شراوینہ کا جھٹس
مے پین احوال بووم سُر بسر
نفسیہ دادے کوڑ تھ شاپو غار دو

و اے از تقدیر دوم میے عزیز
ہے دوسے کو تہ عزیز جان من
اطلس و کھنچ دیا بو دے
تاج با افسر سرگن تھاوئے
خوش شخرا مان سر و خوش رفتا تے
ہمیتنے سون یہ ما خرقہ منسل
ما گھو چون گلب دن ما غنایہ کو
کتہ رووم و تہ بیٹھ عار جگدا
ذاتہ کھٹھتھ راتھ کہند یور و دم
بوئے ناوس ڈے داوس لا جھٹس
سروندے سردا و سرتل از قبر
ماودے موڑ دوڑ کتہ لو گتھ موڑوڑ
قلبی نو سنجہ :

نام دارو پتہ سا تھا منون تے
مور لہ و جھٹس دو کا جھٹس و لہ
کوڑ دوئے خوش بوئے نفس کو موکھ
شانہ بڑو چھاو تو زرباف تے
کنہ دورن گراے کر یو ما و لہ
کوڑ کرے بیمار اری کو جھو لکھ

نشکہ ما کو ہم ڈ و نتم کو جھو لکھ (ن ۲)

(قلبی نو سنجہ منز چہ نیشاریم کیٹھو چھ کیٹھو تو پور چھنہ و و خان)
(نابجی)

کو سرتو بیمار کوئے نو کیٹھ سہان
کو کلس تہ پتھ ڈے لاجی دانہ دل

ہاؤدے شہزادہ موزدور دودے
 روز و شب نالے دے نازدار
 بار مایوئے کار بستین لے پسر
 در بہاری کمر تہیمسار و میلکھ
 لاہی ہسر

ہیچو نے زاری کرے کریم دودے
 ہا گلوئز سو سنن روٹ حکم مزار
 زان تم یسار گوہم در بصر
 شانہ کو ہتھوئے شاہانہ دے ڈاکھ
 تھتھ ہاے کینہہ تر کوئے نازے لوز
 زون کاٹھہ نو آو میرک شاہ نو
 غورچہ دھانس لگے خورشید تے
 کمر عقیقن ز آب شیرین مل تلے
 قطر قطرے کمر سنایا ترختہ ترانے
 وقت جاں دادن تھے کینہہ کوئے نازہ
 دوجہ کمریو نور دیدے در بصر
 سرو کمر ہتھ سوہم تھے در مزار
 ہمیت تھے کمر تھے پائروے کفن

ہام از دردانہ کمر دودہ تھراؤنے
 سوہ یا سپن کمر پورے ہسر
 ہرینہ چشمہ مرینہ وقتن از نظر
 دود کو تہ قد شمشادیں بزار
 از گھہ لاب مشک کمر نوئے بدن

قلبی نوہ سنجہ :

دانہ دل تہ پٹھہ تھے کمر لاجی کس
 بید مشک دوج گنڈے کمر بر شکم
 ہو ہمارو پیچہ و تن ما کھن گڑھی
 رنیہ دودنس کس سیر کر.....
 بادشاہن تیوت وود بہوش کو

بید مشک دوج کیو گنڈے دس
 واجہ نرمن وچھ یو کہنہ ما تونم
 واجہ رستو بڑھتھو کہنہ ما دھین گڑھی
 دھن جدائی کیاہ چھ کران ات پات
 پوہ تر دایک تس مصیبت پوہ پوہ

دود تہہندے شہر بصر جوش پوہ (۲۷۲)

استے استے کومت بوقت تھوڑی
 کمر لحد پور کومتیار کورنے کفن
 بر سر تر بختہ کیمو فرقان پورے
 کاڑ زونے کوئے وچھ ہے وہ ماہ
 پیچھ ٹکس بوتاج زریں ہضایو
 خنجر پتو پنجر کریم دلس
 اے سوخن شیریں لکے چاہن کھن
 قد اکیس مرنے چانے گوم دال
 واپہ نرمن راج لکے یو پاری سے
 ہاے مرگو رنگہ مندور ہا یہ گے
 داسے از تقدیر میرے راک بارشاہ
 ہے دے یوسف یعقوب بس مولو
 ہاے مرگو عار ناچھے اکھ ذراہ

قلمی نوہ سبجہ :

زہلہ پشیں قسیر پیچھ فکرہ کران
 خاؤ دیو کھن زن بیا بانہ گلاں
 (اندراں دم بادشاہن خاب دیو کھن)
 سار لشکر اس دن ابون سوار
 تھوڑو تھوڑے ہوؤں رشیدن اس
 بروٹھ کن ہار تھوڑو پشیں پدہ
 موہ چھلو او تیں حورے کران
 لشکرہ یروٹھن مبدے جوان
 احمد آو بادشاہس نشہ بوٹھ
 از مئے عرفان ساری پڑ خوار
 ادس کران عا حبس کن عدا
 پوٹھ کے سیاہ و بھم عمہ ہر

ہائے مرگوسنگ خازن کوڑھ تھساک
واٹر کم کم خو، بصورتِ زیرِ خاک

دوت شانِ مصر در شہرِ بصر
بادشہن نالہ ہستے رٹ قبر
وانہ دوتے بیٹھ بر قبرِ پسر
ہا فقیر و سائل کو کوڑھ تو سفر
مرنے چائے لالہ اندری سوزِ گوم
دو دُن واراہ دھلے کیس قبرِ بیٹھ
خاکی دیکھتے تھن آں عزیزِ خوش
پادشاہن آں پسر دیکھتے تھن خواب
روئے تاباں پر بھور رہے آفتاب
پیشرو تنس طور پر گئے بے شمار
ہر یکے چوں ماہِ روختہ گدار

قلمی نوہ مستحقہ :

دکر نہ تنس سلام دوپ تنس غمِ میر
شاہچے دنیا سے تراؤم ذہنِ کسب
باہ صا بو بادشاہی دور کر
دیتے از تیغ جفا پائے ضرب

(دن ۱)

از جہاں پر ہمیز تھو دھوم بل یقین
یا الہیں دوس دارن سار پے
زانکہ العاقبت للمستقین
بخش تو فیتق ہمدانچہ یار پے

نیت ماندن در جہاں را ہر یکس

ایں نصیحت عاقلان را ہست بس (۲۷۵)

چھس بے محمود امتی چون یا رسول

زار عاجزی بود تم کرتھم تو بول

چس گداجو دھونے یا رسول
عار پیٹے زار میانی تھو تو بول

(ن ۲)

اوس در جنت بهیچ بر تخت باده
 شاهزادن یام روزن باده آو
 ناپ روزن حاله اکه اس پدر
 باده صابو و چھو و دو و چھو گلا
 شاه منے دنیا منے تراؤم بهرایں
 حزب از تیغ جفا پانسیں دم
 باده مانکھ میون تراؤکھ جاده زود
 ناب کار دنیا چھو ژور پایدار
 در حاکومت شهر و ملک پادشاه
 بهر تا ظلم پر ترس برونه دراو
 باده و چھو بوجھتم بوجھتمے چوئے پسر
 بر فقیران داد ایں شاه منے خودا
 شاه منے عقبا منے تراؤم این جنس
 زان جفا عقبا منے آسان کل منے تو
 در فنا چھاؤکھ بقا آسکھ تو نمود
 گاه آسان پیاد گاه آسان سوار

پادشاه بیدار گویا مت ز خواب

پادشاه منے تراؤ و تنکو بهر صواب

رحمت حق بر نظام منے شد نصیب
 شادون منے منہ خیزد و منے زانتن
 رحم کرتس در دو عالم لے خودا
 چھس بر برحق دوسدار چار یار
 یادل و جان چھے کرن پرش زتن
 از فراق خود چنپس داد او صدا
 با جمیع یار در جنت در آو
 دون منے سیلہ قصه ز هجرت گوت
 چار داه از ماه رفته شد تمام
 فاتحه پراسا پڑھتہ داتی ثواب
 معہ کلاؤکھ از جہنم خاص دعاء
 رحمت حق بر نظام منے شد نصیب
 شادون منے منہ خیزد و منے زانتن
 رحم کرتس در دو عالم لے خودا
 چھس بر برحق دوسدار چار یار
 ہشت پنجہ سال باہ شھد سہ او
 دون منے در ماه بہادر ایں کلام
 کرم کتاب

یوسف زلیخا

حمد بے حد نعت احمدؐ صلی اللہ علیہ وسلم ابتدا

روز دما سوز عشق بوز اسے در رخسار

پادشاہ کج کلاما اوس شہر مغرب

اُس کو راہِ خاصہ تھوڑے سبب زلیخا نام

بادشاہ بود در مغرب زمین طیموس نام

دختر بود زلیخا نام، چون ماہ تمام

سوئے زلیخا اُس زیبا و فریب زون زن

سینہ صاف اُٹھانے کھوئے اوس روشن تن بد

نارِ پستان راحت جان اُس کو تھوڑے وقت

دیشہ و نہن کریشہ و نہن اُس بھیران دل بُنے

عاصم حقیقت (نو نسخہ جرمی) (ن - مجبور) ۲۷۷ خاصہ کو راہ اُس تھوڑے

(اولیوٹک نو نسخہ) ۳۷۷ اوس (ن رج) ۴۷۷ شارِ چھینہ چھاپی نہ سخت

تو سرِ سج حکمہ کس نو سخت شہر

۷۷ سوئے زلیخا اُس زیبا و فریب زون زن - (ان) سوئے زلیخا

جامہ زیبا - (ن ر)

اَلْفَتٰكُ ثَالِثُ زُلْفٰتِ خَالِ اَوْسِ شَوَابًا بِمِشْرُو

سخت کشیکل رہیرون دیا چشم کافر کیش او

تحتہ سلوکس تہنیز پیش طور نہ بیہ تر نہ کاٹا اُس

سنتہ وری شے ننتہ کئے دانتہ اُس

نام و دیو ٹھٹھن اکھ جوانا نہ یونا نو برو

اوس رانا نازینا ماہ جبیناہ مشک مو

یہیچ در پیرچ زلف تر او عہ اوس زن لایان کند

عال بوڑو تو خال بر رو نارس اند زن سپند

نہ قیامت کردہ برپا اوس قد قامت کشند

روے سچیں موے مشکیں بوے عشر خوبے شد

سرو قد اوس ہرنہ چشمہ و سیتو چھان تیز تیز

دلبرے ماہ پیکرے غارت گرے باہر گرے

عابہ شاربہ پھٹتہ چھا پڑو نہ سس چن رنر۔ اَلْفَتٰكُ ثَالِثُ زُلْفٰتِ خَالِ

شَوَابًا بِمِشْرُو (ن ج) ۲۷۸ ٹھٹھتہ کا ہڑ (چھن) (ن ج)

ٹھٹھتہ سچیں سنتہ وری شے ننتہ کئے دانتہ اُس (ن ر) ۳۷۸ شوبہ وونا نازینا

(ن ر) (ن ج) اوس پینا نازینا ماہ جبیناہ مشک بوے (ن ہجور)

علم خالت ہندو (ن ر) خال دزان نارسے رنر

روے سچیں موے بر چھن بوے مشکیں خوبے شد

دانتہ و دیو ٹھٹھن اکھ (ن ج)

بے کماں تیر مجھ کا غمہ نچے دیاں درِ فرشان
 نسبتہ خنجرِ دیشہ وئے گئے زلیخا خستہ جان
 دویمہ پھرے تہہ ڈیوٹھن آس غارتگرِ غاب
 مست پسین رستہ گل دستہ ز سوسن مہتاب
 تیریمہ غابے آو پر ز حسن و نیت کیا ساء ناو چھپے
 مصرع اندر جاے چھم تے چھس عزیز مصرع
 گئیہ بیدار ماہ روخسار ماخوہ دایو چھم کتے
 تمبہ لیمز یار دیشہ سمبہ لیمز پیچہ وئے
 بالکھ تر اؤن چھم کتے سے یس دل و جان سمبہ تر و لم
 چھس ساء فروغ کس تس یس پیچہ زو گو لم
 بالکھ تر اؤن خاک مولن چاک دتن جا پنے
 زاجھتس بوکا جھتس کو لا جھتس بو پا پنے
 دایہ سمبہ آیت دد پہس عنایہ گیک کھ ہی مال
 زار وڈی ہنس برسہ کر دھس غمہ صیہ کو ہند چھس مال

۱۔ (ن) تیریمہ غابے آیت دوپ نس دپتہ مئے کیاہ ناو چھپے (ن ر)
 ۲۔ یار دادے (چھن)

۳۔ یار چھن چھن چھن چھن چھن چھن
 ۴۔ یار چھن چھن چھن چھن چھن چھن

پان ہو دم دلبزن اکر جان کیا جھنس صورتھا

بہر انوار الہی شہر حسنک پادشاہ
گنتہ کران تختہ شمع و دس ساپہ بدی پڑائے تیں

خون ماران پان زالان کاٹسہ مہند پڑائے تیں
شام میو لم یام دیو تختہم زلف سیاہ مار دل

رام ناگشتہ ستمگر مسختہ زو لم بیمار دل
یس عزیز مصر چم تیں نشہ چم کتر چم کپن

چمکس پڑ کرشیں کر پڑ ڈیشن دیا اس یار عزیز
شور کیا تام مالک بوزس مالک پارون کفن

تران سو دم پان وندے اسے عزیز جان من
اسے سستیں تیں عزیز تیں چھینہ نسبتہ تیں ہشر

ویر تراوختہ خار کو کتر چمکس زاہتہ نیرم نوشتہ شر
چمے تیں تیں یختہ چمے نوٹے موختہ کھوے داؤد کم

سہن تہ سترل میلہ کتے بائے دشمن گیلہ نم

رایہ شہر چھینہ چھاپی نوختہ شمع ۲ خون ماران پان ماران ساپہ بدی پڑائے تیں

گنتہ کران تختہ شمع و دس کاٹسہ مہند پڑائے تیں (نوشخہ جو منی) ۳۷

موی ٹکپن دام دل (ن ج) (ن ر) زلف سیاہ دام گل (ن ہجور) ۳۸

تیں عزیز مصر چم چمے تیں نشہ چمکس بوکپن (ن م) تیں عزیز مصر چم چمے (ن د)

۵ شور و تختہم یام مالک بوزس (چھن) شور گویام (ن ر) زاہتہ گوشت تیں اثر

(ن ر) ۷ ہیر کھوے تیں (چھن) مٹہ چھاؤختہ کرانے تیں (ن ج) ۸ طوط (چھن)

صنایہ کا مہتر پاتہ بڈی شہزاد لارا ان آیت کیتو

حسن و صفا میں یہی خوش تر دمکتہ بوسہ ہو کر

چھس پنج پرتس عزیز میں دس سے کانٹھا خوش

تھوٹے رہنا کار قضا سار نے والا ان عورت

میلہ یو د سودا تمہن دون کیلہ عالم غم چھنے

در ازل د پھتن نہ فوط موشہ کھوٹہ کم چھنے

شاہ طیمون عزیز میں نیشہ سوزن قاصداہ

دو پ عزیز میں جھم سعادۂ کوہ کر س بان خدا

پانہ کتیاہ خان شیرکتہ توہ لڈی نس پیشکش

یار سندر پام بوزکتہ گے زلیخا بیب خوش

سازتے سامانہ کرکتہ پانہ دراپس نازین

وامژ مہرس در اس عزیز برونٹھہ طہتہ لال ونگن

یام بوزن او عزیز تمام بوزن چپاوتے

غم ژو لم از چھس بڈ تو شان چھم سے پون کر او تے

پرہ ژو ٹھتہ گے زلیخا خیمہ تل تر او ن نظر

بیشہ وٹے کتہہ بخوہ پوشہ ہتر زن پے پھتر

۱ میلہ دون سودا تمنا یو د کیلہ عام غم چھنے (ن ر) ۲۷ تا ۲۸ کتیاہ خان

۲ شیرکتہ جان کر لڈی نس پیشکش (ن ج) ۳ بیب زلیخا کتہہ خوش (ن ج)

(ن ر) (ن مہجور) ۴ دراپہ شیرکتہ نازین (ن ر) ۵ سامانہ کرکتہ

دراپہ بیرون نازین (ن ج) ۶ واپہ وٹے گے زلیخا پرہ تل تر او ن نظر (ن ج)

بلکہ تراویح چھ مئے کتے مئے یس لجان ہستہ تو لم
 چھس مئے فر چھم کتے مئے یس پتے مئے زو کو لم
 سہ چھنو سہ یس زندر اندر ہند رکان زن زان جنس
 خابہ کے سالاب و ایلحہ شاطہ مصر کر و جنس
 سہ چھنو سہ یس زندر چھنس زلف بیاہ مار سہ تو
 سہ چھنو سہ یس زندر جنس و ایلحہ شاطہ مصر
 سہ چھنو سہ یس زندر کس ماس ماس نش دور
 وینہ کس چھم سہ کوست بالہ روم کینہ دور
 بر اثر زان پس کمر بچھا پس کیا ہستہ ام حقہ
 خار کس ماس ماس کتہ چھم و و کوست پکے
 شہ و ہستہ و تہ و ایلحہ آہ تس غیبی شہ
 پاک تھا و تہ و اتنا و تہ شہ یار غم مہ بر
 بر امیہ و ہل در خانہ عزیز مصر و اثر
 موختہ ماران اس روان موختہ گمر آہ کاثر

۱ اکس و تہ یار ہستہ تو لم (ن ر)
 ۲ زندر زون زن کا جنس (ن ر) زندر کپاٹھو کا جنس (ن ج)
 ۳ بالہ پیوست عشقہ زور (ن مجور) کس وینہ چھم ناک کوست بالہ تہ
 سہ کینہ دور (ن ج) ۴ کیاہ مئے گونا حقہ مار مئے وینہ بوکوتاہ ہیکے (ن)
 ۵ توست و تہ و تہ و ایلحہ آہ (ن ر)

فراقک باکھ

کئیو یار پڑا یو	کران چھس بے انتشار
کئیو یار پڑا یو	مے نے زون دے پختہ دار ^{۲۴}
میرس مقرر مسافر	زینا چھس ناچار
کئیو یار پڑا یو	کئیو چھک تے وطن دار
تے کتھ بارغ فو لو ہم	بلبد رستے لکڑا
کئیو یار پڑا یو	کچھ بوز وے زار ^{۲۵}
دور ہر چون فتنائی	صورت بے تہدیش ریدار
کئیو یار پڑا یو	نشد ہانتے گڑھ بیدار
کمانہ سیتی مار چھس بو	کمانہ شاہ سوار
کئیو یار پڑا یو	دوہ ندس کوڑھتے مے پار پار ^{۲۶}
خم چھے بھو کھانے	شمشیر چاند سر بو دار
کئیو یار پڑا یو	سرفرازو مے سردار
دو چھتھ چھنہ ہیکائی	چھتھ ڈو لہمے شہار

عاجز بن تو چھس منز چھ لیکھت (در بیان فراق) ۲۴ ودان چھس بے بدن دار (نر)
 ودان چھس بے زار زار (ن ج) (ن ہجور) ۲۵ کئے بوز وے زار (ن ر)
 (ن ج) ۲۶ صورت بشد (ن ر) ۲۵ تیر انداز میر شکار (ن ر) (ن ج)

اُمار چپانہ بہ پان مایہ
 گرسے پرتک زندن دایہ
 دودھ ندس کوڑم تھتے یار پاپ
 ۲۶ یاونہ میانہ لا موختہ کار
 ۳۰ سوران آم مے لوم کچا
 دودان چھس مدن وایہ
 آدن باجہ لا لوم کچا
 ریتہ یوری ستم گایہ
 سیاه چشم جو دو گایہ
 مے گئیہ خامہ دلس پار
 ہیہ میانہ گل آنا
 تپ چچک کتہ یے کوت لایہ
 تبر نمود چھس آوا
 کتیو یایہ پراپو
 دندک جان و بگرہو
 کتیو یایہ پراپو
 شر اونہ گوم خزانہ
 کتیو یایہ پراپو
 بزن نام زولتھ مے
 کتیو یایہ پراپو
 دتم ژصمہ بچہ درشناہ
 کتیو یایہ پراپو
 دور سر چپانہ گمہ لایہ
 کتیو یایہ پراپو
 خبر کیشہ تہ لئیم نو
 کتیو یایہ پراپو

عا کوڑ ستم مے دلس پار (ن د) ۲۰ سوران آم مے لوم کچا۔ شر اون گوم خزانہ
 لپے لے پیکھ تہ پوتہ مار (ن د) یہ ستر چھس ن ج منز۔
 ۲۰ اید شاپر برونہ چیمہ بر سرچ مکتہ کس تہ جرم نہ ستمش شر اون م ترشے بند
 ۱۰ شراب عود یو پخما۔ خواب کو کر تفس بو۔ گیس خار چلنے زار
 ب۔ ریتہ بیہ ستم گایہ۔ دتم ژصمہ بچہ درشن تپ۔ سیاه چشمہ جو دو گایہ
 ج۔ شمشاد قد خوش دنا۔ مے کو پشت کوڑ ستم خم۔ ریتہ گمہ کوڑ کچہ نامہ

ہے سسار بازی گار
بہ چھس چائی خریدار
ہٹ کر میانہ مہ خستہ مار
کئیو یار پڑا یو
چھس ناچار زلیخا
کئیو یار پڑا یو
مٹے مہیہ دایہ کانیہ تر نو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو

کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو
کئیو یار پڑا یو

علاوے کوٹ چھ اماہ - چھس ناچار زلیخا - دوسرے کوٹاہ سار

(ن ہجیر) (ن ر)

چھ نہ دو کس پڑھ گار - زلیخا بیچار چھس - نو کئیو چھک تہ کوٹ لار

(ن ج)

کوٹاہ زالیہ عشق نہا
محمود کوٹاہ کوان زالیہ

(جرمنی نوہ سجنہ)

کلام محمود گامریس شتر چھ یہ باٹھ اکس جایہ زھوڑ پانچھ درج - مگر

کینہہ شار چھس علاوہ

کئیو یار پڑا یو

بہ چھس چائی طلب دایہ

کئیو یار پڑا یو

کران چھس بہ انتظار

(باقیہ شار بزنجس صغس بیچہ)

حضرت یوسف ہند کنالائے

اوس یوسف فرزند یعقوب	نور تہندے سسارے شو
شاہ خواہان اوس کنگان	آفت دل غار نگر جان
خوب صورت تھے اوس ماہ رخسار	روشنہ وں فتنہ گر خوش رفتار
کاکر تھوڑ سرور بالا بلائے	مار زلفن ماران گرائے
خوش نگاہ کیا اوس زلف خسار	پوشہ تھوڑ بیچہ زن کا پہ شہار
الفتک زال زلف پریشان	اوس غارتھے از دین ایمان

(پتھر مہ صفاک باقی فٹ نوٹ)

چھٹے ژئے یوسف انہار	مژدہ کر تھیں زلیخا
ژانے لکھتے پان ماہ	کتیو یار پراہ یو
خبر سیم تہ چھٹیں بیماہ	خبر زن تہ آہم نو
چھٹیں یار کر تھیں وار	کتیو یار پراہ یو
محور کا می ومان زار	دادین دوا تھانہ ان چھ
لشہ ماو تم دیدار	کتیو یار پراہ یو

واحد تہندے (چھن) ۲ خوب صورت تھے بیماہ رخسار۔ روشن فتنہ زن کبک رفتار

(چھن) (ن) ۳ قہ تہند (چھن) ۴ یہ شاہ چھینہ اذلیکس نہ سیم خوش خرم شہنا

(ن) (ج) ودریہ چھینہ چھینہ سیم خوش شہنا۔ اوس غارتگرے دین ایمان۔ (ندج)

خال سیاہ زنگی پسر
 دلفنیز کیاہ شوبان خالے
 دلفنیز سوسل دستے
 سیاہ بادم اچھ آسہ رازاہ
 عشوہ گر ترکب کماں ابرو
 ولسہ راوان اسہ وندہ سہہ نیجے
 موپہ کھوہ تہ اوس اڈیل میاں
 لالہ کھوہ تے وٹھ وودہ زلی
 پوختہ کارس دتہ موختہ فلی
 پسپس اوس سپاہ مزاج
 موج موہیس موہوہس تے
 ٹوٹھ کیا کوٹس یعقوبس
 دان بہتہ صوہتہ بشدہ
 ہر نہ دن اوس لوگت ڈالے
 مربپا کردہ (درہم) شکستہ
 موختہ ہارس روہ خسار تازہ
 تیز مجکماں باپشیم آہو
 عاشقن دل روزان نہ ٹوٹے
 غوہ نیچہ دمان شہسپہن زبان
 لالہ پھلسہ میلن نہ ٹوٹے
 شولہ تراوان آسہ پودہ تلی
 دادم لڈن زخمین یطاج
 پوچھ روچھن پنہنے دستے
 اوس وچھان راتس موہوہس

ما خال زنگی سیاہ پسر۔ وودہ زبہتہ صوہتہ بشدہ (ن ج) ۲۷ جو دہو
 (چھن) پوشار چھن ۱۲۷۸ منز ۳ وودہ شہ لاوان (ن ر) ڈوچ راوان
 (ن ہجور) ۲۷ ۱۲۷۸ منز چھن چھانی نوہ سخس تہ ۱۲۷۸ منز تہ ہجور تہ
 جومن نوہ سخس منز چھن اسے شادہ

لالہ کھوہ تے وٹھ وودہ زلی
 پوختہ کارس دتہ موختہ فلی
 وودہ ٹوٹھ کیاہ اوس یعقوبس۔ اوس مشتاق راتس وودہس تہ (چھن)
 اوس آسان مشتاق تس تے (ن) ٹوٹھ سیٹھ کوہ یعقوبس۔ اوس مشتاق تس کن دہو
 (ن ۱۲۷۸)

اوس نہ من مہجرا بھمن
 اوس یعقوبس نشے شو نگہتہ
 اوس آستان خابس اندر
 گوشہ بسیدار پر زھنسائی
 یوسفن یوہ دوپس جواب
 زون اختا بہ بیٹہ تارک کاد
 زھوہ پاد کر پتہ باین دیکھ
 یام بوز دویہ بابو پہ خاب
 کینہ کروس کہتہ پاٹھو مارون
 گئیہ مارلس صبحس سمجھتہ
 بابو صابو یوسف چھ زون
 سجدہ کران گل یوسمن
 اچھ کھوہ اسوس ٹائز رنگتہ
 پیچہ زون آسہ آبس اندر
 خاب پن کر تم عالمی
 بابو صابو موگرہ بے تاب
 آتہ سمجھتہ دیت ہم سجدہ
 نتہ یوسف دے نش زھنکھ
 گئیہ غلگن سہٹا بیٹاب
 چھنہ یوقہ بس موحتہ سون
 عرض و سلام کورہس سمجھتہ
 فارسلہ معاف غدا

۱۰ سجدہ کران مہجرا بھمن۔ بوسہ کران گل یوسمن (چھن) (ن ج)
 دستہ کران گل یوسمن (ن ۱۲۴۸) یہ شار چھنہ ن رنر۔
 ۲۰ اوس بابس نشے شو نگہتہ (ن ج) اچھ کھوہ ٹائز رنگتہ
 (چھن) (ن ۱۲۴۸) ۳۰ میوتنہ اسن خابس اندر (ن ج)
 ۴۰ یوسفن دوپ بھیرتہ جواب بابو صابو دیکھ تمہم نے خاب
 (ن ۱۲۴۸) یہ شار چھنہ چھاپی فہ سخن ترہ آتہ دیت ہم سے سجدہ
 (چھن) ۵۰ اوس یوسف (چھن) ۶۰ کیا کروس کہہ ساٹو مارون۔
 چھنہ یوقہ بس شفقت سون (اویٹوک فہ سخر)

خو بصورتی چھ خوش نگاہ
 ستر سائس رہی ہون بگاہ
 پھیر کھنڈی اٹھو اٹھو
 پیرز پوشن یہ کر گندہی
 گپہ گوس دو دس تر فہس
 نوہ کران سے روز دہس
 مالو دپ نکھ یہ کھتہ کتہ
 نور یوسف سوزن بنے
 کتہ تھکتہ نیشہ پیش
 رامہ ہوناہ زار گتہ زینس
 بابو کی شاہ چھک سوس بران
 ستر چھسنا اصر کاہ پہلان
 او نکھ بتک دیت نکھ رنھا
 جھم مے امت اوس قضا
 فند کر تھتہ نیکہ اند ما دانے
 نکھ دولکھ سرخ بیگانے
 تیوت لوہسہ پیلے یس تن
 چھم مے امت اوس قضا
 زار و نان اوس دورہ باین
 پموش گو رنگ سوسن
 زار بو زم تو م ساقاہ روز تو م
 رکتہ موٹھس چھو دم لایت
 دورہ بابو ہونا خدہ دایو
 مے افسوس کھون مے کیا گم
 زار بو زم ہو بار خدہ دایو

و آخر خوش صورتی چھ خوش نگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ
 ۲ پھیر ناہون کھنڈی اٹھو اٹھو (او لیکھ کتہ) پھیر کھنڈی اٹھو اٹھو (ن) م
 ۳ کر دس گندہی (ن) ج ۴ چھاپی نہ سٹھس چھپہ شاعر غلط پانکھو پیکھت
 خاصہ دہس گپہ دس تر فہس۔ سوز کران آسوس دہس (ن ۱۲۷۸)
 گپہ دہس گپہ دس (ن) ر ۵ تر کس کتہ (ن) ج ۶ کھتہ یس (چھن) (ن) ج
 ۷ شاعر چھن ر، ن ج تو ن ۱۲۷۸ مریزے یوت۔ ن مہورس مریزے چھپہ
 شاعر چھپہ کتہ بابو ہونا ہون سوس۔ کاہ پہلان چھپہ ستر یوسفس ۸
 بے ترمانے (چھن) دیوانے (ن) ج پکھ نو کھتہ سرخ بیگانے (ن) ۹ کیا ز موٹھس چھپہ
 (ن ۱۲۷۸) ۱۰ شاعر چھپہ ن مریزے یوت۔ ۱۱ اور دس زار بو زم خردایو (چھپہ)
 (ن) (ن) ج

چھس بے گنڈین پیچھٹ نیو دورے
 چھک تر پنا وچھان سورے
 منہ کر تو م چھس ناچارے
 پکنا و تو م تہر وارے
 کتہ مار تو م کیا ہ چھو مدا
 سستو کا تہ چھنہ سوائے خودا
 اوس روان دوان تالے
 ہرے زن اوس نو گت زالے
 دور با یو نہ توے چاہس
 آو جبریل تس پادشاہس
 غم یہ بر کینہ چھک پا غمیر
 تر نیمہ دہ ہے کدو تہ نمیر
 خاصہ جا ماہ خلیلہ سندے
 نیتہ رب الجلیل سندے
 مرشد اوسس تاویز کنے
 مژ را و تہ دو لہس تنے
 اُس کنیا شزاگ چاہس
 ناوکش اُس حضرت نو جس
 وسہ مئے تہ کتہ پیچھٹ بوٹھ
 آب چاہس سیٹھا گو میوٹھ
 باسے اُسس دہ ہے روان
 بیچھٹ پیچھٹ ناداہ دوان
 یوسو فو ما یو سو فو
 حال کیا ہ چھے زندے چھو
 پناہس اندر کیا ہ چھک کران
 صا چھس کن جمواہ پران

عا چھک تر وچھان خودا یہ سورے (ن ر) چھک تر دانا پنا سورے (ن ہجو)
 (ن ۱۲۷۸) ۲۷ ہرے زن را یہ ہونین حوالے (ن ہجو) (ن ۱۲۷۸)
 ۳۷ آید جا ماہ (ن ر) ۳۷ جبریلین دو لہس تنے (ن ر)
 وہ اُس کنیا شزاگ کھس۔ ناو پیچھٹ اُس حضرت نو جس (ن ر) (ن)
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۶۷ پیچھٹ چاہس ناداہ دوان (ن ۱۲۷۸)
 ۷۷ ما یو سو فو ما یو سو فو موڈ کھو کینہ زندے چھکھو (جرمن قوم سنج)

گمہ تہے دورہ سودا کارن^۱
 مہکھ لوکھ تے کھورس آب^۲
 نوہ ستر کو صحر او روشن^۳
 جان کیاہ چھس ہو رکھ جمال^۴
 دورے بے آیت توت وچھنے گئے^۵
 گرہ صحتہ روٹکھ قافلہ تار^۶
 اوس شہنشاہ راتس دہس^۷
 چھنہ بکار کر اس کنون^۸
 شاہ یوسف سودا کارن^۹
 داؤ چاہس بیٹھ آب ہارن^{۱۰}
 در او یوسف زن در او آفتاب^{۱۱}
 نیو کہ مخفی تھو دکھ گوشن^{۱۲}
 خورے رت کیاہ تس بی مثال^{۱۳}
 اوس یوسف نہ تختہ شے^{۱۴}
 اسبہ ما دیون پن غولام^{۱۵}
 اسبہ توے نہختہ زھن کھس^{۱۶}
 نیتہ نمون چاہس زھنون^{۱۷}
 مٹل مہوشن کھوٹن دیارن^{۱۸}

۱۔ انیسیم دورہ ہے سودا کارن (ن ۱۲۴۸) ۲۔ کھارو دورہ فی آب (ن ۱)
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ زن در او مہتاب (چھن) (ن ۱۲۴۸) ۴۔ مادان روشن
 (چھن) ۵۔ نیو کہ کھٹھہ اوٹکھ گوشن (ن ۱) ۶۔ نیو کہ پوشیدہ (چھن)
 ۷۔ کیا چھہ اُمیر سند صورت جمال کیا چھہ بکار دولختہ بیٹہ مال
 (ن ۱۲۴۸) (ن ج)

۸۔ دورے بے آیت توت وچھنے (قن)
 دورے بے آیت وچھت گئے اوس یوسف نہ تختہ شے
 (ن ۱۲۴۸)
 ۹۔ کوٹ نیون توہ سہ سوئے غولام (ن ۱)
 ۱۰۔ اسبہ توے نہختہ زھن چہس (چھن) (ن ۱۲۴۸)
 ۱۱۔ یور دی تون (ن ۱)

بزم پر مست فری پانی پاشن
 سون کینجھہ شریل ہینو تکھ
 داڑی سپنوسہ سٹا راضی
 وانہ پوڑی چھہ کسر تیلے
 ہاے بائیں کینجھہ آئے
 داڑی دغا دیت یار غارس
 داڑی بائیں نشکر کر کرن
 باڑی دتھ تکھ سودا گارن
 گویو قوبس مندینے شام
 دور باو ہا یوسفینو
 پراں ہینو تکھ ملو زافران
 لا داوا لیت کھت دتھ
 وچھتہ پمن تاہم باڑی
 باڑی دتھ ہینو تہس تیلے
 اُسو ودان ہا ساندے
 ہینو ہینو دتھ ہینو موچتہ ہا
 ہودہس رتہ بوڑت پھرن
 لال نیر تکھ مارن تارن
 مے پتھمی دوہے انبیام
 واہ داڑی قوم تہس کیاہ ہینو

عارتم پر مست فری پانی پاشن (ن ر) (ن ۱۲۷۸) لال کینجھہ فری پانی پاشن
 (ن باڑی دتھ) ۲ شریل ہینو تکھ (ن ۱۲۷۸) ۳ داوید ہینو تہس پانی
 (چھن) داڑی کینجھہ سپنوسہ راضی (ن د) ۴ وہ دتھ پوڑی کسر تیلے
 ہاے بائیں کینجھہ آئے (ن ج) ۵ ہاے بائیں کینجھہ آئے
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۶ شار چھن ر مشر۔ ۷ شار چھن دن تہن ہینو
 مشرے پوت۔ ۸ گے بائیں نشکر کر کرن۔ ۹ رتہ بوڑت ہودہس پھرن
 (ن ۱۲۷۸) ۱۰ شار تہ چھن ر مشر۔ ۱۱ شار چھن ر مشرے پوت۔ ۱۲
 پتہ چھہ بیا کھ شار دون قلمی نوہ سخن منز یس نہ وہ تھان چھہ۔
 ۹ زور دون یہ کیاہ بنیام (ن ر)

رامہ ہونا اور نہس گئے تھے
 بوز یوقوب بن تراؤن باکھ
 رامہ ہونیا رائے بچھو تھے
 رامہ ہونیس اوڑش پوک رائے
 یا یوقوب قسم غمہ دا
 نے ڈیو ٹھکم بوزم نہ کئے
 دوس آیس مادیان زھنڈ تھے
 یا یعقوب بوزم نہ کئے
 رامہ ہون کو پز سستو خلاص
 بچہ تیر دادے دود یعقوب بن
 میاں یارو مایوسفو
 دود باین سستو کوکھ پیر تھے
 خدو یوسف امی کھٹ تھے
 دود ٹھکو کنہن گے چاکھ
 ٹوٹھ فرزند او ستم یوہے
 آیس زبان گونو تارے
 نے تیر گوشت ماشوق جدا
 چھس نہ غماز ایڑو نے
 اوڑش ہونا حقه گئے تھے
 ام باکھو تراؤن سستے
 بیہ پنن ماشوق اجہ آس
 رہنے گئے چھس ہن ہن
 کتہ تیر ارے مایوسفو
 ادنو توہ آہم پھیر تھے

۱۲۴۸ء (ن) ۲۷ شاہ یوسف امی خدو کھٹ تھے (ن ۱۲۴۸)
 ۲۷ پیر یوقوب بن (ن ۱۲۴۸) درو کھ کن نہ کنہن کو چاک (ن ج) ۳۷
 پیر یوقوب (چھن) (ن ۷۸) ۵۷ نہ ڈیو ٹھکم اچھو نہ بوزم کئے (چھن)
 اچھو ڈیو ٹھکم نہ بوزم نہ کئے (ن ۷۸) ۶۷ چھس نہ تھک تھے مادیان زھنڈ تھے
 (چھن) (ن ج) چھس نہ امت مادیان زھنڈ تھے
 یوہ نا حقه اوڑش گئے تھے (ن ۷۸) ۷۷ یہ شار چھنہ چھاپی نوہ
 منز نہ جرن نہ سس منز ۸۷ پز سستین سبن خلاص (ن ج) ۹۷ یہ شار
 چھنہ جرن نوہ سس منز ۱۰۷ اتور نو بیہ تراؤن آہم پھیر تھے

مئے زانیوم مارینہ^۱ سنئے
 چون دور پر مسکند زرقہ
 دور باین ستر کوکھ شیرخو
 جان وندے چکر پتہ^۲
 کوہ چہ بہتہ رچھت زولہم
 پیر یعقوب چھئے پاران
 مبین یوسف دیو نطون ناسا
 غمہ پئے دمان چھس اسہ^۳ سنئے
 تھنر گردنہ کمر لائے شرکھ
 کمر لوانگوے دور زور و ہار
 نشہ بانے خو بصورتے
 چون دور پر گوم مئے مشکل^۴
 دورہ نوٹم، چکر زوٹ تھم
 اند مزار تراوچہ^۵ پئے
 متہ گزہ تم جدے کرکھ
 تور کو نو آہم پھیرخہ^۶
 زھوم پئے اکے درشن دتم
 مار سیاہ پچھت زولہم
 شیعہ پڑھان جاناورن
 ہرن پچھتے سیاہ چھس^۷
 درہ زو دمان کھسہ وئے
 تہہ وزے تراوچہ ماباکھ
 کمر زئے لورے تن آوانعا^۸
 کتبہ گوم شہا زھتے
 گوم سیٹھا چھو کے لدل
 سہ سکو پٹھو مزار روٹ تھم

۱ مئے زونم مارینہ (ن ج) ۲ یہ شار چھن ۱۲۷۸ مئے یوت
 ۳ جان ویکر وندے پتہ (ن ۱۲۷۸) ۴ ہرن پچھتے سیاہ آسے
 (ن ۱۲۷۸) سہ رپہ چھتے سیاہ آسے (ن ر)
 ۵ کمر زو موارہم تن (ن ۱۲۷۸) یہ شار چھن رمنز
 ۶ چون زن گوم (ن ۱۲۷۸) چون زون مئے گومت مشکل
 ۷، ۸ یہیم زو شار چھن رمنز

گیم سپہاہ چائی تے کلن
 جان وندے چنگ گوشتے
 بر گے مویمبر زوہ لے
 یاد گیم ناداد دے
 زالی واکن قلہ منہ
 اوس ودان یوسف بینا^۲
 کو چھہم ترا وختہ زن
 بر گوہم ما پموشے
 کتہ پیٹہ یونندر زوہ لے
 کتہ زبے چھک توئے پے
 مالی پتھر کرد کتہ
 گاش سورس گونا پنا

بوز وئے حاصل کلام

مالی کن یی کی ملو موت غلام

شہر مصر مندانو کوکھ
 زون افتا پے کوکھ کوکھ
 گوٹ مشہور مصر اندر^۳
 یام خریدار اسی سمین
 روڈ نیلے دو لکھ سرائس^۶
 یام زلفن کوڑ تمبوشانے
 ترین^۳ دھن کھٹھہ تھو کوکھ
 نیر نہر لچھ پردہ زبٹھ
 مصر سید صورت بندر
 پادشاہن دوپ کے مہمین
 دھلہ لاوان کو پانی پانس
 نیل تس پیٹھ گے دیوانے

۱۔ کتہ چھی ہم پے تقدیر پئے (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۲۔ اوس ودان یوسف بینا

(ن ۱۲۷۸) ۳۔ دھن دھن کھٹھہ تھو کوکھ (ن ہجور)

۴۔ واتہ نو کوکھ مصر اندر (ن ۱۲۷۸) ۵۔ یار خریدار آئے (ن د)

(ن ج) ۶۔ پتہ شار چھنہ ۱۲۷۸ منرا آتہ جاتہ ۷۔ روڈ نیلہ پیٹھ نیل کوکھ سرائس

(ن د) ۸۔ نیلہ پیٹھ دو لکھ سرائس (ن ج)

۱۔ رومہ پہ پیچھ یام مومے اچھ ترودون
 ۲۔ دومہ ترہد دومہ ترہے آب اوس دن
 ۳۔ پیش زلف تراون اچھے
 ۴۔ کس چھ طاقھہ پہ مکی مینس
 ۵۔ رومہ پہ بند کردتہ بازو سینے
 ۶۔ گو ما بکھ سہ ڈیشھہ حاران
 ۷۔ خاصہ خلدتہ پانس دو لٹن
 ۸۔ مومہ ختہ زانپانہ اڑنہس پارکھ
 ۹۔ ییل کھو رکھ درشن گہسٹ
 ۱۰۔ شہر بصر کونستہ بانو ساری
 ۱۱۔ نئمہ دومہ ہے نب اوس ناصاف
 ۱۲۔ گمہ ترے مویکھ اکھ کا شاہ
 ۱۳۔ زون او برس دن ڈھاپہ خضاب
 ۱۴۔ مومہ ختہ مار دن زن اوس ودان
 ۱۵۔ اوس ما بکھ کران کھتھ
 ۱۶۔ بچھنس زلف شہارہ کھنسٹ
 ۱۷۔ صاف پاک اوس دن اپنے
 ۱۸۔ کیا چھ پانے پانس پشراں
 ۱۹۔ مہوتن گمہ لاکو پاٹھو فو لٹن
 ۲۰۔ اوس مومہ چھلہ کران ما بکھ
 ۲۱۔ ترہلہ دل نیون تس پاد شہس
 ۲۲۔ آتہ سمبھتھ لگو پاری پاری
 ۲۳۔ نوہ ترہندے مبرس پوتاف
 ۲۴۔ اوسو خلق پران حاشا

۱۔ رومہ پہ پیچھ یام مومے ترودون (ن ج)
 ۲۔ دومہ ترہد دومہ ترہے آب اوس تراون مومہ ختہ مار دن زن مومہ ختہ چھکان
 ۳۔ پیش زلف تراون اچھے (ن ج)
 ۴۔ کس چھ طاقھہ پہ مکی مینس (ن ج)
 ۵۔ رومہ پہ بند کردتہ بازو سینے (ن ج)
 ۶۔ گو ما بکھ سہ ڈیشھہ حاران (ن ج)
 ۷۔ خاصہ خلدتہ پانس دو لٹن (ن ج)
 ۸۔ مومہ ختہ زانپانہ اڑنہس پارکھ (ن ج)
 ۹۔ ییل کھو رکھ درشن گہسٹ (ن ج)
 ۱۰۔ شہر بصر کونستہ بانو ساری (ن ج)
 ۱۱۔ نئمہ دومہ ہے نب اوس ناصاف (ن ج)
 ۱۲۔ گمہ ترے مویکھ اکھ کا شاہ (ن ج)
 ۱۳۔ زون او برس دن ڈھاپہ خضاب (ن ج)
 ۱۴۔ مومہ ختہ مار دن زن اوس ودان (ن ج)
 ۱۵۔ اوس ما بکھ کران کھتھ (ن ج)
 ۱۶۔ بچھنس زلف شہارہ کھنسٹ (ن ج)
 ۱۷۔ صاف پاک اوس دن اپنے (ن ج)
 ۱۸۔ کیا چھ پانے پانس پشراں (ن ج)
 ۱۹۔ مہوتن گمہ لاکو پاٹھو فو لٹن (ن ج)
 ۲۰۔ اوس مومہ چھلہ کران ما بکھ (ن ج)
 ۲۱۔ ترہلہ دل نیون تس پاد شہس (ن ج)
 ۲۲۔ آتہ سمبھتھ لگو پاری پاری (ن ج)
 ۲۳۔ نوہ ترہندے مبرس پوتاف (ن ج)
 ۲۴۔ اوسو خلق پران حاشا (ن ج)

آفتاب بس بیٹھ چھنے پرتو
 سور عالم سپد شیدا
 اُس نادان دیوان پھیرتے
 چھس بے اُمی کر ہن خراب
 دینے کس چھم پرست غماہ
 زور دیک ڈیو تنہم موکھے
 کچھ اُم ستر چھم آب حیات
 عاشق ہمنہ مرن تے لکھن
 یام تھو دھیلے سمبر زو لے
 لال و گوہر گزھمنہ زور
 اُس پکین احوال ورن
 چھم مے و اُنچ کوست سنہ
 مے تے اُس گزھ مے یاری
 چھنے و چھمت زانو کیا گو
 گے زلیخا تاتھ پادا
 دیشہ و نئے باکھت جس فریتے
 چھم مے و چھمت تے درخا
 کچھ پرتے لے بیٹھ میون سماہ
 اتھ دھن زے پیم نکھے
 بوزیس دھن زے مرنے سہ ذات
 چھم مے اُم ستر و دن ترشن
 م کیتیاہ بیمار بلن
 بس چھنے اُم ستر کے نظر
 میون گزھ چھس فاسین کن
 ورن کس چھس نہ زان ورنہ
 حال پین ورن ہنس ساری

۱ سور عالم کو تھو شیدا (ن ر) یا فی عالم سین (ن ۱۲۴۸)
 ۲ کچھ پرتے لے دودست شہاہ (چھن) کتہ پرتے لیم دھن بیٹھ شہاہ (ن ج)
 ۳ اُنہ نے دھن زے پیم تے ہیکے (ن ۱۲۴۸) یورے پیم تے ہیکے (ن ج)
 ۴ شار چھنے ن رتے اڈیکین فہ ستر منز ۴ بوزیس تے مرن سہ ذات
 (چھن) ذات = زاہ ۵ یام گل پھل سمبر زو لے (ن ۱۲۴۸)
 ۶ اُس پکین احوال ورن (چھن) (ن ر) آب پکین احوال ورن (ن ۱۲۴۸)
 ۷ گزھ یاری (چھن) یہ شار چھنے ن رتر۔

تہ نہ دوشے دیت نم برماہ
 تہ نہ آسیا خاچہ شہر خمداد
 تہ نہ ہنسک اور سمدا
 چھس بڑ ماراں اُرس پتے
 پے سہ چھس گیس دیوانے
 بیٹ بڑ نم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ دینے
 پنہ نہ دے تہ پھرن
 تہ نہ دوشے دیت نم برماہ
 تہ نہ آسیا خاچہ شہر خمداد
 تہ نہ ہنسک اور سمدا
 چھس بڑ ماراں اُرس پتے
 پے سہ چھس گیس دیوانے
 بیٹ بڑ نم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ دینے
 پنہ نہ دے تہ پھرن

محمد دود کر موہ خصر مال

طول کلام باعث ملال

۱۷۴۸ء تا ۱۷۴۹ء
 ۱۷۴۹ء تا ۱۷۵۰ء
 ۱۷۵۰ء تا ۱۷۵۱ء
 ۱۷۵۱ء تا ۱۷۵۲ء
 ۱۷۵۲ء تا ۱۷۵۳ء
 ۱۷۵۳ء تا ۱۷۵۴ء
 ۱۷۵۴ء تا ۱۷۵۵ء
 ۱۷۵۵ء تا ۱۷۵۶ء
 ۱۷۵۶ء تا ۱۷۵۷ء
 ۱۷۵۷ء تا ۱۷۵۸ء
 ۱۷۵۸ء تا ۱۷۵۹ء
 ۱۷۵۹ء تا ۱۷۶۰ء
 ۱۷۶۰ء تا ۱۷۶۱ء
 ۱۷۶۱ء تا ۱۷۶۲ء
 ۱۷۶۲ء تا ۱۷۶۳ء
 ۱۷۶۳ء تا ۱۷۶۴ء
 ۱۷۶۴ء تا ۱۷۶۵ء
 ۱۷۶۵ء تا ۱۷۶۶ء
 ۱۷۶۶ء تا ۱۷۶۷ء
 ۱۷۶۷ء تا ۱۷۶۸ء
 ۱۷۶۸ء تا ۱۷۶۹ء
 ۱۷۶۹ء تا ۱۷۷۰ء
 ۱۷۷۰ء تا ۱۷۷۱ء
 ۱۷۷۱ء تا ۱۷۷۲ء
 ۱۷۷۲ء تا ۱۷۷۳ء
 ۱۷۷۳ء تا ۱۷۷۴ء
 ۱۷۷۴ء تا ۱۷۷۵ء
 ۱۷۷۵ء تا ۱۷۷۶ء
 ۱۷۷۶ء تا ۱۷۷۷ء
 ۱۷۷۷ء تا ۱۷۷۸ء
 ۱۷۷۸ء تا ۱۷۷۹ء
 ۱۷۷۹ء تا ۱۷۸۰ء
 ۱۷۸۰ء تا ۱۷۸۱ء
 ۱۷۸۱ء تا ۱۷۸۲ء
 ۱۷۸۲ء تا ۱۷۸۳ء
 ۱۷۸۳ء تا ۱۷۸۴ء
 ۱۷۸۴ء تا ۱۷۸۵ء
 ۱۷۸۵ء تا ۱۷۸۶ء
 ۱۷۸۶ء تا ۱۷۸۷ء
 ۱۷۸۷ء تا ۱۷۸۸ء
 ۱۷۸۸ء تا ۱۷۸۹ء
 ۱۷۸۹ء تا ۱۷۹۰ء
 ۱۷۹۰ء تا ۱۷۹۱ء
 ۱۷۹۱ء تا ۱۷۹۲ء
 ۱۷۹۲ء تا ۱۷۹۳ء
 ۱۷۹۳ء تا ۱۷۹۴ء
 ۱۷۹۴ء تا ۱۷۹۵ء
 ۱۷۹۵ء تا ۱۷۹۶ء
 ۱۷۹۶ء تا ۱۷۹۷ء
 ۱۷۹۷ء تا ۱۷۹۸ء
 ۱۷۹۸ء تا ۱۷۹۹ء
 ۱۷۹۹ء تا ۱۸۰۰ء

نبی رابعہ

حضرت یوسف عاشق گزشتہاں

عاشق صورت پرستو روزی تو صورتے نشا چلے مانے بوز تو
یودہ دئے کینہ چھ مانے صورتس ہچو کا فر سجد کرے چھ صورتس
عاشق چھک جو عاشق چھک گل روئس پیچھ کور کمالا بلن
ہچو پروانہ بگرد شمع روے پان زالانہ کینہہ دیکر کینہہ جوے
ماکر کن میت شاہ یوسف کو دکن نہ عشق چار سوئس پیچھ اوئس
حسن پیشہ دادی کہ عاشق سے ماہ کنعان شاہ یوسف چھے
عادی کو رابیب رابعہ اکھاہ عارفن تے عاشق منہ بادشاہ
ہوشہ دچمر عشق جوئے آب گے تاب تس کینہہ یودہ نویتا آب
چشمہ بدان جو سپہنوس چھا عادی رستو مار زلف چھن چھا
دار و قلم چھتے حسن ثئے کر دئے بیشہ چھا تس کینہہ اوئس بس ثئے
کو کورے نقاشو مین نقشن جان چھا بخشاں کینہہ ماچین سو دچھا

عادی دئے مانے لبکھتہ صورتس۔ مثل کا فر گتہ کران چھک بتس (چھن)
یودہ دئے بوز دئے صورتس۔ ہچو کا فر سجد کران چھو بتن (ن ۱۲۷۸)
یودہ و تہو بوزو (ن ج) ۲ گل روئس پیچھ کور کمالا بلن (چھن)
۳ خون ماران پان زالان کینہہ جوے (ق ن) ۴ عادی کو رابیب اس بالغ
۵ اکھاہ (ان) (ن ر) بیب بازگ (ن ۱۲۷۸) بازغ (ن ج) ۶ ہوشہ
شار چھنہ ادلیکس نوئس شرعہ تاب کینہہ یودہ کھنہ تہیتہ آب گے۔ ہوشہ دلمو
عشق جوئے آب گے (ن ج) ۷ آن جن (ن ج)

کمر کوڑے بیٹھ مجھ کمان مجھ تیر
 ۲۱ یمر زول کھا سن تے کمر کوڑے شراب
 مشک غنٹن تے کمر کوڑے عطا
 چھ تے کمر کوڑے تپ تاب کیسو
 پختہ کارو کیاہ چھ دند چاڑختہ پھلو
 یوت سون چاہ زرخداں کمر کھوئے
 جان و دل کوڑا خندا تیر بلبلن
 تاب کیئہ روڈس شمعے بیتاب گے
 پختہ کارو کیاہ تے دند چھ ختمہ فکر
 زون شاہے یوسفن کی کوہن
 روز دما بوز اسرار ازل
 ترام دلس درام نوکر تھس اسپر
 مسہ چھوستان کوکر تھس خراب
 زالہ لاجتھس بے گوناہ کیاہ چھم
 والا دوشیدا کرختہ پیرو جوان
 چھی شکر لب لالہ کھوئے میز و دلو
 غرق چاہ نافرقت کیس یو وئے
 داغ ہمتی ذراع ہیشن ترنگن
 ہوشہ دجہر عشقہ جوشے آب گے
 چھی شکر لب لالہ کھوئے میز و دلو
 مانے اسرار حق ہیوت نس وین
 ذاتہ بیچوں اس بے مثل و بدل

۱۰۱ کوڑے (ن ج) ۲۱ یمر زول چشمن تے کمر کوڑے شراب (ن)
 ۳۰ مشک چینی زلف کمر کوڑے عطا (ن ج) (چھن)
 ۲۱ چھ تے کمر کوڑے تپ تاب توان (چھن) بیٹھ سروروان (ن ر)
 ۷۰ چھی شکر خندا (چھن) ۶۰ غرق اس چاہ گیاہ تافرق یو وئے (چھن)
 (ن ج) یون کئے (ن) بیٹھ چاہس گے غرق تافرق یو وئے (ن ۱۲۷۸)
 ۷۰ ذراع گیاہ چھہ ناگ چھہ ترنگن (ن ۱۲۷۸) ۷۰ ۷۰ یم دشا چھہ
 چھاپی نو محس تہ جرم نو محس ترنگن ۷۰ ۷۰ یم دشا چھہ (ن ۲۷۸) ترنگن
 یوت ۱۰۱ بے مثل و مثل (ان)

کتر از خم رشید حسنس ذره^۱ سے
 کیاہ یہ دئے کشر مستحق تھا و تم^۲
 فرع تو اوجھ سے اعلیٰ شتاب^۳
 پاؤنی پانے پائے نیش دور اس^۴
 اس پائے قبلہ تے پانے نماز^۵
 از کثافت پاک چون اُپینہ^۶ ما
 عکس رنج در اُپینہ دیت تمہ برکت^۷
 جلوہ گر سے حسن چھے از ہر جمال^۸
 نتیئے چھے جسم جان و مغز و پوست^۹
 ڈار مانے، صورتے نیش در گذر^{۱۰}
 ابتدا اس صد فرد چھے سے اُسکے^{۱۱}

چھس بے از درکیاے نورش قطرے
 ذرہ اُسکے ہر روف خسار ہا و تم
 تہنہ حسنس اکھ بڑا چھے آفتاب
 پاؤنی پانے ناظر و منظور اس
 پاؤنی پائے سستو عشقا^{۱۲}
 کرد پیدا در جہاں ارواح^{۱۳} ما
 تاب مستورے ہوکن نہ کینہہ کرکت^{۱۴}
 ظاہرین سامانہ کرکتہ زلف خال
 در ہزاراں اُپینہ یک عکس ادت
 اولن بکتہ صورتس تراو کھ نظر
 ساسہ بزم صورتہ تے مانے چھے اُسکے^{۱۵}

۱۔ آخر رشید نورش (چھن) (ن ۷۸) ۲۔ شار چھنے چھاپی نو سخن
 ۳۔ دن رمنز ۲۷ سوئے اس خمہ (چھن) ۴۔ شار چھنے چھاپی نو سخن
 ۵۔ منز توں ر تے ان منز غلط نیکیست ۶۔ پاؤنی پانے ناظر و منظور ناز (چھن)
 ۷۔ آرزو (ن رج) ۸۔ ہوکن نہ یث ذرکتہ (قن) (ن ۷۸) ۹۔ عکس در
 اُپینہ دیت تمہ برکتہ (چھن) ۱۰۔ شار چھنے ان منز ۱۱۔ شار
 چھن ۱۲۷۸ منزے یوت۔

۱۲۔ شار چھنے چھاپی نو سخن منز۔

غامہ مخامہ یہ تھہ صورتیں ذاتی زوال
 مے رتن ماشوق یس ذاتی مدام
 عاد کو رے یام بوزن پر تھہ خبر
 گرفت بہ یوسف کرم از عشقت گذر
 دگر کہوڑے ماہ روہ سار باو تم
 فرس تر اید تھہ نیوم اعلیٰ کن پیے
 شاہ یوسف آیت تھہ رفہ خضعت
 نالہ کڈ تھہ صدقہ دین مال و جاہ
 سور دومہ تھرون فرشتہ کئے تھہ شے
 غنیمت کورن جنت تھہ پانس و دل
 ادا مانے ڈھا بہر کھ نے چھے زوال
 عاشقی کر تھوڑے یس وزی مدام
 سر و قدس پیس تھہ عشق تھہ خبر
 ومعہ تو تم نو مال جاہ و سیم و زر
 کیا ہا نے کھتر منت تھاو تم
 آتھہ چھو تم بینہ بوزم کل شے شے
 بر کنار پیل یہ تھہ کورن مکان
 سہر کورم حق تو مالس کر کیا
 کنبہ مینا شائد دھتہ باطن سیگے
 سیم تہ نمہ شبوہ رکنی سوراہ مولن

۱۷۸ (ن) ۱۷۸ (ج) چھاوا زمانے پہ فردا چھے محال
 ۲۷ مے رتن ماشوق یس اسی مدام۔ عاشقی کر تھوڑے واکھ بر مقام
 (چھن) یس واکھ بکام (ن) ۱۷۸ (ج) یوسف از عشق تو کرم گذر۔

(ن) ۱۷۸ (ج) گرفت من آرم ز عشق تو گذر (ن) ۱۷۸ (ج)

۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج)

۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج)

(ن) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج)

۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج)

۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج) ۱۷۸ (ج)

تخت تروون تاج شاهی ملک و مال
غرق سپینو محو در بحر وصال^۱
کیونثر کالاه اُس در ملک حیات^۲
وصل بنہتہ گئیہ اُغو محو ذات
ماشغو مردانگی زین زن یا بچھو^۳
سود تر اوختہ کار و بار ڈھانڈن^۴
چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ
در زلیخا وون یہ حضرت جابین
اوئن یہ کاشریک پاٹھو محمود کا ربین^۵

-
- ۱ تخت تروون تاج شاهی ملک و مال
غرق سپینو محو در ملک وصال (نچھن) بحر وصال (ن ۷۸)
۲ ادب لیت کال اُس در قاد حیات (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱)
۳ دیار تر اوختہ یار ڈھانڈن فن یا بچھو (ن ۱) (ن ۱۲۷۸)
۴ یہ شار چھن ۱۲۷۸ اتون رنڑے یوت۔
۵ فارسی پاٹھو وون یہ حضرت جابین
اوئن یہ کاشریک پاٹھو محمود کا ربین (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱)
چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ سرف یوسفی مرقی درج۔

زلیخا جیسے حضرت یوسفؑ کی ہموان

چشمہ یوسف بہ خوبی گرم بادا
آپ تس پاپہ بڈس میسر غم بادا
از نخلہ غریبا مہد زاناہ
خیمہ قامتس زن مانج کماناہ
اچھس کچھتہ ستر و ستر و ستر و ستر
گرہتہ شوہر شاہ یوسفؑ کی سیمین
توہے چھو مال موختہ لال یا قوت
مے چھم بس در بہایش پارہ سو
توہے چھو شان شوکت مشک ادر
مے چھم بس در بہایش جان مضطر
یہیں عجب عشق تس کیاہ مال درکار
مدا چھم از خیمہ داسے عیمہ سوئے
زلیخا نمرخ بوزخہ چرخ دوران
تنامی سلطانہ دیکھ کر مہیوتن یار
براحت و اتودن گرہ پنن
بہ مغتم سارگی آہم تر فابی
اپزودن عظم توکے بہ بر اثر دوس
بہ کوسس تہو چھان کریم یار
بہ چھس دیوانہ کاہر کو چہ بادا
بہ چھم بس در بہایش پارہ سو
توہے چھو شان شوکت مشک ادر
مے چھم بس در بہایش جان مضطر
یہیں عجب عشق تس کیاہ مال درکار
مدا چھم از خیمہ داسے عیمہ سوئے
زلیخا نمرخ بوزخہ چرخ دوران
تنامی سلطانہ دیکھ کر مہیوتن یار
براحت و اتودن گرہ پنن
بہ مغتم سارگی آہم تر فابی
اپزودن عظم توکے بہ بر اثر دوس
بہ کوسس تہو چھان کریم یار

عادۂ ایہ یکسو (ن ج) ۲۷ یہ شاد چھن زہن ج تن ہجور منزے پوت
آپہ یس عشق تس (ن ج) ۳۷ مدا چھم از خیمہ از پن عشق سوزی (ن ج)
۴۷ سہ یار انا زہن کبک رفتار (ن ج) ۵۷ پنن غم غوصہ یارس مہیوتن
۶۷ ناچار کاہر (ن ج)

کو سخن کراؤ کرو باغ چھاؤ
 بسزد یا بیدل زد یا بپاؤ
 اے پیہ خوش تہ چھاؤ پوشر نوئے
 زلیخا زاد و کان نہ نہ بوزان^{۲۶}
 محبت بترے مئے ستر صبح تاشم
 کہ گشتہ سخت بد نام محبت
 تمس کنوئے پھر من اس شیا
 زئے کیا سستین منہ چھی
 ہران از دیدہ خون تم بیمہ پادن
 زئے رستے وہ منے کا ترخا یا بچم
 مئے ہیو تمکھ ملو کا سچہ ڈوئے کرو
 نہیں کچھ ہائے دیکھو کار شعل

محبت پانہ وانی اسو با کراؤ
 محبت زخم کا مری جا بجاؤ
 غرض چھم بال کر ہے نالہ موئے
 زلیخا دیشہ وئے ڈھایہ رندان
 تو آہم بادشاہو کرتو آرام
 الہی کم شود نام محبت^{۲۷}
 یوسفن زدن اوس کیا چھم ہدا
 مئے کو سم بر نہ رنے سو یہ اچھی
 تنامیون وادہ شاہزادان
 زئے رستے کا تہ سستین دل لہ لہ
 مئے ہیو تمکھ ملو تراو کھ یار مئے
 تمہارا کال اکھنا لے گیا دل

عایہ شارچہ جمن نوہ سخن تہ ہجور منزے یوت^{۲۸} تو چھ مئے کن
 بہ چھاوے ہپیہ نوئے (ن ج) ۲۶ یار تہ بوزان (ن ج)
 ۲۷ یہ شارچھتہ مروجہ نوہ سخن منز و تمس کن مئے پھر من سایہ خود
 (ن ج) یہ شار تہ چھتہ مروجہ نوہ سخن منز
 ۲۸ زئے کیا سا چھ مئے سستین منہ چھی (ن ج)
 ۲۹ ہران اوش پے پرائی پیچھ مئے پادن (ن ج)
 ۳۰ ٹوٹھ چھم (ن ج) ۲۹ یہ اردو شارچھن ر تہ ہجور منزے یوت

قسم چھے غورہ پنجہ دمانک قسم چھے
 قسم چھے مار زلفو ستر چھتم
 قسم چھے منہ و چھتم دولہ دلے
 راز مانہ کر تھ آریہ پانس
 کتھا کرتھ کووڑے کا جھٹھ
 قسم چھے منہ چشمو ستر چھتم
 ہول کوڑ تھم بگجس چاہہ ہولے
 زیبا دھتھ ڈون ہفت خان

مئے روز تھم راضو دما پر خمارے
 ژہ بوز محمود کیساہ گو زار پاکے

ندا سوسہ رمپہ چشمو (ن ر)
 ۲ کتھا کرتھ بگجسو چاہہ لولے (ن ج)
 ۳ سپٹھ سامانہ (ن ج)

ہفت خاص مثنوی

چیتے ز لیخا یوسف نس زارے پار کرات

اے ماہ کنعان میں راحت جان	کاستم ملائے آستم میران
دل خستہ بیکس بیکس تر بیجا	مشتاق ڈیئے پیچھے چھس بو ز لیخا
کمزور چھس زار بور تم میوئے	غبار و دل داہ چھک یار میوئے
دودست جنگہ چھم از ہجر جاں کاہ	سیود و چھتہ میوئے کن تھو روز تہ
صد بار گویم بنگر بسویم	از یک نگاہی دہ آب و دم
بیمار چشم تو بے چشم بیمار	بے روئے تو زندگی چھپنے درکار
اما چانے چھس مارے گا پڑ	از خان و ماں بو آوارے گا پڑ
بیتاب گرے ہو تھے دایک داس	منظوم چھس وایتہ ہم فرماید
مشتاق ڈیئے کن عاشق چھ ساری	روز تم ساختا پڑ تم نہ اوی

برا بزمین نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ بہ اکتہ سہ کو در دوئے کرمی قلم بھل
 ن ہجور تہ بر سرچ محکمہ کس نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انوکہ شایہ عشتیہ نیاست لود
 ۲۵ دیوانہ ڈیئے پیچھے چھس بو ز لیخا (ن ج) ۲۵ غبار چھک یار دلدار میوئے
 (چھن) ۲۵ از ہجر جاں کاہ (ن ج) ۵۵ یہ شار چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی
 ۶۰ بیمار زلف تو (ن ج) یہ شار تہ چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی
 ۷۰ بے خانان نیز آوارے گا پڑ (ن ج) چھاپی نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انوکہ شایہ عشتیہ نیاست لود
 ۸۰ بیدار کردہ ملکہ میوئے تمکھ داس (ن ج) یہ شار چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی

ہی بڑ کر محسوس ہی بڑ ہے
 از مستی چشم مست تو مستم
 ناچار چھٹس نام زو لہتم پسے
 وز تنگ و ناموس فارغ نشستم
 در تار زلف تو دل ٹوم ناموسی
 جھٹم آرزو از تو بوس و کناری
 دیا جھٹس نارے کا جھٹس غے
 لادن بڑ ہیکے پاؤن بڑ پیسے
 عاشق تہ عاشق عشق گندو
 ہاشیخہ شنتو مولاک وندو
 محمودیہ سیاہ جان دو نہتم عرفنا
 زام گتھ یارس لاگتھ زلیخا

اتر کیا سنا عشق پس نیایس
 زہر دے کو نہ موہ یا بس
 کتبہ زالیس مژد دیوانے
 یچھہ نہ روزین میانی افسانے
 کانہ زون نان ڈے پچھہ کجائیس
 ہاتھ کر ہم گے دیوانے
 سر وندہ یو پیتا موہ پائیس
 چاہنے پڑے دور یوم خزانے

وا از مستی چشم تو مست گشتم
 وز تنگ و ناموس فارغ گشتم
 عاشق تہ عاشق یکجا گندو (ن ج) ۲ درواہ (ن ج)
 ۴ زہر دے کو نہ تانمہ موہ یا بس (ن ج)
 ۵ در بدر گامس جانے خانے (ن ج)
 لانی لاجس فانی مرایس
 چاہنے پڑا دور یوم خزانے (ن ج)

کور سے سودا عشقینہ دانے
 ماری مشد سے سرور دانے
 برائے شریک چہ چاہے پائے سائے
 مہر کر تم سنگ دیوانے
 سور سادہ پیر پیر دزائے
 سور چہ سورے سے ترانے
 عار و سوتلے بے پروائے
 چھپنے انصاف یوان دانے
 دتہ و چھان دتے پتے آئے
 مہر دتہ تم حیل بہانے
 غم بہر چھک منز قلائے
 چہ زرا غیار خالی خائے
 زار بوز تو محمود گدائے
 خاصہ یاتہ تم دوں داتے

اسے ترک کماں ابرو من گشتہ ابرویت
 ملک خراساں ہندو بدہم بیکے موہیت
 از عشق سرموئے ہر گد کہ شور پیدا
 نے گبرو نے شیخ ماندے کافرو نے ترسا

عانا زین کوچ بازار دزائے کور سے سودا عشقینہ دانے (ن ج)
 ۲۷ دتہ (ن ج) ۲۷ دتہ شہر چہ جرمن نو شخص منزے یوت۔
 ۲۸ مہر دتہ غم منز قلائے۔ (ن ج) ۲۸ چہم (ن ج)
 ۲۹ ملک ہم چین و ہندو بدہم بیک مویت (ن ج)
 ۳۰ نہ گبرو نہ شیخست نہ کافر پسا (ن ج)

ماشوق بے شوق چنانے

در ایس قبیلہ کرانے

موسوم چھس خنہ سالے	کیا لیو کھنم ڈیکہ لانے
بے یوت چھس بیتہ جہانے	مغزور موگرزہ پانس
موروش کرے دل حوالے	دل نیوٹھ، آہم جانس
ٹل مسیحا کیساہ آم اغام	ڈتے پتہ دل سے گنجام
گا جھس مولہ تہ مالے	رسوا بے کرے جھس بدنام
ہر سود کچہ برتن زانگے	یہ دچہ ہم تی لانگے
از عشق تو ہم چو لالہ	دارم بدل سخت داغے
از خویشتن بیگانے	ژیٹہ پتہ چھس دیوانے
وچھتو چھس کہہ حالے	انصاف چھے نو دانے
ابوے تو تیغ خونریز	اے عشوہ گر فتنہ انگیز
کیاہ چھے غوصہ ملائے	نزدک بدن ناز آمیند
پاکیز رو پاکسبازو	مغزور چھک پڑ نازو
رندانہ چھو پیالے	یخلاص لاگو تازو

۱۔ قبیلہ در ایس کرانے (چھن) ۲۔ کیسا سنا چھم ڈیکہ لانے
 (چھن) (ن ج) ۳۔ دل نہتہ گوہم جانس۔ موروش کرے یو حوالے
 (چھن) دل نہتہ دو گھنم جانس (ن ج) ۴۔ یہ شاہ چھینن رمنز۔ ۵۔
 ابوے تو تیغ سر تیز (قن ۱۳۲۶) ۶۔ کیا تراو غوصہ ملائے (قن ۱۳۲۶) ۷۔
 مغزور چھک پڑ نازو (ن ج)

لا اکتھ چھک ما تر نمن
 رو خسار گلی یوسمن
 ترکانہ سیود و چھتے مے کرن
 نارس پارس میل گوم
 خم زلف بر مردو تھم دل
 سرد از قدت پائے درگی
 گجوبہ چانی مائے
 سوندریہ کر تھس صائے
 کٹھن ہی دودھ تر او تھ
 پزاران چھس تن ناؤ تھ
 آبس تہ دودھ میل گوم
 نارس تہ چھبس میل گوم
 پڑے تہ پڑاے تہ امروز
 لب تشنہ چھس رند جانسوز
 دچھ یوسفن زیرو بالا
 گوتس تہ مومہ جتھ پادا
 زاکتہ روڈ ہم کمن
 چھی اکتھ کھور پوشہ مالے
 تی روز ہم چون تھکمن
 دودھ فی نو بے دور سر ڈالے
 آسان کر میا فی مشکمل
 کوٹ ڈالہ کوٹ نغہ ڈھالے
 کیاہ بوز موروز ڈھالے
 بچمڑ چھس عشقینہ زالے
 مس پیالہ بڑی بڑی تھو تھ
 ہی چھاو تو برگ لالے
 حوالہ ڈیئے پتہ دل گوم
 دودھ فی نو بے دور سر ڈالے
 یا بوز تو یا نہ بوز
 مس پیالہ بڑی تھ مالے
 عاشق تہ ماشوق یکجا
 لوگ زالہ زلف تہ خالے

عا زاکتہ (ن ج) عا تی روز ہم مالہ تھکمن (ن ج) عا ۳۲ پ شار چھ
 جرمن نو سچہ منزے یوت نقل کرنہ آمت عا سوندر بوو تھس مالے (ن ج)
 دھ کٹھن ہی دودھ تر اوے مس پیالہ بڑی بڑی تھو تھ۔ پزاران چھس تن ناؤ
 عا ۳۲ پ بشہ چھنہ جرمن نو سچہ منز۔

تم دوشوے اوشس ماران
 غم صاحبہ مستد بران^۲
 لاپار گوم بے آرام
 بر مشہ بن کور حکم شام
 در پردہ پوشید چھ کیاہ
 تی بوز وونی گوہدا
 یارب چھک ڈیشہ وئے
 بے چون چھک بے چگونے
 میرفت از ہفت خانہ
 نپر چھ گوستانہ
 شماہ زن گئے تر چھتے
 تھچھ لائے نس نالہ پئے
 تام گوہنہ پز پاؤا
 یارو تر عبد اللہ بوز^۹
 تا جیل و تاخیر کران
 یک غمیش تیک خوشمالے^۳
 کیاہ کر چھس بے غولام
 صبحس اذن حکم روائے
 دوپ نس پنن نھدا
 ترلان تیروان ترھالے
 دانا و بیٹا کئے
 ذل یزت و ذل جلائے
 آزاد سرو روانہ
 توان ہرنیہ ترھالے
 لاران نس پئے پئے
 سچ دول نس پرکالے
 روان درائس زلیخا
 وونی لائے پان گالے

۱۔ اٹکو ودر اوشس ماران (ن ج) ۲۔ یہ مہر چھ جرمن نوہ سچ پیچھ
 ۳۔ آست ۳۔ روان تیروان نالے (ن ج) ۴۔ علم مخفی (ن ج) ۵۔
 ۶۔ یم زبند چھ جرمن نوہ سچ ورائے سارے نوہ سخن شر غلط لیکھت
 ۷۔ رفت از ہفت خانہ (ن ج) ۸۔ دوران تیر لائے نس پچھ
 (ن ج) ۹۔ یارو عبد اللہ بوز (ن ج) ۱۰۔ وادائے لائے پان زالے (ن ج)

اُمس بے درخواب راحت در خانه خاص خلوت
 یوسف دیو نغمہ س چہتہ اوست کبہ تان خیالے
 تیرے اوس تر موس شراہ تیرے دوپ ز چہتہ یوسف راہ
 یو دیاک چھس پتہ نالیں کیاہ واہر اکتہ مثالہ

محمود دُچھتو کبہ پائٹھو
 فز کہتہ پانی پائٹھو
 یوسف لودن قاذغاس

نذر الہن کورن حوالہ

بشا الدیکلی مکس چو از گلزار دور افتد

قیامت آن زمان باشد چو یار از یار دور افتد

۱۱ اکتہ زانقہ کیاہ مثالے (ن ج)

۲ محمود دُچھتو پائٹھو - پانے فوریان پائٹھو (ن ج) یہ شار چھن رتہ خاج
 ۳ یوت ۳۰ فارسی شار چھن محمود من شراہتہ شاپہ درج - ناجی

سپا کھ باغ

دلو موڑل دلو موڑل	کود رندوڑے کور قلم زحل
دلو موڑل دلو موڑل	گئیم عشق تو ترختہ ہانکل
پہ کر نس خار کرے لانی	پہ کر نس ماہ عشق چائی
دلو موڑل دلو موڑل	مے گیسو یار پانی کل
مے کھا سو ہیبتہ پزاران	اشے کمز خون ماران چھس
دلو موڑل دلو موڑل	گوہ لالو بو چھکے مسول
کھا کر تم مے گو موڑل	موتوڑل تم مے آموول
دلو موڑل دلو موڑل	چھسا یو خاصہ سمبر زول
مے کور قلم عشق نارس سور	مے رامو سب داسن زور
دلو موڑل دلو موڑل	موج چائی ترا لم دلس کنیل
نئے دیشھتہ بے مائے پان	نئے ہتھو و قلم یار بڑارمان
دلو موڑل دلو موڑل	کان چھ مجھے قلم کورل

ماجر من نوہ سچس منز چھ امہ باہک عنوان پیچہ کتو یککھت: غزل بغداد
 مجر داری در پیش حضرت یوسف در ہفت خانہ ۲۰۱۰ مصر چھینہ
 چھاپی نوہ سچس منز چھ امہ باہک عنوان پیچہ کتو یککھت: غزل بغداد
 مے بیو موڑل ۲۰ چھسا یو خاصہ سمبر زول: (چھن)
 (باقی نٹ نٹ پڑھیں صفحہ ۳۱۶)

کتیک چھک فتہ پیٹھ پرائے
 ہٹے لائیں گئیں ہانکائیں
 پریشان چھس چو گیسویت
 کھٹکتہ روڈی ہرنہ ہانکائیں
 تہ چھاو تو میاں زبیرے لنگ
 کوڈ کر تھم ٹوٹاں نرٹل
 تہ کیاہ کوٹے غومہ کھوٹ تھم روٹ
 بڑوہ تھرتے فرشتہ کنو تھن
 تہ تے بو اسو زون افتاب
 گزھو کالہ کالہ او بر سائل
 مٹیو کر تھس پڑ آوازے
 ولو موٹل ولو موٹل
 زرشک چشم آہویت
 ولو موٹل ولو موٹل
 تہ کوڈ تھم پیہ اڑنے رنگ
 ولو موٹل ولو موٹل
 تہ کیاہ چھہ خاصہ سبیل موٹے
 ولو موٹل ولو موٹل
 تہ تروڈو تھ عشقہ نارس آب
 ولو موٹل ولو موٹل

(پتوہ صفحہ باقی)

۱۰ تہ زاہم شیلہ واسن زور
 تہ چوئے زام کانے فل (ن ج) ۱۵ یا کرتی (ن ج)
 ۱۱ کتیک چھک (ن ج) ۲۰ ہتہ (ن ج)
 ۱۲ تہ پتہ لار ان تھم ہانک (ق ن) (ن ج) ۲۰ ہچو گیسویت (ن ج)
 ۱۳ گزھکتہ روڈی (ن ج) ۱۰ یا ہرے لنگ (چھن) میون ہرے
 ۱۴ ہنگ (ن ج) ۱۰ متو کر تھم (ن ج)
 ۱۵ تہ کیاہ کوڈ تھم تہ کھوٹ تھم روٹ (چھن)
 ۱۶ تہ کیاہ چھہ خاصہ زاول موٹے (ن ج) ۱۰ تہ تھن تھم (ن ج)
 ۱۷ گزھو و کالہ (ن ج)

زلیخا ہفت خانس مژ
کران افس یوسف کبھی مژ

آدینکے پامہ دادو مو ڈل
ولو مو ڈل ولو مو ڈل

تمنا چون محمودس

دبا روزِ نختہ پان ہاتوس

شفی اوں مے نبی مہو ٹل

ولو مو ڈل ولو مو ڈل

زلیخا مصر چین زنانن سال کران

تمہ پچھس پامہ دیوان

قصہ عشقین فاش یافتہ کوٹوٹے
پامہ کے یوسف افس اکھ پر پڑے

شہر اندر سے گئیہ شہرین نرمان
پامہ زلیخا مصر چین کے دیوان

عشق تیرو سیرو گز سہ جاک
دادو لدے میری بن تیرو ڈل

یوت کوتاہ پردہ نختہ عشقہ در
طالب غولام عبرانی نگر

کراہیہ نختہ درایہ افس تھانے
مال دولختہ لال وگو ہر مانے

۱۰ یہ شہر چھنہ چون نوٹس مژ

۱۱ مصر اندر گئیہ شہر ہر نختہ ہر زمان
پامہ زلیخا مصر چین کے لدان (ن ج)

۱۲ یہ شہر چھنہ ہر نختہ یوت

۱۳ پیش کشادہ پردہ نختہ عشقہ در
طالب غولام عبرانی سیر (ن مجبور)

۱۴ یہ شہر چھنہ ہر نختہ یوت

بوزن سب سے سیو دود چھس کن تہم ترزا
 یو دوسے اس سے تہم ترزا ہے اکھ دماہ
 یام بوزن کو تہم س کیا دل کہا
 سال کو تہم خاص امیر باپ نے
 پا روون یوسف سہ سہ تاج تے
 نا کو زہنسن لال بہنشاہ زوٹ
 زاو یوسف سالہ رنن آب مہیہ
 اچھ دیت نکھ تو نکھ قلم ترش تے
 پیسہ پتھر گپہ سارے بیقرار
 کو رکھ زلیخا یہ شاہ شاہ مہا
 ماروون یوسف یلو تر دو گاہ
 روے یوسف دیشہ دے کے رتھ
 فہ عشق تر بشہ کتیاہ کرناے
 رو دنا سہ پیسہ اوس ہر تہم تر شاہ
 پونیر فی پاٹھو نکھ کر ہے برشاہ
 مکھ لکھت ساز روین باریاب
 نانج نغمے ساز ہر تہم تہم دایہ
 اچھ برنس روپہ پتھر تے ورج تے
 سوہ نہ ٹوپے موختہ بوزن روپہ سوٹ
 سوہ نہ طش تے روپہ سہ افشاہ مہیہ
 اچھ نہ ٹوپے یوسف تہم تر کاشتے
 گم نہ ٹوپے سار دے بے اختیار
 نندہ بانن نر چھ یوسف پادشاہ
 سار دے دوپ چھ نہ زلیخا یہ راہ
 عشق شمشیر زو دے کے پائے کر تھ
 قاد خانس نہ نو دے کے ٹاٹے

عا پور کر یوسف سوہ سہ تاج تے
 ۲۷ ٹوٹھ (ن ج) ۲۷ سوہ نہ موختہ کس تو بوزن ناہ سوٹ (ن ج)
 ۲۸ اچھن اوٹھ (ن ج) ۵۷ گم نہ ٹوپے (ن ج) ۶۷ پتھار چھہ جرمن
 نوہ سب سے لیت۔ عا ۷۷ پتھر دو یو شاہ و ہل چھہ جرمن نوہ سب سے شاہ
 سار دے دوپ چھہ نہ زلیخا یہ راہ
 نندہ بانن مہ چھہ یوسف پادشاہ
 ۹۷ عا ایم نہ شاہ چھہ جرمن نوہ سب سے

سور عالم پیر نوون اَل امان
 ادس کزان صاحبس کن بندگی
 خوش کلام و خوش تبسم خوش تمیز
 بیب زلیخا آیت زودان راحتہ راحتہ
 جاپہ اکس زاپہ کھٹھتہ زوزتھ
 زو کو تاه کر کتہ ہے دودہ دیا مایج
 شہ یوسف کتھ لوون قارخان
 تو سستو زندا کی یولب زندگی
 مالو سندی کھوتہ زار اس کو غریب
 کتھ چیلے مو کلاون کیاہ چیلے باخہ
 مایہ بڑا آپہ تخی سندی بوز تھ
 راجو رووم کتھ تو کم بانہ بوج
 رفتہ رفتہ کتھ آدا ہفت سال
 ادس یوسف قار زوزتھ تیوت کال

مصرک پادشاہ چھہ خاب وچھان

تو حضرت یوسف چھہ رہا گزہان

شہ اکے پادشاہن خاب ڈیو تھٹھ
 عالمن تے اکھن تخی بوو خاب
 اکھ غمہ لاماہ ادس تبسم یاد پیو
 یوسفن تا پیر تخی شاہس وون
 سخت مشکل مانہ اینک ادس کرکھٹھ
 خاب بوزتھ کتھ ساری لاجواب
 شاد سپن پادشاہس بش گو
 پادشاہن تو پو دوشن گزہان

۱ ادس پیران (ن ج) ۲ جبر پلس (ن ر) ۳ اس گزہان (ن ج)
 ۴ دار کا تیاہ کرکھتے ہے دودہ دیا مایج (ن ج) ۵ تھووم (ن ج) ۶
 تھوومت بانہ مال (ن ج) ۷ ادھن (ن ج) ۸ یوسفن تا پیر تخی شاہس وون
 (ن ج)

سہ پہر سندے گرتے کوڑے مہیچہ داس
 دوت شاہس نش دوپنس ایکھاں
 خاب دیو تھم قاصد سے پختہ ہیلو
 تو پتے آریہ فر بہہ گاؤ سہتہ
 یوسف دوپ سہتہ وری اسن اول
 تیوت روزی سوز راق بے شمار
 تو پتے ستین وری ن موہتہ ذراک
 تاپہ ستین کلو تہ کٹو اسن ذران
 نفسہ دادے در نفس بن جانور
 برو یا مہتہ یوسف تاپہ خاب
 ہائے خلق کا تہہ تر چھو نو چار ساز
 ہیمہ سستی مود تا مہتہ پادشاہ
 سوہ چہ وری آپہ خلق بن بوہ چہ نرج

سار کو قید مہیچہ شاہ یوسف کو خلاص
 کیاہ ژٹے دیو تھم قاصد خاب بن کر با
 خام ہیلو آریہ پوختن کھینہ ہیلو
 یوسف گاؤے آریہ درختن کے کھیتہ
 شور و شر دور کنین بو پھل
 بار گردن گر تھہ خلقن بار کھار
 گر تھہ بار اس بند تہ ہیمہ کھین چاہ تہ نا
 تاپہ ستین پھل تہ آسکھ اوہ بن
 نفسہ دادے ہیلو پوختن گر تھہ ہر
 بوڑھ وٹے کو شاہس اعنطراب
 توہ توہ کے کر کو توہ پھر کو توہ ساز
 ملک بخشن یوسف بیہال جہ
 کا تہہ ہیشٹے اسن نش زوہ چہ نرج

۱۔ دوپنس اسے جران (ن ج) ۲۔ خام سہتہ ہیلو آریہ پوختن کپہ ہیلو
 ۳۔ تازن کپہ کھیتہ (ن ج) ۴۔ شور پھر دیو کنین نیسفل (ن ج) (چھن)
 ۵۔ تو پتے تیوت سہٹا موہتہ ذراک (ن ج)
 ۶۔ ہیلو آسین وودہ پزان (ن ج) ۷۔ خاب بوڑھتہ (ن ج)
 ۸۔ ہائے یارو (ن ج) ۹۔ توہ پھر کو توہ زیادہ پھر کو توہ ساز (ن ج)
 ۱۰۔ وہمہ سستی (ن ج)

یوسف تا سپر خلقن پیو پسند
 یسریس خریج چھ واہ پل کھپو
 اکرہ وریک یسریس وریک تھا ورتو
 ذرا اکرہ وریک تے چاہ آپ پوت
 ذرا اکرہ وریک تے باغ و بستان خجہ بند
 زند آسن دالو تے جانہ ارمودی
 مختز تہ بالا یوسف لڑا اکرہ گراہ
 اسی پوان لوکھ سمبھتہ یوسف
 دور روز تھتہ نور خمدہ ارمودیکھ
 اسی عاشق مت گزہان تریشہ پانی
 پھر کہ پارے شہر میرس اند وند
 چاک روز داک فانگن آل کھپو
 اکرہ حسد ہرتے بوغین مشر ارمو تو
 مول تے مود کو ہر بوچھ ہوت
 گرمہ ستین خضر کلن برک آپے
 اوس پیو شو نکمت تم زندہ رود
 دار پیچھ تھتہ اوس بہان اکرہ گراہ
 بوچھ ہمتین چون درشن گزہان
 تریشہ ہمتین قند شربتہ چا وکھ
 کینہہ نہ رغبتہ مال گزہان بوچھ

میر و مغرب روم و شام کو عام و خاص
 اسی پوان تہ یوان خاہ پڑا
 بوز یعقوبن تہ سوزن داہ گبر
 داک میر پادشاہس کے خبر

۱ اکرہ تہ بوغین ہرتے حسد تر ارمو تو (ن ج)
 ۲ پیش پد مود پسر تریشہ ہوت (ن ج) ۳ پوک پے (ن ج)
 ۴ بوچھ ستین بیکس و بیچار مود اوس پیو سوسہ مود مت زندہ رود (ن ج)
 ۵ آسے سمبھتہ لوکھ لار ان یوسف (ن ج) ۶ دیار (ن ج)
 ۷ پر شہر چھ جرمین نہ سخن متزے پوت
 ۸ کینہہ نہ کران مال رغبتہ تریشہ کن ۹ پڑا ۹ = ۹

پادشاہن پڑھنکے تھہ ہے چھو کیاہ
 کاہ چھہ زندے بہر مس پوٹا بہر
 پو تر داد یعقبس اوش دار پوک
 داہ چھہ آہو یور کہم کوئس مسو
 دودہ فی چھہ تہنر وائے ہن سوسو
 یوسفن کوڑھیلہ اوئن کوٹھار
 گنہ یہ سے لوتج وچھت اینہ ہن
 کوٹھارن بوز تسمو کپاہ کر عمل
 مال ہستہ تے قال ہستہ گے بار تم
 یوسفن پڑھنکے پڑھنکے چھو گنہ
 سے گڑھیم آسن یہن سے دراپہ زور
 گنہ انن یس سے پن زور چھو
 مال تر اوٹھ گنہ بایس اینہ نے
 بابو صابو سوزہن نے راو مال

مسو مسو یعقبہ بہر مسو فرزند باہ
 اوڑا گتھہ دور روزتھہ زور نیون
 پو تر دادے یعقبس اچھہ گاش تھو ک
 ستہ آیاہ و تر پھیرتھہ مائی نیو
 بارہ پکان چھہ پکان سوسو سوسو
 دزیمین گنہ مکو کاہ وائے بار
 نیو تر اوڑی زس توڑی مین باہ ہن
 زور تھوون زور پٹھن گنہ تل
 زور ہائشہ ارنکھہ رتھہ دور تم
 سے مے روزم روز شب غلام کر گنہ
 پانہ زانو کیاہ چھہ امت در زور
 پادشاہم روز سوسو دور چھو
 فستہ تہ فریب لگو مایس وائے
 لوچہ ووائے گنہ اندے تراو قال

۱ دور روزتھہ اوڑا گتھہ (ن ج) ۲ نس تر (ن ج) ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵

اسے کر یاو پادشاہس زار پار
 مار دو پنکھ میون گوارہ زور چھا
 بر دھٹ سو زم اکھ تہ تہس کیاہ بنیرا
 میتہ امر سے پتہ پنن پان گول
 رہ رنے پیوم کنن تیوت ہے
 تمکو پڑھس تہ کورن حوالے خودا
 روٹ بدل تمکو اسے قھون نہ بار
 کتہ سورن توہ ستر دستور چھا
 تا قیا متھ کتہ مشکم داہ گوم
 گاکشہ رتس چھم مے انس دو
 متہ کرکوم و تہ مارک چھم پوے
 لوگ ورنے گوم یوسف از جہا

واتنور کھ پادشاہس بر دھٹ کن

پادشاہن بوسے پنن پرنن

کارہ دیو نکھ تنہ دھن پانتر خان
 اوس ودان کیونتر کالاہ کوشن لے
 پادشاہ بوسے پنن پیوم یاد
 اسے ہم ہے زینہ بارہ فی سیمہ
 پیو کھ دوکس سالہ بتا کھیو کھ جان
 پادشاہن پانہ پڑھنس کر تہ لے
 مؤدست چھم و و فی بے کس دہنا
 خان نیا متھ خالصہ بارہ فی کھیمہ

ماروٹ نہ بدل تمکو اسے قھون سار (ن ج) ۱
 ۲ تہس کور و کیاہ ۳ گوم داہ (ن ج) ۴ دیت نکھ ستر کور حوالے خودا
 اوس دیان گوم از یوسف جہا (ن ج) ۵ کال دیکھ جھونی باز فان
 (ن ج ۶) ۷ سہ سہٹا گوکھ جان (ن ج)

۸ اوس ودان کنن تہ کوئے کوش بوسے (ن ج)

۹ تانی پڑھنس پادشاہن (ن ج)

۱۰ پادشاہم (ن ج) ۱۱ و فی کنن بودہ ناد (ن ج) ۱۲ اکہ متے خا

نیا پڑھیمہ۔ (ن ج)

بادشاہن اکتہ تانتھ کوڈنبر
 چاک دین جاہ نے تھو باکھ تراؤ
 آسہ پڑھے کتھ میاںس یوسفس
 اوس یکتھ رے میاںس یوسفس
 آسہ پڑھے مجھ میاںس یوسفس
 اوس زلفن زال میاںس یوسفس
 اوس یکتھ غمہ چہ دہان یوسفس
 اوس یکتھ کار تھری یوسفس
 اوس یکتھ دیکہ نمبر یوسفس
 اوس یکتھ مجھ و بخر یوسفس
 آسہ پڑھے مائز نم تن یوسفس
 اوس یکتھ حال میاںس یوسفس
 اوس یکتھ غمہ چہ دہان یوسفس
 آسہ کنن دور میاںس یوسفس
 آسہ لستے اوس کراں و تھو وائے
 باہر رستہ دوہ لہ مئے ستر زھوہر
 بے بے سند اکتہ تانت پر نوو
 آسہ یکتھ اکتہ میاںس یوسفس
 اوس یکتھ خورے میاںس یوسفس
 اوس یکتھ مجھ میاںس یوسفس
 اوس یکتھ خال میاںس یوسفس
 اوس یکتھ مجھ کمان یوسفس
 اوس یکتھ ہموہ چہ سنہ یوسفس
 آسہ پڑھے تیز نظر یوسفس
 اوس یکتھ نسبتہ شجر یوسفس
 اوس یکتھ زلف خم تن یوسفس
 اوس یکتھ خال میاںس یوسفس
 اوس یکتھ مرور داں یوسفس
 اوس یکتھ چشم مشتاق یوسفس
 اوس یکتھ نور میاںس یوسفس
 یوسفس بچ لولہ رکن سپہ پائے

وافرینے (ن ج) ۲۷ پش چھ جرمن نوہ سخن شریے یوت ۳۷ پش
 چھ جرمن نوہ سخن شریے یوت
 وہ مروجہ نوہ سخن شری چھ پش گئے مبصر

بہتہ پہ کر تم چھس یوسف چرن
 یقینہ و نکھ دور بائن حال میں
 بہتہ و نکھ دور بائن نش یہ مہر
 یقینہ و نکھ فاش سہٹا چھے مہر
 اسی بہتہ باے بارہی بہہ وے
 یوسف کن تہمدا صلا نوہ پے

خط لا دادا کدھتہ تہی جو نکھ
 دور باو تیوت وودکھ نوہ صا
 باے بارہی باہہ وے گر یہ کران
 باہہ اوکے زنتہ لیکن گاش نے
 جامہ ابراہیم شہ اوکس مرے
 عرض کر یوسف دپے سلام
 مشک ہے بن جامہ ہنے کن دھن
 آکے بایں نش اُدھس جامہ بن
 فریہ سستین ہر نہ چشم گاش اس
 صد مبارک زنتہ چھے یوسف بن
 باہہ پوہ پھر مہتہ پائیں سیتو دراو
 اکھ اُکس دیشہ تیر مہتہ زچکھ
 پیتہ کالک حال میں بو نکھ
 بوزمت ما آسہ خلقو در کنعان
 دار و دی تو م باہہ میونے کیاہ کران
 زنتہ دلس چاڈی تہیں اش نے
 مژدہ دیت نکھ یہ بایں بن گتھ
 یورین گزہ باہہ صا بولول آم
 انشاء اللہ گاش میس نہ بن آچھن
 باہہ صا بو کو نہ چشمن چھک متھن
 پوہ پھر داتے نش یوقوب کو خلاص
 اوس دپان باہہ گوزمہم یورین
 شاہ یوسف سلطنت مہتہ نوہتھ او
 وچھتہ بابوکیا چھ کران ذات پاک

۱۔ یہ شار نہ چھ جو من نوہ سس خوتہ بہ و سیرج حکمہ کس نوہ سس مژدہ
 ۲۔ بوزمت ما آسہ لو کو (ن ج) ۳۔ یورین تن باہہ سہٹاہ لول آم
 ۴۔ کو نہ چھو اچھن متھن

زانوئے رنج میز نالہ دیوان دل کباب
 جان لڑن پائن پیرو پارہن
 بار اندر اُس کران کار عشق
 بیٹھ شے و تر پیچھ بو پزار یو
 رہ نہ رنے گئی سفید مہ نہ فلو
 کاشکے تس پر نہ ناوان اسپہن
 دھمپہ اسکے مہیوتن پوتل ترو تھکون
 چھٹ نہ نغمہ دا ور نہ مہ انیر ہے
 چاند سستین ترو لنہ ڈکس نہ ترو
 چھک ترو کینو چھ ترو انیو پینہ
 قسط روون باکھ باکھ ترو اون یاغدا
 دے مے کو سٹ مے او سٹ بو دھطر
 شیخ فانی گئی در عہ شباب
 سمبکو پاچھو گئی مہج تس کارہن
 بار گامز سوختہ اندر نار عشق
 پور گر تھک ترو پتے لا ریو
 سیاہ بادم اُسوتے گئی فلو
 اچھ اُس عاصیہ مہ تے کاسپہن
 دوین مے کیاہ چھٹ پیوت للہون
 نہ مے کن یو سفس دل پھیرے
 مہ والس مہوس مے گئی تھک اچھ کوم
 چھک نہ بوذاں کیاہ چھ لاؤم نہ
 بند چانی ساریم شاہ وگدا
 مونک مے پناہ میانی گوناہ عفو کر

۱۷۱۰ اشار چھ جرم فوسٹس ترو رنیرے یوت۔ آب تہ پیچھ و تھتھ گیسٹ
 (ن) ۱۷۱۰ پڑا ترو ترو کا ترو پارہن (ن) ۱۷۱۰ اُس تھتر تس کارہن (ن) ۱۷۱۰
 اُس مہج (ن) ۱۷۱۰ اشار چھ (ن) ۱۷۱۰ ترو (ن) ۱۷۱۰ ترو یوت ۱۷۱۰
 مہ پساؤ ترو پیچھ بو پزار یو (ن) ۱۷۱۰ ۱۷۱۰ رہ نہ رنے چھتے مہ مہ فلو
 (ن) ۱۷۱۰ چشم بادم گئی سفید کنبہ فلو (ن) ۱۷۱۰
 ۱۷۱۰ و نہ مے کیاہ چھک ترو پیوت للہون (ن) ۱۷۱۰ ناحقے کیا چھک (ن) ۱۷۱۰
 ۱۷۱۰ اشار چھن رترو ج ترو یوت ۱۷۱۰ ۱۷۱۰ ۱۷۱۰ اشار چھن رترو اشار چھک (ن) ۱۷۱۰

زار بودم عاریسی تن یوسف
 ناله دوان اُس روان دل موکل
 شاه یوسف در او تکی دوہنبر
 مایہ سستین فیچہ تس پیچہ آپہ کتو
 الغیث اے شاہ خرباں الغیث
 ظلم کیاہ کوئے یوسف ہوت نس
 آہ کران سورسین چوبکس
 یوسف دپ چہ از گزہہ کر میون
 سأل کر تہ آو پھیرتہ پادشاہ
 منگہ تاوون کہ سہ چھک ڈونہ ناو
 سوئے چھے بریتو تہ پیچہ کور جاں
 چھس زلیخا خستہ بختیہ نیانے
 بوزیا مچہ یوسف تہ تراو باکھ
 عا در او تہ دوہنبر شاہ یوسف نمبر (ن ج) ۲۷ یہ شار چھنہ مروہ نمبر
 منز۔ ۱۰ (اپہ سستین (ن ج) (۱۳، ۱۴) ۲۷ ماہ کنعان الغیث (ن ج)

۲۷ یوسف تہ تراو تہ تہ تراو تہ تراو (ن ج) یہ شار چھنہ ن منز ۲۷
 ماہ امیک زانہ کیا ساہک کس (ن ج) یہ شار تہ چھنہ ن منز ۲۷ یاد پوتم ہتہ
 بوزے داد چون (ن ج) یہ شار چھنہ ن منز ۲۷ یہ شار چھنہ مروہ نمبر
 منز غلط پاٹھیکھت ۲۷ چھس زلیخا خط رستے کس ونے۔ کتہ تراو تہ تراو
 تراو تہ تراو (ن ج) عا حال بوزتہ یوسف کور جاہ چاک (ن ج)

مہر تین بائس قہقہہ من واد واد
 اُمرو سندنے بوز خر پاد چھس غلام
 سیتہ دُر موشے پتہ رچم لاپنے
 میانہ سوا اوس پنا اُمس کائہ تہ کار
 شیخہ تر تہ ہتھ رخت مے کھو کپین
 شیر و شکر کشد و نابہ حساب
 چشمہ آس خا کر گنہاں وچھان
 آسہ ہم نے بائس پانچہ ریس
 چھہ وچھمت دار اُمس کن مے
 سوبہ زلیخا حال وچھت پیرال
 کیا چھ عشق دود زلین عاشق
 عشقہ تہ تین سور عالم یاد کو
 ترے چھم آغاہ پنا چانی چھس کنیز
 کائہ پنا و تر مے چھم چون شر
 عا کو دُن آہ (ن ر) عا میانہ با پتہ اُمس (ن ۱۳، ۱) پنا چھن (ن ۱۳، ۱)
 عا میانہ با پتہ اُمس آسان بقرار (ن ۱۳، ۱) میانہ سوا اوس پنا اُمس کائہ
 قرار (ن ج) عا تھلہ گر (ن ر) عا چھنہ وچھمت دار اُمرو سندنے رے زاہ (ن ج)
 (ن ۱۳، ۱) عا زون (ن ج) عا مر نہ کھوتے برو تھٹھ (ن ۱۳، ۱)
 عا یہ شار چھم جرمن نوہ سخن مہرے یوت عا پنا شار تہ چھم جرمین
 نوہ سخن مہرے یوت۔

کتہہ پنا دُنے خوہد رختہ اُمس کتہ
 نامزد گے عشق میانے روم شام
 عشقہ تہ تین مینہ سپردار نے
 اُمس و دان راجتہ دودہ مے زاد زار
 خاصہ دیبا خلعت زیبا تر و پین
 چاد میانے ناو کران اُمس آب
 زلف سیاہ مار ستر اُمس سم بچھان
 خیلہ کر شیطان تر لہ ہم مہر کس
 رشک ترے قاد تھو دسن بے گناہ
 دائیہ کئے میانہ کھوتے خود مال
 مر نہ برو تھٹھ برو تھٹھ مرن عاشق
 مست حق گو تہ عشق میانہ جو
 مال و مودہ ختہ کھوتہ چھم جرمین
 لولہ نارے ستر دودہ مت چھم جرمین

اے زلیخا و منتہ وہ فریاد کیا چھ بکار
 بڑا کہ پڑھو تو عاشقہ پیم نہ چیر
 آہ مجھے در بغل رہے دلبر
 کفر و دھرم دین پر دھرم چون تے
 یوسف کو غرض تاتھتہ یا اللہ
 گئی یاد احوال مہکتے نور خان
 نو بصورت کئی کیا صاحب حال
 نور کیا تے اس چشم بادن
 آد جبریل یام تاتھتہ ہمتہ جواب
 عاشق و عاشق سپینو کامیاب
 چاند درشنہ سوسو زور جم کئے دلس
 چون درشن چھم سے درشن کرشیں

اکھ تہ عاشق بیہ کو زخم سے کھا
 مال و دولت لالہ کھوتے میز عزیز
 نیت چھوئے یادش بوکھا کرہ
 تہ تہ مانم سے تہ مونم چون تے
 زائرین تہ جان کو رختہ یا اللہ
 بروقتہ یزید اس تہ کھوتے گہ جان
 خفیہ نو دلس یام دیو تھکتے نفل
 حور ترشہ کتبہ چھکتے دھچھکتے آدم
 عرشہ لیو کھکتے تہ تہ اُمس فرشتہ
 اُسو چھان اکھ اکرش کن حجاب
 چاند درشنہ سوسو وارشہ منبریں
 نیوم نفاہ آم مڑے مڑے سینہ

۱۳۰۴ (ن) ۲۷ یہ شار چھینے ن ر تہ ۱۳۰۴ ۳۷ چاند وکتہ ۴۷ چاند کھتہ
 (ن) ۵۷ یا مسان (ن) (ن) ۱۳۰۴ ۷۷ زانہ ہن این زن کرکتہ تے
 بیہ جوان (ن) بروقتہ کھوتے جان کرکتہ صورتہ (ن) ج
 ۷۷ نو دلس مجر بیہ سپینو جوان (ن) ج ۷۷ کاش تے کیا او چشم باد
 زن ۱۳۰۴ (ن) یہ شار چھینے مروجہ نو شخص منز ۹۷ عرشہ دو تھتہ (ن) ۱۳۰۴
 عرشہ وکتہ (ن) ج ۷۷ یہ شار چھینے ج منز

سب زلیخا اس کی شہاد دہ بلا
 رہے پتے مبتلا کو لالہ پوش
 خاصہ کران اسو پہنچو وہ تے
 عشق باغس یام و صلاک پیوس
 کیہ نہ سے کور کھم دور ژوا لہم نزلو
 کس شہ منت چم سے چائی کا بلو
 پانہ وائی وار کر کھ نالہ مشر
 اسو کران بے شہ گئی یا نحوہ دا
 اس محمدہ صاحبس کن پران
 برانجہ اسو سہ یار پیس لیتے
 دہ دے مابے ہر شہدے کو نہ کر
 یسی بے دے دہ دے مارج تہہ تھو تہ کوش

تہہ کھو تے گوس یوسف مبتلا
 ڈالہ نوان مالہ کران پیالہ نوش
 لولہ باغس اسو دیوان زھوہ تے
 سور دور سر یار سندے خاب گوس
 یوت ژوا لو ہم توت ہو وہ فی بوژلو
 نامہ لکے یو نحوہ شور تہ یوسفو
 باغبان پوشہ تھو پیچہ پوش ژو
 بے شہ چائی سار یار شاہ وگدا
 بار نحوہ داپہ پیس گیس نوجوان
 پایہ بے شہ سند سمجھتہ جوڑو تہ تے
 شوق یوسف پیوش مالہ کر
 ہوشہ سانے وار سو مہر آچھ پوش

عا اس چھاوان ہی تہ وہ زولہ دان پوش۔ ڈالہ نوان اس کران پیالہ نوش
 (ن ج) ہی تہ سول دان پوش (ن ۱۳۰۱) ۲۰۰ یار چھینہ جرمن نہ سمجھتہ
 ۲۰۰ عشقہ نارس (ن ج) (ن ۱۳۰۴) ۴۰۰ کاژھ کور کھم دور ژوا لہم مالے
 ژوا لہم یوت ژوا لہم توتے بوژلو (ن ۱۳۰۴) ۲۰۰ یار چھینہ جرمن
 نہ سمجھتہ ۵۰۰ جرمن نہ سمجھتہ ۱۰۰ یار چھینہ ۱۰۰ پیس کنعان
 شاہ یوسف کو مہر ۱۰۰ تام ژواہ شاہ ۱۰۰ یار چھینہ ۱۰۰ ۱۳۰۴ مہر
 ۶۰۰ دویم مہر چھینہ صاف ایکھت۔

داسے بجز تھ باغیے منز تہ تے
 شاہ یوسف ڈاوتھ باغس اندر
 پب رلیخا اُس داین سرتو نان
 ڈیکہ پٹس شوہہ وُن چھس تاج تخت
 ڈیکہ پٹس ڈولہ وُن چھس سیم زر
 ڈیکہ پٹس ساری سوان نادے
 ڈیکہ پٹس آسہ ہیکہ سے کار جہاں
 پیر یو دوسے آسہ سپدیں نو جوان

پیر کنعاں شاہ یعقوب گوہر تخت
 شاہ یوسف اوس در شاہی بکام
 بعد یو تراب اوس یوسف ہشتال
 کینشتر پھرے خاؤر دیو تھن مول تاج
 عزم کوڑ تاج شاہ یوسف در شکار
 یام مقود ووتھ اُس تہو نے جبریل
 یوسفنے خاصہ دمدارہ کر تخت
 رستہ رستے عمر اوشد با تمام
 نوکریہ وریئے پھیرنگ کوٹن خاں
 ہول گو آسہ لولہ زخم چھت تاج
 ایستادہ ساری پیادو ہم سوار
 گفت لے گلبرگ گلزار خلیل

۱۰۱۰ یم زبشار چھنہ جرمن نوہ سخن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۱۰۱۱ دومہ آکے خاؤر (ن ج) کینشتر کا ملی یوسفن دیو تھن مول تاج (ن) ۱۳۰۴
 ۱۰۱۲ زبشار تہ چھنہ جرمن نوہ سخن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۱۰۱۳ یام مقود ووتھ اُس تہو نے جبریل (ن ج) کوٹن پاد جبریل (ن) ۱۳۰۴

دایہ نکھر یار سفر پیش آئے
 آو یوسف رخصت ہو سچہ گرام
 یام کھوڑ کھوڑ تھوون در باب
 مشک زوئیس مینون برتن جاں پاک
 پاک عاشق اُس کو کران الودا
 یار شمع آئے پشور کہ مقبریں
 روز نسل گے عویش از کیاہ آم یار
 مال دنیا چھینے روزان سورتے
 چھے جبابہ آدمی اندر جہاں
 چھس گمانہ باڑ چھم شمرتے زان
 چھس گمانہ سور میں نے گز بار

گزبہ جدا از تھے نشہ یار بوسے
 کاو آخر مرے لہ کر تام
 اُس عزا دایہ زوئیس مینون شتاب
 مار لشکر آہ کران جابہ چاک
 اوس یوسف خاویہ ماشوق خودا
 رحمت تسلیم تس پا غمیں
 زہر سچہ مینون تھا دن در کنار
 اچھے ہادان کہتو گے در گورتے
 ناحق آساں اُس کم کم گمان
 چھے نریمان یم چھ میانی دشمنان
 مے گمانہ فافلس چھے گناہ

۱ از جب اڑیئے نشہ دیشن یار تو بوسے (ن ج)
 ۲ آو اور رخصت ہو سچہ تو یوسف گرام (ن ج) ۲ اُس کران جابہ چاک
 (ن ۱۳۰۴) پنج گزبہ جابہ چاک (ن ج) ۴ سور عالم اوس کران الودا (ن ج)
 ۵ مظہر نور نقوہ دا (ن ۱۳۰۴) ۶ شران دیت ہنس نہتہ تو پشور کہ مقبریں
 رحمت حق تس برین پا غمیں (ن ج)
 ۷ پاش چھینے جرم نہ سچس تو مروجہ نہ سچس شرن محبوب تو جرن
 نہ سچس منز چھینے آتہ پہلے ہاتے شار۔ آتہ پہلے چھ زلیخا پرمند
 مرثی شور و گزبہاں۔

محمود دُنی کُنس تہے رھو تہ کر
سر تر اوجھ عاشق نیش ز بند مر

کیا نہ آیا تھ اُس ریتھ دُنی نیش
دُدی لدو اکھ ساخا روز تو
دود زانے یس راجے آدے
دُدی لد عاشق دے رادان دُوان
آندے یس کتہ تو اندر نار اہ چکر
ٹوٹھ یار یس راجے کو نو کتے
نشد بانی خورش یونے پست
چاند دُور سے تو چھم نار لہو
خامہ پانس چاند خا تر ساس گوم
پونہ کار و نو کتہ میا ئی بوز تم
دکھ لد چھس روخ کو نو ہو دھتو
آم مینتھ زانہ ورتھ کس بحال
یو رکی مینتھ گوم بستم چون مے

تور دو پہس "مکل نفیس ذابقتہ"
دُدی آندرم ہوونے تی بوز تو
دُدی سور کور نرن تہ مادے
کو نہ تم روان ہم نارے دُزان
لالہ رو یس خاک مے کو نو ملے
پنجہ بہتھ، ڈھوہ پنج درشن دتا مو
چھو کہ لد چھس دود کور تھم مے بلن
کامہ دود پامہ یس کتہ ہ بنوم
سوختہ کور تھم تہے اکھ ساخا روز
نشد بانی نو بصورتہ یوسفو
کتہ درائیس لائل کر نس پامال
لوسہ ناو تھ غمہ کیا کوے میون

عابہ شار چھنہ ن رنر - نوہ سچہ مہجور منز چھہ یہ شار اکھ شاپہ
محمود سخت دود چھہ عشق نے دود سچ چھہ عاشقہ دیشہ نے
۲۰ آہہ شارک دُوم مہجور چھنہ وہ تھان۔

چھس بیکن چھنہ مے کانہہ ترے سوا
 بیکن ہند اچھ رتن چھے روا
 کس نہ پھری کس ترے لولہ تیر
 کرک تیرن شاہ دگدا کرک اہیر
 داد کو لدن داد اندری سور گو
 محو دوو چھستہ دنیا بے دفا
 بوز زلیخا پہ یوسفینہ مروی خبر
 میکن شاہ دگدایاں راجھا
 مے بہوش پوشہ تھرنن پیہ پھر
 بوز وئے کو تھمس زیر و زبر
 تھرنن دوہن اس افتاد بے خبر

تھیمہ دوہے مے زلیخا ہوشیار
 یام بوزن موو یوسف شہسوار
 حالہ اکے اس کران نالہ زار
 ناد لائے میاں یوسفو وہو

۲۱۱ نمبر ۱۳۰۴ مقرر ہو وہ یوسف و بدل یہ شاریکت
 تھیمہ زلیخا پہ بوز مروی خبر
 تھیمہ بے خود پوشہ تھرنن پیہ پھر
 تھیمہ بے خود پوشہ تھرنن پیہ پھر
 داد کھوئے دودن چھے عشق
 دودن چھے عاشقن بس عشق

مار مئے یار کیتیو ژھانڈھو یوسفو چے یوسفو

کو تو گو ہم یوری پستم آدو

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

کیتہ نہ منگے، سنو تہ ننگے نیر لو^{۲۶} پان وندے جان بخندہ پار لو

وڈی بڑے سنو تہ ووه گن پھیر لو

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

لیہ لوسم پیہ پھیرتہ یار میون خستہ کر خستہ چھتہ یوان عار میون

دہ دے اوس ہم غمار میون

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو^{۲۷}

پوختہ کار و اوس ہم موختار تے پھس پھیل اوس ہم گلزار تے

زار بوز تم تے گوارہ ہم یار تے

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

کس بے و تے اوس ہم دلدار میون مار کر خستہ کھوتے بار میون

یار بہ بند چھ مروجہ نوہ خستہ یوت۔ نوہ سنو ۱۷۸۸ھ منز دیوسفو بدلہ

معتوق لیکھت ۲۷ پھیر لو (ن ج) ۳۷ یہ شار چھتہ جرمن نوہ خستہ منز

دہ بوز ہم پیہ پھیرتہ یار میون ژھتہ کر خستہ چھتہ چھنا بار میون

میتہ نال تم کیاہ ژچھک غمار میون (پیس جاہ) ۳۷ یار میانہ میتہ چھی ہم یار تے

(ن ۱۷۸۸ھ) مٹ چھی ہم بار تے (ن ج) ۵۷ زار بوز تم ووه ڈنہ کر خستہ مار تے

کر کے کیا ہو اوس ہم سردار میون
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 ہی تہ سول ضایہ کر تھس لے لے پایہ بڈیو ہایہ گھس آے آے
 ہائے متے ہایہ گھس وائے وائے
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 کر کے تہ ادر تہ کتہ رٹھجے جائے تہ کتہ میانہ ٹھٹھٹے تہ
 خا کر تھس ناپہ ناپہ جھس وائے تہ
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 مرنہ چائے آسمان کو پشت خم مرنہ چائے گوم اچھن گاش کم
 متہ مرنہ مرنہ متہ جھیم مرنہ مرنہ
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 مرنہ چائے آفتابن پان کھوٹ مرنہ چائے گوجھاش اینہ کوٹ

نادر من نوہ تھس مرنہ چھپہ بہ بندہ پتہ کنو لیکھت
 دہ دے اوسم غنار میون جتہ کر تھس مرنہ چھپو بار میون۔ جتہ پھنا کر سا بنیہ
 ۲۷ ہی تھس بو ہایہ کر تھس ہاے ہاے۔ میانہ متیو ضایہ کر تھس لے لے
 پایہ پٹے پایہ کر تھس ہاے ہاے (ن ۱۲۷۸) ۳۷ بہ بندہ چھپہ مرنہ
 نوہ تھس مرنہ یوت ۳۷ مرنہ چائے یعقوبس گوجھاش کم (ن ج)
 (ن ۱۲۷۸)

وہ متہ مرنہ مرنہ جھیم مرنہ مرنہ (ن ج) (ن ۱۲۷۸)

مرنے چائے سو ندر و کیساہ پان زوٹ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

ہائے مرگو آے کیشاہ سیم تن ^۱نہ نہ ناؤتھ ، ^۲ولہ ناؤتھ تم کفن

میون یوسف کتہ سنا کو رخصت دفن

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

وایے مرگو کیشہ تر یون چھٹے عار ^۱چیلہ کر کر کو تھو و تھو ^۲برو برو ^۳گزار

چھٹے قیا تھو میلو یارس راویار

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے چائے پوہ مے گو مشراوتس ^۱پیوم تاؤن خاصہ نوٹس یاونس

پیز ہی نو یار مے مشراوتس

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مشرکن مزیار اوس ہم پادشاہ ^۱تاہ کن مزیار شوبان آسہ ماہ

یار کن تھا و مرنے چائے گوم داہ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے چائے رائین گے شاخ شخ ^۱مرنے سیتی پنجرن گاہو سترخ

مرنے سیتی دادو لد دوان و ہ اکھ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

۱ واپہ بشتہ تر چھٹے مروج نہ غس مزیارے یوت ۲ لہ ناؤتھ ولہ ناؤتھ (ن ج)

۳ واپہ بشتہ تر چھٹے جرن نہ غس مزیار ۴ واپہ بشتہ تر چھٹے ج مزیارے یوت

مرنے سمی سؤر گرہان اٹھاتے مرنے سستین صبا گرہان سونہاتے

بند دن پیچھ ڈولہ ناوان گوندہاتے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے سستین جور جدائی گرہان مرنے سستین سنگ انج چنے چھوٹان

مرنے سستین زور نو، وزن مرھن

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

واسے مرگو آسے کیتیاہ سروقہ ہول تراؤتھ واپہ ناؤتھ درلحد

سوکھ منزے دھکھ سستو گروا دلہ

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے چانے ترؤو بولن بلیکن مرنے چانے جامہ پارے کرکھن

مرنے چانے کار، میج گے سوہلن

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے چانے باغ و بستان خجہ شک گے مرنے سمی

مرنے چانے نالہ دووان کیاہ چنے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

۱۔ ابند دن پیچھ چھپہ ڈولان گوندہاتے (ن ج) ۲۔ فشان (چھن) دزان (ن ج)

۳۔ مرنے سمی زور نو، وزن شپیرن (ن ج) ۴۔ ہول تراؤتھ تم ترساؤتھ درلحد

(ن ج) ۵۔ نالہ ناؤتھ ڈولہ ناؤتھ درلحد (چھن) ۶۔ یوسفو مرگو کرکھن ادولہ

(ن ج) ۷۔ ماہ کرکھن گوم جگہ چھو کہولہ (چھن) ۸۔ پشار چھنہ برمن

نومکھن تہن ۱۲۷۸ متر ۹۔ پند چھ مرؤج نومکھن منزے یوت۔ دوپہ مصر چھنہ تھان

وای مَر کو کینہ تہ سو نہ تو تو تو م
میدون یوسف کتھ مزارش سو تو م

از سے زدنم بے وفا دنیا چھ بزم

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

ژام زُر خا صہ بیرے لچتے دادی کر غم جاے منز و لچتے

ژائے ہوا دل چھم نہ روزان دچرتے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

شراوینے ہی بکر خٹس برتے ذرا جھٹس و نتہ کوتاہ دتے

در فراق یار از ما مروتے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

بیر چمن رہیہ بکر چھم ٹکے ۴ زلف سو بیل چشہ چھم بکر زلفے

شو بے بکرے قبر بیچہ ترا بو تھہ زلفے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

قبر بیچہ گے ابر رحمت زن ہران یار دادے باکے تے بارو دوان

خار کر خٹس عار میون چھے نا یوان

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

۱۔ امکائس (ن ۱۲۴۸) یہ بندہ تہ چھنہ جرمن نو سٹس منز وایہ بند چھ مروج

نو سٹس شے یوت ۲۔ یہ بندہ تہ چھ مروج نو سٹس منزے یوت۔

۴۔ بیر چمن مشکہ بکر بکر چھم ٹکے (ن ج) ۵۔ شو بے بکرے تے قبر بیچہ

(ن ج) ۶۔ قبر بیچہ تے ابر رحمت زن ہران مشکہ عشتے ستر نیر تھہ کو خان

ستر معشوقس زن کھٹھہ مکان (ن ۱۳۰۴)

او کچھ دوسرے دوست چہرہ بادل کے کچن
 یوسف نے قبر پہنچ کر وہاں لجن
 دیکھ لیا وہاں لیل تیرا دانی بیٹہ کچن
 ناد لائے میاں یوسفو دوسرو
 یام قبر پر ٹپکتے تروٹون کپان
 اسم اللہ تام ہیوتن بر زبان
 عشقہ مرے تام نیرکتہ گوس جان
 ناد لائے میاں یوسفو دوسرو
 سہ دوسرے بادی از دشت کوکھٹے
 دایہ یار یوداد سے سوسو کوکھٹے
 راویس دلسر تے سے کوکھٹے
 ناد لائے میاں یوسفو دوسرو
 مرے پتے و چھتے جدا کیوگے
 ا صلیے کن رتم افران پے
 نکچہ نکچہ کرکھ دفن دوسرو
 ناد لائے میاں یوسفو دوسرو
 نالہ قبر پر ٹپکتے تراؤن بڑ باک
 در فراق یار دشت جان چاک
 نکچہ نکچہ کرکھ دفن زیر خاک
 ناد لائے میاں یوسفو دوسرو
 کرکھ محمود زلیخا مختمر
 درد مشن عاشقن کرکھ مختمر

۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بمطابق ۱۲۷۸ھ
 ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بمطابق ۱۲۷۸ھ
 ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بمطابق ۱۲۷۸ھ
 ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بمطابق ۱۲۷۸ھ
 ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بمطابق ۱۲۷۸ھ

مَرِنِ سستی کس نہ گو زیرِ زبر^{۱۷}

نار لائے میانِ یوسف و دہلو

۱۷

بوز کبود و زلیخا یادِ غماو عشقِ سستی عاشقِ چھٹے زندنا
..... وڈی پڑھ کتاب فاتحہ پڑھو دمِ ڈسے آخر چھٹا باب

سینے سوزاں چشمِ گریاں دلِ کباب
نار لائے میانِ یوسف و دہلو^{۱۸}

۱۷ ادوہ کچھ تہ دادے کس نہ گو زیرِ زبر (ن ج) یادِ دادے کس نہ گو زیرِ زبر
(ن ہجور) (د چھ ن) ۱۸ یہ شارچہ کیشنر قلمی نسخہ سن ۱۹۲۷ء یوت۔
۱۹ یہ آخری نسخہ چھ بزمِ نفع بخش سن ۱۹۲۷ء یوت۔

لیلیٰ مجنون

محمدؐ تس بیٹو محمدؐ پاؤ کوڑن
 تہندے نورؐ نش پاؤ از عالم
 گئے تھو لال لاہن گاہ مجنون
 چھ فرماوان سہ مجنون دیانتہ
 پایہ بود، دایہ یا منتہ کو چھ بیون
 زونے کوٹ حسنؐ اوس طرب
 زونے حینؐ رائے یار و چھان
 زونے دوت سونہ کھ در سخاں
 تراپا ہا اُس کو راہ خاص محبوب
 دیکھتے تھیں صبح کھتے اوس روشن
 پینے عشق سترتس سینہ بون
 سہ چھ معنی بصورت جسم آدم
 عاشقن حیلہ لکے تروہ دل نون
 کروہس قاسم ہنرمی ناو تانتہ
 خسرتے شرو شکہ تکیہ تھیں کھون
 زونے عشق کو تاہ گوس غائب
 بظاہر منظر انوار و چھان
 سترتہ چھتہ یار خد متکار پانس
 تہندے تراپا ہا اُس کو راہ خاص محبوب
 تہندے محبت کو سمسار توشن

عاتہندے نورؐ نش کو پاؤ عالم۔ سہ چھ بصورت بمانے جسم آدم (چھائی
 نورؐ تہندے نورؐ نشے در او عالم (ن ۱۲۸۴) سور عالم (ن ہجور)

۲ گئے چھ لال لاگان گاہ مجنون۔ عاشقن حیلہ لکے تروہ دل نون
 (ن ۱۲۸۴) عشقن (چھن) ۳ پ شار چھنہن ۱۲۰۴ اثر ۲ پ شار ۲

چھنہن ۱۲۰۴ اثر ۵ غزین اُس کو راہ خاص محبوب
 تہندے سترتہ سارین تراپا ہا اُس کو راہ خاص محبوب (چھن) تہندے نورؐ نش اُس کو راہ خاص محبوب
 (چھن) اثر سترتہ تہندے تراپا ہا اُس کو راہ خاص محبوب (ن ہجور) تہندے نورؐ نش اُس کو راہ خاص محبوب
 (ن ہجور) تہندے نورؐ نش اُس کو راہ خاص محبوب

وئے کنہ اوس تس کیا زلف زخار

خال اوس دانہ گیسو والہ بری

عشوگر چشمہ آس فتنہ انگیز

بدن اوس پیہ کئے پامہ روان

اسہ دُئی اُسو کو تم مس کھا سی

روے گل موئے شنبیل مروقات

لال تس کور مہندے ناد مشہور

قاس کو دیشہ دئے مت مدہوش

وچھان تس لالہ کن کو نقش دیوا

سومہ سورجہ دیشہ دئے زلف لاجن

نہایتہ اوس کران کرے زاری

وچھان اُسو اکھ اکس کن دُور

قور ان تم روبرو ہستہ اُسو پان

مہتس اوس تازہ مصحف لالہ مہندہ

سو کہ نئے عشق سو کہ یام کو کہ ناوختہ

آسہ پیہ گنچس راجہ شہار

زالہ تھو اُسو لگو متو حور ویری

تیز کیاہ ناز ہے شمشیر خون ریز

گوہ لاب از رنگ ویش رشک ان

گر نہان اوس دیشہ دین دلی دمی

عاشق بے دل کن کرے یثقیات

دیپان اُسو چھا پری کن جنت حور

پن مٹرون تر ہتھوون تسرے کوش

زاہ مال لال دیشہ گوسہ بے

تبی کسوتاہ پن پیہ دس تر کاچن

دلس تس لالہ ہنر اُس بیقراری

للدن نار عشق تازہ موزے

تمی پیہ پانہ دُئی اُسو کچھ کران

ہنچے کچھ نظر آس جسیم کچھ

رے پاٹھو کو لے کے مس کو کچھ یاد

داو پخت کہتہ عاشقی پیہ زلف زخار - اوس تس گنچس راجہ شہار (چچن)

(نہ بجور) ۲۰ یہ شار چچن ۱۲۸۴ مہندے یوت ۳ پن مٹرون تر تس کن تھا ہے

کوش ۴ تن تر کاچن (ن ۱۲۸۴) ۵ ژور ژورے (ن ۱۲۸۴) (چچن ارتر)

۶ چھاپی فرسخ نئے چچن آتہ پیہ شہار ہے ہج سطر آس جسیم کچھ مو (ن ۱۲۸۴)

وہ تیس منز یام عشقن جاے کر نکھ
 زانہ لیلہ یام اے بکھ اچھ تران
 دیان اُس لائل منیو تو کر پریم
 داندولہ فریکہ ہوتے اوس لارن
 متیس اوس خف کوٹ ہول آسان
 چٹا روٹس زانہ باجن حال بوٹن
 زانہ باج آتہ دو نکھ مارچ مارس
 تے پیچھ اے سو تھو سبز مارچ مان
 لائل پیچھ بوز عاشق کو جانا
 وچھان تم اکھ اے کس کن روز تاشب
 سارو سے شہر عریس گئے شوہر تھتہ
 جامہ زون مارچ تھو تیز یام بوٹن
 زانہ مال گئے تھتہ کوئے مند تھتہ
 لائل یام آتہ ڈیر تھن مارچ مند

نہا پیچھ پانہ دانی مائے پھر نکھ
 پانہ دانی مشکہ پیچھ اے سو بلوان
 تھ اچھ پیچھ مے دیدار دزوم
 بہانے پیچھ مندے لول کاسان
 تھی پیچھ اوس گزھان لول کاسن
 دیک بر سر بازار پوٹن
 لائل تے قاس عاشق گئے قابص
 چھینا لائل پانس نشہ آنان
 حسنا، مہ جینا، نازنین
 سبق بلکل تھو کوڑت چھ مشرب
 لائل مجھ تھو مندے کوڑت چھ
 لائل نش زانہ مال پانام سوٹن
 قبیلے کراہہ نشہ دود تھ اوتھ
 ہیرے بوئے جامہ تھتہ بوٹن

۱۔ اچھلے مے دیدار دزوم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ زانہ مال گئے پوٹن (ن ۱۲۸۴)
 ۳۔ پیچھ پانہ لائل آتہ تھو سبز مارچ مان (چھاپی) ۴۔ حسنا، نازنین، نشہ لونا
 (ن ۱) (ن ل) (ن ۱۳۰۴) ۵۔ وچھان چھی اکھ اے کس تم روز تاشب
 سبق نش بلکل کوڑت کھ مشرب (چھاپی) (ن ل) (ن ۱۳۰۲)
 ۶۔ قبیلے کراہہ نشہ لونا تھتہ (چھن) اٹھ تھ اوتھ (ن ۱۳۰۴)

شرم رچھ لالہ روزی گرم بازار
 پے یو دوسے مول بوزی مار کرسی
 بڑے تسیس زوان چھئے اُٹنے کور
 لہ تے لہ تر لالہ دوپیس تور جواب
 بے کس پیچھ ڈپنچھ حقس کا مڑ گرفتار
 تے لارے خار کوتے وار وڈی قوم
 دیشہ کھتہ کانہہ گزھان چھم گہ و بھتہ
 ڈونٹے مانج اول عشق کیاہ کو
 کیوہے کو عشق، ونتم کیتھہ چھسن
 بیز بوز کھتہ دان چھی سار جوشمن
 پے اڈی چھس لوج طفلہ پاک موصوم
 پری رو خسار کیتیاہ چھی خردار
 شرکہ شمشیر سیتن پاء کرسی
 انان چھھے ماجہ مارلس ہر رنگے کھو
 صبر کر مانج تے گزھہ یوت بیتا
 پے کوے زانہ کیاہ کو یار و اغیار
 توبہ تقصیر اکھو دوپ پے اڈی قوم
 سین بوزی تو تے، کیتھہ پانچھو میگہ
 ٹٹے ونتم سپر عشق ناو کیتھہ پو
 بٹنچھ آوسار پے عاشق تر عاشق
 دُون فساد کر کھتہ ماجہ کورین
 مٹے مک و نہ حال عشق کیتھہ تر موم

اثرے (ن ۱) ۲۷ تیز شمشیر (ن ۱۲۸۴) ۳۷ پے شار چھن ۱۲۸۴ اثرے
 یوت ۴۷ پے شار چھنہ احسن شاہ نس نوہ حقس منز۔ پے کوہے پیتھہ گھر
 چھس گرفتار (ن ل) (ن ۱۰۲) ۵۷ پے شار چھنہ احسن شاہ نس
 نوہ حقس منز۔ خار کو چھس (ن ۱۲۸۴) ۶۷ پے شار چھہ چھاپی نوہ حقس منز
 پیتھہ کھو درج ۷۷ شاہ تہ کوہ پیتھہ کن پیہ و بھتہ۔ پیتھہ پیہ دوست نکھ
 آپ و بھتہ۔ احسن شاہن چھنہ پے شار یو کھت۔ چھاپی نوہ حقس منز چھہ
 امہ شار پیہ پے شاہ تر درج ۷۷ دیشہ کیاہ اڈہ گزھن چھم گہ و بھتہ —
 بوزی تو تے کیہ پانچھ میگہ راستہ ۷۷ تے دپ تے (ن ۱) باوتم (چھن) ۹۷ عرض
 ماجہ ہر کھتہ ہیو چھہ آسن (چھن) ۱۰۷ ۱۱۷ ایم پے شار چھن ۱۲۸۴ اثرے یوت۔

مثل دُنی دُنی تسلا وار دیت نس
 کار گر گوس پر گز نار پیوت نس
 لالہ ہنسز ماجہ بوز جتہ گو تسلا
 خط کینہہ لالہ پزکریا کھٹو چھنہ اصلہ
 تسمی دودھ پیچھٹھا وکھ لالہ ٹھٹھ
 کرے کینہہ سنہ ٹھا وکھ کر کھٹھ
 کامکو آسہ دانے جسامہ دنیوم
 نامہ پاغام لدھے کینہہ مے بنیوم
 ددان اُس میانہ متیو میانہ یائے
 کیتیو چھک وٹہ پیچھ بوبان مائے
 پیچھے پاٹھو اُس ران لیل تو ائے
 مٹے جھلوتہ مے نو قدر زانی

چھہ محموس بلا شک عشقے لال
 تھتھے پاٹھو پیچھ ادھے قاس بالال

غزل

مہرہ مجھکو نہ گتہ مہیانہ یارو
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 پونختہ کار پر تھم تختہ سپارو
 منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھ پاٹھو اُندو اُندو زونہ ستارو
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 ہالی جھم جھیل تے کینہہ لکھ کھ چارو
 مالی مارہ رشک سیتو کہیں بند

وا دُنچہ (چھن) ۷۰۲ شار تہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۳۰۷ یشار
 چھن (منز ۷۰۲) شار چھن اتھ شایہ ۱۲۸۴ منزے یوت ۷۰۵ اُندو اُندو
 ڈاٹ باج شو بان چھن (چھن) (ترس) منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھ پاٹھو شو بان زونہ ستارو۔ ۷۰۲ شار چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۷۰۵ اُندو اُندو
 نہ معنی منز غلط۔

واکر کن زاکر داند زکے کرکھ پارو
 واکر کن زاکر داند زکے کرکھ پارو
 سو رتھ بشار کہ سودا کارو
 سو رتھ بشار کہ سودا کارو
 وکھ پان زکے رتھ فلو دتھ موختہ مارو
 وکھ پان زکے رتھ فلو دتھ موختہ مارو
 سو رتھ بشار کہ سودا کارو
 سو رتھ بشار کہ سودا کارو
 شرکو پان میناے مارو کہ چارو
 شرکو پان میناے مارو کہ چارو
 کاک جھنکس آد تارو زکے جھنکس مارو
 کاک جھنکس آد تارو زکے جھنکس مارو
 زکے جھنکس پان مارو نامدارو
 زکے جھنکس پان مارو نامدارو
 بیکر کتھ عشق چھم آزارو
 بیکر کتھ عشق چھم آزارو
 کل پان دتھ یو بوز تم زارو
 کل پان دتھ یو بوز تم زارو
 تیکر کتھ تے ہوا گو کہ آوارو
 تیکر کتھ تے ہوا گو کہ آوارو
 محلو زکے وچھ ہتھ بیسہ دو بارو
 محلو زکے وچھ ہتھ بیسہ دو بارو
 دتھ چھم مولا م توری پتہ مارو
 دتھ چھم مولا م توری پتہ مارو
 متہ مشراو تم مارو رفہ مارو
 متہ مشراو تم مارو رفہ مارو
 سید اپرنہ مارو موختہ مارو
 سید اپرنہ مارو موختہ مارو
 پونے پتہ دو عجمہ سپارو
 پونے پتہ دو عجمہ سپارو

sped hint
 follow of
 Kees
 (Majnoon)

۱ واکر کن چھم تے زاکر داند پارو (چھن) ۲ ہونا مارو (ن ل)

۳ پتہ شار چھم چھم پتہ احسن شاہ سید بن نو سنجس منز۔

۴ تیکر وچھمہ اکر پتہ کینہ چھم مال (چھن)

۵ پتہ شار چھم نو سنجس احسن شاہ پتہ ۱۲۸۴ منزے یوت۔

دوستیہ پیسہ مو دوستیہ دیوارو
 ترستیہ آیم سار شہار
 چھریہ ناو دیہس پور دیوارو
 ونو لال کتہ پرا راپو
 گنزاروان چھس ترندری تارو
 مندر و قلم کتہ سے دل مہان
 ترندری زول چھنیہ چانہ امارو
 ونو لال کتہ پرا راپو

مہ پتر بھ چانہ ترندری تارو

چھم چون تمنا محمودس

رہہ اکر دیدار ماو تم یارو

ونو لال کتہ پرا راپو

قاس میکر لالہ رشتہ دور سپن
 قصورے یار سندر تس سور سپن
 تراپہ لالہ برائشرا کے اوس پوان
 دادر لہ ادس یار س نادووان
 ودان ادس یار سیوئے کوت سناکو
 مروتے مہلئون تس روتے فناکو
 دپان ادس یار داسے لون بے لاکس
 داغ چھم چکر من کتہ شاپہ زاکس
 جام تر او تھ پانس جتہ وون
 دپان ادس یار داسے لون بے لاکس
 قصورے یار سندر تس سور سپن
 داپ تمکر یار دادے لوگ اوئے
 اکتس کتہ پیالہ مہتہ کو لالہ گئے

۱۔ پشار چھ نو تھیہ احسن شاہ تہن ۱۲۸۴ منزے یوت

۲۔ پشہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت

۳۔ پشہ یار س دور سپن (ن ۱۳۰۴)

۴۔ توامور و ستر تس کتہ سور سپن (ن ۱۲۸۴)

۵۔ دود چھم (چھن)

غریباہ آہ کران تراو دربار
 بنم نا پیشرو دیو ڈیشہ ہزار
 ودان اوس ہولہ کو ملت لولہ سے
 دسختہ پیو پیالہ قشس دولہ سے
 دوڈن تنم زور واراہ شور ملن
 پیالہ کے ہتہ پانس سوز ملن

مجلون چھ لالہ ہندس برس تل باغی گھوٹ ۳

سپہ آسختہ پنشن شاہ
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 نور پورے ہا سوتہ پیالو
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 سوز روم مول کیہاہ مالو
 عشقہ دوزے بو کتہ تراو
 سرے وندے پتا موسالو
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 حال و چھتم بنیوم کیہاہ
 شاہبازاہ لوک کیہاہ مالو

آہ پیالو بنیوے کیہاہ

چانہ خاطر پان بو گالو

منز مادانہ مراوم راہ

پتہ کرے پوشن مالو

آہ پیالو بنیوے کیہاہ

عشقہ کتہ بو چھتو فالو

گکڑ اندرے ہا و تم ماہ

۱ "آٹھ" (ن ۱) یہ شار چھٹنہ نو سٹھ لکھر پور تو ۱۳۴۴ منز۔

۲ دوڈن تنم زور واراہ شور ملن (ن ۱۲۸۴) یہ شار چھٹنہ ن ہجور منز۔

۳ یہ باغی چھ ن ۱۲۸۴ چھاپی نہ سمجھن منز سے یوت

کتبہ ڈھانڈتھ پینے نے لالو

آہ پیالو بنیوے کیاہ

زوں تہ لالہ متو کوڑھیلہ پیالک	نئے تن کیاہ چھ مطلب میانک
لالہ دوپ باجہ چھت نے بوزمت ذات	پینے نے دستہ بہتر دین چھ خات
متیس نش آتہ یوتے چیلہ کرکھ	لال تے موہراؤنٹس پیالہ برکھ
کرن تن چھتھ تن تھو دوارائے	بوزونس لول کوڑنس زار پائے
ہتو متہ کتبہ روزان چھک تھوتم	ڈٹے کیاہ خارا کھ کرکھ ہی وارنگم
دوپس تموتو متے گزہم پیالہ پن	پیالہ کے ہتہ ہتہ تنس حال دن
متید چھم لولہ چانے برکھ ہن ہن	پتھ پٹھ کرکھ میوئے ازیون
لو بے مجلہ فرامی ہتہ و صلاہ	تسلو تو سیمو تنس کوئے اصلا
وچھان اسوست پٹھین اکھ کرکھ	ننسر کو اور یورے شورسین
قبیلہ لالہ ہندے گوس دشمن	کرکھ تنس کتبہ دی دی چھو کہ پتن
زغیش و آشنا بیگانہ کر دیہ	بعشق آں پرئی دیوانہ گزید

۱ آہ پیالک (نل) (ن ۰۴) ۲۷ ذات = زاہ

۲ لالہ دوپ دوہ دوہ مابجے یور موت موت (ن ۱۲۸۴)

۳ لال تے موہراؤنٹس پیالہ برکھ (نل)

۴ یہ شار چھتہ چھاپی تو احسن شاہ نس نو سحن مشر

۵ سپرون (نل) ۶ وچھتھ تنس لالہ گے مست سین

پتھر پیو اور یورے شورسین (چھن)

۷ صنم (چھن)

و دیکھ تے سید میرس حال مجھوں
 پہنچتے چھے سر پہنہ در خرابات
 سید پروت ڈھارن مایہ تیس
 و چھن تہو جامہ کر کے پتھر پارے
 پتھر سور گوشت تے تیس
 سترھ گامز شاہن مور تہنہ
 و چھتہ ڈنچ باکھ نیرتھ سید میرس
 نور دیو سیاہ چشمن ہند لالو
 تہے کیو کالہ سرفن نال وڈے
 پر کھوڑ لوف سیاہ مار و چھت
 تہ گوہم لولہ مس چھتہ ست ہوش

ہر لو تے اویش تہ چشمو کھو پو گس
 و دان چھے لالہ ہندے صلا شاہ
 پیش رو بوٹھ گڑھتھ نند رہتس
 سورس سپنہ دو دھت عشق ناک
 راحتہ دہ نئے گڑھاں تے چھن
 قاس ڈیشھتھ جگرس کیسے کھنچے
 دور تہو سپنہ سپر عشق نیرتس
 تہ کیو زالہ لوگ ہم تراٹ لالو
 تہے کیو ہمپہ تے خاک موٹے
 تہ ترو لہم کالہ شہارو مے پھنچتھ
 تہ پتھم عمر پین منہ موروشن

۱ سور تے اویش (ن ل) (ن ل) ۲ یاد سترے (چھن)

۳ تربیتہ پرتس (ن ل) (ن ل) ۴ کرف تے بوسے گڑھتھ مایہ تیس

۵ وایہ تے (ن ل) (چھن) ۶ ڈیشھتھ جگرس تے کیسے کھنچے

(چھن)

۷ دور تھم سپنہ سپر ہمپہ تیس (ن ۱۲۸۴)

۸ تہے کیو پاک جیس خاک موٹے (ن ل) تہے کیو پاک جیس جود کوڑ

(چھن) تہے کیو سہرہ چشمن خاک موٹے (ن ۱۲۸۴)

۹ یہ شار چھنہ چھاپی تہ احسن شاہ من فوہن مندر پرج

۱ چھکھنارون اچھن ہند گاشیوئے
 ۲ مڑ تراوئے تہ بہتہم پینہ شائے
 ۳ جہ دنیا سور فانی چھینہ روئے
 ۴ زمانن پیتہ لارن چھینہ مردی
 ۵ دو پئس مجھوئے تہ نیمتھر چھینہ درکار
 ۶ تھینکھ تہ کامہ دیوسن جامہ نالی
 ۷ تہ مجھوئے اُسو کو پست چھینہ اوتھ
 ۸ اے اُس براتھ چانی وقت پیری
 ۹ اے پیتہ آسہ کیکھ تہ سارہ جائے
 ۱۰ اے تراوئے تھو لکھ اُسو پتہ لارو
 ۱۱ نئے پوترس نو تہس نو کا تہس مون ناو
 ۱۲ نئے پوترس گاشہ رستس تھ چھراو
 ۱۳ نئے پوترس کا تہ نہ کران دستگیری
 ۱۴ نئے پوتر چھینہ کھس پیٹھ کانہ ولا
 ۱۵ چھکھنا وقت پیری آسہ میوئے
 ۱۶ کرے بو خاصہ نیمتھر تہ جائے
 ۱۷ گزہی نامیون کنن چھکھنہ بوئے
 ۱۸ انان چھہ لالیہ رویس رنگ نر دی
 ۱۹ نئے گزہم لال ناشوق چھم وفادار
 ۲۰ نصیحتہ پیرسہ کرے ماہ مالی
 ۲۱ بستہ گی کرے بدل اند تراوئے
 ۲۲ کرکھ تہ خستہ جانن دستگیری
 ۲۳ تھو لکھ تراوئے تہ کیکھو لکھ تہ
 ۲۴ جان وندوئے اُسو دوپان مار تہ
 ۲۵ نئے پوترس ساس اُستھہ مار تہ
 ۲۶ نئے پوترس سنبہ لاد تھ دولہ ناو
 ۲۷ نئے پوترس دکر لکان وقت پیری
 ۲۸ پوان چھس دوہہ اکے واو مال

۱۵ امردن (ن ۱) ۲۷ مڑ تراوئے تہ رستم جاپہ آرام لے نوک من اندر تاشام

(ن ۱) (ن ۱۲۸۴) ۳۷ (ن ۱) (ن ۱۰۴) ۴۷ (ن ۱) ۵۷ دو پئس مجھوئے کر اوپلا

اٹھو گزہ تہس دیان چھینہ ناولیلا (ن ۱) (ن ۱۲۸۴)

۱۷ تا ۷۷ یم تھے شار چھینہ چھاپی نوہ سخن مڑ

۷۷ ساسنس ناو مار تہسہ باو (ن ۱۲۸۴) ۷۸ تا ۱۴۷ یم نوشار

چھینہ چھاپی نوہ سخن مڑ درج ۷۸ تا ۸۷ شار چھینہ احسن شاہ تہس نوہ سخن مڑ

نئے پوترس کا نہ تہ چھنوار بونا
 نئے پوترس نہ تہ ر کا نہ تہ ناوی
 نئے پوترس چھنے برابر عہد ہا ہر تہ
 نئے پوترس کا نہ تہ چھداد بوزان
 نئے پوترس کا نہ تہ کران ہر عہد تہ
 نئے پوترس برانتر سزہاں سارے کین
 نئے پوترس کا نہ تہ ہر دوان نار کا پگر
 نئے پوترس نہ تہ ورنے لکھ شالا
 دوپس تہو بابہ واکھ نو کینتہ بلے
 دیبا تہم لال ہا وے تہ سونے
 لال نہ ہا وہم تہ دور ترے
 اچھن چھم زون کج ہر خون پکا
 عشقے بار کھو تم پست خم گوم

نئے پوترس پوترس نہ تہ چھ وزان
 نئے پوترس راکھ کیت کس واد
 نئے پوترس مسافر مسجد ہا ہر
 نئے پوترس برانتر سزہاں سارے کین
 نئے پوترس چھ تہا کر کس کھ
 نئے پوترس اچھ لوسان سارے کین
 دلن شاند گزہن چھس کا ہا کاکر
 نئے پوترس آشنا وچھے حق تالا
 عشقے جا پکین کر مول موجی
 لو گے سنے یار دادے زون کر
 دس چھم زور زور تہ سوارے
 دوہ تہ ہا قصود تہ وچھ تہ چھ
 ایشہ سستی ہر ہر چشمن گاش کم گوم

عا یہ شار چھنے ن ل تہ ن ۴۔ ۲۷۔ ۲۸۔ شار چھ نوہ سوہ خستہ بابا تہ
 یوت لوتی پکھو وہ تھان۔ ن ۱۲۸۴۔ شار چھنے درین۔
 ۳۷، ۳۸، ۳۹۔ ہم شار چھنے ن ل تہ ن ۱۲۸۴۔ شار تہ۔
 ۶۷۔ شار چھ نوہ خستہ بابہ نس نوہ خستہ یوت۔ دویم مصر چھنے
 فکر تران ۱۷، ۱۸، ۱۹۔ ہم ترے شار چھنے احسن شاہ نس
 نوہ خستہ شار۔

حکیم اکر دو چکھ یو دمیون بوزد
 ان کنده کاغذس کچھه داز بکته
 دیو پس تهر لاله بوزدے چون دُن
 یو دوسے لاکر چشمیں دود بلس
 امیر پس کاغذس کچھه سورمہ واراہ
 تہ مجلو فی بوزد و سنے سورمہ لوگن
 چھان اوس ہر طرف چشمہ ران
 گرہمنا لال عاشق سورمہ چشمیں
 او شے بیکہ اوس پوان شور سستی
 تہمی زور اوس رزان چشمہ دُٹھ
 پتھر پو خون ماران بے خبر گو
 تسلا سار بے گوشت چچہ لاشک
 فبقو لاله مژدے چلہ کور پس
 دو پس کمر تام مٹھتہ دستانا
 اکھا تهر لاله مٹھد در بار سوزد
 گر د فوال لاله مٹھدے داز بکته
 پنے نے پاؤ تہیے کیتھ سورمہ لود
 و چھس بوسہ مہ چشمیں پچھنہ لیس
 د تو پس بلکہ کور پس مٹھد ارا
 نوید و چل بوزد تھ شاد سچین
 دپان اوس اوپا آسم لال پوان
 رطین کچھه پا بکھو سورمہ پیش چھد
 رطان بکھه اوس صبر کہ زور سستی
 خون دل سپنہ کنو تس دوا و بکھه
 یہ اوسکھ بوزد تہی دوا و تھه طخلتہ
 لاله پیچہ دوا و موت گوشت چھه
 کنیر و لیل تہ دانے ویلہ کور پس
 تہ بوزد تھه کوس پاد اخضر قانہ

۱ (دور) (چھن) (ن ل) ۲۷ (دستی) (چھاپی نوہ سخی)

۳۷ یہ شار چھپنہ چھاپی تہ احسن شاہ پس نوہ سخی مٹھ

۴۷ یہ شار چھپنہ احسن شاہ پس نوہ سخی مٹھ

۵۷ کزان بیشہ اوس

۶۷ تہمی امیز روز او چشمہ و بکھه (چھن) تہمی خشمہ رود (ن ل)

۷۷ سپن مولوم سارین (ن ل) ۸۷ تہمی مٹھد (چھن)

حکیمس حال بود که کینہ چھ چارے
 کو دھکے تس رکتہ جاری رہی پوک
 تو ہے چھو لالہ بندے لیساک شوق
 تمہی دھم پہ دراو مجھوں سورے دان
 سپن تس کھوئے وٹ پیچہ خون جاری
 برو تھیم ایم اسو تہمن درین خط کیا او
 پرتہ ہوئیں متہ پادا کتہ کو خون
 دیکھ تس متہ نشتر یکتہ پوک رکتہ
 تہمن دھن خالوین شتر اس اکھ جان
 دو پیکہ تم کو لال دڑ پڑ عشقہ ناکے
 پتھر پیو آو لکھنے نام مجھوں
 کر دتہر اصل دوا وصل عاشوق
 ہرن اسو سور متیس نواری کی خان
 دچھان ایم اسو حاران گپہ ماری
 خونہ سیتو اوس لیکھت لالہ پند ناو
 دو پیکہ تم چھینہ بیون بیون لال مجھوں
 فقیر و بوزی تو کیا گو موہ مجھتہ
 فقیرن نشہ پیو تھ ناو یکسان

بانتھ

عشقہ بازی چھینہ کا ماہ سرسری
 عشقہ دادے عاشق تو دو کھین چین
 عشقہ بازی سار کھوئے تہ پرتی
 یار دادے رو دی رکتہ کوہ تو دن
 یار دادے کوہ رکتہ تم جان و تن
 عشقہ دادے فرادس کیا سپین

۱۱ اوس نیو کھمت (ن ۱) (ن ل) ۲۱ امیر باتکو کینہہ شراچھ غلام محمد نور
 محمد نس چھاپی کوہ سٹش شتر مشنوی سیتی لیکھت۔ دھن قلمی نوہ سٹش شتر چھ انتھ
 باتس غزل لیکھت۔ احسن شاہن تر چھ امیر باتکو نور شتر مشنوی سیتی
 لیکھت سیتو۔ (ناجی) ۲۱ عشقہ پر چھے از ثریا تاتری (ن ۱۲۸۳)

۳۱ یار دادے کوہ ڈھوٹن نو ٹوٹن (چھن)

عشق دے شیخ ہینئر باور دھن
عشق دادے پچھوک تیرو چھن
عشق دادے سوہے زلیخا مار گے
یار دادے بیکس و بیچار گے
عشق دادے شاہ سلطان
سے ایاز اوس تن نشے در بندگی
عشق دادے مجھ کو روٹ نجد کوہ
یار دادے اوس بردان راکھ دوہ

چمھو دس بلا شک عشق نے مال

تھے پاٹھو پچھو اوسے فاس بالال

آب تر و ن فاب تر و ن کھن تو چن
چھو رو تن دود و نان - الحہ دین
دور دیکھن پوہلاہ رئیس پتے
عشق دے اوس تیس لوت بے غلط
رنبہ دیو کھن لالہ ہند ما داپہ سے
اواران پر تھن تنس چوپانہ سے
پہلیو و نیتہ رمبا چھہ کو ہند
دوپس پہلی چھم سے رمبا لالہ ہند
پہلیو اکھ سوالہ بوز تمس
پہلیو سے نہ نکھنا لالہ کن
زون پہلی خاقہ دھن نام چھس
پہلیو ناپہ قور چھم دود مئے
چھو رو تن دود و نان - الحہ دین
عشق دے اوس تیس لوت بے غلط
اواران پر تھن تنس چوپانہ سے
دوپس پہلی چھم سے رمبا لالہ ہند
پہلیو اکھ سوالہ بوز تمس
پہلیو سے نہ نکھنا لالہ کن
زون پہلی خاقہ دھن نام چھس
پہلیو ناپہ قور چھم دود مئے

عاشق = شیخ حنفی ۱۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء

تیرے پوت دریچ ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء

۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء ۳۰۲ء

۵۵ بے زبان سستو چھہ لالہ کن (ن ل)

(چھن) (ن ل)

پز کو پاٹھن لال تیرہ دپہ نامے و ن (ن ۱۲۰۲)

دوت شائن لالہ ہشت دروازہ
لا لہ تاجتہ کو کفن رنگ خدا
دراپہ ربس لالہ پائے دکنی دئے
دوہقان دوہقان ہشت نے لک زار
مور ہنا حقو نہ شائن پیچہ مکتس
ہشت نے منز ہشت تھو کہ اندکن
ہشت ہن سستین ہشت نو گئے پئے
..
دوسہ میانو پس تھا تو اند گئے
ہائے لے و چھتہ یہ چھ میا تین
پوس تل مجلوئی تراوس اکھ نظر

عاریہ شار چھ نل تین ۱۳۰۴ منز سے یوت ۲۰ لالہ ریل واد ہشت ہن گزرنے
(نل) (ن ۴) ۳۷ یہ شار چھ نل تین ۴ منز سے یوت
ییلو پوہل دوہتہ ہشت نے لوگ زار نے (ن ۱۲۸۴) ۴۷ امن شاہن چھو یہ شار
پتہ کھو لیتا کھتہ لالہ تراوے مور ہشت شائن مکتس۔ دوہتہ پتہن تھو دکن
پتیس شربتہ گتیس ۵۷ یہ شار چھ نل تین ۱۲۸۴ منز سے یوت۔
..
۶۷ آتہ پیچہ چھتہ باہ شار چھاپی
نور بخش منز درج۔

۷۷ یہ شار چھتہ ن ۱۲۸۴ منز۔

پس دلن چھم چھم کن چون زدن پینا
 عشق تیر پینہ بھلوئس دلس
 لالہ نشہ یام مجھوں بوجھتے
 ڈاڑ باجو ڈوٹھ مجھوں پیوستے
 ڈاڑ باجو متہ کرے توں کچھ کچھ
 لالہ ہنرے مارچ یا منت کو کسن
 ڈاڑ پالے کچھ ہمتہ اتن میل تے
 ہے تے ستن چھس بے امانہ بھان
 لالہ ہنرے مارچ یام تسلا سپن
 لالہ یا منت ہیو تہ متیس سرلن

ڈراو مجھوں سیتو زبیس دادو دل

قصہ یہ عشق دوں پر محمدی ہے

گو نہ مجھوں ہنہ طر مسلا
 مہنہ پن سیتو ہونڈ لالہ کچھ آو
 رتبہ ہونڈ لال رتبہ وچھنے دلے
 گچھنریشہ مجھوں نس داڑ
 کس و نہ کیا سہ چھس شیا
 وصلک گو نہ تس زاہ تسلا
 چہتہ اکہ لالہ ہنہ دربار تراو
 آچھ سیتو ساران ساران آئے
 وچھان وچھان گئی آری کاڈ
 ہونڈ چھا ہنہ وچھا کینہ انسان

عا ۱۷۸۲ خرچہ پر شار پچھہ کنرہ چون مسلاہ چھم مے زخم نوں پینا
 یا تہ کڈ پانے نتہ بے ہمتے ڈن (باقی نٹ نٹ بڑو تہ جس ضغفس میچھ)

آہو چشمو وچھان چھم
 بیگانہ یور کور گو پا دا
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 وار پاٹھو وچھو ہنٹو ہنٹو
 کور چھ کچھ کچھ کچھ کچھ
 سنس تہ شان ڈولنس اسے
 یم کمر لائے مور تہ تہ
 میتہ چھم چاہ کھو تہ چانی مے
 مشتاق کزنس و از خود گم
 بر شکل آدم ہویدا
 متہ جھوٹو حقوٹل پوسن
 ناچار کز حقس مجنون سگے
 و صلیک شیشہ نش مس چاون
 لولہ کین زخمین مرہم سگے
 مجلوئے وارنج کز حتم کھنچے
 ژلنس وختہ چھمہ روزنس جائے

(پتھر صفر باقی فٹ نوٹ ۱) ۲۷ تام ہیوت نے مشرقی صبح چھو لیں
 (ن ۱) ۱ تام ہیوت نے تسی متیس سر تھوٹو لیں۔ تام ہیوت نے لولہ نار تسی شہلین
 (چھن) تام ہیوت کچھ مشرقی صبح چھو لیں (ن ۱۸۴)
 ۳۷ ٹھوڈو یار ہے تہ تہ وڈن۔ یار چھ پانس نشہ چھک تہ اوڈن (ن)
 نشہ پانس چھہ دشان تہ لاک اوڈن۔ ٹھوڈو چاہ یار س دہ وڈن
 (ن ۱۸۴) ۳۷ رتبہ دہ لال دہ رتبہ دہ چھہ۔ ٹھوڈو پانس کھو تہ رتبہ
 (ن ۱)

۷۷ ۷۷ یم نیشار چھہ چھاپی نوہ سخن منز
 ۳۷ پشار چھن ۱۸۴ منزے یوت۔
 ۷۷ کتہ کور ژلہ چھمہ ژلنس جائے (اکھ پردن نوہ سخن ۱۲۹۶)
 ژلہ چھمہ ژلنس جائے (چھن)

مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو چانہ کور ہم بود
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو کور دوشوے لائن مارو
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو میل و میل کور دود
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو زانہ تھتہ سپر سس مانہ فقیر
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو گنیز سس سنا پیلیس ناو
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو پوسہ مشر دوس رہے سر کرتن
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو در تن نادر چھے در تن

سپر سر پوسہ مغز سس پوسہ

مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو پانسن نشہ چھے دوس
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو سٹن میلہ لالہ نشہ دور جنوں
 مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو ہران اوش تہ پیکان ادس عالمک

عا یہ اشار چھپنے احسن مشا من نقیل کور مت عا دھتو اس کو لون
 (چھپن) عا گنیز کور سپر (چھپن) (ن ل)
 عا زانہ تھتہ بوڑھتہ مانہ فقیر (ن ۱۲۹۶) عا ۵۰۰ مے نوں در او (چھپن)
 عا در تن لبہن نادر تن (چھپن امرتسر)

عا مٹتے تھے چھپر چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو غلام محمد نور محمدن چھپو ست لید بمجنون تھتہ (مطلبو)
 عا ۱۹۳۷ (۶) تہ چھاپی نوں امرتسر چھے - اٹھ منز چھپو ہیر کر مہ مشنوی ہندی
 عا اشار پھوان - بیٹہ محمد من پہ حسین باٹھتہ تہ

دتے تھے چھپان پتہ پتہ پتہ بالو یہ ہتائے ویسویہ مٹتے کر تم اوڈا لویہ
 امی غلط فہمی کہو اس مٹتے تھے باٹھ "ساڈی لگد باٹھ کتا بہ" منز لگد باٹن
 سہتو درج کور مت (ناجی)

کران اوس پار داسے نالہ زاری
 کوڑم کیاہ راو راو دم زئہ گانے
 دو دم دل سو کو مت چھم بدنس
 گئے تیرے گئے منزی تراو پراکاش
 ہران اوش تس کران اوس سلی اونی
 ہسید رنگس بل مے اری نہ رنگ گوم
 ودان اوس پیچہ ودان ابر بہاری
 مرے جو منہ کھسبہ نے بار میانی
 راحہ تے دوہ چھنو ترھن دوس
 پیمنا وار پچھن من اچھن گاش
 ہتائے لائے مے ناکر چاؤ قدر زانی
 مے نو کس یاونس تاون سچھا پیوم

بات

دتے وچھان پتہ لارے بڑا لوانے
 شنبیل دستے کینہ چھہ زلف انبالوانے
 دائر مست کمر زائے کوکل شبالوانے
 کاڑے زونے پردے کر لوانے
 رنمن شرباگ عاشقن ہندو چھہ لوانے
 خدواں مجھے چھہ تے بردواں جلالوانے
 کیتیاہ کالو امو گنہ تیرہ کو ہلالوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کر تم اودا لوانے

عاریہ شارچھ احسن شاہ بس نو مستس منزے یوت۔

۲۰ ہسید رنگ اوس مے اری نہ رنگ گوم (ن ل)

۲۱ اٹھ کاڑے زونے (ن ل) ۲۲ یم چاؤ کوکل مشتاقن ہندو زلالوانے
 ۲۳ کیشترن نو مستس منز چھہ پیر شار غلط یکھت۔ (ن ل)

شرادو پیسے یاونس چھٹے خوشی لائے
 زوڈ لہ پیر پیر تھ مری گزہان ڈالوئے
 مغرور لے گزہ صوڑس ہ بٹالوئے
 دکن کتہ دے سٹریا ہن کو پا لائے
 تھ لے کامہ دیون جامہ پیری ڈالوئے
 کم کم گوہر ضایہ کر کو امواد لائے
 کتہ چھک بان سٹھ سامانہ چھ لائے
 پتھ تھوٹھ وچھتے سمارن کم لائے
 روکے اسن مہ کر تم کو کالوئے
 دیکھ کر تھس وچھتے مرون چھ لائے
 جملون گاران چھٹے امت لائے
 بالی کنس کتہ پیوش دوڈ لائے
 ہتھ لائی چھٹے تھس جملون لائے
 سید پیرس لگو زکندس سوڈ لائے
 تھٹھ لے مار مار زلفن تھٹھ لائے
 باون مہے سپر بن شے بالوئے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 تھٹھ گسے ناز نا کر اپو ہی بالوئے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 دوڈ لہ جائے کالی گزہن کر لائے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 اتھ صاف بافت شہ نے بنگا لائے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 ہتھ لے پیر کر تھ ترا وچھ لائے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 سوال خود بابان ماوڈ مہے بالوئے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 خالن چائی کیسٹو ماشق تنبا لائے
 ہتھ لے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 لے آکے پان ماوڈ لائے

عامہ غیبیہ بابہ پیس نہ سٹھس مری چھٹے شرادو چھ کتہ

شرادو پیسے یاونس چھٹے تھ لے پا لائے
 زوڈ لہ پیر پیر تھ مری گزہان ڈالوئے
 ۲۷ یہ شرادو چھٹے (ن) مری

کئے منزے پر نہاؤ کچھ کاٹا لے
ہتائے ویسے مئے کر تم اودا لے
محمود کا مٹی چھڑے آیت سوال لے
سوال خود اچھے بے دہل جمالی لے
غنیہ زان کا لے گزہ ہو با لے
ہتائے ویسے مئے کر تم اودا لے

دو چھن بیل سید پرین دوس لاری	سو میری عمر خوش اقرب یار ساری
کر و کچھ پاٹھو کچھ مہند جائے	کر و نا اسو کچھ تے زان پائے
شہبہ تم گئیے لاری مہند س	پرین پچھتہ سید پرین گزہ گنہ س
روپس تم تو مہند شوہر نوال	ان گزہ میل در زنجیر تے ہیں
اُپر و زور اُچر بوز نو کھ	تمو کر سپنہ صافی کینہ تر و کھ
مقرر کو کچھ کرو اشناوی	چھ مشکلی مئے گزہ تے دن جانی
شفیقو درد لو کر کار ساری	قیلے دو شوے تہم گئیہ راضی
سید پرین مہند میا کی کچھ بوز	گزہ تھی لال ساختا با ادب روز

۱۔ پتہ شار چھ حرف مہند با پرین نو مہند منز درج۔
 ۲۔ پتہ شار چھ اشن شاہ پرین نو مہند منز پرین۔
 ۳۔ دو کچھ تے سو مہند (ن ل)
 ۴۔ دایہ (ن ل) تمو مہند دایہ اُچر (چھن)
 ۵۔ مصمم پیکہ کرو (ن ل)
 ۶۔ دوپس تمو سید پرین میا کی کچھ بوز (ن ل)

سوخ چاوسی لولہ کی بس پیالہ شیشے
 بخشی کہ تم گزھو از لالہ چہندے
 پیالہ چہندہ ڈالہ دتم سرو نازو
 لالہ چہندہ ناو بوز چہ ترا دوتس
 مسمر چہ چہ چہ چہ چہ چہ چہ چہ
 بہاے قیمت ہند و سمرقند
 ز خاص و عام کستیہا میر زادہ
 مبارکھ کورکھ میرس گل ز گندہ
 کورکھ فرشاہ نین کیستہ خاصہ
 گئے منز زن ستارہ شولہ دیون
 ستیہ ساس لوکھ سانس بیچہ کانس
 زمرسہ اوس مشور شد شاہ یانہ
 دایہ تے ترسہ چہ چہ چہ اوس سستو پانس

منز تراوم تہ واتکھ لالہ رنشے
 اوئے تے تازہ پیر چہ گرتہ کوئے
 تے محلوئے میاں مہرازو
 تر بوز چہ کیاہ بخشی گئے محلوئس
 زپس موہ خشک تنو کوئے ہس مکرند
 صفت اندر صفت خلائق ایستادہ
 خلائق سار سانس آتہ شہ چہ
 کرکھ پارے سیمے تہ عام کیوفا
 تمن منز اوس شو بان شاہ محلوئس
 سپی پیر چہ تر شیرتہ نیو کھ سانس
 روانے زن گشتن گو روانے
 رنگہ رنگہ دھو مابو ملک شہ فانس

ع ۱ نے بوتان (ن ۱) ۲ لالہ کئے (ن ۱) ۳ یہ شاد چہ حسن
 شاہ نس نو بخش منزے یوت ۴ یہ شاد تر چہ ن منزے یوت کوٹ نیک
 مصر چہ ز چہ نمت

ع ۵ تا ع ۱۴ ترسے شاد تر چہ حسن شاد ہنز نو سچہ وراے بیہ
 کئیہ نو بخش منزے ۵ فرکھ پارے (ن ۱۰۴) ۶ یہ شاد تر چہ حسن شاہ نس
 نو بخش منزے یوت ۷ یہ شاد تر چہ ن ۸ منزے یوت

رُسہ رُسہ دستہ کپڑے گل ریحانیں
 نیر کو پوش منڈ لاکس نکوشہ خائیں
 سونہ پوش لاکس منز نیر بانیں
 مجلوئے میٹلکھ پانہ صبیحانیں
 زہنہ چانہ گاش پوہ پتھ پرتانیں
 زینہ نہ گزرتھ ہم ہے محل خائیں
 کھسبہ کھو گرس کینہ تخت دانیں
 پارس پارس لکھ یو ملو قلدانیں
 پرینہ آنہ نے شاہ تورانیں
 سونہ سٹہ زین کرے استپانیں
 داہ کرہ کران اکو پے آنیں
 شوہہ وینہ مائز لاک و پوہ دتائیں
 گونہن ہوڑیے چھے ملک مکانیں
 عشقہ دو دیار سٹہ تس پر دتائیں
 یز ہنس گت کپڑے تس جانائیں

مجنو دمتاع چھے پیچھہ دو کائیں

سودا کرو پیچھہ وانہ

۱۔ ابیرے ہنگ لاک تے مرجانیں (چھن اترے) ۲۔ مجنوئے مونگکھ (چھن اترے)

۳۔ ایانہ پے (نن) ۴۔ بچ کتھ کتھ کپڑے (پرون نوہ سنجہ)

سود نیری تیرے اکرے آنس

ہزار از جملوں خانے

سینچا سامنے پیرتے نوکھالے
ستھتھ سامن لوکھ مالے سینچو مالے
سے عالم تہ دانا مہنتو قاضی
تمہیں پیشہ کیا گے لال راضی

سید امیر من آو پینہ دوئے

از ترلہ نہی ہے ہولے

برونٹہ برونٹہ پادشاہ پیت پیت ہوئے
پانے چھے رنگ و دھولے

تا پے دانہ مہنت چھس پانے دوئے ہوئے
از ترلہ اسہ نہی ہولے

سود نہ شہ گرتے گوند رنگ چھس کوئے
زین چھس شوبان رسولے

پکھنس تہنتیں کیا جان ڈولے
از ترلہ اسہ نہی ہولے

دنگے دنگے ورن کران سہوئے
راتس گزہ نادھولے

دنگہ رنگہ دایان رنگہ منڈولے
از ترلہ اسہ نہی ہولے

ہزار پینہ وچھتو رنگن دوئے
ھتھو توں دھہ ڈھوختہ لولے

Keep.

واکیشن قلمی نسخہ منز چھہ ہم نہ شارتہ گوتے لیکھنہ آوتھو

۲ "لال جملوں کتابہ ہند یہ ہند ہون باھتہ تہ اوسہ و ہستام گنہ چھپو

حرف اسو امہ باتکو نہ ہستہ عبدل احد آزادون پینہ کتابہ کشیری زبان

اور شاعری "جلد ۲ منز درج کرے ہتھو۔ (ناہی)

۳ "۱۲۸ - رنگہ رنگہ کیشنہ رورہ نرو نوپے (ن ل) رنگہ منز و پے (ن ل)

۴ (لووے) چھہ سار پنے نہ نسخہ منز یکھت۔ مگہ "موتھہ" کہ ہشیرتہ

قافیہ حسابہ گزہ لولے آمن یانے لال۔

ڈیکہ ڈیکہ شو بہ تہس لال مہو لے
 سونہ پتھر ڈوٹے موعہ ختہ انڑو لے
 جردنچ کنبہ ڈولان رومہ منڑو لے
 مہارینہ پٹیشہ برنس لو لے
 رگتہ نس چھکنس موعہ ختہ منڑو لے
 شنبیل زلف پیٹھو دار مہو لے
 جدول بھن کوڑنے کرولے
 وار وار سپر تراوٹے پھولے
 کیشہ ٹاپہ اسان کیشو نو لے
 انکل باغس آتہ فولے
 تراکن پمپوش کیا ہنڈو لے
 دودھ مارے رستے کیا ہنڈو لے
 سوہن پانہ وار ڈیڑہ لگہ اے لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 انڑیس کینہ جان زولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 جگمگ منڑ ڈیڑہ ہولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 رنبیل پان ولہ بولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 کھکل پکنہ چانہ لوگ ڈولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 ناگن دی دی زولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے
 تم انن بجا پن بولے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہولے

۱۔ انڑاں کینہ چھس مہو لے (ن ل) ۲۔ موعہ ختہ منڑو لے (ن ل)
 ۳۔ سونہ پتھر ڈوٹے (ن ل) ۴۔ شو بہ تہس لال مہو لے (ن ل)
 ۵۔ جردنچ کنبہ ڈولان رومہ منڑو لے (ن ل)
 ۶۔ مہارینہ پٹیشہ برنس لو لے (ن ل)
 ۷۔ رگتہ نس چھکنس موعہ ختہ منڑو لے (ن ل)
 ۸۔ شنبیل زلف پیٹھو دار مہو لے (ن ل)
 ۹۔ جدول بھن کوڑنے کرولے (ن ل)
 ۱۰۔ وار وار سپر تراوٹے پھولے (ن ل)
 ۱۱۔ کیشہ ٹاپہ اسان کیشو نو لے (ن ل)
 ۱۲۔ انکل باغس آتہ فولے (ن ل)
 ۱۳۔ تراکن پمپوش کیا ہنڈو لے (ن ل)
 ۱۴۔ دودھ مارے رستے کیا ہنڈو لے (ن ل)
 ۱۵۔ سوہن پانہ وار ڈیڑہ لگہ اے لے (ن ل)

۵۔ یہ شار چھنہ ن ۱۲۸۴ منڑ۔

۶۔ یہ شار چھنہ ن ۱۲۸۴ منڑے یوت۔

محمود یار داد کوتاہ سے ڈولے
 یار میون میٹر مہلول سے
 میلہ ہنس وہ تھر ہنس نثر باغ سول سے
 از نثر لبہ آب نہ ہول سے

بیاکھ باخ

عربک شہزاد آوے لستوئے
 توشان آوے وچھ ہتھ سترے
 روشن کتھ چھک نثر پینر لستوئے
 بھجک شہزاد ڈرامت مستوئے
 لائین ریشور یو توہ ڈرایہ پستوئے
 سوہ سند گوڈتے جام چھس چھوئے
 مرنن چھس مرنہ بند نالو چھس کرے
 نثر کر لستوئے کو سمن کر او
 توشان لولہ تس بلبل تہ کاو
 نثر کر لستوئے کو سمن کر او
 روچھ رو سو کچھ زینتہ آو
 نثر کر لستوئے کو سمن کر او
 کامہ دوش شہزاد آنگن کر او
 نثر کر لستوئے کو سمن کر او

- ۱۷ میلہ ہنس وینہ ہنس احوال سوئے (ن ل)
 ۲۷ باخ تہ چھنہ و نستم کتھ چھسوت۔ یہ باخ تہ چھنہ چھوڑتہ لستوئے
 ۱۳۰۴ ڈرایہ بارے قلمی نوہ سخن مرنہ ۳۷ و تہ چھس چھوئے (ن ل ۱۳۰۴)
 ۴۷ لائین ریشور یو توہ ڈرایہ پستوئے۔ (ن ل)
 روشن کتھ چھک چتہ مہ سے لستوئے (ن ل)
 ۵۷ مرنن مرنہ بند نالو چھس ترے (ن ل) احسن شاہن چھیم رشار
 تارنس نثر غلطی کرے۔

ہاتھ آگس و مہ پھر سن تو یہ
 دایہ و چھتہ آہو ساری پوشہ متویہ
 کچھ کچھ جانے آچھ پوشہ فوڑے
 ہچھک آچھ دار چھک کھتہ کتہ
 مائز چھک کتہ مائز چھک کھتہ کتہ
 ہانگی ہتہ مائز نم اتم کس کتہ
 باغن رنگہ رنگہ کم گل چھتہ
 سنبیلن کر سنس سنس نالہ متویہ
 روہ نہ دامنس کم گل چھتہ
 نکو ہتہ ہتہ ہون مہ ہتہ ہتہ
 ہتہ روز کتہ ایہ دتہ دتہ لستویہ
 تو ہتہ چون مستورن چھ لستویہ
 روشہ روشہ خضرے نظراہ تہ
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 لچھ ہتہ آچھ پوشہ چھتہ
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 مشکہ ہتہ مائز پوشہ منز چھتہ
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 بوہر ہتہ ہتہ ہتہ ہتہ ہتہ
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 لستویہ سوہ آسہ آشناو دتہ
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 دتہ دتہ چھک چون آستو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو

محمود یار چون منز باگت تہ

زان کر ہتہ پان مشراو

واصل ہسپان حاصل تہ

تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو

نار ہتہ (ن ل) ۲۷ و چھتہ آو (ن ل) ہتہ ہتہ ہتہ ہتہ ہتہ (ن ۱۲۸۴)

و سنبیلن کر سنس یث نالہ متویہ (ن ۱۲۸۴)

۵۷ باغ (ن ۱۲۸۴)

مکتس لایہ شہد تریاہ گئے لال راضی
 دیکھان اس کر سنا پیچہ کا غم مل
 تماشاہ ہوا کچھ روئے جل جلیں
 و بقیہ کو معر کے مرزاہ مجلوں
 کو بھٹس پیچہ کل پیہ تیس لوگ دے
 دودن دودن لالہ لالہ لالہ لالہ
 تو تو تم لالہ، مکتس دوجہ کر شان
 بد کو تاہ ہیکہ تیس روئے صبر کر
 ودان تھو نالہ ودان پان تھو کول
 پر کے تہہ نوں جا رہی وقت شام
 یہ مکتس حال دیشہ لالہ کو تب
 مکتس تے لالہ مرے رولہ زاہ لولہ
 جیسے تہیکہ سپد تیس عطران پوش

مکتس لایہ شہد تریاہ گئے لال راضی
 دیکھان اس کر سنا پیچہ کا غم مل
 تماشاہ ہوا کچھ روئے جل جلیں
 و بقیہ کو معر کے مرزاہ مجلوں
 کو بھٹس پیچہ کل پیہ تیس لوگ دے
 دودن دودن لالہ لالہ لالہ لالہ
 تو تو تم لالہ، مکتس دوجہ کر شان
 بد کو تاہ ہیکہ تیس روئے صبر کر
 ودان تھو نالہ ودان پان تھو کول
 پر کے تہہ نوں جا رہی وقت شام
 یہ مکتس حال دیشہ لالہ کو تب
 مکتس تے لالہ مرے رولہ زاہ لولہ
 جیسے تہیکہ سپد تیس عطران پوش

دال مرزاہ شاپہ پیہ زبانتہ درج آہو کر نہ مگر باپے نو سخن مرزا
 یہ تم بہل جان دہج۔ آہ شاپہ پیچہ دوشوے چھاپی نو سخن پیہ شور و سہ۔
 لالہ پیہز پستہ جو کثہ دراپہ صبر۔ و بقیہ او معر کے مرزاہ قیصر (ن)
 ۱۳۴۴ مرزاہ دوشوے شار درج ۳۴ تہہن لولہ زخمین لوگ کثہ تے
 (دھن) ۳۴ بہ شار چھن ۱۲۸۴ تہن لالہ مرے یوت۔
 دھنن اتوال دیشہ لالہ کو تب (ن) ۶۴ بہ شار تہہ چھن ۱۲۸۴ تہن ل
 مرے یوت۔

سپن موقوف خلقو غنہ کو روکے
 آو مجھوں لاران تجھ روٹوں
 رو سو تے ہر نہ بانگ یار تم کو پسند
 تیس پہ دوہجہ اکے لالہ ہند یاد
 سید میر سار پہ شرمندہ کو روکے
 دوستن اشناون پان کھوٹوں
 پھیر دین شیر خدمت گارتھو بند
 بالہ پنتو اوس دوان نالہ فریاد

بائتھ

مے کو نہ کھنکے غبہ دہنس
 تن پیز ہر دم فریاد دہنس
 رنگہ رنگہ ہنس گل لگنس
 در در کہ خفا نہ موے چاو تن
 لے کر اصلن کھنکے کاس اہنس
 خلوت غائب سہ باونس
 چہنس مز باگ دوہ تھراونس
 بلیہ سترے پکھوٹاے دہنس
 دپہ دیہ غمکے یار باونس
 سوس تہ نورس پر تودنس
 سرتل تر اوٹھ مول چھہ سوہنس
 کرتل عشقو لالے ہنس
 یس پھر منس عشقن ژور
 یس پھر منس عشقن ژور
 یس آسہ کنس شوقن دور
 یس پھر منس عشقن ژور
 غامس نوہ قلعے پسنی دور
 یس پھر منس عشقن ژور
 غم غم وہ سوہے ژلہ توہن دور
 یس پھر منس عشقن ژور
 نارس مز باگ وہ منصوہ
 یس پھر منس عشقن ژور
 برتل تہنہ لے لاک موزور
 یس پھر منس عشقن ژور

عایہ بائتھ چھ حرف چھاپی نو سخنس مز دیج گنہ قلمی نو سخنس مز گوم نہ نظر

محمود کن تھا دینہ سو حسن پتو لاکن تہ سے مغرور
 بلبل لائیکتھ پھیر جنس یس پھر منس عشق نڈور
 لالہ تم نالہ بوزیختہ مژمن خان طاقہ پیچہ یار شری دیتہ مشتاق
 دوت مجنون لادان رہے رستے دو پنس اکتھ رختہم اور کھسے
 کند لائین تہ کھورن نشہ پانس دوشہ بے کرکھ بزاوختہ قورانس
 ستے مجنون و چھوکتیہ کورکھ کار کود چھک کر اور کران راو رختہ
 تہ یو دوسے تمہ ماتے لاگہ نکھٹے اپرن برکتھ کھنڈر چے نیاسے
 تہ رکتھ عقلم روستے ہوشہ دواکھ سر کے مژ و ہفتہ کتھ تہ نکھ
 دوپس تہ مارو مژئی میاں کتھ بوز بے ادس سوختہ از عشق جانو
 نہ اے عشق آواز کرتے وحدتہ اول بے کام و زبان پا دگے کتھ
 کتھ چھ گنج مخفی مانہ عشقن کتھ چھ وختہ تہ پادان مانے کن
 کتھ چھ تخت شاہس وقت پان عقل تہ شاہ سپرے سخت مان
 عقل چھ تہ تہ خود تہ تہ تہ عشقن سینکھ محرم مانہ عشقن
 عقل چھ عشق رشتہ ست تدبیر رتھ پتھ بادشاہس آسہ و زہر

۱ دار پاٹھو یار سے کن اس مشتاق (ن ل) (ادلیوک فوجی)
 ۲ آو مجنون - یوان رہے رستے (ن ل) ۳ کوو (چھن)
 ۴ مارو مژئی (ن ۱۲۸۴) ۵ سوختہ دل (ن ۱۲۸۴)
 ۶ کوو وحدتہ (چھن) ۷ یہ شار چھینن ۱۲۸۴ مژن
 ۸ عقل چھ نشہ شاہس ست تدبیر (ن ل) (ن ۴)

خبر کینہ چھین عشق بنو جبر پائیں
 خود ایس گڑھ متکون عقل کا بل ۲
 ارادے امرق بیچتہ عقل پیو ناؤ
 مے نیو نم جاؤ عشق عقل کے ہوش
 عقل تے ہوش یو دے آہے مے
 متیں کیاہ آہ عقل و ہوش کا
 تر بڑھتہ اکھ رقبہ اولاد ان
 خود اکو غائب شقن مہر زار بڑھتہ
 ابر سر نوک کرنے کیاہ سنا کو م
 دو پے مجنوں یارب سنگاہ چھے
 آو مجنوں شیدا ڈاو در باغ
 دچھن باغہ عجائب جنس مے
 بہشتی خود آس سنست بستے
 کران آہ و شہ و شہ پوشہ دستے

۱ اکھ پاٹھو (ن ۱۲۸۴-۱۴) ۲ خود ایس موگ جنابن عقل کا بل

(چچن) ۳ ارادے امرق اٹھو عقل پیو ناؤ (ن ل) ۴ آچھ (ن ۱۲۸۴)

۵ اذہ کے غم (چچن) ۶ تبس کینہ عقل و فکر و ہوش درکار

متیں چھے وصلہ کھد تے اصل دیدار (چچن) (ن ۵)

۷ سپنو تب آتھ تھہ آسو پتھو ہوسی (ن ۱۲۸۴) ۸ یہ شار چھینے

چھاپی نمہ سخن منز آہ شار پیو ناؤ اکوہ شار چھ تم چھین چھاپی نمہ سخن

منز ۹ (ن ۱۲۸۴) ۱۰ (حسن شاہینس) موثر نو سخن منز بل کون ل تن ۱۲۸۴

یوت درج -

گنجی پیر عمر تراوان مژ پش
 زمین مژ خور آسے پان ناوان
 جہ میں مژ اوس پکان آب جاری
 گوہ لاب تے مژ پش تے گل مرجان
 چھ پھل مژ کار پش سبیل سیمر زول
 آہ ول ناپ ڈر مژ یار دادے
 گل خطائی و عباس گل اختاب
 گوہ لاب تے ہی تہ رنق بیہ پش پش
 ہار تار^۲ اسی پھول مژ دشت ارک
 گل دوؤد یو سیم آہ پھول پھول
 شبان کیاہ اوس باغس سبز فصل
 بولان آسے گلن پیچھ ون ہاے
 گلن اسی زول بولان رنگہ لبیل
 چنار از باغ جنت اسی آہ مژ
 دران باغ صنوبر اوس تازہ
 لجن پیچھ اسی لبیل ناپ دوان
 سیچھ کستوری پوشے زول بولان
 قمر اسی نالہ دوان را تر تاس

روان اسی روشہ روشے دل منوشن
 گئے مژ دن تیار اسی شولہ دوان
 دیان گل اسی آہ پش پھولہ ساری
 گلخان اسی ڈرے غشہ پچان
 گوہ لاب رنگہ ول تے بیہ مسول
 رنگہ ول آہ پھول پھول لاد لادے
 پھول لہجہ کیاہ جان شوبان بر لب آب
 اچھ پش سیم تھے آہ در جوش
 لہ پش اسی پھول مژ کوہ سار
 شبان کیاہ رنق پش چھ بانہ تلک تلک
 میان گلستان کیاہ چھ فصل
 بولان وین گزہان اوس دل تاسے
 تہ بولہ دلدی لڈن در دلدی ول
 زباد سبز داراہ شہ چھ ذرا مژ
 سار اوس از شکوفہ مہرازہ
 گلن پیچھ اسی ساری رتھالہ پان
 تہ بولہ عتہ عاشقن دل اوس مہولان
 پان اسی ذکر حق ساری بذاتس

حسب از باغ جنتی موت چہ آست تمن منزبان موت بجلون چہ آست
 وے کیا و جان بجلون دیشون بجل و چھن میلہ رنگہ رنگہ جان تم گل
 زندہ ترا دین تہ سپہ مست و لدار پکان گو سہر موت در سار گل زار
 و چھن در باغ شہ صہ سرو ڈان و مان تم لچہ بدن تس اچہ ڈان
 سرو ڈہ شہ غائب سپنس حال سرو تہ یار ہستہ قد کورہ خیال
 متو ڈہ تن سرو میون دے کو ڈو ڈے کور تھم یار ہستہ قد کور کو ڈو
 تبر موداے سروں بے خبر پٹے گزہ ہی تے مال منگم لال بخشے
 پیش رو شہر گل ہستہ بے خبر کو نازہن تنہ تس زیرو ڈبر کو
 مے کر تھم تبر سہی پکالہ پانس کمیو او حالہ پھور ہم بالہ پانس
 لال دتی نس تہ خاطر سپنس شاد گوئی لس نشہ کورن سرو آزاد
 خبردار کو تہ لوئس شہیہ روان باغ تر او ہستہ مجنون کو مجنون
 کرٹن بیٹہ یاد لا دین فرم یاد کھوان افسوس داراہ مثل فریاد
 سہ دودمت اوس پزیر پاٹو عشقہ ناز بوز و محو کیا کو زاب یارے

۱ امیر شاہ پچھ چہ احسن شاہن نو سو تہ ن ۱۲۸۴ بیٹہ برابر پکان ۲۰ امیر شاہ
 پتہ چہ چھاپی نوہ سحنس منز تہ شاد رلان ۲۰ تبر موداے اوسے (ن ۱۲۸۴)
 ۳ پتھر پوہ سرو گل ہستہ (ن ۱۲۸۴ - ن ۱)

۴ باغ تر او ہستہ مجنون روٹن ون (ن ۱۳۰۴)

۵ امیر شاہ برونہ چہ چھاپی نوہ سحنس منز تہ ہستہ ۵

کتبہ پزارے روٹ تھم غارو پتہ لارے متہ محلو نو

مگر کتبہ قلمی نوہ سحنس منز چھپتہ تہ ہستہ اچہ شاہ (ناتجی) ۶ (ن ۱۲۸۴)

باتھ

Handwritten signature and date: 1880

کیہ گوئے غمہ صبتے دھے چھک نادان
ونٹے لٹو کو مثر اوان چھک

سیتھ وانہ بالہ پان میلو چھک نادان

یارن ونڈ مثر اوان چھک

عاشقن بے دین دل تنہ لاوان

سنبیل دستہ چھک سنبیل چھک

شہ چار زلفو سبتو بچھ نادان

بادام چشمہ میلو چھک مثر اوان

شیرن تیغ سبتو کھش کرناوان

باغن بہتہ چھک مالہ کرناوان

دن چھک کس کیتھ پان تنہ ناوان

روشنہ روشنہ کو سمن مالہ کرناوان

مپہ سبتو ہی تن چھک پھلو نادان

خوئے دور چھک دور آلہ راوان

نارن اندو اندو پھنڈان چھک

ونٹے لٹو کو مثر اوان چھک

یاسمن کو اندو کرناوان چھک

ونٹے لٹو کو مثر اوان چھک

زور پاٹھو عاشقن نادان چھک

۱۔ گنہ چھاپی نو سمن مثر چھپنے پہ نادر باتھ درج۔

۲۔ وڈی چھک دوان کس کیتھ چھاوان (ن ۱۲۸۴)

۳۔ دورے دور پھلو چھک آلہ راوان (ن ۱)

مؤثر نار خود چھک تم کس ماون
 و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک
 محمود کا میس کیا چھک پڑاوان
 یاد نس یث معہ لہ ناوان چھک
 کس پڑا بلو پیہ کا لویا ونس ناوان
 و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک

باتھ

زلہ دن دود چھس چون لہ وانی
 مار مؤثری عار میون چھے پڑاوانی
 وار پوز تم غوصہ ویت ہے پڑاوانی
 نا ل چھے کیناب چھٹ ملتانی
 زال پوز مار تکل چھے شو بانی
 حور کو چھک لکھ پڑا کو تہہ کہ چھانی
 وچھے ہے زلف چاڑی چھم بچھانی
 گو گو گو گو کہ ہے کہہ دورانی
 حور زن اسہ نش چھک دورانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 خار کونس کہہ لانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دودہ چھے سالی لہانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 برق تکل چھک وچھانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دور فکل چھی نشہ بانی
 مار مؤثری زار بوز سانی

عاریہ ناڈر باتھ تہ چھ نمسخہ ۱۲۸۴ھ تہ نمسخہ حسن شاہ مؤثرے پوت درج
 نمسخہ لکھر پڑس منز چھ اتھ شاپہ نونے ناگ ابدن مے او درج۔ یہ ناڈر باتھ
 چھ مے محمد زین باتن منز درج کورست (ناجی)

ہاں اے میری حکم چاڑھ مائی
 کار پستو کوکل چسپہ آسانی
 حقیر گردن کیسا کیسو چائی
 رن پان کھورمت عشق پیچائی
 سونہری اے چھک وندہ ڈالائی
 سادھے لاگ گزشتہ داد پالائی
 لالہ زہ چھکنے دامیو آئی
 روشہ وہ لہ محمود چھے کریشائی

پتو دنیا زان تو سور افسوس
 نہ رو دے قیصر و نے تارج خسرو
 و دان اُس موج مجنونس کو تو کو کہ
 و دان اُس نالہ و دان را تو را تس
 و دان اُس ہے خود ایا کیا ہ سے کو کہ تم
 یہ کیا ابیسیہ مجنون از دو بابے
 ز طہن نالہ کہ ہس کو کہ گوائے
 و یہ ہس و چھتہ رو چھکا کہ لوے
 کہ ان اُس وے مجنون وے مجنون

کھسان دوتس کران اس دے جوتن
 دانی کو نام مجھوتس یہ خبر
 دودون دارا قبرے سجد کورنس
 یہ خبر بوز لاسے کوٹ وودون
 بے کوتاہ چون دودیر سیکہ ڈالھتہ
 بے کس دین چیم بنھتہ آمت بنھتہ حال
 دپان القہیل لیل آتہ لادان
 ہا اللہ پورن آخر دوتہ دیتن
 تہ بوزتھ او مجھون دین قبر
 پورونس فاتحا مقبر لودنس
 دتن تمہ چاک جاسن خاک لودن
 بے کوتاہ پان پنن ہر سیکہ کارلھتہ
 کرلھتہ ہارنہ یارس چیم ولان نال
 بسوئے نجدہ کوہ گے موختہ یاران

باجتہ

کتہ پزارے روٹ عقم غارے
 لائل درایس میرتھ سازے
 پھیر جنگن کر پروازے
 ستہ درو شے دیت عقم برہا
 ییلے یس بنہ تیلے زانے
 تی مے زولم مالینہ کرانے
 یور یتمو ہانستہ بانے
 کالری آخر لوچہ پرانے
 دون درایس فونن دارے
 یوری یتمو چھس ناچارے

عاریہ باجتہ چٹہ چھاپی تھتھس تہ مجھو لایریری ہندس نو سھنس منزے یوت
 موجود ۲۰ متہ نل تم ہاومتہ نل تم (نہ مجھو)

لال گجسہ پانہ امارے شہمارے متہ محلو نو
 یوڑی پتہ مو دارے وارے کتہ روٹ تھم بشکل تہ غارے
 متہ رووم سور لوکچارے بالہ یارے متہ محلو نو
 بلہ کتہ جھم عشقہ آزارے ژلہ ہا چھمنہ ژلنس وارے
 دل جگر س کر تھم پارے پہ خمارے متہ محلو نو
 مہ تھو تھم لایون نارے ژوڑ ژوڑ لہم آوے نو عمارے
 جلو ہا و تم ہا گلزارے داد تھو تھم چھنس آوارے
 چھہ محمود و نان زارے نامدارے متہ محلو نو

عافو سہ مہجور متہ چھہ نوم اشار علاوے

چاہ شوقے کزائے بو درائیس لایہ کیاہ جھم متہ محلو نو
 خام آس پائن لا جھنس کامہ دیو میا نہ متہ محلو نو
 کیاہ مشکہ یو مالس تہا جے ژڑاٹہ باجے متہ محلو نو
 یار دادے ہارے ہکے آیس چاہ کیاہ جھم متہ محلو نو
 گوڑ گوڑ گوڑ گوڑ ہو کرے دہر فلیہ میا نہ متہ محلو نو
 وڈی دہیو وڈی ہو دہیو سٹو تہ وھ گنہ متہ محلو نو
 متہ ترا و تم دیدار ہا و تم کتہ ہا و تم متہ محلو نو
 شرگومو عشقہ شرگومو دلبر میا نہ متہ محلو نو

بائے

مجنوں نے تھکان لال آئیے
 کچھ سمیٹو دورانِ غم سے
 دیکھو یہ ہمہ زنِ سجدہ سے
 کتبہ چھک دیتے چاندِ کاران چھپے
 درِ دلِ میاں کے لئے بیگے
 دہا ایس دادر چاندِ آیس جسے
 پائیس پتہ ہو اُنو بولے
 دیسویس یارس پتہ لارے
 پتہ لو، ہڈ لو، پتہ رکے
 پتہ پتہ پائیں آیم حصے
 عاشقہ آتش چاندِ ناشم دوسے
 تسلیم کران دیکھ آم گئے
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 کچھ سے یارو پان ہاتھ
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 میلاکھ نہ مول تے موج کیلہ تم
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 سائیں تلے وقتہ سائتہ
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 دیکھو ہمتہ سائتہ سائتہ
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 خائن سمیٹن کاہا چھم
 ہمتہ سائتہ سائتہ سائتہ
 کتبہ کاٹھہ حالہ چون باور تم

۱ آ ایس جسے (ن ل) دہا ایسے (چھن) دیکھو ٹاٹے باجہ میلتم

(ن ل) ۳ آ سے (ن ۱۲۸۴)

۴ یہ شار چھپتہ حسن شاہین نقول کو درست۔

۵ پتہ پتہ پائیں آیم دوسے (ن ۱۲۸۴) (ن ل)

۶ یہ شار چھپتہ چھاٹی نوہ سخن شری۔ ناشم = ناش کو ہر

آدن باجے یتھو رے
 اُپرانہ پاٹھی روز تم جیسے
 شفیق اونسے فرقان ہے
 مہیتن قبر منز پیہ ما بجے
 دوون محمودن عشقن وقفے
 مہیتن مہیتن مشراو تم
 شفیقانہ پاٹھی ڈاٹھو تراو تم
 مہیتن مہیتن مشراو تم
 زانو غنیمت چھے یوہے دُم
 مہیتن مہیتن مشراو تم

تمہیں شبہ لال دوٹھس کھسکتھہ ذرا
 سہ تے بیدار دا تھکھ کوہ بخس
 دوٹھنے دے دنتہ گڑھو کوہ زار
 وار تے مارے مرے زول آثر
 و جھن اکھ نوٹوانا دے تھکھ سجد
 کدھ ہون کوہ تہ داتو نشہ یار

بآٹھ

دوٹھنہ بڑ دھکھ آو کوہ تہ لولو
 کرکھنا دوٹھنہ لوہ تہ لولو
 راتس تہ گڑھ نا دمہ تہ لولو
 کرکھنا یار س ہومہ تہ لولو
 کرکھ چھم کدھے نوہ تہ لولو
 کہہ زانو لوسہ ما دمہ تہ لولو
 رسہ رسہ کدھ ہون کوہ تہ لولو
 جان جان مار موٹھو تہ لولو
 مشراونس مے گوٹ پوہ تہ لولو
 جانا نہ کہہ سہے رومہ تہ لولو

۱۔ اے شار چھن ۱۲۸۴، ن ۱، چھن منز بلکہ کیشرن اڈلیکین سوخن
 منزے یوت ۲ آدم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ شار چھن ۱۲۸۴، ن ۱ منزے یوت
 ۳۔ باٹھ تہ چھن ۱۲۸۴، ن ۱ منزے یوت (باتے ہن بڑوہس صفحہ ۳۸۷)

یار داد بترے مودے تے لولو چاڑی چھم ہائے تے مودے تے لولو
 اُندر ڈرام جگر دودے تے لولو جگر میون وچھن کومہ تے لولو
 محمود ترھنڈے نہ کومہ تے لولو
 یار داد ماران ترھوہ تے لولو

(پتوہ صفحہ فٹ نوٹنگ باقی) ن ل تے ن ۱۳۴ منز چھہ آمہ بیل
 یہ اُکھ درج ہ

مترہ مجنوں گتہ یار لولو لااں کھتہ کڑھتس مار لولو
 عشقہ نازے زاجھتس یار لولو مجنوںہ کرمیون چار لولو
 مجنوں چھک جانے لولو نگہ یو ناز نہیں پانے لولو
 بدنس کڑھتس زدن لولو مجنوںہ کوتاہ وڈ لولو
 کینہ چھے پشمن خمار لولو مجنوںہ دادا داد لولو
 ترادھتہ زڈلہم خاں لولو دلقرارہ پتوہ پانے لولو
 دودہ ترادھتہ ترھوہ کومہ تے لولو دودہ ترادھتہ ترھوہ پانے لولو
 لڈوئے کیتیاہ نامہ لولو پچھہ پتہ لڑھتس پانے لولو
 کاڈ زون لا جھتس تے لولو شرادہ پتہ ہی گے بتر لولو
 یادنس کورھتس سوار تے لولو ترے کنن سہ نہ کن وڈ تے لولو
 کرویو پوشن دستہ لولو مجنوںہ کڑھتس خستہ لولو

محمود درانتظار لولو

بوزنس زار تے یار لولو

محمد روان فسر یادو

داد سے واسات تم بار صاحبو

محشر کہ مادانہ تار دتہ مو

بالہ یار کر یو ہوتے ہو

دوین تن میں ذل لے و وقتہ قدم	سودنہ یام فخر تے نالان اسو بلبل
جدا گے اکھ اکس نش تا قیا محتہ	سینو تنی آو مجھون گریہ مہتہ
بظاہر زندہ سے میلن نہ وہ ذہن	یوتہ تے اوسکھ پتو لائن ملا قاتہ
شبہ اگر خاکی دیکھ تھن اکھ خیالہ	ودان اس لائل تھن کیونتر کالا
مہندر گوشت سنن اوسن نہ ہوتے	کہہ ہنس پیچھ زن سہ مجھون ہو دتے
پھیر و فی شیر خدمت کار تہو سندھو	نہے ہتہ ہرنہ مانگن یار تہو سندھو
منہ دہار با پچھتہ چھس بکریشان	تکے بیدار ہے کیا ہچھس دیشان
دوہ کھے ستو پھیر زدی لالہ رخس	لائل سے غلاب دیشہ پیچھ دیشہ
اشے بترس ہنس خاک لوڈون	خیال یار سندھے زار ووڈون
ترے تراؤتہ میانہ دانے مول موچی	تے بو پانہ وانی اسو تراپہ با جی

۱۷ امر شاپتہ چھ بیس ساری نہہ سوڈان ۲۷ ذات ۷ ذانیہ

۲۷ شمشیتہ اسو ہرنہ مانگن یار تہو پچھتہ

مبتس آندو آندو بہتہ تم بہتہ مصبتہ

۱۷ یہ شار چھن ۱۲۸۳ ن وشر۔ (ن) (و) (چھن)

۱۷ ودان روان مبتس پیچھ خاک لوڈون (ن) (ل) (ن) (۴) ۱۷ یہ شار
چھن ۱۲۸۳ ن وشر ۷ یوت۔

تھے روئے میانہ با پختہ عاش آرم
 آدیکریا میانہ داد کر لد سے
 تھے گڑھے میانہ میانہ منہن شام
 کئیو چھک متہ شانہ من پھوڑو سے
 بڑو پھتو ولہ آیس چانہ ذوتے
 بڑو چھک ہے رے کوڑھ ہم بڑو ٹھکے
 پنے دے متہ مستس شانہ کر سے
 مے کوڑھ متہ سوختہ جیکس پونہ کار
 بڑو کرش خستہ بڑو موزن سیمزولہ
 بڑو کرش متہ کر سے بڑو شراونج ہی
 بڑو چانے داد زالے پان نارسٹ
 متہ پختہ رنگہ رنگے کیاہ وین نار
 متہ کرے حبہ ابی پتو کالہ متہ
 دوسر چون چھ فٹ آئی بڑو نوڑالہ متہ

- ۱ میانہ دادے (ن ل) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ یوت۔
 ۲ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ۔
 ۳ مرن وقتن مے کوڑھ ہم بڑو ٹھکے (ن ل) (ن ۴)۔
 ۴ بڑو کس وین دود پن سوختہ دارو (ن ل) (ن ۴)۔
 ۵ (ن ۱۲۸۴) (ن ل) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ۔
 ۶ (ن ل) (ن ۴) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ۔
 ۷ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ۔
 ۸ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن و متہ۔

و عجبی آکھ سائس دراکھ صاحبِ حالہ متے
 نجدس منز غاؤس تراکھ پرکھا پے متے
 سوال چھے پکھنا سون سائس سالہ متے
 وڈے سور قبیلہ کروں روز تم کالہ متے
 و ا جھتس مولہ و ا جھتس مولہ کا جھتس مالہ متے
 بہ نو مار موڑ پے، تولہ کوتاہ ترالہ متے
 مینو لولہ مسکر شیشہ جیتو پیالہ متے
 بنتم توڑ پائس نیشہ ریشہ نالہ متے
 در قہم برہم تہ نیو قہم دل چھے حالہ متے
 ا لفتکہ زالہ لا جھتس کل زلف تہ فالہ متے
 موہنہ تیر عشق نہ نینہ ا پھر والہ متے
 کز قہم لولہ و قہم ریز دیت قہم پیالہ متے
 زائے کتھ شایہ تر و تھ کلہ کیا ہالہ متے
 بڑ و دھپانہ دور برنگہ کر سنبالہ متے
 شربتہ کمرہ چوڑ کھ دایہ کلہ والہ متے
 کفن کمرہ زائے دوڑے جامہ کودا ہالہ متے

و ا پکھنا سالہ آکھ کالہ متے (ن ۱) (ن ۱)

۲۷ و ا جھتس مولہ و ا جھتس مولہ کا جھتس نالہ متے (ن ۱) پ

شار چھنہ احسن شاہن نقل کورمت ۳۷ یہ شار چھنہ (ن ۱۲۸ اتہ ن ۱)

منز۔ دیت ٹھالہ متے (ن ۱) ۴ کوتاہ ترالہ متے (ن ۱)

تہ کوٹ کوکھ ہے مجھ کو نہ کر تھم ڈالہ تے

ہرے میانہ مرنے چاہئے پان گالہ تے

مرزینہ جاپہ نیچتھ کو نہ ہرینہ ڈالہ تے

محمودس چھ سہٹھا مانہ پتو کالہ تے

وہ لو مجھ کو نہ سے نو قدر دانی

غیچہ شمشیر ستین دل کتر تھم

کر ہو پانہ دانی کتھ تارے

دو ہنس میانہ کتھ کے کتھ دوسے

کتھ یارو تراو تھم لڑ

لوہ کچارو دتھ مو لڑ

کتھ یارو تراو تھم لڑ

لولہ وائچہ تارہ ہم شر

کتھ یارو تراو تھم لڑ

جڈس پیچھ مو تراو لڑ

چتھ پٹھو اس کران لیل تہ دانی

دیان اس ہے غوہ دیا کتھ سے نو تھم

پیمنا بیٹھ مجھ کو نہ از دباے

رٹ پٹھن نالہ کر ہنس گوہ کوٹے

مٹھ مجھ کو نہ کتھ میانہ یارو

مٹھ مہر تھم چتھ لوہ کچارو

بیٹھ روز تھم بیٹھ دوہ تارو

بیٹھ کر ہو بیٹھ کتھ تارو

زر کو تارہ زام جتھس تارو

کتھ رتھار کتھ ماہ رتھسارو

۱۷ مای (ن ۱۲۸۳) ارمانہ (چھن)

۱۷ تا ۵۷ یم ترور شار چھن ل تہ ن ۱۳۰۴ منزے یوت

۶۷ تا ۱۷۸ چھن چھن ل تہ ن ۱۳۰۴ منزے یوت۔ ایدہ نجاب چھن ل

تہ ن ۱۳۰۴ منزے باٹھ درپج

مے بڑی بڑی تھو مے پایلو دلو لالوچے ہم نا

مرنہ چانے بیٹہ چھم نارو
 شوبہ دے گل انارو
 دھڑھ فلو دندہ مخته نارو
 باغ جنیت کہ ہے گل زارو
 ہی چھاوتو گل انارو
 پرنگ گریو زندن دارو
 شوبہ ہی کیسا باہ انوارو
 سور رود مت کس سمارو
 سونہ تر اوختہ شروپ تم مارو
 کتہ یارو تر اوختم لر
 چشمہ سیاہ بجمہ و بخر
 کتہ یارو تر اوختم لر
 چھم ژلے پوان بوسے عشر
 کتہ یارو تر اوختم لر
 پاسے کتہ یونگ مرمر
 کتہ یارو تر اوختم لر
 سستو آئی بختہ گوئدر
 کتہ یارو تر اوختم لر

معمود چھم در انتظارو

بزل چانہ تر اوختہ لر

سروند یوسہ سردارو

کتہ یارو تر اوختم لر

متہ ژلتہ از متو ژلتہ

پتہ لارے متہ مجلو نو

سانہ سنگن درون شمشا روز دماہ متہ مجلو نو

لال درائیں سوہ متہ سانی مہارازے متہ مجلو نو

خام اسپس پامن لاجھتھی کامہ دیود متہ مجلو نو

۱۴ امیر بایک روپ چھم گوئے بیس جاہ درج یہ بالکھ چھن ۱۲۸۴
 تان امیرے یوت

ہول کا ستم لول ہو آمو
 گور گور ہو کر ہو کر ہو
 پان وند ہو جان ہو وند ہو
 کیا ہنسی ہو مائیس تاج
 لالہ مرے جیسا ہو گور ہنم
 محروم تا شوق چوئے
 قولہ سارے متہ مجلو نو
 دور فکے متہ مجلو نو
 جان پرے متہ مجلو نو
 ڈاٹ باجے متہ مجلو نو
 سائل متہ متہ مجلو نو
 ماشوق متہ مجلو نو

ہیا کہ باٹھ

مئے بڑی بڑی تھاوئے پیالو
 پیالہ بڑی بڑی مالا مالو
 چون دور ہر کوتاہ ڈالو
 پوختہ لاگ نہیہ یس پیئے ڈالو
 اوش تراوان ڈالو ڈالو
 مرنہ چانے دمیہ نا ناو
 ازلے یی اوس پختہ کالو
 یختہ وائس آسے مالو
 یختہ نہ آسان تختہ چھے فالو
 دلو لالو ہے ہم نا
 سالہ پتہ ہو چھے سواو
 دلو لالو ہے ہم نا
 تہمتہ سہمتہ تہمتہ کینا
 دلو لالو ہے ہم نا
 لولہ وائچہ کھنہ نغم چاہ
 دلو لالو ہے ہم نا
 تہمتہ وائس پتہ کاتہ
 دلو لالو ہے ہم نا

۱۰ جیلہ = ۶

۲۰ یہ بختہ پختہ (ن ل) (ن م) مریے نیت دہج۔

مجمود چھ دوان نالو

انتظار س چھ در راہ

دلہ روشن چھ احوالو

دلو لالو ہے ہم نا

کران اُس دے مجنوں لے مجنوں
یام مجنونی مرینو بوڑھیر
دو دُن داراہ لو دُن تم سو رہے اس
عاشق بُرو تھئے رُٹن دھت
مرنی وقتن بے کور حقس ناسنا یاد
دیان ادس نالہ دوان سوئے یارس
ہو اللہ پورنہ اچر زو تہ دتون یا
آو لار ان رُٹن الہ قسیر
دیان اوس میانہ لالے کیاہ بُرتھ اس
کرے پونپور محبت دے پا کھن چھت
آہ افسوس کوتاہ گوم بید
دیان اوس نالہ دوان سوئے یارس
۳

بآکھ

مجنون پزاران لالہ ہنر مائے

دُپرے توں بیٹہ میلہ ناکہ کیاہ

مجنون رکوز بھتہ جذمں ڈھائے
سُعبس یار سہندس چھان ڈھائے
دُپرے توں لالہ ہنر مائے اوست کیا
دُپرے توں بیٹہ میلہ ناکہ کیاہ

عاجان دلی نیون (چچن) ۲۷۰۰ شارچھ صرف ۱۲۸۴ نوہ سنس منز
۳۷۰۰ شارتر چچن ۱۲۸۴ منزے یوت ۴۷۰۰ یار ڈاڈر بآکھ تر پچوہ
ن ۱۲۸۴ اھتر احسن شاہ نس فہ سنس منزے یوت۔

لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 از تیرہ ترے تیرے از لہن نیا یہ
 مے مر لستوئے میون کین چھ پاپے
 سکتہ چٹم چٹنی مے روز تھایے
 کچھ کچھ چٹن چٹم کوٹ ضایے
 وچھنچ آتھ دے مے روز تھایے
 برے سیمبر زول بوبرن پائے
 بوبرن تھار ان تس جا پے جائے
 سیود روز بیٹہ دورن گراے
 جوں مژباک وٹھم جاے
 مگور چھ کران آتے پائے
 شاہ چھ بہتہ مژباغ تھائے
 کرے جھوڑے رنگے زارے
 قبر چھتھ نالہ مٹے باکھ تر آون
 کوڑن یا دوس لالا پتلا کن
 لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 از تیرہ ترے تیرے از لہن نیا یہ
 مے مر لستوئے میون کین چھ پاپے
 سکتہ چٹم چٹنی مے روز تھایے
 کچھ کچھ چٹن چٹم کوٹ ضایے
 وچھنچ آتھ دے مے روز تھایے
 برے سیمبر زول بوبرن پائے
 بوبرن تھار ان تس جا پے جائے
 سیود روز بیٹہ دورن گراے
 جوں مژباک وٹھم جاے
 مگور چھ کران آتے پائے
 شاہ چھ بہتہ مژباغ تھائے
 کرے جھوڑے رنگے زارے
 قبر چھتھ نالہ مٹے باکھ تر آون
 کوڑن یا دوس لالا پتلا کن
 لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 لہو کچا ریونے کوڑھتھن ضایے
 کس کوئی یار دود کر دے نایے
 از تیرہ ترے تیرے از لہن نیا یہ
 مے مر لستوئے میون کین چھ پاپے
 سکتہ چٹم چٹنی مے روز تھایے
 کچھ کچھ چٹن چٹم کوٹ ضایے
 وچھنچ آتھ دے مے روز تھایے
 برے سیمبر زول بوبرن پائے
 بوبرن تھار ان تس جا پے جائے
 سیود روز بیٹہ دورن گراے
 جوں مژباک وٹھم جاے
 مگور چھ کران آتے پائے
 شاہ چھ بہتہ مژباغ تھائے
 کرے جھوڑے رنگے زارے
 قبر چھتھ نالہ مٹے باکھ تر آون
 کوڑن یا دوس لالا پتلا کن

۱۔ بیٹہ فوہ لہ نائے کیاہ

۲۔ سہار چھن ۱۶۸۲ مژبے پوت ۳۔ ڈاچھ (چھن)

قبر گے وژھ ترموت ژاو قبر اندر
 وچھن در غاب اندر مست ہوش
 دتن تن مسطو پانس ہنہ ہمنے
 دہ شوے جائے ٹٹکھ لا مکانش
 شور و دھ و دھن قبلن کرکھ اری
 پورکھ فاتح کرکھ الحمد للہ
 مرنہ سیتو مرنہ چشمن گاش سوان
 مرنہ سیتو گئیہ کشتیاہ خانہ وارن
 مرنہ سیتو ساروہ وارن یار تے باے
 مرنہ سیتو وچھنہ گڑھان جوہر ہڈاے
 مرنہ سیتو اشناون آش سوران
 مرنہ سیتو کاہنہ نہ تین نام سوان
 مرنہ سیتو وچھنہ گڑھان جوہر ہڈاے

بیز محمود کیہ گئے عشق بازی

حقیقتہ در اول ہیراز مجازی

ن ل تن ۱۳۰۴ مرنہ چھ اکتہ جایہ نوم شار یکھتہ سے

قبر سیتو اوس کران کرکھ زاری
 اے اوس عشق غلے روے لا لا
 واکو خاموش خانش لالہ ہندس
 دیا و دان آپہ دوپہن ناویہ چھے
 دوپہن تھو ڈپہن دانو چھن بھن
 کران اوس گتھہ سہ محشر اوس پران
 بوز تام دھ دیہ ماجو آہ ساری
 مرنہ تل گئیہ سیتو داویلا
 دراپہ تن سیتو بوکھہ طوطہ کلہس
 کتیک چھک کتہ اوسکھ کتہ تلکھہ ہے
 لالہ سیتو عاشقا اوسس پٹ بھن
 ڈالہ کوہ ڈالہ بزان مرنہ گوشن

۱۳۰۴ مرنہ شار چھن ۱۲۸۴ مرنہ سے یوت ۵ مرنہ سیتو چھے پتھن ناویران

(چھن) مرنہ سیتو خانہ مالین شرج سوران (ن ل)

عشقِ برّے دود کو تہ جان دوں گے

اگر کہ کُن عشقِ بازس مائل اوں گے

صورت تو نشہ مانے گزشتہ برون صورتِ تن بیتا جلا چھینے روزن

غیر سمجھتہ زان ایام جو آنی عاقبت کور چھے دُنیاے فانی

منصور نامہ

حمد دے تیں تیں چھہ اللہ الصمد
 بعد حمد و نعت و صلوات سلام
 اوس در بغداد منصور حلاج
 پانچرہن ورمین سہ اوئے مرد دین
 اندر پیرے، ہیر بون اللہ پین
 قطر در دروئیے و حدت پیو در سجتہ
 نیر کچھ لوگ کر نہ بے خوف و خطر
 شیخ منصور کا فر مطلق سپین
 در شریعت و اتر منصور مارئے
 دیکھ سلطان نصیح تھو بکرے
 غنن دادین چھو کئے میان دوا
 لم یلد، یولد و لم کفوا احد
 بوز وئے قصہ عالی مقام
 عار و فن تے عاشقن ہند اوس تاج
 بعد ازاں گو محو رب العالمین
 چھس خود ابے، چھس خود اتھو بیوت
 کل درو یا قطر سے منز چھہ سجتہ
 سجتہ عالمو نو نیکہ شاہس سوس خبر
 من خود ایم من خود اتھو بیوت دین
 دار پیٹھے و اتر نارس زالہ نے
 کسجہ دیمہ فتوا بڑ تہندس مارئس
 قومہ سبت مارئس کو تھومت روا

علہ بادے (ن ۱۳۲۶) (ن خ)

۱ چھس خود ابے چھس خود اتھو بیوت وئن (چھاپی نوہ سنج)

۲ عالمو دپ سجتہ شاہس سوس خبر (ن خ)

ن ۱۳۲۶ منز چھہ پ شارتر درج سے شیخ بڑومت قطر منز درو یا و سے

علہ بادے --- اندر آہے سے عالمو مطلق (ن خ)

محو مطلق ہے فنا فی اللہ گو^۱
 جاہلو منصور روٹ بے حکم شاہ
 قطر کو آبس تہ پھیرتہ نیرور
 ۲ چھو کھو در بر تھتھتھ خلق
 ۱۰ لہ اعمیٰ تمن پچھتھ چھتھ گاہ
 بے گناہ منصور دو لکھ عبد گاہ
 ۲ چھس خودا ہے اچھس خودا اتھر مہیوت
 شکل منصور سار نے خلقن سپن
 ۳ زون خلقو شیخ چھ مرد خودا
 جاہلن نش شیخ منصور کو جدا
 کینتر ڈھ پتہ شیخ منصور دراون
 مند چھا متو آتہ پھیرتہ گر کن
 ۵ یم دو پیش زند گز تھتھ متھ سپن
 ۶ گاہ جوان چار دہ سالہ جو ماہ
 کوچ و بازار خلقو مہیوت سن
 ۷ گہ سر بازار رسوائی نشست
 ہر طرف انی حق تمکو دوپن
 رنگ رنگ مکر تھ کر تھ صورتہ پرس

۱ چھاپی تہ ۱۳۲۶ نو سٹس منز چھتہ پھیرتہ کتو حواجر سم فی اللہ گو
 ۲ پتہ برنٹھ وچھنہ تمکو خلقی خدا (ن ۱۳۲۶) کیاہ وچھن تمکو برتھتھ خلق
 (ن خ)

۳ مہیوت اہل حق بے درنگی تمکو من
 ۴ مند چھ متو آتہ پھیرتہ شہر کن
 ۵ مار نے خلقن تہ ہندے مہک سپن
 ۶ کینتر گالی شیخ منصور دراون
 ۷ چھاپی تہ من
 ۸ یم زہار چھنہ جبار خان بس نو سٹس تہ ۱۳۲۶ منز ۹ چھاپی نو سٹس
 منز چھتہ پھیرتہ کتو یکجہ
 ہر طرف انی حق نون دوپن
 ۱۰ گاہ بڈ لوگن گہ موسم سپن ۱۱ شار چھنہ جبار خان بس نو سٹس منز

کینہ پتے لاکھ لکس دمن پادے جان و دندیس تو ہیشہ لادنی
 کینہ پتے لار ان اسیس از دغا کر یسے اچھ قاعد کپ ہون مبتلا
 ریلک طقچہ تمبن نو کائے آد ادس یا نور خمد دایا اوس دوا
 کو منصور زاو پائے قاعد خان زندان سپٹھا شادی کران
 دمن ہمتن قیدین دوپن نیر و نیر سار ہو گے آزاد بے خوف و خطر
 زرا لیسو وچھ حال ان شیخ کبار دوپن شیخس ترے پتے کپ سرشار
 قاعد خانس منزائل حق تسمو دوپن عالم من نیش آشکارا تی سین

۱۰۰۰ شہار چھن جبار خان نس نو سخص منز ا کینہ پتے لار ان لکس دمن پادے
 اچھ پیہ نا تو ہیشہ لادے (ن ۲۶) ۲۷ یہ شہار چھن جبار خان نس
 نو سخص منز ۳۰ ریلک طقچہ تمبن نو کائے گو شر و غوغا کو چ و بازار ہو
 (ن ۱۳۲۶) ۳۷ جبار خان نس نو سخص منز چھ پیہ آپ لیکھت سے
 روٹ کچھ منصور ان نو کچھ قاعد خان

زاو در زندان سپٹھا شادی کران
 ۵۵ ترین ہمتن قیدین دوپن نیر و نیر (ن جبار)
 ۶۷ اچھ شہار پتہ چھ جبار خان نس نو سخص پی خلیل بابو نس
 نو سخص منز یہ شہار درج یس ہونے صعی چھ باسان سے

گزھ تہ نیرتھ چھک تہ مولا سٹہ ٹوٹھ
 دوپن سہ شیخن کپ پانس پانہ کوٹھ

پیشوا سونے محمد تاج دار
 یوت لئون دینس تس چھن اختیار^۱
 دوپ سہ منصور جنید و تراویاے
 یوت بے ووتس تو نو چھن چاکی جاے
 گنبرج دھت بے فنا زانکھ ڈکر
 از سر تو شید رو دکھ بے خبر^۲
 دراو از زنداں سید خشمگین
 تراو منصور خون پن بر زمین
 شبیلین یثرا و دن تس اے رفق^۳
 پھیرا مرنش روز بر اصل طریق
 دوپ سہ منصور ممتو کر تم فنا
 جلور گ بے پردہ ڈیو نیم بے دس
 چھن سہ منصور بلور چھن نئے اعد
 بونس کیا ہر حق تس دلبس
 عاقبتھ تس یار آواز اصفہان^۴
 تراو در زنداں منصور آ زمان
 شیخ اکبر و تس اوس در جہاں
 دوپ پنجیس سر کو کو رتھو عیاں^۵
 دینس تس چھن اختیار (چھاپی) یوت دینس تس کو کو رتھو عیاں
 (ن ۱۳۲۶) ۱۷ گنبرج دھت بے فنا زانکھ ڈکر - از حدیث عشق رو دکھ بے خبر
 (چھاپی نسخہ) ۲ مارفت زانکھ ڈکر (ن ۱۳۲۶)
 ۳ شبیلین کیا ہر حق تس دلبس (نسخہ جبار خان)
 ۴ محو سید دھت و چھن سہ سہ سہ سہ سہ (ن ج)
 شو قہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ (بے ناو نسخہ)
 ۵ عاقبتھ تس یار آواز اصفہان (ن ج)
 ۶ دینس تس چھن اختیار (چھاپی نسخہ)

وا لئون دھتے نو رتھو عیاں اختیار (چھاپی) یوت دینس تس کو کو رتھو عیاں
 (ن ۱۳۲۶) ۱۷ گنبرج دھت بے فنا زانکھ ڈکر - از حدیث عشق رو دکھ بے خبر
 (چھاپی نسخہ) ۲ مارفت زانکھ ڈکر (ن ۱۳۲۶)
 ۳ شبیلین کیا ہر حق تس دلبس (نسخہ جبار خان)
 ۴ محو سید دھت و چھن سہ سہ سہ سہ سہ (ن ج)
 شو قہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ (بے ناو نسخہ)
 ۵ عاقبتھ تس یار آواز اصفہان (ن ج)
 ۶ دینس تس چھن اختیار (چھاپی نسخہ)

توہ دوپ نس گوں غرق بحر حق
 مینتاہ فقو تم تر اے شیخ کبیر
 دوپسہ شیخن مار بک فتوا دما
 بیتانہ دسنہ دپتہ خلقن چھوڑا
 اے قہ طبا کھ کھتا میاں بوڑو
 چانہ سیتن گل عالم چھے بسیتھ
 چانہ سیتن سار عارف چت گے
 آیت اموات بل احیا پورھتھ
 فرقہ فقر وفت کور تھو بر
 نور مطلق گوکھ محو ذات یار
 دراو منہ سوس رنٹے شیخ کبیر
 چھو رضا یودوے مے دار میں کھانم
 پونیس جانو یودوے نار چھس
 بلکہ دوپنم من خود ایس تم سبق
 دپتہ خلقن ذات مارن ایس
 خون نامق پانپے پیچھہ بوہما
 خون منفور مارنے باسد بلا
 میانہ پانچھہ کیونتر کالا روز تو
 چانہ چارے سیتو عارف پے دسیتھ
 از شراب مروحدت مست گے
 تاج شہیدن مہند توے بر سر کورھتھ
 ہم بقا بالستہ پسنے جلورگر
 بلکہ چانے شکلہ پسنے آشکار
 دوپنہ خلقن چھو دپان قولہ اسیر
 چھو رضا یودوے مے ناکے ڈالہم
 نار منزے یار سندن دیدار چھس

۱ (نہ سنجہ بارخان) چھاپی تو بے ناو نہ سنجہ منز چھپتہ بصرہ
 ۲ سنو پانچھین چانہ شکلہ چھے خود ۱۲ خون منصور مارنو از حد بلد
 ۳ (بے ناو نہ سنجہ) ۳ پیچھہ ستن تانی۔ ہم پانتر حد شارچھ چھاپی نہ سنجہ منز
 ۴ ۱۳۲۶ منزے یوت دیرج

۴ چانہ سوزے سیتو عارف پے دسیتھ (ن ۲۶)

۵ چھس بر ارضی (چھاپی نہ سنجہ) (ن ۲۶)

عالمائے آن لفظ آئے در نزد شاہ
 راہ منصور پر وہ خلق و دین ترو
 عالم کن نزد جنید عرضا کوئے
 در روایتی کہ تم جنید سرورن
 جابلو منصور روٹ داس لو دکھ
 از برائے خویش فتوا خواسته
 دست و پا بردار گند میس آئے
 شبیلین کوتاہ دو دے تس لبر
 واصل اللہ تے تو گے نو پرین
 دایہ پیچہ منصور دی دو پنکھ ز اہد
 دینہ پنہ پنج کیشتہ تر نہ چھو تو نہ خبر
 دو پنکھ سلطان کو روخت عالم تباہ
 مارین تے سارے اسلام ترو
 دینہ تے منصور و اتیا مارے
 و ات مارن دوپ امام اعظم
 عاشقو تس دلبرس کوتاہ دو دکھ
 و ز ثبات خویش دار آراستہ
 ریسمان اوں پیمان پار تے
 کچھ راضی کو کہ پنہ نس مارن
 یکتہ و تے مورشد رسول اللہ سین
 جابلو، چلے گرد و کارو
 چھس بے احمد دیم امیر نس کو خبر

۱۰۰۰ شیخ منصور کو روئے عالم تباہ (چھاپی نوہ سخی)

۲۰۰ راہ منصور روٹ خلق و دین ترو - مارین تے سارے اسلام ترو (چھاپی)
 ۳۰۰ دینہ شیخ منصور و اتیا مارے (بے ناوہ سخی) حضرت منصور و اتیا مارے
 (چھاپی) ۴۰۰ لیچہ روایتی کہ (چھاپی کیو بے ناوہ) ۵۰۰ عاشقو کوتاہ تس یارس
 و دو دکھ (بے ناوہ سخی) عاری کو کوتاہ (چھاپی) ۶۰۰ ن ۱۲۶۶ مزچہ پر شار پیچہ گنو
 یکھتے از برائے خویش فتوا خواستند - پس بساط دار را آراستند
 پر شار پھیند باجے چھاپی نوہ سین مز درج ۷۰۰ پر شار پر چھ چھن تے ۲۶ مز
 بیت درج ۸۰۰ واصل اللہ کو پردہ زدن (ن ج) ۹۰۰ غافل و (ن ج)
 ن ۱۰۰ دوپ و نہوین تیچ چھو نو کیشتہ خبر (چھاپی نوہ سخی)

رنگہ رنگے طعنہ کر کے زائیدن
 دایہ پیچھے غائب سپن منصور مت
 گئے پریشاں زائہاں و جاہلان
 کیونتر کالاه اوس غائب از نظر
 شیمہ رتہ پتہ کو عیاں بالائے دار
 دوپ ائل حق کا بچہ پیچھے تھو آشکار
 دویمہ لکھ تھو دوپ ائل حق بر ملا
 سار وے ائی ائل حق ہنوت برون
 تریتمہ لکھ دوپ تھو ائل حق پر خوش
 اکتھ تری تھس خون لوگس نیرے
 شبلیں دوپس پکینا سا چھک کمان
 خونہ سستین از طہارت چھم ہوا
 خون منصور کو حبہ بالائے دار
 بھویر تمیز نش کو چو درمی یا مویج زن
 تی دچھت بے خود سپد کی کینہ حق پس
 گاہ دچھک برون گاہ بسو آسمان
 دوپ یہ کینر و شن رتن یا بیشتر
 واصل اللہ یش اوس بے قرار
 اوس امت یار یار سس در کینار
 خلق گئے از دست ہوش بست پا
 بلو کہ جنو وحش و طیر و ہنوت و زن
 ہوشہ رستین بیہ پھیر بچہ او ہوش
 خونہ سستین لوگ طہارت کرسے
 توہ دوپس چھس طہارت بوکران
 دائر یس بچہ جاہ تہس چھے مرجا
 نقش اللہ بر زمین کو آشکار

۱۱ دوپ یہ کینر و شن تریتمہ یا بیشتر (ن ۱۳۲۶)

۱۲ ۵۰ رنگہ رنگے بے قرار "یہم پانترھہ شار چھنہ قلمی نوہ سنہ

منز وریج سواے ن ۱۳۲۶۔

۱۳ دایہ پیچھے تھو وون ائل حق آشکار (نوہ سنہ جبار خان)

۱۴ بلو کہ جنو وحشیوتی ہنوت دپن (چھاپی نوہ سنہ)

۱۵ اکتھ تری تھس تہس چھے مرجا۔ یہم تہسے شار چھنہ کینہ چھاپی نوہ سنہ

۱۶ اکتھ تہ نقشہ بر زمین، کو آشکار۔ (ن ج)

۱۔ یتیم دُستِ خونِ منصور گویا
 کنبہ لایچھہ استخوانِ کرکھس مجدا
 ۲۔ کنبہ بدل یار بنے اکو لوسے پوش
 لکھ ہنر کنبہ پوش زن آیم تے
 ۳۔ کاجھ پیچھ منصور و گردن تھو دین
 عاقبت منصور زو لکھ نار ہے
 ۴۔ سور تموسند لوسے داؤن آہ ہے
 اٹھ دین نس آہ بنے کور ایترا
 ۵۔ تہ و ترانی انا اللہ کو پران
 موے تموسند اوس پران من خودا
 ۶۔ دوپسہ شیخن چاڑی پوشن نیوم ہوش
 زانہ مے یچھ مانہ یس پانس تے
 ۷۔ دوپن دوستن دیسہ رو قلم جان و
 نار کو رتھتہ یار میلویار ہے
 ۸۔ حال دیشھہ لوکھ گے گردا بے
 لوگ دینے من خودا یم من خودا

۱۔ کنبہ لایچھہ استخوانِ کرکھس مجدا
 موے تموسند اوس پران من خودا (بے ناو نمونہ)
 ۲۔ پوشہ ڈنڈ لایچھہ شبلی دوستن
 دوپسہ شیخن دیشھہ رو قلم ہوش و تن (بے ناو نمونہ)
 ۳۔ پچھنر کنبہ آیم مے پوشے ڈنڈ تے
 چاڑی پوشن کر مے دا پچھ کھنچ تے (بیا کھ قلمی نمونہ)
 ۴۔ پشار چھنہ جبار خان تہ نقل کورست
 ۵۔ انا تہ ۲۔ یم شورشار چھنہ کنبہ چھاپی نمونہ مندر درج
 وہ سور تموسند لوسے داؤن آہ ہے (بے ناو نمونہ)
 ۶۔ سور سپدس او لکھ تر دو لکھ آہ ہے (چھاپی)
 ۷۔ پشار چھ جبار خان نس نمونہ مندرے یوت و پشار تہ چھ جبار خان نس
 نمونہ مندرے یوت۔

ایں حکایت کے ورنہ حضرت جابرین
 ورنہ کاشری پانچو محمود کا مومین^۱
 محمودس پاس آں شیخ کبار
 سپینہ تس عشق سہتراے کردگار^۲

۱۔ یہ شار چھ حرف چھاپی نو سخن نثر کے یوت دریچ :- "یوسف لیخا"
 مثنوی نثر چھ پہ شار پچھ کتو دریچ :-
 در نہ لیخا ورنہ یہ حضرت جابرین اوں یہ کاشری پانچو محمود کا مومین
 ۲۔ "عشق اے پردہ درکار" چھاپی توہ بھریہ
 باسان چھ نو اٹھری شاربزہ قلم چھ بیکہ کیستہ شاربزہ مثنوی نثر یاد تو
 یمیک شک جبار خانس تہ چھ سہ چھ اُخرس پیچھ لیکھان :- اگرچہ نامہ
 منظور باقی باشد انشاء اللہ تعالیٰ جستجوے کردہ آورد خواہم نوشت
 "....."

در اصل چھ محمود کاشریس پتے مقبولن تہ چن منظور نامہ
 لیو کھت یس محمودیہ کھوتہ جبار واضح تہ پراڈ چھ تہ کتہ متصور
 نامک یس قلمی نو سچہ میا نو بیٹا بیٹا کریم قدوس لون لیو کھت چھ
 تہ کس لیکھتس نثر چھ تہ کتہ محمودن ناو لیو کھت پتہ قلم
 دتہ مقبول بنو ست تہ تفصیل خاطر و چھویم کتہ بہ ہند سرنامہ
 (ناجی)

قصہ شیخ منصور

شیخ منصور اوس نور جہاں
 عاشق و عشق رٹ رٹ رہے
 پیلہ در او عشقہ نس مائیں
 شد قہ تے ذوق میل برونے او
 زو لں پردے تے ادھر دے در او
 بوزنہ تہو پردہ زالنک پروا
 پڑو مہر نہ کہتے لوگ کرنے
 دو پہن ہاے منہ گویہ کیاہ
 دو پنکھ یارو کینہہ مہ کوئیوم
 من خود اپورن حال مائیں
 عالمو تہ عابدو در حیر
 قائم نیو تہ مقصود دیکھ فتوا
 جاہلو سمجھتے لوہ بردار
 شوق ساں ذوق ساں کھوت ایں
 عالمو تہ عابدو چیلہ روٹھیں
 دودھ دودھ شہتہ لوگ خون کلنے
 پیہر خون طہارت کو نہ کرے
 بیک در پردہ بشر نہیں
 بعدہ چرکھ ادھو صلیکے
 شراب چو تہو میخانیں
 کھٹکتے اوس تے قہتہ در او
 من خود امن خود اپان نون راو
 انے انا اللہ پورن برصبا
 من خود امن خود لوگ پر نے
 دیو تہمت موت چھ اہ تے ہوی
 یار شہد دود کو تاہ تے سنوم
 جاہلو شیخ لوگ قادیانیں
 منصور دینہ نش در او خبر
 منصور مارن چھو روا
 پیر ہے نہ کرنس پیچھ گفتار
 وار چھم میلن لولہ یارن
 شرع چہ شرک کہتے کلہ رٹھیں
 تہہ خون طہارت لوگ کرے
 میون پیو یار دود کا شہد زبونی

پتہ کنہ لوکن اچھ آیکھ
 پوشاہ لوئس اکراہل مدون
 دوپنس مے اہل دروہے
 لوکہ ہنر کنہ ترچہ آیم پوش
 دوستے ادھکھ پزہ ہی ما
 دوست کران سور ہو گوم
 مرزان شیخ منصور چھ کوٹھ
 دالہتہ تمہہ جاپہ مار نوٹھ
 اوک پر سرتے ہنیہ پادی تن
 داپہ پیٹھ من عہدا پورن پر نور
 مارہتہ تمہہ جاپہ والہ نوٹھ
 نامہ ہنر نور لوگ ہرنے
 سورستہ برباد دیت وادون
 ٹدی یاد نور لوگ ہرنے
 قطریٹھ لوٹھ ڈری یادوس پو
 یو کے اوس توری ترودون رو
 تمہہ کنہ شیخس تنہہ لایکھ
 داپہ پیٹھ شیخن تیج گردن
 زیتہ کوہ نیوتھواصلس پے
 پوشہ ترچہ چاہہ ڈیجر ووم ہوش
 داپہ پیٹھ پھپرہتہ کر نظرا
 یارستہ دودے پیترن پیوم
 عرشہ کھوتہ اعلا فرشتہ کھوتہ ٹوٹھ
 تنہہ نیش سرتس اند ترودھ
 من عہدا من عہدا پران ہن ہن
 مارہہ دوٹھکھ شیخ منصور
 نارس منز باگ زالہ نوٹھ
 من عہدا من عہدا لوگ ہرنے
 چھکیرتھ لوٹھکھ ڈری یادون
 من عہدا من عہدا لوگ ہرنے
 قطرے عابن ڈری یادواہ گو
 قطرس ناد آدم ڈری یاد پو

محمدیو تہہتہ سوز ظہور
 قلم ہر سادہ شیخ منصور

(غزلان تہہ سقی ہنر باجند ہنر تہہتہ، عزیز اللہ شاہ ذل ۱۲۹۰ھ ملکیت ابن مہکور)

۱ پوزن نفلہ روزگہ مہا صہ کُن
 ۲ کجا آرم زبان تاشکر گویم
 ۳ جواناہ اکھ و چھن چون تان
 ۴ شمع زن شولہ دوان لولہ رپون
 ۵ زلف زبے زالہ لاکھ جانوارن
 ۶ شکلب ادس واداد سرخے سان
 ۷ کندہ پتہ بر ستمہ عشق بازی
 ۸ وار تل سار دہاے ادس پاران
 ۹ دلس گو باد شاہس کس سنا چھو
 ۱۰ نشے تن دوت سلطان استے
 ۱۱ چھے بو کو وال چھک نور میوے
 ۱۲ تہے کو سخت لاکھ تن جوانس
 ۱۳ دوان ادس پانی پانس دے پانو
 ۱۴ شے کو نو چھم خیر دوان بامس
 ۱۵ اکوژن روزگہ نفلہ (قن)
 ۱۶ ہر کہ آرم زبان (چھن)

۱۷ جوانا کتہ شولہ دوان (چھن)
 ۱۸ بگریہ ادس نوگت جانوارن (چھن)
 ۱۹ پشار چھہ پھاپی نو سمن شرن
 ۲۰ نہ روڈس ہوش و حرکت نشہ پانس (چھن)
 ۲۱ پیم پشار چھن ۱۲۸۴ شرنے یوت۔

دیم کس دود با بس میاں خبر
 نے رو دم داغ و حسرت جگر منتر
 دپ ہم دید پنے بے پو تر میاں
 کو رن ہے خود ایا کینہ کورم سے
 بڑن خان کرائی چھک پوائی
 دوپس تم پادشاہن ناد کینہ چھے
 دوپس تم پادشاہن دنہ کس چھک
 ونکھ تے ننتہ مار کھ، اد کینا پاسے
 باو ہے پوز تہ ناد چھم نور اللہ خان
 تر یودے زالبہ ہم تے گالہ ہم پان
 پران الکاظمین الغیظ ساری
 یسے زکھ زاپہ تہ تس خشتہ گوناہ
 ولیکن چھے قسم تس ذاتہ سندے
 یہ مناسبتو دادے گریاں سے
 روٹو ہے زور فرزند سے کبوتر
 مر کھ سے دید تہ بابے کر ہم ستر
 دپ ہم بابو پنے یار میاں
 اتھے ماشوق امت راو دم سے
 مہان چھک خانہ مانے پادشاہی
 پوزے دن سپرین باو کیا چھے
 گزھی کینہ یتیم تران دنہ کس چھک
 جرائن نو تران کو رن ہے مانے
 ترے کینہ داتی سے یودے مار سلط
 دنہ کینہ سپرین چھک آسان
 دپان چھے بار صاحب داد ساری
 سے یودے یار دیم چھک منہ
 دتے یتیم پادشاہی گریہ کو رن
 ازہ ہم ناکانہ تر خانہ ابن اجداد سے

۱۷۲ ۳۷ یم ترے شار تر چھک چھاپی نو سخص منز
 ۴ ۵ یم زشار چھک قلمی نو سخص منز ۶ ۷ شار چھک چھاپی نو سخص منز
 ۸ ۹ یم نو تو ان (چھن) ۱۰ ۱۱ شار چھک چھاپی نو سخص منز
 ۱۲ ۱۳ یودے مار ہم تے گالہ ہم پان - دنہ سپرین چھک امکان (چھن)
 ۱۴ ۱۵ اول دوپس قسم چھے (چھن)

اول تپے نشہ مائیں گزھ تہ و ن تہ
 پہ روٹ سے کو تو الٹن زور اڑا تھ
 سہ کوئے زانہ کینہ گو لول تے لوک
 تشنہ او ستم توقع سہ سورم
 و بستام موج رو چھتس کہ لولے
 اچھن مینہ کاشہ پتم غا بڑا تھا
 و نہتہ کس زانہ چھم آست نہتہ حال
 و بستام چھس نہ و چھم آفتابن
 دوون وارہ دو پئس تم کو ماج پھیر
 تھے پتے نیر مارم مول چوئے
 سہیٹھا گو ماج مائیں نشہ بیجا
 چھ سارے کھوئے مشکل عشق منزل
 گیا سس موج، کو تہم بزم کن تہ
 چھسے لاجپا کر تہم موکلن با تھ
 دود تے پوہ تہ دودے زانہ یعقوب
 سہ تراو تھ اس چانے و تہ دورم
 پگاہ نیتہ مار تہم مئے، کتہ ڈولے
 مویاہ بہ ستم تہ و چھتس سیر سا تھا
 شہتہ چھم بال گوشت شہتہ نہا
 دوون نیرا چانہ با تھ بہ جو ابن
 ہیکا بہ مار کن تہ باگ نیر تھ
 کریم مئے در تھ تھ تھ تھ تھ
 کران اوس والے کیاہ گوم اولہ
 مئے یا مئے سہ رانس بوسے در دل

۱۔ اید شار چھن ۱۲۸۴ م ۲۶ ۳۶ یم زہ شار چھن چھاپی نو سخن شہ
 ۲۔ کوئس تام پوہ تہ و تھ چھس نہ آفتابن (چھن)
 ۳۔ اید شار پتہ چھ چھاپی نو سخن یہ شار لیکت
 ۴۔ و بستام پوہ تہ و تھ چھس نہ تار کن شہ
 ۵۔ تہ تہ ستر و تہ نیر مارم مول چوئے
 ۶۔ و بستام بال و تھ چھس نہ کا تہ و تھ
 ۷۔ دوون نیرا چانہ با تھ بہ جو ابن شہ
 ۸۔ کریم تہ تہ تہ و تھ مول چوئے (چھن)
 ۹۔ دوون نیرا چانہ با تھ بہ جو ابن شہ (چھن)
 ۱۰۔ کران اوس پانی پانس وادریغا (چھن)

پیکان کو نشہ بڑیس ووت ردان
 چھنا اُسو بآے بار نو شمس و قمر
 بڑ روٹ سے کو توالن زور ازراحتہ
 ژئے کوتاہ باپ بھیر میڑ میان
 گردھی آخر جہا نی تاقب مٹھ
 دو پئس تم بآے پھیر جتہ در فرات
 بہ سختی کا تہہ ہنرے برانجھ موٹھا
 تر بوزجھ کو توالن لوے نس کیٹہ
 نہ ژدوے مول موجب بے ضا پین
 جوائن کیتو وین نالہ فری یاد
 پرن پیو کو تو اس پیم ژدوے تین
 ہران اوس ژالہ ژالے مٹھ زن اوٹ
 برس دب دب کران کو اکھ غولام
 جوائن یام بوژن یار سنداو
 ژئے چھے ناباپہ میا نیو عار دیوان
 ژئے چھے ناباپہ میا نیو عار دیوان
 چھے نا عاپ کر تم موکلن باجھ
 ژدوے بوز تو باپہ آخر زار میا نی
 ژئے روزی نابو تس داغ طامٹھ
 مرون بہتر تہ ضا مرنس چھینہ طاقت
 خدہ دایس پنے پنے پچھ پان پشراو
 جوائن نو توالنس کوٹ گوداہ
 ژدوے پائس پتہ فاتح کرتہ امین
 اکے تس اوس یارہ پیوس سے یاد
 مے چھم اکھ دوستا سے دیہ ضا پین
 پیکان کو خاچہ عالی پمٹس نشس
 زین تم بآے پشیر یار س سلطانہ
 دلس تس شور سپین دور مٹھ ڈرا

۱۲۸۴ھ میں ۲۷ ژوئہ کریم باپہ میا نے موکلن باجھ (چھین)

۱۲۸۴ھ میں ۲۷ ژوئہ کریم باپہ میا نے موکلن باجھ (چھین)

۱۲۸۴ھ میں ۲۷ ژوئہ کریم باپہ میا نے موکلن باجھ (چھین)

۱۲۸۴ھ میں ۲۷ ژوئہ کریم باپہ میا نے موکلن باجھ (چھین)

۱۲۸۴ھ میں ۲۷ ژوئہ کریم باپہ میا نے موکلن باجھ (چھین)

اکتھس کیتھ خستہ موت ہمتہ ڈراڈر
 کڈن کر تیل بٹ لاپن کوٹوالس
 دوپس تیکو میون مارن چھے نہ آسان
 وزیر سیز داوتل کس اوس پاران
 اوس کیا اوس مطلب کد مائے
 یہ چھا دستور در شہر و ہلاکت
 چھ مائے یار ضامن آڈ تو یارس
 یکان گئے ہر دو اندر خانہ یار
 تیکے کتھ بوزون کو خاجہ ہمتہ
 بچھے یار ضامن آڈ تے رتس
 تر موغم بر چھے غم خار پڑ پٹھو
 چھ ساری کھتہ بہتر دوسداری
 وچھن بے چارے بے کس یار تیل
 ڈلان تیکو پان پشرون ڈل جلاس
 ڈ مار کھتے تھے ماری پان سلطان
 ہندر گوشت سہ گھران ڈنڈ تارن
 یہ کتھ چرس کران اوس آپ پائے
 پتھے پٹھو چھا کران ڈورس حیات
 نتے بوکھا ناؤن پیچھ دارس
 بہ پیش اس میکر اظہار
 ڈ کوو مٹہ گوہم مٹہ ہمتہ
 نتے ڈے کھا ناؤن پیچھ دارس
 ڈ روز تم زیند ساری دندے ٹاٹھو
 شفیقہ آسہ یارس وند ساری

۱۷ تیکن (چھن) ۲۷ ٹکان تیکو (چھن)

۳۷ مے روٹ مے ڈور باپتھ نتہ مارن (ن ۱۲۸۴)

۴۷ ہران اوش اوس کران آپ گراے (چھن)

۵۷ اسی باپتھ یارس کران حیاتھ (چھن) ۶۷ یہ شار چھن چھاپی نوٹس منز

۷۷ یہ شار چھن ۱۲۸۴ منز۔ اپ پتہ چھ چھاپی نوٹس منز ہم دشار لکھت

وہنتام عسوی بار فی دست و کمر پکاہ نتہ مارنے مے اے برادر

دین نالے تر یارو زار بوزتم سوال چھے پتہ نہ کن دتھ تر بوزتم

جوان تم کو خاجہ زادوں میں سے دیتا
 چھٹے ضامن راتس کو توالے
 تیس نیش یا پانچ سوہ کلون
 کھٹھہ روڈ پادشاہ در زیر رزن
 ویرس کیاہ چھ کوراء خوب تے خاص
 چھ تم کو سے ناو بی بی بعد مر جان
 وئے کیاہ زونہ کھٹھہ سے زیبا
 سوہ پیشہ کور گل لکھ جاہ پائے
 سبز تے کیاہ چھ شے ون سوہ خنر باگ
 روٹس پیچہ کیاہ چھ شے ون لکھ کل
 روٹس پیچہ کیاہ چھ زلف ن داغ
 گوہ لابس خال پیشہ بر جگر داغ
 سوہ یوڈوے سوہ پیچہ شمس مرادوی
 زلف زنجیر پیچہ چھس زلف قار
 بنگاہ تے و اتناونس وادی رتن
 چھ میونے دوس راتس سے حوالے
 جوان خاجہ زادس حال بوون
 یہ کینتر ہا وون تم کو تی ادس بوون
 تیس تے سے چھ گوٹ پور اخلاص
 بچھس تسو پتہ گوٹ حال حاران
 سوہ پیشہ آروں دل دز عشق نارے
 دلم تے چاہ باہل شے ویر ناگ
 شوٹھ شہار زن در خرمن گل
 سوہ پیشہ عاشق چھ بر جگر داغ
 بن تے شکہ بر کبر پیچہ ہند باغ
 بغیرہ تیر ناوک لہ تر تراوی
 نئے آسے کرانی کیاہ شکائے

۱۔ جوان خاجہ زادوں میں سے دیتا
 (چھن) (ن پھر) ۲۔ بلبہ کور جاہ پائے (چھن)
 ۳۔ پیچہ شہار (چھن)
 ۴۔ پش چھ پائی نہ سکتا
 ۵۔ پش چھن ۱۲۸۴ شز ۶۔ پش چھن ۱۲۸۴ شز

مرن بیچارہ خوش دیدار ہر نے
 بہ نئے طیش سونے دیشم نے راتیں
 ہر چھس تیں نشہ داتن نصف اتن
 گیم فو زاہ تہ تیں کن چشمہ گمراہ
 چھیمے یار حنا من دم تہ ذرا صحتہ
 دوپس تم حنا من گزہ چھین موہو
 ودان تہ داتن گو آہ کو تہ
 وچھن سوئے نازنین اس ہوشہ دچہر
 سونو زیاد میرا ہے خدا یا
 رکہ ہر چلن کہو ہم کیا کردنگا
 ہمارا کیا کیا کب تے گب دل
 جوان مجھے بیٹھے برقعہ تل تاہم
 نہ ڈیشہ روئے کھوٹن غصہ دہن
 پہنچہ تم نشانہ ہے پیچہ تم کوین زار
 خطا کینہ چھینہ تھو دو وہ حال باد

شہیدن مہند مزاراہ پیہ بر نے
 دزان چھی اسو دوشوئے راتیں
 چھہ تھو کر مو پاک پا چھین پاک اتن
 تلاوت چھی کر ان اسو تا سحر گاہ
 پے تیں دلبرس نشہ پیچہ بہرہ
 کھٹھہ ذرا دتیں پتے سلطان محمود
 کند لائین تہ یارس نشہ دوتے
 ودان تیں یارہ سترے مایہ گچہر
 سجن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
 اسی کی خاطر آج میں مروتنگا
 اسی کو چارہ مانگوں کار شکل
 سپنو بیدار کیاہ سنے یار ماہم
 جوان کاہہ دلون جاہہ ذوٹن
 زخاب نازسا تھا گزہ تہ بیدار
 مرن چھیم بالی آخر کالو رائے

- ۱۰ یار چھین چھاپی نہ سجن ستر ۲۰ پرن (قن)
 ۲۰ چھیم حنا من راتیں دم تے رخصت (چھین)
 ۳۰ دوستن (چھین) ۵۰ لعل پر جان (چھین)
 ۶۰ یار چھین ۱۲۸۴ ستر ۷۰ جوان برقعہ تل تیں مجھے پیچہ تاہر چھین

تہ بوز ختنہ لے ہنر گئے بیدار
 سے لوسم چشمہ و چھان پوت کیا ہے
 بے لئیس جاہ دادے آر کا تر ہے
 لہر تھم دل دے لایہ تھم آپس سنگ
 جوان عرض کورنس زار بوزم
 غنیمتہ زان چھٹے زخمہ راتھا
 شہید کھ مرنور علیہ پیچہ قرآن مجید
 کوار کھ تاپاس آخر ختم قرآن
 پور کھ فاتح کر کھ فریاد و زاری
 بنگاہ مارن سے چھٹے اہر ملاقات
 ڈر سیٹھ چھٹے بنگاہ میل مارنے سے
 تہ بوز دے تمہ ساتن باوریم پان
 بے بوز دے رے چوئے ڈیشہ اردور
 تہ ڈیشہ کور زان عرش اعلا
 وزیر شہزاد کور احوال بوز یا مٹھ
 سیٹھ تہ نرم دل کو آوتس مار
 سے کھوتے کیا دیو تھتھ کو کھامیر
 سے گنر نرم زون تار کھ سار ریشے
 سے کو کستور پانس فاختہ رنگ
 سے مارن ہتھ بنگاہ وہ ذرا غور
 کرونا ختم قرآن بہتہ ساتھا
 و چھان اسی کھ اکس کن پور بدید
 دوشوے سوختہ دل اسی مٹھ مارن
 تے تے سے اس پوز پٹھ دو سدی
 قیامتہ نام وہ فی میل تہ سو ذات
 گنہ تہ تے کا ٹھو سے پیچہ کھارنے
 تہ ڈیشہ زو کھسن سے گنہ آسان
 بے لائے کا ٹھو سے شیخ منصو
 تہ ڈیشہ زن بے ڈیشن حق تعالا
 سپوز تہ ساتن زن قیامتہ

۱۰ خاطر (چھن) ۲۰ اچ رائے (چھن)

۲۰ یہ کور تھم سے لایہ تھم آپس سنگ (چھن)

۳۰ بنگاہ سے مارنے تھتھ را غور نرم و پیچہ (ن ۱۲۸۴)

۶۰ نہایتھ (ن ۱۲۸۴) ذات = زائہ و عھاوے سے (چھن)

یہ کیا مئے بود ختم، ختم بود ختم، ختم بود ختم
 متو کر تم پتو لکن حب دئی
 بے کوتاہ چون دور پر میکہ زار حتم
 سہ ندر کیہ کہ مار میں جاؤ لولن
 دے فرماؤ ترو ختم بر تیس آب
 دے مجھ کو نہ کس بو تر او ختم لال
 دے بو یوسفو لاکے زلیخا
 دے شیخو تے اے نو پینر ہند
 دے محمد کو کت گوہم ایازو
 دے تھو پھیر چھ بیل نالہ دون
 دے تھو پھیر چھ پھیر شمعے پیچھ
 دے بو ار زو لاکے ہیہ مال
 دے بو سیف اللہ ملک کو کو کو کہ
 دے بو مہر پر کر ختم سمیر نول
 دے معیار دلدارو پیہما

مئے کور ختم یا دیکس شراوش ماگہ
 مے زئے پھتہ کرے بو جاں خدائی
 مئے گوہم عشقہ تارے پان زار حتم
 گوہر تر او حتم و لکن مندور ڈولن
 پیتم درشن دتم شہرینہ در غاب
 پیتم دو بار کہ ہو ختم سائل
 شنگے نو کینہہ تر سا خا کر حتم
 پیتم تے پتہ لار ان کا ستم مول
 پیکھنا بیہ پھیر چھ پاکبازو
 فکے سوہر چھ کتہ پھیر چھ حالہ ہوا
 دزان پیچہ در تار موہ حتم
 پیتم تے خا بوار تھا باو تم حال
 دے بو دل جال دہ زماو تم کوہ
 کو بو زار جھٹھ تے نار و زمل
 میان بت کدہ درشن دہیما

۱ گوہر تر او حتم سہ ندر واراہ ڈولن (چھن)

۲ اوٹن ختم پر تیس آب (چھن) ۳ مئے چانے داد کو مت جگس ہول

(چھن) ۴ پتہ کو نو آکھ پھیر چھ پاکبازو (چھن)

۵ تا ۷ پم زور شار چھن ۱۲۸۴ شہر

ونبختہ کس زانچہم آبت نبختہ مال
 دلس ماغورہ کینہ چھہ یار میونے
 قسم چچم کہتہ وادس میکہ بھیرتہ
 زاناہ چھس بصورتہ لاکہ مرزا
 کران اسو پانہ وانی رتم لیل تہ وانی
 سونہتہ بھول آفتابن ترور تو
 حقیقتہ پادشاہن بوڑ پانے
 پورن نغلاہ کورن الحمد للہ
 فلتہ تمکونہ کورن کورن کورن
 نقیبین کوے خابجہ تمس ناد
 جرائس اس پیمر نیشہ بر زملہ
 زاناہ اس تس شاپستہ دانا
 شینتہ چچم نالی کوکت شرمہ شہ زال
 پوزے ون یار کیاہ وونہ فرچار چچے
 بے نیرے خاصہ ماتم جامہ پیرتہ
 تر زھارنہ وچھتہ کینہ پانچو نیر فرزا
 قیامتر دومہ میلونہ پانہ وانی
 جوان دوریل تس یار سندن گو
 سچھا شرمہ کوئے سوئے خانے
 چھ میا نے وقتہ عاشق پاک واللہ
 اول سے زور رات کئے مشکہ نوون
 تر کور نکھ پادشاہن زور پانچو یاد
 خوجن کوڈ کوڈ تکتہ شاندیلہ
 حسینا خوش صفتہ معشوق جاناہ

واپوزے ون اصل کیاہ چچہ چار میونے (چچن) یہ شار چچہ چھاپنی
 نو بخش تر ۱۲ اشار بروئہ درج و تر زھارنہ ان مار کس منز نیر فرزا (چچن)
 کہ پانچو کبختہ کتو۔

۳ کران اسو ابودای لیل تہ وانی قیامتران میلونہ پانہ وانی (چچن)
 ۴ لوگن (چچن) ۵ اول سے رات کئے زور مشکہ نوون (چچن)
 ۶ رقبین (چچن) آمد شار بروئہ چچہ چھاپنی نو بخش تر ۱۲ اشار درج سے
 شہن سوز یار سندن کئے اکھ جلاہ جلاون بوڑون کر اکھ آداناہ

تسندے کوٹھ تھونس شائے کنے
 پر زُھس تانٹھ تھے اٹھ کیا چھوٹے
 دوپس تھو چھپے یہ میوئے یار لاشکھ
 یوہے روٹ کوٹوالن فندہ تھلے
 تھیس نشیٹھ میوئے مارج تے مالو
 قیامتھ چھا یہ کیہ گوہے افسوس
 تھمن ہنڈر کھوہ تہ روپس تانٹھ میانی
 یہ چھامقدور توت تام زندہ چھس
 یہ کورے مہ اٹھ میوئے چھپے تھلے پان
 پمارے پان لارے پیش سلطان
 نقیس خارج ہمت اسو ہمراہ

گوہن تس یار سندے رفت تے
 گرہک کوٹ باو تم بر یار میاں
 لال ہر جانہ پیچھ کوٹ چھ عاشق
 وزیر سہنر دوہر منزے دار تے
 تھمن میوئے چھنڈ کاتھ مے زور تے مالو
 وٹھتھ گے مارج مالس مے افسوس
 مناسب چھا تھنن اسہ پانہ دانی
 جلدن اٹھ مارن دیمہن بو
 مے چھم از یار سندے دودرالن
 خبردار پھنڈ بیدار گرہ توت تان
 مے ونتم یادش ہارے گرہن کیاہ

۱۔ دوپس تھو کوٹھ دیو میوئے شائے کنے
 ۲۔ چھاپی نوہن منز چھپے یہ شار غلط پاٹھو یکھت۔
 ۳۔ وزیر سہنر راتھ کیٹھ دار تے (چھن)
 ۴۔ قیامتھ آہ نزدیکھ مے افسوس
 (چھاپی نوہن)

۵۔ مے (ن ۱۲۸۴) ۶۔ کیا چھپے اسہ دھن
 ۷۔ یہ شار چھنڈ چھاپی نوہن منز ۸۔ مان (چھن)
 ۹۔ یہ یاری کر یارس پیش سلطان (چھن) ۱۰۔ اخاچ زادہ (چھن)

جو پمانے گزھی دم سستو ناظر
 چھٹے بوڑو راتک وات مارن
 بدل ما کاشہ لکے ماسرتی مشگم
 نہ تھا مال موختے لال منظور
 وودکھ تس خاچہ زادس گرباڑو
 ودان اسوہل کران اسو پانی پانی
 آتے سستو تھوڈو وچھتھ کوئندہ
 دوپہس نیو نقبس یار چوٹے
 ودان کو نالہ ودان ہائے کیاہ گوم
 شہس نش واتہ ووتے کیاہ ملن
 شنی شمشیر سچھہ دراو خاچہ زادہ
 مے مارم تے مے خشم بے گواہس
 قصا مے ہیکھ تے مارم چھٹن حار
 ویتھو ال حکم وکی کین کس چھہ پاران
 دوپہس تھو بادشاہن روز بے غم
 وچھہ بو یار سے پیٹ یار چھہ پاران
 نقبس سستو پیرتھ کوٹ سنا گوم
 بچھس پیٹھ آتھ قطراہ موجوانس
 مے وکی تو م یار میونے گوم کوٹے
 مے دوپہم واپر گوم زہس تھو تھو
 سہ میونے یار ضامن مار ما گوم
 یہ چھم ضامن راتک زور چھس بے
 شہس نش گوز گندھتھ استاد
 تر بوڑھتھ واپر اوش پوک یادشاہ

۱۔ اگر گزھی مے مال دولتھ سوز ناظر - گزھی مے خون تھو سستو چھس بے حار (چھن)
 ۲۔ ویتھو و لیوم وکی کین کس چھہ پاران (چھن) اگر گزھی مے مال دولتھ تی تر تھم
 ۳۔ دیار (چھن) ۵۰ پشار چھن ۱۲۸۴ شریکھت -
 ۴۔ وچھتھ کوئندہ تھو تھو تھو مے ویتھ خاچہ پیرتھ گوم کوٹے (چھن)
 ۵۔ نقبس سستو دراو یار چوٹے (چھن)
 ۶۔ پشار چھن ۱۲۸۴ شریکھت -
 ۷۔ پشار چھن چھپنی نہ تھو شریکھت -

۱ کوڑمکھ سرساختا چھتہ از دور
 ۲ چھن دھن مہنہ مشہدہ ڈیو نیمہ خلقو
 ۳ فقیر و بوز تو کیاہ گے زلیو ہے
 ۴ دئے کیاہ کوڑموتہ اکھ اکس پختہ
 ۵ ونے القصد سپن محکم سلطان
 ۶ کوڑمکھ استاد نامتہ کوٹھ تسکتہ
 ۷ جلا دن گوز نگدونس رز سستی
 ۸ خود ایا بے گناہ چھس بند چوئے
 ۹ لوڈ کھ بے چارہ ٹاٹھس شکارا
 ۱۰ کلہ گوشاہ شکستہ موپیشان
 ۱۱ وچھن ناچار گومت کاٹھ پیچہ
 ۱۲ سیہ پوش اسو ماتم جامہ کتہ
 ۱۳ اٹھن دھن مائز لاگتہ سوہ چھن
 ۱۴ اٹھس کپتہ نیز کرتل اس ٹالی
 ۱۵ گرس اس زور سستی دور ناون
 ۱۶ وچھن بو یار سے پیچہ یار چھا پور
 ۱۷ ودان اوس سور عالم شور کیاہ کوڑ
 ۱۸ مرس پیچہ رتمو دوپ بے نئے ہے
 ۱۹ تنے چھے دوستن منز روز پرتکھ
 ۲۰ چھہ اچھہ زور میوئے نور اللہ خان
 ۲۱ جران دار پشیتہ بارواہ دیت
 ۲۲ جران مالہ دیتی فریاد کمتی
 ۲۳ زانکھہ کیاہ لیو کھتم کر لولے
 ۲۴ کوڑ منز دراو اکھ مندہ یون سوارا
 ۲۵ ودان تنس یار سندیے حال دیشان
 ۲۶ کرے نا شمعے پختہ پونپراہ کتہ
 ۲۷ دیان تہہ دار تلہ کز فاسار تھنہ
 ۲۸ سوسن تل غرق کا پڑا سوہ پشتر تن
 ۲۹ کماں بردوش ترکش کوڑ نر خالی
 ۳۰ خریدارن پنن دیدار ماون

۱ عایہ شار چھنہ چھا پئی نوہن منز ۲۷ اشارہ چھنہ چھا پئی نوہن منز

۳ تڑپھے پھے روز پش یارن منزے کتہ (چھن)

۴ سپن القصد کوتاہ حکم سلطان (چھن) ۵ کوڑمکھ پشیتہ (چھن)

۶ جانش گوز نگد کھ رز سستی (چھن) ۷ وچھن تنس یار سندیے حال دارا (چھن)

وزیر اوس بادشاہس برہنہ کئے
 دوش تہو پادشاہم چھنہ خبر
 پری لاکھتہ سیٹھا دیوانہ کرن
 برچھنہ زان پین دمن مانہ کیا نام
 یہ چھے ماشق اوسند چھنہ زان
 گریس پیٹھا حالہ اکہ چھے تھالہ نوا
 چھہ اوسے کن برمیست سور عالم
 ٹکان تہو پادشاہن دوپ پریس
 نظر کر چھاو چھان پم دور دوسے
 نظر کر کور چانی جامہ دھتہ پاک
 وزیر دپھتہ دوسہ کیا یختہ چھہ تدبیر
 چھے بوگور مہج چھک کو بوئے
 وزیر دپھتہ یہ ماوسے وٹنے
 چھے درامتر نازینا پردہ نمبر
 بہ شمع روپے غمہ پردہ کرن
 یہ دپھتہ بیقرادن روٹن آرام
 توے تل کاٹھ پیٹھ سر نوجوان
 موتیس بازس متر ڈالہ دیوان
 یہ چھے از یار دادے پیٹھ یہ ماتم
 دلس رکھ یختہ گزھی فاش سر
 سے رڈے دوسے ازراحتہ ڈور
 جانش پیٹھ چھے لیکن عاشق پاک
 غنیمتہ زان یودوسے اسہ تقدیر
 پین دمن دوسہ فی کرو نائینہ دوسے

۱۰۰ ماچھے ژے وٹے (چھن)
 ۱۰۱ وزیرن دوش پادشاہ (چھن) ۱۰۲ پشار چھنہ چھاپی نوہ سخن منز
 ۱۰۳ توے مادہ پیٹھ تل سر جوان (چھن)
 ۱۰۴ پشار تہ چھنہ چھاپی نوہ سخن منز
 ۱۰۵ پشار چھہ چھاپی نوہ سخن منز غلط پاٹھو لیکھتہ
 ۱۰۶ کھٹتہ تہو (چھن)

۱۰۷ یسے چھے کور چانی واپ دھتہ پاک (ن ۱۷۸۴)
 ۱۰۸ پشار چھنہ ن ۱۷۸۴ منز ۹ گوبر مہج = ۹ گوبر پول (چھن)

دوزین تو بر دو پیش چش براضی
 آنکه زهار بخت بر دانا مغتر قاضی
 جُوان انداز دو لکھ شاد پس
 سیٹھا تم کو خجھ جامہ تیز پیرن
 کورس تم کو بادشاہن پانہ شادش
 نون بہتر کو بخت نو سپر خود فاش
 تونے از داتو کو کھ نیشہ یار سن
 تونے کو بخت پاکب اری بر تلو بخت
 دچھے بر مول جی ہم تو بخت فرزند
 تونے کو بخت شاد سپر لال مرجان
 خلیتہ تم کو الی تونے شاد پس
 دران دشت عاشقن وون و سون
 رین تم کو عاشقن عاشق نالے
 پیتی اسی عاشق و عاشق پیش
 پیتی اسی شاہ عادل صابر دین
 پیتی اسی سپر دستے بر گلا لے

ہزاران مرخب بر جان محمود
 کہ گفت این قلعہ سلطان محمود

۱ سوسہ میر بخت بودانا (چھ) ۲ جوان تم کو کا بخت وون شاد کوون
 ۳ سیٹھا شاد پانہ تس پوہ شاہ پیرن (چھ) ۴ سپر فاش (چھ)
 ۵ پشار چھنے چھاپی نوہ سن منز ۵ تونے کو عاشقن سپر تلو بخت (چھ)
 ۶ لال سپر جانی ہند (چھ) ۷ پشار چھنے ن ۲۸۴ منز ۸
 ۹ پشار چھنے چھاپی نوہ سن منز ۹ ہران اوس اوش تین دون بر گلا لے
 (چھ)

پہلی نامہ

دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ^۱
کوہمی گفت اے کریم دے اللہ

نالہ دیوان اوس دیان یا جلیل	ڈیو تھک موسیٰ اکھ پوہلا برسیل
زار و نان اوس دیان یا صمد ^۲	ڈیو تھک موسیٰ اکھ پوہلا دودلہ
اوس دیان بار صا پوچھک کتے	ڈیو تھک اوش اوس تراوان پیچھ دتے ^۳
پارو لگیو زار میانی بوزتم ^۴	دودی لہ اوس دودان دمبدم
دپہ چانے زوڑ لوگم کروں تے	مول بوجی ساریوٹے کروں تے ^۵

۱ دپہ موسیٰ یک شبانی برسیل (قن)

۲ مقبول امرتسری چھ پن پھل نامہ پیچھ کنو شور و کران :

چھکے و نان پانے جناب مولوی	روز دما بوز اندر مشنوی
کوہمی گفت اے خداوند اللہ	دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ
نرکری مٹرف صہ چائی نوکری	کھتہ شے چھک تہ بہ کرسہ چاکری
نازینہاہ بوسہ کرے روپے	شانہ کرے موپہ عشر بوپے
اوس دیان کتہ ڈھار کتہ یا صمد (قن)	۳ سیل تہ دانی اوس کران دودود
۴ پیشہ پیشہ اوش تراوان دارتے (قن)	۵ عا قادرا پروردگار بوزتم (قن)
۶ پیشہ پیشہ مروجہ نوہ سخن منز	

حقو تہ نیباہ اُنہ ہے بو دود تہ گھو
 بارھا بو میون ہوی کس دود پو
 بھہ چھ لک یو فہم تہ مایر کھیا دھو
 تیش لک یو گتہ دودا چٹا دھو
 رشیہ و یو ہشتہ تہ سونہ تہ ماز یو
 خاصہ جامن تار سونہ چے تار یو
 ساسہ بڑے خاصہ نیامز کھیا دھو
 تیر لکھو کھو تہ بڑا دھو
 فہم تہ مایر جھم مے چانے دودے
 ڈے کھتا موڈے چتا موڈے

جامہ ہایت دوزم پیش ہایت کشم

شریشیت آدم اے محشم

ہم پیرو ناناہائے روغنیں

خمر جفرا تہ نازین

نندہ وار یو مہلہ ہورا کور یو
 پونہ گتہ یو گھو سستہ مہلہ یو
 دشتہ پانے مل بہ کھورن کاسہ یو
 جند گتہ کھتہ بشہ بردار آسہ یو
 کتہ آسان چھک پڑشتی رونہ ما
 چھے مے ارمان چون فرمان بونہ ما
 مشک عبیر مہچہ پانن کوکلن
 چاند لفتہ چھنہ عاشق موکلن

عافہ تہ زامن نان روغن چاویہتہ
 تیش لک یو قند شربتہ چاویہتہ (ق)
 مقبول امر تیری چھ لیکھان
 در پکھو پاشوے کڑے دمبدم
 ہفتہ سستی نرم کڑے پادشہ
 ساتہ ساتے ذمہ سمیہ چون غم
 برتے زھاوول کرے قوربان تہ
 آوے رادس تہ پادن پان تہ
 جامہ سو یو بھیکہ سستہ آوے
 بوسہ کڑیو تو سہ ولہ یو ذاروے

زین نمط بیہودے گفت آن شبان

گفت موسے باکہ کوئی اے فلاں

گفت با آن کس کہ مارا آفریہ

ایں زمین و جرح زود آمد پد پد

تس دپان چھس بویتمی دود پدو
تس دپان چھس بویتمی دود پدو

عرش عرسی یادو یتمو کور تس دویتم
نار بوسے دود لخم کور تس دویتم

تس دپان چھس یادو یتمو کور آسمان
گلونہ گندھ ہمہ کور غم ریمان

تس دپان چھس یس ہچہ جاہک تے
عشقہ نامے یتمو تے کور غم سور تے

تس دپان چھس یتمو کور م لپار تے
سر زار لختہ کور تے کور غم نار تے

گولنس تمو زولنس دود لنس مد
شہ ہستہ تے زول دلس کور غم مد

گفت موسیٰ ہائے خیرہ سر شدی

خود مسلمان ناشدہ کافر شدی

گر نہ بندی زین سخن تو خلق را

آتش آید بسوزد خلق را

دو پس دوس ہائے پہلیو پیتی دپ
امہ دینے کھو تے پرت چھس اوس پ

ہائے پہلیو پیتی دین فیزو
امہ دینے سور عالم دینو

کھیا دین کس ناوہن کس جاہن
تیر لکھتہ کھو تے کس ساوہن

ہائے پہلیو بوز تو تہندے صفا
کھیون تے گندھ زین تے مرن چھن

نے پر مار نہ تس فرزند وزن
زین تے پرتے نہ تے پرتے کھن

تھپہ کان دودھ تھپہ دوس پتے
نار دودھت وار زولن پتے

گفت ای موسیٰ دماغم دوستی

و ز پیشمائی تو بمانم سوختی

جامه را بدرید و آهے کرد تفت

مر نهیاد اندر بیابانے و رفت

چاک دختہ خاکھا مولن میرے بونے پاک ذاتس کیا دنے کورغم سنے

کھیلول تر اوختہ دور تام ترول پوٹے نالہ ودان راختہ دور کول پوٹے

یہ لہ پوٹے کھیلول تر اوختہ ذراوتے تیلو کلیمس تو پریدا آوتے

و حے آمد سوئے موسیٰ از خدا

بندہ مارا زما کردی حبدا

تو برائے وصل کردن آمدی

نے برائے فصل کردن آمدی

یا موسیٰ آکھ یاری لاگنے رکنہ آہم بالہ یارس زانگنے

یا موسیٰ کینتھ یہ کورختہ کارٹے نشہ جدا کو کورختہ دلدار سے

عشقہ پیوچ عاشقن میانن خیر دادو دلہے زانہ کیہ زیر و زبر

در حق او مدح در حق تو ذم

در حق او شہد در حق تو سم

در حق او نور در حق تو نار

در حق او باغ در حق تو خار

ما پرؤن را ننگیم و قال را

ما درؤن را بنگیم و حال را

ناظر قلبیم اگر خاشع بود مگر چه حرف و صوت ناخاشع بود
 خون شہیدان ز آب اولیٰ ترست این خطا از صد ثواب اولیٰ ترست
 تو ز مرستان قلاوڑی مجو جامہ چاکاں را چه فرمائی رفو

ملت عاشق ز ملت جداست

عاشقان را ملت مذہب جداست

کینہ کہم چائی نہاز و روزیئے سوز گزہم موسوز گزہم موسوزیئے
 پیشہ کلمس تو پتے سراونس پردہ تلمیحہ کس حقیقتہ ماونس

بعد اذان در گوش موسیٰ حق نہفت

راز ہائے کاں نئے آید بگفت

ہیچناں در گوش موسیٰ ریختند

دین و گفتن بہم آیتند

بودن سر ہونس کورتن عتاب در او ڈھانڈن پتہ پہلین شتاب

جایہ اگر ہے اس پوچھے در نظر پاندے سے تھی کورمتن زیر و زبر

موسہن و چھ گوس لار ان ہاومہ دل کیاب و سوختہ صاحبہ لو

ہا پہلیو اتی اتی روز تو دے ڈے ٹھٹھو اکھ کھٹا میاؤ بوڑ تو

ہا پہلیو نار چون ہو نور گو ذم چون ہو مدچ کھوٹہ منظور گو

ہا پہلیو بی و نان چھک تی ترون حق تعالیٰ اے صنو گو چانین کھتن

ہا بیج آدابے و تر پتے مجو

ہر چہ خواہ دل تنگت مگو

دو پتس پہلی ٹوٹھ سے روٹھو چانہ و نہ نے بی سے سوٹے ٹوٹھو

پنہ بستین و نہ نے سوٹے ٹوٹھم دادو لہ دادو دوا دارے ٹوٹھم

یا موسیٰ وہ ذی الہکم تو سے مقام تازیانے چارے وہ توں بھام

تازیانہ بزدلی اسپم گشت

گنبد گرداں ز گردوں در گذشت

عشق تازیانی لائے حکم کو سے فنا کوس دھیل آم دھیل ریتا
کوس فانی چھینے خبر چھس کتے آفریں بر آفریں بڑے نے تھے تے

محرم ناسوت تو لاہوت باد

آفریں بردست و پاؤ روت باد

شاد باش اے عشق خوش سوائے ما اے طیب جملہ علت ہائے ما

اے دوائے غوت و ناموس ما دسی تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک از عشق بر افلاک شد کوہ در رقص آمد و چالاک شد

عشق حباب طور آمد عاشقا

طور مت و خر موسیٰ منعقا

عشق سیتی رقص کران کوہ طور عشق سیتی دوت موسیٰ در عشق

عشق سیتی آسمان چھے دربر عشق سیتی چھے ز پینے پیچہ زھرہ

عشق چھے آتش چھے ز لان خوشک تر عشق چھے طورس کران زیروزہ

عشق چھے دیوانہ کران عاقلن عشق چھے ز نعمتقا صاحبان

عشق سیتی دور کران آسمان عشق سیتی ترو تازے کو جہان

عشق چھے آیینہ نور رخہ دا عشق چھے آخر زمان ازما سوا

یا الہی بخشتم عشق منے

تازہ عشق منے کرت کالا بو دزے

یک حکایت

حمد تس یمنو یاد کو رنم جسم جان
 حمد پتے سوز صلوٰۃ و سلام
 اہل دردو دو دکیہ کو بوند تو
 یک چکا بخت روز کا شری پاٹھو بوز
 سوز و گداز محمد آسہ یس
 سوز رہبر آں محمد نور پاک
 امتس پیچھ کیہ چھپے سمیختہ سردر
 کیتو معہ رسل امتس پیچھ کراو
 کو زانکھ سون سردر کیہ چھپا
 یا محمد یاد کو کرکھ جانی و شات
 عقل و فکرت بخشم دل تے زبان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 حبہ سانے تہی تہا تھا روز کو تو
 سر بہ وندے یاد کو گرہی دوسوز
 و اتنا و بس پانی حضرت جتس
 تہنہ خا طر یاد کو رن آب خاں
 سار امت پاری لگو پرورس
 مول کو برس لول تہیختہ زانہ بناو
 پانی دو پتس ذات پاکن در قرآن
 عرش اکرمی لوح قلم تے نوہ تہا

۱۔ احمد دپ تس یاد کو یمنو کو رنم جسم و جان (ن ۱۱۲۳)
 ۲۔ یہ شار چھپنے قلمی نوہ سوز ن۔ ن ہجور تہ چھپ اپی نوہ سوس مندرج
 ۳۔ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
 ۴۔ سار سیمختہ (چھن) سار سیمختہ پاری امتس پرورس
 پاری لگوس سار عالی ہمتس (ادلیوک نوہ سوز)
 ۵۔ یہ شار چھپنے قلمی نوہ سوز ن۔ ن ہجور تہ چھپ اپی نوہ سوس مندرج

آسہ ہکھنے آسہ ہننے کاٹھہ ترچیز
 اتفاقن شبہ اکے آں جناب
 خاصہ غلام آسن جیرل پام تام
 یاد کور مکھ دیو کر ہم بندگی
 بندہ بزار بندہ بندہ بندہ بندہ
 کور شوٹنگ مکھ کور مشرقہ امتی
 نصف شب تے پاس آخر ٹوٹ چم
 دیکھ تروٹھ راوردوٹھ نصف شب
 نار زائے سار امت عام دھان
 بوز امت پروردن یا مکتھ ہمبر
 دو دھان اب آیت صبحس ٹھہانے
 پرچہ مکاس داتو رقم بعد نماز
 اہل بیتوئے ملکوت یا ربنا

روز و شب بیدار روزن چھک غلام
 اوس شوٹنگ مت لوٹت برز خاب
 یا محمد صا جین رنے سلام
 کیا رنے کور مقم کور انتھہ مندگی
 آئے ہمار بندہ بزار پاشو نگنس
 امتی چھی دوزخس منز پیمتی
 تہ وقتے یمریہ موٹنگم تس دیشم
 خاصہ وقتے امتس کور ہے غضب
 کاٹھہ تر اکھ سپنی نووہ زحلا
 حجر نشے نالہ دیوان کور نمبر
 ایشے کئے موہتہ دن لکویار نے
 کوٹ سنا کو لامکانک شہباز
 کاٹھہ ہند کر کے گئے تم کوٹ سنا

۱۔ یہ شار چھینہ قلمی نوسخہ ۲ تہ نوسخہ ہجور منز روز و شب بیدار روزن چھک غلام
 (ن ۱۱۲۳) ۲ خاصہ غلامے آس (چھن) ۱۲۴۴ یم زشار چھ قلمی
 نوسخہ ۱-۲ تہ نوسخہ ہجور منزے یوت درج ۵۵ راوردوٹھ امتی (چھن)
 ۶ چھاپی نوسخس منز چھینہ یہ شار درج ۷۱ بوز صحابو (چھن-ن ۲)
 یازیمکتھ آے ن ۱۲۳۔۵

سون سردار اوس آسان تہ بنے
 چھم مئے آت لول وادہ اشتیاق
 دتہ و چھان پتہ پتہ نیو
 یا محمد چھے دیان رونہ بل جلیل
 اُمتی چھی دوزخس تر پیتہ
 غمہ سستہن اُمہ چھنہ کینہہ خبر
 کین سنا کتہ جا پتہ آت پناہ
 دتہ سسکک اکھ پولا ہستہ زماہ
 کتہ اوسکھ دتہ ما کاتہ نمہ کتہ
 عاشق حق خاصہ ماشو قے شوہ دا
 پایہ بڈس اوہر تر وٹ چھے ساہا
 کتہ کتہ کتہ مئے کھٹن اُسو وچھون
 ناو بڈر کتہ ولہ سستہن گرہ آو
 شور ہوزان از سئے داتہم زور دہ

آتہ لاران گہر ڈھا رکھ عایشہ
 عایشن دود باکھ تراون الفراق
 چھمنہ فتوانتہ ڈھار نہ نیر
 اوس شو کتہ کوکھ یاد ا بنیریل
 کیا ز شو کتہ کوکھ کوکھ شترہ اُمتی
 یام بڈر کتہ ام نیر کتہ نیر
 بڈر یارو لکھ دے بارو سسکھا
 دتہ آتہ ڈھار ان نوون دل ہار ان ہمہ
 ماہ پہلیو کینہہ تہ مامولوم چھے
 ما پہلیو یار کو یارن جہدا
 ما پہلیو مئے چھ تیشہ عالی نشان
 ما پہلیو سون حضرت نندہون
 تہو پہلیو یا مکتہ محمد بڈر ناو
 چھس بہ پھیران جنگن تر کوہ کوہ

عا آپہ سمجھ گپہ ڈھا رکھ عایشہ (ن ۲) سارو سمجھ آپہ ڈھا رکھ عایشہ
 (ن ۱) ۲ پتہ پتہ دتہ و چھے پھیرا (ن ۱)
 ۳ آتہ لاران (ن ۱)

۴ اوہر لوگ (چھن) ۵ مئے کھٹن اُسہ ماوتن اُسو وچھون (ن ۳)
 ۶ ترہ زو (ن ۱) ۷ دو کتہ پہلی چھس بہ پھیران کوہ کوہ (ن ۳)

بوز یارو حب انوارو ترؤو کھین
 کیئ شاکس دود پیویت لہون
 بلو کر سائھا کل کر تھتھا دودم کن
 رگر پ بوز تھتھ سپنہ گوم بریان تن
 لیل کن ان تمو نوح چھن دیتھتی
 اوس کران اُمتی یا اُمتی
 بوز یارو یام پھلش نش نیب
 زون تمو آسہ سونے دلفریب
 داتر کھہس پیچھٹھ چھک فار شریف
 غارس اندر اوس سردار لطیف
 سر بون کن اوس دالھتھ لہوان
 بارھا جیس پار بند کو پاٹھو لیل کرا
 اوس پشمو کنو ہران نون جگر
 یا الہی میون فریاد بوز تم
 یا الہی از کرم بر من رنگر
 اوس روان نالو روان یا رالہ
 میانہ اُتر سار کو گناہ بخشم
 دُیو تھٹھ یارو یار اندر غارتنگ
 غم مے کاستم اُمتن غشم گناہ
 دود صدیقن یا امام المرسلین
 صا جیس ستو گاہہ صلح گاہ جنگ
 مرہ وندے تھوود تلکم مراد من

۱۔ کیا کیس کس دود (چھن) ۲۔ سپنہ بری یان تن (چھن ۱۱۲۳)

۳۔ اوس کران اُمتی یا اُمتی (ن ۳)

۴۔ تس پھلش نش نیب (ن ۳)

۵۔ کو چھ کپھتھ اوس سردارک لہوان (ن ۳) کلہ بون کن (ن ۱۱۲۳)

۶۔ یہ شار چھنہ چھاپی نوہ سنس شز۔ سلوان (ن ۱۱۲۳)

۷۔ یہ شار تھ چھنہ چھاپی نوہ سنس شز۔ گاہ صلح تے گاہ جنگ (چھن)

۸۔ یا امام المتقین (نوہ ۲)

۹۔ آسہ دود کھنا جمال نازین (ن ۳)

یا محمد چون چھس نایار غار
 چھم یہ کینرہا کور متن راہِ خدا
 کونہ بخشی بار صاحب امتس
 پیوس پاون پیچھ پرن عمر خطاب
 چھم یہ کینرہا قی کرے راہِ خدا
 اس تامتہ فامہ عثمان غنی
 آیت آئے سو برے فرقانِ خاص
 چاند اُمتر پیچھ مئے بخشم بوزم
 سر بر پہنہ ذرا و علی مرتضیٰ
 چاند اُمتر پیچھ مئے بخشم بوزم
 کونہ بخشی بار صاحب امتس
 مال دولتہ لال شکتم یارِ رسول
 پھیرو دانش توئے اسو تر پروا تو
 لو سو واراہ چون دیدارہ کرو
 تو پتے دراپہ اصحاب کبار
 تو یہ دو پنکھ ہمتس چھو مر فبا
 چھس یہ بر وان چھنہ یوان مین
 سور سوعہ برکتہ امتس کورے فدا
 یارو لکھ ہوے ساری عالی ہمتس
 امتس پیچھ بخش مئے عدلک ثواب
 سور سوعہ برکتہ امتس کورے فدا
 یا محمد کور چھو ہم رو شنہ
 ہمتی رطقتم اجو تمبکے پیچھ ہم
 چشمہ وندے سر تلختہ تھو دروزم
 کافر ن سیتو جنگ کرنس چھنا
 چشمہ وندے سر تلختہ تھو دروزم
 ساری سمیتہ یارو لکھ ہوے ہمتس
 مئے کرنا حتم یارِ رسول اللہ ملول
 زار بوزو یار کا ہمتو آپ کا تو
 مئے ودمو تو نتہ اسو ساری مرو
 یا محمد اسو تر کرے سر نشان
 عشق تالا جادو اکتہ دی توجرا

۱ سور سمیتہ (چھن) ۲۵ یہ شار چھنہ چھاپی نوہنس تہن ۲ شتر
 ۳ کیا ز (ن ۲ چھاپی نوہنس) ۴ مرے وندے کلہ تلختہ روزم
 (ن ۱) (ن مجبور) ۵ آیت سمیتہ ساری اصحاب کبار (ن ۲)

مَنۡتَ دُپُتُو اُسکو کرو روز و نماز
 مَنۡتَ تھیکو تو اُسکو کرو حاصل ثواب
 مَنۡتَ مادو تو تھپانہ پنہو بندگی
 مانہ بشارتھ آسہ آئیک عارفوس
 کیا چھ بے پروا خود اے پاکذات
 ناوومیدن مئے چھ کران باوومید
 صابر و ایوب دیونس ذکر یا
 خود بعد رختہ یوسف علیہ السلام
 چھ محمدؐ ناو مسکین و فقیر
 سارے بروتھ پاد کو رن میون نور
 آیت لولاک سوزم صاحبین
 زوہ لہ گنیم و چھتہ بنو قہ آم کیا
 چھس بے کھوثران دود ناوہ ملے تے

تو رشتے چھو صاحب بے نیاز
 تو یہ کرے تو کر ما قرو عذاب
 بندگی نو یار چھو شرمندگی
 آغہ بشارت بند شبا شو گنسن
 انبیا چھن دود ناوومید و تہ راحتہ
 باوومیدن مئے چھ کران ناوومید
 ثوالہ ناوون داد کو زحمتھ تے بلا
 چھو کھار رختہ پیہ بند سپد غلام
 عاجز و بے چارہ مسکین و فقیر
 میانہ نورے اوس توراۃ و زبور
 مرد و مردار کو رن سوسن
 تیوت و دودم یوت مت چھنہ زانہ
 غمہ ستین چھس بے کھوثران مئے

- ۱۔ یہ شار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۲ عتاب (ن ۲)
 ۲۔ یہ شار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت۔
 ۳۔ یہ شار چھن ۲ منز۔ ۵ چاہہ کھار رختہ پیہ اکر سہ بو غلام۔
 ۴۔ چھس محمدؐ پانہ مسکین و فقیر رہانے خلق و بشیر و نذیر (ن ۲)
 ۵۔ بروتھ سارن پاد کو رن میون نور
 ۶۔ میانہ تہار یف اوس توراۃ و زبور (ن ۲) (ن مجموعہ)

تو رہ دوپ نکھ راتھ دوہ اُسودان
 دودھن ہند دسا چھو مستجاب
 سارو سمجھتہ ذرا ورنی تہ صاحب
 آپ زھار کھنیک حضرت فاطمہ
 شاہ حسن بیچہ امام حسین
 بابہ صابو اسہ تر اوجھتہ کیا زاکھ
 ژون دوہن ہندی فاقہ چھم چھم
 اوسہ ہم ترے صبر کران از بلا
 وہ فی زسے روٹ عقم کو باچھتہ دنتہ
 یاد گیم امتس نادادہ دے
 ذالہ نم ما امتس ہم کیا کرن
 یا محمد امتس کر مہرے عذاب
 ذالہ نم ما امتس ہم کیا کرن
 سر رہہ ہند ڈیکہ حقو تو بر زمین
 بخشا ورن امتس سارو گمناہ
 اسہ ما وکھنا جمالہ نازنہن

یا محمد امو دپ تو کیا چھ جان
 ہم غمہ دابرس چھ یتر ثواب
 مہتہ ورن تو مہتہ مہتہ مہتہ
 کاسہ ہند بونن بے جا گے ہمہ
 فاطمہ ہتو ستو پائش نور عین
 داتہ ورن فاطمہ کیا تر اوباک
 چانہ دور ہستو صبحن کو م شام
 یا محمد یا امام الانبیاء
 میانہ بابو سون کیتہ چھ طال
 تو رہ دوپ نس مے میانی فاطمہ
 ہند بونن ہند چھس گریاہ کرن
 جبریل کن دول نم آئے عتاب
 ہند بونن ہند چھس گریاہ کرن
 سجدہ کر کو تو سوائے رب العالمین
 بے نیازن اُسو کرد فریادو آہ
 دود امانو یا امام المرسلین

و ژون دوہن ہندی فاقہ چھم امام (۲ن)

۲۴ پش چھن ۲ تن ۱۱۲۳ نرے یوت ۳۰ پش چھن ۲ تن
 ۲۴ تا ۲۴ پش چھن ۲ تن ۱۱۲۳ نرے یوت ۳۰ پش چھن ۲ تن

باہر صابو دوزخن مہند غم میر
 دوناون گرمر پستو عرش عظیم
 بے نیاز من اسو کران فریاد آہ
 دوپیس فاطمین باہر صابو دوسا
 ترین حصن چھی شاہ حسن و حسین
 فاطمو توتام سرقتو نوٹے
 فاطمین و چھ استقامت گر کر آس
 دود امانو فاطمین ستر زار زار
 یا الہی چھک تر سار العیوب
 یا الہی سائے کر ٹیک کرتے پاس
 شور تلکھ بڑو دیکھ زور سان
 ذات پاکن سوز جبریل امین
 جبریلین پائے حضرت تھو دیکھن
 بوسہ کورنس یا محمد غمہ صبر تراو
 انشاء اللہ اسو چھ تھہ نارس پیر
 آتش ستین تر صوبون نار جمیم
 بخش ناون امتس ساری گوناہ
 معہ کلاوے امتک زوریم حصا
 معہ کلاون چانوی امتک جمعین
 یا تو بخشیم یا نہ پترس نوٹے
 نور دین ستر کوون اتھواس
 امین مغفرت کر با عفار
 فاش میر کر چھک تر عفار الزنوب
 خواجہ امتک کرتے از دوزخ خلا
 عرش و کرسی اوس دان آسمان
 یا محمد روے تھو دیکھن از زمین
 آتش ستین روے مبارک جھولن
 دوزمین نور دین روے ہاو

۱۰۰ ترین حصن اصحاب بیتہ حسن و حسین۔

۱۰۱ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ منزے یوت ۱۰۲ نمان آسمان (۲۰)

۱۰۲ روے تھو دیکھن یا شفیع المذنبین (۲۰)

۱۰۳ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ منزے یوت۔

رگر یہ حضرت فاطمہؑ کو تو بول
 غم مگر غیر شوق نہ رہے یا غمیری
 شاد سپین ساری اصحاب و غلام
 پارو لگے موئے ساری سمیٹھ مروے
 یا محمدؐ یس نہ آ سکھ پشت بان
 کیا ہ چھ غم تمس از عذاب آں تہاں
 یا محمدؐ چھ شفاعت دستگاہ
 بخشاؤ مسکین محمودس گوناہ

۱۰ پشارت چھن ۲ منزے یوت۔

۲۰ پشارت چھن ۲ منزے ۱۱۲۳ منزے یوت۔

اکھ حدیث

روز واضح بود حدیث عربی
دویمہ اگر حضرت اسوداظ پانہ پرا
لوٹھ رو بیٹو تس گزھان ازبہ
سایہ رنگے خار گزھان فاصہ نور
سزانہ گور بیٹو
سزانہ گریو سزان کہ تم استہ
وہ فی بے مہ کلیوس مل لگو موتہ شرے
سزان کہ بختہ ییلر دلاں جھی کفن
جھو سہ دپان اشناود وہ سرد
میتہ کرے تو میون بڑی تو زار پار
میتہ کرے تو م بیٹہ تھاوی تو م اکھ گزہ
اکھ پانس شرین بڑن بیہ کرس
یا محمد جھس بہ محمد اکھ غلام
خانہ دارو بیٹہ بوی نو تو مہ سلام

دوب حضرت عائشہ انور مودیس
کیاہ جھ مودس سخت احوال بان
چھو کہ لد تن چھس سبان ہن مہن
سز سزان کہ تس کران جھ سزانہ گور
چھو کہ لد تن جھم گام تر خستہ
سزانہ تختس پیچھ کوو بودے
کیاہ جھ دپان وار اکھ کت تھاو
جھو سوالاہ دوس دارو حاضرو
میتہ فی تو م یکہ یکہ سان در مزار
جھم تمنا دیہ م بیہ نظرہ
جھس نہ لبان پوت پھیر دسترس
یا محمد جھس بہ محمد اکھ غلام
خانہ دارو بیٹہ بوی نو تو مہ سلام

نظم

- ۱- تثنیلِ آدم
- ۲- پوئیمو نامہ
- ۳- کلہ بیان وندہ ...
- ۴- شاہ سلطان نوکیر
- ۵- رب اغفر لی ...
- ۶- لوبکچارے ہتا بالہ یارو ...
- ۷- زان دمنیا وادیلہ
- ۸- مدنو عشتہ چانے
- ۹- پشو نامہ

تمثیل آدم

تمثیل آدم پڑھوم جہا بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 فکر چنیز رنڈ لم ذکرے دولا بس
 اڑھٹ پھیری طنا بو سیتو
 موگر نہ غافل خوشہ تہ خابس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 قصبک مانے پڑھوم قصا بس
 دوپ قم دل گنڈ قلا بس سیتو
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 جویتہ جو یا طائب طلا بس
 گویتہ گو یا کتا بو سیتو
 غافل چھپ مشغول لہوس تہ لعس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 واحد چھپ پانے شاہ شرا بس
 زائرس لے چھپ توابس سیتو
 کتھ کھوڑ عاشق عشقنس بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 جہتہ جہین پھوکھ لکے جہا بس
 چھوکھ سیتو میول بیہ آبس سیتو
 موکیاہ رو دکیاہ باغے جہا بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 پوچھوک پڑھٹ اڑنر جہا بس
 پادشاہ دیشہ من نوابس سیتو
 بروٹھ پکھ کھوڑ مو قہر و عتاب
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو

۱۔ ایشہ رتہ خابس۔ (اکھ پرون قلمی نسخہ)

۲۔ کسب کیاہ گو پڑھام قصا بس۔ (قلمی نسخہ)

۳۔ کھوڑ و قہر و عتابس۔ (قلمی نسخہ)

آب تر تاونے ناو تر آ بس بیخه چھے حق آ نجنا بس سیتو
 آ نجنا پ میلہ پریخه اصحا بس رند چھک رند کتھ آ بس سیتو
 صورتس مانے تا پیر خا بس مشک رن میلہ گولہ آ بس سیتو
 د ا صلس نشہ رھلے چھین کینہ نقا رند چھک رند کتھ آ بس سیتو
 عشق نس سلس بیخه لاجو آ بس زانہ کتھ مانہ چھک خا بس سیتو
 رفتہ کور نیمہ یس دانہ تر کعبس رند چھک رند کتھ آ بس سیتو

بر گوس کر کتھ بیخه احطرا بس
 کر میلہ رند آفتا بس سیتو

محمود گارمین پریخه هوو جبا بس
 رند چھک رند کتھ آ بس سیتو

۱۰ صورتس نشہ چھے تا پیر خا بس (قلمی نسخہ)
 ۲۰ بیخه (قلمی نسخہ) رفتہ کتھ نیمہ یس دانہ کعبس (قلمی نسخہ)
 ۳۰ زون (قلمی نسخہ)

گو پاؤں سے پروانہ تھی آنہ زولین پان
 تر آدن نہ کر کچھ تے بالکھ تھوون عاشقن مان
 گو پوز تے اپیز مروت چھتو پیر سندنے کار
 نارس تے نورس پتہ پانس پاؤں گرفتار
 پرسان کوڑھس پان کو نار زولتھ تے
 سیو دکیا زولگتھ سادو مکیک واپو لیتھ تے
 تھو ہوتن ورن حال پن کیا ہن گو

جانبا ز مہ حرم راز چھتے تھو ماز پن کھیو
 درنار ڈیو تھم یار ماوان عاشقن دپار
 یکبار کرکس لار سپن نار سے گلزار
 از دور سے یس نور تھنڈ واپو تھم پور
 کوڑھس کے ذر سستین کوہ طورس سور
 نارس مہ مارم گتھ یارس ییلہ فدا کوس

۳۶ خصمانہ کرکھ تے دن آسمانہ و سبھتے پیوس
 پونپور بے نور دور چھتے زور بے سبھتے کتھ
 ۴۰ سے زانہ یس چھتے نور خود ازور بے سبھتے کتھ

۱۱۲۳ (ن) از دور و چھتے نور تھنڈ واپو پور (ن) ہجور لایریری
 ۴۰ یار بشار چھتے مروت و سبھتے تھو

نہیں تیراوش پوک ڈال گھت اے یار و وفادار

عقز کار دلہ کے ناپاکیو یار بیہوش تے نار

یہ یار توے ناپا مٹرے دوت درمیادس

تس نشہ چھسے پانہ پن خاں ہا دے کس

چھے سخن اقرب خاں گواہ آیت قرآن

پر دھو محکم سر کر تو یار پن پان

باشم دلاں بیہوش دما دل ترے گڑھی موم

چھس کیاہ او سس کیاہ دمہ فی کوٹ گڑھ کیاہ

اون دور کیاہ پرہیزا و چھ اندھیر دس گل

پوئیر تہ شمع زانہ گلک مابہ سہ لبیل

چھک پانی پاش زہا یہ تہ امہ جاپہ دھتھو گڑھ

موروز نیبرے کہہ خبر بوز اندر آدھ

اندھار روزن کار عاشق نیست مٹا سب

مطلوبہ سہ دے ٹوٹھ غائب تھو چھ سہ

افسوس کہ باہمتے پروانہ کسے نیست

پروانہ کجا باشد وایخا نہ کسے نیست

محمود یارس پتہ مرن دان تہ عید

من مات من العشق فقد مات شهید

(وار یا ہو پرانو قلمی نوہ سحر پیچہ)

عایہ شار چھن ۱۱۲۳ شریے یوت (باقی فٹ نوٹ برتو چھس پیچہ)

کلہ پان وندیا...

کلہ پان وندیا تس کلہ ولس ڈھلہ اکہ نیو نم جس ہے
 مسہ چھوے یس بال عطر کھنڈہ مشک چھہ کتروں پس
 مئے مارو فت چاؤنس ہے پیالہ مال
 تپہ کو ائیہ تراؤنس ہے ینہ یار کو ائیہ ولس
 چھس کیت غوجہ ملال خفیہ یار کو نم چھہ لایس نال
 پتہ پتہ تورا لاس ہے سیتی ٹالی نال
 ناگہ رائے تمبہ لاؤنس ہے لودہ کپار روڈم کپو تمبالس
 رتہہ وئی ہے مال

(پتہ یار کو نم چھہ لایس نال) ۲۷ پتہ شار چھن ۱۱۲۳ تین ہجور منزے
 پتہ ۳۷ پتہ شار چھن ہجور منزے پتہ ۴۷ پتہ شار تیر چھہ مروج
 نوٹ: چھس منزے

۲۷ ناگہ رائے روڈم مل پاتالس (ن ہجور لایسیری)
 رتہہ وئی زن ہی مال (ن ہجور)

شریاس بیڑھٹم ہر مہر کھالیں
 دُزیا ہٹس پھر ٹاؤنس ہے
 مشتاق عاشق اُتھ جھالیں
 اُس دینے بو گو پال
 لاشکھ میلہ یارس ہے
 گے غرق وصال
 لوہہ کوئے عاشق اُتھ خط و خالیں
 شوبہ دینے جان کیا چھس ہے
 زلف کوکل زال
 زلفیکہ سلسلہ واتن کمالیں
 پڑی پٹھو ادی ہاؤنس ہے
 یانے زن بلال
 دم دیو ڈا کر داتھ کمالیں
 کھے کاس اُپیش ہے
 دیمہ سیتو بلغار سپان دالیں
 دم دار یود دن کھسہ ہے
 ٹسہ ہے تہے بال
 دیمہ چی فرق چھے شیر شالیں
 اُنہ گتہ دم دیاؤنس ہے
 کنہ منزے دراو لال
 دیمہ سیتو زندگی باد شالیں
 دیمہ ہے ناو ٹور ہنس ہے
 چھک روونس^۲ بال

۱ عالمس پھر ٹاؤنس (نہ سچے ہجور)
 ۲ محالیں - ن ہجور لایمیری ۳۷ دم دار یود وہ دے کھسہ ہے (ن ہجور)
 ۳ چھک روونس بال = ب چھک دادہ نو کے مال (ن ہجور)

سرخم الفس کن چھے دالس
 سینہ پیچھ اند تر اونس ہے
 مے ییلونز تراو الفس دالس
 تنہ گو کوتاہ کال
 محمود یار دود کوتاہ ترالس
 ادیکو مسجد کورنس ہے
 سے گو بدو حال
 پار کریم نم جگہس ہے
 باوے کس احوال

لکھ یو...

لکھ یو لکھ یو لکھ یو	شاہ سلطان لکھ یو
لکھ یو لکھ یو لکھ یو	داؤد تم پانو لکھ یو
ہے مہرِ نالتم زورے	حور کتہ رود ہم دورے
پتہ مولک وختہ مورے	راحتِ حبانو لکھ یو
کھتہ کن کر ختم کرائے	بار مہر مور روز تھائے
گنج سوچانی مانے	نورک میا نو لکھ یو
سز تے سامانہ پیرو	شیرکھ تہ سائس نیرو
چمن مژباگ پھیرو	پور سامانو لکھ یو
کینہ چیں رو خسار سزلی	چشمن سورے اذلی
لالہ کھوتہ مڑھ چھی وڑلی	غوتہ چھے دمانو لکھ یو
بجہ تیر دیت ختم داریختہ	ہے کوو گوہم ماریختہ
نالہ مہر رٹہ ہنختہ لاریختہ	بجہ کنانو لکھ یو
کو چھک نوون میون مہر ہے	مانز کو کھورن تہ آختہ ہے
رختہ و تہ چانین کھتہ ہے	شیرین دمانو لکھ یو

عرا ۲۰۰ یلم زشار چھپائی نوہ سغس ۲ غوتہ چھے دمانو لکھ یو (چھپائی نوہ سغس)
 ۲۰۰ یلم زشار چھپائی نوہ سغس ۲ غوتہ چھے دمانو لکھ یو

۱۸ رچھ ہتھ وائے اندرو
 ۱۹ ولہ ویر میا نے گوئندرو
 ۲۰ پہلوانو لگے یو
 ۲۱ قولہ ویر اچھ چھے اندرو
 ۲۲ مولودہ نسا نو لگے یو
 ۲۳ ترھوہ نچہ اکہ درشن دیتے مو
 ۲۴ متہ ستانو لگے یو
 ۲۵ مرہا چیانے شرتے
 ۲۶ جان جانانو لگے یو

(اکہ پرائے قاسمی نوہ سچے پیٹھ)

۱۸ جگرس اندر (چھاپی نوہ سچے)
 ۱۹ پشار چھپنے چھاپی نوہ سچے منہ
 ۲۰ شاہ سلوانو لگے یو (چھپن)

دُعا

رب اغفر لی ذنوبی مکلها	یا الہی کر اجا بختہ در دُعا
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	چھس گد امور محتاج تو اے بادشاہ
یٰلٰہُ ذِہنِو حَقِّم فِکرتے اندیشہ غم	در اذل بو یاد کور حقس از عدم
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	نفسہ کنو دیت نم سے شیطان دغا
کھتہ بہ توشے رت کور دم فو کائتہ ترا	یام بالغ کوس ادسم لہ کہ چار
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	در جوائی یثر مجرم جرم خطا
سختہ مشکل دقتہ تم میرم انداز	رض دسوتہ مستحب بی و عجا
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	ہائے افسوس تم گیم ساری قضا
تام زیوانم یام ماس پوہ گوم	ذکر ترا دختہ فکر کران درہ گوم
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	نفس شومن کھتہ کور نس در بلا
تم بہ مورس پتہ کور فکس کریشہ	تی سے و چھم پتہ کور دھس ڈیشہ

۱ یا ہ مصر چھتہ ا کس پرائس قلمی نہ سختس منز

۲ نفس شومن کھتہ کور نس در بلا (چھن)

۳ زہتہ کور دم (چھن) ۴ نفسہ کنے دیت سے شیطان دغا (چھن)

۵ یہ شار چھتہ چھا پی نہ سختس منز

۶ فکر کران پیوس در خوف رجا (چھن)

تی مے کوڑوم پیٹھ کاٹھہ اوٹھم نفا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 تہ ساری نشہ وہ ذہیزار کوس
 بار صاحبو زار بوڑم خاد کوس
 فکر کران پیوس در خوف ورجا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 منہ چھوٹ اس تے کن بے نوا
 عفو کر تم لو کو بڑی ساری گناہ
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از ترحم چشم رحمت بر کشا
 توبہ کر دم توبہ کر دم یا صمد
 مہ اَنتم رو بہ تم اعمال بد
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 چھی شفیع یم انبیا و اولیا
 رزق و روزی سوز تم در زندگی
 ہل تھوم تازہ اندر بندگی
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از برائے روح پاک مصطفیٰ

زور کھن ہون کرتہ آسان یا غفور

وقت نزع عطا تم اہلس دور

نور اچھا کرتہ محمود س عطا

رب اغفر لی ذنوبی کھلہا

(اکھ پرون قلمی نوہ سنجہ)

۱۷ یہ شار چھہ چھا پی نوہ سنجہ کتھہ

تی مے کوڑوم پیٹھ اوٹھم کرے نتھو مے موڑم پیٹھ نوٹھم مانے

۱۸ آس برادر ہزاراں البتھا (چھن) ۱۹ یہ شار چھہ قلمی نوہ سنجہ

منزے یوت۔

۲۰ یہ شار چھہ چھا پی نوہ سنجہ کتھہ

۲۱ امہ ہائیک بیاکھ نوہ سنجہ چھہ (۱۹۰۸ بکری) منزہ کھنڈاٹ مے نش موڑم۔

لوہ کچارے ہوتا...

لوہ کچارے ہوتا بالہ یار لولو
لوہ کچارو گل بے خساروتے
لوہ کچارو پوشہ بہاروتے
لوہ کچارو ہا پورختہ کاروتے
لوہ کچارو دھیلے وے ناروتے
لوہ کچارو برہم تہ بازی کاروتے
بیٹہ پٹامو متہ دوہ تار لولو
قوہ وے ہا گل زار لولو
روشنہ ہا تو بیٹہ دیدار لولو
رنبہ وے ہا موختہ ہار لولو
سور کور ختم بیٹہ نیگار لولو
کم کم "گکھ" کرکھ آوار لولو

لوہ کچارو ہا پیموشہ ہار لولو

برہم زان تو ہا پے سمار لولو

لوہ کچارے بے چھسے یاونیو فکے
لوہ کچارے ساری چھہ زانان
یاونیو دوہ تنس یلو سورانی
فکے سورکھ چھہ مرخاروتے
لوہ کچارے اتہ دند روزی تے
لوہ کچارے کتہ وے آسہ تے
دادرلہ پے دوہ کھوہ یو دھیلے
یار میسانے ہا مے مدیو
شیشہ برہم برہم پشہ برہم شش
چھادان چھے یارن یار لولو
نازن چھی ژے غریب لولو
تنس ناموہل "اکھ" کھنڈ ہار لولو
بیل ہا ودان بار لولو
بوزی نو کاتھہ کاتھہ زار لولو
ملو ہمہ من بو یار لولو
اچتہ کے تنس بیٹہ ہرنار لولو
تیل بن چھے ہا سزار لولو
نشہ کوڑھ ہم ہا دوسار لولو

جان کیساہ رنج شالا مارے لولو
شور کیساہ ووٹھ از آبشار لولو
چشمن ترے کاس خمد اے لولو
حضرت ہو دیہ دیدار لولو
نوکھار و ہمت بالہ یار لولو

عشق جو شے وٹھ تے مور ادرتے
چاہے و شاطہ بارغ ز شاطس
ہکت مو باز نفیس تے نشیمن
کھڑے بیٹھے نظراہ تے کرتے
آولہ رائے محسود کاشمی

پانہ میاںے

زان دُنیا و اوہلا
اولے تے سوزن موت
زان دُنیا و اوہلا
روح جیہیں گزرجہ جُدا
زان دُنیا و اوہلا
پاس یودھے کرے تے
زان دُنیا و اوہلا
تمو تے ذاتے پشیرن پان
زان دُنیا و اوہلا
وچھتے چہرے ماکنڑے سو جود
زان دُنیا و اوہلا
وقتے اکہ اوس کوٹ سنا کو
زان دُنیا و اوہلا
کئی سنا موت کرکئی تے
زان دُنیا و اوہلا

پانہ میاںے ل نادانو
بابے آدم جید انسانو
خاک با خاک گو یکسانو
ذبح نبی اوس لیل کرانو
ساس دے تے کوس اکھ آنو
خا جیہ لیل الرحمانو
آس موت تے ہیت تے جانو
شاہ یوسف یث اوس جانو
تمہید مرندے گے کتو دوانو
اوس داؤد خدش الرحمانو
تے تے تے موت کوڑے وکانو
بختے بوڈ اوس تخت سلیمانو
بخت مرکن کوڑ دوانو
حضرت یحییٰ اوس روانو
حالہ اکہ نوک نالہ روانو

قبرِ شریفے زاو زئد پانو
 ذاتِ شہداء و شہرین زبانو
 افلاطون بیہ لقمانو
 وقتِ مورخین گے نادانو
 بوسکندر شاہ جہانو
 موتیں کینٹھ چھٹے در مانو
 ادریس عیسے پر آسمانو
 زھڑے موتیہ زھڑے در مانو
 پانچمبہر پانچ زمانو
 تسمو تہ مونج سے فرمانو
 خاصہ زور یار چھی بڑ شانو
 وقتِ نزع مونجگھ آمانو
 غوثِ قطب آسو کھوٹانو
 مالہ دلی گے آتھ ہوانو
 حصہ فاطمین کوریہ بیانو
 جیم نہ تھے آتھ تراوانو
 تکیہ منکر چھی پارانو
 چار کپاہ چھٹے ہے نو توانو

خاصہ موسیٰ کلیم اللہ
 زان دُنیا واویلا
 تم نہ کشتیہ دانائے سر
 زان دُنیا واویلا
 تسمو تہ زھورن دارے موت
 زان دُنیا واویلا
 حضور الیاس در دُنیا
 زان دُنیا واویلا
 روز ہے سے کیاہ اوس دور
 زان دُنیا واویلا
 تم وہے کور تمنائے موت
 زان دُنیا واویلا
 کیا سنا تہ آسہ کیا حال
 زان دُنیا واویلا
 جیم شرنائے آسہ موت
 زان دُنیا واویلا
 ناپ دوہیں مسیحہ نتہ زان
 زان دُنیا واویلا

باز پوچھتھیر نے ودانو رات اکے تڑتہ پکھنو
 یورین چھینے کا تہہ ایمکانو زان دنیا واویلا
 مال دولتھہ لوکھ کھسوانو تہہ گھنوں سے پترن چھہ
 پیٹتہ کانہہ نو ناو ہوانو زان دنیا واویلا
 پیچھ تختس دینو مو سرائو پیچھ رختس منگوزے کیا
 ننگہ ماگر تھک سنگدل پانو زان دنیا واویلا
 کھتہ گھٹنگہ چھہ کھانو یود نصیب آسی ترے
 روزی ما نیتہ ارمانو زان دنیا واویلا
 گالی مرگن کم کم جوانو مایا مایا رچھتو اسی
 زالی ڈپہ کیشر گے وارانو زان دنیا واویلا
 مول موج کوٹ گے بے جانو مایا فرزند بے اولاد
 وچھتہ نیرتھہ گو کاروانو زان دنیا واویلا
 راتھہ درہ چھک تی ڈیشانو ڈیشتھہ کو مشرعتھہ موت
 زانہ نہ ہوان چھک تانوانو زان دنیا واویلا
 پرتھہ کل من علیہا فانو روز باقی ہوالہ
 بوز کھے لاگ تس سیتوانو زان دنیا واویلا

مھوڈو ہے نو توانو

لے بھاو معبودن سیتو

تور کیٹھہ کر تہہ ہامانو

زان دنیا واویلا

مدنو عشق چانے...

مدنو عشق چانے عاشق دل مُشکِ برہتہ
 مدنو کیتو عاقل داسے رتے دیوانہ کُرتہ
 بے تو در باغ مرا شکستہ این غنچہ دل
 رتے کوت زالہ کوتاہ زالہ کوو لا جھٹس گل
 مدنو چھس بے روان چھس نہ یوان عار موعے
 نئے آمو لول چوئے بالہ کاستم زوئے کر وئے
 بے کمیو رنگہ زہار خد رنگہ رنگہ چھ چوئے^{۲۶}
 ارنی گوئے زانی یس رتے دو چھتہ لن ترانے
 مدنو گل بدنو نامہ لیکھ یو کامیو ردو
 ہار چھس پنجہرس منز سار گچھرن ہار چھس بو
 مدنو شامہ سوئے زار جھٹس بو آمہ تائے^{۲۷}
 بدن مانو رتے خالو گزہم کالو رادے
 مدنو مایہ و جھٹس کیر کیاہ چھم پائے بُندی
 روش مو روش ہو شیر لاگے پوشہ گوئی
 مدنو پامہ پچس بوز تم وہ فی نام ہوئے^{۲۸}
 مئے او ستم لانہ در ایس کرانہ کیا چھ مانیہ
 عا ۱۰ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶

مئے چھو لولہ کامن وولہ پکھتورانیوتے
 گچس بوہولہ چانے دولہ مو پکھ مارکتے
 سمبل از کوکل مشکس توش حال پریشان
 نیمبر ز کو چشمہ ون زاہ چھنہ غائیو دیشان
 ونے داستانہ دلگ رستم داستانہ دولہ
 چھور قحس لولہ مستے مس چھو یوستانہ دولہ
 مد تو عار رستیو وار و نتم کیہ تھے تڑھی
 آہ و افسوس جسٹس شاہ تل چھم پاپہ پزھی
 گیس بوشتہ خاطر گزشتہ بخشہ میا نو گوناہ
 قسٹیم دل لولہ وائنج وولہ فیستے روٹم چون پناہ
 مد نورش کہ مو کیہ اشک گچ مو بالہ روان
 کوو چھک خشک موہنہ عشقہ مرے ڈالہ توان

ہما محمد کائی عاشقن ہنتر کر غولائی
 چھ دنیا برم تہائی کرتہ واصل نیکیائی

پشونامہ

ہمبا پشو ترلو نا	چھو پنے کھ کر کرو پشو
دیشو گرہو شکار س	پشو پشو کور بگر گشو
ہمبا پشو ترلو نا	رکھا ترشو مارو پشو
دتر کھوتے سوئی جان	تر پتر کر کوہ لن دیہا کشو
ہمبا پشو ترلو نا	پتھر پتھر چیمہ ہایہ گشو
وانکن اندر زمانن	تر تہ مانکن چھی پتھر د
ہمبا پشو ترلو نا	شینکینہ روتے گئیم رشو
تر یارے مے نومشی راہ	کشن دو وٹھم مے ارشو
ہمبا پشو ترلو نا	کشن کمانس گئیم رشو
وگوری رشو مورس بو	کینشیہ وٹھر کر تو م پتھر د

نہ عبد الاحد آذان چھ کیری زبان اور شاعری "منزل تو کھت ز پیر باکھ
چھ عبد الاحد ناظم سند۔ مگر قلمی نو سچہ چھ تھو پتر کھت غلط ثابت کران
تھو چھ نوم تر سے شار نقل کرے ہوتے

ہمبا پشو دارو وکیاہ	سمبھتہ آدم کھیو دم پشو
پشو نو وٹھم مے ماچھ راہ	ششو کیر ترادویم ترشو
ہمبا پشو دارو وکیاہ	لڑکا نہ فٹریم وگوری ترشو

پتتم پتتم باژن نشو مہب پشو تر لونا
 بہ کیاہ وئے کیاہ کور پشو پشو کپرا ندر ژاے
 لمختہ خیمختہ کور ہم فشو مہب پشو تر لونا

محمود گامی پیچہ بگر د شو

پاژن ستر چھس ملائے

پشو داد وئے کیموہ نشو

مہب پشو داروہ کیاہ

(پرانہ قلمی نسخہ پیچہ ۵۰)

معراج نامہ

حمد تسبیح پادکرو انبیاء
 تن پتہ تہیہ دن زون یارن
 حمد پتہ ناتہ پتہ معراج بوز
 روز و شب تس پیچہ درود سوز
 ستودہ یم اوس ماہ رجب شب
 یڈ اوس پان زمین کیونب
 تہہ شبہ فرمود جبارن
 دا قف کہ پین اسرارن
 جنتس گو تمام روح الا پین
 نو رک بالوش رحمتک زین
 اچہا نیہ سندر اوس سرور
 یا نبی پادن وندہ سہ
 حجر نش نبیر کن دالے رتم
 ذات پاک کاسی امتک غم
 ستجہ ساس ملایکہ برودنچہ آمتو
 نہمن منز زورن رسول نوحہ دا
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 دلس منز پادا گزہ ہی سوز
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوس درخاب ناز شاہ عرب
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملک و ماشوق یڈو کھارن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اڈن تمکو براق اوس ناز پین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جتجہ پیچہ جبریلو تجس زادر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکن فلکن سیتو پھیرو رتم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نو رکو خان چھک پیرا رتمو

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عرش کس کس پیچھے پڑا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانے ادا شائع داریتھ آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بڑوٹھ پوک براق جبریل پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 حضرت سون تہ کوڑکھ پیشوا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وچھک تہ آدم یا غمر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشتیاق یثاوس در بانس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرہس سلام یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

ترسے تہ بیٹہ چانمن یان کہتو
 فراق ستر براقن ووڈ زار زار
 تہ آو کورہس دام یقرار
 بوزتھ براقن کوت بڑہا
 تیوت پوک تیز تہ پوشش نہ واد
 براقس پیچھے میل کھوت حضرت
 ہیشترہمو مسجد اقصا ویتھ
 یام داؤتی نبی مسجد اقصا
 نشیو کوڑکھ پتہ اقتداء
 گوڑکھس فلکس کھتو سرور
 نوڑک پوہ شک اوس در بر
 ادا کہتو دویمس آسمانس
 ہینہ ہینہ دتی ہس پیچھو پانس
 تہ اسو یحییٰ بیٹہ عیسیٰ
 بوڑی نئے صلوات بے انتہا

۱۱ محشر کیتھ کس آسم سوار (نوعہ سخہ جبار خان - ن ۱۳۱۹)
 ۲ بڑوٹھ کو جبریل براق پچھ (چھن) ۳ داؤتی میل حضرت مسجد اقصا
 (چھن) براق پیچھ داؤتی مسجد اقصا (ن ج)
 ۴ کھتو یام فلکس پیچھ سرور (چھن) ۵ سلام کرہکھ یا سید (ن ۱۳۱۹)

تریس یامعہ کھور کھور
 ملکوتی دوردوک شور
 تیر ادس یوسف بیہ دورد
 سوز تمون بنویس سلام دورد
 زور بریس فلکس کھتو توشن
 عاشقی کرس تیر پیموشن
 موسیٰ، ایس بیہ میرم
 قریول کرسون دوردوسلم
 ادیشیلو پیشدیس بر مشرن
 ملا یک پاران اسو بیون بیون
 اسماعیل، اسحاق بیہ یوقوب
 نبیون سارے چھے چانی شوب
 شیے بریس فلکس کھتو دوشوے
 ادیشم سدرۃ المنتہا گے
 ییلکرس جبریل شہر ہودون

ملکوتی اندر کریم دور
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 بشدگی کران سوئے معبود
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نور تہمت اقبال نوروشن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 سردار دیشہ کور کھ سرخم
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نظارہ کریمہ طرفن کون
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 یار رسول اسہ کاسن لول تے لوب
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 تیر پیموشن شتو بریس کون نو کھ پے
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 زکات نفلیچہ کر نوون

۱ تریس فلکس یا تو اودوک کھور (قن ۱۳۱۹) تریس یام واتفو کھ کھور
 (ن ج) ۲ بند چھہ چھاپی نمہ شمس پیموشن فلت پانٹو یکجھت
 ۳ یکہ دیشہ جبریل شتو اسو باتم - یار رسول بوئے نے دوردوسلم (ن ج)
 ۴ یار رسول اسہ چون لول تے لوب (چھن)

دوہو ماچھہ بڑی بڑی پیالہ چوون
 جبریز دوپنس اسے سرور
 میانہ کھوتہ ڈیشکھہ یئیر میتر
 میکا میل تامتہ بڑوتھتس او
 تھوک ییلہ پنہ نہ جد نشہ راو
 پاک پانہ تھوک ییلہ میکا میل
 وچھہ تمہ قومہ رت رومیل علیل
 تو پتہ زف رف بڑوتھتس او تھس
 تمہ رتھہ داتنود پچھہ عرشس
 کڈہن نالانی دو تھکھہ رندا
 بس جھیم عرشس تارج زیبا
 نالان سان تمہ تہہ میکو یام
 ہر صبا پیر تو تہہ ہر شام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پکہ ما یتیمہ بڑوتھتس دز نم پیر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پرن میانہن پیچھہ کھوتھقاو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بڑوتھتس تام او اسرائیل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول دوعہ فی دوعہ تھہ تہ پیچھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 گرد نالانی چانی یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 لہ زیش عرشن روٹ آرام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ چھاپی نو سٹس تھ۔ جبار خان چھہ یتیمہ آریہ لیکھتہ
 زکاتہ سردار کر نوو کھہ دوہو ماچھہ بڑی بڑی پیالہ چوون کھہ
 شراب اس دنیا دور تر دو کھہ

۲۔ آہہ کھوتہ ڈیشکھہ (قن ۱۳۱۹)

۳۔ یا رسول نو زکس تختس کھس (چھن ن ج)

۴۔ یہ بند چھہ چھاپی تو قلمی نو سٹہ نمبر ۳ تھ۔

عرشہ نش بر و تھک ینک کینہ
 رقت معشوقانہ اوس پیر
 تہ اوس ساری مقرب دور
 منظور گویش اوس مستور
 دوپ نس یا رسول کیا اکھ مسخ
 امتس کر تہ مے مغفر
 دور اوس تہ ادقاب قوسین
 سورے سین تہ عین الیقین
 دوپ سانی نبون الخیات
 بوسنے صلوٰۃ والطیبات
 تور دژاد از زبان خود رتھی
 سوزے رجمتہ برکتہ ثئے
 فرمود سید سانی باد ازین
 امت جہم ضعیف بیہ مسکن
 بوزتھ ملا یکھ رودیں گواہ

شوق سیمو چھنہ تمکو پوت پھر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بر و تھک اوس ستھک ساس پردہ از نور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ شیم اٹھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگر شیب دور اوس مابین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بے نیاز چھک از ہمہ پاک ذات
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اسلام علیک ایہا النبی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 و علی اعباد اللہ الصالحین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشدہ ان لا اللہ الا اللہ

۱۲۱ غلعت معشوقانہ (ق ن ۲) ۱۲۲ یہ بند چھ چھاپی نو بخش مترے یوت موک
 ۱۲۳ تو کھو تہ ادنی از دو مابین (ن ج) تو کھو تہ ادنو دور مابین (ن ۱۳۱۹)
 تو نش ادنے رقد (ن نمبر ۳) ۱۲۴ بوسنے رجمتہ برکتہ ثئے (ن ۱۳۱۹)
 ۱۲۵ عرض کورن یا اللہ العالمین (چھن-ن ج)
 ۱۲۶ سیمتہ مصطفیٰ بود اینچینس (ن ۱۳۱۹)

و اشہد ان محمد عبد اللہ
 پائے دانی و فی تموی کتر امرار
 روز شب تس پیچہ سوز بسیار
 پُرتر حصص یا رسول کیہ آکھ مہجہ
 کورے امتس پیچہ مغضرتہ
 دوپ نس آدمس سجد دیوختہ
 تہیختہ ہیو اسہ کیختہ کی تھوختہ
 دوپ نس آدمس سجد دیووم
 چانی امیر کیختہ تھووم
 یا اللہ شری خلیل تھوختہ یا
 تہیختہ کیہ مے دتختہ یا غفار
 دوپ نس نور چون اوس تابان
 داتی نہ نار زاہ بر امتیان
 تامت حکم اس از درگاہ
 پانتر شاہ وقت نہماز روز شش ماہ
 عرض کور منبرین سالی آن دم
 ترے ریت پانتر وقت کیہ اوکم
 دوپ نس یا شفیع المذنبین
 را دوپ نس تہ شہ سجد دیووم
 ۲۷ یا جبار (چھن) ۳۷ امتس کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۸ یا جبار (چھن) ۳۷ امتس کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۹ یا جبار (چھن) ۳۷ امتس کیہ نکھ اے سید (چھن)

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عالموتہ عارفہ کور اظہار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ غم امنتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جنت اول نس ہوختہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور چاہ جنت پیر دووم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نار منز کور حقس وار کل دار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو ستر چہتر گوار سوزان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول امتس کیختہ منکھ کیہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نہ توان امتی کہ ہیکہ نم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 امتیج جائے وچہ غلہ برین
 ۲۸ یا جبار (چھن) ۳۷ امتس کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۹ یا جبار (چھن) ۳۷ امتس کیہ نکھ اے سید (چھن)

سیتو نیون جبریل روح الامین
 جنت اندر زاد احمد
 شمشاد قد آسہ غمہ رشید حد
 غلمان تے خورے آسہ کی طرف
 دیدار ویشیہ گے مشرف
 دیکھ رہو جنت خور غلمان
 خاص کیاہ آسہ پان پاؤں
 نور سیتو خور آسہ تن ناوان
 کنہ بوز کیاہ آسہ وینہ ناوان
 خافہ خافہ نیا مژگیاہ بہتر
 زعفران رنگ آسہ مشک آفر
 ماشوقہ وچھٹھم اچھ جابے
 مہر ختیج جابر صد فیکر پابے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 غلمان تے خور آسہ بروٹھ بے حد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 روم پے سندر بازو سونہ سندر کف
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 زونہ تے آفتابہ کھوہ تے تابان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دور غم گوشن آسہ راوان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ویشیہ خوش کوٹ گو سرور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جابن وچھتہ کیاہ اوس پیرے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۲۷۱۷ ریم نہ بشت چھتہ قلمی نوہ سخن شرف

۳ زونہ تے آفتابہ کھوہ تے آسہ جان (ن ج)

۴ خافہ کھوہ آسہ پیر پختہ خان (جبار خان)

۵ خافہ کھوہ آسہ پان خان (ن ۱۳۱۹)

۶ ماسہ کھوہ زعفران مشک آفر (جبار خان - چھن)

۷ ماسہ ختیج صد فیکر پابے تے کڑھ یس آسہ چانی ماسے (چھن)

دوپ ہنس جبریل سترہ سترہ پچھٹا
 چانڈ پڑھ کچھ پچھٹا کر مر چک
 دوزخس نشن یلو دات حضرت
 حکم آو مال کس ادو کرن کچھ
 سلام کران آو مال کچھ
 یتہ برو نیمہ ینہ یور تشریف کچھ
 دچھہ ریمو دوزخس ہندو طبقات
 وود کوئت بنجین سارہ ووشات
 مال کچھ یچھہ منز آسن کم
 مالو کن دوپ یا شفیع الامم
 اوستی چپائی سیم گونہ گار
 دودکیاہ بنجین سائی نازدار
 ناپیشہ ڈیو تھن مویج تہ مول
 یا رسول آسہ کچھ ناپان دوا
 دوپ ہنس یا رسول آسہ موکلاو
 کرہ دھتے مول مویج امت تراو

دشمن ہنیز جابے ادو وچھکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مالو کس ڈیشہہ ہیوت ریمو پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول عاصمین نظر ادکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگریہ روس تہ کیشہہ نا کچھ نہ پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بادتم ورو ورو لڑیہ ہم غم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 والہ نکھ یچھہ منز زالسکھ نار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ڈیشہہ بنجین مریجن دول
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اچھو منز تامتھ حکم تس آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ جبریل دوپ نکھ شے سترہ پچھ (ن ۱۳۱۹)

۲۔ حکم آس دوپ نس اے غم خار (ق ن ۱۳۱۹) ۳۔ یہ بند چھتہ چھاپی
 نوہ سنس منز ۴۔ یہ بند تہ چھتہ چھاپی نوہ سنس منز۔

مول موج تبتہ مہ کلون نے
 سانبہ کھوٹہ ٹوٹھ کا تہہ تھون نے
 دیان اوس کیا ہ سنبہ میاں کی امتی
 علمہ تلبہ میاں ہ ما دور کا امتی
 دوان سپنس حکم از حق
 امتک غم چھے زائے بر حق
 و چھتو تم سون غم کوٹ کھو
 لوہ سان تس پیچھ یتر پر کر تو
 دووٹھ تور عرشہ کوٹ تھو شین
 زور مس فلکس پیچھ داتہ دن
 داتہ حضرت نزد موسیٰ
 پتر شاہ وقت نماز روز سیہ ماہ
 اون کن چھ پتھر اشر مند غم
 زائے چھی دیان شفیع الاعم
 ا مسہ تمہ شایہ تر اؤن نے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نارس منز ما چھم پے متی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بخش مے امتس اے مشرق
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تیٹھ مہ سردار سون کوٹ گو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جبریلین تس تار پف دوں
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 امتس کیا ہ اٹھتھ اے سید
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ذات پاک تھہ پیچھ میرا جم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)
 ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)

۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)

۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)
 ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)
 ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن) ۱۳۱۹ (ن)

گویا گوئے امتس چھینہ تھل
 نہ رہتہ تیر وہ نہماز مانچھ کے کل
 یودوئے امتس چھینہ طاقہ
 پانتر من بدل پانترہ چھک وقت
 فرض کے نہماز بیتہ رمضان
 مؤمنو مائن چھہ فرمان
 تہ پیچھ جبریل سیتو آوتس
 یکہ و طہ انبیا مائون تس
 بیت المقدس پور کہ نفلہ
 جبریلین دوپس اے نبی اللہ
 قصود و عفو براقتس کن نیو کہ پے
 وائون گریہ تیم غایب گے
 گریہ پیلہ وائونو کہ حضرت
 مانکلہ اے سے گزہاں حرکتہ
 مؤسس و تہمہ و ذی اس مویہ وال
 وچہ ریمو قہ درت ذوالجلال
 الحق پیچھ سیدن سائو اچھ تل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانترہ وقت فرض چھہ ذون اکھرہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فرض وال تکھ اڈ چھک مسلمان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وائون بیت المقدس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 انبیا نموش وقت گریہ کیتیاہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بیتہ یورٹنزن سپنہ طے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مؤصلس گرمی ہنیز نہکتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 سردار واپس شتہ گریہ شحال
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ صرف جبارخان نس فہ شخص مٹے یوت۔

۲۔ کہہ تیرتے مانکلہ اس حرکتہ (چھن)

۳۔ یہ بند چھہ چھائی فہ شخص مٹے۔

معراج حضرت پیر پاٹھو زان جسمہ سان کھوت مئے بر آسمان
 نبی شد معجز پیر پاٹھو زان صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول گو کہ محمودس یاد تولہ سیتو دمیہ دمیہ دوان فریاد

ہو تیں دیدار گزشتہ دلشاد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۷ یہ بند چھ چھاپی نوہ سٹیس ٹریے یوت۔

۲۷ تمنا چوئے محمودس دما روڑتھ پان ہوتیں
 تیں چھک پیتہ کیوتہ ٹریے

(چھاپی نوہ سٹیس)

۳۷ یا رسول عرض بوز محمودس تیں چھک پیتہ کیوتہ ٹریے
 جان کیا دوان نے پان ہوتیں

(جبار خان)

وفات نامہ

حضرت فاطمہؑ

روز دُماہِ ثَمَمہ وُشات	بوز فاطمہ صائبین ووفات
صلی اللہ علیہ النبیؐ	یاد قبر کر تنِ ثَمَمہ ذات
خاکی دُپٹھن حضرت جناب	شہِ اکبر اُس فاطمہ در غاب
صلی اللہ علیہ النبیؐ	تمو پھیرتھ کوڑھکھ خطاب
چھپے دُنیا ملک اُران	فاطمو کو نہ چھپے سون پھیران
صلی اللہ علیہ النبیؐ	شوہرِ ثَمَمہ رُز چھپے خان شیران
چاند وُشات کرن چھ ناز	اسہ لوہ نہ ثَمَمہ رؤس قرار
صلی اللہ علیہ النبیؐ	چھی کر تھ ثَمَمہ انتظار
از زبانِ حمید الانام	فاطمین یام بُزُن یہ کلام
صلی اللہ علیہ النبیؐ	نیشہ نیشہ بیدار گے تام
امرِ رسولِ بیہ امرِ عہد	مقود وُتھتھ اوٹھکھ حبا
صلی اللہ علیہ النبیؐ	کوڑکھ سُنست فرض ادا
بیہ تاؤن تم بڑوٹھ کئے	آپ امانت مہتھ وُچھنے
صلی اللہ علیہ النبیؐ	حبابہ کڈوٹھکھ سیرتے

جامہ چھلو نکھ پینہ نہ پانے
 اوش تہرادان چوں کاروانے
 گیسو آنن کوڑ نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 نان جوین اُس پوختہ کران
 حسن و حسین غم اُسو بران
 چشم مے بابن تھوشت و نیت
 چم چم گومت سنجہ
 اکھ شخراہ گڑھاک زبر
 تہ فاطمہ آسکھ نہ حید
 اسی نہ آسوکھ تیلہ پیش یکھ
 دوکھ لذن کس گرنیکھ
 بو مڑتھ کوٹ سہ گرنھن
 کینہہ تہ فوختہ روز کھ نہ مڑھن
 کر بلا مڑ تہمن مارن
 آسوند آسوکھ کس پتہ لارن
 کس سنا روزن کتہ
 کس چلیختہ انکھ تہ
 شاہ علی حسن ہمت روزیا
 میں دیپس تی سے بوزیا
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چشمو نیشہ اُس منوختہ ہران
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 آسہ اما من دوکھ نہ نیت
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہ نیشہ ٹیٹ کھ سہ سر
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چھکھ کہ لذن کس تریش دیکھ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 کاتہہ تہ آسہم نہ چمن پڑھن
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہ ماس تہ ماجے ڈھارن
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 گر پینا یا پیٹھ و تہ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 میں دیپس تی سے بوزیا

۱۔ انز فاطمہ (ن) ۲۔ بو مڑتھ نیم گرنھن۔ باز بانو روز کھ نہ مڑھن (ن) ۳۔
 ۳۔ تہ بٹہ چھنہ (ن) ۴۔ مڑ

درس خائس تمنن سوزیا صلی اللہ علیہ النبیؐ
 لولہ نشس تس دل ماڈلے ماجہ رستین اڈ زوگلے
 یتمنن ما زاه پچھہ ترلے صلی اللہ علیہ النبیؐ
 شاہ صیدر تام گرکن او فاطمئس نشس ہجر من مژاؤ
 فاطمئس تہہ ڈیوانٹھک شینچاؤ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 دوپس علی صائبن پھیر پچھہ کین زتھاؤ پچھہ امام شیرکتہ
 چھو پانے شیرکتہ تہہ پیرکتہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 فاطمین دوپس ڈیٹھم ازراحتہ بار صاعب والاصفات
 وینیک نامت وچھم نہ تہہ ذات صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تور دوپ نکھہ کہ اسے فاطمہ چون دور بر کوتاہ ہوسہ
 مئے تہہ دوپس بے تورسی ہوسہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 ہر وقت نیمہ از پیرکتہ تھوڑ مئے امان کیتھہ کرکتہ
 نئے گڑھ نم مرکتہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 دوشہ وئی جائے چھلک مکھہ گپو رستین کیسول مکھہ
 بو مرکتہ تہہ تہہ سی کرکتہ مکھہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 بوز یا مکھہ علی صائبن بوز وئے دوشلے یس ہن ہن

۱۔ پتہ پتہ چھین ۲۔ مژاؤ بل چھہ پتہ پتہ
 تازیسی بوز علی صاعبن بوز وئے دوشلے یس ہن ہن
 گتہ دلس چاک درمہ جامن
 ۲۶ ۳۶ ۴۶ یم ترئے پتہ پتہ چھین ۲۔ مژاؤ

گوس دلس چاک دیمه جان
 دویں فاطمہ پہ کیا ہو غم
 زہ تہ اسیسم نہ یوان پتھو غم
 ونہ ایمان پہ کیا کرے
 خفیہ گزشتہ بے ادب مرے
 مری مرے نہ زہ سرن
 بیہ گوس اُمی شرین
 یا فاطمہ تیرے میلہ مرے
 کج چانے سبق نہ دے
 فاطمین دویں یا مرتضیٰ
 حقو مے تے رضا بقضی
 یا علی کوتاہ بے وے
 چم مے عرض بوز تم کنے
 چم نہ موتس یلج چاکے
 تم بجا اُنی زکھ دارے
 اولن میلہ نیریم مے جان
 کاتھہ تہ صیحتہ نو آسم مے ویشا
 دویم حاجتہ چمے راجتہ کیوہن

صلی اللہ علیہ النبی
 داد ہجرک مے داغ حقو غم
 صلی اللہ علیہ النبی
 کریم ما یم اے سرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دویں مریم کتہ زدن
 صلی اللہ علیہ النبی
 گیسو ان کس شانہ کرکھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 رادے حقو موتس رضا
 صلی اللہ علیہ النبی
 ہو قسم بحبانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 وارے بوز چم حاجتہ تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 راجتہ کتھ دویں مے شران
 صلی اللہ علیہ النبی
 لول بروریم جگر گوشن

۱۰۱ پند چمین ۲ حقو ۲ پند سارین موتن مقررے (ن ۲)

۳۰ طاعتین میانین (ن ۲)

یثقیلہ مرنے میں سنخ زان
 تریمیم حاجت کرے بیان
 صلی اللہ علیہ النبی
 دایہ دیدار ازم دیوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 دایہ وارے حاجت پنن
 صلی اللہ علیہ النبی
 غصہ میونے اے جانِ جهان
 صلی اللہ علیہ النبی
 یثیلہ محشر سینہ بریا
 صلی اللہ علیہ النبی
 اکھ اکس وچھان دیا
 صلی اللہ علیہ النبی
 طامٹھو زون کوڑس وسواس
 صلی اللہ علیہ النبی
 جامہ پننو پانے شرو
 صلی اللہ علیہ النبی
 کتھ کران زن موختہ ہران
 یثقیلہ مرنے میں سنخ زان
 تریمیم حاجت کرے بیان
 دایہ دیدار ازم دیوان
 مینو تنہ علی صابن وٹن
 فاطمہ چٹھے بجا انن
 پیش سرور کریم نہ بیان
 بیتہ خبابی ازم دیوان
 تریمیم حاجت ازم بجا
 تنہ منباگ گڑم یادا
 پانے وانی اسو کران گفتار
 تام دوتس موتک سوار
 فاطمہ یثیلہ عزرائیل اس
 تنہ اموب ٹھٹھ لہ زغم اس
 نویر دیدن دوپن نیرو
 ہٹھو بابس اندو اندک پھیر
 اکتھ رٹھ کتھ اسو کران

۱۷۱ دار و نالان (ن ۲)

۲۷ روز محشر مے وئی دزم
 مایکن منز تھار تھتہ دزم
 جنتس مہ کلاو تھتہ دزم (ن ۲) ۳۷ قرار (ن ۲)

زیرِ لحد سرکہ دفن
 اُسو حیدر یوان مُبجس
 گر یہ کران بیچارہ بیکس
 تریمہ دودہ کو اموب بیتاب
 فاتحس دودہ با جملہ اصحاب
 فاطمن دوش چھونا بوزن
 ہمسایس انبیایم سوزن
 تبیم ترئے دودہ بر پیچہ پاران
 میون احوال وُت تو یارن
 تنہ دوئم دوان نالے
 دودہ مہ کلہ یتیمہ احوالے
 یام بیدار گو شاہ مردان
 لبیکہ سوزن تر زھار کھ سوزنان
 تس زناہ نش داتو بیتاب
 تمہ پھیرتہ دوشیکھ جواب
 کوہ بخشش چھٹے مانی سردار
 بخشش دودہ فی پانے غفار
 امہ یام اکھ فاتحہ پورن
 فاطمن تام بر مژدن
 اُسو تھاو میو خور و کر و کر و
 کر کہہ نثار د چھو کھو ویر
 ترین دودہ من اس فاطمہ شیر

صلی اللہ علیہ النبی
 فجر پیرتہ توت فاتحس
 صلی اللہ علیہ النبی
 آیس حضرت فاطمہ در خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 سور سمسار چھٹہ کائنہ روزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 چیم داتنج اموب تھاران
 صلی اللہ علیہ النبی
 جلد گڑھو کر دیکھ حوالے
 صلی اللہ علیہ النبی
 آتہ مہجرس کن نالہ دوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر یہ کران دوتہسہسہ خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 اُمیتن سارن غم بخار
 صلی اللہ علیہ النبی
 صابجن تام عفو کوژن
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہ کی خان تس کھتو بر و بر و
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہ کی مہ دودہ مژدہس بر

صلی اللہ علیہ النبی	خافلو دار بوز تو یہ نصیر
ستویہ دومہ اس گفتار کرن	شین دومہ اس فرقان پرن
صلی اللہ علیہ النبی	اس روزے شاہی درن
یختہ جسمیں گڑھن پارے	اسہ ہون ہند کیاہ چارے
صلی اللہ علیہ النبی	روح بیچار گڑھ آوارے
یا رسول زہار تھ کتے	تاہ زن ییلہ زمین تثنی
صلی اللہ علیہ النبی	امبتین و تھ ہاہ یتے
ڈو تم تم مہراب بے	یا رسول فراق پتھمے
صلی اللہ علیہ النبی	دومہ دہ تھ سجدہ دے
خاطیہ رشتہ و وفات و نہم	روز محمود بہنا بے غم
صلی اللہ علیہ النبی	پتھ شفیع مردار عالم

عنا نسخہ نمبر ۲ ترجمہ "صلی اللہ علیہ النبی" بحایہ
 "صلی ربی محمد" لیکھت۔

کاشتیری نعت

- ۱- پایہ بڑ عریکہ شاد سردارے (غار مطبوعہ)
- ۲- پورسائی شیوین رہنم اللہ
- ۳- یا رسول اللہ دیدار لاو
- ۴- یا رسول سلام علیک (غار مطبوعہ)
- ۵- یا رسول اللہ علیک اسلام والصلوۃ (غار مطبوعہ)
- ۶- تیر کر غم دفایا حیات النبی
- ۷- پیہر باش بر من یا محمد
- ۸- کھوت کینہ منزے کلاہ (غار مطبوعہ)
- ۹- یا مصطفیٰ محمد (غار مطبوعہ)
- ۱۰- شہ چھنہ کاتھہ تہ مکاناہ
- ۱۱- بردر تو یا محمد مر نہادم (غار مطبوعہ)
- ۱۲- خبر چھے حال باوے کیانہ (غار مطبوعہ)

(دا)

پا پڑ عریک شہ سردائے
 امہ آمہ تاوے زر گوم سنبھتہ
 ہدل گوم چکر لول آم چوئے
 آندری گویڈ نم لولہ نار تو اندرس
 لولہ چاند داغ روٹ زونہ ترز سنبھتہ
 سرو ناز نپنے ہی گل دے
 کاسیہ آسیہ کنجہ رحمت کہ گنجہ
 باغ باغ گل پھول اکہ چاند نظرے
 مدینہ کہ مدنے نوڑ کہ بدے
 چرچ لولا کہ ماہ تابا نے
 آہ کاٹی کاہی شوق چانی
 مے چھم چانی تہ زار دینے
 کس زانہ ورنہ پتھر تھنا
 میون جان بگر وک سوز تھنا
 خاک تلبہ جامن چاک ترمنا
 چون الم نشرح سپنہ وچھنا
 خستہ گے عاشق مستہ پچھنا
 کر تہ اکہ شمعہ نے احسانا
 مے تہ چھم غمہ دل تیر پھولنا
 دور چھس نوڑ نیش سور ملنا
 جان جانا نے دینے نا
 مار کن لولہ وانی دے نا

۱۔ محمودین تہ ناڈر نعت شریف چھہ اکہ تہ تہ نوہ سوہ پیچہ نقل پوان کہ تہ
 یس کہ تہ چھہ کھیتو مت۔ مگر تاریخ چھس موجود ۱۲۱۳۔ یہ چھہ باسان
 محمودین پنہ قلمہ سیتو لیتو کھیت۔ پوتس چھس "درخانہ" لیکھت۔ یہ
 نوہ چھہ محمودین کا مہ ترزے واصل سپد مت۔

۲۔ نعت شریف یکہ نوہ چھہ بڑ صاف لیکھت۔ یس
 تازے پہن لیکھت چھہ آمت۔ (ناجی)

سہمہ ڈنڈ ہے سربراہ قس
 دھوپ نے مجھ کو جو حاجت کیا چھے
 اٹھیا چھ صنف دھت انتقب
 زین پوش زلف نمیں اسر فیلنس
 دیدار چائیک ارمان دلہ ہے
 دیو چاند شہر کیر لولہ چون نشہ
 بانیکہ سروے
 پوچھتے کیشوے سائی نس سرائیں
 یال گر پالے بان ولہ نا
 اُستی اُستی سبھا نا
 اٹھ جھالس ڈیشوے نا
 تہ جبریلین سہ تو پوک نا
 یچھ آب و گل سے میتو تننا
 آبرو تیغ آبرو بخشہ نا
 مدو یادن بان وند نا
 ہوشہ سان غافلہ بوز کھنا

محمد کاظمی چھے ونان زاری

ساری پاری لگہ ہوے نا

۱۲۱۳ھ شمس ۲۷ جمادی الثانی (تاریخ نسخہ) ۲۷ یہ شار چھنے
 ۱۲۱۳ھ شمس ۲۷ جمادی الثانی یہ شار و عتم نہ پورہ پانچوہم چھنے
 نسخہ ۱۲۱۳ھ شمس موجود روڈی ہو۔

پور سائے تیرمین رسم الشہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 امہ ہانیہ سیدہ اوس حضرت
 کتبہ بن شائد درختہ با فرشتہ
 ادس سوزنس مرسلہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 دعائیلہ منگہ نے کر موزا مین
 بختہ بختہ چھل تو دل چھہ تاپن
 زکھ دیوے ترا دختہ شجید کزیا
 دیدار داد یا رسول اللہ
 ستن اقلین منز چھہ بستن
 شین نا کتبہ تے اکس امتی
 دیدار داد یا رسول اللہ
 آسمان بے ستون تھم گنہ چھا
 حوالہ کور بختہ پنن کاہ بار
 دیدار داد یا رسول اللہ
 پیشو ہوانے پننو شور یار
 دیدار داد یا رسول اللہ
 جنتس گنیز بردار تھم چھا
 یاد کو زون تے اختابے
 دیدار داد یا رسول اللہ
 باغیر شلکھ منز کیجے
 دیدار داد یا رسول اللہ
 آفتاب عالمس چھہ دیوان گاہ
 لولہ سان لار تو حضرت بن
 دیدار داد یا رسول اللہ
 منہ بے پننس کر ہانکل
 لولہ ون تھو تھم دنگ کستور
 دیدار داد یا رسول اللہ
 سر شراو دیاتی مٹ چھہ بارگاہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 نزدیکی آستہ ہیئت تھم دور
 دیدار داد یا رسول اللہ
 محمد کا مویس پہ مدا چھا

۱ امہ ہانیہ سیدہ اوس - کتبہ بن شائد درختہ سرور (بیس جایی)

۲ تھم شور یار (بیس جایی)

۳ آفتاب پھیران زوہ پارسو چھا (بیس جایی)

(۳)

نویرِ ظہورِ من پر تو تہا
 حضرت فاطمہ ماجہ پیلو زائے
 حضرت نبویو کیا کردس تاو
 احدس احمد بیٹو پو تاو
 گدے گدے دور تے گاش ہو او
 مسجدِ اقصیٰ لہئے او
 نہمازِ نفلہا پر کر تجھے دراو
 بیٹس اکو پیے کور اُس بیمار
 مہرِ ہیشترِ نبوین گدے کن تہا
 یمین بیمارن در حچہ تاو
 گدے گدے مہرِ ہیشتر بر مہر تاو
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 حضرت پر تہا گدے کن آئے
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 محمد لا گتہ بازار دراو
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 تہا مہر محمد با جماعت تہا
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 تمہا اوس روٹمٹ آٹک غبار
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 یمین بیمارن شربتہ چاو
 یا رسول اللہ دیدار ہو

فائزہ پانویں مہر

کاروان دوریوے کر گھر او

محمد گامیو کر میرا

یا رسول اللہ دیدار ہو

(۴)

مَرَبِ وَثَدے چھک سون سردار یا رسول سلام علیک
 کَرِیْہِ ڈیشے چوئے دپار یا رسول سلام علیک
 زاہ اوڑش چھمنہ پکان دگے
 نفس بد زاہ روڈمنہ وگے
 آہ یتھہ کیہہ علاج لگے یا رسول سلام علیک
 چپانہ ستر آو آدم تہ خوا
 چون دودا سہ زخمین دوا
 چپانہ ستر آسہ حاجتھہ روا یا رسول سلام علیک
 چھک تہ دودانہ آدم صدف
 جلوہ گر اک از ہر طرف
 سارنہ پیچھہ چوئے شرف یا رسول سلام علیک
 چپانہ دودر ستر گوم رستم
 پتہ ساتھ درشن دتتم
 نتہ پانس گئے رستم یا رسول سلام علیک
 راتھہ دودہ گوم ودان ودان
 زاہ تہ چھن ہم نہ خابی پوان
 پان وٹدے اے جان جہاں یا رسول سلام علیک
 وصف رخسار چھہ والضحیٰ

شوقِ حیاتِ عاشقِ مے یا رسولِ سلامِ علیک

لالِ لبِ یا سرخِ یاقوت

موصیۃ فُلکِ دہد "اما بومروت"

گاہِ گویا گاہِ آبِ سوکوت یا رسولِ سلامِ علیک

تیرِ مزگانِ بارِ بچہ بُمہ

سینہ
موصیۃ زنِ چھی ہر ان گمہ یا رسولِ سلامِ علیک

چشمِ بادامِ غماہِ بُرہ

دیشنے کیتو مشتاقِ کُرتہ

کینہِ چہ بیمار کینہِ گے مُرتہ یا رسولِ سلامِ علیک

روزِ محشرِ عری سُمو

چون دیدارِ ڈھارنِ ہمو

دُدمو لہ کینہِ فریادِ دُمو یا رسولِ سلامِ علیک

یارِ باے تے مادرِ پدر

داتم تتر در نارِ سَفَر

سارِ نے تترِ شفاعتِ کر یا رسولِ سلامِ علیک

چاؤنی صفاتِ زانہ سہ خودا

یس خلقِ نیشِ چھکِ دُدا

جانِ و دلِ سونِ یوسنے فدا یا رسولِ سلامِ علیک

چاؤنی تارِ پف کرانِ نظا می

ہتھ آکے پیتم دودھا
 لولہ بانس دینے دھو دے یا رسول سلام علیک
 جگرس چھم عشقن زلے
 لولہ ستر چھم نہ یوان زلے
 دایہ پانے دپارے بکے یا رسول سلام علیک
 مکہ مدینہ چھک کنہ بطحا
 پکے ڈیکے کنو داتم دتھا
 سٹھ چھم چانی کر تم کھٹ یا رسول سلام علیک
 قاب قوسین قرچک مقام
 خاصہ جبریل چوئے غولام
 تازہ ہر روز چوئے اسلام یا رسول سلام علیک
 سرو قد چون طوبیٰ خرام
 خاب ییمو ڈیو تھٹھ تمکو لب آرام
 تازہ دور مخ کسہ پیچھہ حرام یا رسول سلام علیک
 کتہ بیو تھٹھ گوہن تہ غارن
 کنہ مدین داتے لارن
 پیتہ کتہ تہ تہ چھہ ڈھارن یا رسول سلام علیک
 چشمہ دندے خمار ہتے
 بزمیہ کھ کھ روڈ ہم کتے

یا چھٹھ جبریل آو دورود سلام (قلمی تہ سٹھس پیچھہ درست)

چاڈی تو صیغہ پیران جامی
کونہ کیا ہ وہ فی محمد دگامی
یا رسول سلام علیک

(۵)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوة
چاڈی سیتو آد عرش و کرسی لوح قلم تے دوہ تے
یا رسول اللہ اول گو پاؤ جوئے نور پاک
چھک تے مظهر چھک تے مصد دواو تے نیش کا تے
یا رسول اللہ طواف کعبہ اسم نانصیب
واتے ہا بیت آہس تے پھیر ہا در عرصات
یا رسول اللہ مدینس واتے کچھم اُردو
روز ہا تے بوز ہا کتے چھ تے کیا آب حیات
یا رسول اللہ تمنا چھم تے روز تھو چھ ہا
شونہ و فی کیا ہ دلف جھی شب قد رگسہ برا
یا رسول اللہ بگو اُسو پاؤ چاڈی عاقبت
دیدہ گرویاں سپہ بریاں گے تمن چاڈی بُشت
یا رسول اللہ سٹھا شرنہ چھس وہ فی کیا ہ کرہ
مستحب سنت فریضہ پورم بیہ اجبات

یا رسول اللہ کو مت چھٹس غرق در بحر گناہ
 ظلم کرو تم نفسِ امارن نہ فریادیں مے دات
 یا رسول اللہ نہ روزِ رم را صحرِ بوزم زار پار
 چاند سستین دلو آسان سپدِ نم مے سکران
 یا رسول اللہ رحلِ کینہ چھین کر مژ بندگی
 مٹے ترا دتم دور نیتِ حسد چھٹے بے در عرصات
 یا رسول اللہ قیامِ مزدہ پاشنِ سحرِ خم
 موم کو لاو تم عذابِ نیشِ یلگل دم بجات
 یا رسول اللہ بہشت و اتنا و م بے حساب
 مولِ موجی سستیم سستیم باہو مین و مومنات
 یا رسول اللہ اغشا یا شفیع المذنبین
 کرگو نہ کارن شفاعت نیت چھٹ کا تہ تر بات
 یا رسول اللہ نہ روزِ رم را صحرِ بوزم زار پار
 کینہ و فی نحو کائی چھٹ سیٹھا عالی صفات

(۶)

نہ کر غم دفایا حیاتِ نبی	مے کر تم شفا یا حیاتِ نبی
چھ وایل تا ریف کیسوئے تو	روقت و اضحیٰ یا حیاتِ نبی
مبارک چھ کینہ چون دستِ شرا	بجود و سحفا یا حیاتِ نبی

ع ا ذات شریف (چھاپی)

خلافت ملائک زمین آسمان
 خرابی کریم را درم لوکر چار
 فرایض سنت مستحب و اجبات
 حقش نشہ کھوڑس و چیم حقش
 دمو داد و فرو یاد پھوڑیے پتے
 کرکھ نے شفا اسکو کرکھاتے
 ہمہ انبیاء اصفیاء اتقیا
 دبی حق تعالیٰ منکم کیہ کرکھی
 بصدیق ابوبکر و عدل عمر
 بہ شہ دلایتھ بحسن و حسین
 بر اصحاب و ازواج و آل کرام
 بر آئے ژئے کن بخشاوم گوناہ
 نچن گوس واراہ ندامت کرم
 پراہ حقیقت بذات کرم
 نے چیم لولہ کامن یم اکھ شہ
 ترے بوزیم آرزو چیم سپٹھا
 چیم مشتاق محتاج دیدار خاص
 بدیدار اور منور کرکھ
 چیم محمود کامی فقیر الحقیر

ژئے پتہ بوفد یا حیات النبی
 لوچم سنے سنا یا حیات النبی
 گیم یم قضا یا حیات النبی
 کوڑم ناروا یا حیات النبی
 بروز جزا یا حیات النبی
 کرکھو مثبت لا یا حیات النبی
 وذن اولیاء یا حیات النبی
 اسے کیٹھ شفا یا حیات النبی
 بعثان حیا یا حیات النبی
 دفع کر بلا یا حیات النبی
 عفو کر خطا یا حیات النبی
 مضا یا مضا یا حیات النبی
 مئے تر و دم نمود یا حیات النبی
 بنور الهدا یا حیات النبی
 دتم در شہناہ یا حیات النبی
 ژئے نش وایہ یا حیات النبی
 غنی تے گدا یا حیات النبی
 براے نمود یا حیات النبی
 سپٹھا بے نوا یا حیات النبی

(۷)

پہر ہاں باش برمن یا محمدؐ
 فقیرن فکر صفی ذکر نفعی
 کائو تم چاں غمن یا محمدؐ
 شب معراج زبے پتہ اقتدا کو
 نبی ہستہ آدمین یا محمدؐ
 کتبہ چھک کتبہ پیچہ نیل جوئے
 پڑھارہ نیشہ کنن یا محمدؐ
 فلے لچ بادمن یا محمدؐ
 نظر یاست زبے تراو پتہ سوہ چہ
 پڑھارہ نیشہ کنن یا محمدؐ
 گزہ ہم دلشاد ساری غم زلن
 دین چھس ورتتہ پتہ روئے
 دے بو شجرہ بھمن یا محمدؐ
 چھک قبلہ تے بیہ قاب قسین
 جہم کج زلف غمن یا محمدؐ
 اجاہ چھ دیت نہم شمس
 مے کرے پشہ چمن یا محمدؐ
 روشہ پاٹو پتہ سوئے توشہ کو نام
 کلالن کو سمن یا محمدؐ
 وہ زلی وٹھ چاں ڈہ پتہ روئے
 سیٹھا چھ نور ثمن یا محمدؐ
 پڑ زلی وٹھ بڑتی وہ ستارے
 حجازر کن چھ ہم یا محمدؐ
 دلم کن محور انوار حقیقتؐ

۱ پہر ہاں گزہ ہستہ بھمن یا محمدؐ (چھا پی)
 ۲ کتبہ چھک تہ پتہ ہستہ ہاں ناو جوئے
 ۳ چھا پی نو سمن منز چھنہ پشہ
 ۴ شہ چھکن قبلہ تے بیہ کعبہ میوئے (چھا پی)
 ۵ پڑ زلی وٹھ بڑتی وہ ستارے (چھا پی)
 ۶ دلم را با حقیقت شاد گردان (چھا پی)
 ۷ چھک تہ پتہ ہستہ بھمن یا محمدؐ (چھا پی)

نچیل کر موزیم بنے اللہ عاشق نثر
 یتیمہ یم سارو سمن یا محمدؐ
 فقیرن فکر صفی ذکر خفی
 گلی تم چاڑی غمن یا محمدؐ
 مبارک سلسلہ چم قدری سے
 چھسے تھمور ریز لمن یا محمدؐ
 چھ چوئے اُمتی محمدؐ کا م
 سہ مجھے دئے پتہ ہمن یا محمدؐ

(۸)

کھوت کتہ منزے کلاہ وچھ کا فرو قوم دت اللہ
 برحق چھ رسول اللہؐ
 چھی سرور سے رستے در بندگی دس رستے
 قذ چون چھ بر جستے
 اپمان اون رو سو کچے تہ تروو پٹن پچے
 کوما پور کینک لچے
 خانہ اوس اکھ ستین تہم چون فراق تھوون
 فریاد تے نالہ دتوں
 گید سے مبارکن زنجیر کوڑ عاشقن
 گل آوڑیے نشہ کین
 بادا صلوٰۃ اللہ

۱۔ انجیل متی کرتے اللہ عاشق منز۔ یتیمہ سارو سمن یا محمدؐ (چھاپی)
 ۲۔ فقیر فکر صفی ذکر خفی۔ ماری تم چاڑی غمن یا محمدؐ (چھاپی)

اے اوس آبِ حیاتِ برکت کی تحفہ ہو
 سیرگے ترے ہمتہ ہو کہ
 فرمادے تے نالہ دے ڈھار ان لار ان پیچے
 تے پیچے ساری دے بادا صلوات اللہ
 یس آسہ تے ہیو غفار تس وائرہ دوزخن نار
 چھک مری سون سردار بادا صلوات اللہ
 یا منہ لبا پہننے سلام کرو ناٹہ ہمنے
 نہرے جھم ہنہ ہمنے بادا صلوات اللہ
 محمد دس اوس ہدا گوارہ ہم نہ گزھن ہدا
 چھک تے مشوق خودا بادا صلوات اللہ

۹

یا مصطفیٰ محمد صلوات اللہ علیک
 تاریف چھ چاڈ بے حد صلوات اللہ علیک
 علم دایب ندانم مدح و ثنا چہ خواہم
 گوید ہی زبانم صلوات اللہ علیک
 قدیم نشیہ عدم آو عدم نشیہ آدم زاد
 پدم دیتہ چھ قدم ناد صلوات اللہ علیک
 زبید زہے تبارک سرتاج سورہ تناک
 بآشہ ترا مبارک صلوات اللہ علیک

زاکہ

ادل اوسکھتہ ایزاکہ

تہ زانہ پائے فوہ دے پاک صلوات اللہ علیک
 رویت سے مشور ہویت سے معبر
 اے گوہر تہ مدر صلوات اللہ علیک
 قلم لوحس لیکھت کہ عاشق پن معشوق شو
 اسرار ازل باز پیو صلوات اللہ علیک
 جنت میں ز کویت شرمندہ ماہ رویت
 ہر سو رواں زسویت صلوات اللہ علیک
 مومکہ جائی کرچہ گزرا تحقیق کو رم ی کیا چھ
 عکسے نبی حق بر سر صلوات اللہ علیک
 حاضر ترا نشینم ناظر ترا بہ بینم
 آنت عین الیقینم صلوات اللہ علیک
 رتے مولا دتہ زحس فرعون درو یاموس تر ترا
 یونس شکمہ اندے دواو صلوات اللہ علیک
 نصرت ترا اذا جاء نامت انا فتحتا
 اسلام تو شد معلی صلوات اللہ علیک
 کلیم اللہ ہن لوہ طوہ خلیس کو نارس سکو
 رتے نش شیطان تر لان دوہ صلوات اللہ علیک

آہو زبان کشودہ وعدہ وفا نمودہ
 بر ذات تو ستودہ صلوٰۃ اللہ علیک
 کم کم عاشق لوگن پاری عشق کو کھنڈی چھک پاری
 اچھر والن لکھ معہ پاری صلوٰۃ اللہ علیک
 بیک شتر و حسان بر تو شدہ شنا خواں
 اے راحت دل جان صلوٰۃ اللہ علیک
 ز تے پیہ عاشق فدا گئے خودی نشے جدا گئے
 تحقیق واصل خودا گئے صلوٰۃ اللہ علیک
 آنا نیکہ دل شکستہ جاں در رہت بہرستہ
 چوں حق ترا پرستند صلوٰۃ اللہ علیک
 شہادت کہ اشارے زوئے کر تھہ تھے پائے
 ز تے پیچھے سپید کرتاے صلوٰۃ اللہ علیک
 دست تو در سخاوت بحر العطاء و رحمت
 اے منبع کرامت صلوٰۃ اللہ علیک
 محمودس فرزندِ بادشاہات
 مقصود ادبکم ملاقات
 سوداگر پیرے دودہ تیرات
 صلوٰۃ اللہ علیک

دا

سے چھینے کا نہ تہ مکانہ بیٹے سے چھینے پانے
 پانے دھتھ چھ دکانہ بازار محمد
 یا جو یا من ہو ہو تو ہم نے کا نہ تہ الام
 کھٹیت جلیے ریشہ چھ سے امرار محمد
 کھٹیت اور ریشہ دراو ادے پیس آدم ناو
 توشن پوشہ فلی چھاو بہ غلزار محمد
 سے چھ سون زون پے سے چھے مارفتک معے
 چوان کیتو دا اصل گے بدر بار محمد
 نہ اصحاب چھ شیخین تمن پتہ نہ ختنین
 اکھ چھ صادتے چھان تنے یار محمد
 سے چھ نکل تہ تم چھ شاخ بیون بیون ہووڑ دراکھ
 پانے اکھ لا ریشہ کر اکھ خد پدار محمد
 وڈن آو براقس لوگس ایتہ فراقس
 سے چھم چون کھن بس تنن بار محمد

محی الدین محمد زون (ٹاٹن) چھ پتہ شریف پتہ شریف شور و کران سے
 سردار ما محمد ولد دار ما محمد غم خواہ ما محمد
 سلطان ما محمد
 را بادم پیس آدم ناو (محمد زون)

سہ سیلہ معراجس ذراو تن نوٹکہ پڑشے داد
 تھکن جبریلس آو جلد دار محمد
 ساری ارض و سمادات گہ پتہ گاش دھوتے رات
 کرن پادریک سات ز انوار محمد
 کنین گے شہنچہ پائے اتین آب درمیادری
 زبان رؤسو کھائے باقران محمد
 سپنہ سیلہ قیامتہ روز نہ مائے مہر حقیقتہ
 مئے جہنم دار و اللہ شہتہ امتحانہ زحار محمد
 بدن میلہ لڈن بار وڈن کیتو گہر شکار
 یا شہتہ بوز سہ اختیار نامت لار محمد
 نیکن دن عمل نیک بدن گزہ پیشہ دیکھ
 توئے پانہ گزہ شہتہ بیکہ تمن کھار محمد
 نار دشمہ، کرتج دار ترون شہتہ ز اوچہ تار
 دپشہ نیک گزہ هن تار امت تار محمد
 فاطمہ میلہ لاگسن نیک خود داپہ میون کتہ آسہ پایہ
 امامین مار نہ آپہ نو یاد کار محمد

۱ یا یہ بند چھن محزون شہتہ یوت۔

۲ نار دشمہ ز اوچہ پایہ دپشہ نیک گزہ هن تار

۳ چھن کتن شہتہ کرتج دار امت تار محمد

(دیشین جاپہ)

۴ امام میاؤ مار نہ آتہ مہم ہار محمد (چھن)

مے چھم داد تر بوزم تہج کیاہ مے خبر چھم
 اُمتر پیٹھ تہ غشم کوتاہ پیراہ محمد
 اُمتر ییلہ رٹھ بن نارس منز دار تھہ دن
 امام زادہ شفیع بن پھیر تھہ کھار محمد
 پیمن نامہ جودخ زالہ رتھن موکہ لاوتھ کھار
 شان دست جتھ ڈالہ سنس سار محمد
 تس چھی مٹھ نہ عالم تس چھ سون سٹھ غم
 سینہ تر صیتہ جہنم اوش ییلہ ہار محمد
 پانس برتھ کتھ پیتھ اُمتر آب کوثر چارو
 مے اُمتر پور غلمان چھار یس کر کار محمد
 پتو کالر دے ناد گوت گوسے مول موج اولاد
 تر کر اکتہ پگاہ یاد ننتے حایہ محمد
 شب روز درود سوز گزھ ہی پاہ ہوس سوز
 اچھو وچھ تہ گنو بوز تر گفتار محمد
 درودس جزا کستو درود یس روڈ سستو
 سن ہین تہ پانس سستو یس ییتہ کار محمد
 لسن کتہ سہ محبوب تہنر مالس چھے شوب
 محمد دس چھ سٹھ لوب بہ پاہ محمد

"اتھیک کیاہ مے خبراہ چھم" علیہ کیاہ مے جزا چھم (ن محزون)

۲۴ یہ بند تہ چھن محزون منزے ریت درج۔

(۱۱)

بر در تو یا محمد سر نهادم یا رسول
 آستانت یا محمد، بوسه دادم یا رسول
 فرش چوئی یا محمد عرش عظیم یا رسول
 چاد چانے یا محمد آدم آدم یا رسول
 آینه بریایاں یا محمد دل کبیم یا رسول
 از تو هرگز یا محمد ره نسایم یا رسول
 جان و دندے یا محمد پان ماوتم یا رسول
 تو سید و مقررے یا محمد غمخه تراوتم یا رسول
 و چه و چھان یا محمد لیه لوسم یا رسول
 لوسه ناو غمخس یا محمد گوس در هم یا رسول
 لول چون آم یا محمد هول کاستم یا رسول
 در ره تو یا محمد پایمالم یا رسول
 روز محشر یا محمد چا فی نسخه چیم یا رسول
 نور یار چا فی یا محمد عالم کز حتم یا رسول
 حوض کوثر یا محمد پیالہ چاوتم یا رسول
 محمودس یا محمد کاستم غم یا رسول

(۱۲)

خبر چھے حال باوے کیاه
 تیر بوز تم یا رسول اللہ
 چھ زامت تیرے نشے آدم
 چھ ذرا مت تیرے نشے عالم
 تیر بوز تم یا رسول اللہ
 تیر چھکھنا آسہ سائیس تل
 قیامت دومہ سین مرسل

کران افسوس وادبلا
 تے درکار سمجھ چاکی
 دیاں بیسے اُستی گودا
 مے اوسم ٹوٹھ زو کریشن
 لے اکہ لاو دیدار
 حکم چون زاہ تر مونم نا
 عبادتھ جھم نہ کر پڑا
 دتم بزم نفس امارن
 پورم ناتوبہ مے جھم داہ
 تمنا چون جھم درول
 فراقے چاہے گل کاشیاہ
 کریم از روے نادانی
 خجل شرمندہ چھس داراہ
 گوشت چھس سخت آوائے
 دیاں چھس لاپہ سد رس تھاہ
 جوانی کیمہ در غفلتھ
 نہ لاو تم وکتہ بے چھس گراہ
 کو دیت ہے تے باغی وون
 سے قلوہ

نہ بوزتم یا رسول اللہ
 تے کتہ شوبہ اُمتھ چاکی
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 کرکٹیشن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 یہ زانن گورھ نہ زونم نا
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 سچھ مورس بے بدکارن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 مے کرکھ تو خد متس اصل
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 بسے بدکار شیطانی
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 دودس بولولہ کے نائے
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 برمیوس یکتہ شرک پائس پتھ
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 پیمن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ

دلس چھم آردو چوئے
 مریں چھم دیوٹھ قد کوآہ
 کدورہ کاستم مستی
 چھمے بوبندہ درگاہ
 چھم پزیر پاٹھو یا غمیر
 یاب غفو دست ناه
 یحییٰ و عمر صاحب
 علی صاحب چھم عالی جہاد
 تیں آڈے شفیع الکل
 برائے ما شفاعت خواہ
 چھمے محمود گامی یو
 مے کن و چھتوڑ گاہ یگا
 ٹریکھن آگھ شہاد سوئے
 ٹریکھم یو زتم یا رسول اللہ
 دیتم و دوزندہ رستہ
 ٹریکھم یو زتم یا رسول اللہ
 گوہر شہادت شفاعت کر
 ٹریکھم یو زتم یا رسول اللہ
 بر عثمان غنی خالب
 ٹریکھم یو زتم یا رسول اللہ
 بدرگاہ دست رحمت کل
 ٹریکھم یو زتم یا رسول اللہ
 ژمے کن مشتاق از ہر سو
 اغثن یا رسول اللہ

۱۲۱

صلوات اللہ بر پیغمبر
 پیغمبر شہادت سون سرور
 پیچہ تار کن منز چھم ماہ انور
 صدیق و عمر عثمان و حیدر
 جانم بقران ہر چار سرور
 حضرت صدیق و عمر شہین
 حضرت عثمان علی حسنین
 در عقد نبی چھم قرۃ العین
 قلو مک تو خلو مک مقدر
 جانم بقران ہر چار سرور

صدیق اکبر چھ یار اول بے معجزہ اوٹن ایمان اکمل

جانم بقربان ہر چار سرور
دین دار فاروق و عمر خطاب
بے قہر و عتاب
شیطان تسنن پس بے آب
چھ عادلین سے زمین تیز لک
جانم بقربان ہر چار سرور

حضرت عثمان چھ ابن عفان
جامع الفرقان بالطف احسان
با حلم و صیا بانہد ایمان
از خوف خدا تھو دکل نہ تنو سر
جانم بقربان ہر چار سرور

طالب مولیٰ غالب تہ اعلیٰ
شاہ و لایکتہ والی والا
عالی ہمتہ علی اعلا
تم خیمبر

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور
یا مصطفیٰ یا مجتہد
علت تہ آفت کر تم ذفا
چھک سون مرئی چھک سون رضا
محمود شفیع ہمتہ آسے برور

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

فارسی تہ پرہندی کلام

۱. حق چہ خوش طہا و یسین (فارطیو)
۲. نورشید باں ذرہ از رے محمد
۳. موجود شدہ از قدم ذات محمد
۴. ما تحفہ چہ سازیم بار سال محمد
۵. شد جان و دلم والہ شیدائے محمد
۶. کونین ہویت ز انوار محمد
۷. فرقاں بسویت از خدا ..
۸. یا رسول اللہ علیک اسلام ..
۹. کس بیکساں سلام علیک
۱۰. یا سید المرسلین
۱۱. ہمی نخواستم از خدائے محمد
۱۲. سریم شوق دل و جان محمد
۱۳. یا الہی بولائے رسول عربی
۱۴. حق عیاں تو یا رسول اللہ
۱۵. وجودت کر نمی بودی
۱۶. بس شدم از مصیبت
۱۷. آمد بہ چمن گل بد نے
۱۸. ۱ سے زائد خلوت نشین
۱۹. گرتہ بینم روے
۲۰. یا الہی از تو نخواہم
۲۱. الحمد للہ یا فتمم
۲۲. ہے داد ہے بیداد
۲۳. المقتہ للہ کہ مرا یار
۲۴. جانم ز عشق روے تو
۲۵. در بارع سیمانی
۲۶. ۵۵ چہ زیبا دلفریبا
۲۷. خوش باش بمن

را

حق چه خوش طبع و یسین گفت در شان رسول
 من چه نمود را میستاقم منقبت خوان رسول
 مخزن جود و سخاوت مظهر اسرار حق
 مطلع انوار سبحانی گریبان رسول
 آمد از ارش درخت سبب بیرون پر شمر
 نخل خوا شد قدم فرسا بفرمان رسول
 شد بنورش نار را گلزار بروئے خلیل
 همچو اسماعیل سازم جان بقرآن رسول
 آب حیوان آب کوثر یافته
 آب و رنگ و بوئے از چاه زندان رسول
 جمع چون گردد دل ما چون شود حل مشکلات
 باز بکشاید صبا زلف پریشان رسول
 گوشه گیران خسته و دل بسته و فتراک او
 از کمان ابروان تیر مرزگان رسول
 آرزو دارم همه تن سرشوم تا همچو گوئی
 رقص در میدان از زخم چوگان رسول

یاد جوید فرزندوں باشکوه دارا و جم
 کمترین ہستند از قدر گدایان رسول
 طوطی طبعم کہ ناطق میشود در ہر نفس
 روز و شب در مدح و نعت شکر افشان رسول
 سدرہ یا طوبی بہ جنت کو چہ کار آید مرا
 میروم در سایہ سرور خدا مان رسول
 ذرہ داری چون نہ رقصم زانکہ چون ذرہ شوم
 محمود روئے چون خورشید رخشان رسول
 یارب از محمود گامی میرسان صد اک سلام
 خاصہ بر روح رسول و جملہ یاران رسول

●
(۲)

نورشید بدان ذرہ از روئے محمد
 محراب ہمہ قدسیاں ابروئے محمد
 تعریف بخش و الصغیٰ انرمود بقرآن
 والتبیل بود وصف سروئے محمد
 از مشک ختن خود نشود تازہ مشام
 الا برا چین دو گیسوئے محمد
 فردوس دارم خلد ہمہ پایہ کیں اند
 از قدر رقیع کہ بود کوئے محمد

معلوم چه سان میشودش طے مقامات
 آنکس که بخت پی نبرد سوئے محمد
 جیجو نمین محیط و نیل و قلم عمان
 هستند همه قطره از جوئے محمد
 آبی که رواں میشود از چشمه چشم
 گردست دہ زان کنم پاشوئے محمد
 نو یکہ ز آینه تافت و لم یافت
 عکسے است کرا فکندہ روئے محمد
 محمود بگلزار جہاں باش چو بلبل
 مشتاق باں گل کہ دہد بوئے محمد

۳۳
(۱)

موجود شد از قدم ذات محمد
 از عرش بلند رفعت در جات محمد
 محمول شد احکام شرایع مسلف
 از شرح و تفاسیر و رسالات محمد
 کفار بتکار چو نوردند ہزیمت
 منظور شد اسلام بر آیات محمد
 محتاج با ظہار عجیبات نشہ است
 مشہور بافاق شد معجزات محمد

شرف ارض و سموات چو آینه مصفا
 از کشف و کرامات کمالات محمد
 معبود بملکوت همو قرب مباحه
 از کثرت و طاعات و عبادات محمد
 بر هیچکس دست ندارد ز مرسل
 ادراک و منازل و مقامات محمد
 از روی لطافت ظهورات جمالی
 چون هشت بهشت بیوات محمد
 چو آنکه بجمه شوق که از دیده بیدار
 گشت است کثرت بملاقات محمد
 همواره فدا باد دل و جان معین
 در خدمت سادات و ذریات محمد
 محمود بمقصود رسید است بلا شک
 مخصوص باین تحفه و عنوانات محمد

۴

ما تحفه چه سازیم بار سال محمد
 صل الله علیه و علی آله محمد
 یوسف که با حسن جهانگیرشالی است
 از شرح و شمایل خط و خال محمد

در حال نمودن دست طے از جزو مقامات
 آگاه گشته است کس از حال محمد
 از سدره بیک چشم زدن مکرر سید است
 جبریل باقبال پر و بال محمد
 از هیبت او قهر بلند پای کسری است
 افتاد بیک جنبش ز لزال محمد
 نے بہر خود از تاجوران تاج گرفته است
 در راه خدا بود خدا حال محمد
 یارب تو بیا مرز ہمہ جرم و گناہم
 با بعظمت اولاد والا اطفال محمد

محمود یاس لعبت نبی نام نہکویافت
 مقبول خدا گشت باقبال محمد

(۵)

شہ جان و دلہ والہ و شیدائے محمد
 در دیدہ کشم خاک کف پائے محمد
 گنجینہ اسرار خدا بود نہ ہفتہ
 مکشوف ہمہ گشت بافشائے محمد
 والکاظمین الغیظ والعاظمین عین الناس
 این خوائے وصف بود خلفائے محمد
 در عشق و ہوایش کہ توانستند زند دم
 زیرا کہ خدا عاشق بالائے محمد
 بر پائے نشستند ہالان نبوت
 افزاشت چو سر سرو دلائے محمد

اسلام قوی گشت زاد یار، گذشته

از قدرت بازوئے توانائے محمد

از نامه داری شاه حبش پیام دید

اسفیده کف پای بطغرائے محمد

محبوب ازل آمده اصحاب همیشه

ملعون اید گشته اند اعدائے محمد

در نزد خدا هیچ تراز هیچ بیند از

دانی که درو هست تمنائے محمد

موصوف باوصاف حمید است مسمی

در هر دو جهان اعظم الاسمائے محمد

صد گشت اهل سبزه ذات جمالش

گر دوں چو جبابی است ز دریائے محمد

بر فرق سرانداخته عرش معلی

افشانه نعلین فلک سائے محمد

فی کل صبح باد صبا گشت معرف

چاروب کشی حضرت والائے محمد

تا بی است ز رخسار او خورشید جهان تاب

ماه را بجگر داغ ز سیمائے محمد

محمود شب و روز که از فرط محبت
شیدا و گرفتار سراپای محمد

۴

کونین هوید است ز انوار محمد
عبدیق و عمر صاحبش عثمان علی بود
عمین شریفین او الحمزه و العباس
مانند خدیجه دیگر، هیچکس نیست
از مرده لولاک خلقت الافلاک
حق گفت الانسان سری معیشتن ^{بدل}
بر تافت بسری بجگی پنجه شیران
در حل مسایل با عباد عجایب
مدیوش شده مست ز حق کرده تمنا
نگرفته دلش خواهی باین دشت دشمن
در خدمت او خیل عرب خویش او شده
در روز دوشنبه، گوهرس و نه پیه نو ^{مول}
یس با رگه ناه آسیده در نار جهنم
کثیر شرف یاب شد از موه ^{یفتش} شر
مرست آمد شاد دل و جان ^{مضعف}
محمود ز دارین ممکن هیچ تمنا
خورشید خجل گشت ز خسار محمد
هر چار با خلاص شده یار محمد
بو جهل لعین گشت بانکار محمد
در راه طلب گشته خریدار محمد
سرگرم شده رونق بازار محمد
در گوش کن که این گوهر امرار محمد
در بدر و احد ضرب ذوالفقار ^{محمد}
خود بود خدا حامی غمخوار محمد
اصحاب کهف معتکف فار محمد
چون هشت بهشت آمده مکرار محمد
جایب شده سرور دستار محمد
نیمه دوه می محبت کرامت چهار محمد
نور دیده میحه پیر لاریش ^{محمد} چهار
مانند مینه است بانبار محمد
از ذکر لب لعل گهر بار محمد
جز آنکه شوی محو بدیدار محمد

(ک)

فقاں بسویت از خدا آمد پیام اے نازنین
 نام نکو فرجام تو خیر الانام اے نازنین
 یار تو بکر عمر عثمان عسیدر باظفر
 لعل و لبیت را مایہی العظام لے نازنین
 زلف و زلفت شام و محردندان و لب لعل و گم
 درسوے آن گیسوے تر تازہ مشام لے نازنین
 شمشاد سروسدہ ہم ایستادہ بر در آمد
 از شوق بالایت کہ ہست طوبی مقام لے نازنین
 معراج تو شد بر فلک محتاج تو شک و ملک
 از قاب قوسین قرب حق داری مقام لے نازنین
 از پیروانت مے روم در راہ عشقت میوم
 باشد کہ روزی میشوم وصل بکام لے نازنین
 روئے جہاں آدے تو والانشاں بالائے تو
 میخورستم آئی شبے اندر منام اے نازنین
 مداح تو خواہم ز حق از گفتن نعت شود
 افصح بیانی گو لغز شیریں کلام لے نازنین

بادا صلواة و هم ثنا في كل حين از خدا
 بشنود محمود گدا صدک سلام لے نازنین

(۸)

یا رسول الله علیک السلام والصلوات
 از جناب حق به تعداد نفوس ممکنات
 یا رسول الله کلامت زد گره بر می شکر
 شهید از شیرین زبانت شد خجسته نبات
 یا رسول الله پر
 لعل تواند لطافت خوبتر ز آب حیات
 یا رسول الله بقدر یکسر موتو نیست
 قدر و قیمت پیش زلفت لیلیه القدر و برات
 یا رسول الله نخیزد تا قیامت قاست
 چون قدر تو راست عنا از صفوف قایمات
 یا رسول الله کلیم از کلمه تو شاد کام
 زانکه اوبا اُمتانت خواهم از محشر نجات
 یا رسول الله مسیح از معجزه انفاس تو
 زنده میگردی بیکدم چند اجسام محلات

یا رسول اللہ ز شوق کبر بہشت آید بر کن

سلسیل و زنجیل و نیل با جوئے فرات

یا رسول اللہ نیاید در نوشتن وصف تو

گر شود انبار کلک و در بوند دریادوات

یا رسول اللہ پناہ میدم بکویت^{۱۵} اماں

از جمیع عارضات و واردات و اوقات

یا رسول اللہ امور عاقبت محمود را

عاقبت محمود گردان اسلام و والصلوات

(۹)

اے کس بکیان سلام علیک	ہر زمان بر زبان سلام علیک
یا غار شریف تو صدیق	سرور صادقان سلام علیک
قطب اسلام عمر فاروق	حامی عادلان سلام علیک
نیز عثمان جامع الایات	مصلح کاتبان سلام علیک
پہلوان تو بود اسد اللہ	قاتل کافران سلام علیک
صلوۃ و سلام از حق باد	تحفہ روح شان سلام علیک
نخل خرمایر اے استقبال	میش تو شد روان سلام علیک
نیز خلی کہ بود فرسودہ	بزر شد در زمان سلام علیک
سوسمار دستوں و سنگ شتر	آمدند در بیاں سلام علیک
بہر نسخ صحایف ماضی	نازلت شد قرآن سلام علیک

مغفر مرسلان سلام علیک	ذات عالیہ صفات تو معروف
شافع اُمتاں سلام علیک	روز محشر کمال ہمت تست
کارمن درجہاں سلام علیک	یار من بجز تو نیست دیگر کس
بر تنم حرز جاں سلام علیک	بہ دفع عوارض و امراض
مالک لا مکاں سلام علیک	ساکب راہ دادی وحدت
عاصیل واصلان سلام علیک	سر تو در رہ نقد اجوسے
روے خود کن غیاں سلام علیک	شوق حسن جمال تو دادم
سوے جنت رساں سلام علیک	واصفان جمال احسن خود

کیست محمود گامی مسکین

تا بشود مدح خواں سلام علیک

(۱۰)

بادا صلواة اللہ	یا سید المرسلین
بادا صلواة اللہ	فی کل وقت و عین
خدات بہ الدجہ	روے تو شمس الضحیٰ
بادا صلواة اللہ	ذات نور الہیہ
مسجد حضرت آدم	موجود شد از تو عالم
بادا صلواة اللہ	شد فرشت تو عرش اعظم
بل بود ادنی ما بین	قرب تو شد قاب قوسین
بادا صلواة اللہ	اے شاہ عین العین

ای سرور سرور اں	هم تاج پیغامبران
برتست نازل قرآن	بادا صلواة الله
خدا م تو بود جبرئیل	بر خد متشن و حی تنزیل
شد نسخ تورا و انجیل	بادا صلواة الله
ای صاحب تاج و تمکین	نعت تو کله و یسین
وی شافع المذنبین	بادا صلواة الله
ای منظر لطف احسان	وی مشفق بیکسان
مار بمقصود رسان	بادا صلواة الله
از بهر صدیق و عمر	وز مهر عثمان و حیدر
بر حال زارم بنگر	بادا صلواة الله

بیچاره محمود مسکین

مشغول در مدح و تحسین

تا آیدش از تو آمین

بادا صلواة الله

رال

همی نخواستم از غذائی محمد	که پنجم شنبه در لقای محمد
غدا یا محمد، محمد بعالم	دو عالم بران یک قبای محمد
و جزو از عدم بکه بیرون نیامد	اگر آمد است از برای محمد
را نیز آمد سوره آخریه	با فخر و عشق در هوائی محمد

شب وصل بود دست با همد تنها
 نیز زد سرا پرده عرش اعلا
 بقدر از همه انبیا بود بالا
 ز سر تا قدم سرور او سر بسرا
 دایره سر سرکشان بر ضلالت
 فلک با ملک چنگلی جن انسان
 غلامی بن خور و نش در تعجب
 درخت کهن بار آورد سبزی
 شد از صلب سنگ آب جاری سحر
 سلیمان سکندر که بوده تو نگر
 خلیفه نخستین که صدیق اکبر
 عمر صاحب بیت و عدل بوده
 سیوم شاه عثمان جمع کرده فرقا
 سر مخزن علم شیر خدا بود
 مصفا شد آئینه عاشقان
 بود که که ناگه شب بنگرم من
 یقینم چنانست لاریب فیهم
 خدایا ز کار من این عقد بکشا
 همه برگناهان شوند در پناهنش
 اهل چنان کن که روز قیامت

سر عرش در زیر پائے محمد
 بیک تخته آں بردائے محمد
 سر انجام شان ابدائے محمد
 سرا پرده های سرائے محمد
 مقصد شده از هوای محمد
 که هستند تحت سرای محمد
 ملا یک نخل از غذای محمد
 با عجاز زیرک هوای محمد
 بحکم خدا وز دعای محمد
 چه نسبت دهد با گدای محمد
 خدا کرده جان در دوائے محمد
 دلش مبتلا در دوائے محمد
 حیایش مزید از حیات محمد
 چهارم علی مرتضای محمد
 بعکس رخ با صفای محمد
 قد و قامت و خوش نمای محمد
 بصدر دل شد مبتلائے محمد
 بس از دایه مشکل کشای محمد
 چه بازو کشاید بمانی محمد
 رسم زیر سایه بوائے محمد

الهی دل و جان محمود گامی
جدا از همه کن فدای محمد

(۱۲)

حرم حق دل و جان محمد
خدا بر هیچ پیغمبر نلفته است
صحایف های پیش گشت مسوخی
بان الدین عند الله اسلام
ز مغرب شمس انور باز برگشت
مسیحا چاوش و موسی سرگردار
بعصورت ماه کنعان بود یوسف
سلیمان از صلابت مثل مور است
بر عیسی مایده نازل نموده
سکندر شاه ذوالقرنین بود است
همه خوران و علمایان پیشش
باین رفعت که دارد عرش اعظم
مکان سیر او در لامکان است
فلک چون حلقه در مانده برین
ورای ابر باران گشت موقوف
تمامی انبیا در روز محشر
دل و جانم بقربان محمد
هر آنچه گفتم نشان محمد
به برهان و ز قرآن محمد
قوی شد دین بدوران محمد
قمر شش شد بفرمان محمد
خلیل از نیل تا شان محمد
غلامی از غلامان محمد
پیشش شان سلیمان محمد
فکنده ریزش خوان محمد
گدائی از گدایان محمد
کنیزان و غلامان محمد
نشیب از قدرایان محمد
سزاوار بجولان محمد
شده جبریل دربان محمد
بخشم اشک باران محمد
پناهمند زیر دامان محمد

شفاعت برکنہ گارن نمودن
 بود آن روز امکانِ محمد
 دلم یارب بعشق شمع رویش
 فروزان در شبستانِ محمد
 معطر کن صبا بامِ ہوئے
 ز گیسوئے پریشانِ محمد
 چو پروین در تبسم تو میرنجت
 در شہوار دندانِ محمد
 سپری ساختم این سینه نمود
 بر پیش تپہ مرغانِ محمد
 کجا یا بزم شبی تا سبزینم
 رنج چون ماہ تابانِ محمد
 بچشم شوق بینم چشم دارم
 سیاه و مست چشمانِ محمد
 ملاحت باصلاح با شجاعت
 سخاوت برد سامانِ محمد
 طفیل او شدہ کونین مرچود
 بغیض و لطف و احسانِ محمد
 خداوند مرا مرست گردان
 بحرء محام عرفانِ محمد

بود جان و دل محمد گامی

فدا برآل و یارانِ محمد

(۱۳)

یا الہی بتولای رسولِ عربی
 عاشقم کن بصفاتہای رسولِ عربی
 ظاہر از قیہ مطہر شد ازین نور قدم
 بتجلا است تجلای رسولِ عربی
 راحت روح روانم اے صبا زود بیار
 بوئے گیسوئے سخن سارے رسولِ عربی

ہرچ در عقل تو گنجد ہمہ از نور نبی

شہ پید ابولاے رسول عربی

ہر انور شدہ طالع بفلک بعد غروب

ماہ پارہ شد ز سیمای رسول عربی

سرمد طور تجلی چہ شباهت دارد

بغبار و ذکف پایے رسول عربی

عرش اعظم بچنین پایہ بسے بوسہ زدہ

بکف پایے قدماے رسول عربی

ذ ملک ہاے مقرب بخدا گشتہ قریب

قاب تو سپن شد جاے رسول عربی

معلم ملکوت و عزادیل حق بود

شدہ مردود نہ اغوائے رسول عربی

در رہ خدا آل و اصحابش ہموادہ بودند

در صدق و صفا خلفائے رسول عربی

ہمہ گل مشت عرق گشتہ بشرم رخ او

ماہ سیماب شد از سیمای رسول عربی

زار نالید ستوں کہ حنائش گویند

بفراق قدماے رسول عربی

یا آلہی دل محمود گدا باد فنا

در رہ شوق و تمنا لے رسول عربی

(۱۲)

حق نه‌شان تو یا رسول الله	حق عیان تو یا رسول الله
یا رحبان تو یا رسول الله	هست صدیق عمر فاروق
در قرآن تو یا رسول الله	نیز عثمان صاحب الآیات
پهلوان تو یا رسول الله	باشجاعت علی اسد الله
دوستان تو یا رسول الله	از دل و جان دوست میدام
نه‌شان تو یا رسول الله	مهر افروز بهمهر تو تابان
لا مکان تو یا رسول الله	نیست امکان بکس نشد ممکن
زردبان تو یا رسول الله	گشته اخلاک در شب معراج
مهربان تو یا رسول الله	هست خالق جمله مخلوقات
عالمان تو یا رسول الله	انبیاء بنی اسرائیل
امتنان تو یا رسول الله	برگزیده عزیز حق هستند
امتحان تو یا رسول الله	در عطا کرده فاخته و شهباز
ابردان تو یا رسول الله	قاب قوسین و قبله عالم
از کمان تو یا رسول الله	مرغیّه دلال و قوس قزح
گیسوان تو یا رسول الله	پیچ در پیچ سلسله عشاق
پرمیان تو یا رسول الله	هست جزا بجان کمر بسته

عالمیان تو (اولیونک نوشته) و هست صدیق صادق الاخلاص (اولیونک نوشته)

جان بچشم لطیف فدا سازم	دل بحیان تو یا رسول الله
روز و شب گشته شیفته شیدا	والهسان تو یا رسول الله
جز تو از حق دیگر نمی خواهند	طالبان تو یا رسول الله
در جناب خدا چو معشوقند	عاشقان تو یا رسول الله
فارغ البال از همه آزار	واصلان تو یا رسول الله
نوار و خسته ذلیل و بیزار	دشمنان تو یا رسول الله
تخته بندی بنای نور خدا	استخوان تو یا رسول الله
زار و تالان مدام از شوق	زایران تو یا رسول الله
جز تو کس نیست شافع و شافی	بیکسان تو یا رسول الله
محرمان را چو مامن و ملجای است	آستان تو یا رسول الله
می گریزم ز عادت و دوران	در امان تو یا رسول الله
خلد و فردوس جنت الهادی	بوستان تو یا رسول الله
محو اندر خیال تو صیفت	واصفان تو یا رسول الله

از سر شوق تو شده محمود

مدح خوان تو یا رسول الله

(۱۵)

وجودت گرنی بودی نبودی هیچ موجودی

خلیفه دیده نکشودی اغشا یا رسول الله

ازل آغاز مرزامت ابد نام مرا خجاست

سلامت باد سلامت اغشا یا رسول الله

ز نامح پند نشنیدم بسے نادیده فی دیم

ز باغ غیر گل چیدم اغشا یا رسول الله

بجمل و ظلم نفس خود شدم مایل بکار بد

گنا هاں کرده ام بے حد اغشا یا رسول الله

ضعیف سخت در مانده ز کار خویش شرمنده

مکن برگزیده ام نعمت اغشا یا رسول الله

جنایت مرجع عالم جبین بر خاک مالم

بدر گاهیت همی نالم اغشا یا رسول الله

غریبم عاجزم مسکینم که دارم خاطر غمگین

بعینین عنایت من اغشا یا رسول الله

مبین بر مجرم و عصیانم ز کار بد پیشانم

لله از روز و شب خوانم اغشا یا رسول الله

بفعلت هر نفس هر دم گنا هاں میعد کردم

ز نجلت بسکه روزم اغشا یا رسول الله

خوانی رفت در عصیان به پیری توبه شد نیا

عطا کن عاقبت ایمان اغشنا یا رسول الله

پدر هم مادرم مرده ز غم سلم میوه ناخورده

دلَم زین غصه افسوده اغشنا یا رسول الله

بحشر خویش خوانت شده ممنون احسانت

پناهند زیر دامت اغشنا یا رسول الله

در آن دم از خودم گمراه بنار دوزخم پیار

ز دوشم بار غم بردار اغشنا یا رسول الله

بر این عاصی شفاعت کن هر جان شو مراعت کن

دلَم مایل بطاعت کن اغشنا یا رسول الله

ز رویت آرزو دارم بسویت بوی دل آم

ز دیده خون دل بارم اغشنا یا رسول الله

نگیری دست زباله فتنه ادم پست

ز درگاهت اُمیدم هست اغشنا یا رسول الله

بصدق الصادق الصدوق بعدل عمر فاروق

شفاعت کن بهر مخلوق اغشنا یا رسول الله

بحق جامع الفرقان بحق حمید دوران

بکن هر مشکلم آسان اغشنا یا رسول الله

تمنا تو سن سرکش بر راه بندگی درکش

بخوان محمود گامی غرض اغشنا یا رسول الله

(۱۶)

بس شدم از معصیت اندوگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

ذات پاکت هست آئینه خدا

ذات پاکت منظر نور الهی

افتخار اولین و آخرین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

گر نبودی ذات تواند رو بخود

آب و گل را که ملک کردی سجود

بود آدم خاتم روخت نگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

از غم بیهوده جسمم شل و ضعیف

حرف عصیان گشته اوقات شریف

زین خجالت جان و دل دارم حزین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

خورد سالی رنت گشتم سال خود

عاقبت این جان بحق باید سپرد

عاقبت ده در زمان واپسین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

موش و رایم چون بعصاب سر کشید

دیدم من سوئے نیکی ره نوید

دور دار از شر شیطان لعین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

من نکردم جانب حق طاعتی

سوئے درگاهش ز فتم ساعته

پس چه سان با شتم ز جمع عابدین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

عمر ضایع کردم اندر معصیت

از خدا دارم امید مغفرت

زانکه نامش هست غیر اغا فرین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

بعد از انم از موافق ده نجات

در طفیل خویش اے عالی صفات

کن خلاصم از جحیم آتش شو شفیعم یا شفیع المذنبین

ساقی مائتو بر حق سرور را

ساغری از آب کوثر ده مرا

پس مرا کن داخل خلد برین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

جای من چون جنت الماوی شود

بر لقای حق دلم بینا شود

با پدر با مادرم کن بمنشیں شو شفیعم یا شفیع المذنبین

از ندامت دیدم دارم اشکبار

میخوشم روی عجز و اعتبار

زار و نالان بر درت و الم جبین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

من ندارم تاب این قهر و عتاب

از خدا خواهم ز عصیان اجتناب

تا نباشم در خلافت بعد ازین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

با دملوات و تحیات و سلام بر تو هم بر آل و اصحاب کرام

نیز بر روح النبات والنہین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین
 احمد محمود کامی آمدہ از کرم کن بر سر حالش نگاہ
 چون وجودت رحمتاً للعالمین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین

(۱۷)

آمد بر چمن گل بد نے موئے میا نے
 آزاد و شے باد کشتے مست جوانے
 در باغ جہاں قامت دل جوئے بلندش
 شمشاد قدے سبز خطے سرور دانے
 دلدار و دل آرام و دل خواہ دل افزوز
 فرخندہ فرح بخش دل راحت جانے
 پر پیچ خم زلف او بر رے چہ زیباست
 بشگفتہ بہم گلشنے یا سنبستانے
 در لعل لب غنچہ او آب حیات است
 آن سیب ز نخلدان وئے آسیب جہانے
 آن ترک قبا بوش نہ محتاج سلاح است
 مرثگان دو ابرویش بود تیرو کمانے

یا غنچہ دہانے (اکھ پروں قلمی نو سنجہ)

سرتاج شہاں خسرو خواں جہاں است
شیریں سخن لب شکری سحر بیانے
اں غمرہ زے صف شکنے لشکر ترکان

سیماب صفت سپہم برے موتے میانے
محمود نہ تنہا است گرفتار کندش
بر زلف و خط و خال وے آشفہ چہانے

(۱۸)

اے زامہ خلوت نشین دیکھو جمالِ نازنین
ہر سو بیس روئے حسین دیکھو جمالِ نازنین
رویش چو آئینہ خدا مویں کہ چوں دام بلا
ختم در خم است چہنچسپ دیکھو جمالِ نازنین
بر گرد رویش موسیٰ سر ابرے است بر دو بر قمر
داغ قمر خال جبین دیکھو جمالِ نازنین
مست است ترکشتم او خستہ جہاں از خشم او
بستہ ز ابرو تیغ کین دیکھو جمالِ نازنین
غنچہ دہانش تنگ تر از خندہ میر میرد شکو
قند و نبات و انگبین دیکھو جمالِ نازنین

سپنہ چو آئینہ حلب جو زامیان بوالعجب
 نازک کمر از موہین دیکھو جمال نازین
 از عشق رومے موئے او محمود بن گرسوئے او
 یکسو نہادہ کفر و دین دیکھو جمال نازین

(۱۹)

گر نہ بینم رومے رخشان عزیز^{۲۷} مے بر آید از تنم جان عزیز
 آشیان وحشی دل بے مے حلقہ بے زلف پیچان عزیز
 قتل مردم می کنند از غمزہ عشوہ گر آں شوخ چشمان عزیز
 شکل شیرین از سر نو در جہاں بر زده سراز گریبان عزیز
 وہ چه زیبا چوں الف بر جاں نشست مرغ با بر تیر مرغان عزیز
 ہچمو پردیں عالم افزو د بے وقت خندہ عکس دندان عزیز
 در خیال خام مشکینش شدم غرق در چاہ زندان عزیز
 نقد جاں باید بہاے بوسکے آں لب لعل بدعشان عزیز
 نارسیدہ دست زاہ پار ساست بر کنار نارستان عزیز
 شدہ حجل سرو و صنوبر منفعل پیش شمشاد خدا مان عزیز
 چونکہ از شوخی او میرقصہ نیاز چوں شفق خونریز دامان عزیز

۱۷ ارشک قمر نور حسیس (قن) ۲۷ عزیز چھنے اُس پر محمود بنہ وقتہ

۱۸ شوانج اگہ حسین حافظہ

در شهر مشهور محله تاشون بر سر بازار دوکان عزیز
 دخل درگاهش بزور وزارت
 در بند در دست دربان عزیز
 روز و شب محمود گامی این غزل
 خوش بخوان در پیش یاران عزیز

(۲۰)

مناجات لذیذ

یا الهی از تو خواهم خاصه نعمائے لذیذ
 کچھری و خشک پلاو نان و حلوائے لذیذ
 شامی و آتش کباب و شفقت و کشتاب
 کوفتہ پیچھے دو پیازہ تخم ترشائے لذیذ
 شکر و قند و نبات و شہد با شیریں بتاس
 پستہ و بادام تر جلغوزہ خرمائے لذیذ
 سالن خوب و مرغین با مصالح خوشگوار
 شربت شیر و لکاب و آب دریا ئے لذیذ
 گردہ و قندی قلوچہ بسرق و نان شیرال
 برہ بریاں و باقر خانی و چائے لذیذ
 دوغ با جغرات و مسکہ روغن مچائے شیر
 شیر و خرماس و زونی خانی مربائے لذیذ

شلفم و ترب و چغندر و سیب و کله و ساگ کرم

کاسنی سیب و پالکھ سبز چولائے لذیذ

باد رنگ تر بوزہ باد بجان و غروبزہ کدو

سردہ با امروت سیب توت طرائے لذیذ

سبزہ زرد آلو گلاسہ انبہ شفتالو چہ

رکشمشی انگور آب انار و ترشائے لذیذ

یا الہی مرحمت کن میکنے فرحت فرا

و اندراں آب روان خوش ہوا جائے لذیذ

از لباس خوب و خاصہ پاک پوشاک تنم

مسند و مفرش کرامت کن تنکائے لذیذ

تابع طبع موافق دہ مراہل و عیال

سہرم و غنچوار و مشفق باز ہمسائے لذیذ

منعم و معطی تو هستی خالق الانعام ہم

نعمتم دہ حاصل کم کن ہر تمنائے لذیذ

از غذا مانے مکلف سیر کن یارب مرا

تن قوی گردان سلامت دار اعضائے لذیذ

یا الہی از تو نخواہم صحت کامل مدام

آب و تابم رنگ رویم بخشیمائے لذیذ

عقل کامل ہوش و ایم گوش حق شنو ابدہ

نور چشم من فروز کن از تماشائے لذیذ

داشکدلی امر کردی نہی شد لا تکفرون

شکر نعمت، نعمت افزاید از شایع لذت

بعد شرب و ہم تنادل بخش توفیق بیاس

تا بگوید حمد بے حد شکر و ثنائے لذت

لذت انواع نعمتہاے الوان یافتی

خوش بخوان محمود کامی شکر نعمائے لذت

(۲۱)

الحمد للہ یا قتم آرام جان ناز کے

آرام جان ناز کے شیرین زبان ناز کے

مشہور عالم سر بسر دندان لب لعل و گہر

از نطق میریز شکر غنچہ دہان ناز کے

قربان او بر ناو پیر بے پوش کردہ گوشہ گہر

ہر سوزند از غمزہ شیر ابرو گمان ناز کے

صد بوسہ بر پادادش بند قیام یکشادش

آں دلیر جزا کمر دارد میاںے ناز کے

ہر گہ خرامان می شود شمشاد دہنالش شود

زہ وہ چہ زیبا میرود سرور والے ناز کے

محمود کامی غم مخور تشویش از دل کن بد

ناگاہ سے آید بسر آرام جانے ناز کے

(۲۲)

ہے داد ہے بیداد دل لیا سجن
 ہے دیکھ دیکھو میری راج کیا کیا سجن
 مئے خور نیو تھم ڈڈر دل چھم مگر مڑے نار
 ہم کس کو پکاریں کس راستے گیا سجن
 ہم کل کہاں میں تیرے پاس آؤنگاے دست
 دی شب ہجرت رفتہ امشب خوش بیا سجن
 از آب سرست سامیان رنگ چڑھایا بوت
 تم کھول اکھیاں دیکھ چند درشن دیا سجن
 آن نور جمالشن منور طور دلم ساخت
 این خاک وجودم نموده تو تیا سجن
 دی پوتی دایا میں تمہارا مثرم ہی کوئی بوت
 شب از شراب سہ آتشے شد بے حیا سجن
 از یک نظر سے کیتا مجھے پردوست آل
 پھر این زمست محمود کیا کیما سجن

عباسات (قن) ۲۷ یہ سار چھ قلمی نوہ سجن مڑے بوت
 ۳۷ فراین مس محمود کرتا کیا سجن (قن) (فکر بد تر نہ سب آو
 قلمی نوہ سجن حساب ہے یہ ہاتھ نقول کرنے)

الجنتہ للشد کہ مرا یار اچھا ہے
 جانانہ زمیخانہ چرستانہ برآمد
 آن حور صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسوئے مشکس معے ابروئے چوہا
 بروئے دوا بروئے خم قوس چو نیکو
 صد پارہ کُند غارہ زیبی تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ چو شبنم
 شیرین دوا ناراض بکنار بمن او
 مستانہ ذوال اسیران بہ تغافل
 بازار و زور زور بہ بازار محبت
 در ماہ رخسان ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں سے دیکھو دیکھو غماز اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مار سیہ خفقتہ بنگلزار اچھا ہے
 تروار جو ہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 مژگاں دوا بروئے مکنازار اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے عاشق بیمار اچھا ہے
 در کار خرد و مشیوار او سرکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازار اچھا ہے

از پیر خرد دوش شنیدم بعد ہوش
 محمودؑ بگو شعر شکر یار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پر دین قلمی نوہ سنو)

۲ خم دوست

۳ برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبنم (قن)

۴ شبنو (قن) (قلمی نوہ سخن مژچہ آسمان بگو شستہ شاد)

جانم ز عشق رفته تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ گیسوئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 امیں شاخ منہبل موئے تو از باد دیکھو کیا ہوا
 اسے شاہِ خواباں داد اگر بر حال مظلوماں نگر
 افتادہ اندر کوسے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن شمس بقصد کوہِ گن
 ناخوردہ آب از جہے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کماں
 باتیغ یا ابروئے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کارِ عجب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگرد شمعِ روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 مسمون احسانت منم پروردہ جانت منم
 محمود از خوش خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

(۲۵)

در باغ سلیمانی پیارا تو میرا جانے
 کشمیر ٹھٹھا پانی پیارا تو مرا جانے
 خاتون فتنی تم حوران بہشتی تم
 کشمیر کا پہ مانی پیارا تو مرا جانے
 تم نازکی حسینا تجھ کو مکر حسینا
 لب لعل بہ خشتانی پیارا تو مرا جانے
 سہرا تو جب کارنگی جھہراو گبرانہنگی
 دادا تو پہلوانی پیارا تو مرا جانے

محمود گامی آوہندی غزل کچھ گادو
 ہم یہ تو ہندوستانی پیارا تو مرا جانے
 (نہ سنیے، مجبور)

قلمی نوہ سنیچہ پیچہ ہینو کم پو سورے باغچہ پیرختہ تو سب آے
 یقین شاد درج کرینے۔ (نامی)

(۲۶)

دہ چہ زیب اور لفریاقاقت دل جوئے تو

تاب دیدارت ندارم چون بہ بینم روئے تو
بار قیساں روز و شب در کامرانی بینمت
ثم بالشد عاجزم از عادت درخوئے تو
روز اول در رکودی دین مارا اے صنم

چوں ز نازبت پرستان گشتہ برین موئے تو
نازنین از تیغ نازشہ مردماں بل صد ہزار

زندہ گرد و نسیباید بنگیمت از بوئے تو
ہمچو وحشی مرغ بودم دانہ دیدم خال تو

پر کشادم بہر دانہ دام شد گیسوئے تو
بہر قتلسم شرمہ کردی چشم میگون چرا

گشت مارا اے نگار از گس جانوئے تو
چونکہ دیدم دست نازت در لب و جاں روبا

من نخستیں دل سپردم در کف بازوئے تو
ترک من با تیغ عشقت دست کردن شکل آست

کے تو انم دست بردن با خم ابروئے تو
ہمچو جامی من بگرد کوئے تو اے نازنین

در طوافم روز و شب لا کعبہ برین کوئے تو

گرفتاری میگذازد سوسے قبلہ مرغان

من نمازی میگذازم قبلہ من وعے تو

صرف نیشہ عمر محمودش کجای جویت

پافکذازم شد نگارا بهر جیت جوئے تو

(پراہ قلمی نوہ پنجہ پیچہ)

خوش باش بمن باز بیا تازه دلم ساز

ناساز بمن ساز شب ناز و نئے و ساز

دل دھتہ تر نیو متهم دل زتے دلاوار بهر جود

جانباژ تو ان برد ازاں غمزه جانب ساز

ہندوے رسن باز دو گیسوئے دلاویز

ابروئے تو آہوئے تو چون ترک تیر انداز

سر سبز شوم سایہ بر مرا فگن

قربان سراپا سے تو اے سرور سرا خزان

در باغ جہاں لالہ رخاں داغ تو دارند

زاں محبت لبست تو خواب بھد ناز

غیر از تو مرا ہیج کسے نصبت بدل خوش

من محبت تو چون محمود بایاز

غزل منز جیمہ آکے میر کا شتر تو بگزاؤ فارسی کلاسن سیمتو

(پراہ قلمی نوہ پنجہ پیچہ)

زبانِ زیبا کی کلام

۱۔ قیصر دوسو کا دودھ شیری نے

۲۔ شہ پاری و چٹم جلو چنے

۳۔ کل پھولتے پھلیاں چھاو

۴۔ سویر لہ کپار کریم لے

۵۔ دودھ چھو دایہ دایہ

(۱)

قیصر رو پہن مائے دولت تر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 نالو چھ رہ نہ مال دستن گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 پرتکس بیچ ہم مائے سوندی گئے اور نائے کھنس چیم کینہہ باھتھ
 وسہ کھے پانہ کن ڈیڈ والہ پڑ گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 پاتال ڈڑھ کھے شاید شو گئے اور نائے وسہ نس چیم کینہہ باھتھ
 دوری کتہ میلہ تاختر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 روشن حال چھ رہ نہ پڑ گئے سوڑے عالم کران ہے باھتھ
 دنیا آخر ناپایدہ گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 ہے آسمان بج بک کو تر گئے ساتھ اس تے باغ از باھتھ
 مشتاق ڈیئے کن چھس گر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ

محمود یار ڈیئے سرتن گر گئے

تس سیتو لے کر از اشباھتھ

تس سیتو زبان تھاو ڈیڈ پڑ گئے

آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ

(ذرا ذرا باھتھ)

واپہ باھتھ چھ باسان کہ نام شنوی کینہہ حصہ یوہ دن رات پڑ

(۱)

ژرف پاری و چھم جلو چوئے، زھار حقہ کئے
 پیاری دوو پاری لگے ژئے مایہ متے
 راتس دوو ہس پاد لو رسم چانے وئے
 یو نتھ وارتھ چون پر توڑو ٹھم متے تے
 ژئے نیب تھو تھم خوب روو چھم کئے
 تیلہ بلہ بہ بیمار ییلہ یککھ ژ میانہ وئے
 بدن بدن زو اژیم ژندن کئے
 دژن مساکھ لاگہ سوہ ماہ چشمن جتے
 دامانہ رٹو یو پان پیرتھ سامانہ جتے
 پامن لا جھٹس کامہ دوو آمی وئے
 بہ حالہ اکے نالہ رٹتھ نالے متے
 مغرور موگرھہ پاؤ پانس چھوئے
 ودان چھس بوچھک یو پان مئے کتھ
 ہارس پوہ گوم دوو لو سم سے منز وئے
 محمود کا میوگرھو ژھارن پیراہن
 اچتر روٹ کری شاہ ہمدان سمکھی وئے
 (زباؤ روایتھ)

۳

گل پھول تے پھلیا چھاو
 روز بلب لول چون آو
 آو پوشو تار کیا گپا
 روز بلب لول چون آو
 نیر و نیر لوگ چلے جاو
 رنگہ کن روٹ آوہ رنگہ زمرے
 سنگ دل یار یار ما پھیرے
 رنگہ نا گرتہ ہم ہر دے واو
 روز بلب لول چون آو
 کلمہ پیچھے کے بادام پوشو
 سبہ ہرے چشمہ مژراو
 روز بلب لول چون آو
 آو دل چھے مژراو بلے
 نامہ ڈز مژ چھینہ شہیلے
 زور کو ٹنڈن ٹنڈن جلاو
 روز بلب لول چون آو
 ناگہ رادن آب آو جاری
 باغ جنک سبز چھاو
 روز بلب لول چون آو
 آستہ آستہ درو کیسو دستے
 ٹیکہ بھین ٹیکہ بھین
 روز بلب لول چون آو
 روٹ بنفشہ دانگین چھاو

کرو محمود ازلے گراو
 سنہ تروہاں باگنو آو
 یہی چھہ نیر تی چھس باو
 روز بلب لول چون آو

(زبان ریو ایچہ)

(۴)

سو برو کھپار، کریم لٹے
 نکل اختاب روئے کیا ز کھٹے
 دواز محشر دامانہ دے
 چھ کو تو میں کہہ چھک بٹے
 کاغذی قبرت منزالہ فٹے
 یاد سید باغی وار پوش تڑپے
 تار سوز کبر فرناو گڑپے
 شامہ سوز کبر دے دامانہ دے
 پامن لا جنس نالہ جامہ تڑپے
 داتہ آخر مانتے بل
 اذی لانی کریم تھفل
 داتہ آخر مانتے بل
 شب و روز تھا و رہی کل
 داتہ آخر مانتے بل
 دوزی دمس نا پھیر پوت یار
 داتہ آخر مانتے بل
 کامہ دو گوم مانسبل
 داتہ آخر مانتے بل

توہ لچم نو چندس مار اٹھے
 بیتہ او سس گز پن

محمد کامیس کا ستم کرتے

داتہ آخر مانتے بل

(دبائی دوا بختہ)

علاء الدین دکن شازن پتھر شعل چھ بکراونہ آہر باسان (تاجی)

(۵)

دعوہ دچیتو دامود دامہ کلہ تکلہ
 رچھتھو کھنہ کنہ منز لے
 تل پاتالے ڈیچھوم خاب
 ناگہ پیچھٹ روٹس ناروڑ ملے
 بابہ میون بند راز شاہ قاضی
 پوشش نہ اندلیہ ہانکلے
 رمے چون پھولت گل اختاب
 گوہ لایہ روٹھو مسو لے
 لایہ کیاہ اوٹھم کزانہ ڈرائیس
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کتہ یو اڈ کلے
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کتہ یو اڈ کلے
 داپہ تون کزنے پور آیس

محمود چچہ گوشت کھانکلے

ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کتہ یو اڈ کلے
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کتہ یو اڈ کلے
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کتہ یو اڈ کلے

(زبان ریو ایچہ)

